ஸ்ரீமதுத்தராதிமடாதீச

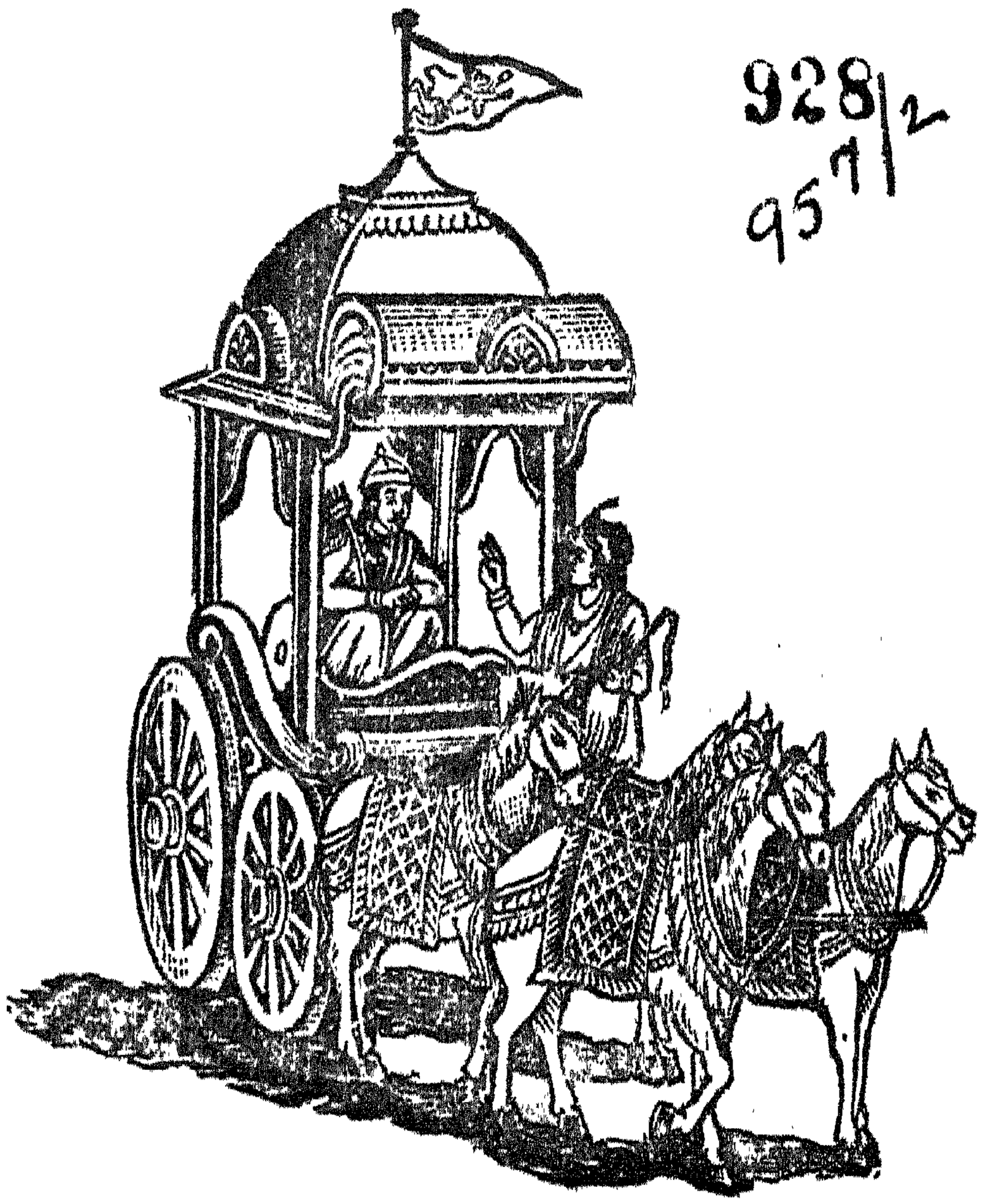
ஸ்ரீ ஸத்யத்யானதீர்த்த ஸ்ரீபாதங்களவர்களால்

இயற்றப்பட்ட

கீதா ஸாரஸங்க்ரஹ-பதார்த்த-தாத்பர்ய-விசாரங்களுடன் கூடிய

ஸ்ரீ பகவத்கீதா

928/2
957

திருச்சானூர்

ஸ்ரீமன் மத்வ ஸித்தாந்தாபிவ்ருத்திகாரிணீ ஸபையாரால்

ப்ரகாசிக்கப்பட்டது.

1937.

0020

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமத் திக்விஜய ராமோ விஜயதே.

ஸ்ரீ பகவத்கீதா

கீதாலாலவங்கரஹ-

ப்ரதிபதார்த்த-தாத்பர்ய-விசாரங்களுடன்

கூடியது.

957/2

ஸ்ரீமத் வைதிக வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ப்ரதிஷ்டாபனாசார்ய

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸைத்யாதி குணகணாலங்க்ருத

ஸ்ரீமதுத்தராதிமடாதீஸ

ஸ்ரீமத் ஸத்யத்யானதீர்த்த ஸ்ரீ பாதங்களவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

ஸத்யானந்தம் கிருஷ்ணசார்யரால்

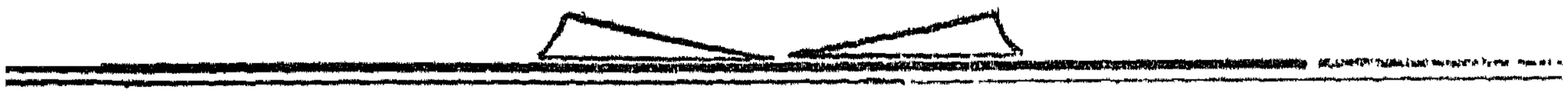
மொழிபெயர்த்து பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பத்மஸரோவரம் (திருச்சானூர்)

ஸ்ரீமன் மத்வ ஸித்தாந்தாபிவ்ருத்திகாரிணீ ஸபையாரால்

ப்ரசுரிக்கப்பட்டது.

1937

PRINTED AT

ANANDA PRESS, MADRAS.

श्री दिग्विजयरामोविजयते.

स्वामिन्नद्य कुतो नु ते पशुपते म्लानं मुखांभोरुहं
कान्ते संयमनीपुरे किल महन्न्यायालये मायिनः।
सत्यध्यानयमीन्द्रसत्कृतकृतौ चक्रे तमोगान्यमो
मच्छिष्यानिति वागभूद्धि शिवयोस्तं ध्यानतीर्थं नुमः ॥

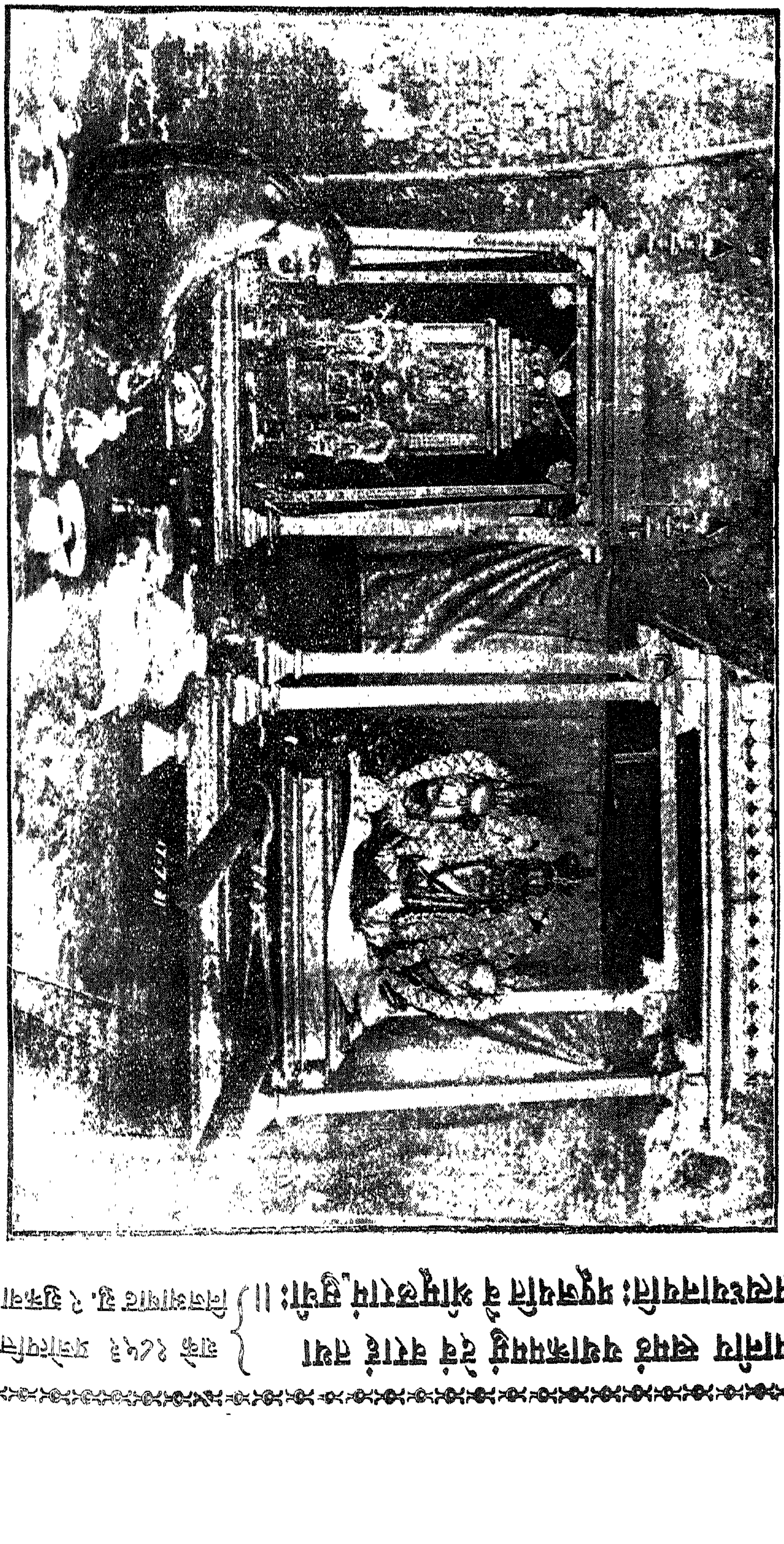

பார்வதி:–"பசுபதிகளான ஸ்வாமி! ஏன் இன்று தங்களிட முககமலம் வாடி இருக்கின்றது?"

பரமேஸ்வரர்:–"கண்மணியே! ஸம்யமனீபுரம் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் ஸ்ரீமத் ஸத்யக்யான தீர்த்தரவர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட ஸிவில் ஸூட்டில் என் சீடர்களை எல்லார் கமஸ்ஸுக்குச் சென்னியாப்படிக்கு யமதர்ம ராஜர் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறபடியால் விசாரப்படு கிறேன்" என்கிற பார்வதி பரமேஸ்வரர்களிட ஸர்வாதந்திற்கு விஷயரான ஸ்ரீஸ்ரீ ஸத்ய த்யான தீர்த்தரவர்களை வணங்குகிறேம்.

श्रीमुष्णं समवाप्य भूरिविभवैर्गत्वा च देवालयं
नत्वा यज्ञवराहमूर्तिममलां श्रीमूलमूर्तिं पुनः ।

Friday
17th July 1931.

श्रीमुष्णं समवाप्य भूरिविभवैर्गत्वा च देवालयं
नत्वा यज्ञवराहमूर्तिममलां श्रीमूलमूर्तिं पुनः ।

श्रीः

श्रीमद्दिग्विजयरामो विजयते ।

முன்னுரை.

இந்திரா வதனும்போ(ஹோ)ஜ ராஜஹம்ஸாய விஷ்ணவே,
அமந்தானந்த(த) ஸந்தோ(தோ)ஹ ஸுந்தராக்ருதயே நம: ||

அதுக்க மிதரத் ஸர்வம் ஜீவா ஏவ து துக்கின:।
தேஷாம் துக்கப்ரஹாணாய ஸ்ருதிரேஷா ப்ரவர்ததே ||

என்றவாறு உலகிலுள்ள ஜீவர்கள், ஜடம், ப்ரஹ்மமென்னும் மூவ்வகை வஸ்துக்களில் ஜடமும், ப்ரஹ்மமும் துக்கமற்றவைகளாயும், இவைகளை விட அத்யந்த பின்னர்களான ஜீவர்கள் மாத்திரம் அனாதியான அவித்யா காம கர்மாதிகளால் சூழப்பட்டு அதின் பொருட்டான துக்கமுடையவர்களாயுமிருக்கின்றனர். அத்தகைய ஜீவர்கள் மேற்படி துக்கத்தைப் போக்கிக்கொண்டு மேலான ஆனந்தானுபவரூபமான மோக்ஷத்தை யடைவதற்குக் காரணமான ஞான ஸாதனங்களை அவர்களுக்கு அறிவிப்பதற்காகவே ஸ்ரீ விஷ்ணுவின் த்ரயக்ரீவாதி ரூபங்களினால் ஸ்ரீ சதுர்முக ப்ரஹ்மாவை முன்னிட்டு ஸகல வேதங்களும் வெளியாயிருக்கின்றன.

காலதோஷத்தினாலும், கௌதமாதி ஸாபாதிகளினாலும் சேர்ந்த அஜ்ஞானத்தினால் அவ்வேதங்களுக்கு ஸரியான அர்த்தமாகாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஸஜ்ஜனர்களில் கிருபையுள்ள * ப்ரஹ்மாதிகளில் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட ஸ்ரீநாராயணன் பராஸராதால் ஸத்யவதியிடத்தில் வேதவ்யாஸராக அவதரித்து, அதிகாரிகளுக்குச் சரியான ஞான ஸாதனங்களை அறிவிப்பதற்காக வேதத்தை ருகாதிசாகோப சாகைகளாகப்

---

* லோகேஸ்மி ந் ப்ரஹ்மருத்ராதயா: ஸம்ஸாரே க்லேஸ்மி நூனம் ஜனை:।
வேதார்த்தாஜ்ஞுமதீகார வர்ஜிதம் ஸ ஸ்த்ரியாதிகம்। அவேக்ஷ்ய ப்ரார்த்த

பிறித்து, அவ்வேதார்த்தங்களை நிர்ணயிப்பதற்காக ஸ்ரீமத் ப்ரஹ்மஸூத்ரங்களையும் இயற்றினர். மற்றும் * அவ்வேதாதிகளுக்குச் சரியான அர்த்தங்களை அறிவிக்கத்தக்கதும், வேதத்தில் அதிகாரமற்ற † ஸ்த்ரீ ஸூத்ராதிகளுக்கும் ஞானத்தை விளைவிக்கத்தக்கதும், வேதத்திற் கூறியதும் வேதத்திற் கூறுமல் ஸ்ரீ வேதவியாஸரிட புத்தியில் மாத்ரம் தோன்றியதுமான அர்த்தங்களுடன் கூடியதும், ‡ பத்து அர்த்தங்களுக்குக் குறையாத அர்த்தங்களையுடையதும், வேதத்தைவிட மேலானதுமான ஸ்ரீமன் மஹா பாரதத்தையும் (அநேக புராணங்களையும்) இயற்றியிருக்கின்றனர்.

யாமாஸு: தேவேஶம் புருஷோத்தமம் | தத: ப்ரஸன்னே பகவான் வ்யாஸோ பூ(ஊ)த்வா ச தேன ச | அன்யாவதார ரூபைஶ்ச வேதானுக்தார்த்த பூ(ஊ)ஷிதம் | கேவலேனைவ மோ(வோ)தே(யே)ன த்(தீ)ருஷ்டம் வேதார்த்தஸம்யுதம் | வேதாதபி பரம் சக்ரே பஞ்சமம் வேதமுத்தமம் | பாரதம் பஞ்சராத்ரம் ச மூலராமாயணம் ததா(யா) | புராணம் பாகவதம் சேதி ஸம்பின்ன: ஸாஸ்த்ர புங்கவ || இதி நாராயணஷ்டாக்ஷரகல்பே || (கீதா பாஷ்யம்).

* இதிஹாஸபுராணப்(ஹீ)யாம் வேதம் ஸமுபப்ரும்ஹயேத் | (கீ. பாஷ்யம்).

சங்காசார்யரும் தம்மிட கீதா பாஷ்யம் 15-வது அத்தியாயம் 20-வது ஸ்ரீலோகவ்யாக்யானத்தில் 'இப்பதினைந்தாவது அத்தியாயத்தில் ஸகல கீதார்த்தமும் சுருக்கமாய் சொல்லப்பட்டிருப்பது மாத்திரமேயல்லாமல் ஸகல வேதார்த்தங்களும் இந்த அத்தியாயத்தில் முடிவு பெறுகிறது' என்று எழுதியிருக்கிறார். இதின் மூலத்தை இப்புஸ்தகத்தின் 400-வது பக்கத்தின் குறிப்பில் காணவும்.

† ஸ்த்ரீ ஸூத்ர த்விஜ பந்தூனாம் த்ரயீ ந ஶ்ருதிகோசரா | இதி பாரதமாக்யானம் க்ருபயா முனினா க்ருதம் || (ஸ்ரீ பாகவதம்)

‡ தஸ்மாத்ஸார்த்தம் ஸர்வத்ர கேவலம் விஷ்ணுமேவ(ய)கம் | பரோ கூர்த்தம் து ஸர்வத்ர வேதாதப்யுத்தமம் து யத் இதிஸ்காந்தே (கீ. பாஷ்யம்)

யஸ்மின் தஸ்மாத்தா: ஸர்வத்ர ந ஜ்ஞேயா: ஸர்வஜ்ஞாதய: | இதி நாரதீயே (கீ. பாஷ்யம்)

அத்தகைய ஸ்ரீ மஹா பாரதமென்னும் பாரிஜாதத்தில் மகரந்தத்தைப்போன்ற ஸ்ரீ மஹா பாரதத்திலும் * மேலான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுன ஸம்வாத ரூபமான ஸ்ரீ பகவத் கீதையையும் சேர்த்திருக்கின்றனர்.

இந்த ஸ்ரீமத் கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இந்த்ராவதாரனை அர்ஜுனனைக் காரணமாக வைத்துக்கொண்டு உலகிலுள்ள துக்கத்துடன் கூடியுள்ள ஸாத்விக ஜீவர்கள் தமக்கருகியாயுள்ள துக்கத்தைப் போக்கடித்துக்கொண்டு தம்மிட மேலான ஆனந்தத்தை அடைவதற்குத் தகுந்த உபாயங்களான நிஜமான † வர்ணாச்ரம தர்மங்களையும் "நித்யோ நித்யானாம் சேதனஸ் சேதனானாம் ஏகோ பஹூனாம் யோ விததா(யா)தி காமான் | தமாத்மஸ்தம் யேனுபஸ்யந்தி தீராஸ் தேஷாம் ஸுகம் ஸாஸ்வதம் நேதரேஷாம்" என்கிற (ஸ்வேதாஸ்வதரம் 6-13; கடோபனிஷத் 2-13)ஸ்ருதியின் வ்யாக்யான ரூபமான ஸ்ரீ ஸ்ரீவ்யாஸ ராஜஸ்வாமிகளவர்களால் இயற்றப்பட்ட "ஸ்ரீமன் மத்வமதே ஹரி: பரதர: ஸத்யம் ஜகத் தத்வதோ பே(தே)தா(தோ) ஜீவத(ஸ்)ஸ ஹரோனுசரா நீசோச்ச பா(ஹா)வங்கதா: | முக்திர் நைஜ ஸ்வரூபலாபமமலா பக்திஸ்ச தத்ஸாதனம் த்ரயகூடாதி த்ரிதயம் ப்ரமாணமகிலாம்நயைக வேத்யோ ஹரி:" என்கிற ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் ‡ விஷ்ணு ஸர்வோத்தமன், $ ஜகத் ஸத்யம், ¶ நிஜமாக ஜீவப்ரஹ்மாக்களுக்கு பேத

---

* பாரதம் ஸர்வ ஸாஸ்த்ரேஷு பாரதே கீதிகா வர:॥ | மஹா கௌர்மே (கீ. பாஷ்யம்)

ஸாஸ்த்ரேஷு பாரதம் ஸாரம் தத்ர நாம ஸஹஸ்ரகம் | வைஷ்ணவம் க்ருஷ்ண கீதா ச தத் ஜ்ஞாலன் முச்சதேஞ்ஜஸா ॥ இதி ப்ரஹ்மாண்டே (கீ. தாத்பர்யம்)

† ப்ராஹ்மணை: க்ஷத்ரிய விஸாம் ஸூத்ராணும் ச பரந்தப | கர்மாணி ப்ரவிபக்தானி ஸ்வபா(ஹா)வ ப்ரப(ஹ)வைர்குணை: ॥ (18-41) ஸ்வ கர்மண தமப்(ஹீ)யர்ச்ய ஸித்திம் விந்ததி மானவ: | (18-46).

‡ ந த்வத் ஸமோஸ்த்யப்(ஹீ)தி(யி)க: குதோன்ய: (11-43).

$ ந த்வே வாஹம் ஜாது நாஸம் ந த்வம் நேமே ஜனதிபா: | ந சைவ ந பவிஷ்யாம: ஸர்வே வயமத: பரம் | (2-12), அவிநாஸி து தத் வித்தி யேன ஸர்வமிதம் ததம் (2-17), அஸத்ய மப்ரதிஷ்டம்தே (16-8).

¶ உத்தம: புருஷஸ்த்வன்ய:; யோலோகத்ரயமாவிஸ்ய (15-17).

முண்டு, * ஜீவர்கள் பரமாத்மாவின் சேவகர்கள், † ஜீவர்கள் தாரதம்யமுடையவர்கள், ‡ ஸ்வரூபாநந்தத்தை யடைதலே மோக்ஷம், $ மோக்ஷத்திற்கு பக்தியே ஸாதனம், ¶ ப்ரத்யக்ஷம் அநுமானம், ஆகமம் இவைகளே ப்ரமாணங்கள், || ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸர்வ வேதங்களிலுமேயே அறியப்படுபவன் என்கிற ப்ரமேயங்களையும் மற்றும், ** ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே பரப்ரஹ்மம், †† அந்த ப்ரஹ்மம் ப்ராக்ருதமான ஸத்வராஜஸ்தமோ குணங்களை யற்றது, ஸ்ருஷ்டி கர்த்ருத்வாதி அனந்த கல்யாண குணங்களுடன் கூடியது, ‡‡ ஜீவர்கள் மூவ்வகையாயுளர் என்கிற ப்ரமேயங்களையும் உறுதியாய்ச் சொல்லியிருப்பதேயன்றி, அவைகளுக்கு விருத்தமான ப்ரமேயங்களை யறிவிக்கும் துர்மதங்களைக் கண்டித்து மிருக்கின்றனன். மற்றும் இந்த பகவத்கீதை உலகமெங்கும் பரவி ஸகல ஜனங்களாலும் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

இத்தகைய வெகு சிறப்பான ஸ்ரீ பகவத்கீதைக்கு 'க்ருபண: பலஹேதவ:' (2-49) 'யஶ்ஶாஸ்த்ர விதிமுத்ஸ்ருஜ்ய' (16-23) 'அஸத்யமப்ரதிஷ்டம் தே' (16-8) 'ஈஶ்வரோஹமஹம் போகி'

---

* ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி ஸன்னிவிஷ்ட: (15-15).

† யேऽப்யந்ய தேவதா பக்தா யஜந்தே ச்ரத்தயான்விதா: | தேऽபி மாமேவ கௌந்தேய யஜந்த்யவிதி பூர்வகம் (9-23).

‡ அந்தவத்து பலம் தேஷாம் தத்பவத்யல்பமேதஸாம் | தேவான் தேவயஜோ யாந்தி மத்பக்தா யாந்தி மாமபி (7-23).

$ பக்திர் மய்யவ்யபிசாரிணீ (13-10).

¶ தஸ்மாச் ஶாஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் தே (16-24).

|| வேதைஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய: (15-15).

** பரம் ப்ரஹ்ம பரம் தாமபவித்ரம் பரமம் பவான் (10-12).

†† நிர்குணம் குணபோக்த்ருச (13-15), குண: ஸத்வராஜஸ்தமாம்ஸி தை: வர்ஜிதம் நிர்குணம் (ஶங்கர பாஷ்யம்), மாமேப்(ஹீ)ய: | பரமவ்யயம் (7-13), அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரப(ஹ)வ: (10-8), மத்த: ஸ்ம்ருதிர் ஜ்ஞானமபோஹனம் ச (15-15).

‡‡ த்ரிவிதா(ஶ்ரயா) ப(ஹ)வதிஶ்ரத்தா தே(தே)ஹினம் ஸா ஸ்வபா(ஹா)வஜா | ஸாத்விகீ ராஜஸீ சைவ தாமஸீ சேதி தாம் ஶ்ருணு (17-2).

(16-14) இது முதலிய வாக்யங்களிலுல் நிந்திக்கப்பட்டுள்ள காம்யகர்மங்களைச் செய்பவர்களும், ஶாஸ்த்ர முறைகளை விட்டவர்களும், ஜகத்து மித்யை (முக்காலத்திலுமில்லாதது) என்றும், நானே ஈஶ்வரனென்றும் சொல்லி கடும் தண்டனைக்கு ஆளாகவுமிருக்கும் சிலர் பலவிதமாக தம் மனதிற்குத் தோன்றிய, ஶ்ரீ கிருஷ்ணனிட அபிப்ராயத்திற்கு விருத்தமான தம் தம் மதத்தை கீதார்த்தமென்று உலகமெங்கும் பரவச் செய்தனர்.

பிறகு ஶ்ரீமதானந்ததீர்த்தர், ஶ்ரீ ஜயதீர்த்தர், ஶ்ரீராகவேந்த்ர தீர்த்தர் முதலிய மஹான்கள் ஶ்ரீ கீதா பாஷ்யம், கீதா தாத்பர்யம், ப்ரமேய தீபிகா, கீதா விவ்ருதி முதலிய அநேக நூல்களை ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் இயற்றி மேற்படி துர்மதங்களனைத்தையும் கண்டித் திருக்கின்றனர். ஆயினும் காலத்தின் கொடுமையிலுல் ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் அதிக பயிற்சியற்று, அந்நூல்களிலுல் மேற்படி கீதையின் ஸரியான அர்த்தத்தை அறிந்துகொள்ளும் திறமையற்ற ஸஜ்ஜனங்களுக்கு கீதையின் ஸரியான அர்த்தத்தை அறிவித்து நற்கதியை யடைவிப்பதற்காக திருச்சானூர் ஶ்ரீமன் மத்வ ஸித்தாந்தாபிவ்ருத்திகாரிணீ ஸபையோர்—"அனன்ய ப்ரோக்தே கதிரத்ர நாஸ்தி ப்ரோக்தான் யேனவ ஸுஜ்ஞாயை ப்ரேஷ்ட" (காடகம்) 'அனன்யேன = அபேதஜ்ஞானினு' (ஶாங்கர பாஷ்யம்) அபேத ஞானிகளின் உபதேஶாதிகளிலுல் மோக்ஷஸாதனமான ஞான முண்டாகாது, பேதஞானிகளின் உபதேசாதிகளிலுலேயே அத்தகைய ஞானமடையக்கூடுமென்னும் காடகோபநிஷத்தின் உத்திரவை யனுஸரித்து தற்காலம் ஸம்யமனீபுரம் ஹைகோர்ட் வேதாந்த விசாரணை ஸிவில் ஸூட் (தமிழ், தெலுங்கு, கன்னட பாஷைகளில்), கீதாவிசாரம் (கன்னட பாஷையில்), அத்வைதகபோலசோபிகா, அத்வைதிப்ராந்தி ப்ரகாஶம்(ஸம்ஸ்க்ருதத்தில்) முதலிய பல நூல்களை இயற்றி, தாம் வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ப்ரதிஷ்டாபனாதிகாரத்தைப் பெற்ற விரோதிக்ருத் வருஷம் புஷ்ய பஹுள தசமி (13-1-1912) முதல் ஆஸேது ஹிமகிரி இரண்டு தடவை பூப்ரதக்ஷிணம்செய்து ஆங்காங்கு ஸபைகூட்டி துர்வாதங்களைக்கண்டித்து 'ஶ்ரீ நாராயணன் நிற்குணனல்ல—ஸர்வோத்த மத்வ ஸர்வஜ்ஞத்வாதி அனந்தகல்யாணகுண பூர்ணன்; ஜீவபர

மாத்மாக்களுக்கு ஐக்கியமில்லை—பேதமே, ப்ரபஞ்சம் மித்யை யல்ல—ஸத்யமே என்று அநேக ச்ருதி ஸ்ம்ருதி ப்ரமாணங்களினுல் கர்ஜித்துக்கொண்டே தம் சிடர்களை ஸன்மார்க்கத்தில் நிலை நிறுத்திக்கொண்டிருக்கும் பேதஜ்ஞானிகளில் சிறந்தவரான ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யவர்யத்வாத்யனந்த குணகணாலங்கிருதரான ஸ்ரீ ஸ்ரீமத் ஸத்ய த்யான தீர்த்தரென்னும் * நாமதேயத்தை வேண்டிக்கொண்டனர்.

அதற்கு அம்மஹனீயர் ஸ்ரீ கீதாஸாரஸங்க்ரஹ—ப்ரதிபதார்த்த—தாத்பர்ய—விசாரங்களுடன் கூடிய ஸ்ரீ பகவத் கீதா நூலை இயற்றி வை ஸபையோருக்கு அளித்தனர். வை ஸபையோர் அதை பலபாஷைகளிலும் மொழிபெயர்ப்பித்து வெளியிட்டு ஸஜ்ஜனர்களுக்கு விசேஷமாய் நன்மை செய்திருக்கின்றனர். மற்றும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள இதர பாஷைகளில் பயற்சியற்ற ஜனங்களிட உபயோகத்திற்காக தமிழ் பாஷையில் மொழிபெயர்ப்பதற்கு எனக்கு அனுக்ரஹபூர்வகமாய் உத்திரவளித்ததின்பேரில் ஸ்ரீ ஸ்ரீகளின் அருளால் என்னறிவிற்கேற்ற வாறு † மொழிபெயர்த்து ஸ்ரீ ஸ்ரீகளிட சரண ஸரோஜ ஸன்னிதானங்களில் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

இப்புத்தகத்தில் ஸம்ஸ்க்ருத ச்லோகங்களை எழுதி அவைகளுக்கு பதங்களைப்பிரித்துக்காட்டி ப்ரதிபதத்திற்கும் அர்த்தமும் ஆவசியகமான இடத்தில் கருத்தும் எழுதி, பிறால் கீதாசார்யரின் அபிப்ராயத்திற்கு விருத்தமாய் அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கு

---

* இவரிட மகிமைகளின் சுருக்கத்தை 'த்வைத விஜய துந்துபி' என்னும் புத்தகத்தில் பார்க்கவும்.

† மொழி பெயர்ப்பு விஷயத்தில்—மதராஸ் ஹைகோர்ட் டிரான்ஸ்லேடர்ஸ் சூபரிண்டெண்டெண்ட் அவர்கள் அடியில் கண்டவாறு எழுதுகிறார்:—

"I have gone through the Tamil translation of the "Civil Suit" a treatise in Kanarese by His Holiness Sri Satyadhyana Thirtha Sripadangalavaru, Peetadhipati of Sri Uttaradi Mutt. I am glad to say that the Tamil translation rendered by Mr. Satyananda Krishnachar is done in good and intelligible language with due care and attention."

18-8-'36. (Sd.) *S. Krishnamacharya.*

மிடங்களில் விசாரம் செய்து அவாளிட ஸ்வவசன விரோதாதி தோஷங்களையும் எடுத்துக் காட்டி அவ்விருத்தார்த்தங்களைக் கண்டித்துமிருக்கின்றனர்.

இதில் பதங்களுக்கு அர்த்தம் எழுதுவதில் ஸம்ஸ்கிருதத் திலேயே தனியாய் படிப்பதற்கும், ஸம்ஸ்கிருதத்தை விட்டு தமிழில் மாத்திரம் தனியாய் படிப்பதற்கும் அனுகூலமாயிருப்ப தற்காக இரண்டையும் வெவ்வேறு வரிசைகளாக எழுதப்பட்டி ருக்கின்றன. பெண்களுக்கும் அதிக படிப்பற்றவர்களுக்கும் எளிதில் தெரிவதற்காக சாதாரணமாய் வழக்கத்திலுள்ள பதங்களையே உபயோகித்து எளிய நடையிலேயே எழுதப் பட்டிருக்கிறது.

தவிர இத்தமிழ் பாஷையில் க, ச, ட, த, ப, வர்க்கங்களில் ஒவ்வொரு உச்சரிப்பே இருப்பதினால் இதர பாஷையின் வார்த் தைகளின் நான்கு உச்சரிப்புகளைக்காட்ட முடியவில்லை. எப்படி எனின் :— அத: 1 = ஆகையால், அத 2 = பிறகு, அத: 3 = இது, அத: 4 = கீழ், இவ்வர்த்தங்களையுடைய நான்கு பதங்களி லுள்ள தவர்க்கத்தின் நான்கு உச்சரிப்புகளுக்கும் ஒரே எழுத் தையே உபயோகிக்க வேண்டியிருப்பதினால் ஸரியாக உச்சரிக்க முடியாமல் வேருவிதமாய் உச்சரிப்பதினால் வேறு அர்த்தமாய் விடுகிறது. அத்தகைய இடங்களில் அவ்வெழுத்துக்குப் பக்கத் தில் ஸரியான உச்சரிப்பை அறிவிக்கக்கூடிய கிரந்தாக்ஷரத்தை ( ) இவ்வடையாளத்தின் மத்தியில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. கிரந்தாக்ஷரப்பயிற்சி யற்றவர்கள் அதை அறிந்துகொள்வதற் காக வேண்டுமான அக்ஷரங்களை தமிழ் அக்ஷரங்களுடன் இப்புத்தகத்தின் ஆரம்பத்தில் காட்டப்பட்டுமிருக்கிறது. அதின் ஸகாயத்தினால் வாசகர்கள் ஸரியான உச்சரிப்புகளை அறிந்து கொள்ளக்கூடும்.

யாராகிலும் இந்த கீதையை நன்றாய் ஆராய்ந்து படிப்பாரே யாகில் அது ஸ்ரீமதானந்த தீர்த்தரால் (மத்வாசார்யரால்) ஸ்தா பிக்கப்பட்ட மதத்தையே (த்வைத மதத்தையே) தாங்கியிருக்கி றதென்றும், இதர அத்வைதாதி மதங்களுக்காதாரமாகிறதில்லை

என்றும் அவர்களுக்குத் தெரியாமற் போகாதென்றும் உறுதி யாய்ச் சொல்லக்கூடும். தற்காலத்திய மேனாட்டு வேதாந்த பரி சோதகர்களும் இந்த கீதை த்வைதத்தையே சொல்லுகிற தென்றும் அத்வைதாதி மதங்களுக்காதாரமாவதில்லை என்றும் அவளிட நூல்களில் கூறியுமிருக்கின்றனர். அவைகளில் சிலவற்றை வாசகர்களின் பார்வைக்காக இங்கு காட்டப்பட்டிருக் கின்றன.

ஆக்ஸ்பர்ட் விச்வவித்யாலயத்தில் ஸம்ஸ்க்ருத மஹா மஹோபாத்யாய பதவியை யடைந்திருக்கும் ம்யாக்டோநெல் என்பவர்— *"சங்காராசார்யர் அத்வைத தத்வத்தின் அல்லது ஐக்யவாதத்தின் ப்ரதிபாதகரில் ப்ரதானராவர். கீதாபாஷ்ய மென்னும் அவரிட கீதாவ்யாக்யானம் ஓர் சுதந்திரமான தர்மம் மற்றும் தத்வமீமாம்ஸா க்ரந்தமேயன்றி ஸரியான வ்யாக்யான மென்று கூறப்படுவதில்லை. அவர் கீதையிலுல் தம்மிட ஸ்வந்த மான தத்வங்களுக்கு அனுகூலமாகும்படிக்கு ஸம்மதியைக் காட்டுவதற்காக முயலுகிறார்" என்றும்—

(கீதாபன்யாஸம் பாகம்-1, பக்கம் 181)

† W. S. ஊர்க்ஹார்ட் என்பவர்— "கீதையைப்போன்ற கிரந்தம் ஸஹஜமாகவும் த்வைதரீதியில் தத்வங்களை ப்ரதிபாதிப்ப தற்கு உத்தேஜனத்தைக் கொடுக்கிறது" என்றும்—

(கீதாபன்யாஸம் பாகம்-1, பக்கம் 182)

---

* Sankara.....was the principal exponent of the Adwaita doctrine or strict Monism.....His Gita Bhashya or commentary on the Bhagavadgita is rather an independent religio-Philosophic treatise than a commentary in the strict sense. From the Gita, he tries to adduce proofs for his own doctrine.....*India's Past* by A. A. Macdonell, Emeritus Professor of Sanskrit in the University of Oxford.

† "Such a work as the Gita would naturally give encouragement to dualistic tendencies" P. 44. *The Vedanta and Modern Thought* by W. S. Urquhart, M. A., D. Litt.

"கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு விஷ்ணுதாதாத்ம்யம் (விஷ்ணுவுடன் அபேதம்) நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது அவ்வளவே யல்ல. இந்த விஷ்ணுவுக்கு உபனிஷத் ப்ரதிபாத்யமான நிற்குண ப்ரஹ்மதாதாத்ம்யமும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக அடையப்பட்டவாறு வைசித்ரயங்களில் நாம் எதை விசாரித்த போதிலும் விஷ்ணு உபனிஷத் ப்ரதிபாத்யமான ப்ரஹ்ம தாதாத்ம் யத்தினின்றும் ப்ராப்தமான ஸர்வோத்தமத்வத்தையே அடை கிறான். அதுவே யல்லாமல் பரமாத்மா நிர்தர்மக சூன்யபாவம் மற்றும் அஜ்ஞேயதை என்கிற குழிக்கு (குழியில்) விழாமல் தப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறான். இந்த ஸர்வேச்வரன் குணங்களுடன் கூடியவனாகிறபடியால் ஜனங்களிட ஆராதனைக்கு விஷயமாகிறான். மற்றும் இவனுல் ஜகத்ப்ரவாஹம்—ஸத்ய பூதமான நிற்கமம். (நிஜமான ஸ்ருஷ்டி) மித்யாபூதமான பொய் ஆட்டமல்ல-வெளியில் புறப்படுகிறது" என்றும்—

(கீதாபன்யாஸம் பாகம்-2, பக்கம் 231)

† சுரேந்த்ரநாத் தாஸ் குப்த என்பவர்—"ஸ்ரீ பகவத் கீதை ஏகாந்தி (விஷ்ணு மாத்திரம் ஸர்வோத்தமவாதிகளான) வைஷ்ணவர்களின் சாஸ்திர க்ரந்தமாயிருக்கின்றது" என்றும்—

(கீதாபன்யாஸம் பாகம்-2, பக்கம் 186)

---

* Krishna becomes identified with Vishnu or Vasudeva..... But Vishnu is also on the point of being identified with the impersonal non-qualitative Brahman the subject of the more severely monistic doctrine of the Upanishads. Thus, from whatever direction we view the process of modification, Vishnu obtains the elevation which results from identification with the Absolute, and at the same time the Absolute is prevented from receding into these depths of negation and unapproachability.....The All - God becomes associated with qualities which constitute him a definite object of worship and from him the world-process emerges—as a real emanation and not simply as an illusive shadow-play.

W. S. URQUHART, M. A., D. LITT.

† "The Sreemad Bhagavadgita is the canonical work of the ekanti (singularistic) Vaishnavaś."

SURENDRANATH DAS GUPTA, M. A., PH. D.,

Professor of Sanskrit.

டாக்டர் பால் யவ்டிக் என் ப வர்—"பகவத் கீதை கடோபனிஷத்தின் ஆதாரத்தின் மேல் ப்ராப்தமாயிருக்கும், வைஷ்ணவ தத்வஜ்ஞரால் இயற்றப்பட்ட மோக்ஷ ஸாஸ்திர மென்று அநேக வித்வான்கள் ஸம்மதிக்கிறார்கள்" என்றும்—

(கீதான்யாஸம் பாகம்-2, பக்கம் 187)

† L. D. பார்னெட் என்பவர் கீதையில் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான ஸ்தானத்தில் பரமாத்மா, புருஷோத்தம, வாஸுதேவ, ஈச்வர, நாராயண, கோவிந்த, ஹரி, விஷ்ணு, இது முதலிய வெகு பெயர்களால் அழைக்கப்படும் ஓர் பரம (பரப்ரஹ்ம) சேதனம் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் இது எல்லா அவஸ்தைகளையும் கடந்தது. அசிந்த்யமாயிருந்தபோதிலும், அது அத்வைத வேதாந்தத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட நிர்தர்மகமான விசேஷ ரஹிதமான ஸூன்ய ஐக்யமல்ல. ஆனால் அவனிடத்தில் ஸகல கல்யாண குணங்களும் ஆனந்த்யத்தை யடைந்து நிலைபெற்றிருக்கின்றன. ஸகல ஸத்குணங்களும், ஞானமும், ஆனந்தமும் பரிபூர்ணமாய் அவனிடத்திலிருக்கின்றன. அவன் ஜகதந்தர்யாமி, ஸர்வஸாக்ஷி, அந்தர்கதனாய் ஜகன்னியாமகனாய் இருப்பான். ஸகல ஜகத்தும் ஸத்யமே. ஏனெனின் அது இந்த பூர்ணனந்த வஸ்துவினால் சேஷ்டிதமாயிருக்கிறது. ஜகத்து ஸத்யபூதமான இரண்டு தத்வங்களை உட்கொண்டிருக்கிறது, ஒன்று ஜடம் மற்றொன்று அனந்தானந்த ஜீவராசிகள்" என்றும்—

(கீதாபன்யாஸம் பாகம்-2, பக்கம் 231)

---

* "Many scholars agree that the Bhagavadgita is a moksha-sastra produced in a Vaishnava Church descended from the Katha Upanishad."

PAUL YEVTIC, B. LITT., PH. D.

† "At the summit of all existence is an absolute spirit variously called Paramatman, Purushottama, Vasudeva, Iswara, Narayana, Govinda, Hari, Vishnu. But though being above the moods and inconceivable, he is not the blank, attributeless unqualified one of the Adwaita Vedanta. On the other hand, in Him are united all conceivable good qualities raised to infinity. All goodness, knowledge, and blessedness that are and may be

ஹில் என்னும் மேநாட்டு பரிசோதகர் தம்மிட கீதையில்—"சங்காசார்யரின் புத்திக்கூர்மையும்—கீதா ஶாஸ்திரமும் அத்வைதமும் ஒரே கருத்துடையவைகளல்ல, (கீதை அத்வைத விரோதி) என்கிற நிஜமான விஷயத்தை மறைப்பதற்கு ஸாமர்த்யமுடையதாகவில்லை. (சங்காசார்யர் எவ்வளவு புத்திக்கூர்மை உபயோகித்தபோதிலும் தம் மதத்தை கீதாநூடமாகும்படி செய்யமுடிவதில்லை.) மற்றும் தம் கருத்துகளுக்கு விருத்தமாக ஸ்பஷ்டமான கீதாவாக்யங்களிருக்க (ஸர்வ)கர்மமற்ற (அத்வைத) ஞானமே முமுக்ஷுவுக்கு மோக்ஷத்தைத் தரக்கூடியதென்கிற தம் பக்ஷத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கும் வல்லமையற்றவராயிருக்கிறார். மற்றும் கீதா வாக்யம் க்ரூரமான அனுகூல்யத்தைதாங்கியிருக்க கீதார்த்தத்திற்கு வைபரீத்யத்தையுண்டாக்கும் பதங்களை சேர்த்துக்கொள்வதற்கும் பின்வாங்குவதில்லை" என்றும்—எழுதியிருக்கிறார்கள்.

இவ்வாறு ஸகல ப்ரமாணங்களாலும் வெகு சிறப்புடன் கொண்டாடப்படும் ஶ்ரீ ஶ்ரீ ஸத்யத்யான தீர்த்த ஶ்ரீபாதங்களவர்களிட கருணைம்ருதரூபமாய் ப்ரவஹிக்கும் த்வைதார்த்தத்துடன் கூடிய இந்த கீதா புத்தகத்தை தமிழ்நாட்டு த்வைதமதாபிமானிகளனைவரும் பெற்று தினந்தோறும் ஶ்ரத்தாபக்தியுடன் ஷை நூலை பயிற்சி செய்துகொண்டே ஶ்ரீஶ்ரீகளிட பரமானுக்ரஹ பூர்வகமான பாரதீரமண முக்ய ப்ராணேந்தர்கதனை ஶ்ரீகீதாசார்யனின் அனுக்ரஹத்திற்கு பூர்ண பாத்திரர்களாக வேணுமாய்க் கோருகிறேன்.

மதராஸ்,
9-12-1937.

ஸத்தியானந்தம் கிருஷ்ணசார்ய:

---

abide in an immeasurable degree in Him. He is the soul, the witness, the inward ruler of the universe. All the universe is real for it is inspired throughout by this blessed soul. The universe comprises two real categories—one matter and infinitely many souls.

L. D. BARNETT, M. A., D. LITT.

* "Not even the subtlety of Sankara can conceal the fact that the Adwaita and Geeta systems are not at one; nor is he able in the face of plain texts to the contrary, to make good his claim that Geeta severs action from knowledge, the latter alone qualifying the aspirant for release.....and when the Geeta text is abdurate he does not scruple to understand additional words that reverse the sense."

தந்தாக்ஷரங்கள்.

உயிரெழுத்துக்கள்.

அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	ஃ	ஃ3
ஸ	ஸ3	ஹ	ஹெ	ஒ	ஒள	கூ	கூஃ
ஸு	ஸூ	ஏ	ஐ	ஓ	ஔ	அம்	அ:

மெய்யெழுத்துக்கள்.

க	வ	ழ	஖	ஜ.,	ஶ	ஹ	ஜ	ஷ	ஞ.,
க1	க2	க3	க4	ங	ச1	ச2	ஜ1	ஜ2	ஞ
ட	ற	ஷ	ஸ	ண.,	த	ய	ஒ	ய	ந.,
ட1	ட2	ட3	ட4	ண	த1	த2	த3	த4	ந
ப	ஹ	ஷ	ஸ	ம.,	ய	ர	ல	வ	ழ.,
ப1	ப2	ப3	ப4	ம	ய	ர	ல	வ	ழ(ச)
ஷ	ஸ	ஹ	ஷ	க்ஷ.					
ஷ	ஸ	ஹ	ள	க்ஷ					

மெய்களோடு சேரும் உயிர்களின் அடையாளங்கள்.

ஸு — ா	ஊள — ி	ஔள — ெ-ள
ஜ — ீ	வன — ெ	◌ அணுஸ்வரம்
ழ◌ — ூ	ஹென — ே	ஃ விஸர்க்கம்.
உ — ◌	ஓ — ெ-ா	

உயிர்மெய்யெழுத்து.

கு	கா	கி	கீ	கா◌	கெள	கூ	ெக	ேக	ோகா
க	கா	கி	கீ	கு	கூ	க்ரு	ெக	ை க	ோகா

ெகள கும். கஃ:

ெகள கம் க:

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா

விஷய ஸூசிகை.

அத்தியாயம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
	ஸ்ரீ கீதாஸார ஸங்க்ரஹம்.	... 1—44
1.	ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு ஸ்ரீ கீதோபதேசம் செய்வதற்குக் காரணம், கௌரவ பாண்டவர்களின் போர் முயற்சி, அர்ஜுனனின் மனத்தளர்ச்சி (சு. 47)	1
2.	ஜீவேஸ்வரர்களிட ஸ்வரூப நிரூபணம், அவர்களிட ஞாலை பாயம், அபரோக்ஷ ஞானியின் லக்ஷணம் (சு. 72) ...	23
3.	நிஷ்காம்ய கர்மரூப ஞாலைபாயமென்னும் யாகத்தை அவசியம் செய்யவேண்டியதென்பதின் அறிக்கை விவரணம், ஞானயோகத்தின மேன்மை (சு. 43) ...	81
4.	கர்மங்களின் பூர்வதனத்வம் (பழமை), நிஷ்காம்ய கர்மம், தாரதம்யத்தில் ப்ரதானரான விஷ்ணு, விஷ்ணு ஞானம் இவைகளின் விவரணம், கர்மபேதம் (சு. 42) ...	110
5.	காமாதிகளின் விடுதலென்னும் ஸன்யாஸம், பயனைசையற்று ஈஸ்வரார்ப்பண புத்தியினால் வர்ணாஸ்ரம விஹித கர்மானுஷ்டானமென்னும் கர்மயோகம் இவைகளின் விவரணம் (சு. 29)	140
6.	த்யான (ஸமாதி) யோகத்தின் விவரணம், ஆஸனாதிகள் (சு. 47)	160
7.	த்யானத்திற்கு ஆவஸ்யகமான பக்தியுண்டாவதற்காக எட்டு வகை ஜடம், மஹாலக்ஷ்மி இவைகளைக்காரணமாயுள்ள ஸ்ருஷ்ட்யாதிகர்த்ருத்வ ரூப ஸாமான்ய ஞானம், விஜ்ஞானமென்னும் விசேஷமாய் அறியவேண்டிய பகவானிட அலௌகிகமான மஹிமைகள் (சு. 30) ...	189
8.	ப்ரஹ்மம், அத்யாத்மம், அதி(யி)பூதம், கர்மம் முதலிய பதங்களின் அர்த்தம், மரணகாலத்திலுண்டாகும் பகவத் ஸ்மரணையின் பயன், அது உண்டாவதற்கு உபாயம், ப்ரஹ்மப்ராப்தி, அதற்கு வழி, (அர்சிராதி மார்க்கம்) (சு. 28)	215

அத்தியாயம். பக்கம்.

9. எல்லா இடங்களிலும் பாவியிருத்தல், உலகத்திற்கு ஆதார மாயிருத்தல் முதலிய அதிவிசித்ரமான பகவன் மகிமைகள் (சு. 34) 236

10. புத்யாதிகளையும், மஹர்ஷ்யாதிகளையும் படைத்த பகவன் மகிமைகள், த்யானத்தின்பொருட்டு பரமாத்மாவின் விபூதி ரூபங்கள் (சு. 42) 259

11. விபூதி ரூபங்களின் த்யான ஸௌகர்யத்திற்காக விஸ்வரூபத் தின் ஸ்திதி விவரணம் (சு. 55) 293

12. பரமாத்மா, மகாலக்ஷ்மி இவ்விருவரிட உபாஸனைகளில் பரமாத்மாவின் உபாஸனைக்கே மேன்மையும், சௌலப் யமும் கூறல் (சு. 20) 328

13. பின் அத்யாயங்களில் ஆங்காங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள ஞான ஸாதனம், ஜீவஸ்வரூபம், பகவத் ஸ்வரூபம், க்ஷேத்ர மென்னும் பகவானிட ஆவாஸஸ்தானம், இவைகளின் சுருக்கம் (சு. 35) 342

14. ஸத்வராஜஸ்தமோ குணங்களின் மாருதலின் ஸ்திதி, அவை களைக்கடக்கும் உபாயம், ஜீவத்ரைவித்தியம் (சு. 27)... 368

15. ஸம்ஸார காரணமான ப்ரக்ருத்யாதி க்ஷேத்ரமெனப்படும் ஜகத்தின் ஸ்வரூபம், அதைக்கடக்கும் பகவத் ஞானரூப உபாயம் (சு. 20) 385

16. தேவாஸுரர்களின் லக்ஷண விவரணம் (சு. 24) ... 401

17. ஸத்வாதி குணங்களாலுண்டாகும் ஸ்ரத்தா, ஆஹாரம், தபஸ்ஸு, யஜ்ஞம், தானம் முதலியவைகளின் பேதத்தைச் சொல்லிக்கொண்டே அவைகளை விவரித் தல் (சு. 28) 420

18. மூன் அத்தியாயங்களில் ஆங்காங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கும் புருஷார்த்தமான ஞான ஸாதனங்களை ஒன்றுகூட்டி சுருக்கமாய்க் கூறுதல் [கர்ம த்யாகத்தின் ஸ்வரூபம்] (சு. 78) ஆக ஸ்ரீலோகங்கள் 701 * ... 437

ஸ்ரீலோகங்களின் அகாதி 482

---

* சில பதிப்புகளில் முதலத்தியாயத்தின் 27-வது ஸ்ரீலோகத்தை மூன்று, பாதியாகவும், கடைசி ஸ்ரீலோகத்தை மூன்று பாதியாகவும் சேர்த்து ஓர் ஸ்ரீலோகத்தைக் குறைத்து 700 ஸ்ரீலோகங்களாகக் கணக்கிடப் பட்டிருக்கின்றன. மற்றும் சில பதிப்புகளில் 13-வது அத்தியாயத்தின் முதல் ஸ்ரீலோகத்தைக் கணக்கிடாமலும், மற்றும் சில பதிப்பில் முதல் சுலோகத்தை விட்டும் 700ஸ்ரீலோகங்களாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ பகவத்கீதா

விசாரங்களின் அறிக்கை.

விஷயம்.	பக்கம்.
'திதிக்ஷவ:' என்கிற ஸப்தார்த்த விசாரம்	34
அபோரக்ஷ ஞானத்திலல் புண்ய பாபங்கள் தூலையும் விதம் ...	64
'மன்மயா:' என்கிற ஸப்தார்த்த விசாரம்	116
'ப்ரஹ்மார்பணம்' 'ப்ரஹ்ம ஹவி:' இது முதலிய வாக்கியங்களின் அர்த்த விசாரம்	126
'ப்ரஹ்மபூத:' என்கிற ஸப்தார்த்த விசாரம்	156
'ஸோஹம்' இது முதலிய வாக்யார்த்த விசாரம்	197
'ஞானீத்வாத்மைவ' 'வாஸுதேவஸ் ஸர்வம்' இவ்வாக்யங்களின் அர்த்த விசாரம்	205
'மத்பாவ' ஸப்தார்த்த விசாரம்	221
'அக்ஷர்யத் ப்ரஹ்மண:' என்கிற வாக்யார்த்த விசாரம் ...	227
'அஹம் க்ரது:' இது முதலிய வாக்யார்த்த விசாரம்... ...	246
நிர்குண ப்ரஹ்மோபாஸனை விசாரம்	333
'க்ஷேத்ர, க்ஷேத்ரஜ்ஞ' ஸப்தார்த்த விசாரம்	344
'அம்ஸ' ஸப்தார்த்த விசாரம்	392
ஸகல கீதார்த்தமும் ஸகல வேதார்த்தங்களும் இக்கீதையின் 15-வது அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறதென்று நிரூபித்தல் ...	400
'மித்யா' ஸப்தார்த்த விசாரம்	407
'ஈஸ்வரோஹம்' என்கிற வாக்யார்த்த விசாரம்	412
'ஈஸ்வர: ஸர்வபூதானும்' என்கிற ஸ்லோகார்த்த விசாரம் ...	471

श्री

श्रीमद्दिग्विजयरामोविजयते ।

मङ्गळं

इन्दिरावदनाम्भोज राजहंसाय विष्णवे ।
अमन्दानन्द सन्दोह सुन्दराकृतये नमः ॥
व्यासाय भवनाशाय श्रीशाय गुणराशये ।
हृद्याय शुद्धविद्याय मध्वाय च नमोनमः ॥
दुरन्त दर्मतध्वान्त विध्वंसन विचक्षणः ।
जयतीर्थाख्य तरणिर्भासतां नो हृदम्बरे ॥

ஸ்ரீ கீதா ஸாரஸங்க்ரஹம்

ஸ்ரீ குருப்யோ நமः

कृष्णः काव्यकृते स्वहस्तकमलछत्रं प्रदद्यात्प्रभुः ।
सच्छास्त्राभिधरम्यराजपदवीं सुज्ञानयानं मुदा ॥
स्वांघ्र्याराधन कंकणं करयुगे कैंकर्य हारं गले ।
स्वात्मानं हृदि नित्यचिंतनधनं सद्युक्तिरत्नान्यपि ॥

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தன்னிட பக்தனென அர்ஜுனனின் ஸாரத்ய வ்யாபாரத்தை வகித்து தர்மக்ஷேத்ரமான குருக்ஷேத்ரத்திற்கு வந்து யுத்தத்திற்கு நின்றனன். அப்பொழுது "ஓ கிருஷ்ணனே! இந்த யுத்தத்தில் நான் யாருடன் போர்புரிவது யுக்தமானது? துர்ப்புத்தியான துர்யோதனனுக்கு ப்ரியத்தை யுண்டாக்கவேண்டுமென்று போருக்காக யார்யார் வந்திருக்கிறார்களோ, அவர்களைக்காணுவேன். அதுவரைக்கும் நீ இரதத்தை இவ்விரண்டு படைகளின் மத்தியில் நிறுத்து" (1. 21-22-23) என்று அர்ஜுனன் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை வேண்டிக்கொள்ளவே, பகவான் இரண்டு படைகளின் மத்தியில் இரதத்தை நிருத்தி "ஓ அர்ஜுன! இவ்விரு படைகளிலிருக்கும் போர் வீரர்களைப் பார்" என்று சொன்னர். (1-25). அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் வந்து நின்றிருக்கும், தந்தைகளையும், பாட்டனரான பீஷ்மாசார்யரையும், மாமன்மார்களையும், ஸஹோதரர்களையும், புத்திரர்களையும், போரன்மார்களையும், ஸ்னேஹிதர்களையும், மாமனர்களையும் பார்த்து (1. 26-27), அவர்களிடத்தில் தயையுடன் கூடிய மனதுள்ளவனைப் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனைக் குறித்துச் சொல்லுகிறான்:— "ஓ க்ருஷ்ணனே! போருக்குத் தயாராயிருக்கும் இந்த பந்துக்களைப் பார்க்கவே, காண்டீவ தனுஸ்ஸு என்னிட ஸதிசாருகிறது. என்னிட தேஹம் எரிகிறது. வாயாரு

அர்ஜுனனின் விஷாதம்.

கிறது. மயிர்க்கூச்சலுண்டாகிறது. தேகம் நடுங்குகிறது. நான் நிற்கமாட்டேன். என் மனது கலங்குகிறது. அபசகுனங்கள் காண்கின்றன. போரில் இப்பந்துக்களைக் கொன்று ச்ரேயஸ்ஸை யடையமாட்டேன். எனக்கு யுத்தத்தில் ஜயம் வேண்டாம், இராஜ் யம் வேண்டாம், ஸுகமும் வேண்டாம். எந்த ஆசார்யருக்கா கவும், தந்தைகளுக்காகவும், பாட்டனர்களுக்காகவும், மாமன் மார்களுக்காகவும், மாமனர்களுக்காகவும், பௌன்மார்களுக்கா கவும், பந்துக்களுக்காகவும் இராஜ்யம் ஸுகம் இவைகள் அபே க்ஷிக்கப்படுகின்றனவோ, அவர்களே ப்ராணங்களையும் தனத்தை யும் விட்டுப் போருக்கு வந்து நின்றிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கொன்ற பிறகு இந்த இராஜ்யத்தினாலுண்டாகும் ப்ரயோஜ னமென்ன? போகத்தினாலாகும் பயன் யாது? என்னிட பிழைப் பினாலாவது என்ன பயன்? இந்த பீஷ்மாதிகள் என்னைக் கொன் றாலும், மூவ்வுலகத்தின் இராஜ்யம் கிடைப்பதாயிருந்தபோதிலும் நான் அவர்களைக் கொல்லமாட்டேன். இப்படியிருக்க இந்த அல்ப மான பூமிக்காக நான் அவர்களைக் கொல்லமாட்டேன் என்று சொல்லுவதென்ன? * ஆததாயிகள் ஸம்ஹாரத்திற்கு யோக்யர் களென்று சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த துர்யோதனாதிகளும் அத்தகைய ஆததாயிகளே. ஆகையால் ஸம் ஹாரத்திற்கு யோக்யரே! ஆயினும், அவர்களைக் கொல்லுவதால் ஸந்தோஷமுண்டாகாது. அவ்வளவேயன்றி பாவமும் உண்டா கும். ஆகையால் இவர்களை நான் கொல்லமாட்டேன். இந்த பந்துக்களைக்கொன்று நான் எப்படி ஸுகமடைவேன்? (1. 28-37) குலம் நாசமடையுமாயின், குலதர்மங்கள் நாசமடை யும். தர்மங்கள் நஷ்டமாயின், அதர்மங்கள் குலத்தைக் கெடுக்கும். அதர்மத்தினால் குலஸ்த்ரீகள் கெடுவார்கள். குலஸ்த்ரீயர் கெடுவ

---

* நெருப்பினால் சுடுபவர்கள், விஷத்தைக்கொடுப்பவர்கள் ஆயுதங் களால் கொல்ல ப்ரயத்னப்படுபவர்கள், பிறரிடதனங்களை அபகரிக்கின்றவர் கள், பிராரிட பூமியை அபகரிக்கிறவர்கள், பிராரிட ஸ்த்ரீயரை அபகரிப்பவர் கள் இவ்வார்வரும் ஆததாயிகளென்று சொல்லிக்கொள்ளப்படுவார்கள். துர்யோதனாதிகள் இவ்வெல்லா பாவங்களையும் ஸாதுக்களான பாண்ட வர்களின் விஷயத்திலேயே செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் வதத்திற்கு யோக்யர்களே.

ராயின் வர்ணஸாங்கர்ய முண்டாகிறது. வர்ணஸாங்கர்யம் குலத்தைக்கெடுத்தவர்களுக்கும், குலத்திற்கும்நரக முண்டாவதற்குக்காரணமாகும். * ஸங்கர ஜாதீயருக்கு பித்ருக்களுக்கு பிண்டோதகங்களைக் கொடுப்பதில் அதிகாரமில்லாததினால், அவாளிட பித்ருக்கள் பிண்டோதகக்ரியைகளில்லாதவராய் நரகத்தில் விழுவார்கள். வர்ணஸாங்கர்யத்தை யுண்டாக்கும் இந்த தோஷத்தினால் ஜாதி தர்மங்களும் குல தர்மங்களும் நஷ்டமாகும். ஜாதி தர்மங்களும் குலதர்மங்களுமில்லாத ஜனங்கள் நரகத்திலேயே நிச்சயமாய் வஸிப்பார்களென்று ஶாஸ்த்ரங்களில் கூறியிருப்பதைக் கேட்டிருக்கிறேன். (1. 38-44) துர்யோதனாதிகள் இராஜ்ய லோபத்தினால் புத்திகெட்டு குலக்ஷயத்தினாலுண்டாகும் தோஷங்களைக் கவனிக்காமல், போருக்கு ப்ரவ்ருத்தித்திருந்தபோதிலும் மேற்கூறிய தோஷங்களை அறிந்திருக்கும் என்னைப்போன்றவர்கள் இத்தகைய பாபகார்யங்களை எப்படி விடாமலிருப்பது? (1. 38-39) ஓ கிருஷ்ணனே! இராஜ்யத்திற்காகவும் ஸுகத்திற்காகவும் பந்துக்களைக் கொல்லுவது மகாபாவமல்லவோ? ஆகையால் ஶஸ்த்ராஸ்த்ரங்களை ப்ரயோகிக்காமல் (எவாமல்) சும்மாநிற்கும் என்னை ஒருக்கால் துர்யோதனாதிகள் கொன்றபோதிலும் அது எனக்கு க்ஷேமமேயாகும்." (1-45,46).

ஓ க்ருஷ்ணனே! போர் புரிவதினால் (1) பூஜ்யரான பீஷ்மத்ரோணர் முதலியவர்களிட ஸ்வரூபம் நாசமாகும். (2-4.) ஆகையால் போர் புரியமாட்டேன். (2) போரில் பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் தேகங்கள் நாசமடையுமாகையால் போர் புரியமாட்டேன். (3) பீஷ்மத்ரோணர் முதலியோரிட தேகங்கள் சின்னபின்னமாவதைக்கண்டால் துக்கமுண்டாகு (2-5) மாகையால் போர்புரியேன். (4) பீஷ்மத்ரோணாதிகள் நாசமடைந்து குலதர்மங்கள் ஜாதிதர்மங்கள் நஷ்டமாய் குலத்திற்கு அதர்மம் சேர்ந்து, குல ஸ்த்ரீயர்கள் கெட்டு, அதினால் வர்ணஸாங்கர்யமுண்டாய் பித்ருக்களுக்கு பிண்டோதகங்களில்லாமற்போய் குலத்திற்கும், குலத்தைதக்கெடுத்தவர்களுக்கும் நரகாதி அனர்த்தங்களுண்டாகுமாகையால்

---

* ஸங்கரஜாதி என்றால் வேறுஜாதியான புருஷனால் வேறுஜாதி ஸ்த்ரீகளிடத்தில் பிறப்பவர்கள்.

போர் செய்யமாட்டேன், (5) போரில் ஜயம் நமக்குண்டாகுமோ, அவர்களுக்குண்டாகுமோ என்கிற ஸந்தேஹமிருப்பதினல் போர் செய்யமாட்டேன் என்று யுத்தத்தை விட்டு சும்மா உட்கார்ந்திருக்கும் அர்ஜுனனைக் குறித்து—ஓ அர்ஜுன! நீ இப்படிப் பேசுவது பண்டிதர்களின் பேச்சல்ல. வெறும் உன்னிட புத்திக்குத்தோன்றும் பேச்சுகளே யாகும். ஸாஸ்த்ர ஸம்மதமானவைகளல்ல. இவ்வேலை செய்யத்தகாது, இவ்வேலை செய்யத்தகுந்தது என்னும் விஷயத்தில் ஸாஸ்த்ரமே ப்ரமாணமாகும். ஸாஸ்த்ரத்தில் 'இது செய்யத்தகுந்தது' என்று எந்த கர்மங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவைகள் செய்யப்படவேண்டியவைகளே. எதைச் செய்யக்கூடாதென்று ஸாஸ்த்ரம் சொல்லுகிறதோ அதைச் செய்யக்கூடாது (16-24.) ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லியவாறு செய்வதே மேலான வழியாகும். ஸாஸ்த்ரம் என்ன சொல்லுகிறதெனின் :—

பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபமும், குணங்களும்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபரமாத்மா ஸர்வோத்தமன், மற்றும் ஸகல ஜீவ ஜடப்ரபஞ்சத்தைக்காட்டிலும் வேறானவன். ஸகல ஜீவ ஜடப்ரபஞ்சத்திற்கு உற்பத்தி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், நியமனம், ஞானம், அஜ்ஞானம், பந்தம், மோக்ஷம், ஸுகம், துக்கம் இவைகளை அவாளவாளிட மேயாக்யதை, கர்மங்கள் இவைகளை அநுஸரித்துக் கொடுப்பவன் (7-6.) மற்றும் ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்திமத்வம் முதலிய அளவற்ற குணங்களால் பூர்ணன் (நிறைந்தவன்).

ஜீவர்களின் ஸ்வரூபமும், குணங்களும்.

ஜீவர்கள் நித்யர்கள், நாசமற்றவர்கள். அவாளிட தேகங்கள் அனித்யமானவைகள். (2. 12-13) அவர்கள் ப்ரஹ்மசர்ய, கார்ஹஸ்த்ய, வானப்ரஸ்த, ஸன்யாஸ மென்ற பேதங்களுள்ள ப்ராஹ்மணர்கள், க்ஷத்ரியர்கள், வைஶ்யர்கள், ஶூத்ரர்கள், வர்ணபாஹ்யர்கள் என்று ஐந்து வகுப்பாக வகுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வைந்து வகுப்பாரும் ஸாத்விக, ராஜஸ, தாமஸரென்று மூவ்வகையானவர்கள் (15-3). மற்றும் தேவதைகளென்றும் அஸுரர்களென்றும் இரு வகுப்புடையவர்கள் (16-6). ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸரின் ஞானகர்ம தைர்ய ஆகாரம் முதலியவைகள் வெவ்வேறு

யிருக்கும் (17-18). மற்றும் ஶமம் (பரமாத்ம விஷயகமான புத்தி) தமம் (இந்த்ரிய நிக்ரஹம்) வேதாத்யயன ப்ரவசன ரூபமான தபஸ்ஸு, வெளி ஶுத்தி, அந்தஶ்ஶுத்தி, க்ஷமை, (பொறுமை) ருஜு பாவம் (சரியான வழியிலிருப்பு,) ஸாதாரண ஞானம், விசேஷ ஞானம், ஸ்வர்க்காதி பரலோகங்களுண்டு, அவைகளுக்குச் சாதனங்களான கர்மங்கள் உண்டு, கர்மங்களை யனுஸரித்து பலன்களைக் கொடுக்கும் ஈஶ்வரனுண்டு என்கிற ஆஸ்திக்ய புத்தியும், ஶாஸ்த்ர விஹிதமான கர்மங்களும் ப்ராஹ்மணர்களுக்குஸ்வபாவ ஸித்தமானவைகள் (ஸ்வதர்மங்கள்) (18-42). ஶௌர்யம், தேஜஸ்ஸு, தைர்யம், தக்ஷதை (ஸாமர்த்யம்), யுத்தத்தில் பின்வாங்காமை, தர்மத்திற்கு விரோதிகளான, பகவத்விஷிகளான அஸுரர்களிட மற்றும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களிட ஸம்ஹார ரூபமான யுத்தத்தைச் செய்து, அதினாலுண்டாகும் துக்கத்தை (அபிமானத்தை) விட்டு வராமற் செய்துகொண்டு (2-14) பரமாத்மாவிடம் ஸமர்ப்பிப்பது (18-43,45), தானம், அயோக்யர்களைத்தண்டிப்பது, இதுமுதலிய கர்மங்கள் க்ஷத்ரியருக்குஸ்வபாவ ஸித்தமானவைகள் என்றால் ஸ்வதர்மங்கள். க்ருஷி என்றால் பயிரிடுதல், கோரக்ஷணை, வ்யாபாரம் முதலியவைகள் வைஶ்யருக்கு ஸ்வபாவ ஸித்தமானவைகள். மேற் சொல்லப்பட்ட மூன்று வர்ணத்தாரிட சேவையே ஶூத்ரர்களுக்கு ஸ்வதர்மமாகும் (18-44).

ஸத்வ ரஜஸ் தமோ குணத்மகமான ப்ரக்ருதி தத்வம், மஹத் தத்வம், புத்தி தத்வம், மனஸ் தத்வம், அஹங்கார தத்வம், ஐந்து மஹாபூதங்கள், பூத விகாரங்களான ஓஷதிகள் இவ்விதமாகப் பரிணமித்து (மாறி) (7-4) ஜீவர்களைக் கட்டி (14-5) அஜ்ஞானம், நித்ரை, ஆலஸ்யம் முதலியவைகளை ஜீவர்களுக்குக் கொடுத்து நாநாவிதமான யோனிகளில் பிறப்பித்து துக்கத்தைத் கொடுப்பது.

ஜடத்தின் ஸ்வரூபமும், குணங்களும்.

இந்த ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தினாலுண்டாகும் துக்கங்களின் பரிஹாரத்திற்காகவும், அக்ஷயமான (நாசமற்ற) ஸ்வரூப

ஸாகத்தை அனுபவிப்பதற்காகவும் ப்ரக்ருதியிலுண்டாயிருக்கும் கட்டை விடுவித்துக்கொள்ளவேண்டியது ஆவஸ்யகமாகும் (14-20). இந்த ப்ரக்ருதி பந்தத்தின் பரிஹாரம் பரமாத்மாவின் ப்ரஸாதத்திலேயே ஆகவேண்டியது (18-56). அந்த ப்ரஸாதம் பரமாத்மாவிடத்தில் பக்தி செய்வதிலேயே உண்டாகக்கூடியது. அந்த பக்தியோ—பரமாத்மாவின் ரக்ஷகத்வம், புருஷோத்தமத்வம், ஜீவ ஜடாத்மக ப்ரபஞ்ச பின்னத்வம் முதலிய குணங்களின் அபரோக்ஷ ஞானத்திலேயே உண்டாகக்கூடியது. அபரோக்ஷமென்பரமாத்மாவை நேரில் காணுதல். அதுவும் அந்த பரமாத்மாவின் அனுக்ரஹத்திலேயே உண்டாகக்கூடியது. பரமாத்மா அவ்யக்தமான (கண்ணுக்குப் புலப்படாத) ஸ்வபாவமுள்ளவனுகையால், கருப்பு சிகப்பு முதலிய வர்ணங்களுள்ள கடபடாதிகளைப்போல் வெறும் நம்மிட ப்ரயத்னத்திலேயே கண்டுகொள்ளுவதற்கு அசக்யன். தன்னிட அனுக்ரஹத்திலேயே காணப்படுபவன். அவனிட அனுக்ரஹத்திற்காக ஜீவர்கள் எப்போதும் அந்த பரமாத்மாவின் குணங்களை த்யானிக்கவேண்டியது. பலவிதமான துர்மதங்களைக் கேழ்ப்பதிலுண்டாகும் ஸம்சய விபரீத ஞானங்களைப் போக்கடித்துக்கொண்டு தத்வ நிஶ்சயத்தை யடையாதவரைக்கும் த்யானரூபமான யோகம் ஸரியாய்ப் பொருந்தமாட்டாது (2-53). அந்த தத்வ நிச்சயமோ குருக்களை ஶரணமடைந்து, அவரை வணங்கி, பிரார்த்தித்து அவரால் பகவத் தத்வங்களின் உபதேஶத்தைப் பெற்றுலொழிய உண்டாகமாட்டாது (4-34). இத்தகைய குருபதேசமும் அதிலுல் தத்வ நிச்சயமும் ஆகவேண்டுமாயின் மனிதன் அந்த:கரண சுத்தியை யடையவேண்டும்(2-64,65). மற்றும் இஹபரலோகங்களிலுள்ள நஶ்வரமான பலாபேக்ஷையற்றவராயிருக்கவேண்டும். இவைகளில்லாவிடில் குருக்களின் உபதேசமும் தத்வ நிச்சயமும் உண்டாவதில்லை (2-44). அவாளவாளிட வர்ணஶ்ரமங்களுக்கு விஹிதமான யஜ்ஞாதி கர்மங்களைச் செய்துகொண்டே, இது உன்னிட பூஜை என்று பரமாத்மாவிடம் அக்கர்மங்களை ஒப்புவித்தாலொழிய அந்த:கரண சுத்தி யுண்டாகமாட்டாது

ஸாதனச் சுருக்கம்.

(18-46). ஆகையால்—ஸாத்விக ஜீவர்கள் தம்தம் வர்ணஸ்ரமங்களுக்கு விஹிதமான யஜ்ஞமும் தானம் யுத்தம் முதலிய கர்மங்களைச் செய்துகொண்டே, அவைகளை ஸ்ரீ பரமாத்மாவிடத்தில் பக்தியுடன் ஒப்புவிக்கவேண்டியது. அந்த பரமாத்மா பக்தியுடன் ஒப்புவிக்கும் யஜ்ஞாதிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு (9.26-72) அந்த ஸாத்விக ஜீவர்களின் அந்த:காணத்தை ஸுத்தப்படுத்தி, அநேக துர்மதங்களைக் கெடுப்பதினாலுண்டாகும் ஸம்ஸய விபரீத ஜ்ஞானங்களைப் போக்கி, எப்போதும் விடாமற் தன்னிட த்யானமுண்டாகும்படிக்குச் செய்து, தன்னிட தர்ஸனத்தைக் கொடுத்து, பக்தனிடத்தில் அனுக்ரகித்து, ப்ரக்ருதி பந்தத்தினின்றும் விடுவித்து, அக்ஷயமான ஸ்வரூப ஸுகானுபவத்தைக் கொடுப்பார் (5-25).

அஸுரர்கள் தம்தம் வர்ணஸ்ரமங்களுக்கு விஹிதமான கர்மங்களைச்செய்து ஸ்ரீ பரமாத்மாவைப் பூஜிக்காமல் (17-5) இந்த ப்ராஹ்மணாதி வர்ணங்கள், ப்ரஹ்மசர்யாத்யாஸ்ரமங்கள், வேதம், தேவதைகள், பரலோகம் முதலிய எல்லா ஜகத்து மித்யை (பொய்) என்றறிந்து (16-8) * பெயருக்காகவே யஜ்ஞங்களைச் செய்துகொண்டு (16-17) தானே ஈஸ்வரனென்றறிந்து (16-14) நரகாத்யனர்த்தங்களை யடைந்து (16-16) அஸுரயோனிகளில் பிறந்து பரமாத்மாவிடத்தில் த்வேஷம் செய்துகொண்டே ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் பாதங்களை (முக்தியை) யடையாமலே அதோ கதியை (அந்தந்தமஸ்ஸை) அடைகிறார்கள் (16-20) என்று ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் "பீஷ்ம த்ரோணாதிகளின் ஸ்வரூபங்கள் (ஜீவர்கள்) நாசமாகாவிடினும் அவளிட தேகங்கள் நஷ்டமாகின்றன. ஆகையால் நான் போர் புரிவதில்லை" என்று சொல்லுவது ப்ராஜ்ஞர்களால் சொல்லப் படும் வார்த்தைகளல்ல (ஸாஸ்த்ரங்களை யநுசரித்த வார்த்தைகளல்ல).

ஓர் குதிரையில் தனதென்கிற அபிமானமிருக்கும்போது அக்குதிரைக்கு கொஞ்சம் ஸ்ரமமுண்டாகுமாகில் அதில் அபி

---

* உலகத்தில் யாகம் செய்தவர் என்று பெயருண்டாவதற்கு மாத்திரமே.

மானமுள்ள அதின் எஜமானனுக்கு வெகு துக்கமுண்டாகிறது. அதே குதிரையைப் பிறருக்கு விற்றுவிடுவானேயாகில், மருநொடியிலேயே அக்குதிரை இறந்துவிட்டபோதிலும் அந்த மனிதனுக்கு தனதென்கிற அபிமான மில்லாமலிருப்பதினால் துக்கமுண்டாகாமலிருப்பதேயன்றி, "நான் விற்காமலிருப்பேனேயாகில் என் பணம் நஷ்டமாயிருக்கும், விற்ற பிறகு இக்குதிரை இறந்ததினால் என்பணம் நஷ்டமாகவில்லை" என்று ஸந்தோஷமுமடைவான். ஆகையால் ஸுகதுக்காதிகளுக்கு அபிமானமே காரணம் (2-14). ஆகையால் பகவத்தேவஷிகளின் மற்றும் அவாளிட அனுபந்திகளின் ஸம்ஹாரங்களைப் பரமாத்மாவின் பூஜை என்று அவஶ்யகமாகச் செய்யவேண்டும். பகவத்பூஜாரூபமாய் அவஶ்ய கர்த்தவ்யமான கார்யங்களைச் செய்து அதினாலுண்டாகும் துக்கத்தை அபிமானத்தை விட்டுப் போக்கடித்துக் கொள்ளுபவனே மோக்ஷமடைவான் (2-15).

ஆகையால் "ப்ரக்ஷாளனத்தி பங்கஸ்ய தூராதஸ்பர்ஶனம் வரம்' சேற்றை மெறித்து காலை அலம்பிக்கொள்ளுவதைவிட சேற்றை மெறிக்காமலிருப்பதே மேலானது என்கிற நியாயத்தையொத்து, யுத்தத்தைச்செய்து பீஷ்மத்ரோணாதிகளைக் கொன்று அதினாலுண்டாகும் துக்கத்தை அபிமானத்தை விட்டுப் போக்கிக் கொள்ளுவதைவிட, அவாளைக் கொல்லாமலே துக்க ஸம்பந்தமே இல்லாமற் செய்துகொள்ளுவது மேலல்லவோ" என்று சொல்லுவது யுக்தமல்ல. ஏனெனின்-பகவத்தேவஷிகளின் மற்றும் அவாளிட பந்துக்களின் ஸம்ஹாரம் க்ஷத்ரியர்களுக்கு விஹித கர்மமாகும் (2-31). இத்தகைய ஸத்கர்மங்களால் துக்கமுண்டாவதில்லையென்று தத்வங்களை நேரில் கண்டிருப்பவர்கள் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள் (2-16). ஆகையால் க்ஷத்ரியர்களுக்கு யோக்யமான யுத்தமென்னும் கர்மத்தினால் எப்போதும் நரகாத்யனர்த்தங்கள் உண்டாகமாட்டாது. ஆகையால் பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் ஸம்ஹாரத்தினால் குலதர்மங்கள் நஷ்டமாய் நரகாத்யனர்த்தங்களுண்டாகிறதென்று சொல்லுவது யுக்தமல்ல. ஆகையால் ஓ அர்ஜுனனே! பகவத் பூஜாரூபமான பகவத்தேவஷிகளான தாமஸஜனங்களிட மற்றும் அவர்களிட அனுபந்திகளிட ஸம்ஹாரரூபமான யுத்தமென்கிற

கர்மத்தைதச் செய்து, பரமாத்மாவிடத்தில் ஒப்பிவித்து (18-45) பரமாத்மாவே ஸர்வோத்தமனென்கிற ஞானத்தை ஸம்பாதித்து அபரோக்ஷ ஞானத்திற்கு ஸாதனத்தைச் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

பிறகு எப்போதும் அந்த பரமாத்மாவிடத்திலேயே மனதை வைத்திருப்பாயேயாகில் (18-57) அந்த பரமாத்மாவின் ப்ரஸாதத்தினால் என்றும் இவனை முக்தனாக்கவேண்டும் என்கிற அவனிடத்தினால் எல்லா கஷ்டங்களையும் கடந்து முக்தனாவாய். இவ்விதமாக க்ஷத்ரிய வர்ணத்தாருக்கு யுக்தமான யுத்தமென்னும் கர்மத்தைசெய்என்று நான் சொல்லியபேச்சை நீ கேட்டு, அந்தப் படிக்குச் செய்யாவிடின் நாசமடைவாய் (18-58). ஸாங்கமாய் (நன்றாய்) செய்வதற்கு ஸாத்யமாயினும் தன்னிட வர்ணஸ்ரமத்திற்கு யோக்யமல்லாதமற்றும் இதர வர்ணஸ்ரமங்களுக்கு யோக்யமான கர்மங்களைச்செய்வதைவிட, ஸாங்கமாய் செய்வதற்கு ஸாத்யமாகாததாயினும் தன்னிட யோக்யதையை யனுஸரித்துச் செய்த தன்னிட வர்ணஸ்ரமங்களுக்கு உசிதமான தர்மங்களை ஸ்ரேயஸ்கரமானவைகள் (நன்மைதறக் கூடியவைகள். 3-35). தன்னிட வர்ணஸ்ரமங்களுக்கு விஹிதமான கர்மங்களைச் செய்வதினால் "பீஷ்ம த்ரோணாதிகளின் ஸம்ஹாரத்தினால் குலதர்மங்கள் நஷ்டமாய் குலஸ்த்ரீகள் கெட்டு வர்ணஸாங்கர்யமுண்டாய் பித்ருக்களுக்கு பிண்டோதக க்ரியைகள் இல்லாமற்போவதினால் குலத்தைக் கெடுத்தவருக்கும், குலத்திற்கும் பாவம் நேரிடும், அதினால் நரகம் முதலிய அனர்த்தங்களுண்டாகும்" என்று நீ ஸங்கிக்கும் (அச்சப்படும்) பாவம் உண்டாகமாட்டாது. ஸ்வதர்மங்களைச் செய்துகொண்டே மரணமடைந்தபோதிலும், அது ச்ரேயஸ்ஸேயாகும். பரதர்மங்கள் பயத்தைத் தரக்கூடியன (3-35). ஆகையால் எந்த பரமாத்மாவினால் எல்லா பிராணிகளிட வியாபாரங்களும் நடக்கின்றனவோ, எந்த பரமாத்மா இந்த ஜகத்தில் வியாபித்திருக்கிறாரே அத்தகைய பரமாத்மாவை தம் தம் வர்ணஸ்ரமங்களுக்கு விஹிதமான கர்மங்களால் பூஜித்து, அவனிட ப்ரஸாதத்தினாலேயே மனிதன் ஸித்தி பலன்களைப் பெறுவான் (18-46).

க்ஷத்ரியர்களுக்கு தர்மஸாதனமான யுத்தமென்கிற பரமாத்மாவின் பூஜாரூபமான கர்மத்தைவிட ச்ரேயஸ்கரமான வேறுஎந்த கர்மங்களுமில்லை. ஆகையால் க்ஷத்ரியனை உனக்கு யுத்தமே பரம தர்மமென்றறிந்து, நீ அதற்காக பயப்படவேண்டாம் (2-31). புண்யவான்களான க்ஷத்ரியர்கள் ஸ்வர்க்கஸாதனமான இந்த பகவத் பூஜாரூபமான யுத்தத்தை அடைவார்கள் (2-32). இப்படி அநாயாஸமாய்க் கிடைக்கும் தர்மஸாதனமான இந்த யுத்தமென்னும் கர்மத்தைவிடில் ஸ்வதர்மத்தை விட்டு பாவத்தை யடைவாய் (2-32). 'அர்ஜுனன் பயத்தினால் ஸ்வதர்மத்தை விட்டான்' என்று ஜனங்கள் ஸபைகளில் சொல்லிக்கொள்ளுவார்கள். ஸம்பாவிதர்களுக்கு அபகீர்த்தியானது மரணத்தைவிட அதிகமாகும் (2-34). மஹாரதிகர்களான பீஷ்மாதிகள் அர்ஜுனன் பயந்து போர்க்களத்தினின்றும் பின் வாங்கினனென்று அறிவார்கள். முன் பீஷ்மாசார்யர் முதலிய மஹாரதிகர்களால் மஹாவீரனென்று மதிக்கப்பட்ட நீ இப்போது இழிவடைவாய் (2-35). உன்னிட பகைவர்கள் (துர்யோதனாதிகள்) வாயாற்சொல்லுவதற்குக்கூட அஸஹ்யமான வார்த்தைகளை யாடுவார்கள். இப்படி அவர்கள் உன்னிட ஸாமர்த்தியத்தை நிந்திப்பதைவிட மேலான துக்கம் வேறு யாது? (இதுவே அதிகமான துக்கத்தை உண்டாக்கக்கூடியது) (2-36). நீ 'யுத்தத்தில் மரணமடைந்தால் எனக்கு ஸ்வர்க்கம் கிடைக்கும், ஜயமடைந்தால் ராஜ்யம் கிடைக்குமாகையால் யுத்தம் செய்யவேண்டு' மென்று நிச்சயித்து யுத்தத்திற்கு எழுந்திரு (2-37). அஞ்ஞானத்தினாலுண்டாயிருக்கும் 'யுத்தம் செய்யத்தகுந்ததோ அல்லவோ' என்கிற ஸந்தேஹத்தை பகவானிட பூஜைக்காக க்ஷத்ரியர்கள் யுத்தரூபமான கர்மத்தைச் செய்யவேண்டியதே என்கிற ஞானமென்னும் கத்தியினால் வெட்டி ஞானத்தைப் பிறப்பிக்கக்கூடிய யுத்தத்தைச் செய் (4-42). ஜயம் கிடைத்து ராஜ்யத்தைப் பெற்று ஸுகமடையவேண்டுமென்கிற ஆசையை விட்டு, மற்றும் பராஜயமுண்டாய் ராஜ்யம் கிடைக்காமல் துக்கமுண்டாகுமென்று நினைக்காமல், க்ஷத்ரியர்களுக்கு விஹிதமான யுத்தரூபமான கர்மத்தை பரமாத்மாவின் ப்ரீதிக்காகவே செய். இப்படி நீ செய்வாயாகில் இந்த யுத்தகர்மத்தினால் உனக்கு பாவம் வருவதில்லை (2-38).

ஓ அர்ஜுனனே! நாங்கள் ஜயமடைவோமோ அல்லது துர்யோதனாதிகள் ஜயமடைவார்களோ என்று ஸந்தேகப்படவேண்டாம். பூர்ணமான ஜகத் ஸம்ஹாரகமான காலமென்கிற பெயரையுடைய விஸ்வரூபத்தை உனக்குக் காட்டிய நான் (ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்) இந்த யுத்தத்திற்கு வந்திருக்கும் தர்ம, பீம, அர்ஜுன, நகுல, ஸஹதேவன் முதலிய சிலரைத்தவிர மற்றெல்லோரையும் நாசப்படுத்துவதற்காக வந்திருக்கிறேன் (11-32). த்ரோண, பீஷ்ம, ஜயத்ரத, கர்ண முதலிய எல்லா வீரர்களும் என்னால் கொல்லப்பட்டவர்களைப்போலாயிருக்கின்றனர். நீ யுத்தத்தில் ஜயமடைவாய் (11-34). ஓ அர்ஜுன! எழுந்திரு. என்னாலேயே கொல்லப்பட்டிருக்கும் சத்ருக்களின் ஸம்ஹாரத்திற்கு நீ காரணமாத்திரனாய், அர்ஜுனனே கொன்றுவென்கிற கீர்த்தியை, நீ அடை. பகைவர்களை வென்று செல்வத்தால் நிறைந்த ராஜ்யத்தை அனுபவி (11-33).

க்ஷத்ரியர்களுக்கு விதிதமான யுத்தகர்மத்திலால் பகவத் விஷயகமான அபரோக்ஷ ஞானத்தையடைந்து அவனிட ப்ரஸாதத்திலால் ஶாஶ்வதமான வைகுண்டாதி ஸ்தானங்களையடைவாய் (17-62). வெகு இரகசியமான அவசியமாய் அறியவேண்டிய இவ் விஷயத்தை உனக்காகச் சொல்லியிருக்கிறேன். இவ்விஷயங்களை எல்லாம் விசாரம் செய்து உன்னிஷ்டப்படிக்குச் செய் (18-63). ஓ அர்ஜுனனே! நீ எனக்கு மிகவும் நண்பன் (ஆகையால்) உனக்கு ஹிதத்தைச் சொல்லுகிறேன், கேள் (18-64). ஸ்ரீகிருஷ்ணனை என்னிடத்திலேயே மனதை வைத்து (பக்தி செய்து கொண்டு) எனக்காகவே அவஶ்யகமாய் கர்மங்களைச் செய். எனக்கு நமஸ்காரம் செய் (வணங்கு). இப்படிச்செய்வதிலால் ஸ்ரீ பரமாத்மாவின் பாதங்களையே அடைவாய் (மோக்ஷமடைவாய்). நீ என்னிட விசேஷமான அன்புக்கு விஷயன் (உரியவன்). ஆகையால் இப்படி ப்ரதிஜ்ஞை செய்து சொல்லுகிறேன் (18-65). இதர தேவதைகளின் உத்தேசமாய் கர்மங்களைச் செய்யாமல் பரமாத்மாவையே ஶரணமடை. ஸ்ரீ பரமாத்மாவே உன்னை எல்லா பாவங்களிலிருந்தும் விடுவிப்பான். பீஷ்மாதிகளின் ஸம்ஹாரத்திலால் பாவமுண்டாய் நரகாத்யனர்த்தங்கள் உண்டாகுமென்று துக்கட

படவேண்டியதில்லை. இந்த இரகசியமான கீதா ஸாஸ்த்ரத்தை தவம் புரிந்திராத மனிதனுக்கு உபதேசிக்கக்கூடாது. ஸ்ரீ பரமாத்மாவிடத்தில் பக்தியில்லாதவனுக்கு எப்பொழுதும் சொல்லக் கூடாது. குருக்களின் சேவை செய்யாதவனுக்குச் சொல்லக் கூடாது. யார் ஸ்ரீ பரமாத்மாவான என்னிடத்தில் பொறுமையுள்ளவனாயிருக்கிறானே (ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா நிற்குணன், ஞானேந்திரியங்களில்லாதவன், நானே ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் என்று அறிகிறானே) அவனுக்கு உபதேபிக்கக்கூடாது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை என்னிட பக்தருக்கு உபதேசிக்க வேண்டும். அத்தகைய பக்தருக்கு உபதேசிப்பவனே என்னிடத்தில் மேலான பக்தியைச் செய்து என்னையடைவான். இதற்கு ஸந்தேகமில்லை (18-67,68). இந்த கீதா ஸாஸ்த்ரத்தை உபதேபிக்கும் மனிதன் ஸ்ரீபரமாத்மாவின் (என்னிட) விசேஷமான ப்ரீதிக்குக் காரணனவன். எனக்கு அவனைவிட அதிகமான ப்ரீதிக்குக் காரணனவன் மனிதருக்குள்ளே கிடையாது. பின்னும் இருக்கவில்லை, முன்னும் இருப்பதில்லை (18-69). இந்த பரமாத்ம விஷயகமான, தர்மத்திற்கு ஸாதகமான கீதா ஸாஸ்த்ரத்தை யார் அத்யயனம் செய்கிறானே அவன் ஞானயஜ்ஞத்தினல் பரமாத்மாவை பூஜித்தவனாகிறான் என்று என்னிட அபிப்ராயம் (18-70). இந்த கீதா ஸாஸ்த்ரத்தைக் கேட்பதினல் பலனிருக்கிறதென்கிற ஆஸ்திக்யபுத்தியுள்ளவனும் அஸூயாதி தோஷரஹிதனும் யார் கேட்கிறானே அவனும் முக்தனும் புண்ய கர்மங்களைச்செய்யும் மனிதர்களடையும் மங்களகரமான லோகங்களை அடைகிறான். இந்த ஸாஸ்த்ரத்தை படனம் செய்பவர் (படிப்போர்) மேற்கூறிய பலனைவிட அதிகமான பலனை அடைவார்கள். ப்ரவசனம் செய்பவர்கள் (பாடம் சொல்பவர்கள்) தம் தம்மிட யோக்யதானுஸாரமாய் அத்யயனம் செய்தவர்களைவிட அதிகமான பலனையடைவார்களென்று சொல்வானேன்? (18-71). ஓ அர்ஜுனனே! நான் சொல்லிய விஷயத்தை ஓர மனதினல் கேட்டாயோ? அஜ்ஞானத்தினுண்டாயிருக்கும் உன்னிட ப்ரமை தொலைந்ததோ இல்லையோ? என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கேட்கவே, அதற்கு அர்ஜுனன்—ஓ! கிருஷ்ணனே! உன்னிட அனுக்கிரகத்

திலுல் உன்னுல் செய்யப்பட்ட உபதேசத்திலுல் என்னிட அஜ்ஞானம் துலைந்தது. ஸரியான ஸ்மிருதி (நினைவு) உண்டாயிற்று. ஸந்தேகமில்லாதவனானேன். நீ சொல்லியவாறு க்ஷத்ரிய வர்ணத்திற்கு யோக்யமான யுத்தமென்னும் கர்மத்தைச் செய்கிறேன் என்று ஒத்துக்கொண்டனன்.

இவ்விதமாக அர்ஜுனனை காரணமாக்கிக்கொண்டு, ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா ஸாத்விகஜீவர்களுக்காக தத்வங்களை உபதேசித்திருக்கிறார். ஆகையால் அனுதியான ப்ரக்ருதியிலுல் கட்டுப்பட்டிருக்கும் ஸாத்விக ஜீவர்கள் ஸரீரஸம்பந்த வியோகரூபமான பிறப்பு இறப்புகளால் உண்டாகும் பலதுக்கங்களைப் போக்கிக்கொண்டு, ஸுகரூபமான மோக்ஷத்தை யடைவதற்காக இந்த ப்ரக்ருதிபந்தத்தினின்று விடுவித்துக்கொள்ள வேண்டிய தாவஸ்யகம்.

எப்படி விலங்கிலுல் கட்டப்பட்ட மனிதன் இராஜனிட அடிமையோ, மற்றும் இராஜனிட அருளிலுலேயே அக்கட்டினின்றும் விடுதலையடையவேண்டுமோ, அப்படியே இந்த ப்ரக்ருதிபந்தம் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் அதீனம். அவனிட அருளிலுலேயே அது துலையவேண்டும். அவனிட அருளுண்டாவதற்கு (நான் இந்த ஜீவனை ப்ரக்ருதிபந்தத்தினின்றும் விடுவிக்கவேண்டும் என்கிற விருப்பம் அவனுக்கு உண்டாவதற்கு) மனிதன் தன்னிடத்திலும் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களிடத்திலும் செய்யும் ஸ்னேஹத்தை விட வெகுமடங்கு அதிகமான, எத்தகைய தடங்கல்கள் வந்தபோதிலும் அசையாமலிருக்கும், நிர்வ்யாஜமான (அல்ப பலாபேக்ஷை இல்லாத) சினேகரூபமான, பரமாத்மாவிடத்தில் செய்யும் பக்தியே காரணமாகும். எப்படி மகனிடத்தில் அதிகமான ப்ரீதி(ஸ்னேஹம்)உண்டாவதற்கு அவனிட ஸௌந்த்யாதிகுணங்கள், திரவ்ய சம்பாதகஸக்தி, ஞானம் இவைகள் காரணங்களாகுமோ, அப்படியே பரமாத்மாவிடத்திலிருக்கும், ஜகத்பித்ருத்வம், ரக்ஷகத்வம், ஸர்வஜ்ஞத்வம், ஸர்வ ஸக்திமத்வம் முதலிய அளவில்லா குணங்களின் அபரோக்ஷஞானம், அவனிடத்தில் செய்ய வேண்டிய பக்திக்குக் காரணமாகும்.

ஏதத் தீவயா ந விஜ்ஞேயம் ரூபவானிதி த்ருச்யதே ।
இச்சன் முஹுர்பிர்த்தான்னஸ்யேயமீஸோஹம் ஜகதாம் குரு: ॥
மாயா ஹ்யேஷா மயா ஸ்ருஷ்டா யன்மாம் பஸ்யஸி நாரத ॥

என்கிற பாரதவசனானுஸாரமாய் தேவதத்தனே முதலிய எல்லா ஜனங்களும், கருப்பு, வெளுப்பு முதலிய வர்ணங்களுள்ள தேகங் களுள்ளவர்களாகையால் எப்படி நாம் அவர்களைக் காணவேணு மென்கிற எண்ணம் நமக்கில்லாவிடினும், நம்மிட பிரயத்னத் தினாலேயே (கட்டாயமாய்) காணுவதற்கு ஸாத்யமானவர்களோ, அப்படியே பரமாத்மா அவனிட எண்ணம் (ப்ரஸாதம்) இல்லா விடின் நம்மிட முயற்சியினால் காணுவதற்கு ஸாத்யனல்ல. பரமாத் மாவுக்கு 'நான் இந்த ஜீவனுக்குக் காணப்படக்கூடாது' என்கிற எண்ணமுண்டாயின் அன்னெடியிலேயே காணப்படாதவனுவான். அல்லது இந்த ஜீவனுக்கு 'நான் காணப்படவேணும்' என்கிற எண்ணமுண்டாயின் காணப்படுவான். ஆகையால் பரமாத்மாவின் தர்சனமாவதற்கு அவனிட ப்ரஸாதம் (நான் இவனுக்குக் காணப் படவேண்டுமென்கிற எண்ணம்) காரணமாகும். பணத்தைக் கொடுக்கும் திரமையாகிலும், இதர திரமையாகிலுமில்லாத ஒரு மனிதன் ஓர் பிரபுவின் தரிசனத்திற்காக அந்த ப்ரபுவின் வீட்டு வாயிலில் எப்போதும் உட்கார்ந்து அவனையே த்யானித்துக் கொண்டு, அவனிட குணங்களைப் புகழ்ந்துகொண்டு சிலகாள் காத்திருந்தால், அந்த ப்ரபுவுக்கு இவனிடத்தில் தயவு உண்டாய் எப்படி தர்சனம் கொடுப்பானோ, அப்படியே பக்தனான ஸாத்விக புருஷன் எப்போதும் பரமாத்மாவின் த்யானத்தைச் செய்து கொண்டே, அவனிட குணங்களை புகழ்ந்துக்கொண்டிருந்தால், பரமாத்மா அவனிடத்தில் ப்ரஸன்னனாய் "யதா பஸ்ய: பஸ்யதே ருக்மவர்ணம் கர்தாரமீஸம் புருஷம் ப்ரஹ்மயோனிம்" இது முதலிய ஸ்ருதிகளில் சொல்லியவாரு ஜகஜ்ஜன்மாதிகர்த்ருத்வம் முதலிய குணங்களுடன் கூடியவனாய் தர்ஸனம் கொடுப்பான். (ஈஸ்வரனிட அபரோக்ஷஜ்ஞான முண்டாகும்)

"ஸ்ருதி விப்ரதிபன்ன தே யதா ஸ்தாஸ்யதி நிஸ்சலா ।
ஸமாதாவசலா புத்திஸ்ததா யோகமவாப்ஸ்யஸி ॥ (2-53)

என்று சொல்லியவாரு—பரமாத்மா இல்லையென்றும், அவன் ஸ-ன்ய னென்றும், ஜீவரூபமென்றும், அவனிடத்தில் எட்டே குணங்க ளிருக்கின்றனவென்றும் சொல்லும் பல தர்மதங்களிருக்க இவ் விதமாகவே அவனை தியானிக்கவேணுமென்று மனது ஸ்தைர்ய மடையாமல் (கட்டியாகாமல்) இருப்பதினால் ப்ரஹ்மமீமாம்ஸா ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லிய யுக்திகளால் அந்தந்த தர்மதங்களை அப்ராமாணிகங்களென்று நிச்சயித்த அதிகாரி—பரமாத்மா ஸர் வோத்தமன், ஜீவாதிகளைவிட பின்னன் (வேறுபட்டவன்) ஸர்வஜ் ஞத்வமே முதலிய அளவில்லா குணங்களால் பூர்ணன் (நிறைந்த வன்). ஜகஜ்ஜன்மாதிகர்த்தா என்ற த்ருடமான நிச்சயத்தை யடைந்தபிறகு, பரமாத்மா குணபூர்ணன் என்கிற இது முதலான ரீதியாய் தியானிக்கும் வழியை யடைவான். ஆகையால் இத்தகைய த்யானத்திற்கு ஸாஸ்திர விசாரம் காரணமாகும். அதற்கு "உப தேக்ஷ்யந்தி தே ஞானம் ஞானினஸ்தத்வதர்சினः" என்று சொல் லியவாரு தத்வங்களை யறிந்த குருக்களின் உபதேசம் காரண மாகும். " அனன்யப்ரோக்தே கதிரத்ர நாஸ்தி.....ப்ரோக் தான்யேனைவ ஸுஜ்ஞாயை ப்ரேஷ்ட" என்ற காடக ஸ்ருதி சொல்லுவதைப்போல் அத்வைதிகளால் (ஜீவேஸ்வராபேதஞானி களால்) உபதேஸமடைவாகில் 'கதிः நாஸ்தி' மோக்ஷஜனக மான ஞானமுண்டாவதில்லை. ஜீவேஸ்வராபேதஞானியினால் உப தேஸமடைந்தால்தான் மோக்ஷத்தைத் தரக்கூடிய மேலான ஞான முண்டாகிறதென்று சொல்லியிருப்பதினால் த்வைதியான குருக் களின் உபதேஸத்தினாலுண்டான ஞானமே அபரோக்ஷஞானத் தின் வழியாய் மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகும். அந்த குருக்களின் சேவை செய்து, அவரை வணங்கி, பன்முடன் (பிரார்த்தித்தால்) அவர் உபதேஸிப்பார். அவரிட உபதேசத்தினால் ஞானமுண்டா வதற்கு அந்தःகரணம் சுத்தமாயிருக்கவேண்டும். அந்தःகரண ஸுத்திக்கு யஜ்ஞம், தானம், தபஸ்ஸு இவைகள் காரணங்களா கையால் இவைகளை அவஸ்யகமாய்ச் செய்யவேண்டும் (18-5). இப்படி ஸாஸ்த்ரத்தினால் ஸித்தமாயிருப்பதினால் ப்ராஹ்மணர், க்ஷத்ரியர், வைஸ்யர், சூத்ரர், வர்ணபாஹ்யர் (ஸங்கரஜாதியர்) என்று ஐந்து வகுப்பாராயிருக்கும் மனிதர்களில் ஸாத்விக ஜீவர்

கள் அவரவர்களுக்கு ஸாஸ்த்ரவிஹிதமான கர்மங்களைச் செய்து அவைகளை ஈஸ்வரனிடத்தில் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டே பின் சொல்லியவாறு அபரோக்ஷ ஞானத்தை யடைந்து, அதின் மூல மாய் மோக்ஷத்தை யடையக்கடவார்கள்.

ஈஸ்வர ப்ரகரணம்.

பரப்ரஹ்மமாவான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் புத்தீந்த்ரியாதிகளுக்கு அபிமானிகளான எல்லா தேவதைகளைவிட மேலானவன் (3-42,43). ஸர்வஜ்ஞன். ஜகத்துக்கு ஸ்வாமி (4-5). பிறப்பிறப் பில்லாதவன். எல்லாபூதங்களுக்கும் ஸ்வாமி. தன்னிச்சையிலே லேயே தர்மத்தை இரக்ஷிப்பதற்காகவும் ஸாதுக்களை இரக்ஷிப் பதற்காகவும், அயோக்கியர்களை தண்டிப்பதற்காகவும் அவதரிப் பவன் (4-7,8). லோகவிலக்ஷணமான ஜன்மகர்மங்களையுடையவன் (4-9). குணகர்மங்களுடன் கூடிய ப்ராஹ்மணாதி நான்கு வர்ணங் களையும் பிறப்பிப்பவன். தனக்கு பிறப்பிப்பவனில்லாதவன் (4-13). கர்மங்களின் ஸம்பந்தமற்றவன். கர்மபலத்திலாசை யில்லாதவன். ஸர்வாந்தர்யாமியாய் எங்கும் இருப்பவன் (4-14). (எல்லா பதார்த்தங்களிலுமிருப்பவன்)ஸர்வபூதங்களுக்கும் ஆதார மானவன். ஸமன் (6-29). எல்லா பதார்த்தங்களிலும் நிர்தோஷியா யிருப்பவன். அந்தந்த பதார்த்தங்களின் தோஷத்தின்பொருட் டண்டாகும் தோஷமில்லாதவன். ஒருவனுகவே எல்லா பூதங்களி லும் வஸிப்பவன். இடங்களின் பேதத்தினுலுண்டாகும் பேத மில்லாதவன். ஸ்வகதபேதம் (தன்னிட ரூபகுணக்ரியாதிகளின் பேதம்) இல்லாதவன் (6-31). எல்லா ஜகத்தையும் படைப்பவன். நாசம் செய்பவன் (7-6). எல்லா வஸ்துக்களைவிட மேலானவன். தன்னைவிட மேலான வஸ்துவில்லாதவன். இரத்தினங்களுக்கு ஸூத்ரத்தை (நூலை) ப்போல் எல்லா ஜகத்திற்கும் ஆஸ்ரயன் (7-7).

ஜலத்திலுள்ள ரஸத்திற்கு நியாமகனுய் ரஸஸப்தவாச்ய னுய் ரஸத்திலிருப்பவன். ஸூர்யசந்த்ரர்களிடமிருக்கும் ப்ர பைக்கு (காந்திக்கு) நியாமகனுய் ப்ரபாஸப்தவாச்யனுய் ப்ரபை

யிலிருப்பவன். ஸகல வேதங்களிலும் ஸ்ரேஷ்டமான ப்ரணவ (ஓங்கார)த்திற்கு நியாமகனும் ப்ரணவஸப்தவாச்யனும் ப்ரணவத்திலிருப்பவன். ஆகாஸத்திலிருக்கும் ஸப்தத்திற்கு நியாமகனும் ஸப்தமென்னும் ஸப்தத்திற்கு வாச்யனும் ஸப்தத்திலிருப்பவன். புருஷரிடத்திலிருக்கும் பௌருஷத்திற்கு நியாமகனும் பௌருஷஸப்தவாச்யனும் பௌருஷத்திலிருப்பவன் (7-8). ப்ருத்விபிலுள்ள கந்தத்திற்கு நியாமகனும் கந்தஸப்தவாச்யனும் கந்தத்திலிருப்பவன். ஸ்ரீர்யனிடமிருக்கும் தேஜஸ்ஸுக்கு நியாமகனும் தேஜஸ்ஸப்தவாச்யனும் தேஜஸ்ஸிலிருப்பவன். ஸர்வ பூதங்களிலுள்ள ஜீவர்களுக்கு நியாமகனும் ஜீவ ஸப்த வாச்யனும் ஜீவர்களிலிருப்பவன். தபஸ்விகளிடமிருக்கும் தபஸ்ஸுக்கு நியாமகனும் தபஸ்ஸப்தவாச்யனும் தபஸ்ஸிலிருப்பவன் (7-9.) ஸர்வ பூதங்களுக்குக் காரணன். அனாதி. புத்திமான்களின் புத்திக்கு நியாமகனும் புத்திஸப்தவாச்யனும் புத்தியிலிருப்பவன். தேஜஸ்விகளிலுள்ள தேஜஸ்ஸுக்கு நியாமகனும் தேஜஸ்ஸப்தவாச்யனும் தேஜஸ்ஸிலிருப்பவன் (7-10). பலவந்தரின் காமராகரஹித மான பலத்திற்கு நியாமகனும் பலஸப்தவாச்யனும் பலத்திலிருப்பவன். ப்ராணிகளிடமிருக்கும் தர்மத்திற்கு விருத்தமல்லாத காமத்திற்கு நியாமகனும் காமஸப்தவாச்யனும் காமத்திலிருப்பவன் (7-11).

எந்த ஸாத்விகராஜஸதாமஸ பதார்த்தங்களுண்டோ அவைகளைப் பிறப்பிப்பவன். அப்பதார்த்தங்களெல்லாவற்றிற்கும் ஸ்வாமி. அப்பதார்த்தங்களுக்கு அதீனனல்லாதவன் (7-12). குணத்ரயங்களால் மோஹிதரான ஜனங்களால் அறியப்படாதவன். த்ரிகுணாதீதன் (மூக்குணங்களுக் கெட்டாதவன்) (7-13). அஸுரர்களால் அடையப்படாதவன் (7-15). ஞானிகளுக்குப் பிரியன். ஞானிகளிடத்தில் ப்ரீதி செய்பவன். (7-17). வாஸுதேவன் (எல்லா இடத்திலும் வஸிப்பவன்). க்ரீடாதிகுண விபவிஷ்டன் (7-19). அன்ய தேவதைகளை உபாஸிப்பவர்களுக்கு அவாளவாளிட யோக்யதானுஸாரமாய் அந்தந்த தேவதைகளிடத்தில் ஸ்ரத்தையைப் பிறப்பிப்பவன் (7-21). அன்யதேவதைகளைப் பூஜிக்கும் அல்பஞானிகளுக்கு அவாளவாளிட யோக்யதானுஸாரமாய் நஸ்வரமான (ஸாஸ்வத

மல்லாத = அழிவுள்ள) பலன்களைக்கொடுப்பவன். தன்னிட பக்தர் களைச்ல் பிராப்யன் (பெறத்தக்கவன்) (7-22,23). நாசமில்லாத மேலான ஸ்வபாவமுள்ளவன் (7-24). அவ்யக்தன் (எல்லோருக் கும் காணப்படாதவன்) (7-25). பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமான காலங் களிலுள்ள வஸ்துக்களின் ஞானமுள்ளவன் (7-26).

அதியஜ்ஞன், யஜ்ஞாதிஷ்டாதா (8-4). உத்தம புருஷன். திவ்யன். ஸ்ருஷ்ட்யாதிகுண விபரிஷ்டன் (8-8). ஞானி. அனுதி. நியாமகன். எல்லா வஸ்துக்களைவிட சிறியவன். எல்லாவற்றையும் தரிப்பவன். ஸாகல்யமாய் (ஸம்பூர்ணமாய்) தெறிந்துகொள்ளுவ தற்கு முடியாத ரூபமுடையவன். சூர்யனிட வர்ணத்தைப்போன்ற வர்ணமுள்ளவன். ப்ரக்ருதியைவிட மேலானவன். (ப்ரக்ருதி பந்த மில்லாதவன்) (8-9). திவ்யன். சூர்யமண்டலத்திலிருப்பவன் (8-10). வேதமறிந்த ஜனங்களால் அக்ஷரனென்று அழைக்கப் படுபவன். விரக்தர்களான யதிகளால் பிராப்யன், ப்ரஹ்மசர்ய வ்ரதத்திற்கு உத்தேஸ்யன் (8-11). வ்யக்தமான பூதஸமூகத்தை விட மேலானவன். அவ்யக்தன். உத்தமன். எல்லா ப்ராணிகள் நாசமடைந்தபோதிலும் தான் நாஸமடையாதவன் (8-20) அக்ஷராஸப்தவாச்யன், பரமப்ராப்யன். மனிதன் எந்த பரமாத் மாவை யடைந்து மறுபடியும் ஜன்மமடைய மாட்டானோ அந்த கைய ஸ்வரூபமுள்ளவன் (8-21). எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ஆஸ் ரயன். ஸர்வவ்யாப்தன். அனன்யமான (வேறொருவரில் செய்யப் படாத) பக்தியினல் அடைவதற்கு யோக்யன் (8-22).

அவ்யக்தமான (ஜனங்களுக்குக் காணப்படாத) ரூபத்தினல் ஜகத்தை வ்யாபித்திருப்பவன். ஸமஸ்த பூதங்களுக்கும் ஆஸ் ரயன், பூதங்களை ஆஸ்ரயித்திருப்பவன் (9-4). பூதங்கள் தன்னிட மிருந்தபோதிலும் பூதங்களின் குணஸம்பந்தமில்லாதவன். பூதங் களைத் தரித்திருப்பவன். ஸமஸ்த பூதங்களுக்கும் உத்பாதகன் (9-5). எப்படி ஆகாயம் வாயுவுக்கு ஆதாரமாயினும் வாயுவின் தர்மங்களின் ஸம்பந்தமில்லாததோ அப்படியே பூதங்களுக்குத் தான் ஆதாரமாயினும் பூதங்களின் தர்மஸங்கிரமம் (கலப்பு) இல்லாதவனுதலால் பூதங்களுக்கு அனுதாரனென்று சொல்லப் படுபவன். (9-6). பூதங்களின் லயத்திற்கு அதிகாரண (காரண)

மாயிருக்கும் ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வாமி (9-7). தன்னதீனமான ப்ரக்ருதியை உபாதான (மாருதலடையும்) காரணமாகச் செய்துகொண்டு பாரதீனமான இவ்வெல்லா பூதஸமூகத்தையும் ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் அடிக்கடி ஸ்ருஜிப்பவன் (9-8). உதாஸீனவ்ப்போலிருப்பதினால் ஜகத் ஸ்ருஷ்ட்யாதி வியாபாரங்களைச் செய்யினும் அக்கர்மங்களின் பலனையடையாதவன் (9-9). ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வாமியாயிருந்து ப்ரக்ருதியினால் சராசராத்மகமான ஜகத்தை ஸ்ருஜிப்பவன் (9-10). மஹா ஐஸ்வர்யமுடையவன். உத்தம வஸ்து (9-11).

க்ரதுவுக்கு (யாகத்திற்கு) நியாமகனும் க்ரதுவிலிருப்பவன். யஜ்ஞோபாக்தா. ஸ்வதா (பித்ருக்களுக்கு ச்ராத்தாதிகளில் கொடுக்கப்படும் அன்னதிகளுக்கு) நியாமகனும் ஸ்வதையிலிருப்பவன். ஔஷதநியாமகனும் ஔஷதியிலிருப்பவன். மந்த்ர நியாமகனும் மந்த்ரத்திலிருப்பவன். மந்த்ரப்ரதிபாத்யன். ஆஜ்ய (நெய்க்கு) நியாமகனும் ஆஜ்யத்திலிருப்பவன். அக்னிக்கு நியாமகனும் அக்னியிலிருப்பவன். ஹுதமான (ஹோமம் செய்யப்பட்ட) பதார்த்தத்திற்கு நியாமகனும் ஹுதமான பதார்த்தத்திலிருப்பவன் (9-16). இந்த ஜகத்திற்கு தந்தை, தாய், தாரகன், பிதாமகன் (பாட்டன்). வேத்யன் (அறியப்படவேண்டியவன்). பவித்ரமான (ஸுத்தமான) வஸ்து. ஓங்கார ப்ரதிபாத்யன். ரிங்நியாமகனும் ரிக்ஸப்தவாச்யனும் ரிக்குகளிலிருப்பவன். ஸாமவேத நியாமகனும் ஸாமஸப்தவாச்யனும் ஸாமவேதத்திலிருப்பவன். ஸாமவேத ப்ரதிபாத்யன். யஜுர்வேத நியாமகனும் யஜுஸ்ஸப்தவாச்யனும் யஜுர்வேதத்திலிருப்பவன் (9-17). பிராப்யன். ரக்ஷகன். ஸ்வாமி. எல்லோரையும் ப்ரத்யக்ஷமாய் காணுகிறவன். எல்லோருக்கும் ஆஸ்ரயன். (போஷிப்பவன்) ஸரண்யன், ஸ்னேஹிதன். உத்பாதகன். நாசகன். தாங்குபவன், ப்ரளயகாலத்தில் இந்த எல்லா ஜகத்தையும் தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொள்ளுபவன். பீஜபூதன் (விதைபோன்றவன்) (9-18). ஸூர்யாதிகளிடமிருந்து தாபத்தையுண்டாக்குபவன். மேக சக்ரத்திலிருந்து மழை பொழியச்செய்பவன். மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவன். நாஸத்தையுண்டாக்குபவன் (9-19). ஸர்வயஜ்ஞ போக்தா. ஸர்வயஜ்ஞ ஸ்வாமி (19-24). ஸர்வ

பூதங்களிலும் ஸமனாயிருப்பவன். நிஷ்காரணமாய் த்வேஷமில்லாதவன். நிஷ்காரணமாய் ப்ரியமில்லாதவன் (9-29).

தேவதைகளாலும், ரிஷிகளாலும் அறிந்துகொள்ளுவதற்கு முடியாத மஹாமஹிமையுடன் கூடினவன். எல்லா தேவதைகளுக்கும், எல்லா ரிஷிகளுக்கும், மனுஷ்யர்களுக்கும் காரணன் (10-2). பிறப்பில்லாதவன். காரணனில்லாதவன். எல்லா ஜகத்துக்கும் முக்ய ஸ்வாமி (10-3). பூதங்களுக்கு (ப்ராணிகளுக்கு) புத்தி, ஞானம், அகார்யத்தில் விருப்பமின்மை அல்லது மித்யா ஞானமின்மை, க்ஷமை (பொறுமை), ஸத்யம், இந்த்ரிய நிக்ரஹம், பகவன் நிஷ்டாபுத்தி, ஸுகம், துக்கம், பிறப்பு, இறப்பு, பயம், அபயம், அஹிம்ஸை, ஸுகதுக்கங்களைப்போன்ற த்வந்த்வங்களின் நிர் விகாரதை, (விகாரமின்மை) துஷ்டி, தபஸ்ஸு, தானம், கீர்த்தி, அபகீர்த்தி முதலியவைகளைக் கொடுப்பவன் (10-4,5). இந்த ப்ரஜைகளெல்லோரும் யாரிட வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களோ அத்தகைய மனுக்களாலும், ஸப்த மஹரிஷிகளாலும், ஸனகாதிமானஸ புத்ரர்களாலும் தியானிக்கப்படுபவன் (10-6). எல்லா ஜகத்துக்கும் உத்பாதகன். ஸர்வப்ரவர்த்தகன். (10-8). ப்ரீதி பூர்வகமாய் தன்னை பஜிப்பவர்களுக்கு மோக்ஷத்துக்கு ஸாதனமான ஞானத்தைக் கொடுப்பவன். (10-10). அந்த ஞானத்தினால் அஜ்ஞானத்தினுண்டாயிருக்கும் பந்தத்தை நாசப்படுத்துபவன் (10-11). பரப்ரஹ்மம். உத்தமதேஜோரூபன். பவித்ரன். உத்தமன். புருஷன் (பூர்ணஷட்குணன்) எப்போதும் ஒரே விதமாயிருப்பவன். திவ்யன், (லோக விலக்ஷணன்). ஆதிதேவன். வ்யாப்தன் (10-12). தேவதானவர்களால் தெரிந்துகொள்ளுவதற்கு அஸக்யமான ஸ்வரூபமுடையவன் (10-14). தன்னால் தன்னையே தெரிந்துக்கொள்ளுவதற்கு யோக்யன். பூதாத்பாதகன். பூதநியாமகன். தேவதைகளுக்கு தேவத்தன்மையை யளிப்பவன். ஜகத்துக்கு ஸ்வாமி. (10-15). எல்லா ப்ராணிகளின் ஹ்ருதயங்களுக்கு நியாமகனுய் அவைகளில் வஸிப்பவன். ஸர்வப்ராணிகளைப் படைப்பவன். இருப்புக்குக்காரணன். நாசத்திற்குக்காரணன். (10-20). ஸூர்யர்களில் கார்த்திக மாதத்திற்கு நியாமகனான விஷ்ணு என்கிற ஸூர்யன்.

பிரகாஶிக்கும் பதார்த்தங்களில் ஶ்ரேஷ்டனை ஸ-ர்ய னுக்கு நியாமகனுய் இதர தேஜஸ்ஸுள்ள பதார்த்தங்களைவிட ஆதிக்யத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டே, வேதஶப்தங்களால் அறிய வருபவனுதலால் ரவிஶப்தவாச்யனுய் ரவியிலிருப்பவன். நார்ப்பத் தொன்பது மருத்தேவதைகளில் ஶ்ரேஷ்டனை மாரிக்கு நியா மகனுய் ஸஜாதீயமான இதர வஸ்துக்களில் மாரிக்கு மேன் மையை கொடுத்துக்கொண்டே மகங்களை அசையச்செய்து கொண்டிருப்பதால் மாரி என்ற பெயருடன் மாரியிலிருப்ப வன். நக்ஷத்ரங்களில் ஶ்ரேஷ்டனை சந்திரனுக்கு நியாமகனுய் ஆஹ்லாதகரமான பதார்த்தங்களில் சந்திரனுக்கு ஆதிக்யத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டே, அதிசயமான ஸுகமுடையவனுகையால் ஶஶீ என்கிற பெயருள்ளவனுய் சந்திரனிடமிருப்பவன் (10-21). வேதங்களில் ஶ்ரேஷ்டமான ஸாமவேதத்திற்கு நியாமகனுய் இதர வேதங்களைவிட ஸாமவேதத்திற்கு ஆதிக்யத்தைக் கொடுத் துக்கொண்டே, எல்லா இடங்களிலும் ஸமனுயிருப்பதினுலும், எல்லாவற்றையும் அறிந்தவனுகையினுலும் ஸாமவேதஶப்தவாச்ய னுய் ஸாமவேதத்திலிருப்பவன். தேவதைகளில் ஶ்ரேஷ்டனை இந்த்ரனுக்கு நியாமகனுய் இதர தேவதைகளைவிட இந்த்ரனுக்கு ஆதிக்யத்தைத் தந்துகொண்டே, ஸர்வ தேஶங்களிலுமிருப்ப தினுல் வாஸவ: என்கிற பெயருடையவனுய் இந்த்ரனிலிருப்ப வன். இந்திரியங்களில் ஶ்ரேஷ்டமான மனதுக்கு நியாமகனுய் இதர இந்திரியங்களைவிட மன இந்திரியத்திற்கு ஆதிக்யத்தைத் தந்துகொண்டே, ஞானரூபனுகையால் மனஶ்ஶப்தவாச்யனுய் மனதிலிருப்பவன். பிராணிகளிடமிருக்கும் சேதனத்திற்கு (அதிக ஸ்மரண ஶக்திக்கு) நியாமகனுய் ஞான நியாமகனுகையால் சேதனஶப்தவாச்யனுய் சேதனத்திலிருப்பவன் (10-22). ருத்ர் களில் ஶ்ரேஷ்டனை ஶங்கரனென்கிற ருத்ரனுக்கு நியாமகனுய் இதர ருத்ரர்களைவிட இவனுக்கு ஆதிக்யத்தைத்தந்து கொண்டே, ஸுகத்திற்குக் காரணனுகையால் ஶங்கரனென்கிற பெயருடன் ஶங்கரனிலிருப்பவன். யக்ஷராக்ஷஸர்களில் ஶ்ரேஷ்ட னை குபேரனுக்கு நியாமகனுய் ஸஜாதீயரில் இக்குபேரனுக்கு ஆதிக்யத்தைத் தந்துகொண்டே தனத்திற்கு ஸ்வாமியாகையால்

வித்தேஶ ஶப்தவாச்யனுய் குபேரனிட மிருப்பவன். அஷ்ட வஸுக்களில் ஶ்ரேஷ்டனான அக்னிக்கு நியாமகனுய் இதர வஸுக்களைவிட இவனுக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, எல்லாவற்றையும் ஶுத்தப்படுத்துவதினால் பாவகநாமகனுய் அக்னியிலிருப்பவன். பர்வதங்களில் ஶ்ரேஷ்டமான மேரு பர்வதத்திற்கு நியாமகனுய் இதர பர்வதங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, தனக்கு ப்ரோகனில்லாதவனுகையால் மேரு ஶப்தவாச்யனுய் மேரு பர்வதத்திலிருப்பவன் (10-23). புரோஹிதர்களில் சிரேஷ்டனான ப்ருஹஸ்பதிக்கு நியாமகனுய் புரோஹிதர்களில் இவருக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு யஜமானனுகையால் ப்ரஹஸ்பதி என்கிற பெயருள்ளவனுய் ப்ரஹஸ்பதியிலிருப்பவன். ஸேனைபதிகளில் ஶ்ரேஷ்டனான ஸ்கந்தனுக்கு நியாமகனுய் இதர ஸேனைபதிகளைவிட இவனுக்கு ஆதிக்யத்தைத் தந்துகொண்டே தன்னுல் ஜகத்தை வெளிப்படுத்தப்படுவதினால் ஸ்கந்தனென்கிற பெயருடையவனுய் ஸ்கந்தனிடமிருப்பவன். ஸரோவரங்களில் ஶ்ரேஷ்டமான ஸமுத்ரத்திற்கு நியாமகனுய் இதர ஸரோவரங்களைவிட ஸமுத்ரத்திற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே ஸாரபோக்தாவாகையால் ஸாகர நாமகனுய் ஸமுத்ரத்திலிருப்பவன் (10-24). மகரிஷிகளில் ஶ்ரேஷ்டரான ப்ருகு மஹர்ஷிக்கு நியாமகனுய் இதர மகர்ஷிகளைவிட இவருக்கு ஆதிக்யத்தைத் தந்துகொண்டே, விரோதிகளைச் சுடுவதினால் ப்ருகுஶப்தவாச்யனுய் ப்ருகுமஹர்ஷியினுள்ளிருப்பவன். வாக்யங்களில் முக்யமான ஓங்காரத்திற்கு நியாமகனுய் இதர அக்ஷரங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, முக்யனுகையால் ஏகஶப்தவாச்யனுய் நாஶமில்லாதவனுகையால் அக்ஷரஶப்த வாச்யனுய் ஓங்காரத்திலிருப்பவன். யஜ்ஞங்களில் மேலான ஜபயஜ்ஞத்திற்கு நியாமகனுய் இதர யஜ்ஞங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, பிறந்தவர்களை ரக்ஷிப்பதினாலும், பூஜ்யனுனதினாலும் ஜபயஜ்ஞ நாமகனுய் ஜபயஜ்ஞத்திலிருப்பவன். அசையாப்பதார்த்தங்களில் மேலான ஹிமவத்பர்வதத்திற்கு நியாமகனுய் இதர பர்வதங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே ஹ்ரீ: ஶ்ரீ: என்கிற

ரூபங்களுள்ள மஹாலக்ஷ்மிக்கு ஆஶ்ரயனைபடியால் ஹிமாலய ஶப்தவாச்யனுய் ஹிமவத்பர்வதத்திலிருப்பவன் (10-25). ஸர்வ விருக்ஷங்களில் ஶ்ரேஷ்டமான அஶ்வத்த விருக்ஷத்திற்கு நியா மகனுய் இதர விருக்ஷங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்து கொண்டே குதிரையைப்போலிருப்பவனுகையால் அஶ்வத்த நாமகனுய் அஶ்வத்த விருக்ஷத்திலிருப்பவன். தேவரிஷிகளில் சிரேஷ்டனை நாரதபஹுரிஷிக்கு நியாமகனுய் இதர தேவரிஷிகளை விட இவருக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, ஞானத்தைத் தருபவனுகையால் நாரதரென்னும் பெயருடையவனுய் நாரதருக் குள்ளிருப்பவன். கந்தர்வருள் மேலான சித்ரரதனுக்கு நியா மகனுய் இதரகந்தர்வரைவிட இவனுக்கு மேன்மையைக் கொடுத் துக்கொண்டே, விசித்ரரான அதிதேவாதிகளை இரதமாயுள்ளவ னுகையால் சித்ரரதனென்கிற பெயருள்ளவனுய் சித்ரரதனுள்ளி ருப்பவன். ஸித்தரில் மேலானவனுயும், மௌனஶீலனுயும் ஸுக ரூபனுயும், ரக்ஷகனுயும், ஜகத்தை தன்னுள் வைத்துக்கொண்டி ருப்பவனுயு மிருப்பதினுல் கபிலனென்கிற பெயருடையவன். (இது ஸாக்ஷாத்ரூபம்) (10-26). குதிரைகளில் பாற்கடலிற் பிறந்த ஶ்ரேஷ்டமான உச்சைஶ்ரவஸ்ஸென்னும் குதிரைக்கு நியாமகனுய் இதர குதிரைகளைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, அதிகமான கீர்த்தியை யுடையவனுகையால் உச்சைஶ்ரவஸ்ஸென் னும் பெயருடையவனுய் உச்சைஶ்ரவஸ்ஸென்னும் குதிரையி லிருப்பவன். யானைகளில் மேலான ஐராவதத்திற்கு நியாமகனுய் இதர யானைகளைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, வைகுண்டத்திலிருக்கும் ஐரமென்னும் ஸரோவரத்தை இரக்ஷிப் பதினுல் ஐராவதஶப்தவாச்யனுய் இந்த்ரனின் வாஹனமான ஐரா வதமென்கிற யானையிலிருப்பவன். மனிதருள் ஶ்ரேஷ்டனை சக்ர வர்த்திக்கு நியாமகனுய் இதர மனிதர்களைவிட இவனுக்கு மேன்மை யைத் தந்துகொண்டே, மனிதர்களுக்கு ஈஶ்வரனுகையால் நராதிப னென்னும் பெயருடையவனுய், சக்ரவர்த்தியிலிருப்பவன்(10-27). ஆயுதங்களில் மேலான வஜ்ராயுதத்திற்கு நியாமகனுய் இதர ஆயுதங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைக் கொடுத்துக்கொண்டே, ஸர்வதோமுக ரஹிதனுகையால் வஜ்ரநாமகனுய் வஜ்ராயுதத்தி

விருப்பவன். பசுக்களில் மேலான காமதேனுவுக்கு நியாமகனுய் இதர பசுக்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே வேண்டுபவர்கள் விரும்பும் பதார்த்தங்களைக் கொடுப்பவனுகையால் காமதேனு நாமகனுய் காமதேனுவிலிருப்பவன். ஸ்ருஷ்டி காரணனை மன்மதனுக்கு நியாமகனுய் அநேக விதங்களான ஸுகங்களை அனுபவிப்பவனுகையால் கந்தர்ப நாமகனுய் மன்மதனிலிருப்பவன். ஓரு தலையுள்ள ஸர்ப்பங்களில் மேலான வாஸுகிக்கு நியாமகனுய் இதர ஸர்ப்பங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே தன்னிடலோகத்தில் வஸிப்பவர்களுக்கு ஸுகத்தைக்கொடுப்பவனுகையால் வாஸுகி என்ற பெயருடையவனுய் வாஸுகி என்ற ஸர்ப்பத்திலிருப்பவன் (10-28). அநேக தலைகளுள்ள ஸர்ப்பங்களில்மேலான அனந்தனுக்கு (ஆதிசேஷனுக்கு) நியாமகனுய் இதர அநேக பணிரஸ்ஸுகளுள்ள ஸர்ப்பங்களைவிட இவனுக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே * மஹாகுணபூர்ணனுகையால் அனந்த பத்தவாச்யனுய் அனந்தனில் (ஆதிசேஷனில்) இருப்பவன். நீரில் ஸஞ்சரிக்கும் ப்ராணிகளில் மேலான வருணனுக்கு நியாமகனுய் இதர ஜலசர (நீரில் ஸஞ்சரிக்கும்) ப்ராணிகளைவிட வருணனுக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, மேலான ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பவனுகையால் வருணபத்த வாச்யனுய் வருணனிலிருப்பவன். பித்ருதேவதைகளில் மேலான அர்யமனென்கிற பித்ரு தேவதைக்கு நியாமகனுய் இதர பித்ரு தேவதைகளைவிட இவனுக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, அறியவேண்டியனவைகளை அறிந்துகொண்டிருப்பதினுல் அர்யமனென்கிற பெயருடையவனுய் அர்யமனென்கிற பித்ரு தேவதையிலிருப்பவன். நியமிப்பவர்களில் மேன்மையுள்ள யமனுக்கு நியாமகனுய் இதர நியாமகர்களைவிட இவனுக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே நியமிப்பவனுகையால் யமனென்கிற பெயருடையவனுய் யமனிலிருப்பவன் (10-29). தைத்யருள் சிரேஷ்டனை ப்ரஹ்லாதனுக்கு நியாமகனுய் மற்ற தைத்யர்களைவிட இவனுக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, மேலான ஸுகமுடையவ

---

* 'மஹா குணாத்வாத்ய மனந்த மாஹு:' மஹா குணங்களுடைய வனுகையால் யாரை அனந்தனென்று சொல்லுகிறார்களோ அத்தகைய.

ஜதலால் ப்ரஹ்லாதனென்கிற பெயருடையவனுய் ப்ரஹ்லாதனி லிருப்பவன். விலங்கு முதலியவற்றுல் கட்டுப்படுத்துபவரில் மேலானவனை காலனுக்கு நியாமகனுய் இதர கட்டுப்படுத்துபவர் களை விட இவனுக்கு மேன்மையைக் கொடுத்துக்கொண்டே நன்றுய் அறிந்துகொள்ளுபவனுகையால் கால நாமகனுய் காலனி லிருப்பவன். மிருகங்களில் சிரேஷ்டமான ஸிம்ஹத்திற்கு நியா மகனுய் இதர மிருகங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்து கொண்டே, தன்னைத்தேடும் பக்தர்களுக்கு ப்ரபுவாகையால் மிரு கேந்திரனென்னும் பெயருடையவனுய் ஸிம்ஹத்திலிருப்பவன். பக்ஷிகளில் ச்ரேஷ்டனை கருடனுக்கு நியாமகனுய் இதர பக்ஷி களைவிட இப்பக்ஷிக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, விசேஷ மாய் தன்னை வணங்குபவர்களுக்கு ஆச்ரயணுகையால் வைனதேய னென்ற பெயருடையவனுய் கருடனிலிருப்பவன் (10-30).

ஶுத்தப்படுத்தும் வஸ்துக்களில் ச்ரேஷ்டமான வாயுவுக்கு நியாமகனுய் ஶுத்தப்படுத்தும் இதர வஸ்துக்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத்தந்துகொண்டே, ரக்ஷிப்பவர்களுக்கு பூஜ்ய ணுகையால் பவன ஶப்தவாச்யனுய், வாயுவினுள்ளிருப்பவன். ஶஸ்திரதாரிகளில் ச்ரேஷ்டனை, லோகத்தை விளையாடச்செய் யும்ராமனென்கிற ஸாக்ஷாத்ரூபமுடையவன். மீன்களில ச்ரேஷ்ட மான முதலைக்கு நியாமகனுய் இதர மீன்களைவிட இதற்கு மேன் மையைத் தந்துகொண்டே உலகத்திற்கு அல்ப ஞானத்தைக் கொடுப்பவனுகையால் மகரமென்கிற பெயருடையவனுய் முதலையி லிருப்பவன். நதிகளில் மேலான ஜான்ஹவிக்கு (கங்கைக்கு) நியாமகனுய் இதர நதிகளைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்து கொண்டே ஸம்ஸாரத்தை அஸாரமென்று அறிந்துகொண்டு, அதை விடுபவர்களுக்கு ரக்ஷகனுகையால் ஜான்ஹவி ஶப்தவாச்ய னுய் ஜான்ஹவி (கங்கா) நதியிலிருப்பவன் (10-31). பிறப்பிக்கப் படும் ப்ராணிகளுக்கு காரணன். ரக்ஷகன். நாசகன். வித்யைகளில் மேலான ப்ரஹ்ம வித்யைக்கு நியாமகனுய் இதர வித்யைகளைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, ஜீவர்களுக்கு பதியாய், அவர்களிலிருப்பதினுலும், ஞானஸ்வரூபனுகையினுலும் அத்யாத்ம வித்யா நாமகனுய் அத்யாத்ம (ப்ரஹ்ம) வித்யையிலிருப்பவன்,

வாதம், ஜல்பம், விதண்டாம் என்னும் இக்கதைகளை நடத்தும் ஜனங்களால் செய்யப்படும் வாதத்திற்கு நியாமகனும் வாச்ய னுகையால் வாதஸப்தவாச்யனும் வாதத்திலிருப்பவன் (10-32). அக்ஷரங்களில் ஸ்ரேஷ்டமான அ என்னும் அக்ஷரத்திற்கு நியா மகனும் இதர அக்ஷரங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்து கொண்டே அ என்று அழைக்கப்படுவதினால் அகார ஸப்தவாச்ய னும் அ என்னும் எழுத்திலிருப்பவன். ஸமாஸங்களில் மேலான த்வந்த்வ ஸமாஸத்திற்கு நியாமகனும் இதர ஸமாஸங்களைவிட இதற்கு ப்ராதான்யத்தைத் தந்துகொண்டே, வெளியிலுமுள்ளு மிரண்டு ரூபங்களுடனிருப்பதினால் த்வந்த்வ ஸப்தவாச்யனும் த்வந்த்வ ஸமாஸத்திலிருப்பவன். நாசமில்லாதவனதால் அக்ஷர ஸப்தவாச்யன். ஸம்ஹாரகனதால் காலநாமகனும் காலத்தி லிருப்பவன். தாரணபோஷணதிகளைச்செய்பவன். எல்லா திக்கு களிலும் முகமுள்ளவன். சதுர்முகனுள்ளிருப்பவன். ஸர்வத்ர ஸர்வாவயவங்களையுடையவன் (10-33). ஸம்ஹாரகனையால் ம்ருத்யு நாமகனும் ம்ருத்யுவுக்கு நியாமகனும் ம்ருத்யுவிலிருப்ப வன். பிறப்பவர்களின் பிறப்புக்கு நியாமகனும் பிறப்பிப்பதினால் உத்பவனென்கிற பெயருடையவனும் பிறப்பிலிருப்பவன். ஸ்த்ரீ களின் கீர்த்திக்கு நியாமகனும் புகழப்படுபவனையால் கீர்த்தி ஸப்தவாச்யனும் கீர்த்தியிலிருப்பவன். ஸ்ரீக்கு (காந்திக்கு) நியா மகனும் ஸ்ரீக்கு ஆஸ்ரயனையால் ஸ்ரீஸப்தவாச்யனும் ஸ்ரீயிலிருப் பவன். வாக்குக்கு நியாமகனென்று சொல்லிக்கொள்ளப்படுவதி னால் வாக்ஸப்தவாச்யனும் வாக்கிலிருப்பவன். ஸ்மரணக்கு (நினைவுக்கு) நியாமகனும் நினைப்பதற்கு யோக்யனையால் ஸ்ம் ருதி நாமகனும் ஸ்ம்ருதியிலிருப்பவன். மேதா நியாமகனும் மேதா ஸப்தவாச்யனும் மேதையிலிருப்பவன். தைர்யத்திற்கு நியாமக னும் ஜகத்தை தரிப்பதினால் த்ருதி ஸப்தவாச்யனும் த்ருதியிலிருப் பவன். க்ஷமைக்கு (பொறுமைக்கு) நியாமகனும் க்ஷமா ஸப்த வாச்யனும் க்ஷமையிலிருப்பவன் (10-34). † ரதந்தராதி நாமங் களில் ஸ்ரேஷ்டமான ப்ருஹத்ஸாமத்திற்கு நியாமகனும் இதர

---

* வாதங்களிலுள்ள (தருக்கத்தின்) வகைகள்.

† ஸாமவேதத்தினுட் பிரிவுகளின் பெயர்.

ஸாமங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, அதிக மான பலமுள்ளவனுதலாலும், அமேயனனதிலும் (அளவிட முடியாதவனுனதிலும்) ப்ருஹத்ஸாமஸப்தவாச்யனுய் ப்ருஹத் ஸாமத்திலிருப்பவன். சந்தஸ்ஸுகளில் ஸ்ரேஷ்டமான காயத் ரிக்கு நியாமகனுய் இதர சந்தஸ்ஸுகளைவிட இதற்கு மேன்மை யைத்தந்துகொண்டே, தன்னை துதிப்போருக்கு ரக்ஷிப்பதிலால் காயத்ரி ஸப்தவாச்யனுய் காயத்ரியிலிருப்பவன். மாதங்களில் மார்கஸிர மாதத்திற்கு நியாமகனுய் இதர மாதங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத்தந்துகொண்டே மார்க்கங்களுக்கு ஸ்ரீக்ஷஸ்தானீய னுகையால் (ஸ்ரீரஸ்னைஸ்ப்போன்றவனுகையால்) மார்க்கஸீர்ஷ ஸப்த வாச்யனுய் மார்க்கஸிரமாதத்திலிருப்பவன். ருதுக்களில் ஸ்ரேஷ்ட மான வஸந்தருதுவுக்கு நியாமகனுய் இதர ருதுக்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே அவாளவாளிட யோக் தானுஸாரமாய் கெட்ட ஞானத்தையும் நல்ல ஞானத்தையும் பிறப்பிப்பவனுதலால் குஸுமாகர ஸப்தவாச்யனுய் வஸந்தருதுவி லிருப்பவன் (10-35).

வஞ்சகர்களில் சூதுக்கு நியாமகனுய் ஆட்டத்தில் ஆஸக்த னுகையால் த்யூத ஸப்தவாச்யனுய் சூதிலிருப்பவன். தேஜஸ்விகளி லிருக்கும் தேஜஸ்ஸுக்கு நியாமகனுய் ப்ரகாஸிப்பதிலால் தேஜஸ் ஸப்தவாச்யனுய் தேஜஸ்ஸிலிருப்பவன். ஜயஸீலரிட மிருக்கும் ஜயத்திற்கு நியாமகனுய் ஜயஸப்தவாச்யனுய் ஜயத்திலிருப்பவன். நிஸ்சயஞானமுள்ளவர்களிலுள்ள நிஸ்சய ஞானத்திற்கு நியா மகனுய் வ்யவஸாய ஸப்தவாச்யனுய் நிஸ்சயஞானத்திலிருப்பவன். பலமுள்ளவர்களிடமிருக்கும் பலத்திற்கு நியாமகனுய் ஸத்வஸப்த வாச்யனுய் பலத்திலிருப்பவன். (10-36). யாதவர்களில் ஸ்ரேஷ்ட னன வஸுதேவ புத்ரனன ஸ்ரீகிருஷ்ணன் (இது ஸாகூஷாத்ரூபம்) பாண்டு குமாரர்களில் ஸ்ரேஷ்டனன அர்ஜுனனுக்கு நியாமகனுய் பீமனைத்தவிற மற்ற பாண்டவர்களைவிட அர்ஜுனனுக்கு மேன் மையைத் தந்துகொண்டே தனஞ்ஜய ஸப்தவாச்யனுய் அர்ஜுன னுள்ளிருப்பவன். முனிகளில் வேதவ்யாஸர் (இது ஸாகூஷாத் ரூபம்). கவிகளில் ஸ்ரேஷ்டனன உஸனஸ் என்கிற (ஸுக்ராசார்ய ரென்கிற) கவிக்கு நியாமகனுய் இதர கவிகளைவிட இவருக்கு

மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, ஸ்ருஷ்டிக்கும் எண்ணமுள்ளவ ணுகையால் உஶனஸ் ஶப்தவாச்யனுப் உஶனஸ் என்கிற (சுக்ரா சார்யனென்கிற) கவியிலிருப்பவன் (10-37). தண்டிப்பவர்களால் செய்யப்படும் தண்டனைக்கு நியாமகனுய் தண்டித்துக்கொண்டிரு ப்பதினுல் தண்ட ஶப்தவாச்யனுய் தண்டனையிலிருப்பவன். ஜய மடைய வேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ளவரிடமுள்ள நீதிரூப மான தர்மத்திற்கு நியாமகனுய் நீதி ஶப்தவாச்யனுப் நீதியிலிரு ப்பவன். இரகசியமான வஸ்துக்களில் ஸ்ரேஷ்டமான த்யான த்திற்கு நியாமகனுய் முனிகளால் பூஜ்யணுகையால் மௌன ஶப்த வாச்யனுய் த்யானத்திலிருப்பவன். ஞானமுள்ளவர்களிலிருக்கும் ஞானத்திற்கு நியாமகனுய் ஞானரூபணுதால் ஞான ஶப்தவாச்ய னுய் ஞானத்திலிருப்பவன் (10-38). ஸமஸ்தபூதங்களுக்கும் காரணன். ஸமஸ்த பதார்த்தங்களிலு மிருப்பவன் (10-39). அள வில்லாத விபூதிரூபங்களையுடையவன் (10-40). எந்த பதார்த்தம் தன்னிட ஜாதியில் மேலானதோ, எந்த பதார்த்தம் செல்வத் துடன் கூடியதோ, எது விசேஷமாய் விருத்தியடைந்திருக் கிறதோ அவ்வெல்லா பதார்த்தங்களிலும் தேஜோரூபமான அம் ஶத்துடனிருப்பவன் (10-41). தன்னிட ஓர் அம்ஶத்தினுல் இவ் வெல்லா உலகத்தையும் வ்யாபித்திருப்பவன். (நிறைந்திருப் பவன்) (10-42).

புருஷோத்தமன். நிச்சயமான பின் செ ல் ல ப் ப ட் ட மாகாத்ம்யமுடையவன் (11-3). யோகேஶ்வரன். ப்ரபு, நாச ரஹிதன் (11-4). அப்ராக்ருதங்களான நாநாவிதங்களான ரூபங்க ளுடையவன். நாநாவிதங்களான வர்ணங்களையும், நாநாவிதங் களான ஆகாரங்களையுமுடையவன். அளவில்லாத ரூபங்களுடைய வன் (11-5). ஆதித்யர்களுக்கும், வஸுக்களுக்கும், ருத்ரர்களுக் கும், அஸ்வினி தேவதைகளுக்குமட்டும், மருத்கணத்திற்கும் இது வரைக்கும் கண்டிராத ஆஶ்சர்யகரமான பதார்த்தங்களுக்கும், இந்த சராசராத்மகமான ப்ரபஞ்சத்திற்கும் ஆஶ்ரயன் (11-6,7). மகாயோகேஶ்வரன் (11-9). அநேக முகங்களையுடையவன். அநேக கண்களையுடையவன். அப்ராக்ருதங்களான அநேக ஆப

ணங்களை தரித்திருப்பவன். அப்ராக்ருதங்களான மேல் தூக்கப் பட்ட அநேக ஆயுதங்களை தரித்திருப்பவன் (11-10).

அப்ராக்ருதங்களான ஹாரங்களை (மாலைகளை) தரித்திருப் பவன். திவ்யமான பீதாம்பரத்தைத் தரித்திருப்பவன். திவ்ய கந்தத்தைப் பூசிக்கொண்டிருப்பவன். ஸர்வாஶ்சர்யமான ரூப முள்ளவன். க்ரீடாதிகுணமுடையவன். எல்லா தேசங்களிலும் (இடங்களிலும்) எல்லா காலங்களிலும் நிறைந்தவன். ஸர்வகுண பூர்ணன். எல்லாதிக்குகளிலும் முகங்களையுடையவன் (11-11). ஆகாயத்தில் ஒரே காலத்தில் உதயமடைந்துள்ள (விடிந்திருக்கும்) ஆயிரக்கணக்கான ஸூர்யர்களின் காந்திக்குச்சரியானகாந்தியுள்ள வன் (11-12). தேவதைகளுக்கு தேவத்தன்மையைக் கொடுப்பவன் (11-13). தேவதைகளுக்கும், ஸமஸ்த பூதவிசேஷஸங்கங்களுக்கும், சதுர்முகனுக்கும், சதுர்முகனின் துடையிலுட்கார்ந்திருக்கும் ருத்ர னுக்கும் அற்புதமான ஸர்ப்பங்களுக்கும் ஆஶ்ரயன் (11-15). அநேக கைகளாலும், அநேக வயருகளிணைலும், அநேக முகங்களிணைலும் அநேக கண்களிணைலும் கூடிய விஶ்வரூபமுடையவன். எல்லா தேசங்களிலும் அளவில்லா ரூபங்களுடையவன். நாசமில்லாத வன். பிறப்பில்லாதவன் (11-16). கிரீடம் கதா சக்ரம் இவைகளு டையவன். * தேஜ: புஞ்ஜன். எல்லா தேசங்களிலும் ப்ரகாஶமுடை யவன். யாராலும் காணுவதற்கு அஶக்யமான விஶ்வரூபமுடைய வன். விஶேஷமாய் நாலுதிக்குகளிலும் எரிந்துகொண்டிருக்குஞ் சூர்யாக்னிகளிட ப்ரகாசத்தைப்போன்ற அளவற்ற ப்ரகாசமுள்ள வன் (11-17). ஞானிகளிணால் அறியப்படுவதற்கு யோக்யன். அக்ஷர (நாசமற்ற) ஸ்வரூபமுடையவன். இந்தஜகத்துக்கு முக்யாஶ்ரயன். நாசமற்றவன். அநாதியான பரம்பரையாய் வந்த தர்மத்திற்கு ரக்ஷகன். அநாதி நித்யனான புருஷன் (11-18). அளவற்ற பராக் ரமமுள்ளவன். அளவற்ற பாஹுக்களை (கைகளை) யுடையவன். சந்ர ஸூர்யர்களுக்கு ஆஶ்ரயமான கண்களையுடையவன். முகத்தில் ப்ரகாஶமான அக்னியையுடையவன். தன்னிட தேஜஸ் ஸினால் இவ்வெல்லா உலகத்திற்கும் தாபமுண்டாக்குபவன் (11-19). ஆகாய பூமியின் மத்தியில் வ்யாபித்திருப்பவன் (நிறைந்

---

* ஒளியின் குவியல்

திருப்பவன்). எல்லாதிக்குகளிலும் வியாபித்திருப்பவன். தர்ஶனத் திலேயே எல்லா ஜகத்துக்கும் பயத்தையுண்டாக்கும் அத்புத மான, உக்ரமான ரூபமுடையவன் (11-20).

எல்லா தேவதைகளால் ப்ரவேசிக்கப்படுபவன். பயமடைந்த, பத்தாஞ்ஜலிகளான (கைகூப்பிக்கொண்டிருக்கும்) ஜனங்களால் துதிக்கப்படுபவன். மகரிஷிகளே முதலானவர்களால் விசேஷ குணங்களைச் சொல்லும் ஸ்தோத்ரங்களால் துதிக்கப்படுபவன் (11-21). ருத்ரர்கள், ஆதித்யர்கள், வஸுக்கள், விஶ்வேதேவதை கள், அஶ்வினி தேவதைகள், மருத்கணங்கள், பித்ருகணங்கள், கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், தைத்யர்கள், ஸித்தர்கள், இவர்களால் ஆஶ்சர்யத்தினல் கண்டுகொள்ளப்படுபவன் (11-22). வெகுமுகங் கள், வெகுகண்கள், வெகு புஜங்கள், வெகு வயருகள், வெகு துடைகள், வெகு பாதங்கள், வெகு கோரைப்பற்கள் இவை களால் பயங்கரமான ரூபமுடையவன் (11-23). ஆகாயத்தை தாக்கிக்கொண்டிருக்கும் ரூபமுடையவன், அநேக வர்ணங்களு டையவன். பெரியதாய் திறக்கப்பட்டிருக்கும் வாயுடையவன். ப்ர காஶிக்கும் விஶாலமான கண்களையுடையவன் (11-24). கோரைப் பற்களால் பயங்கரமான ப்ரளயகாலத்தின் அக்னிக்கு ஸத்ருஶ மான முகமுடையவன். உலகத்திற்கு ஆதாரன். தேவதைகளுக்கு ஸ்வாமி (11-25).

இராஜர்களிட கூட்டத்துடன் கூடிய துர்யோதனுதி எல்லா ஜனங்கள், பீஷ்மர், த்ரோணர், கர்ணன் மற்றும் பாண்டவர் பக்ஷத் திலுள்ள யுத்தம் செய்யும் ஜனங்கள் இவர்களை வெகுவேகமாய் உட் செல்லுவித்துக்கொள்ளும் பயங்கரமான முகமுடையவன். பற் களின் ஸந்துகளில் அகப்பட்டுக்கொண்டு பொடிபொடியா யிருக் கும் ஜனங்களின் சிரஸ்ஸுகளையுடையவன் (11-26,27). மழை காலத்தில் நதிகள் அதிகவேகத்துடன் ஸமுத்ரத்தை யடை வதைப்போல் அதிகமாய் எரிந்துகொண்டிருக்கும் முகத்தை ப்ரவேஶிக்கும் வீரர்களையுடையவன் (11-28). எப்படி விளக்கு களைக்குறித்து பதங்கங்கள் (விளக்கையணைக்கும் புழுக்கள்) நாச மடைவதற்காக வருகின்றனவோ அப்படியே நாசமடைவதற்காக முகத்தைக் குறித்து வரும் ஜனங்களையுடையவன். எல்லா ஜகத்

ணதயும் வாயில் போட்டுக்கொண்டு சப்பளிப்பவன். ஸமஸ்த ஜகத் ணதயும் வ்யாபித்திருக்கும் காந்தியுடையவன் (11-29,30). தேச காலங்களில் பரிபூர்ணன். லோகநாசகன்.

மற்றும் அர்ஜுனன்முதலிய சிலரைத்தவிர யுத்தத்தில் சேர்ந் திருக்கும் எல்லா யோதரையும் ஸம்ஹரிப்பதற்காக ப்ரவ்ருத்தரு யிருப்பவன் (முயற்சித்திருப்பவன்)(11-32). த்ரோண பீஷ்ம ஜயத் ரதகர்ணனே முதலான வீரச்ரேஷ்டர்களை மடிந்தவரைப்போல் செய்தவன் (11-34). ஸர்வேந்திரிய ப்ரேரகன். ஜகத்துக்கு ஸந் தோஷகரமானகீர்த்தியுள்ளவன். ராக்ஷஸர்களைப்பயப்படுத்தி திக்கு திக்குகளில் ஓடச்செய்பவன். ஸித்தர்களின் கூட்டங்களால் வணங் கிக்கொள்ளப்படுபவன் (11-36). ஸகல ஜகத்விலக்ஷணன். சதுர்முக ப்ரஹ்மாவையும் படைப்பவன். (11-37). தேவச்ரேஷ்டன். புராணபுருஷன். இந்த ஜகத்துக்கு முக்யமான ஆச்ரயன். எல்லா வற்றையும் தெரிந்துகொள்ளுபவன். வேத்யன். (தெரிந்துகொள் ளப்படுபவன்). உத்தம தேஜஃஸ்வரூபன். ஜகத்தை வ்யாபித்துக் கொண்டிருப்பவன் (11-38). வாயு அக்னி யமன் வருணன் இது முதலிய ஸப்தங்களால் முக்யமாய் சொல்லிக்கொள்ளப்படுபவன் (11-39). அநந்த வீர்யன். அளவற்ற பராக்ரமமுடையவன். எல்லா பதார்த்தங்களிலும் வ்யாபித்துக்கொண்டிருப்பதினல் வேதாதி ப்ரமாணங்களில் ஸர்வ என்கிற பெயரால் அழைக்கப்படுபவன் (11-41, 42). சராசராத்மகமான ஜகத்துக்கு தந்தை. மிகவும் பூஜ்யன். குரு. மூவ்வுலகத்திலும் ஸமாதிகமற்றவன். நிகரற்ற ஐச்வர்யமுடையவன் (11-43). துதிக்கப்படுபவன் (11-44). பக்தி யில்லாமல் செய்யப்படும் வேதாத்யயனத்தினலும், அநேக யஜ் ஞானுஷ்டானங்களாலும். தானங்களாலும், வர்ணச்ரம விஹித மான கர்மங்களாலும், உக்ரமான தபஸ்ஸினலும் அர்ஜுனனைத் தவிர இதரர்களுக்குக் காணப்படாத விச்வரூபமுடையவன். (11-48). தேவதைகளும் காணுவதற்கு அபேக்ஷிக்கும் விச்வரூப முடையவன் (11-52). உத்தமமான பக்தியில்லாமல் அறிவதற்கும் காணுவதற்கும் பிரவேசிப்பதற்கும் அசக்யமான ரூபமுடைய வன் (11-53).

ஸரீரமென்று சொல்லப்படும் மஹாபூதம் முதலான ஸமஸ்த ப்ரபஞ்சரூபமான க்ஷேத்ரத்தை யறிந்தவன் (13-1). மோக்ஷ ஜனகமான ஞானத்திற்கு விஷயன் (அறியப்படுபவன்). பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபன். பஞ்சமஹா பூத விலக்ஷணன் (13-12). ஸர்வத்ர கைகால் களையுடையவன். ஸர்வத்ர (எங்கும்) கண்களையும், தலைகளையும், முகங்களையும், காதுகளையுமுடையவன். எல்லாவற்றையும் வியாபித்துக்கொண்டிருப்பவன் (13-13). எல்லா இந்திரியங்களுக்கும், குணங்களுக்கும் ப்ரகாஸகன். ப்ராகிருதமான இந்திரிய மில்லாதவன். ஆஸக்திரஹிதன். ஸர்வதாரகன். ஸத்வராஜஸ்தமோ குணரஹிதன். ஆனந்தாதி குணங்களை அனுபவிப்பவன் (13-14). பூதங்களின் உள்ளும் வெளியிலுமிருப்பவன். வேருவிதமான கருத்தில் லாதவன். எல்லா தேசங்களிலும் ஸஞ்சரிப்பவன். சூக்ஷ்மமுதலால் பிறரால் அறியமுடியாதவன். தூரத்திலிருப்பவன். ஸமீபத்திலிருப்பவன். (13-15). எல்லா ப்ராணிகளிலும் ஒருவனுகவே இருப்பவன். எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ரக்ஷகன். எல்லாவற்றையும் பக்ஷிப்பவன். பிறப்பிப்பவன் (13-16). பூதங்கள் நாசமடைந்தபோதிலும் தான் நாசமடையாதவன் (13-27). கர்ம ஸம்பந்தமற்றவன் (13-31). ஆகாயம் எல்லாவற்றிலுமிருந்தபோதிலும் எப்படி அந்தந்த பதார்த்தங்களின் குணங்களின் ஸம்பந்தத்தை யடைவதில்லையோ, அப்படியே எல்லா இடங்களிலிருந்தபோதிலும் அந்தந்த பதார்த்தங்களின் குணஸம்பந்தமில்லாதவன் (13-32). ஸூர்யனொருவனே இவ்வுலகத்தை எப்படி ப்ரகாஸப்படுத்துவனோ, அப்படியே எல்லா உலகத்தையும் ப்ரகாஸப்படுத்துபவன் (13-33).

தன்னிட பார்யையான ப்ரஹ்மமென்று சொல்லிக்கொள்ளப்படும் மஹாலக்ஷ்மியை கர்ப்பத்தைத் தரிக்கும்படிக்குச் செய்பவன். அதினால் எல்லா பூதங்களையும் படைப்பவன் (14-3). எல்லா பூதங்களுக்கும் தந்தை (14-4). மஹாலக்ஷ்மியின் ஸ்திதி (இருப்பு)க்குக்காரணன். நாசமற்ற முக்தர்களிட ஸுகத்தின் இருப்புக்குக் காரணன். ஸாஸ்வதமான தர்மத்திற்கு ரக்ஷகன். மோக்ஷ ஸம்பந்தமான ஸுகத்தைக் கொடுப்பவன் (14-27).

விசாரிக்கப்படுபவன். புனராவர்த்திஸ்வரூபமுடையவன். ஆத்ய புருஷன் (முதலிலிருப்பவன்). அனுமானம் ஸம்ஸாரத்திற்கு ப்ரவர்த்தகன் (15-4). ஸூர்யனுல் ப்ரகாஸப்படுத்துவதற்கு முடியாத ரூபமுள்ளவன். சந்த்ரனுல் ப்ரகாஸப்படுத்துவதற்கு முடியாத ரூபமுடையவன். அக்னியால் ப்ரகாஸப்படுத்துவதற்கு முடியாத ரூபமுடையவன் (15-6). உலகத்தை ப்ரகாஸப்படுத்தும் ஸூர்யனிடமிருக்கும் தேஜஸ்ஸுக்கு நியாமகன். உலகத்தை ப்ரகாஸிக்கச்செய்யும் சந்திரனிலுள்ள தேஜஸ்ஸுக்கு நியாமகன். (15-12) அக்னியிலுள்ள தேஜஸ்ஸுக்கு நியாமகன். பூமியிற் புகுந்து தன்னிட ஸக்தியினால் எல்லா ப்ராணிகளையும் தரிப்பவன். சந்திரனில் நியாமகனையிருந்து ரஸரூபமான விபூதிரூபத்தினால் தான்யபல வ்ருக்ஷங்களை விளைவிப்பவன் (15-13).

ப்ராணிகளிட தேகத்தில் வைஸ்வானரனென்கிற அக்னியிலிருக்கும் ரூபத்தினல் ப்ராணபானங்களுடன் கூடிக்கொண்டு நான்கு விதங்களான அன்னத்தை பசனம்செய்பவன் (பக்குவப்படுத்துபவன்) (15-14). ஸர்வப்ராணிகளின் ஹ்ருதயத்தில் வஸிப்பவன். எல்லா வேதங்களாலும் ப்ரதிபாத்யன் (சொல்லிக்கொள்ளப்படுபவன்). வேதார்த்தங்களை நிர்ணயப்படுத்தும் ப்ரஹ்மஸூத்ரங்களைச் செய்தவன். நிஜமான வேதார்த்தங்களை அறிந்தவன் (15-15). க்ஷராக்ஷரபுருஷர்களைவிட (நாசமடையக்கூடிய சரீரமுடைய புருஷர்களைவிடவும், நாசமடையாத சரீரத்துடன்கூடிய புருஷர்களைவிடவும்) உத்தம புருஷன். பரமாத்மாவென்று வேதங்களால் சொல்லிக்கொள்ளப்படுபவன். மூவ்வுலகத்திலும் ப்ரவேஸித்து அனைவகளை ரக்ஷிப்பவன். நாசமற்றவன். ஸமர்த்தன் (15-17). க்ஷரஜீவர்களை மீறினவன். அக்ஷரஜீவனைவிட உத்தமன். ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் புருஷோத்தமனென்று ப்ரஸித்தியடைந்தவன் (15-18). 'ஓம் தத் ஸத்' என்கிற பெயருடையவன். வேதங்களின் அபிவ்யக்திக்குக் காரணன் (17-23). ஸர்வபூதங்களின் (ப்ராணிகளின்) ஹ்ருதய குகையிலிருந்து அந்த அஸ்வதந்த்ரர்களான ப்ராணிகளின் செய்கைகளைச் செய்விப்பவன் (18-61).

ஜீவ ப்ரகரணம்.

க்ஷரரென்றும் அக்ஷரரென்றும் சேதனர்கள் இருவகைப் பட்டவர்கள். பிறப்பிறப்பில்லாத தேகமுள்ள மஹாலக்ஷ்மி அக்ஷர சேதனள். பிறப்பிறப்புள்ள தேகத்துடன் கூடிய சதுர்முகர் முதலிய எல்லா ஜீவர்களும் க்ஷர சேதனர்கள். இவ்விருவகைப்பட்ட சேதனர்களில் அக்ஷர சேதனளான மஹாலக்ஷ்மி வ்யாப்தள். விகாரம் (மாறுதல்) இல்லாதவள் (15-16). கிருஷ்ணனிடம் வேறுனவள். (15-17.) ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கடையானவள் (15-18). ஸ்ரீ பரமாத்மாவால் (கிருஷ்ணரால்) நியம்யள் (கட்டுளையிடப்படுபவள்). எல்லாப்ரபஞ் சத்தைவிட உத்தமள். ஜகத்தை தரிப்பவள். (7-5). எல்லா பூதங் களுக்கும் காரணள் (7-6). பரமாத்மாவின் பார்யாள். ஜகத்தைக் கர்ப்பத்தில் தரிப்பவள் (14-3). ஜகத்துக்குத்தாய் (14-4).

அக்ஷர சேதனள்.

க்ஷரசேதனர்களான ஜீவர்கள் யந்திரத்தின் மேல் நிற்கும் பதார்த்தங்கள் யந்திரத்தை தரித்திருப்பவனால் நியமிக்கப்படு வதைப்போல், எல்லா வ்யாபாரங்களிலும் நிய மிக்கும் ஸ்வபாவமுள்ள நாராயணனால் நியம்யர் கள் (அடக்கப்படுபவர்கள்) (18-61). நாராயணனை விட வேறுபட்டவர்கள் (15-16). பரமாத்மாவின் அம்ஸர்கள் (அம்ஸத்தைப்போல் அல்பர்கள் பரமாத்மாவின் பாகங்களல்ல, பரமாத்மாவுக்கு அடிமைப்பட்டவர்கள்). அநிந்த்யர்கள் (ஆதி யந்தமில்லாதவர்கள்). ப்ரக்ருதிகார்யமான ஸரீரத்திலுள்ள மனது முதலிய ஆறு ஞானேந்திரியங்களையும் விஷயங்களில் ப்ரவர்த்திக் கச்செய்பவர்கள் (15-7). இந்த ஸ்ரோத்ரம் (காது), சக்ஷுஸ் (கண்), த்வக் (தோல்) ரஸனம் (நாக்கு) க்ராணம் (மூக்கு) மனது ரூபங்களான ஞானேந்திரியங்களையும், வாக் பாணி பாத பாயூபஸ் தங்களென்ற கர்மேந்திரியங்களையும் ஆஸ்ரயித்து விஷயங்களை அனுபவிப்பவர்கள். (15-9).

க்ஷரசேதனர் கள்.

ப்ரக்ருதி நிர்மிதமான சரீரத்திலிருந்து ப்ராக்ருதமான ஸுக துக்காதிகளை அனுபவிப்பவர்கள் (13-21). பரமாத்மாவால் பிறப் பவர்கள் (13-24). நாசமடையும் தேகமுடையவர்கள். பழய வஸ்

திரங்களேவிட்டு புதிய வஸ்திரங்களேத் தரிப்பதைப்போல் ஜீர்ணமான (கிழத்தனத்தை யடைந்த) சரீரங்களே விட்டு புதியதான தேகங்களே ஸ்வீகரிப்பவர்கள் (2-22). ஸஸ்திரங்களால் வெட்டப்படமாட்டாதவர்கள். அக்னியிலல் சுடப்படமாட்டாதவர்கள். நீரிலல் நனைக்கப்படமாட்டாதவர்கள் (2-23). எங்கும் நிறைந்த பரமாத்மாவை ஆச்ரயித்திருப்பவர்கள். அணுரூபர்கள் (நுண்ணியவர்கள்) (2-24). ஸ்வரூபத்திலல் பிறப்பவர்களல்லர். இறப்பவர்களுமல்லர் (2-20). தேஹாத்பத்தியுடையவர்கள் (தேகத்தின் ஸம்பந்தமடைபவர்கள்). அவ்யக்தத்திலேயே தேகத்தின் லயமடைபவர்கள் (2-28). தமக்குண்டாயிருக்கும் வெகுஜன்மங்களே யறியாதவர்கள் (4-5). பரமாத்மாவின் பகலாரம்பத்தில் பரமாத்மாவிட மிருந்து வெளியாய், இரவாரம்பத்தில் பரமாத்மாவில் லயமடைபவர்கள்.

க்ஷாரசேதனர்களின் பிறிவும், வர்ணங்களும்.

இந்த க்ஷாரசேதனர்கள் அவாளவாளிட குணகர்மங்களின் விபாகபூர்வகமாய் ப்ராஹ்மண, க்ஷத்ரிய வைஸ்ய, சூத்ர ஸங்கரமென்னும் ஐந்து ஜாதியுடையவர்களாய் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர் (4-13). ஸ்வபாவஸித்தமான வெவ்வேறு குணகர்மங்களே யுடையவர்கள் (18-41). ப்ராஹ்மணர்கள் பகவன்னிஷ்டையான (பகவானிடத்திலேயே இடப்பட்ட) புத்தியையும் இந்திரிய நிக்ரஹத்தையும், காயிக (தேகத்திலல் செய்யப்படும்) வாசக (வாக்கிலல் செய்யப்படும்) மானஸிக (மனதிலல் செய்யப்படும்) ங்களென்ற மூவ்வகையான தபஸ்ஸுகளேயும், உள்ஸுத்தி (மனஸ்ஸுத்தி) வெளிஸுத்தி (தேக சுத்தி) இவைகளேயும், பொறுமை, மனே வாக் காய கர்மங்களில் ஓரேவிதமாயிருப்பு, ஞானம், விஞ்ஞானம், 'தர்மாதர்மங்களுண்டு, அவைகளுக்குப் பலனுண்டு' என்கிற ஆஸ்திக்ய புத்தி இவைகளேயுடையவர்கள் (18-42).

க்ஷத்ரியர்கள்—ப்ராகல்ப்யம் (நிபுணத்வம்), தைர்யம், தக்ஷிதை, ஆயாசக்கணக்கான தடைகள் வந்தபோதிலும் ஆரம்பித்த கார்யத்தை முடிக்கும் ஸாமர்த்தியத்தையும், ப்ராணம்

போகும் ஸமயம் நேர்ந்தபோதிலும் யுத்தத்திலிருந்து பின்வாங்காமை, தாத்ருத்வம் (கொடுக்குந்தன்மை), ப்ரஜாபாலன ஸாமர்த்தியம் இவைகளையுமுடையவர்கள். இவர்களுக்கு இக்குணங்கள் ஸ்வாபாவிகமானவைகள் (18-43). வைஶ்யர்களுக்கு—வ்யாபாரம் கோரக்ஷணை இது முதலியவைகள் ஸ்வாபாவிகமானவைகள். ஶூத்ரர்கள் ப்ராஹ்மண க்ஷத்ரிய வைஶ்யர்களின் ஸேவைஎன்கிற ஸ்வாபாவிக தர்மமுடையவர்கள் (18-44). ஸங்கராஜாதியர்கள் பகவத்பக்தி முதலிய குணங்களையும் தமக்குசிதமான நாமஸ்மரணாதி கர்மங்களையுமுடையவர்கள்.

இவ்வைவகையான சேதனர்கள் ஸாத்விகாராஜஸ தாமஸர்களென* மூவ்வகைப்பட்டவர்கள் (17-2). ஸாத்விக ஶ்ரத்தையுடையவர்கள் ஸாத்விகர்கள். ராஜஸ ஶ்ரத்தையுள்ளவர்கள் ராஜஸர்கள். தாமஸ ஶ்ரத்தையுள்ளவர்கள் தாமஸர்கள் (17-3). இம்மூவருக்கும் குணத்ரயங்களின் ஸம்பந்தமுடையவர்கள் (18-40).

ஸாத்விகாதி குணப்பிரிவு.

ஸாத்விகர்கள் அநேக ஜன்மங்களில் செய்திருக்கும் புண்யபலத்தினால் அல்ப பலன்களின் விருப்பமில்லாத மனதுடையவர்கள். தேவீஸம்பத்தை ஆஶ்ரயித்தவர்கள். பகவானைத்தவிர மற்ற பதார்த்தங்களில் மனதில்லாதவர்களாய் ஸர்வ பூதங்களுக்கும் காரணனை, நாசமற்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் குணங்களையறிந்து அவனை பஜிப்பவர்கள் (9-13). ஸமஸ்த வேதப்ரதிபாத்யமான ப்ரஹ்ம விஷயகமான வேதாந்தங்களைக் கேட்பவர்கள். உறுதியான அஹிம்ஸை ப்ரஹ்மசர்யம் முதலிய வ்ரதங்களையுடையவர்கள். சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசிப்பவர்கள். கல்யாணகுணங்களுடன் கூடியிருக்கும் ஸ்ரீவாஸுதேவனை மனோவாக்காயங்களால் வணங்குபவர்கள். ஸ்ரீகிருஷ்ணனிடத்தில் அசையா பக்தியுடையவர்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் த்யானத்தைச் செய்பவர்கள் (9-14). ஞானயஜ்ஞத்தினால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை பூஜிப்பவர்கள். எல்லா ஜகத்திலும் வ்யாபித்தவனவன் பரமாத்மா ஒருவனே என்றும் ஜகத்விலக்ஷண

---

* தைவஸ்ருஷ்டி என்றும் ஆஸுரஸ்ருஷ்டி என்றும் (16-5) பிரிக்கப்பட்டிருக்கும் தேவாஸுரர்களில் தேவதைகள் ஸாத்விகரில் சேர்ந்தவர்கள். அஸுரர்கள் தாமஸரில் சேர்ந்தவர்கள்.

னென்றும் உபாஸனை செய்பவர்கள். இதார்களுக்கு பயத்தைத் தராதவர்கள். தாங்கள் சுயம் பயமற்றவர்கள். மனஸ்ஸாந்தி யுடையவர்கள். ஞானேபாயங்களில் ஸ்திரமாயிருப்பவர்கள். ஸத் பாத்ரங்களில் தானம் செய்பவர்கள். இந்திரிய நிக்ரஹமுள்ளவர் கள். ஜ்யோதிஷ்டோமாதி யஜ்ஞங்களைச் செய்பவர்கள். தேவபித்ரு யஜ்ஞங்களைச் செய்பவர்கள். வேதாத்யயனங்களைச் செய்பவர்கள். ப்ரஹ்மசர்யாதி தபஸ்ஸுள்ளவர்கள். மனோவாக்காய கர்மங்களில் ஓரோஷிதமாயிருப்பவர்கள் (16-1). தொந்தரவு செய்யாதவர்கள். நிஜத்தையே சொல்லுபவர்கள். கோபமற்றவர்கள். ஔதார்ய முள்ளவர்கள். பகவானிடத்தில் ஸ்திரமாயிருப்பவர்கள். பிரரிட அபவாதங்களைச் சொல்லாதிருப்பவர்கள். பூதங்களில் தயையுடை யவர்கள். விஷயங்களில் ஆஸக்தியில்லாதவர்கள். கொடுமையற்ற வர்கள். கெட்டகார்யங்களைச்செய்வதில் வெட்கமுள்ளவர்கள். ஸ்தைர்யமுள்ளவர்கள் (16-2). ப்ராகல்ப்ய (தார்ஷ்டிக்ய) முள்ள வர்கள். பொறுமையுள்ளவர்கள். தைர்யமுள்ளவர்கள். பாஹ்யந் தர ஶுத்தியுடையவர்கள், துரோகம் செய்யாதவர்கள். அஹங் காரமில்லாதவர்கள் (16-3). ஸாத்விகஶ்ரத்தையுள்ளவர்கள் (17-3). தேவதைகளைக்குறித்து யாகம்செய்பவர்கள். ஆயுள், சித்தஶுத்தி, சரீரஸாமர்த்யம், ஆரோக்யம், ஸுகம், ப்ரீதி, இவைகளை நன்றாய் வ்ருத்திசெய்யும் ரஸவத்தான பசையுடன் கூடிய, வெகுகாலம் சரீரத்திற்கு குணத்தை கொடுக்கும் மனோஹரமான ஆகாரங்களைப் புசிப்பவர்கள் (17-8). பலத்திலாசையில்லாமல் பகவானிடத்தில் மனதைவைத்து, 'இது நம்மால் செய்யப்பட வேண்டியது' என்கிற புத்தியினால் ஶாஸ்த்ரங்களால் சொல்லப்படும் ஸாத்விக யாகத் தைச்செய்பவர்கள் (17-11). பலேச்சை இல்லாதவர்களாய் தேவ தைகள், ப்ராஹ்மணர்கள், குருக்கள் மற்றும், ஞானிகள் இவர்க ளிட பூஜை, பாஹ்யாந்தர ஶுத்தி, மனோவாக்காய கர்மங்களில் ஓரே விதமாயிருக்கை, ப்ரஹ்மசர்யம், அஹிம்ஸா ரூபமான ஶாரீர ஸம்பந்தமான தபஸ்ஸு இவைகளையுடையவர்கள் (17-14).

பிறருக்கு உபத்ரவமுண்டாக்காத, ஸத்யமான, கேட்ப்பதற்கு ப்ரியமான, ஸுககரமான உச்சாரணமுள்ள வேதாத்யயன ரூட மான, வாங்மயமான் ஸாத்விக தபஸ்ஸுடையவர்கள்; மன:

ப்ரஸன்னதை க்லேசாத்வ மில்லாதிருக்கை, மனனம் செய்கை, (கேட்டதை அடிக்கடி நினைத்தல்), பரமாத்மாவிடத்தில் மனதின் இருக்கை, மனஸ்ஸமாதி (மனதில் காமக்ரோதலோபங்களின்மை) இவ்விதங்களான ஸாத்விகங்களான தபஸ்ஸுடையவர்கள் (17-16). கொடுக்கவேணுமென்கிற ஆஸ்திக்ய புத்தியுடன் கூடிய வராய் ஸாஸ்திரங்களில் சொல்லியவாறு விஹிதமான காலத்தில், விஹிதமான தேசத்தில், ஸத்பாத்ரத்தில் தானம் செய்பவர்கள். "நமக்கு உபகாரம் செய்திருப்பதினால் இவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும்" என்கிற எண்ணமற்றவர்களாய் ஸாத்விகமான தானம் செய்பவர்கள் (17-20).

பரஸ்பரம் பின்னமான ஸமஸ்த ப்ராணிகளிலும் நியாமகனாய் விளிக்கும் பரமாத்மா ஒருவனேயென்றும், ஸர்வோத்தமனென்றும் பூதங்களைவிட வேருபட்டவனென்றும், நாசமற்றவனென்றும், ஆஸ்ரயபேதத்தினால் தன்னிட நியாமகரூபங்களில் பேதமற்றவன் என்கிற இவ்விதமான ஸாத்விகஜ்ஞானமுடையவர்கள் (18-21). ஸாஸ்த்ரத்தினால் செய்யத்தகுந்ததென்று தம் தம் வர்ணஸ்ரமங்களுக்கு விஹிதமான ஸ்னேஹத்வேஷமூலகங்களல்லாத கர்மங்களை, அபிமானமற்றவர்களாயும், பலத்தில் ஆசையற்றவர்களாயும் செய்பவர்கள் (18-23). ஸாத்விகமான கர்த்ருத்வமுடையவர்கள். பலத்தில் ஆசையைவிட்டு அஹங்கார மற்றவர்களாய், ஸந்தோஷத்துடன் (தம் இஷ்டம் ஸித்திக்குமாயின் ஸந்தோஷப்படாமலும், ஸித்திக்காவிடின் துக்கப்படாமலும்) கர்மங்களைச் செய்பவர்கள் (18-26). ஸ்வர்க்காதி அல்பமான பலன்களுக்கு ஸாதனமான ப்ரவ்ருத்தி தர்மங்களையும், மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமான நிவ்ருத்தி தர்மங்களையும், கர்த்தவ்யாகர்த்தவ்யங்களையும், பரதர்மானுஷ்டானத்தினாலுண்டாகும் பயத்தையும், ஸ்வதர்மத்தினாலுண்டாகும் அபயத்தையும், பந்தத்தையும், மோக்ஷத்தையும் நிஜமாய் அறிவிக்கும் ஸாத்விக புத்தியுடையவர்கள் (18-30). விஹிதவிஷயகமான பக்தியுடன் கூடிக்கொண்டிருக்கும் மன: ப்ராணேந்த்ரிய க்ரியைகளையும், விஹிதமல்லாத விஷயங்களிற் செல்லாமற் செய்துகொள்ளும் ஸாத்விகதைர்யத்தையுமுடையவர்கள் (18-33). எந்தஸுகத்தில் அதிக பரிசயத்தினால் மனது ஸுக

மடையுமோ, துக்கம் நாசமடையுமோ, எது அனுபவிக்கும்போது விஷத்தைப்போலிருந்து கடைசியில் அம்ருதத்தைப்போன்ற தாகுமோ, எது பரமாத்மாவின் ஞான ப்ரஸாதங்களினாலுண்டா கிறதோ அத்தகைய ஸாத்விகஸுகமுடையவர்கள் (18-37).

இத்தகைய தைவீஸம்பத்துடைய ஸாத்விக ஜனங்கள் தம் தம் வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கு உசிதமான கர்மங்களால் பரமாத் மாவைப் பூஜித்து ஞானத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு (14-6), நித்ய ஸுகத்தைத் தரக்கூடிய மோக்ஷத்தை யடைவார்கள் (16-5).

ராஜஸர்கள் ராஜஸ ப்ரத்தையுடன் கூடியவர்கள். யக்ஷர்களை யும், ராக்ஷஸர்களையும் பூஜிப்பவர்கள் (17-4). அதிகாரமாயும், புளிப்பாயும், உவர்ப்பாயும், (ஓமத்தைப்போல்) அத்யுஷ்ணமாயும், தீக்ஷ்ணமாயும் (கடுகைப்போல்), ஸ்வாபாவிகமாய் ரஸமற்றதாயும், ஸந்தாபகரமான

ராஜஸ சேதனர்கள்.

தாயும் இருக்கும் பதார்த்தங்களைப் புசிப்பவர்கள் (17-9). பல பேதைக்ஷியுள்ளவர்களாய் தம்மிட பெருமையை வெளிப்படுத்து வதற்காகவே யாகம் செய்பவர்கள் (17-12). ஸத்காரம் (மனதிலு லாதரம்) மானம் (வாக்கிலுல் அதிக்கை), பூஜை இவைகள் தமக்கு வேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் தம்மிடமில்லாத பெரு மையை வெளியிடுவதற்காகவே மூவ்வகையான தபஸ்ஸைச் செய் பவர்கள் (17-18). ப்ரத்யுபகாரமடையவேண்டுமென்றுகிலும், பலனடைய வேண்டுமென்கிற எண்ணத்திலாகிலும், கஷ்டத் துடன் தானம் செய்பவர்கள் (17-21). பலாசையிலுல் அஹங் காரத்திலுல் கர்மங்களைச் செய்பவர்கள் (18-24). விஷயங்களில் ப்ரீதியுடையவர்கள். கர்மபலன்களை அபேக்ஷிப்பவர்கள். பிறருக்கு தொந்தரவு செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ளவர்கள். லோப முடையவர்கள். ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லிய ஶுத்தி (ஶௌசம்) இல்லாதவர்கள். பலஹுண்டாகில் ஸந்தோஷமடைபவர்கள். பல னடையாவிடின் துக்கப்படுபவர்கள் (18-27). தர்மாதர்மங்களையும், கார்யாகார்யங்களையும் ஸம்ஶயத்துடன் கூடியே அறிந்துகொள் ளும் புத்தியுடையவர்கள் (18-31). பலத்தை அபேக்ஷித்து தர் மார்த்த காமங்களையடைவதற்காகச்செய்யும் கார்யங்களில் தைர்ய

முடையவர்கள் (18-34). அனுபவிக்கும்போது அம்ருதத்தைப் போன்றதாயும், முடிவில் விஷத்தைப்போன்றதாயு மிருக்கும் விஷயேந்த்ரிய சம்பந்தத்திலுண்டாகும் ஸுகமுடையவர்கள். இத்தகைய ராஜஸர்கள் நடத்தாத்தினர்கள். துக்கங்களால் கூடிய ஸுகத்தை யடைபவர்கள் (14-18). (இவர்கள் ஸாத்விகர்களைப் போல் வெறும் ஸுகத்தை மாத்திரமாகிலும், தாமஸரைப்போல் வெறும் துக்கத்தை மாத்திரமாகிலுமடைவதில்லை. ஸுகதுக்கங் களைச்சேர்ந்தே யனுபவித்து வருபவர்கள்).

தாமஸர்கள் (தைத்யர்கள்) மனிதஸரீரத்தைப்போல் ஸாதாரண ஜனங்களுக்குத்தோன்றும் அப்ராக்ருதமான ஸரீரத்தைத் தரித்து, பக்தர்களுக்கு அனுக்ரஹிப்பதற்காகவே அவதரித்த, சராசாரத்மகமான ப்ரபஞ்சத்திற்கு முக்ய நியாமகனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை—அவனிட ஸர்வோத்தமத்வம் முதலிய மஹாமஹிமைகளை அறியாமல் தூஷிப்பவர்கள் (9-11). வீணாசையுடையவர்கள் (இவர்களிட ஆசைகள் பயனற்றதாகும்). பயனற்ற யஜ்ஞாதி கர்மங்களுள்ள வர்கள் (இவர்கள் செய்யும் யஜ்ஞாதி கர்மங்கள் பயனற்றவை களாகும்.) வீண ஞானமுடையவர்கள். (இவர்களிட ஞானம் பலனுக்கு காரணமாவதில்லை) விவேகமற்றவர்கள். மோஹகமான, அஜ்ஞானத்தைப் பிறப்பிக்கக்கூடிய ஆஸுர (ராக்ஷஸ) ப்ரக்ருதியை ஆஸ்ரயித்தவர்கள். (இவர்களை ராக்ஷஸர்கள், தைத்யர் கள்) (9-12). இவர்கள் தம்பம், மதம், அபிமானம் இவைகளை யுடையவர்கள். ஸாதுக்களை துன்பப்படுத்துபவர்கள். நிஷ்டூரமான (கொடுமையான) வார்த்தைகளை யாடுபவர்கள் (16-4) 'விஹித கர் மங்களைச் செய்யவேண்டும், நிஷித்த கர்மங்களைச்செய்யக்கூடாது' என்கிற ஞானமற்றவர்கள். பாஹ்யாந்தர ஸுத்தியற்றவர்கள். நிஜமாடாதவர்கள். பொய் சொல்லுபவர்கள். ஸதாசாரமற்றவர் கள். முத்துச்சிப்பியில் அஞ்ஞானத்திலல் தோன்றும் வெள்ளி யைப்போல் ஜகத்து ப்ரஹ்மத்தில் அஞ்ஞானத்திலல் தோன்று கிறது, ப்ராந்திகல்பிதமானது, மித்யை (பொய்) என்று சொல்லு பவர்கள். இது முத்துச்சிப்பி என்கிற ஞானமுண்டானவுடன் அதில் தோன்றும் வெள்ளி எப்போது (முக்காலத்திலு) மில்லா

தாமஸ சேதனர்கள்

தது என்று எப்படி தெரியவருகிறதோ, அப்படியே ப்ரஹ்ம ஞானம் பிறந்த உடனே ப்ரஹ்மத்தில் தோன்றும் ஜகத்து எப்போது மில்லாததென்று தெரியவருவதென்று சொல்லுபவர்கள். நியாமகனை பரமாத்மா இல்லை என்று சொல்லுபவர்கள். பரஸ்பர ஸம்பூதமல்லாத (ப்ரக்ருதி மஹதஹங்காராதி க்ரமத்திலல் அல்லது யஜ்ஞத்திலல் மழை, மழையிலல் அன்னம், அன்னத்திலல் ப்ராணிகள் இவ்வித க்ரமத்திலல் பிறக்காத) தென்று சொல்லுபவர்கள். ஸதஸத்விலக்ஷணம் (ஸத்யமானதல்ல, அஸத்யமானதல்ல, பிறந்ததல்ல எல்லாவற்றைவிட விலக்ஷணமானது) என்று சொல்லுபவர்கள். காமத்திற்குக் காரணமான அவித்யா கார்யம் (மாறுதல்) என்று சொல்லுபவர்கள் (16-8). துஷ்டமனதுடையவர்கள். இவ்விதமான ஞானமுடையவர்களாய் கோரமான கர்மங்களைச் செய்பவர்கள். ஸாதுக்களுக்கு பகைவர்கள். ஜகத்தை நாசப்படுத்துவதற்காகவே பிறந்தவர்கள் (16-9). டம்பத்திலும் அஹங்காரத்திலும், மதத்திலும் கூடிக்கொண்டு முடிப்பதற்கு முடியாத விஷயங்களை அபேக்ஷிப்பவர்கள். ஸ்வாபாவிகமான மித்யாஞானத்திலல் துஷ்பாஸ்திரத்தில் சொன்ன தூர் விஷயங்களை கிரகித்து, துராசாரமுடையவர்களாய், அல்பஸுகத்திற்காக ப்ரவர்த்திப்பவர்கள் (16-10). மரணமடைகிறவரைக்கும் முடிவற்ற சிந்தையுடையவர்கள். விஷயானுபவங்களே முக்யமென்றறிந்து அவைகளில் மூழ்கியவராயிருப்பவர்கள். ஐஹிக (இவ்வுலக) ஸுகத்தைத் தவிர ஆமுஷ்மிக (மேலுலகத்தின்) ஸுகமில்லை என்று நிச்சயித்து (16-11), ஆசை என்கிற பாசத்திலல் கட்டுபட்டவராய், காமக்ரோதங்களுக்கு முக்யாஸ்ரயராய் திருட்டு முதலிய தூர்வ்யாபாரங்களைச்செய்து, காம்ய விஷயங்களை அனுபவிப்பதற்கு தனத்தை அபேக்ஷிப்பவர்கள் (18-12). நானே ஈச்வரன் என்று சொல்பவர்கள். தம்மைத்தாமே மேலோரென்று அறிந்துகொள்பவர்கள். வினயமற்றவர்கள். தனத்திலும், மானத்திலும், மதத்திலும் கூடிக்கொண்டு, விதியை (கட்டளையை) மீறி டம்பத்திலல் பெயர் கிடைக்கவேண்டுமென்றே யாகங்களைச் செய்பவர்கள் (16-17) அஹங்காரம், பலம், தர்பம், காமம், க்ரோதம் இவைகளையுடையவர்களாய், தன்னிடத்

திலும் பிறரிடத்திலும் நியாமகனையிருக்கும் பரமாத்மாவை தேவ
ஷிப்பவர்கள் (16-18). தாமஸமான ஸ்ரத்தையுடையவர்கள். பூத
ப்ரேதங்களைப் பூஜிப்பவர்கள் (17-4). ஸாஸ்த்ரங்களில்லாத
ராகமங்களால் சொல்லப்பட்ட, தமக்கும் பிறருக்கும் தொந்த
வைத்தரக்கூடிய தபஸ்ஸையும், யாகங்களையும் தம்பத்திரனும்,
அஹங்காரத்திரனும், ஆக்ரஹத்திரனும் செய்பவர்கள். விஷயங்
களில்ஆஸையும் ஆஸக்தியுமுடையவர்கள் (17-5). விவேகமற்றவர்
களாய் ஸரீரத்தில் நியாமகராயிருக்கும் தேவதைகளுக்கும், மற்
றெல்லாவற்றிற்கும் நியாமகனய் ஸரீரத்திலிருக்கும் பரமாத்
மாவை குணமற்றவனென்றும், அல்பகுணமுடையவனென்றும்
தூஷிப்பவர்கள். ஒருயாமத்தை (மூன்றுமணிநேரம்) கடந்த அன்
னத்தையும், ருசிகெட்ட பதார்த்தங்களையும், பழுதையும், எச்சில்
களையும் ப்ரீதியுடன் புசிப்பவர்கள். அன்னதானமற்ற, தக்ஷிணை
யற்ற, மந்த்ரமற்ற, ஸ்ரத்தையற்ற யஜ்ஞத்தைச்செய்பவர்கள்
(17-13). அவிவேக மூலகமான தராக்ரஹத்தில் தாங்கள்
தாக்கப்பட்டுக்கொண்டே பிறரை காசப்படுத்துவதற்காகவே
காயிக வாசிக மானஸிகமான (தாமஸ) தபஸ்ஸைச்செய்பவர்கள்.
அஸுத்தமான தேஸத்திலும், அஸுத்தமான காலத்திலும் ஆத
வின்றி அபமானப்படுத்திக்கொண்டே அபாத்திரர்களுக்கு
(யோக்கிதையற்றவர்களுக்கு) தானம் செய்பவர்கள் (17-22). கார்ய
மான தேகம், ஸிலாகாஷ்டாதிகளால் செய்யப்பட்ட விக்ரஹம்,
இவைகளும் ஜீவர்களுமே ஸகலகுணபூர்ணமான ப்ரஹ்மமென்கிற
புத்தியுள்ளவர்கள். நிஜமான அர்த்தங்களை அறியாமல் யுக்திக்கு
விருத்தமான மித்யையான அர்த்தங்களை விஷயீகரிக்கும் (அறி
யும்) இழிவான பலவுடைய ஞானமுடையவர்கள் (18-22). மூன்
னேரிடும் பாவத்தையும், தனக்குண்டாகும் கெடுதியையும், பிற
ருக்குண்டாகும் தொந்தரவையும் கவனிக்காமல், தன்னிடதிறமை
யையறியாமலே வெருரும் மூடத்தனத்திரல் கர்மங்களைச் செய்
பவர்கள், (18-25). நியமங்களை விட்டவர்கள். விவேகமற்றவர்கள்.
ஜ்ஞானமற்றவர்கள். மூர்க்கர்கள். இழிவான கார்யங்களைச் செய்
பவர்கள். சோம்பலுடையவர்கள். மனதெளர்ப்பல்யமுடையவர்
கள். இன்று செய்ய வேண்டியதை வெருநாள் கழித்துச் செய்

பவர்கள். (18-28). அஜ்ஞானத்திஞல் மூடப்பட்டிருப்பவராகை யால் அதர்மத்தை தர்மமென்று கிரஹிக்கும் புத்தியுள்ளவர்கள். எல்லாவற்றையும் விபரீதமாய் கிரஹிக்கும் புத்தியுள்வர்கள். (18-32). துஷ்டபுத்தியுடையவர்கள். இவ்விதமான தாமஸர்கள் ஸ்ரீ பரமாத்மாவிஞல் அஸுர யோனியில் பிறப்பிக்கப்படுபவர்கள் (16-19). இவ்விதமாக அஸுரயோனிகளை அடிக்கடி யடைந்து கொண்டே ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவை யடையாமலே அதோ கதியை (வெறும் துக்காநுபவரூபமான அந்தந்தமஸ்ஸை) யடை பவர்கள் (16-20).

ஜட ப்ரகரணம்.

ஜடமான ப்ரக்ருதி ஸத்வராஜஸ்தமோ குணத்மகமானது. மஹத்தத்வம், அஹங்காரதத்வம், ப்ருதிவீ, அப்பு, தேஜஸ்ஸு, வாயு, ஆகாயம், புத்தி, க்ராணம், த்வக், சக்ஷுஸ், ச்ரோத்ரம், ரஸனம், வாக், பாணி, பாதம், பாயு, உபஸ்தம், சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம், என்கிற 23 வகையானது (13-5). இச்சை, தவேஷம், ஸுகம், துக்கம், ஞானத்மகமான மஞவ்ருத்தி, தைர்யம் என்கிற விகாரங்களையுடையது (13-6). பரமாத்மாவின் அதீனமானது. விடவித்துக்கொள்ளுவதற்கு அசக்யமானது (7-14). தேகத்துடன் கூடியிருக்கும் ஜீவர்களுக்கு உபகாரியாய் தேகத்திலிருப்பதிஞல் அதிபூதமென்று அழைக்கப்படுவது (8-4). சதுர்முகரிட ஆயுள் (நூறு வர்ஷங்கள்) ரூபமான பரமாத்மாவின் பகலானதும் தன்னிடத்திலுள்ள ஜகத்தை வெளிப்படுத்துவது, இரவானதும் மற்றும் தன்னிடம் சேர்த்துக்கொள்ளுவது. (8-18). அடிக்கடி பகலிற் பிறந்து இரவில் நாசமடையும் ஜகத்தை தன்னுள் உள்ளது. (8-19). பரமாத்மாவிஞல் நியம்யமாய் ஜகத்தைப்பிறப் பிப்பது (9-10). அனுதியானது. தன்னுலுண்டாயிருக்கும் தேகத் திலிருக்கும் ஜீவர்களுக்கு தன்னுலுண்டாகும் ஸுகதுக்காதிகளை அனுபவிக்கச் செய்வது (13-20). ஜீவர்களை தன்னிட குணங்களின் ஸம்பந்தத்திஞல் இழிவான மற்றும் மேலான யோனிகளில் பிறப் பிப்பது (13-21). நாசமற்ற தேவ மனுஷ்ய தைத்ய ஜீவர்களை தன்னுலுண்டான தேகத்தில் கட்டுப்படுத்துவது. (14-5).

குணத்ரயங்களின் செய்கை.

தோஷமற்ற ப்ரகாசகமான ஸத்வகுணம் நிர்மலமானதாகை யால் ஸுகத்திலும் ஞானத்திலும் தேவ (ஸாத்விக) ஜீவர்களை கட்டுப்படுத்துகிறது. (ஸுகத்தையும் ஞானத்தையும் கொடுப் பது) (14-6). 'இது நமக்கு வேண்டும்' என்கிற எண்ணத்தையும்,

பதார்த்தங்களில் ஆஸக்தியையும் பிறப்பிக்கும் ராகாத்மகமான ரஜோகுணம் கர்மத்திலல் மனுஷ்ய ஜீவர்களை கட்டுப்படுத்துகிறது (14-7). அஜ்ஞானத்தைப் பிறப்பிக்கும் தமோகுணம் ஸமஸ்த ப்ராணிகளுக்கும் மோகத்தை (மித்யா ஞானத்தை) யுண்டாக்குவது. மற்றும் ப்ரமாதம், ஆலஸ்யம், இவைகளால் தைத்யஜீவர்களை கட்டுப்படுத்துவது (14-8). ஸத்வகுணம் ஸுகத்தைக்கொடுப்பது. ரஜோகுணம் கர்மத்தை யுண்டாக்குவது. தமோகுணம் தத்வ ஞானத்தை மறைத்து ப்ரமாதத்தை யுண்டாக்குவது (14-9). ஸகல ப்ராணிகளின் தேகங்களிலும் ஸத்வகுணம் விருத்தியடைந்திருக்கையில் ரஜோகுணதமோகுணங்களை அடக்கி, தன்னிட காரியத்தை ஸாதித்துக்கொள்ளுவது. ரஜோகுணம் விருத்தியடைந்தபோது ஸத்வகுண தமோகுணங்களை யடக்கி தன்னிட காரியத்தை ஸாதித்துக்கொள்ளுவது. தமோகுணம் விருத்தியடைந்திருக்கும்போது ஸத்வகுண ரஜோகுணங்களை யடக்கி தன் காரியத்தை ஸாதித்துக் கொள்ளுவது (14-10). எப்பொழுது இத்தேகத்தில் ஸ்ரோத்ராதிகளில் (காது முதலியவைகளில்) ஸப்தாதிஜ்ஞானரூபமான ப்ரகாஸமும், மற்றும் ஸுகம் முதலியவைகளுண்டாகின்றனவோ அப்பொழுது ஸத்வகுணம் அபிவ்ருத்தமாயிருக்கிறதென்று அறியவேண்டும் (14-11). ரஜோகுணம் தான் அபிவ்ருத்தமாயிருக்கும்போது—ஸத்பாத்திரங்களில் தனதிகளைக் கொடுப்பதற்கு மனதுவராமற்செய்வது. பயனற்ற வேலைகளைச் செய்விப்பது. காம்யகர்மங்களை ஆரம்பிக்கச்செய்வது, மனதுக்கு ஸுகமின்மை, ஸ்ப்ருஹை (அகப்படாத வஸ்துக்களில் வேண்டுமென்கிற ஆசை) இவைகளை யுண்டாக்குவது. (லோபாதிகள் ரஜோகுணத்தின் காரியங்கள்) (14-12). தமோகுணம் விருத்தியடைந்திருக்கும்போது ஸ்ரோத்ராதிகளில் ஸப்தாதிகளின் ஞான முண்டாகாமை, ப்ரயத்னம் செய்யாமை, அனவதானதை (கவனிக்காமை) விபரீதஜ்ஞானம் இவைகளை யுண்டாக்கக்கூடியது. (அஜ்ஞானாதிகள் தமோகுணகார்யங்கள்) (14-13). ஸத்வகுணம் தான் விருத்தியடைந்திருக்கும்போது மரணமடைபவர்களை விஷ்ணு ஞானிகளையும் நிர்மலமான தேகத்தை யடையும்படியாகச் செய்வது (14-14). ரஜோகுணம் தான் விருத்தியடைந்திருக்கும்போது மரணமடைந்தவரை காம்ய கர்மங்களைச்செய்பவர்களிடகுலத்தில் பிறப்பிப்பது. தமோகுணம் தான் விருத்தியடைந்திருந்தபோது மரணமடைந்தவனை தைத்ய குலத்தில் பிறப்பிக்கிறது (14-15). ஸத்வகுணம் ஞானத்தையும் (தத்வ ஞானத்தையும்) ரஜோகுணம் ஸ்வர்க்காதி விஷயங்களில் ஆஸக்தியையும், தமோகுணம் ப்ரமாத மோக அஜ்ஞானங்களையும் உண்டாக்குவது (14-17).

ஸ்ரீ :

|| ஸ்ரீ ராமசந்த்ரோ விஜயதே ||

ஸ்ரீ பகவத்கீதா.

ப்ரதிபத பதார்த்த தாத்பர்ய விசாரங்களுடன் கூடியது

ஸ்ரீ குருப்யோ நமः

த்ருதராஷ்ட்ர உவாச—

(மூலம்)—தர்மக்ஷேத்ரே குருக்ஷேத்ரே ஸமவேதா யுயுத்ஸவः||
மாமகாः பாண்டவாஶ்சைவ கிமகுர்வத ஸஞ்ஜய ||1||

(பதவுரை)—தர்மக்ஷேத்ரே, குருக்ஷேத்ரே, ஸமவேதாः, யுயுத்ஸவः| மாமகாः, பாண்டவாः, ச, ஏவ, கிம், அகுர்வத, ஸஞ்ஜய ||

த்ருதராஷ்ட்ரः =	த்ருதராஷ்டர்
உவாச =	கேட்கிறார்.
ஸஞ்ஜய! =	ஸஞ்ஜயனே!
தர்மக்ஷேத்ரே =	தர்மபூமியான
குருக்ஷேத்ரே =	குருக்ஷேத்ரத்தில்
யுயுத்ஸவः (ஸந்தः) ஏவ =	போர்புரிவதற்கு விருப்பமுள்ளவராயே
ஸமவேதாः =	கூடியிருக்கும்
மாமகாः =	என் ஸம்மந்திகளான தார்யோதனாதிகள்
ச =	மற்றும்
பாண்டவாः =	பாண்டு குமாரர்களான தர்மராஜாதி முதலானவர்கள்
கிம் =	என்ன
அகுர்வத =	செய்தார்கள்?

ஸஞ்ஜய உவாச—

(மூ)—த்ருஷ்ட்வா து பாண்டவானீகம் வ்யூடம் துர்யோதனஸ்
ததா (ஆ) ||
ஆசார்ய முப ஸங்கம்ய ராஜா வசன மப்ரவீத் ||2||

(ப. உ.) த்(ஈ)ருஷ்ட்வா, து, பாண்டவானீகம், வ்யூடம், துர்யோதனः, ததா(ஆ) | ஆசார்யம், உப-ஸங்கம்ய, ராஜா, வசனம், அப்ரவீத் ||

ஸஞ்ஜய: = ஸஞ்ஜயன்
உவாச = சொல்லுகிறான்
ததா(ஓ) = அச்சமயத்தில்
ராஜா = அரசனை
துர்யோதன: = துர்யோதனன்
வ்யூடம் = அணிவகுக்கப் பட்ட
பாண்டவ- = பாண்டவரின்
அனீகம் = படையை
த்ருஷ்ட்வா } = கண்ட
து } உடனே
ஆசார்யம் = த்ரோணசார் யரை
உபஸங்கம்ய = அடைந்து
வசனம் = வார்த்தையை
அப்ரவீத் = ஓதினன்.

(மூ)—பஶ்யைதாம் பாண்டு புத்ராணு மாசார்ய மஹதீம் சமூம்||
வ்யூடாம் த்ருபத புத்ரேண தவ ஶிஷ்யேண தீ(ஈ)மதா ||3||

(ப. உ.) பஶ்ய, ஏதாம், பாண்டு-புத்ராணும், ஆசார்ய, மஹதீம், சமூம்| வ்யூடாம், த்ருபத-புத்ரேண, தவ, ஶிஷ்யேண, தீ(ஈ)மதா ||

ஆசார்ய = த்ரோண சார்யரே!
தவ = உம்மிட
தீ(ஈ)மதா = புத்திமான
ஶிஷ்யேண = சீடனை
த்ருபத-புத்ரேண = த்ருபத குமாரனை
பஶ்ய = பாரும்.
ஏதாம் = இந்த
சமூம் = படையை
வ்யூடாம் = அணிவகுக் கப்பட்டிருக் கும்
பாண்டு-புத்ரா ணும் } = பாண்டுகுமா ரர்களின்
மஹதீம் = பெரிய தான

(மூ)—அத்ர ஶூரா மஹேஷ்வாஸா: பீமார்ஜுன ஸமா யுதி(யி) ||
யுயுதா(யா)னோ விராடஶ் ச த்ருபதஶ் ச மஹாரத: ||4||

(ப. உ.) அத்ர, ஶூரா:, மஹேஷ்வாஸா:, பீமார்ஜுனஸமா:, யுதி (யி)| யுயுதா(யா)ன:, விராட:, ச, த்ருபத:, ச, மஹாரத: (஥:) ||

(எவரெவரெனின்)
அத்ர = இப்படையில்
மஹேஷ் வாஸா: } = பெரியவில்லு களையுடைய
யுதி(யி) = யுத்தத்தில்
பீமார்ஜுன ஸமா: } = பீமார்ஜுனர் களுக்குச் சமானமான
ஶூரா: = வீரர்கள்
ஸந்தி = இருக்கிறார் கள்.
யுயுதான: = ஸாத்யகி
ச = மற்றும்
விராட: = விராட மஹரா ராஜன்
மஹாரத: = மஹாரதி(யி) கனை
த்ருபத: = த்ருபத மஹரா ராஜன்
ச = மற்றும்

(மூ)—த்ருஷ்டகேதுஶ் சேகிதான: காஶிராஜஶ் ச வீர்யவான்||
புருஜித் குந்திபோ(ஜோ)ஜஶ்ச ஶைப்யஶ்ச நரபுங்கவ: ||5||

(ப. உ.) த்ருஷ்டகேது:, சேகிதான:, காஶிராஜ:, ச, வீர்யவான் | புருஜித், குந்திபோ(ஜோ)ஜ:, ச, ஶைப்ய:, ச, நரபுங்கவ: ||

த்ருஷ்டகேது:	= த்(தீ)ருஷ்ட கேது ராஜர்
சேகிதான:	= சேகிதானர்
ச	= மற்றும்
வீர்யவான்	= பலிஷ்ட ரான
காஶிராஜ:	= காஶிராஜர்
புருஜித்	= புருஜித்து ராஜர்
குந்திபோஜ:	= குந்திபோஜர்
ச	= மற்றும்
நரபுங்கவ:	= மனிதஶ் ரேஷ்டரான
ஶைப்ய:	= ஶைப்யர்
ச	= மற்றும்

(மூ)—யுதா(ஶ)மன்யுஶ்ச விக்ராந்த உத்தமௌஜாஶ்ச வீர்யவான் ||
ஸௌபத்ரோ த்ரௌபதே(தே)யாஶ்ச ஸர்வ ஏவ மஹாரதா:
(ஶ:) ||6||

(ப. உ.) யுதா(ஶ)மன்யு:, ச, விக்ராந்த:, உத்தமௌஜா:, ச, வீர்யவான்| ஸௌபத்ர:, த்ரௌபதேயா:, ச, ஸர்வே, ஏவ, மஹாரதா: ||

விக்ராந்த:	= பராக்ரமமுள்ள
யுதா(ஶ) மன்யு:	= யுதாமன்யு
ச	= மற்றும்
வீர்யவான்	= பலிஷ்டரான
உத்த மௌஜா:	= உத்தமௌஜர்
ச	= மற்றும்
ஸௌபத்ர:	= ஸௌபத்ர குமாரனை
அபிமன்யு	
ச	= மற்றும்
த்ரௌப தேயா:	= த்ரௌபதீ குமாரர்களான ப்ரதிவிந்த்யாதிகள்
(ஏதே) ஸர்வே ஏவ	= இவர்களெல்லோரும்
மஹாரதா:	= மஹாரதிகர்கள்.

(மூ)—அஸ்மாகந்து விஶிஷ்டா யே தான்னிபோ(போ)த(ஶ) த்விஜோத்தம ||
நாயகா மம ஸைன்யஸ்ய ஸம்ஜ்ஞார்த்தம் தான் ப்ரவீமி தே ||7||

(ப. உ.) அஸ்மாகம், து, விஶிஷ்டா:, யே, தான், நிபோத(ஶ), த்விஜோத்தம| நாயகா:, மம, ஸைன்யஸ்ய, ஸம்ஜ்ஞார்த்தம், தான், ப்ரவீமி, தே||

த்விஜோத்தம = ப்ராஹ்மண ஸ்ரேஷ்டரே!
அஸ்மாகம் (மத்யே) து = எங்களிலோ
யே = எவரெவர்
விசிஷ்டா: = முக்யமான வர்களோ
தான் = அவர்களை
நிபோத(ய) = தெரிந்து கொள்ளும்.

தே = உமக்கு
ஸம்ஜ்ஞார்த்தம் = தெரிவதற்காக
மம = என்னுடைய
ஸைன்யஸ்ய = படைக்கு (யார்)
நாயகா: = சேனாபதிகளோ
தான் = அவர்களை
ப்ரவீமி = சொல்லுகிறேன்.

(மூ)—ப(ஹ)வான் பீஷ்மஸ்ச கர்ணஸ்ச க்ருபஸ்ச ஸமிதிஞ்ஜய:|
அஸ்வத்தா((யா)மா விகர்ணஸ்ச ஸௌமதத்திஸ் ததை(ய)
வ ச ||8||

(ப. உ.) ப(ஹ)வான், பீஷ்ம:, ச, கர்ண:, ச, க்ருப:, ச, ஸமிதிஞ்ஜய:|
அஸ்வத்தா(யா)மா, விகர்ண:, ச, ஸௌமதத்தி:, ததா(யா), ஏவ, ச ||

ப(ஹ)வான் = தாங்கள்
ச = மற்றும்
பீஷ்ம: = பிதாமஹரான பீஷ்மாசார்யர்
ச = மற்றும்
கர்ண: = கர்ணன்
ச = மற்றும்
ஸமிதிஞ்ஜய: = யுத்தத்தில் ஜயசீலனை
க்ருப: = க்ருபாசார்யர்

ச = மற்றும்
அஸ்வத்தாமா = அஸ்வத்தாமாசார்யர்
ச = மற்றும்
விகர்ண: = விகர்ணன்
ததா(யா) ஏவ = அப்படியே
ஸௌமதத்தி: = ஸோமதத்த குமாரனை பூ(ஹ)ரிஸ்ரவஸ்

(மூ)—அன்யே ச பஹவஸ்ஶூரா மதர்த்தே த்யக்த ஜீவிதா:|
நாநா ஶஸ்த்ர ப்ரஹரணாஸ்ஸர்வே யுத்த(ய) விஶாரதா: ||9||

(ப. உ.) அன்யே, ச, பஹவ:, ஶூரா:, மதர்த்தே, த்யக்தஜீவிதா:|
நாநாஶஸ்த்ர-ப்ரஹரணா:, ஸர்வே, யுத்தவிஶாரதா: ||

ச = மற்றும்
அன்யே = இதரர்களான
ப(ஹ)வ: = அனேகர்களான
ஶூரா: = ஶூரர்கள்

மதர்த்தே (யே) = எனக்காக
த்யக்த ஜீவிதா: = ப்ராணங்களை துறப்பதற்கு

ஸித்தராயிருக்கிறார்கள்.

(ஏதே) ஸர்வே = இவர்களெல்லோரும்

நாநா- = அனேக விதங்களான

ஸஸ்த்ர- = ஸஸ்த்ரங்கள்

ப்ரஹரணா: = அஸ்த்ரங்கள், இவைகளோடு கூடியிருப்பவர்கள்

யுத்த- = போரில்

விஸாரதா: (ஜ்ஞா:) = புலவர்கள்.

(மூ)—அபர்யாப்தம் தத(ஜ்)ஸ்மாகம் பலம் பீஷ்மாபிரக்ஷிதம்||
பர்யாப்தம் த்வித(ஜ்) மேதேஷாம் பலம் பீமாபிரக்ஷிதம் ||10||

(ப. உ.) அபர்யாப்தம், தத், அஸ்மாகம், ப(வ)லம், பீஷ்மாபி(ஹி)ரக்ஷிதம் | பர்யாப்தம், து, இதம், ஏதேஷாம், ப(வ)லம், பீமாபிரக்ஷிதம் ||

பீஷ்ம- = பீஷ்மாசார்யரால்

அபிரக்ஷிதம் = ரக்ஷிக்கப்பட்ட

அஸ்மாகம் = எங்களுடைய

தத் = அந்த

ப(வ)லம் = படை

அபர்யாப்தம் = பாண்டவர் களை வெல்லுவதற்குத் திறமையற்றது.

பீம- = பீமனால்

அபிரக்ஷிதம் = ரக்ஷிக்கப்பட்ட

ஏதேஷாம் = இப்பாண்டவர்களின்

இதம் = இந்த

ப(வ)லம் = படை

பர்யாப்தம் } = நம் படையை வெல்லுவதற்குத் திறமையுள்ளதே.
து }

(மூ)—அயனேஷு ச ஸர்வேஷு யதா(ஜ்ஞா)பா(ஹ்ரு)கமவஸ்திதா:||
பீஷ்மமேவாபி(ஹி)ரக்ஷந்து ப(ஹ)வந்த: ஸர்வ ஏவ ஹி ||11||

(ப. உ.) அயனேஷு, ச, ஸர்வேஷு, யதா(ஜ்ஞா)பா(ஹ்ரு)கம், அவஸ்திதா:| பீஷ்மம், ஏவ, அபி(ஹி)ரக்ஷந்து, ப(ஹ) வந்த:, ஸர்வே, ஏவ, ஹி ||

ஹி = பாண்டவர்களின் படை திறமையுள்ளதாயிருப்பதினால்

ஸர்வேஷு = ஸமஸ்தமான

அயனேஷு = அணிவகுப்புகளினுட்புகும் மார்க்கங்களில்

யதா(ஜ்ஞா) பா(ஹ்ரு)கம் } = உங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற படிக்கு

அவஸ்தி(ஜ்தி) தா (ஸந்த:) } = நின்றவராய்

பீஷ்மம் ஏவ } = பீஷ்மாசார்யரையே

அபிரக்ஷந்து = ரக்ஷியுங்கள்.

(மூ)—தஸ்ய ஸஞ்ஜனயன் ஹர்ஷம் குருவ்ருத்த:(ய:) பிதாமஹ:||
ஸிம்ஹநாதம் வினத்யோச்சை: ஶங்க(வ)ம் த(ஒ)த்(யௌ)மௌள
ப்ரதாபவான் ||12||

(ப. உ.) தஸ்ய, ஸஞ்ஜனயன், ஹர்ஷம், குருவ்ருத்த: (ய:), பிதாமஹ:| ஸிம்ஹநாதம், வினத்ய, உச்சை:, ஶங்கம், தத்மௌள, ப்ரதாபவான்||

குரு- = கௌரவர்களில்
வ்ருத்த: (ய:) = கிழவரான
ப்ரதாப வான் = பராக்ரம முடையவரான (வீரரான)
பிதாமஹ: = பீஷ்மாசார்யர்
தஸ்ய = அந்த துர் யோதனனுக்கு
ஹர்ஷம் = உத்ஸாஹத்தை
ஸஞ்ஜனயன் = உண்டாக்கிக் கொண்டே
உச்சை: = உரக்க
ஸிம்ஹ- = சிங்கத்தைப் போல்
நாதம் = கர்ஜனை
வினத்ய = செய்து
ஶங்க(வ)ம் = ஶங்கை
த(ஒ)த்(யௌ)மௌள = ஊதினர்.

(மூ)—ததஶ்ஶங்கா(வா)ஶ்ச பே(லே)ர்யஶ்ச பணவானக
கோமுகா:(வா:)||

ஸஹஸைவாப்(ஹ்)ய ஹன்யந்த ஸ ஶப்தஸ்துமுலோ-
ப(ஹ)வத் ||13||

(ப. உ.) தத:, ஶங்கா(வா):, ச, பே(லே)ர்ய:, ச, பணவானககோமுகா:| ஸஹஸா, ஏவ, அப்(ஹ்)யஹன்யந்த, ஸ:, ஶப்த:, துமுல:, அப(ஹ)வத்||

தத: = பீஷ்மாசார்யர் ஶங்கூதிய பிறகு
ஶங்கா: (வா:) = ஶங்குகளும்
ச = மற்றும்
பே(லே)ர்ய: = பேரிகைகளும்
ச = மற்றும்
பணவ- = தப்பட்டை களும்
ஆனக- = போர்ப்பரை களும்
கோமுகா: = கோமுகை களும் [லேயே
ஸஹஸா ஏவ = ஒரேகாலத்தி
அப்(ஹ்)ய ஹன்யந்த = வாசிக்கப் பட்டன.
ஸ: = அந்த
ஶப்த: = ஶப்தம்
துமுல: = ஸகல தேஶங் களிலும் பறவியதாக
அப(ஹ)வத் = ஆயிற்று.

(மூ)—தத: ஶ்வேதைர் ஹயைர் யுக்தே மஹதி ஸ்யந்தனே ஸ்தி
(யி)தௌ ||

மாதவ: பாண்டவஶ்சைவ தி(தி)வ்யௌ ஶங்கௌ(வௌ)
ப்ரதத்(ய்)மது: ||14||

(ப. உ.) தத:, ஶ்வேதை:, ஹயை:, யுக்தே, மஹதி, ஸ்யந்தனே, ஸ்தி தௌ| மாதவ:, பாண்டவ:, ச, ஏவ, தி(தி)வ்யௌ, ஶங்கௌ, ப்ரதத் (ய்) மது:||

ததः = துர்யோதனனின்
படையில் ஸங்க
த்வனியான பிறகு
மாதவः = ஸ்ரீகிருஷ்ணன்
ச = மற்றும்
பாண்டவः = அர்ஜுனன்
(ஏதௌ) = இவ்விருவரும்
ச்வேதைः = வெள்ளையான
ஹயை: = குதிரைகளோடு
யுக்தே = கூடிய
மஹதி = மேலான
ஸ்யந்தனே = ரதத்தில்
ஸ்திதௌ, ஏவ = உட்கார்ந்த
வராயே
திவ்யௌ = ச்ரேஷ்ட
மான
ஸங்கௌ(வௌ) = ஸங்குகளை
ப்ரதத்(ய்)மது: = ஊதினார்கள்

(மூ)—பாஞ்சஜன்யம் ஹ்ருஷீகேஸோ தேவதத்தம் தனஞ்ஜயः||
பௌண்ட்ரம் தத்(ய்)மௌ மஹா ஸங்கம் பீமகர்மா
வ்ருகோதரः ||15||

(ப. உ.) பாஞ்சஜன்யம், ஹ்ருஷீகேஸः, தேவத(ஃ)த்தம், தனஞ்ஜயः | பௌண்ட்ரம், தத்(ய்)மௌ, மஹாஸங்கம், பீமகர்மா, வ்ருகோதரः ||

ஹ்ருஷீகேஸः = ஸ்ரீகிருஷ்ணன்
பாஞ்சஜன்யம் = பாஞ்சஜன்ய
மென்னும்
ஸங்கையும்
தனஞ்ஜயः = அர்ஜுனன்
தேவதத்தம் = தேவதத்த
மென்னும்
ஸங்கையும்
பீமகர்மா = பயங்கரமான
கார்யங்களைச்
செய்யும்
வ்ருகோதரः = பீமஸேனர்
பௌண்ட்ரம் = பௌண்ட்ர
மென்னும் [யும்
மஹாஸங்கம் = பெரியஸங்கை
தத்(ய்)மௌ = ஊதினர்கள்.

(மூ)—அனந்தவிஜயம் ராஜா குந்தீபுத்ரோ யுதி(யி)ஷ்டிரः||
நகுலஸ்ஸஹதேவஸ்ச ஸுகோ(வோ)ஷ மணிபுஷ்பகௌ||16||

(ப. உ.) அனந்தவிஜயம், ராஜா, குந்தீபுத்ரः, யுதி(யி)ஷ்டிரः| நகுலः, ஸஹதேவः, ச, ஸுகோ(வொ)ஷ-மணிபுஷ்பகௌ ||

குந்தீபுத்ரः = குந்தீ குமார
ரான
ராஜா = அரசரான
யுதிஷ்டிரः = தர்மராஜர்
அனந்தவிஜயம் = அனந்த
விஜயமென்
னும் பெய
ருடைய ஸங்
கையும்
நகுலः = நகுலன்
ச = மற்றும்
ஸஹதேவः = ஸஹதேவன்
ஸுகோ(வோ)ஷ மணிபுஷ்பகௌ = ஸுகோஷம் மணி புஷ்பகம் என்னும் பெயருடைய ஸங்குகளையும் (ஊதினர்கள்)

(மூ)—காஶ்யஶ்ச பரமேஷ்வாஸ: ஶிக(ண்)ண்டீ ச மஹாரத:||
த்ருஷ்டத்யும்ன விராடஶ்ச ஸாத்யகிஶ்சாபராஜித:|| 17||

(ப: உ:) காஶ்ய:, ச, பரமேஷ்வாஸ:, ஶிகண்டீ, ச, மஹாரத(ழ):|
த்ருஷ்டத்யும்ன:, விராட:, ச, ஸாத்யகி:, ச, அபராஜித:||

பரமேஷ்வாஸ: = உத்தமமான வில்லையுடைய
காஶ்ய: = காசிராஜன்
ச = மற்றும்
மஹாரத:(ழ:) = மஹாரதிகனை
ஶிகண்டீ = ஶிகண்டி
ச = மற்றும்
த்ருஷ்டத்யும்ன: = த்ருஷ்டத்யும்னன்
ச = மற்றும்
விராட: = விராடமஹாராஜன்
ச = மற்றும்
அபராஜித: = பிரரால் ஜயிக்கப்படுவதற்கு ஸாத்யமில்லாத
ஸாத்யகி: = ஸாத்யகி

(மூ)—த்ருபதோ த்ரௌபதேயாஶ்ச ஸர்வஶ: ப்ருதிவீபதே||
ஸௌபத்ராஶ்ச மஹாபாஹு: ஶங்கான் தத்(ஶ்)மு: ப்ருதக் ப்ருதக் ||18||

(ப. உ.) த்ருபத:, த்ரௌபதேயா:, ச, ஸர்வஶ:, ப்ருதிவீபதே| ஸௌபத்ர:, ச, மஹாபாஹு:, ஶங்கான், தத்மு:, ப்ருதக், ப்ருதக்||

ப்ருதிவீபதே = த்ருதராஷ்ட்ரரே!
த்ருபத: = த்ருபத மஹாராஜர்
ஸர்வஶ: = ஸமஸ்தரான
த்ரௌபதேயா: = த்ரௌபதீ குமாரர்கள்
ச = மற்றும்
மஹாபாஹு: = அதிக புஜபலமுள்ள
ஸௌபத்ர(ல)த்ர: = ஸுபத்ரா குமாரனான அபிமன்யு இவர்கள்
ப்ருதக், ப்ருதக் = வெவ்வேறாக
ஶங்கா(வா)ன் = ஶங்குகளை
தத்(ஶ்)மு: = ஊதினர்கள்.

(மூ)—ஸகோ(வோ)ஷோ தா(ர்)ர்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயானி
வ்யதா(தா)ரயத்||
நப(ஹ)ஶ்ச ப்ருதிவீம் சைவ துமுலோ வ்யனு நாதயன் ||19||

(ப. உ.) ஸ:, கோ(வோ)ஷ:, தார்தராஷ்ட்ராணாம், ஹ்ருதயானி, வ்யதாரயத் | நப:(ஹ:), ச, ப்ருதிவீம், ச, ஏவ, துமுல:, வ்யனுநாதயன்||

ச	= மற்றும்
ஸ:	= அந்த
துமுல:	= வ்யாப்த மான
கோ(வோ)ஷ:	= ஶப்தம்
நப:(ஹ:)	= ஆகாயத்தை யும்
ச	= மற்றும்
ப்ருதி(யி)வீம்	= பூமியையும்
வ்யனுநாத யன் ஏவ	= எதிரொலி யையுண்டாக் கியதாகியே
தார்த்தரா ஷ்ட்ராணம்	= த்ருதராஷ் ட்ர குமாரர் களின்
ஹ்ருதயானி	= மனதுகளை
வ்யதாரயத்	= பிளந்தது. (நாங்கள் நாசமடை வோமென் னும் பயத் தை யுண் டாக்கிற்று.)

அவதரணிகை—இவ்விதமாய் இரு படைகளின் செய்கை களைச் சொல்லி, நான்கு ஶ்லோகங்களில் தத்வோபதேஶத்திற் குக் காரணமான அர்ஜுனனின் செய்கைகளைச் சொல்லுகிறார்.

(மூ)—அத(ய) வ்யவஸ்தி(யி)தான் த்ருஷ்ட்வா தா(யா)ர்தராஷ்ட் ரான் கபித்(ய்)வஜ:||

ப்ரவ்ருத்தே ஶஸ்த்ர ஸம்பாதே தனுருத்யம்ய பாண்டவ: ||20||

ஹ்ருஷீகேஶம் தது(வா) வாக்ய மித மாஹ மஹீபதே||

(ப. உ.) அத(ய), வ்யவஸ்தி(யி)தான், த்ருஷ்டட்வா, தார்தராஷ்ட் ரான், கபித்வஜ: | ப்ரவ்ருத்தே, ஶஸ்த்ரஸம்பாதே, த(ய)னு:, உத்யம்ய, பாண்டவ:|| ஹ்ருஷீகேஶம், தது, வாக்யம், இதம், ஆஹ, மஹீபதே |

மஹீபதே	= த்ருதராஷ்ட் ரரே!
அத(ய)	= பிறகு
கபித்(ய்)வஜ:	= வானரத்தை த்வஜத்தி லுள்ள
பாண்டவ:	= அர்ஜுனன்
வ்யவஸ்தி தான்	= யுத்தத்திற்கு ஸித்தமா யிருக்கும்
தார்தராஷ்ட் ரான்	= த்ருதராஷ்ட் ரரின் குமாரர் களை
த்ருஷ்ட்வா	= பார்த்து
ததா(வா)	= அப்பொழுது
ஶஸ்த்ர-	= பாணத்தை
ஸம்பாதே	= விடும் ஸம யம்
ப்ரவ்ருத்தே	= ஸமீபிக்கவே
தனு:	= வில்லை
உத்யம்ய	= மேலுக் கெடுத்துக் கொண்டு
ஹ்ருஷீகே ஶம்(ப்ரதி)	= ஶ்ரீ கிருஷ்ண னைக்குறித்து
இதம்	= இந்த
வாக்யம்	= வார்த்தை யை
ஆஹ	= சொன்னான்.

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—ஸேனயோருபயோர்மத்யே ரதம் ஸ்தாபய மேச்யுத ||21||

யாவதேதான்னிரீக்ஷேஹம் யோத்து(யு)காமானவஸ்திதான்||

கைர்மயா ஸஹ யோத்த(யு)வ்ய மஸ்மின் ரணஸமுத்யமே||22||

யோத்ஸ்யமானு னவேக்ஷேஹம் ய ஏதேத்ர ஸமாக(ஹ)தா:||

தார்தராஷ்ட்ரஸ்ய துர்புத்தே(யே)ர்யுத்தே ப்ரியசிகீர்ஷவ: ||23||

(ப. உ.) ஸேனயோ:, உபயோ:, மத்யே, ரத(ழ)ம், ஸ்தாபய, மே, அச்யுத || யாவத், ஏதான், நிரீக்ஷே, அஹம், யோத்துகாமான், அவஸ்தி(யி)தான்| கை:, மயா, ஸஹ, யோத்தவ்யம், அஸ்மின், ரணஸமுத்யமே|| யோத்ஸ்யமானுன், அவேக்ஷே, அஹம், யே, ஏதே, அத்ர, ஸமாக(ஹ)தா:| தார்(யா)தராஷ்ட்ரஸ்ய, துர்புத்தே:, யுத்தே, ப்ரியசிகீர்ஷவ:||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்
உவாச	= சொல்லுகிறான்.
அச்யுத	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண!
அஹம்	= நான்
யோத்து காமான்	= போர் செய்வதற்கு ஆசையுள்ள
அவஸ்திதான்	= போருக்குத் தயாராய் நின்றிருக்கும்
ஏதான்	= இவர்களை
யாவத்	= என்னரம்
நிரீக்ஷே	= காணுவே னே
தாவத்	= அன்னேரம்
உபயோ:, ஸேனயோ:	= இரு படைகளின்
மத்யே	= நடுவில்
மே	= என்னுடைய
ரதம்	= ரதத்தை
ஸ்தா(ஸ்தா)பய	= நிறுத்து.
யுத்தே	= போரில்
துர்புத்தே(யே):	= கெட்ட எண்ணமுடைய
தார்தராஷ்ட்ரஸ்ய	= துர்யோதனனிட
ப்ரியசிகீர்ஷவ: (ஸந்த:)	= ப்ரியத்தைச் செய்வதற்கு ஆசையுடையவராய்
ஏதே	= இந்த
யே	= எவரெவர்
அத்ர	= இப்படையில்
ஸமாகதா:	= வந்திருக்கிறார்களோ
அஸ்மின்	= இந்த
ரணஸமுத்யமே	= யுத்தவ்யாபாரத்தில்
மயா	= என்னால்
கை: ஸஹ	= எவரெவர்களோடு
யோத்தவ்யம்	= போர் செய்ய

யோத்ஸ்யமா ணான்	= வேண்டுமோ = போர் செய் யத் தயாரா யிருக்கும்	(தான்) அஹம் அவேக்ஷே	= அவர்களை = நான் = பார்க்கி றேன்.

ஸஞ்ஜய உவாச—

(மூ)—ஏவமுக்தோ ஹ்ருஷீகேஶோ கு(டா)டாகேஶேன பாரத||
ஸேனயோருபயோர் மத்யே ஸ்தா(பி)பயித்வா ரதோத்தமம்||24||
பீஷ்மத்ரோண ப்ரமுக(வ)தः ஸர்வேஷாஞ்ச மஹீக்ஷிதாம்||
உவாச பார்த்த பஶ்யைதான் ஸமவேதான் குரூனிதி ||25||

(ப. உ.) ஏவம், உக்தः, ஹ்ருஷீகேஶः, குடாகேஶேன, பா(ஹா)ரத| ஸேனயோः, உபயோः, மத்யே, ஸ்தாபயித்வா, ரதோத்தமம்|| பீஷ்ம-த்ரோண-ப்ரமுக(வ)தः, ஸர்வேஷாம், ச, மஹீக்ஷிதாம் | உவாச, பார்த்த, பஶ்ய, ஏதான், ஸமவேதான், குரூன், இதி||

ஸஞ்ஜயः	= ஸஞ்ஜயன்	த்ரோண-	= த்ரோண சார்யர்
உவாச	= சொல்லு கிறான்.	ப்ரமுக(வ)தः	= இவர்களிட எதிரிலும்,
பா(ஹா)ரத	= த்ருதராஷ்ட் ரரே !	ச	= மற்றும்
குடாகேஶேன	= அர்ஜுன னால்	ஸர்வேஷாம்	= ஸமஸ்தான
ஏவம்	= இவ்விதமாக	மஹீக்ஷிதாம்	= ராஜர்களின்
உக்தः	= சொல்லிக் கொள்ளப் பட்ட	(ப்ரமுகதः)	= (எதிரிலும்)
ஹ்ருஷீகேஶः	= இந்திரிய ப்ரேரகனென ஸ்ரீ கிருஷ் ணன்	ரதோத்தமம்	= மேலான ரதத்தை
உபயோः- ஸேனயோः	= இருபடைக ளின்	ஸ்தாபயித்வா	= நிறுத்தி,
மத்யே	= நடுவில் [யர்	பார்த்த!	= அர்ஜுனனே!
பீஷ்ம-	= பீஷ்மாசார்	ஏதான்	= இந்த (இங்கு)
		ஸமவேதான்	= கூடியிருக்கும்
		ஏதான்	= இந்த
		குரூன்	= கௌரவர்களை
		பஶ்ய	= பார்
		இதி	= என்று
		உவாச.	= சொன்னான்.

(சூ)—தத்ராபச்யத் ஸ்திதான் பார்த்த: பித்ரூனத(யி) பிதாமஹான்||

ஆசார்யான் மாதுலான் ப்(ஹ்ரீ)ராத்ரூன் புத்ரான் பௌத்ரான்

ஸகீ(வீ)ம்ஸ்ததா(யா) ||26||

ச்வஸுரான் ஸுஹ்ருத(ஜ)ச்சைவ ஸேனயோருபய(ஹ)

யோரபி ||

(ப. உ.) தத்ர, அபச்யத், ஸ்திதான், பார்த்த:, பித்ரூன், அத(யி), பிதாமஹான் | ஆசார்யான், மாதுலான், ப்(ஹ்ரீ)ராத்ரூன், புத்ரான், பௌத்ரான், ஸகீ(வீ)ன், ததா(யா)|| ச்வஸுரான், ஸுஹ்ருத:, ச,* ஏவ, ஸேனயோ:, உப(ஹ)யோ:, அபி |

அத (யி) = பிறகு
பார்த்த: = அர்ஜுனன்
தத்ர = அந்த
உபயோ: } = இருபடை
ஸேனயோ: } களிலும்
அபி }
ஸ்தி(யி)தான் = இருக்கும்
பித்ரூன் = தந்தைக்குச் சமானரான பூரீச்வர வஸ்ஸுக்கு முதலான வர்களையும்
பிதாமஹான் = பீஷ்மாதி களையும்
ஆசார்யான் = குருக்களான த்ரோணாசார்யர் முதலான வர்களையும்
மாதுலான் = ஸல்யன் முதலான மாமன் மார்களையும்
ப்(ஹ்ரீ)ராத்ரூன் = பீமதுர்யோதனதி அண்ணன் தம்பி மார்களையும்
புத்ரான் = அபிமன்யு லக்ஷ்மணதிகளையும்
பௌத்ரான் = லக்ஷ்மணனின் குமாரர் முதலியோர்களையும்
ததா(யா) = அப்படியே
ஸகீ(வீ)ன் = அச்வத்தாமா முதலிய நேசர் களையும்
ச்வஸுரான் = த்ருபதர் முதலிய மாமனர்களையும்
ச = மற்றும்
ஸுஹ்ருத: = க்ருதவர்மாதி களையும்
அபச்யத் = பார்த்தான்.

* 'ஏவ' என்கிற பதத்திற்கு மேல் பரிலோகத்தில் அன்வயம்.

(மூ)—தான் ஸமீக்ஷ்ய ஸ கௌந்தேய: ஸர்வான் பந்தூனவஸ்தி
தான் ||27||

க்ருபயா பரயாவிஷ்டோ விஷீதன் னித மப்ரவீத் ||

(ப. உ.) தான், ஸமீக்ஷ்ய, ஸ:, கௌந்தேய:, ஸர்வான், பந்தூன், அவஸ்
திதான் || க்ருபயா, பரயா, ஆவிஷ்ட:, விஷீதன், இதம், அப்ரவீத் |

ஸ:	= அந்த	க்ருபயா	= தயையுடன்
கௌந்தேய:	= அர்ஜுனன்	ஆவிஷ்ட: (ஸன்)	= கூடியவனாய்
அவஸ்திதான்	= போருக்கு நின்றிருக்கும்	விஷீதன்	= துக்கமுள்ளவனாய்
ஸர்வான்	= ஸமஸ்தான	இதம்	= மேற் சொல்லப் போகும் வார்த்தையை
தான்	= அந்த	அப்ரவீத்	= ஆடினான்.
பந்தூன்	= பந்துக்களை		
ஸமீக்ஷ்ய ஏவ	= கண்ட உடனே		
பரயா	= அதிகமான		

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—த்ருஷ்ட்வேமம் ஸ்வஜனம் கிருஷ்ண யுயுத்ஸூம் ஸமுபஸ்தி
(யி)தம் ||28||

ஸீத(ஓ)ந்தி மம காத்ராணி முக(வ)ஞ்ச பரிஶுஷ்யதி |
வேபது(யூ)ஶ்ச ஶரீரே மே ரோமஹர்ஷஶ்ச ஜாயதே ||29||

(ப. உ.) த்ருஷ்ட்வா, இமம், ஸ்வஜனம், க்ருஷ்ண, யுயுத்ஸூம், ஸமு
பஸ்திதம் || ஸீதந்தி, மம, கா(ஸா)த்ராணி, முகம், ச, பரிஶுஷ்யதி |
வேபது: (யூ:), ச, ஶரீரே, மே, ரோமஹர்ஷ:, ச, ஜாயதே ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்	இமம்	= இந்த
உவாச	= சொல்லு கிறான்.	ஸ்வஜனம்	= பந்துக்களை
கிருஷ்ண	= ஓ கிருஷ்ண!	த்ருஷ்ட்வா	= கண்டு
யுயுத்ஸூம்	= போர் புரியும் விருப்பமுள்ள	மம	= என்னிட
ஸமுபஸ்திதம்	= போருக்கு வேண்டிய பதார்த்தங் களுடன் வந்திருக்கும்	காத்ராணி	= அவயவங்கள்
		ஸீதந்தி	= நெகிழ்ந் கின்றன (தளரு கின்றன).
		ச	= மற்றும்
		முகம்	= முகம்

பரிஷ்வஜதி = வாடுகிறது
ச = மற்றும்
மே = என்னிட
ஷரீரே = ஷரீரத்தில்
வேபது: = நடுக்கம்
ஜாயதே = உண்டாகிறது
ச = மற்றும்
ரோமஹர்ஷ: = மயிர்க்கூச்சல்
(ஜாயதே) = உண்டாகிறது.

(மூ)—கா(ண்)ண்டீவம் ஸ்ரம்ஸதே ஹஸ்தாத் த்வக் சைவ பரி
தஹ்யதே||
ந ச ஷக்னோம்யவஸ்தா (ஆ) தும் ப்(ர்)ரமதீவ ச மே மன: ||30||

(ப. உ.) கா(ண்)ண்டீவம், ஸ்ரம்ஸதே, ஹஸ்தாத், த்வக், ச, ஏவ, பரி தஹ்யதே | ந, ச, ஷக்னோமி, அவஸ்தா(ஆ)தும், ப்(ர்)ரமதி, இவ, ச, மே, மன: ||

காண்டீவம் = காண்டி.வ
தனுஸ்ஸு
ஹஸ்தாத் = கையிலிருந்து
ஸ்ரம்ஸதே = நழுவுகிறது
த்வக் } = தோலும்
ச }
பரிதஹ்ய } = தபிக்கிறது
தே ஏவ } (சுடுகிறது)
மே = என்னுடைய
மன: } = மனதும்
ச }
ப்ரமதி } = மோஹமடை
இவ = ஏவ } கிறது.
அத: = ஆகையால்
அவஸ்தா } = நிற்பதற்கு
(ஆ)தும் }
ந } = ஸமர்த்தனுவ
ஷக்னோமி } தில்லை.

(மூ)—நிமித்தானி ச பஷ்யாமி விபரீதானி கேஷவ ||
ந ச ஷ்ரேயோனு பஷ்யாமி ஹத்வா ஸ்வஜன மாஹவே ||31||

(ப. உ.) நிமித்தானி, ச, பஷ்யாமி, விபரீதானி, கேஷவ | ந, ச, ஷ்ரேய:, அனு-பஷ்யாமி, ஹத்வா, ஸ்வஜனம், ஆஹவே||

கேஷவ = ஸ்ரீகிருஷ்ண!
விபரீதானி = அனிஷ்ட ஸூ
சகங்களான
நிமித் } = ஷகுனங்
தானி, ச } களையும்
பஷ்யாமி = பார்க்கிறேன்.
ஆஹவே = போரில்
ஸ்வஜனம் = பந்துக்களை
ஹத்வா = கொன்று
ஷ்ரேய: } = கீர்த்தியை
ச } யாகிலும்
ந, அனு } = காணுவதில்லை.
பஷ்யாமி }

(மூ)—ந காங்க்ஷே விஜயம் கிருஷ்ண ந ச ராஜ்யம் ஸுகா(வா)னி ச ||
கிம் நோ ராஜ்யேன கோவிந்த கிம் போ(ஹோ)கைர் ஜீவிதேன
வா ||32||

(ப. உ.) ந, காங்க்ஷே, விஜயம், கிருஷ்ண, ந, ச, ராஜ்யம், ஸுகானி, ச | கிம், நஃ, ராஜ்யேன, கோவிந்த, கிம், போ(ஹோ)கைஃ, ஜீவிதேன, வா ||

கிருஷ்ண	= ஓ கிருஷ்ண !	ராஜ்யேன	= ராஜ்யத்தி
விஜயம்	= ஜயத்தை		னல்
ந, காங்க்ஷே	= விரும்புவ	கிம்	= என்ன
	தில்லை		ப்ரயோஜனம்?
ராஜ்யம்	= ராஜ்யத்தையும்	போகைஃ	= போகங்
ஸுகா(வா)னி, ச	= ஸுகத்தையும்		களினல்
ந, காங்க்ஷே	= விரும்புவ	ஜீவிதேன, வா	= பிழைத்திருப்ப
	தில்லை		தினலாயினும்
கோவிந்த	= ஓ கிருஷ்ண !	கிம்	= என்ன
நஃ	= எங்களுக்கு		ப்ரயோஜனம்?

(மூ)—ஏஷாமர்த்தே(யே) காங்க்ஷிதம் நோ ராஜ்யம் போ(ஹோ)காஸ்
ஸுகானி ச||
த இமேவஸ்தி(யி)தா யுத்தே(யே) ப்ராணாம் ஸ்த்யக்த்வா
த(ய)னி ச ||33||

(ப. உ.) ஏஷாம், அர்த்தே, காங்க்ஷிதம், நஃ, ராஜ்யம், போகாஃ, ஸுகானி, ச | தே, இமே, அவஸ்தி(யி)தாஃ, யுத்தே, ப்ராணன், த்யக்த்வா, த(ய)னி, ச ||

நஃ	= நமக்கு	இமே	= இப்பந்துக்கள்
ராஜ்யம்	= ராஜ்யமும்	ப்ராணன்	= ப்ராணத்தில்
போகாஃ	= போகங்களும்		ஆஸையையும்
ஸுகானி, ச	= ஸுகங்களும்	த, ச	= ஸம்பத்து
ஏஷாம், அர்த்தே	= யாருக்காக		களையும்
காங்க்ஷிதம்	= அபேக்ஷிக்	த்யக்த்வா	= விட்டு
	கத்தக்கதா	யுத்தே(யே)	= போர்க்களத்
தே	= அந்த		தில்
		அவஸ்திதாஃ	= நின்றிருக்கிறார்
			கள்.

(மூ)—ஆசார்யா: பிதர: புத்ராஸ்ததை(யை)வ ச பிதாமஹா: ||
மாதுலா: ஸ்வஸுரா: பௌத்ரா: ஸ்யாலாஸ்ஸம்பந்தின ஸ்ததா
(யா) ||34||

(ப. உ.) ஆசார்யா:, பிதர:, புத்ரா:, ததா(யா), ஏவ, ச, பிதாமஹா: | மாதுலா:, ஸ்வஸுரா:, பௌத்ரா:, ஸ்யாலா:, ஸம்பந்தின:, ததா||

போர்க்களத்தில் நின்றவர்கள் யாரெனின்:—

ஆசார்யா:	= குருக்கள்	
பிதர:	= தந்தைகள்	
புத்ரா:	= குமாரர்கள்	
ததா(யா)	= அப்படியே	
ஏவ		
பிதாமஹா:	= பாட்டனார்கள்	
மாதுலா:	= மாமன்மார்கள்	
ஸ்வஸுரா:	= மாமனார்கள்	
பௌத்ரா:	= பேரன்மார்கள்	
ஸ்யாலா:	= மச்சினன்மார்கள்	
ததா(யா)	= அப்படியே	
ஸம்பந்தி(யி)ன:	= சம்பந்திகள் (ஆகையால்)	

(மூ)—ஏதான்ன ஹந்துமிச்சாமி க்(வ்)னதோபி மது(ஸூ)ஸூதன||
அபி த்ரைலோக்ய ராஜ்யஸ்ய ஹேதோ: கிம் நு மஹீக்ருதே||35||

(ப. உ.) ஏதான், ந, ஹந்தும், இச்சாமி, க்(வ்)னத:, அபி, மது ஸூதன| அபி, த்ரைலோக்ய-ராஜ்யஸ்ய, ஹேதோ:, கிம், நு, மஹீக்ருதே||

மதுஸூதன	= கிருஷ்ணா!	
த்ரைலோக்ய-	= மூன்று லோகங்களின்	
ராஜ்யஸ்ய	= ஆதிபத்யத்தின்	
ஹேதோ: அபி	= காரணத்திலாயினும்	
(அஸ்மான்) க்(வ்)னத: அபி	= எங்களை = ஸம்ஹரித்தபோதிலும்	
ஏதான்	= இப்பந்துக்களை	
ஹந்தும்	= ஸம்ஹரிப்பதற்கு	
ந இச்சாமி	= விரும்பமாட்டேன்.	
மஹீக்ருதே	= வெறும் பூமிக்காக	
(ந, ஹன்யாமி, இதி)	= கொல்லமாட்டேனென்று	
கிம் நு	= என்ன கொல்லத் தக்கது.	

(மூ)—நிஹத்ய தார்த்தராஷ்ட்ரான்ன: கா ப்ரீதிஸ்யாஜ் ஜனார்தன||
பாபமேவாச்ரயேதஸ்மான் ஹத்வைதானாததாயின: ||36||

(ப. உ.) நிஹத்ய, தார்த்தராஷ்ட்ரான், ந:, கா, ப்ரீதி:, ஸ்யாத், ஜனார்தன | பாபம், ஏவ, ஆஸ்ரயேத், அஸ்மான், ஹத்வா, ஏதான், ஆததாயின:||

ஜனார்தன = க்ருஷ்ண!
தார்த்தராஷ்ட்ரான் = த்ருதராஷ்ட்ரனின் குமாரர்களை
நிஹத்ய = கொன்று
நः = எங்களுக்கு
கா = என்ன
ப்ரீதிः = ஸந்தோஷம்
ஸ்யாத் = உண்டாகும்?
ஏதான் = இந்த
ஆததாயினः = த்ரோஹிகளை (விஷத்தைத் கொடுப்பவர், வீடுகளுக்கு நெருப்பிடுவோர் பிராண நிலங்களை அபஹரிப்பவர், பிராண பார்யைகளை அபஹரிப்பவர்கள் இவர்களை முதலானவர்கள் ஆததாயிகளென்று சொல்லிக்கொள்ளப்படுவார்கள்).
ஹத்வா = கொன்று
(ஸ்திதான்) = இருக்கும்
அஸ்மான் = எங்களை
பாபம் ஏவ = பாவமே
ஆஶ்ரயேத் = ஆஶ்ரயிக்கும்.

(மூ)—தஸ்மான்னார்ஹா வயம் ஹந்தும் தார்த்தராஷ்ட்ரான் ஸ்வ
பாந்த(ப)வான் ||
ஸ்வஜனம் ஹி கத(ய)ம் ஹத்வா ஸுகினः ஸ்யாம மாதவ||37||

(ப. உ.) தஸ்மாத், ந, அர்ஹாः, வயம், ஹந்தும், தார்த்தராஷ்ட்ரான், ஸ்வ-பாந்தவான் | ஸ்வ-ஜனம், ஹி, கத(ய)ம், ஹத்வா, ஸுகினः, ஸ்யாம, மாதவ ||

மாதவ = ஓ கிருஷ்ண!
தஸ்மாத் = எந்த காரணத்திலுல் பந்துக்களை கொல்வதிலுல் ஐஹிகாமுஷ்மிக பலன்கள் கிடைக்காமல் பாவமே நேரிடுமோ அக்காரணத்திலுல்
ஸ்வ-பாந்தவான் = நம்மிட பந்துக்களான
தார்த்தராஷ்ட்ரான் = துர்யோதனாதிகளை
ஹந்தும் = கொல்வதற்கு
வயம் = நாங்கள்
ந அர்ஹாः = யோக்யர்களல்ல.
ஸ்வஜனம் = பந்துக்களை
ஹத்வா = கொன்று
கத(ய)ம் = எப்படி
ஸுகினः = ஸுகமுடையவர்கள்
ஸ்யாம = ஆவோம்?
ஹி = நிஶ்சயம்.

(மூ)—யத்யப்யேதே ந பஶ்யந்தி லோபோ(ஹோ)பஹத சேதஸः||
குலக்ஷயக்ருதம் தோ(தோ)ஷம் மித்ரத்ரோஹே ச பாதகம்||38||

(ப. உ.) யதி(தி), அபி, ஏதே, ந, பஶ்யந்தி, லோபோ(ஹோ)பஹத-சேதஸः | குலக்ஷயக்ருதம், தோஷம், மித்ரத்ரோஹே, ச, பாதகம் ||

ஏதே = இந்த தர்
யோத
ணதிகள்
லோபோ (ஹோ) = ராஜ்ய
பஹத சேதஸஃ லோபத்
(ஸந்த:) திணல்
கெட்டுப்
போயி
ருக்கும்
தர்மனோன
மூள்ள
வராய்
குலக்ஷியக்ருதம் = வம்ஸத்

தின் நாஸ்
த்திணை லுண்
டாகும்
= தோஷத்தை
யும்,
மித்ரத்ரோஹே = நஸர்
களின்த்ரோ
கத்திணல்
(நேரிடும்)
பாதகம் } = பாவத்தை
ச } யும்
ந், பஸ்யந்தி } = காணமற்
யதி, அபி } போயினும்

(மூ)—கத(ழ்)ம் ந ஜ்ஞேயமஸ்மாபி(ஹி): பாபாத(ஓ)ஸ்மான் னிவர்திதும்॥
குலக்ஷியக்ருதம் தோ(ஹோ)ஷம் ப்ரபஸ்யத்பிர் ஜனர்தன ॥39॥

(ப. உ.) கத(ழ்)ம், ந, ஜ்ஞேயம், அஸ்மாபி:, பாபாத், அஸ்மாத், நிவர்-
திதும் | குலக்ஷயக்ருதம், தோஷம், ப்ரபஸ்யத்பி:, ஜனர்தன ॥

ஜனர்த்தன = ஸ்ரீகிருஷ்ண!
குலக்ஷியக்ருதம் = வம்ஸ நாஸத்
திணலுண்
டாகும்
தோ(ஹோ)ஷம் = தோஷத்தை
ப்ரபஸ் = தெரிந்து
யத்பி:(ஹிஃ) } கொள்ளும்
அஸ்மாபி: = எங்களால்
அஸ்மாத் = இந்த வம்ஸ
நாஸத்திண

பாபாத் = பாவத்தி
னின்லும்
நிவர்த்திதும் = விலகு
வதற்காக
கத(ழ்)ம் } = விசாரிக்கப்
ந } படாமலி
ஜ்ஞேயம் } ருப்பது
எப்படி [ம்?
யுக்தமாகு

(மூ)—குலக்ஷயே ப்ரணஸ்யந்தி குலதர்மாஸ் ஸனாதனா:॥
த(ய)ர்மே நஷ்டே குலம் க்ருத்ஸ்னமத(ய)ர்மோபி(ஹி)
ப(ல)வத்யுத ॥ 40 ॥

(ப. உ.) குலக்ஷயே, ப்ரணஸ்யந்தி, குலதர்மா:, ஸனாதன:। தர்மே,
நஷ்டே, குலம், க்ருத்ஸ்னம், அதர்ம:, அபி(ஹி)பவதி, உத॥

குலக்ஷயே (ஸதி) = வம்ஶ நாஶ மாயின்
ஸநாதந: = பரம்பரை யாய் வந்த
குலதர்மா: = க்ஷத்ரியகுலம் முதலான குல ங்களுக்குத் தகுந்த தர்மங்கள்
ப்ரணஶ்யந்தி = பூர்த்தியாய் நாஶமடை கின்றன.
தர்மே = குலதர்மம்
நஷ்டே (ஸதி) = நாஶமடை யின்
அதர்ம: = அதர்மமும்
க்ருத்ஸ்னம் உத = மற்ற எல்லாம்
குலம் = வம்ஶத்தை
அபிபவதி = பறவுகிறது.

(மூ)—அத(ர்)மாபி(ஹி)பவாத், க்ருஷ்ண ப்ரது(உ—)ஷ்யந்தி குலஸ்த்ரிய: ||
ஸ்த்ரீஷு துஷ்டாஸு வார்ஷ்ணேய ஜாயதே வர்ணஸங்கர: || 41 ||

(ப. உ.) அத(ர்)மாபி(ஹி)ப(ஹ)வாத், க்ருஷ்ண, ப்ரது(உ—)ஷ்யந்தி, குலஸ்த்ரிய: | ஸ்த்ரீஷு—, துஷ்டாஸு—, வார்ஷ்ணேய, ஜாயதே, வர்ணஸங்கர:||

க்ருஷ்ண = ஶ்ரீ கிருஷ்ண!
அதர்மாபி பவாத் = அதர்மம் பறவு கிறதினால்
குலஸ்த்ரிய: = குலஸ்தரீயர் கள்
ப்ரது(உ—) ஷ்யந்தி = தோஷமுடை யவர்களா கிறார்கள்.
வார்ஷ்ணேய = ஶ்ரீ கிருஷ்ண!
ஸ்த்ரீஷு— = குலஸ்த்ரீகள்
துஷ்டாஸு— (ஸதீஷு—) = தோஷத் துடன் கூடிய வராவா ராயின்
வர்ணஸங்கர: = வர்ணங்களின் கலப்பு
ஜாயதே = உண்டா கிறது.

(மூ)—ஸங்கரோ நரகாயைவ குலக்(வ்)ன்னம் குலஸ்ய ச ||
பதந்தி பிதரோ ஹ்யேஷாம் லுப்த பிண்டோதக க்ரியா: || 42 ||

(ப. உ.) ஸங்கர:, நரகாய, ஏவ, குலக்ன்னம், குலஸ்ய, ச | பதந்தி, பிதர:, ஹி, ஏஷாம், லுப்த-பிண்டோ-தக-க்ரியா: ||

ஸங்கர: = இவ்வர்ண ஸாங்கர்யம்
குலக்ன்னம் = குலத்தைதக்கெடு ப்பவர்களுக்கும்
ச = மற்றும்
குலஸ்ய = அக்குலத்தில் பிறந்தவர் களுக்கும்

நரகாய ஏவ = நரகத்திற் காகவே
(பவதி) = காரணமாகிறது
ஏஷாம் = குலத்தைதக் கெடுக்கும் ஜனங்களின்
பிதர: = தந்தை முதலியோர்கள்
லுப்த = லோபமடைந்த (குறைவடைந்த)
பிண்டோ தகக்ரியா: = பிண்டோதகாதி கிரியைகளை யுடையவராய்
(நரகே) = நரகத்தில்
பதந்தி = விழுகிறார்கள்.
ஹி = நிச்சயம்

(மூ)—தோ(ஷோ)ஷைரேதை: குலக்(ஸ்)னனும் வர்ணஸங்கர காரகை: ||

உத்ஸாத்யந்தே ஜாதிதர்மா: குலதர்மாஸ்ச ஸாஸ்வதா: ||43||

(ப. உ.) தோஷை:, ஏதை:, குலக்ஷணம், வர்ணஸங்கரகாரகை:| உத்ஸாத்யந்தே, ஜாதிதர்மா:, குலதர்மா:, ச, ஸாஸ்வதா: ||

குலக்ஷணம் = குலத்தைதக் கெடுக்கும் ஜனங்களின்
வர்ண- = வர்ணங்களின்
ஸங்கர- = ஸாங்கர்யத்தை
காரகை: = உண்டாக்கும்
ஏதை: = முன் சொல்லப் பட்ட
தோஷை: = தோஷங் களினால்
ஸாஸ்வதா: = பரம்பரையாய் வந்த
குலதர்மா: = குலாசாரதர்மங் கள்
ச = மற்றும்
ஜாதி தர்மா: = க்ஷத்ரியத்வம் முதலிய ஜாதி நிமித்தகமான தர்மங்கள்
உத்ஸாத் யந்தே = நாஸமடை கின்றன.

(மூ)—உத்ஸன்ன குலதர்மாணம் மனுஷ்யாணம் ஜனர்தன||
நரகே நியதம் வாஸோ ப(ஹ)வதீத்யனு ஸுஸ்ரும ||44||

(ப. உ.) உத்ஸன்ன-குல-தர்மாணம், மனுஷ்யாணம், ஜனர்தன| நரகே, நியதம், வாஸ:, பவதி, இதி, அனுஸுஸ்ரும ||

ஜனர்தன = ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே!
உத்ஸன்ன- = நாஸமடைந்த
குல- = குலம் ஜாதி இவைகளின்
தர்மாணம் = தர்மங்களை யுடைய
மனுஷ்யாணம் = மனிதர் களுக்கு
நியதம் = தவறுமல்
நரகே = நரகத்தில்
வாஸ: = வஸித்தல்
பவதி இதி = உண்டாகிற தென்று
அனுஸுஸ்ரும = பெரியோர் களால் கேட்டிருக் கிறோம்.

(மூ)—அஹோ ப(வ)த மஹத் பாபம் கர்தும் வ்யவஸிதாவயம் ||
யத் ராஜ்யஸுகலோபே(ஹே)ன ஹந்தும் ஸ்வஜனமுத்யதா: ||45||

(ப. உ.) அஹோ, ப(வ)த, மஹத், பாபம், கர்தும், வ்யவஸிதா:, வயம் | யத், ராஜ்ய-ஸுக-லோபே(ஹே)ன, ஹந்தும், ஸ்வஜனம், உத்யதா: ||

ராஜ்ய-	= ராஜ்யத்தை யடைவதால் உண்டாகும்
ஸுக-	= ஸுகத்தின்
லோபே (ஹே)ன	= லோபத் தினல்
ஸ்வஜனம்	= பந்துக்களை
ஹந்தும்	= கொல்லு வதற்கு
வயம்	= நாங்கள்
உத்யதா:	= உத்யுக்தா ளாயிருக்கி றோம்
இதி	= என் று

யத்	= யாதுண்டோ சொல்வது
மஹத் பாபம்	= மஹா பாப காமான
தத்	= அந்த கார் யத்தை
கர்தும்	= செய்வதற் காக
வயம்	= நாங்கள்
வ்யவஸி தா:; இதி	= நிஸ்சயமுடை யவராயிருக்கி றோமென்பது
அஹோ ப(வ)த	= மஹா கஷ் டம்.

(மூ)—யதி(ஹி) மாமப்ரதீகார மஸஸ்த்ரம் ஸஸ்த்ரபாணய: ||
தார்த்தராஷ்ட்ரா ரணே ஹன்யுஸ் தன் மே க்ஷேமதரம்
ப(ஹ)வேத் ||46||

(ப. உ.) யதி(ஹி), மாம், அப்ரதீகாரம், அஸஸ்த்ரம், ஸஸ்த்ரபாணய:| தார்த்தராஷ்ட்ரா:, ரணே, ஹன்யு:, தத், மே, க்ஷேமதரம், ப(ஹ)வேத்||

அப்ரதீகாரம்	= அபகாரம் செய்தாலும் பதில் செய் யாமலிருக் கும் [லாத
அஸஸ்த்ரம்	= ஸஸ்த்ரமில்
மாம்	= என்னை
யதி	= ஒருக்கால்
ஸஸ்த்ரபாணய:	= ஆயுதங் களைத்தரித் திருக்கும்

தார்தராஷ்ட்ரா:	= துர்யோத னாதிகள்
ரணே	= யுத்தத்தில்
ஹன்யு:	= கொன்று லும்
தத்	= அது
மே	= எனக்கு
க்ஷேமதரம்	= வெகு நன் மை தரக் கூடியதாய்
பவேத்	= ஆகும்.

ஸஞ்ஜய உவாச—

(மூ)—ஏவமுக்த்வார்ஜுனஸ் ஸங்க்(வ்)யே ரதோ(யோ)பஸ்த(ய)
உபாவிஶத் ||
விஸ்ருஜ்ய ஸஶரம் சாபம் ஶோகஸம்விக்(ஜ்)ன மானஸ: ||47||

(ப. உ.) ஏவம், உக்த்வா, அர்ஜுன:, ஸங்க்யே, ரதோ(யோ)பஸ்தே(யே), உபாவிஶத் | விஸ்ருஜ்ய, ஸஶரம், சாபம், ஶோக-ஸம்விக்ன-மானஸ:||

ஸஞ்ஜய:	= ஸஞ்ஜயன்	ஸம்விக்ன-	= கலக்க முடைய
உவாச	= சொல்லு கிறான்.	மானஸ:	= மனதுள்ளவ வனுய்
அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்	ஸங்க்(வ்)யே	= போர் களத் தில்
ஏவம்	= இவ்விதமாக	ரதோபஸ்தே	= ரதத்தின் மத்தியில்
உக்த்வா	= சொல்லி	உபாவிஶத்	= உட்கார்ந்த னன்.
ஸஶரம்	= பாணத் தோடு கூடிய		
சாபம்	= வில்லை		
விஸ்ருஜ்ய	= விட்டு		
ஶோக-	= ஶோகத்தி		

ஸ்ரீ பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்
அர்ஜுனனின் விஷாதயோகமென்கிற

முதலாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

ஸஞ்ஜய உவாச—

(மூ)—தம் ததா(யா) க்ருபயாவிஷ்டமஸ்ருபூர்ணகுலேக்ஷணம் ॥
விஷீத(ஈ)ந்தமிதம் வாக்யமுவாச மதுஸூதன: ॥ 1 ॥

(ப. உ.) தம், ததா(ஆ), க்ருபயா, ஆவிஷ்டம், அஸ்ருபூர்ணகுலேக்ஷணம், விஷீதந்தம், இத(ஈ)ம், வாக்யம், உவாச, மதுஸூதன: ॥

ஸஞ்ஜய:	= ஸஞ்ஜயன்
உவாச	= சொல்லுகிறான்
ததா(யா)	= முன் சொல்லப் பட்டவாறு
க்ருபயா	= தயையுடன்
ஆவிஷ்டம்	= கூடிக்கொண் டிருக்கும்
அஸ்ருபூர்ண- ஆகுலேக்ஷணம்	= கண்ணீர்களால் நிறைந்த வ்யாகுலத்தை யடைந்த கண்களுடைய
விஷீதந்தம்	= துக்கித்துக் கொண் டிருக்கும்
தம்	= அந்த அர்ஜுனனைக்குறித்து
இதம்	= மேற்சொல்லப் போகும்
வாக்யம்	= வார்த்தையை
மதுஸூதன:	= மதுவென்ற கம்ஸனை ஸம்ஹரித்த ஸ்ரீகிருஷ்ணன்
உவாச	= சொன்னான்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(மூ)—குதஸ்த்வா கஶ்மலமித(ஈ)ம் விஷமே ஸமுபஸ்தி(யி)தம் ॥
அனார்ய ஜுஷ்ட மஸ்வர்க்(ர்)ய மகீர்திகர மர்ஜுன ॥ 2 ॥

(ப. உ.) குத:, த்வா, கஶ்மலம், இத(ஈ)ம், விஷமே, ஸமுபஸ்திதம், அனார்யஜுஷ்டம், அஸ்வர்க்யம், அகீர்திகரம், அர்ஜுன ॥

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச	= சொல்லுகிறான்
அர்ஜுன	= அர்ஜுன!
அனார்ய- ஜுஷ்டம்	= அனுஷ்டிக்கப் பட்ட
அஸ்வர்க்யம்	= மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமாகாத
அகீர்த்தி கரம்	= அபகீர்த்தியை தரக்கூடிய
இதம்	= இந்த
கஶ்மலம்	= மோஹினின்று பின் வாங்குவது
த்வா	= க்ஷத்ரியர்களில் உத்தமனை உன்னைக் குறித்து
விஷமே	= துக்கத்திற்கு உசிதமல்லாத யுத்த ஸமயத்தில்

குத: (ஹேதோ:) = எக்காரணத் திஞல் | ஸமுபஸ் திதம் = உண்டா யிற்று?

(மூ)—க்லைப்(வ்)யம் மா ஸ்ம க(ம)ம: பார்த்த நைதத் த்வய்யுபபத்(ஜ்)யதே ||

கூஷ்த்ரம் ஹ்ருதய தௌர்பல்யம் த்யக்த்வோத்திஷ்ட பரம்தப || 3 ||

(ப. உ.) க்லைப்(வ்)யம், மா, ஸ்ம, க(ம)ம:, பார்த்த, ந, ஏதத், த்வயி, உபபத்யதே | கூஷ்த்(ஜ்)ரம், ஹ்ருதயதௌள(ஔள)ர்பல்யம், த்யக்த்வா, உத்திஷ்ட, பரம்தப ||

பார்த்த = அர்ஜுனை!
க்லைப்(வ்)யம் = அதைர் யத்தை
மா-ஸ்ம-கம: = அடையாதே.
ஏதத் = இந்த அதைர்யம்
த்வயி = உன்னிடத்தில்
ந உபபத் யதே = யுக்தமல்ல.
பரம்தப = பகையோ ரைத்துன்பப் படுத்தும்
அர்ஜுன! = அர்ஜுனை!
கூஷ்த்ரம் = மிகவும் கீழ்மையான
ஹ்ருதய- = மனதிலுண் டாயிருக்கும்
தௌர்பல்யம் = அதைர் யத்தை
த்யக்த்வா = விட்டு
உத்திஷ்ட = யுத்தத்திற்கு எழுந்திரு.

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—கத(ய)ம் பீஷ்மமஹம் ஸங்க்(ங்)யே த்ரோணம் ச மது-ஸூதன ||

இஷுபி:(ஹி:) ப்ரதியோத்ஸ்யாமி பூஜார்ஹாவரிஸூதன || 4 ||

(ப. உ.) கத(ய)ம், பீஷ்மம், அஹம், ஸங்க்(ங்)யே, த்ரோணம், ச, மதுஸூதன | இஷுபி:(ஹி:), ப்ரதி, யோத்ஸ்யாமி, பூஜார்ஹௌள, அரி ஸூத(ஊ)ன ||

அர்ஜுன: = அர்ஜுனன்
உவாச = சொல்லுகிறான்.
அரிஸூதன = யத்ருஸம் ஹாரகனை ஸ்ரீகிருஷ்ண!
யத: = எக்காரணத் தால்
(தௌள) = அந்த பீஷ்ம த்ரோணர்கள்
பூஜார்ஹௌள = பூஜிக்கப்படு வதற்குத் தகுந் தவர்களோ
அத: = அக்காரணத் திஞல்

மதுஸூதன = ஸ்ரீகிருஷ்ண!
அஹம் = நான்
ஸம்க்யே = போரில்
பீஷ்மம் = பீஷ்மர
சார்யரை
= மற்றும்

த்ரோணம் = த்ரோண
சார்யரை
ப்ரதி = குறித்து
கத(யி)ம் = எப்படி
இஷுபி:(ஹி:) = அம்புகளினால்
யோத் } = போர்
ஸ்யாமி } புரிவேன்.

(மூ)—கு(ரு)ருனஹத்வா ஹி மஹானுபா(ஹா)வான்
ஸ்ரேயோ போ(ஹோ)க்தும் பை(ஹை)க்ஷ்யமபீஹ லோகே ||
ஹத்வார்த்த காமாம்ஸ்து கு(ரு)ருனிஹைவ
பு(ஹு)ஞ்ஜீய போ(ஹோ)கான் ருதி(யி)ரப்ரதிக்தான் || 5 ||

(ப. உ.) கு(ரு)ருன், அஹத்வா, ஹி, மஹானுபாவான், ஸ்ரேய:, போக்தும், பை (ஹை) க்ஷ்யம், அபி, இஹ, லோகே, ஹத்வா, அர்த்தகா மான், து, கு(ரு)ருன், இஹ, ஏவ, புஞ்ஜீய, போ(ஹோ)கான், ருதிரப்ர திக்தா(யா)ன்||

மஹானுபாவான் = மிகப் பெரு மைமிள்ள
கு(ரு)ருன் = த்ரோண சார்யர் முத லான குருக் கூட்ட
அஹத்வா = கொல்லாமல்
இஹ-லோகே = இவ்வுலகில்
போக்தும் = உண்ணுவ தற்கு
பை(ஹை)க்ஷ்ய மபி } = பிச்சை யெ டுப்பதினால் கிடைக்கும் உணவாகி னும்
ஸ்ரேய: (இதி) = மேலான தென்று

ஹி = ப்ரஸித்தம்
அர்த்தகாமான் = பொருளா சையுள்ள
கு(ரு)ருன் = குருவாகிய த்ரோண திகளை
ஹத்வா = கொன்று
இஹ, ஏவ = இப்பூமியி லேயே
ருதி(யி)ர- = அவர்களிட ரத்தத்தால்
ப்ரதிக்தா(யா)ன் = நனைந்த
போ(ஹோ)கான் = ராஜ்ய போகங்களை
து [கத(யி)ம்] = எப்படி
புஞ்ஜீய = அனுபவிப் பேன் ?

(மூ)—ந சைதத் வித்(த்)ம: கதரன்னோ க(ரு)ரீயோ
யத்(த்)வா ஜயேம யதி(தி) வா நோ ஜயேயு: ||
யானேவ ஹத்வா ந ஜிஜீவிஷாம:
தேவஸ்தி(யி)தா: ப்ரமுகே தார்த்தராஷ்ட்ரா: || 6 ||

(ப. உ.) ந, ச, ஏதத், வித்(த்)மः, கதராத், நः, க(ம)ரீயः, யத்வா, ஜயேம, யதி(ஹி), வா, நः, ஜயேயுः | யான், ஏவ ஹத்வா, ந, ஜிஜீவிஷாமः, தே, அவஸ்திதாः, ப்ரமுகே, தார்த்தராஷ்ட்ராः ||

நः = எங்களுக்கு

[பை(ஹை) க்ஷ்யயுத் த(ய) யோ:] = பிச்சை எடுத்தல், யுத்தம் செய்தல் இவ்விரண்டில்

கதராத் = எது

க(ம)ரீயः = மேலானதோ

(ஏதத்) = இதை

ந, வித்மः = தெரியமாட்டோம்.

யத்வா = யுத்தத்திற்கு ஸம்மதித்த போதிலும்

(வயம்) = நாங்கள்

(ஏதான்) = இத்துர்யோதனாதிகளை

ஜயேம = வெல்லுவோமோ

யதி(ஹி), வா = அல்லது

நः = எங்களை

தார்த்த ராஷ்ட்ராः = துர்யோதனாதிகள்

ஜயேயுः = வெல்லுவார்களோ

(ஏதத்) ச = இதையும்

ந, வித்மः = அறியமாட்டோம்.

யான் = எந்த பந்துக்களை

ஹத்வா = கொன்று

ந ஜிஜீவிஷாமः = பிழைக்க விரும்பமாட்டோமோ

தே = அந்த பந்துக்களான

தார்த்த ராஷ்ட்ராः = துர்யோதனாதிகளை

ஏவ

ப்ரமுகே = எதிரில்

அவஸ்திதாः = நின்றிருக்கிறார்கள்.

(மூ)—கார்பண்ய தோ(ஷோ)ஷோபஹத ஸ்வபா(ஹா)வः
ப்ருச்சாமி த்வாம் த(ய)ர்ம ஸம்மூட சேதாः ||
யத்ஸ்ரேயः ஸ்யான்னிஸ்சிதம் ப்ரூஹி தன்மே
ஸிஷ்யஸ் தேஹம் ஸாதி(யி) மாம் த்வாம் ப்ரபன்னம் ||7||

(ப. உ.) கார்பண்ய-தோ(ஷோ)ஷோ-பஹத-ஸ்வபாவः, ப்ருச்சாமி, த்வாம், தர்ம-ஸம்மூட-சேதாः| யத், ஸ்ரேயः, ஸ்யாத், நிஸ்சிதம், ப்ரூஹி, தத், மே, ஸிஷ்யः, தே, அஹம், ஸாதி(யி), மாம், த்வாம், ப்ரபன்னம்||

கார்பண்ய- = தைன்யரூப

தோஷ- = தோஷத்தினால்

உபஹத- = நாசமடைந்த

ஸ்வபாவः = பராக்ரமம் முதலிய ஸ்வபாவமுடைய

தர்ம- = தர்மத்தில்

ஸம்மூட- = ஸம்சயமுள்ள

சேதாः = மனதுடைய

அஹம் = நான்

த்வாம் = உன்னை

(ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை)

ப்ருச்சாமி	= கேட்க்கிறேன்.
யத்	= எது
நிஸ்சிதம்	= நிஸ்சியமாய்
ஸ்ரேய:	= ஸ்ரேயஸ்கரம்
ஸ்யாத்	= ஆகுமோ
தத்	= அதை
மே	= எனக்கு
ப்ரூஹி	= சொல்.
அஹம்	= நான்
தே	= உனக்கு
ஸிஷ்ய:	= சீடன்.
த்வாம்	= உன்னை
ப்ரபன்னம்	= ஸரண மடைந்த
மாம்	= என்னை
ஸாதி(யி)	= இவ்வாறு செய்யென்று உத்திரவளி.

5, 6, 7-வது ஸ்லோகங்களின் கருத்துரை—

ஓ கிருஷ்ணனே! பிச்சை எடுத்துண்ணல் கு(ரு)ருஹத்யாதி தோஷமற்றதாகையால் மேலானதா? அல்லது யுத்தம், குருஹத்யாதி தோஷங்களால் கூடியிருந்தபோதிலும் க்ஷத்ரியர்களுக்கு ஸ்வதர்மமானதினால் அதைச் செய்வது உத்தமமா என்றும், யுத்தம் செய்தாலும் நாங்கள் வெல்லுவோமோ, அல்லது துர்யோதனாதிகள் வெல்லுவார்களோ என்றும் ஸந்தேஹமுண்டாயிருக்கிறது. நாங்கள் வென்றாலும்—யாரைக் கொன்று பிழைப்பதற்கு விரும்பமாட்டோமோ (மரணமடைவோமோ) அத்தகைய துர்யோதனாதிகள் போரில் எதிரில் நின்றிருப்பதினால் எங்களுக்கு ஜயமுண்டாயினும் நாங்கள் மரணமடைவோம். அந்த ஜயமும் பராஜயரூபமேயாகும் என்று இவ்விதமாக கார்பண்ய தோஷத்தினால் (தத்வாஜ்ஞானத்தினால்) மறைவான ஸ்வபாவமுள்ள அர்ஜுனன் எது ஸ்ரேயஸ்ஸுக்கு ஸாதனமோ? யாருக்கு ஜயம் கிடைக்குமோ அவைகளை நிஸ்சயமாக சொல்லவேணுமென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் குறித்துக் கேட்டனன்.

(மூ)—ந ஹி ப்ரபஸ்யாமி மமாபனுத்யாத்-
யச்சோ(ஶோ)க முச்சோ(ஶோ)ஷண மிந்த்ரியாணாம் ||
அவாப்ய பூ(பூ)மாவஸபத்ன மம்ருத்தம்
ராஜ்யம் ஸுராணாமபி சாதி(தி)பத்யம் ||8||

(ப, உ.) ந, ஹி, ப்ரபஸ்யாமி, மம, அபனுத்யாத், யத், ஸோகம், உச்சோஷணம், இந்த்ரியாணம், அவாப்ய, பூமௌ, அஸபத்னம், ரித்தம், ராஜ்யம், ஸுராணம், அபி, ச, ஆதி (தி)பத்யம் ||

பூமௌ = மண்ணுலகில்
அஸபத்னம் = பகைவரற்ற
ரித்த(ய)ம் = செல்வத்தால் நிறைந்த
ராஜ்யம் = ராஜ்யத்தையும்
ஸுராணாம் = தேவதைகளின்
ஆதி (யி) பத்யம், ச = அதிகாரத்தையும்
அவாப்ய அபி = அடைந்த போதிலும்
இந்த்ரி யாணாம் = இந்த்ரியங் களுக்கு
உச்சோ ஷணம் = துன்பத்தைத் தரும்
மம = என்னிட
ஸோகம் = துக்கத்தை
யத் = எந்தச் செயல்
அபனுத்யாத் = துலக்குமோ
தத் = அந்தச் செயலை
க, ப்ரபஶ் யாமி = அறியேன்.

ஸஞ்ஜய உவாச—

(மூ)—ஏவமுக்த்வா ஹ்ருஷீகேஶம் கு(கு)டாகேஶ: பரம்தப: ||

ந யோத்ஸ்ய இதி கோவிந்த முக்த்வா தூஷ்ணீம் ப(ப)பூ(பூ)வ ஹ ||9||

(ப. உ.) ஏவம், உக்த்வா, ஹ்ருஷீகேஶம், கு(கு)டாகேஶ:, பரம்தப:| ந, யோத்ஸ்யே, இதி, கோவிந்தம், உக்த்வா, தூஷ்ணீம், ப(ப)பூ(பூ)வ, ஹ ||

பரம்தப: = பகையோரைத் துன்பப்படுத்துபவனும்
குடாகேஶ: = அர்ஜுனன்
ஹ்ருஷீகேஶம் = இந்த்ரிய நியாமகனை
கோவிந்தம் = ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் குறித்து
ஏவம் = இவ்வாறு
உக்த்வா = சொல்லி
ந = போர்புரியமாட்டேன்
யோத்ஸ்ய = என்றும்
இதி (ச) = என்றும்
உக்த்வா = சொல்லி
தூஷ்ணீம் பபூவ = மௌனமடைந்தான்.
ஹ = இத்தகைய தீரனுக்கு இவ்வாறு தோன்றியது ஆஸ்சர்யம்!

(மூ)—தமுவாச ஹ்ருஷீகேஶ: ப்ரஹஸன்னிவ பா(பா)ரத ||

ஸேனயோருபயோர் மத்யே விஷீத(ஊ)ந்தமித(ஊ)ம் வச: ||10||

(ப. உ.) தம், உவாச, ஹ்ருஷீகேஶ:, ப்ரஹஸன், இவ, பா(பா)ரத| ஸேனயோ:, உப(பூ)யோ:, மத்(த்)யே, விஷீத(ஊ)ந்தம், இத(ஊ)ம், வச: ||

பா(ஹா)ரத	= ஓ த்ருதராஷ்ட்ரரே!
ஹ்ருஷீகேச:	= ஸ்ரீகிருஷ்ணன்
உப(ஹ)யோ:	= இருவரிட
ஸைன்யோ:	= படைகளின்
மத்யே	= நடுவில்
விஷீத(ஷ)ந்தம்	= துக்கித்துக் கொண்டிருக்கும்
தம்	= அந்த அர்ஜுனனைக் குறித்து
இதம்	= முன்சொல்லப் போகும்
வச:	= வார்த்தையை
ப்ரஹஸன் இவ	= பரிஹாஸம் செய்பவனைப் போல்
உவாச	= பேசினன்.

அவதாரணிகை :—பரமாத்மாவின் மஹாத்ம்ய ஞானம், அவனிடத்தில் பக்தி இவ்விரண்டுடன் கூடிய ப(ஹ)கவத் பூஜாரூபமான தம் தம் வர்ணஸ்ரமங்களுக்குத் தகுந்த கர்மங்களைச் செய்து, பரமாத்மாவின் க்ருபையை ஸம்பாதித்துக்கொண்டு மோக்ஷத்தை யடைவது மானவர்களின் முக்யமான கடமையாயிருக்கிறது. நீ க்ஷத்ரியனாபடியால், ஸ்ரீ நாராயணனிடத்தில் த்வேஷத்தைச் செய்யும் தாமஸ ஜனங்களின், மற்றும் அவர்களிட பந்துக்களின் ஸம்ஹாரரூபமாகிய பாபம் உனக்கு மோக்ஷத்திற்கு ஸாத(ய)னமான தர்மமாயிருக்கிறது. பந்துக்களிடத்திலுள்ள அன்பினால் "பகவத்த்வேஷிகளும், தாமஸருமான துர்யோதனாதிகள், மற்றும் அவளிட பந்துக்களான பீஷ்மாதிகளின் ஸம்ஹாரம் அதர்மம்" என்று சொல்வது ஞானிகளாடும் வார்த்தைகளல்ல. அவர்களை (பகவத்த்வேஷிகளையும், அவளிட பந்துக்களையும்) கொல்வதே உத்தம தர்மம். ஆகையால் பீஷ்மாதிகளின் ஸம்ஹாரம் பாபத்திற்கும், சோகத்திற்கும் காரணமென்று நீ சொல்வது உன்னிட அவிவேக மூலகமானதென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொல்லுகிறான் :—

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(மூ)—அசோச்யானன்வசோச ஸ்த்வம் ப்ரஜ்ஞா வாதா(ஓ)ம்ஸ்ச பா(ஹா)ஷஸே ||
க(ம)தாஸூகத க(ம)தாஸூம்ஸ்ச நானுசோசந்தி பண்டிதா: ||11||

(ப. உ.) அசோச்யான், அனு, அசோச:, த்வம், ப்ரஜ்ஞாவாதான், ச, பா(ஹா)ஷஸே | க(ம)தாஸூன், அக(ம)தாஸூன், ச, ந, அனுசோசந்தி, பண்டிதா: ||

(பார்த்த) = அர்ஜுனனே!
(யத:) = எக்காரணத்தால்
பண்டிதா: = ஞானிகள்
அக(ம) தாஸ்-ஏன், ச, (இவ) } = ப்ராணன் போகாமலிருக்கும் (பிணமூத்திருக்கும்) ஜனங்களை குறித்து எப்படி துக்கப்படுவதில்லையோ அப்படியே
க(ம) தாஸ்-ஏன் (ப்ரதி) } = ப்ராணனை துறந்திருக்கும் (மரணமடைந்திருக்கும்) ஜனங்களைக் குறித்து
ந, அனுசோசந்தி (அத:) } = துக்கப்படுவதில்லை.
= அக்காரணத்தினால்
(தே) = த்ரௌபதிகள்
(அசோச்யா:) = துக்கப்படுவதற்குத் தகாதவர்கள்.
த்வம் = நீ
(தான்) = அந்த
அசோச்யான் அன } = துக்கப்படுவதற்குத் தகாத த்ரௌபதிகளைக் குறித்து
அசோச: = துக்கப்படுகிறாய்.
ச = மற்றும்
ப்ரஜ்ஞா வாதான் } = உன் அறிவினாலே கற்பனை செய்யப்பட்ட (சாஸ்த்ரவிருத்தமான) வார்த்தைகளை
பாஷே } = ஆடுகிறாய் (இதுஸரியல்ல.)

(க. உ.) :—ஞானிகள் ப்ராணனை விடாமலிருக்கும் பந்துக்களைக் குறித்து எப்படி துக்கப்படுவதில்லையோ, அப்படியே பிராணனை விடுவதற்கு ஸித்த(ய)ராயிருக்கும் பந்துக்களைக் குறித்து துக்கப்படுவதில்லை. ஆகையால் இந்த பந்துக்கள் துக்கப்படுவதற்குத் தகுந்தவர்களல்ல. இத்தகைய பந்துக்களைக் குறித்து நீ துக்கப்படுகிறாயே. மற்றும் பகவத்வேஷிகளையும், அவர்களிடபந்துக்களையும் ஸம்ஹரிப்பதினால் பாவம் நேரிடுமென்று சொல்லுகிறாயே. இப்படிச் சொல்வது ஞானிகளுக்கு ஸம்மதமானதன்று. வெறும் **உன் புத்தியினால் கற்பிக்கப்பட்ட வார்த்தைகள்.** ஆகையால் நீ துக்கமும், பாபமும் நேரிடுகிறதென்று போர் செய்யாமலிருப்பது ஸரியல்ல.

அவதாரணிகை :—பந்துக்களான பீஷ்மத்ரோணாதிகள் போரில் நாசமடைகிறபடியால் அவர்கள் ஏன் துக்கத்திற்கு தகாதவர்கள்? என்கிற அர்ஜுனனின் ஆக்ஷேபத்திற்கு—பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் ஸ்வரூபம் (ஜீவம்) நஷ்டமாகிறதென்று உன்

அபிப்ராயமா? அல்லது அவர்களின் ஸரீரம் நாஸமடைகிறதென்று அபிப்ராயமா? என்று விகற்பித்து, ஜீவன் நஷ்டமடைகிறானென்னும் முதல் விகற்பத்திற்குப் பதிலளிக்கிறான்.

(மூ)—ந த்வேவாஹம் ஜாது நாஸம் ந த்வம் நேமே ஜனாதி(யி)பா: ||
ந சைவ ந ப(ஹ)விஷ்யாம: ஸர்வே வயமத: பரம் ||12||

(ப. உ.) ந, து, ஏவ, அஹம், ஜாது, ந, ஆஸம், ந, த்வம், ந, இமே, ஜனாதி(யி)பா: | ந, ச, ஏவ, ந, ப(ஹ)விஷ்யாம:, ஸர்வே, வயம், அத:, பரம் ||

அஹம்	= நான் (கிருஷ்ணன்)
ஜாது	= எக்காலத்திலும்
ந, ஆஸம், து, (இதி), ந	= இருக்கவில்லை என்று இல்லை
(ஆஸம்) ஏவ	= இருந்தேயிருக்கிறேன்
த்வம்	= நீ (அர்ஜுனன்)
ந, (ஆஸீ:) இதி, ந	= இருக்கவில்லை என்று இல்லை (இருந்தேயிருக்கிறாய்)
இமே	= இந்த
ஜனாதி(யி)பா:	= ராஜர்கள்
(ந ஆஸ:: இதி) ந	= இருக்கவில்லை என்று இல்லை (இருந்தேயிருக்கிறார்கள்)
அத:பரம்	= இனிமேலும்
ஸர்வே	= ஸமஸ்தான
வயம்(அஹம் ச த்வம் ச ஏதே ச)	= நான் (கிருஷ்ணன்) நீ (அர்ஜுனன்) இந்த ராஜர்கள்
ந, பவிஷ்யாம:,(இதி), ந,	= முன் இருப்பதில்லை என்று இல்லை
(பவிஷ்யாம: ஏவ)	= இருந்தேயிருப்போம்.

(க. உ.):—ஓ அர்ஜுன! நான், நீ, இந்த ராஜர்கள் (ஸமஸ்த ஜீவர்களும்) பின்னல் இருக்கவில்லை என்று இல்லை, முன்னல் இருப்பதில்லை என்பதும் இல்லை, இப்பவோ இருக்கவே யிருக்கிறோம். (ஜீவர்கள் நித்யர்கள்) ஆகையால் பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் ஸ்வரூபம் (ஜீவம்) நஷ்டமடைகிறதென்று துக:கப்படுகிறேன் என்று சொல்வது ஞானிகளின் பேச்சல்ல; ஆகையால் அவர்கள் (பீஷ்மாதிகள்) துக:கப்படுவதற்குத் தகுந்தவர்களல்லர்.

அவதாரணிகை:—பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் ஜீவன் நாஶமடையாவிடினும், அவர்களிடை ஶரீரம் நாஶமடைவதினால் யுத்தம் செய்யமாட்டேனென்னும் இரண்டாம் விகற்பத்திற்கு பதிலளிக்கிறான்.

(மூ)—தே(ஹே)ஹிநோஸ்மின் யதா(யா) தே(ஹே)ஹே கௌமாரம்
யௌவனம் ஜரா ||
ததா(யா) தே(ஹே)ஹாந்தர ப்ராப்திர் தீ(யீ)ரஸ்தத்ர
ந முஹ்யதி ||13||

(ப. உ.) தேஹினः, அஸ்மின், யதா(யா), தேஹே, கௌமாரம், யௌவனம், ஜரா | ததா(யா), தேஹாந்தரப்ராப்திः, தீ(யீ)ரः, தத்ர, ந, முஹ்யதி||

(யதः)	= எக்காரணத்தால்
தே(ஹே)ஹினः	= ஜீவனுக்கு
அஸ்மின்	= இந்த
தே(ஹே) ஹே	= ஶரீரத்தில்
கௌமாரம்	= பால்யாவஸ்தை
யௌவனம்	= யௌவனாவஸ்தை
ஜரா	= ஜராவஸ்தை
(ஏதாஸாம்)	= இவைகளின்
(ப்ராப்திः)	= அடைதல்
யதா(யா)	= எப்படியோ
ததா(யா)	= அப்படியே
தே(ஹே) ஹாந்தர ப்ராப்திः	= வேறு ஶரீரத்தை அடைதலும்
(ப(ஹ)வதி)	= ஆகிறது.
(அதः)	= ஆகையால்
தீ(யீ)ரः	= புத்திமான்
தத்ர	= முன்னிருந்த ஶரீரம் போகிறதென்னும் விஷயத்தில்
ந, முஹ்யதி	= மோஹமடைவதில்லை.

(க. உ.):—ஶரீரத்தில் முதலிலிருந்த பால்யாவஸ்தை போயினும் எப்படி யௌவனாவஸ்தை வருகிறதோ, அது போயினும், ஜராவஸ்தை (கிழத்தனம்) எப்படி வருகிறதோ அப்படியே இந்த ஶரீரம் போயினும் வேறு ஶரீரம் வருகிறது. ஆகையால் பீஷ்மாதிகளின் ஶரீரம் நாஶமடைகிறதென்று நீ துःகப்படுவது யுக்தமல்ல.

அவதாரணிகை:—யுத்தம் செய்தால் யுத்தத்தில் பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் சின்னபின்னங்களான ஶரீரங்களின் தர்ஶனத்தினால் துःகமுண்டாகிறது. ஆகையால் போர் புரியேன் என்னும் அர்ஜுனனின் ஆக்ஷேபத்திற்குப் பதிலளிக்கிறான்:—

(மூ)—மாத்ராஸ்பர்ஶாஸ்து கௌந்தேய ஶீதோஷ்ண ஸுகது:

கதா(ஃா):‖

ஆக(ம)மாபாயிநோநித்யாஸ்தாம் ஸ்திதிக்ஷஸ்வ பா(ஹா)

ரத ‖14‖

(ப. உ.) மாத்ராஸ்பர்ஶா:, து, கௌந்தேய, ஶீதோஷ்ணஸுகதுக் கதா (ஃா):, ஆக(ம)மாபாயின:, அனித்யா:, தான், திதிக்ஷஸ்வ, பாரத‖

கௌந்தேய	= அர்ஜுன!	ராஸுகது: கங்களைக்கொடுப்பவைகளா? (அல்ல) இது என்னுடையது என்னும் அபிமானத்துடன் கூடியுல்தான் ஸுகது: கங்களைக்கொடுக்கின்றன.
யது:	= எக்காரணத்தினால்	
ஶீதோஷ்ணஸுகது:கதா: (ஃா:)	= குளிர்ச்சி, வெப்பம் முதலிய விஷயங்களின் அனுபவத்வாரா ஸுகது:கங்களைக்கொடுக்கும்	
மாத்ராஸ்பர்ஶா:	= விஷயேந்திரிய ஸம்பந்தங்கள்	
ஆகமாபாயின:	= வருவதும் போவது மானவைகள், ஸ்வரூபத: அனித்யமான வைகள்	
*அநித்யா:	= (ப்ரவாஹரூபத்திலும்) அநித்யங்களாயிருப்பவைகள்	
அத:	= அக்காரணத்தினால்	
மாத்ராஸ்பர்ஶா: து (ஏவ)	= விஷயேந்த்ரியங்களின் ஸம்பந்தங்களே	
ஶீதோஷ்ணஸுகது:கதா: (கிம்)	= ஶீதோஷ்ணங்கள் முதலிய விஷயங்களின் அனுபவத்வா	
பா(ஹா)ரத	= அர்ஜுன!	
தான்	= சின்ன பின்னங்களான பீஷ்மாதிகளின் ஶரீரங்களுக்கும், உன் இந்த்ரியங்களுக்கும் உண்டாகும் ஸம்பந்தங்களை (ஸம்பந்தத்தில் உண்டான ஞானங்களை)	
திதிக்ஷஸ்வ	= அபிமானத்தை விட்டு ஸுகது:கங்களைக்கொடுக்காதவைகளாகச் செய்துகொள்.	

விஷய ஸம்பந்தங்கள் வருகின்றன போகின்றன என்று சொல்வதிலேயே அநித்யங்கள் என்று வ்யக்தமாய்க்கொண்டிருக்க, மறுபடியும்

(க. உ.) :—விஷயஸம்பந்தங்கள் தாங்கள் இருக்கும் எல்லா காலங்களிலும் ஸுகதுஃகங்களைக் கொடுக்காமல் சில காலங்களில் மாத்திரம் கொடுக்கின்றன, சில காலங்களில் கொடுப்பதில்லை. ஆகையால் வெறும் விஷய ஸம்பந்தங்கள் ஸுகதுஃகங்களைக் கொடுப்பனவுகளல்ல. அபிமானம் (இது என்னுடையதென்னும் ஞானம்) இருப்பவனுக்கே ஸுகதுஃகங்களைக் கொடுக்கின்றன. அபிமானத்தை விட்டவனுக்கு (நிரபிமானிக்கு) விஷயஸம்பந்தங்கள் ஸுகதுஃகங்களைக் கொடுப்பதில்லை என்பது எல்லாருக்கும் அனுபவஸித்தமானது. ஆகையால் நீ அபிமானத்தைவிட்டு நின்னபின்னமான பீஷ்மாதிகளின் தேஹஸம்பந்தத்தை (அவர்களின் ஶரீரங்களுக்கும் உன்னிட இந்த்ரியங்களுக்கும் உண்டாகும் ஸம்பந்தத்தினால் பிறந்த அறிவை) வீணக்கிக்கொள். (விக்ருதமான தேஹ இந்த்ரிய ஸம்பந்தத்தினால் துஃகமுண்டாகாமற் செய்துகொள்.)

விசாரம் :—'யம் ஹி ந வ்யதயந்த்யேதே' என்னும் 2-15 வது உத்தரஶ்லோகத்தில், ஏதே = இந்த விஷய ஸம்பந்தங்கள், யம் = யாரை, ந வ்யதயந்தி = துஃகப்படுத்துவதில்லையோ, அவன் மோக்ஷத்தை அடைவதற்கு ஸமர்த்தனாகிறானென்று பூர்வஶ்லோகத்தில் இருக்கும் 'திதிக்ஷஸ்வ' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தையே 'ந வ்யதயந்தி' துஃக முண்டாக்குவதில்லையோ என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் (அநுவாதம் செய்திருக்கிறபடியால்) 'திதிக்ஷஸ்வ' என்னும் பதத்திற்கு ஸஹித்துக்கொள் (பொறுத்துக்கொள்) என்னும் அர்த்தத்தை ஶங்கராசார்யர் செய்தது யுக்தமாகாது. ஆகையால் அபிமானத்

அநித்யங்களென்று சொல்வதற்குக் காரணமென்னவெனில் :—ஆற்றின் ப்ரவாஹத்தின் தண்ணீரைப்போல் விடாமல் வந்துகொண்டும் போய்க்கொண்டு மிருப்பனவைகளென்றும், கிம்ஶாக வ்ருக்ஷத்தின் (முருக்கு மரத்தின்) புஷ்பங்களைப்போல் சில நாட்களிலிருப்பது சில நாட்களிலில்லாமலிருப்பது என்றும் அநித்யம் இரண்டு விதங்கள். அவைகளில் மாத்ரா ஸ்பர்ஶங்கள் (விஷயஸம்பந்தங்கள்) முதல்சொன்னபிரவாஹத்தின் நீரைப்போல் அநித்தியங்களல்ல வென்றறிவிப்பதற்காக மருபடியும் 'அநித்யாஃ' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

னத்த் துறந்து, துக்கமுண்டாக்காதவைகளாகச் செய்துகொள் ளென்னும் அர்த்தமே ஸரியானது.

அபிமான மிருந்தால்தான் ஸுகதுக்கங்கள் உண்டாகின்றன என்னும் விஷயத்தில் உதாஹரணம் :—

1. யஜமானனுக்கு தன்னிட மேலான குதிரையின்மேல் 'இது என்னுடையது' என்னும் அபிமான மிருக்கும்போது அந்தக் குதிரைக்குக் கொஞ்சம் இளைப்புண்டானதும் அதைக் கண்டு தான் வெகு துக்கப்படுகிறான். அக்குதிரையை பிறகுக்கு அதிக லாபத்திற்கு விற்ற பிறகு மருநொடியிலேயே அதே குதிரை உயிர்துறந்தாலும், அக்குதிரை என்னுடையது என்னும் அபிமானம் போய்விட்டிருப்பதினால் துக்கமாவதில்லை. அவ்வளவே யன்றி 'நான் குதிரையை விற்காமலிருந்தால் அதிக நஷ்டமுண்டா யிருக்கும், அத்ருஷ்டவிசேஷத்தினால் விற்றுயிற்று, எனக்கு விசேஷலாபம் கிடைத்தது என்று ஸந்தோஷத்தையுமடைகிறான்.

2. கலியாணமாவதற்குமுன் வதூவரர்களுக்கு பரஸ்பரம் தேஹத்தில் நோயுண்டாயினும் அவர்களுக்கு பரஸ்பர அபிமான மில்லாததினால் துக்கமுண்டாவதில்லை. அவர்களுக்கே பரஸ்பர லாபம் கிடைத்தபோதிலும் ஸுகமும் ஆவதில்லை. அவர்களுக்கு கலியாணமானதும் என்னுடையதென்னும் அபிமான முண்டா யிருப்பதினால் பரஸ்பர தேஹத்தில் நோய் உண்டானதும் துக்க முண்டாகிறது. ஆகையால் வெரும் விஷய ஸம்பந்தங்களே ஸுகதுக்கங்களுக்குக் காரணமாவதில்லை. அபிமானமே காரண மென்பது எல்லோருக்கும் அனுபவஸித்தமான விஷயமே.

மற்றும் 'நிர்மமோ நிரஹங்காரः' (கீதா. 2-21) முதலிய ச்லோகங்களில் இது என்னுடையதென்னும் அபிமானத்தை விடவேண்டுமென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே சொல்லியிருக்கிறான். ஆகையால் விஷயங்களை அனுபவிப்போன் அபிமானத்துடன் கூடி யிருந்தால்தான் விஷயஸம்பந்தங்கள் ஸுகதுக்கங்களுக்குக் காரண மாகின்றன.

அவதாரணிகை :—போர் செய்து அப்போரில் சின்னபின்னங்களான பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் ஸரீர தர்ஸனத்தால் உண்டாகும் துர்கத்தை, அபிமானத்தைத் துறந்து துர்கமுண்டாகாமற் செய்துகொள்வதைவிட "ப்ரக்ஷாளனாத்தி பங்கஸ்ய தூராதஸ்பர்ஸனம் வரம்=சேற்றை மெரித்துக் காலலம்பிக்கொள்ளுவதைவிட சேற்றை மெரிக்காமலிருப்பதே மேலானது" என்னும் நியாயத்தை யனுஸரித்து, யுத்தத்தைச் செய்யாமலிருந்தால் பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் தேகம் சின்னபின்னமாகாதிலுல் துர்கப்ரஸக்தியே இல்லாமற் போய்க்கொண்டிருக்க, யுத்தத்தைச் செய்து அதனாலுண்டாகும் பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் சின்னபின்னமான தேஹ தர்ஸனத்திலுல் ப்ரஸக்தமான துர்கத்தை, அபிமானத்தை விட்டு ஏன் துர்கமுண்டாகாமற் செய்துகொள்ளவேண்டும்? என்கிற அர்ஜுனனின் ஆக்ஷேபத்திற்கு பதிலளிக்கிறான் :—

(மூ)—யம் ஹி ந வ்யதயந்த்யேதே புருஷம் புருஷர்ஷப(ஹ) ||
ஸம துர்கஸுகம் தீ(ரீ)ரம் ஸோம்ருதத்வாய கல்பதே ||15||

(ப. உ.) யம், ஹி, ந, வ்யதய(ந்தி)யந்தி, ஏதே, புருஷம், புருஷர்ஷப |
ஸமதுர்கஸுகம், தீ(ரீ)ரம், ஸ:, அம்ருதத்வாய, கல்பதே ||

புருஷர்ஷப	= புருஷஸ்ரேஷ்டனே அர்ஜுன!	ஸமதுர்கஸுகம்	= எப்படி துர்கம்புருஷார்த்தமல்லாதிலுல் அங்கீகரிக்கத் தகுந்ததல்லவோ (விரும்புவதற்கு யோக்யமல்லவோ) அப்படியே விஷயானுபவத்தால் கிடைக்கும் ஐஹிக ஸுகம் மோக்ஷத்திற்கு விரோதியானபடியால் அனுபாதேயமான (விரும்பத்தகாததாயுள்ள)
ஏதே	= விஷயங்களுக்கு இந்த்ரியங்களுடன் ஸம்பந்தங்கள் (அதனால் பிறந்த ஞானம்)		
தீ(ரீ)ரம்	= துர்கப்ரஸக்தி(காரணங்கள்) உண்டானாலும் அபிமானத்தைத் துறந்து துர்கமுண்டாகாமற் செய்துகொள்ளும் தைர்யமுடைய		

யம்	= எந்த	அம்ரு தத்வாய	= மோக்ஷத்திற்காக
புருஷம்	= அபிமான ஜீவனை (ஸ்த்ரீ களையும் புருஷர் களையும்)	கல்பதே	= ஸமர்த்தனாகிறான்.
ந வ்யத(ய) யந்தி	= துக்கப்படுத்துவதில்லையோ	ஹரி	= இவ்விஷயம் ப்ரமாணங்களிலால் ஸித்தமானது.
ஸ:	= அந்த புருஷன்		

(க. உ.):—தம்தம் வர்ணாச்ரமங்களுக்கு விதிதமான கர்மங்கள் அவச்ய கர்த்தவ்யங்களானதால், அந்த கர்மங்களைச் செய்யும் காலத்தில் துக்கத்திற்குக் காரணங்கள் உண்டானால் அபிமானத்தை விட்டு துக்கமுண்டாகாமற் செய்துகொண்டு தம் தம் வர்ணாச்ரம விஹிதமான கர்மங்களைச் செய்து பரமாத்மாவுக்கு ஓப்புவிப்பவனே ஞானத்தின் வழியாய் மோக்ஷத்தை யடைவனேயல்லாது, துக்கங்களுண்டாகுமென்கிற பயத்தினால் விஹிதமான கர்மங்களை விட்டவன் மோக்ஷத்தை யடைவதில்லை. நீ க்ஷத்ரியனுதலால் உனக்கு விதிதமான யுத்தத்தைச் செய்து, அந்த யுத்தத்தில் சின்னபின்னமான சரீரதர்சனத்தினால் உண்டாகும் துக்கத்தை, அபிமானத்தைத் துறந்து, அவைகளை வாமம்செய்துகொண்டு, ஞானத்தின் வழியாய் மோக்ஷத்தை யடையவேண்டுமேயல்லாது யுத்தத்தை விடக்கூடாது.

அவதாரணிகை :—பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் ஸம்ஹாரத்தினால் குலதர்மாதிகள் நஷ்டமாய், அதிகமான துக்கங்களைக் கொடுக்கும் நரகம் கிடைப்பதினால் யுத்தம் செய்யமாட்டேனென்கிற அர்ஜுனனின் ஆக்ஷேபத்திற்கு—எப்படி சாஸ்த்ரத்தினால் நிஷித்தமான கர்மங்களினால் ஸுகமுண்டாவதில்லையோ, அப்படியே சாஸ்த்ர விதிதமான கர்மங்களினால் துக்கம் எப்பொழுதும் உண்டாவதில்லை என்று நிச்சயமாயிருப்பதினால் யுத்தமென்கிற கர்மம் க்ஷத்ரியர்களுக்கு ஸத் கர்மமானதினால் (சாஸ்த்ர ஸம்மதமானதினால்) இதனால் பாவம் துக்கம் இவைகளின் ப்ரஸக்தியே இல்லாததினால், "பாவமுண்டாவதினால் நான் யுத்தம் செய்யேன்" என்று சொல்வது அயுக்தமானதென்று பதிலளிக்கிறான்:—

(மூ)—நாஸதோ வித்யதே பா(ஹா)வோ நாபா(ஹா)வோ வித்யதே ஸத: ||
உப(ஹ)யோரபி த்ருஷ்டோந்தஸ்த்வனயோஸ்தத்வ த(ஃ)ர்ஸிபி (ஹி): ||16||

(ப. உ.) ந, அஸத:, வித்யதே, பா(ஹா)வ:, ந, அபா(ஹா)வ:, வித்யதே, ஸத: | உபயோ:, அபி, த்ருஷ்ட:, அந்த:, து, அனயோ:, தத்வ-த(ஃ)ர்ஸிபி (ஹி): ||

அஸத: = அஸாதுவான (துஷ்டமான) கர்மங்களினால்
பா(ஹா)வ: = ஸுகம்
ந, வித்யதே = இல்லை.
ஸத: = ஸாதுவான (ஸாஸ்த்ர விஹிதமான) கர்மங்களினால்
அபா(ஹா)வ: = நாஸம் (து:கம்)
ந, வித்யதே = இல்லை.
தத்வத(ஃ)ர்ஸிபி: = தத்வ ஞானிகளால்
அனயோ: = இந்த
உப(ஹ)யோ: = ஸத்கர்மங்களினால் பாபமில்லை என்பது துஷ்கர்மங்களால் ஸுகமில்லை என்பது இவ்விரு விஷயங்களின்
அந்த:, அபி = நிர்ணயமாயினும் (நிர்ணய மூலகமான ஸம்ப்ரதாயமாயினும்)
த்ருஷ்ட: = பார்க்கப் பட்டதாய் இருக்கிறது.

அவதரணிகை :—ஈஸ்வரனைப் போல் ஜீவனும் நித்யனதலால் அந்த ஈஸ்வரனின் ப்ரீதிக்காக ஜீவன் என் கர்மத்தைச் செய்யவேண்டும் என்னும் அர்ஜுனனின் மூலகதமான ஸங்கைக்கு 17, 18 இவ்விரண்டு ஸ்லோகங்களினால் பதில் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—அவிநாஸி து தத் வித்தி(யி) யேன ஸர்வமித(ஃ)ம் ததம் ||
விநாஸ மவ்யயஸ்யாஸ்ய ந கஸ்சித் கர்து மர்ஹதி ||17||

(ப. உ.) அவிநாஸி, து, தத், வித்தி(யி), யேன, ஸர்வம், இதம், ததம்| விநாஸம், அவ்யயஸ்ய, அஸ்ய, ந, க:, சித், கர்தும், அர்ஹதி ||

தத் = அந்த பரமாத்மா
அவிநாஸி து (ஏவ) (இதி) = ஸ்வரூப நாஸமும், தோஷ நாஸமும், து:க ப்ராப்தி, அபூர்ணத்வம் என்னுமிந்நான்கு
யேன = எந்த பரமாத்மாவினால்
இதம் ஸர்வம் = இவ்வெல்லா ஜகத்தும்
ததம் = வ்யாப்தமாயிருக்கிறதோ

வித நாமங்களுமற்றவனென்று

விந்தி(யி) = தெரிந்துகொள்

அவ்யயஸ்ய = நாமமற்ற

அஸ்ய = இந்த பரமாத்மாவின்

விநாமம் = நாமத்தை

கர்தும் = செய்வதற்கு

கஃ, சித் = எவனும்

ந, அர்ஹதி = ஸமர்த்தனல்லவதில்லை.

(மூ)—அந்தவந்த இமே தே(ஹே)ஹா நித்யஸ்யோக்தா: ஶரீரிண: ॥
அனாஶினோப்ரமேயஸ்ய தஸ்மாத் யுத்யஸ்வ பாரத ॥18॥

(ப. உ.) அந்தவந்த:, இமே, தேஹா:, நித்யஸ்ய, உக்தா:, ஶரீரிண:। அனாஶின:, அப்ரமேயஸ்ய, தஸ்மாத், யுத்யஸ்வ, பாரத ॥

நித்யஸ்ய = நித்யனான

ஶரீரிண: = ஶரீரமுடைய ஜீவர்களின்

இமே = இந்த கண்ணுக்குப் புலப்படும்

தேஹா: = ஶரீரங்கள்

அந்தவந்த: (இதி) = நாமமுள்ளவைகளென்று

உக்தா: = சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன.

தஸ்மாத் = பரமாத்மா இப்படி நான்குவித மான நாமமற்றவன், ஜீவன் ஶரீரநாமமுடையவன், ஆகையால் பரமாத்மா ஸர்வோத்தமனாதலால்

பாரத = அர்ஜுனனே!

அனாஶின: = நான்குவித நாமங்களற்ற

அப்ரமேயஸ்ய = அப்ரமேயனை (அளவிடப்படாத) பரமாத்மாவின்

(பூஜார்த்தம்) = பூஜைக்காக

யுத்யஸ்வ = யுத்தத்தைச் செய்.

17, 18, ஶ்லோகங்களின் கருத்து:—பரமாத்மா நான்குவித மான நாமமற்றவன். ஜீவன் தேஹ நாமமுள்ளவன். ஆகையால் பரமாத்மா ஸர்வோத்தமன், மோக்ஷாதி புருஷார்த்தங்களைக் கொடுப்பவனாகையால் 'ஸ்வகர்மணா தமப்யர்ச்ய ஸித்திம் விந்ததி மானவ:' (கீதா 18-46) என்று சொல்லியுள்ளவாறு என்னுடைய (ஶ்ரீ கிருஷ்ணனின்) பூஜைக்காக யுத்தத்தைச் செய்.

அவதரணிகை:—சைத்ரன் மைத்ரனைக் கொன்றான், மைத்ரன் சைத்ரனால் கொல்லப்பட்டான் என்று வ்யவஹாரமிருக்க, ஜீவன் சாவதில்லை, நித்யன் என்று சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும் என்னும் அர்ஜுனனின் ஆக்ஷேபத்திற்கு, மைத்ரன் (ஜீவன்)

மரணத்தை யடைபவனல்ல, சைத்ரன் (ஜீவன்) ஸ்வதந்த்ரமாய் கொல்பவனுமல்ல, ஆகையால் சைத்ரன் கொல்லுகிறான், மைத்ரன் கொல்லப்படுகிறான் என்று வ்யவஹரிப்பவர்கள் அஜ்ஞானிகள் என்று பதில் அளிக்கிறான் :—

(மூ)—ய ஏநம் வேத்தி ஹந்தாரம் யஶ்சைனம் மன்யதே ஹதம் ||
உபௌ(ஹௌ) தௌ ந விஜானீதௌ நாயம் ஹந்தி ந ஹன்யதே ||19||

(ப. உ.) யः, ஏனம், வேத்தி, ஹந்தாரம், யः, ச, ஏனம், மன்யதே, ஹதம் | உபௌ(ஹௌ), தௌ, ந, விஜானீதः, ந, அயம், ஹந்தி, ந, ஹன்யதே ||

யः	= எவன்
ஏனம்	= இந்த ஜீவனை
ஹந்தாரம்	= மற்றொரு ஜீவனை ஸ்வதந்த்ரமாகக் கொல்பவனென்று
வேத்தி	= தெரிந்துகொள்ளுகிறானே
ச	= மற்றும்
யः	= எவன்
ஏனம்	= இந்த ஜீவனை
ஹதம்	= கொல்லப்பட்டவனென்று
மன்யதே	= தெரிந்து கொள்கிறானே
தௌ, உபௌ	= அவ்விருவரும்
ந, விஜானீதः	= அஜ்ஞானிகள் (ஏனென்றால்)
அயம்	= இந்த ஜீவன் (அஸ்வதந்த்ரனாகையால் ஸ்வதந்த்ரனுமல்ல)
ந, ஹந்தி	= கொல்பவனல்ல.
(ஜீவः)	= ஜீவன்
ந, ஹன்யதே	= ஸ்வரூபத: நித்யனாதலால் கொல்லப்படுபவனல்ல.

அவதாரணிகை—ஜீவன் ஸ்வரூபத: பிறப்பதில்லை, இறப்பதுமில்லை என்னும் விஷயத்தில் காடகோபனிஷத்தின் ஸம்மதியைச் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—ந ஜாயதே ம்ரியதே வா கதா(ஆ)சின்னாயம்
பூ(ஹ)த்வா ப(ஹ)விதா வா ந பூ(ஹ)யः||
அஜோ நித்யः ஶாஶ்வதோயம் புராணோ
ந ஹன்யதே ஹன்யமானே ஶரீரே ||20||

(ப. உ.) ந, ஜாயதே, ம்ரியதே, வா, கதா(ஆ)சித், ந, அயம், பூ(ஹ)த்வா, ப(ஹ)விதா, வா, ந, பூ(ஹ)யः | அஜः, நித்யः, ஶாஶ்வதः, அயம், புராணः, ந, ஹன்யதே, ஹன்யமானே, ஶரீரே||

அயம் = இந்த ஜீவன்
ந, ஜாயதே = (ஸ்வரூபத்திலு
ல்) பிறப்பதில்லை.
வா = மற்றும்
ந, ம்ரியதே = (ஸ்வரூபத்திலுல்)
இறப்பதுமில்லை.
பூ(ஹூ)த்வா, வா(ஏவ) } = எல்லாவிதத்திலும் இருந்தே
பூ(ஹூ)ய: = மற்றும்
ப(ஹ)விதா = பிறப்பவன்
ந = அல்ல (பிறப்பவன் என்னும் வ்யவஹாரத்திற்கு விஷயனல்ல)
கிம், து புராண: (புரம் அணதி புராண:) } = வேறென்ன வெ = ஸரீரத்தையடைபவன் (ஈஸ்வரனின் ஸ்வரூபமும், தேஹமும், நித்யம், ஜீவனின் ஸ்வரூபமும்

நித்யமேயாயினும் அவனிடதே ஹம்பிறக்கிறது. ஆயினும் ஈஸ்வரனைப் போல் எல்லா விதத்திலும் இருந்தே பிறந்தவன் என்னும் வ்யவஹாரத்திற்குவிஷயனல்ல)
அஜ: = ஸ்வரூபத: பிறப்பில்லாதவன்.
நித்ய: = ஸ்வரூபத: நாஸமில்லாதவன்
ஸாஸ்வத: } = ஸ்வரூபத: விகாரமற்றவன்.
ஸாரீர = தேஹம்
ஹன்ய-மானே (அபி) } = நஷ்டமாயினும்
ந, ஹன்யதே } = நாஸமடைபவனல்ல.

(க. உ.):—காடகோபனிஷத்தில் "தேஹம் நஷ்டமாயினும், ஜீவன் நாஸமடைவதில்லை, ஜீவன் நித்யன், நிர்விகாரன்" என்று சொல்லியிருப்பதினால், ஜீவன் மரணமடைகிறான், மற்றும் ஜீவனைக் கொல்லுகிறார்கள் என்று வ்யவஹரிப்பவர்கள் அஜ்ஞானிகளென்று முதலில் சொல்லியது ப்ராமாணிகமானது.

(மூ)—வேதா(ஆ)விநாசினம் நித்யம் ய ஏனமஜ மவ்யயம்॥
கத(ய)ம் ஸ புருஷ: பார்த்த(ய) கம் கா(வா)தயதி ஹந்தி
கம் ॥21॥

(ப. உ.) வேத, அவிநாசினம், நித்யம், ய:, ஏனம், அஜம், அவ்யயம் |
கத(ய)ம், ஸ:, புருஷ:, பார்த்த, கம், கா(வா)தயதி, ஹந்தி, கம் ॥

பார்த்த = அர்ஜுன!
ய: = எவன்
ஏனம் = இந்த ஜீவனை
நித்யம் = வளருகிறவனல்லவென்றும்
அவ்யயம் = க்ஷீணமடைபவ

னல்லவென்றும்
அஜம் = பிறப்பில்லாதவ
னென்றும்
(அத ஏவ) = அதிலேயே
அவிக்ரு } = நாசரஹித
பரினம் } னென்றும்
வேத = தரித்து
கொள்கிறதே
ஸ:, புருஷ: = அந்த மனிதன்
கத(ம்)ம் = எப்படி
கம் = யாரை
கா(வா)தயதி = ஸம்ஹாரம்
செய்விப்பவனை
வான்? (ஆவ
தில்லை)
கத(ம்)ம் = எப்படி
கம் = யாரை
ஹந்தி = கொல்வான்!
(கொல்வதில்லை.)

அவதரணிகை:—ஜீவன் எப்படி பழையதான வஸ்த்ரங்களை விட்டு, புதியதான வஸ்த்ரங்களை ஸ்வீகரிக்கிறதே, அப்படியே பழையதான தேஹத்தை விட்டு புதியதான சரீரத்தை அடைவதினால் பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் சரீரம் நாசமடைகிறதென்று துக:கப்படக்கூடாது என்று சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—வாஸாம்ஸி ஜீர்ணானி யதா(ஃ)ம் விஹாய
நவானி க்ருஹ்ணாதி நரோபராணி ||
ததா(ஃ) சரீராணி விஹாய ஜீர்ணான்-
யன்யானி ஸம்யாதி நவானி தே(ஓ)ஹீ ||22||

(ப. உ.) வாஸாம்ஸி, ஜீர்ணானி, யதா(ஃ)ம், விஹாய, நவானி, க்ருஹ்ணாதி, நர:, அபராணி| ததா(ஃ)ம், சரீராணி, விஹாய, ஜீர்ணானி, அன்யானி, ஸம்யாதி, நவானி, தேஹீ ||

நர: = மனிதன்
யதா(ஃ)ம் = எப்படி
ஜீர்ணானி = பழையதான
வாஸாம்ஸி = வஸ்த்ரங்களை
விஹாய = விட்டு
நவானி = புதியதான
அபராணி = வேறு வஸ்த்ரங்களை
க்ருஹ்ணாதி = எடுத்துக்கொள்கிறதே
ததா(ஃ)ம் = அப்படியே
தே(ஓ)ஹீ = ஜீவன்
ஜீர்ணானி = பழையதான
சரீராணி = தேஹங்களை
விஹாய = விட்டு
நவானி = புதியதான
அன்யானி (சரீராணி) = வேறு தேஹங்களை
ஸம்யாதி = அடைகிறான்.

(மூ)—நைனம் சி(ஹி)ந்தந்தி சஸ்த்ராணி நைனம் த(ஃ)ஹதி பாவக:||
ந சைனம் க்லேத(ஃ)யந்த்யாபோ ந சோஷயதி மாருத: ||23||

(ப. உ.) ந, ஏனம், சி(ஹி)ந்தந்தி, சஸ்த்ராணி, ந, ஏனம், த(ஃ)ஹதி, பாவக:| ந, ச, ஏனம், க்லேத(ஃ)யந்தி, ஆப:, ந, சோஷயதி, மாருத: ||

ஸஸ்த்ராணி = ஆயுதங்கள்
ஏனம் = இந்த ஜீவனை
ந சி(ஹி)ந்தந்தி = வெட்டுவதில்லை.
பாவக: = அக்னி
ஏனம் = இந்த ஜீவனை
ந, தஹதி = ஸுடுவதில்லை.
ஆப: = ஜலம்
ஏனம் = இந்த ஜீவனை
ந க்லேதயந்தி = நனைக்கிறதில்லை.
ச = மற்றும்
மாருத: = காற்று
ந, ஸோஷயதி = உலர்த்துவதில்லை.

(மூ)—அச்சே(ஹே)த்யோய மதா(ஔ)ஹ்யோய மக்லேத்யோஸோஷ்ய ஏவ ச||

நித்ய: ஸர்வகதஸ்தா(ஔ)ணுரசலோயம் ஸனாதன: ||24||

(ப. உ.) அச்சே(ஹே)த்ய:, அயம், அதா(ஔ)ஹ்ய:, அயம், அக்லேத்ய:, அஸோஷ்ய:, ஏவ, ச| நித்ய:, ஸர்வக(ம)த:, ஸ்தா(ஔ)ணு:, அசல:, அயம், ஸனாதன:.

அயம் = இந்த ஜீவன்
அச்சே(ஹே)த்ய: = வெட்டப்படுபவனல்ல.
அயம் = இந்த ஜீவன்
அதா(ஔ)ஹ்ய: = சுடப்படுபவனல்ல.
அக்லேத்ய: = நனைக்கப்படுபவனல்ல.
ச = மற்றும்
அஸோஷ்ய:, ஏவ நித்ய: = உலர்த்தப்படுபவனுமல்ல. நித்யன்.
ஸர்வகத ஸ்தாணு: (ஸர்வகத ஸ்தஸ்சா ஸௌ அணுஸ்ச ஸர்வகத ஸ்தாணு:) = எல்லா வற்றிலுமிருக்கும் பரமாத்மாவிடத்தில் இருப்பவன். மற்றும் அணுரூபமுள்ளவன்.
அசல: = பாரதந்தர்யாதிதர்மங்களில் விடப்படாதவன்.
அயம் ஸனாதன: = அனாதியாயிருப்பவன்.

அவதாரணிகை :—"ஈஸ்வரன் எல்லாவற்றிலும் இருப்பவனாயின் நமக்கு காணப்படவேண்டுமல்லவா? காணப்படுவதில்லையாதலால் மேற் ஸ்லோகத்தில் ஈஸ்வரன் (பரமாத்மா) ஸர்வகதன் என்று சொல்லியது பொருந்துவதில்லை." என்னும் அர்ஜுனனிடம் ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதா(யா)னம் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—அவ்யக்தோய மசிந்த்யோய மவிகார்யோய முச்யதே ||
தஸ்மாதேனம் விதித்வைவம் நானுஶோசிது மர்ஹஸி ||25||

(ப. உ.) அவ்யக்த:, அயம், அசிந்த்ய:, அயம், அவிகார்ய:, அயம், உச்யதே | தஸ்மாத், ஏனம், விதித்வா, ஏவம், ந, அனுஶோசிதும், அர்ஹஸி ||

அயம் = பின் ஸ்லோகத்தில் 'ஸர்வகத:' என்னும் பதத்தினால் சொல்லிக் கொள்ளப் பட்ட பரமாத்மா

அவ்யக்த: = தன்னிச்சையில்லாமல் பிறரால் கண்டு கொள்ளத் தக்கவனல்ல.

அயம் = இந்த பரமாத்மா

அசிந்த்ய: = எண்ணமுடியாத ஶக்தியுடையவன்.

அவிகார்ய: = அசிந்த்ய ஶக்தி நாஶமென்னும் விகாரமற்றவன் (பரமாத்மா எப்பொழுதும் யோசிக்க முடியாத வல்லமையுடையவனல்லவா? அதனால் எல்லாவற்றிலும் இருந்தவனையும் காணப்படாமலிருக்கலாம். ஆகையால் அவன் 'ஸர்வகத' னென்று சொல்லியது யுக்தமானதே).

தஸ்மாத் = ஜீவனும் நித்யனாதலால்

ஏனம் = இந்த ஜீவனை

ஏவம் = நித்யனென்று

விதித்வா = தெரிந்து கொண்டு

(த்வம்) = நீ

அனுஶோசிதும் } = துக்கப்படுவதற்கு

ந அர்ஹஸி } = அர்ஹனல்ல. (துக்கமடையாதே.)

(மூ)—அத(ஶ) சைனம் நித்யஜாதம் நித்யம் வா மன்யஸே ம்ருதம் ||
ததா(ஶா)பி த்வம் மஹாபா(வா)ஹோ நைனம் ஶோசிது மர்ஹஸி ||26||

(ப. உ.) அத(ஶ), ச, ஏனம், நித்யஜாதம், நித்யம், வா, மன்யஸே, ம்ருதம் | ததா(ஶா), அபி, த்வம், மஹாபா(வா)ஹோ, ந, ஏனம், ஶோசிதும், அர்ஹஸி ||

மஹா, பாஹோ = அதிக பலசாலியான அர்ஜுனன்!
த்வம் = நீ
ஏனம் = இந்த ஜீவனை
நித்யஜாதம் = நியமமாக சரீர ஸம்பந்த ரூபமான பிறப்பு, புள்ளவனென்றும்
வா = மற்றும்
நித்யம் = நியமமாய்
ம்ருதம் = சரீர விடியோக ரூபமான மரணம்

முள்ளவனென்றும்
மன்யஸே, மதா (ஶ), அபி = நீ தெரிந்து கொண்டபோதிலும்
ஏனம் (ப்ரதி) = ஜீவனைக் குறித்து
ஶோசிதும் = துக்கப்படுவதற்கு
ந, அர்ஹஸி = அர்ஹனல்ல. (துக்கப்படாதே)

(க. உ.):—போரில் இந்த பீஷ்மாதிகள் மரணமடைந்தபோதிலும் அவர்களைக் குறித்து நீ துக்கப்படாதே.

அவதரணிகை :—பந்துக்களான பீஷ்மத்ரோணாதிகள் மரணமடைந்தாலும், வ்யஸனப்படாதே என்று சொல்வது எப்படி பொருந்தும்? என்னும் அர்ஜுனனின் ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ஜாதஸ்ய ஹி த்ருவோ ம்ருத்யுர் த்ருவம் ஜன்ம ம்ருதஸ்ய ச ||
தஸ்மாத பரிஹார்யேர்த்தே(ஶே) ந த்வம் ஶோசிது மர்ஹஸி ||27||

(ப. உ.) ஜாதஸ்ய, ஹி, த்ருவ:, ம்ருத்யு:, த்ருவம், ஜன்ம, ம்ருதஸ்ய, ச | தஸ்மாத், அபரிஹார்யே, அர்த்தே, ந, த்வம், ஶோசிதும், அர்ஹஸி ||

ஜாதஸ்ய = பிறந்தவனுக்கு
ம்ருத்யு: = மரணம்
த்ருவ: = நிச்சயம்.
ச = மற்றும்
ம்ருதஸ்ய = அபேராக்ஷானத்தையடையாமல் மரணமடைந்தவனுக்கு
ஜன்ம = பிறப்பு
த்ருவம் = நிச்சயம்.
தஸ்மாத் = இப்படி சரீர விடியோக ரூபமான மரணம் யுத்தம் செய்யாமலிருந்தாலும் உண்டாவதில்
அபரிஹார்யே = பரிஹரித்துக் கொள்வதற்கு முடியாத
அர்த்தே = மரண விஷயத்தில்
த்வம் = நீ

சோகிதும் = துக்கப்படுவதற்கு
ந, அர்ஹஸி = அர்ஹனல்ல. (துக்கப்பட வேண்டாம்)

(க. உ.):— பீஷ்மாதிகளுக்கு மரணம் நியதமானதினால் அவர்களின் சரீரங்கள் எப்படியாயினும் நாசமடைபவைகளே. இப்படியிருக்க—பகவத்பூஜாரூபமான யுத்தத்தில் அவர்களை நீ கொன்றால் உனக்கு புண்யமுண்டாகிறது. ஆகையால் அவர்கள் மரணமடைகிறார்களென்று துக்கப்படாமல் யுத்தத்தைச்செய்து புண்யத்தை ஸம்பாதித்துக்கொள்.

(மூ)—அவ்யக்தாதீ(நீ)னி பூ(ஹ)தானி வ்யக்தமத்யானி பாரத ||
அவ்யக்த நித(ய)னான்யேவ தத்ர கா பரிவேதனா ||28||

(ப. உ.) அவ்யக்தாதீ(நீ)னி, பூ(ஹ)தானி, வ்யக்தமத்யானி, பாரத | அவ்யக்தநித(ய)னானி, ஏவ, தத்ர, கா, பரிவேத(ஊ)னா ||

பாரத = ஓ அர்ஜுனனே!
பூ(ஹ)தானி = சரீரங்கள்
அவ்யக்தாதீனி = ப்ரக்ருதி தத்வத்தை தே யமூலகாரணமாயுடையவைகள்.
வ்யக்தமத்யானி = ஜனன மரணங்கள் நடுவில் காணப் படுபவைகள் (தோன்று கிறவைகள்)
அவ்யக்த நிதனானி (ஏவ) = ப்ரக்ருதி தத்வத்திலேயே போய்சேறுகிறவைகள்.
தத்ர = இப்படிப்பட்ட சரீரங்களின் விஷயத்தில்
கா, பரிவேத(ஊ)னா = துக்கமேன்?

(மூ)—ஆஸ்சர்யவத் பஸ்யதி கஸ்சிதே(ஏ)ன-
மாஸ்சர்யவத் வத(ஏ)தி ததை(யை)வ சான்ய: ||
ஆஸ்சர்யவச் சைன மன்ய: ஸ்ருணோதி
ஸ்ருத்வாப்யேனம் வேத ந சைவ கஸ்சித் ||29||

(ப. உ.) ஆஸ்சர்யவத், பஸ்யதி, க:, சித், ஏனம், ஆஸ்சர்யவத், வ(ஏ)தி, ததா(யா), ஏவ, ச, அன்ய: | ஆஸ்சர்யவத், ச, ஏனம், அன்ய:, ஸ்ருணோதி, ஸ்ருத்வா, அபி, ஏனம், வேத, ந, ச, ஏவ, க:, சித்||

(ய:)கஸ்சித் = எந்த ஒரு ஜீவன்
ஏனம் = இந்த ஜீவனை
ததா(யா) ஏவ = பின் சொல்லிய வாறு ஜீவன் ஸ்வரூபத்தை

ல் நித்யன், தே ஹத்தின் பிரா ப்தி, வியோகம் இவைகளை யுடையவன் ஈச்வரா தீனன் என்று

பச்யதி = காணுகிறான்
(ஸ:) = அந்த ஜீவன்
ஆச்சர்யவத் = ஆச்சர்யனை (தர்லபன்.)
ச = மற்றும்
அன்ய:, கச்சித் } = மற்றொரு ஜீவன்
ததா(யா) (ஏவ) } = அப்படியே ஜீவன் பரமாத் மாதீனன், ஸ்வ ரூபத: நாசமில் லாதவன், சரீர நாச முடையவ னென்று
வத(உ)தி = சொல்லு கிறான்

ஸ: = அந்த ஜீவன்
ஆச்சர்யவத் = தர்லபனை.
ச = மற்றும்
(ய:), கச்சித், அன்ய: } = மற்றொரு எந்த ஜீவன்
ஏனம் = இந்த ஜீவனை
ததா (யா) (ஏவ) } = முன் சொன் னது போலவே
ச்ருணோதி = கேட்கிறான்
ஸ: = அந்த ஜீவனும்
ஆச்சர்யவத் = தர்லபனை.
கச்சித் = எந்த ஜீவனு மும்
ஏனம் = இந்த ஜீவனை
ச்ருத்வாஅபி = கேட்டும்
(உக்த்வா, அபி) } = சொல்லியும்
(த்ருஷ்ட் வா, அபி) } = பார்த்தும்
ந, வேத = ஸரியாக தெரிந் து கொள்வ தில்லை.

(க. உ.):—இவ்வாறு ஜீவனின் ஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்தவர் கள் தர்லபர்கள். நீயும் ஜீவனை தெரியாமலிருப்பதினால் துக்கப் படுகிறாய். ஜீவனின் ஸ்வரூபத்தை ஸரியாய் தெரிந்துகொண்ட வர்கள் துக்கப்படமாட்டார்கள்.

(மூ)—தே(ஏ)ஹீ நித்யமவத்யோயம் தே(ஏ)ஹே ஸர்வஸ்ய பாரத ||
தஸ்மாத் ஸர்வாணி பூ(ஹ)தானி ந த்வம் சோசிது மர்ஹஸி ||30||

(ப. உ.) தே(ஏ)ஹீ, நித்யம், அவத்(ய்)ய:, அயம், தேஹே, ஸர்வ ஸ்ய, பாரத | தஸ்மாத், ஸர்வாணி, பூ(ஹ)தானி, ந, த்வம், சோசிதும், அர்ஹஸி ||

பாரத = அர்ஜுனா!
ஸர்வஸ்ய = எல்லா ஜீவர் களின்
தேஹே = சரீரம்
[வத்(ய்)ய மானேபி] } = நாசமடைந்த போதிலும்

அயம் தேஹீ = இந்த ஜீவன்
நித்யம் = எப்பொழுதும்
அவத்(ய்)ய: = நாசமில்லாதவன்.
தஸ்மாத் = ஸாரம் நாசமடைவதையாகையினாலும், தேஹம் நாசமடைந்தாலும் பீஷ்மாதிகள் நாசமடைவதில்லையாத லாலும்
த்வம் = நீ
ஸர்வாணி } = ஸமஸ்தான
பூ(ஹ-ஏ) } பீஷ்மாதி ஜீவர்
தானி [உத் } களைக் குறித்து
தி(ஷ்)ய] }
ஸோசிதும் = துக்கப்படுவதற்கு
ந, அர்ஹஸி = யோக்யனல்ல. (துக்கப்படவேண்டாம்).

அவதாரணிகை :—போர்புரிவது க்ஷத்ரியர்களுக்கு ஸ்வதர்மம். போரைவிட க்ஷத்ரியர்களுக்கு ஸ்ரேயஸ்கரமானது வேறு யாதுமில்லை. போர் நேர்ந்தபோது ஸரீரத்தில் நடுக்கமடையலாகாது. ஆகையால் யுத்தத்தைக் கண்டு "வேபது(ய-ஈ)ஸ்ச ஸரீரே மே" என் உடல் நடுங்குகிறபடியால் யுத்தம் செய்யமாட்டேன் என்று சொல்லுவது ஸரியல்ல வென்று சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—ஸ்வத(ய)ர்மமபி சாவேக்ஷ்ய ந விகம்பிது மர்ஹஸி॥
த(ய)ர்ம்யாத்தி(யி) யுத்தாத் ச்ரேயோன்யத் க்ஷத்ரியஸ்ய
ந வித்யதே ॥31॥

(ப. உ.) ஸ்வத(ய)ர்மம், அபி, ச, அவேக்ஷ்ய, ந, விகம்பிதும், அர்ஹஸி | த(ய)ர்ம்யாத், ஹி, யுத்தாத், ஸ்ரேய:, அன்யத், க்ஷத்ரியஸ்ய, ந, வித்(ஈ)யதே ॥

ச = மற்றும்
ஸ்வதர்மம், அபி } = க்ஷத்ரியர்களுக்கு யுத்தம் ஸ்வதர்மமானதென்றும்
அவேக்ஷ்ய = தெரிந்து கொண்டு
விகம்பிதும் = நடுக்கமடைவதற்கு
ந அர்ஹஸி } = (நீ) அர்ஹனல்ல (நடுங்கவேண்டாம்).
க்ஷத்ரியஸ்ய = க்ஷத்ரியனுக்கு
தர்ம்யாத் = தர்மஸ்தானமான அல்லது தர்மநாமக பரமாத்மாவின் ஸம்பந்தமான (பகவத் பூஜாரூபமான)
யுத்தாத் = யுத்தத்தைவிட
அன்யத் = வேறான
ஸ்ரேய: = ஸ்ரேயஸ் ஸாதனம்
ந, வித்யதே = கிடையாது.
ஹி = நிஸ்சயம்.

(மூ)—யத்ருச்ச(ஹ)யா சோபபன்னம் ஸ்வர்கத்(ஜீ)வார மபாவ்ருதம் ||
ஸுகி(வி)ன: க்ஷத்ரியா: பார்த்த லப(ஹ்)ந்தே யுத்தமீத்ருஶம்
||32||

(ப. உ.) யத்ருச்ச (ஹ) யா, ச, உபபன்னம், ஸ்வர்க்கத்வாரம், அபாவ்ருதம் | ஸுகினः, க்ஷத்ரியாः, பார்த்த, லப(ஹ்)ந்தே, யுத்தம், ஈத்(ஜீ)ருஶம்||

பார்த்த = அர்ஜுனனே!
ச = மற்றும்
ஸுகி(வி)னः = ஸுகத்திற்குக் காரணமாகிய புண்ணியமுள்ள
க்ஷத்ரியாः = க்ஷத்ரியர்கள்
யத்ருச்ச (ஹ)யா = பரமாத்மாவின் இச்சையால் அல்லது அனுயாஸமாக
உபபன்னம் = கிடைத்த
அபாவ்ருதம் = திறக்கப்பட்ட ஆவரணமுடைய
ஸ்வர்க்கத்வாரம் = ஸ்வர்க்கத்திற்குக் கதவைப் போன்ற
ஈத்(ஜீ)ருஶம் = ஸ்வதர்மமாகிய (புண்யகரமான)
யுத்தம் = யுத்தத்தை [ள்.
லப(ஹ்)ந்தே = அடைகிறார்க-

(க. உ.) :—தர்மத்திற்கு ஸாதனமாகிய யுத்தத்தை புண்யவான்கள் அடைகிறார்கள். அனுயாஸமாக வந்த புண்ய ஸாதனமாகிய யுத்தத்தை விடாதே.

(மூ)—அத(ழ) சேத் த்வமிமம் தர்ம்யம் ஸம்க்(ஜீ)ராமம் ந கரிஷ்யஸி ||
தத: ஸ்வதர்மம் கீர்த்திம் ச ஹித்வா பாபமவாப்ஸ்யஸி ||33||

(ப. உ.) அத(ழ), சேத், த்வம், இமம், த(ழ)ர்ம்யம், ஸங்க்(ஜீ)ராமம், ந, கரிஷ்யஸி | ததः, ஸ்வத(ர)ர்மம், கீர்த்திம், ச, ஹித்வா, பாபம், அவாப்ஸ்யஸி ||

த்வம் = நீ
இமம் = இந்த
தர்ம்யம் = தர்ம ஸாதனமான
ஸம்க்ராமம் = யுத்தத்தை
அத(ழ), [ய(ஹி)], ந, கரிஷ்யஸி, சேத் = செய்யாவிடின்
ததः = யுத்தத்தை விடுவதினால்
ஸ்வதர்மம் = ஸ்வதர்மத்தையும்
ச = மற்றும்
கீர்த்திம் = கீர்த்தியையும்
ஹித்வா = விட்டு
பாபம் = பாபத்தை
அவாப்ஸ்யஸி = அடைவாய்.

(க. உ):—க்ஷத்ரியர்களுக்கு ஸ்வதர்மமாகிய யுத்தத்தைச் செய்யாவிடில் உனக்கு பாவமுண்டாகிறது.

(மூ)—அகீர்த்திம் சாபி பூ(ஹ-வி)தானி கத(ழ)யிஷ்யந்தி தேவ்யயாம் ||
ஸம்பா(ஹா)விதஸ்ய சாகீர்திர்மரணாத(ஏ)திரிச்யதே ||34||

(ப. உ.) அகீர்திம், ச, அபி, பூ(ஹ-வி)தானி கத(ழ)யிஷ்யந்தி, தே, அவ்யயாம் | ஸம்பா(ஹா)விதஸ்ய, ச, அகீர்தி:, மரணாத், அதிரிச்யதே||

ச	= மற்றும்
பூ(ஹ-வி)தானி	= ஜனங்கள்
தே	= உன்னுடைய
அவ்யயாம்	= நாசமற்ற
அகீர்திம், அபி, ச	= அபகீர்த்தியையும்
கத(ழ)யிஷ்யந்தி	= சொல்வார்கள்.
ஸம்பா(ஹா)விதஸ்ய	= உலகத்தில் மேன்மையடைந்திருக்கும் மனிதனுக்கு
அகீர்த்தி:	= அபகீர்த்தியானது
மரணாத்	= மரணத்தைவிட
அதிரிச்யதே	= அதிகமானது.

(க. உ.):—உலகத்தில் ஸம்பா(ஹா)விதனை மனிதனுக்கு அபகீர்த்தி (அபவாதம்) மரணத்தைவிட அதிகமாதலால் நீ யுத்தத்தைச் செய்யாமலிருந்து அபகீர்த்தியை அடையாதே. யுத்தம் செய்.

(மூ)—ப(ஹ)யாத் ரணாது(ஏ-ப)ரதம் மம்ஸ்யந்தே த்வாம் மஹாரதா: (ஏா:) ||
யேஷாம் ச த்வம் பஹு-மதோ பூத்வா யாஸ்யஸி லாக(ஹ)வம் ||35||

(ப. உ.) ப(ஹ)யாத், ரணாத், உபரதம், மம்ஸ்யந்தே, த்வாம், மஹாரதா(ஏா): | யேஷாம், ச, த்வம், பஹு-மத:, பூ(ஹ-வி)த்வா, யாஸ்யஸி, லாக(ஹ)வம் ||

மஹாரதா(ஏா):	= மஹாரதிகர்களான பீஷ்மத்ரோணாதிகள்
த்வாம்	= உன்னை
ப(ஹ)யாத்	= பயத்தினால்
ரணாத்	= யுத்தத்திலிருந்து
உபரதம்	= பின்வாங்கினவனென்பதாக
மம்ஸ்யந்தே	= நினைத்துக் கொள்வார்கள்.
ச	= மற்றும்
யேஷாம்	= எந்த பீஷ்மாதி மஹாரதி(ழி)கர்களுக்கு
த்வம்	= நீ

பஹுமத: = மேன்மையுள்ளவனென்று ஸம்மதன்

பூத்வா (அஸி) } = ஆயிருப்பாயோ

தேஷாம் (புரத:, ஏவ) } = அவர்களிடத்திலேயே

லாகவம் = கீழ்மையை

யாஸ்யஸி = அடைவாய்.

(மூ)—அவாச்ய வாதாம்ஶ்ச பஹூன் வதிஷ்யந்தி தவாஹிதா: ||
நிந்தந்தஸ்தவ ஸாமர்த்யம் ததோ துக்கதரம் நு கிம் ||36||

(ப. உ.) அவாச்யவாதான்(ஆன்), ச, பஹூன், வதி(தி)ஷ்யந்தி, தவ, அஹிதா: | நிந்த(ந்)ந்த:, தவ, ஸாமர்த்யம், தத:, துக்கதரம், நு, கிம் ||

ச = மற்றும்

தவ = உன்னிட

அஹிதா: = பகைவரான துர்யோதனாதிகள்

தவ = உன்னுடைய

ஸாமர்த்யம் = ஸாமர்த்யத்தை

நிந்தந்த: (ஸந்த:) } = இகழ்பவராய்

பஹூன் = விசேஷமாக

அவாச்ய-வாதான் } = ஆடக்கூடாத வார்த்தைகளை

வதிஷ்யந்தி = ஆடுவார்கள்.

தத: = மூத்தருக்களால் செய்யப்படும் நிந்தனைகளைக் கேட்பதை விட

துக்கதரம் = அதிக துக்கரமானது

கிம், நு = வேறு யாதிருக்கிறது?

(க. உ.) :—பகைவர்கள் செய்யும் நிந்தனைகளைக் கேட்பதைக்காட்டிலும் துக்கமானது வேறெதுவுமில்லை. அதுவே மிகவும் துக்கமானது.

(மூ)—ஹதோ வா ப்ராப்ஸ்யஸே ஸ்வர்க்கம் ஜித்வா வா போ(ஹோ)க்ஷ்யஸே மஹீம் ||
தஸ்மாது(உ)த்திஷ்ட கௌந்தேய யுத்தாய க்ருத நிஶ்சய:||37||

(ப. உ.) ஹத:, வா, ப்ராப்ஸ்யஸே, ஸ்வர்க்கம், ஜித்வா, வா, போ(ஹோ)க்ஷ்யஸே, மஹீம் | தஸ்மாத், உத்திஷ்ட, கௌந்தேய, யுத்தாய, க்ருத நிஶ்சய: ||

கௌந்தேய = அர்ஜுன!

ஹத:, வா = கொல்லப்படுவாயாகில்

ஸ்வர்க்கம் = மோக்ஷத்தை

ப்ராப்ஸ்யஸே } = அடைவாய்.

ஜித்வா, வா = ஜயமடைவாயாகில்

மஹீம் = பூமியை
போ(ஹோ)க்ஷ்யஸே = அனுபவிப்பாய்.
தஸ்மாத் = ஜயித்தாலும், மரணமடைந்தாலும் ப(ஹ)ல

மிருப்பதினால்
யுத்தாய = யுத்தத்திற்காக
க்ருத நிஸ்சய: (ஸன்) = செய்கிறேன் என்னும் நிஸ்சயமுடையவனாய்
உத்திஷ்ட = எழுந்திரு.

(க. உ.):—யுத்தத்தில் நீ மரணமடைந்தால் மோக்ஷத்தை யடைவாய். ஜயித்தால் ராஜ்யத்தை யடைவாய். இப்படி ஜயித்தாலும், மரணமடைந்தாலும் ப(ஹ)லமிருப்பதினால் "யத்வா ஜயேம யதி(தி) வா நோ ஜயேயு:" நாங்கள் ஜயிப்போமோ அவர்கள் ஜயிப்பார்களோ என்கிற நிஸ்சயமில்லாததால் யுத்தம் செய்யமாட்டேன் என்பது யுக்தமல்ல.

(மூ)—ஸுகது:கே ஸமே க்ருத்வா லாபா(ஹா)லாபௌ(ஹௌ) ஜயா-ஜயௌ ||

ததோ யுத்தாய யுஜ்யஸ்வ நைவம் பாபமவாப்ஸ்யஸி || 38 ||

(ப. உ.) ஸுகது:கே, ஸமே, க்ருத்வா, லாபா(ஹா)லாபௌ(ஹௌ), ஜயாஜயௌ | ததः, யுத்தாய, யுஜ்யஸ்வ, ந, ஏவம், பாபம், அவாப்ஸ்யஸி ||

ஸுகது:கே = ஸுகது:கங்களையும்
லாபாலாபௌ = லாபாலாபங்களையும்
ஜயாஜயௌ = ஜயபராஜயங்களையும்
ஸமே = ஸமமாக
க்ருத்வா = செய்து கொண்டு
யுத்தாய = யுத்தத்திற்காக
யுஜ்யஸ்வ = தயாராகுக.
ததः = லாப நஷ்டம், ஜய பராஜயம்,

ஸுக துः:கம் இவைகளை ஸமமாக நினைத்து விஷ்ணு பூஜார்த்தமாய் ஸ்வதர்மமாகிய யுத்தத்தைச் செய்வதினால்
பாபம் = பாவத்தை
ந, அவாப்ஸ்யஸி, ஏவ = அடைவதில்லவே இல்லை.

(க. உ.):—க்ஷத்ரியர்களுக்கு விதிதமான யுத்தத்தை ப(ஹ)லாபேக்ஷையின்றி விஷ்ணுபூஜார்த்தமாகச் செய்வதினால் பீஷ்ம, த்ரோணாதிகளின் ஸம்ஹாரத்தின் பொருட்டான பாவத்தை அடைவதில்லையாதலால் பாவபயத்தினால் யுத்தத்தைச்

செய்யமாட்டேனென்று நீ சொல்வது அறிந்தவர்களாடும் வார்த்தைகளல்ல.

(மூ)— ஏஷா தேபி(ஹி)ஹிதா ஸாம்க்(வீ)யே புத்திர்யோகே(மே)த்வி மாம் ஶ்ருணு ||
பு(வை)த்(யீ)யா யுக்தோ யயா பார்த்த கர்மப(ஸ)ந்த(ய)ம் ப்ர ஹாஸ்யஸி|| 39 ||

(ப. உ.) ஏஷா, தே, அபி(ஹி)ஹிதா, ஸாம்க்(வீ)யே, புத்தி:, யோகே (மே), து, இமாம், ஶ்ருணு ‖ புத்யா, யுக்த:, யயா, பார்த்த, கர்மப(ஸ)ந்த (ய)ம், ப்ரஹாஸ்யஸி ||

பார்த்த	= அர்ஜுன !	இமாம்	= முன் சொல்லப் போகும் வார்த் தையை
ஸாங்க்(வி) யே	= ஜீவ பரமாத்மா க்களின் ஞான விஷயத்தில் (ஜீவேஶ்வரர்க களின் ஞான முண்டாவ தற் காகவே)	ஶ்ருணு	= கேள் (கேட்டு அதன் படி செய்).
		யயா	= எந்த
ஏஷா	= இந்த	பு(வை)த்யா	= அபோராகூ ஞானத்தின் உபாய ஞானத் தினல்
புத்தி:	= வாக்யம்	யுக்த:(ஸன்)	= கூடியவனாய் (ஸாதனங்களை ச் செய்து அப ோராகூ ஞானத் தை ஸம்பாதித் துக்கொண்டு)
தே	= உனக்காக		
அபி(ஹி) ஹிதா	= சொல்லப்பட் டது.	கர்மப(ஸ) ந்த(ய)ம்	= ஸம்ஸாரத்தை
யோகே (மே) து	= ஈஶ்வரனின் அபோராகூ ஞா னதிற்குக் கார ணமாகியஉபாய விஷயத்தில் (உபாய ஞானத் தின்பொருட்டு)	ப்ரஹாஸ் யஸி	= போக்கடித்துக் கொள்வாய்.

(க. உ.) :—ஜீவேஶ்வரர்களின் ஸ்வரூபங்களை இந்த பூர்வ க்ரந்தங்களிலுல் சொன்னேன். உத்தர க்ரந்தங்களில் பரமாத்மா வின் அபோராகூ ஞானத்திற்குக் காரணமான உபாயத்தைச் சொல்லுகிறேன். அவைகளைக் கேட்டு, அதன்படி நடந்து, அபோராகூ ஞானத்தை அடைந்து, அந்த பரமாத்மாவின் ப்ரஸா தத்தினல் (அருளால்) மோகூத்தைப் பெறுக.

(மூ)—நேஹாபி(ஹி)க்ரமநாஶோஸ்தி ப்ரத்யவாயோ ந வித்(ஈ)யதே ||
ஸ்வல்பமப்யஸ்ய தர்மஸ்ய த்ராயதே மஹதோ ப(ஹ)யாத் ||40||

(ப. உ.) ந, இஹ, அபி(ஹி)க்ரமநாஶः, அஸ்தி, ப்ரத்யவாயः, ந, வித்ய
தே | ஸ்வல்பம், அபி, அஸ்ய, தர்மஸ்ய, த்ராயதே, மஹத:, ப(ஹ)யாத் ||

இஹ	= அபோராகூஷ் ஞானத் திற்குக் காரணமான ப (ஹ) லாபேக்ஷையற்ற விஷ்ணு பூஜா ரூபமான கர்ம (யோக) விஷயத்தில்
அபிக்ரம- நாஶः	= ஆரம்பத் திற்கு = நாஶம்[வெறும் ஆரம்ப மாத்திரத் திலும் ப(ஹ) லமின்மை]
ந, அஸ்தி	= கிடையாது. (ஆரம்பிக்கப் பட்ட விஷ்ணு பூஜாத்மகமான கர்மம் முடியாமல் நடுவில் நின்றுவிடினும்)
ப்ரத்யவாயः	= பாவம்
ந, வித்யதே	= கிடையாது.
அஸ்ய	= இந்த
தர்மஸ்ய	= விஷ்ணு பூஜாத் மகமான தர்மத் தின்
ஸ்வல்பம் அபி	= கொஞ்சமாயினும் (எள்ளளவா யினும்)
மஹத:	= மகத்தான
ப(ஹ)யாத்	= ஸம்ஸார பயத் தினின்றும்
த்ராயதே	= ரக்ஷிக்கிறது.

(க. உ.) :—நிஷ்காமுகனைப் (அற்ப பலாபேக்ஷையற்றவனைப்) விஷ்ணு பூஜாத்மகமான கர்மத்தை (யோகத்தை) ஆரம்பித்து அதை முடிப்பதற்கு ஸாத்யமில்லாமல் நடுவில் நின்றுபோயினும் தான் செய்தவரைக்கும் கர்மம் (தர்மம்) வீணாவதில்லை. இந்த ஸ்வல்ப கர்மமாயினும் ஸம்ஸார பயத்தினின்றும் காப்பாற்றுகிறது. க்ஷுத்ர தேவதைகளை உத்தேசித்துச் செய்த கர்மங்களுக்கு நடுவில் விக்னமுண்டாய் பூர்ணமாகாவிடில் எப்படி பாபமுண்டாகிறதோ அப்படி விஷ்ணுபூஜாத்மகமான நிஷ்காம கர்மங்கள் நடுவில் விக்னமுண்டாய் பூர்ணமாகாவிடினும் அதினால் பாவம் உண்டாவதில்லை. ஆகையால் ஓ அர்ஜுன! ஈஶ்வரனின் அபோராகூஷ் ஞானத்திற்கு முன் சொல்லப்போகும் ஸாத(ய)னங்கள் கடினமையாயிருக்குமாதலால் அவைகளை ஆரம்பித்தால் அவை முடியுமோ, முடியாதோ? முடியாவிடின் ஆரம்பித்தது வீணாகிறது, நடுவில் விக்னமுண்டாகி நின்று விடுமாயின் பாவமுண்டா

கிறது, ஆகையால் இந்த பகவத் பூஜாத்மகமான கர்மத்தைச் செய்வதற்கு ஸாத்யமல்ல வென்று யோசிக்காமலே நிஷ்காமமுக ணுய் (அற்ப பயனை விரும்பாமல்) விஷ்ணு பூஜாத்மகமான அப ரோக்ஷ ஞான நிற்கு ஸாத(ய)னமான கர்ம(யோக)ங்களைச் செய்து, ஸம்ஸாரத்தினின்றும் முக்தனுகுக.

(மூ)—வ்யவஸாயாத்மிகா புத்தி(யீ)ரேகேஹ குரு-நந்தன ||
பஹு-ஸாகா(வா) ஹ்யனந்தாஶ்ச புத்தயோவ்யவஸாயிணம்
||41||

(ப. உ.) வ்யவஸாயாத்மிகா, புத்தி:, ஏகா, இஹ, குரு-நந்தன | பஹு-ஸாகா:(வா:), ஹி, அநந்தா:, ச, புத்தய:, அவ்யவஸாயிணம் ||

குரு-	= குருகுலத்திற்கு	ஏகா, ஹி	= ஓரேவிதமானது.
நந்தன	= ஆநந்தத்தைத் தருபவனே அர்ஜுனு!	அவ்யவஸாயிணம்	= நிஜமான ஞான மற்றவர்களின்
வ்யவஸாயாத்மிகா	= நிஜமான ஞானத்தையுண்டாக்கும்	புத்தய:	= ஞானஜனகமான வாக்யங்கள்
புத்தி:(யீ:) (புத்யதே அனயா இதி)	= வாக்யம்	பஹு-ஸாகா: (வா:)	= விருத்தமான அனேக அர்த்த விஷயகமான வைகள்.
இஹ	= பௌருஷேய க்ரந்தங்களிலும், வேதங்களிலும்	ச	= மற்றும்
		அனந்தா:	= அளவற்றவைகள்.

(க. உ.):—நிஜமான ஞானத்தையுண்டாக்கக்கூடிய வாக்யங்கள் வேதங்களிலாகிலும், பௌருஷேயமான ப்ராமாணிக க்ரந்தங்களிலாகிலும் ஒரே விதமாக இருக்கின்றன. யதார்த்த ஞானமற்ற அப்ரமாணங்களான தர்வாதிகளின் வாக்யங்கள் அனேகமாயிருப்பினும், அவைகள் அங்கீகரிப்பதற்கு யோக்ய மானவைகளல்ல. ஆகையால் நான் (ஸ்ரீகிருஷ்ணன்) சொல்லிய வாக்யங்களே ப்ரமாணமானவைகள். (நிஜமான ஞானத்தை பிறப் பிக்கக்கூடியவைகள்.) ஆகையால் ஒன்றுக்கொன்று விருத்தமான அனேக அர்த்தங்களைச் சொல்லும் அனேக வாக்யங்கள்

(அனேக மதங்கள்) இருக்க, நீ (கிருஷ்ணன்) சொல்லிய வாக்யங் களையே கேட்டு அவைகளில் நம்பிக்கை வைத்து, அதன்படிக்கே நடந்துகொள்ளென்று சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும் என்று யோசிக்கவேண்டாம்.

(மூ)—யாமிமாம் புஷ்பிதாம் வாசம் ப்ரவத(ஓ)ந்த்யவிபஶ்சித: ||
வேத(ஓ)வாத(ஓ)ரதா: பார்த்த நான்யதஸ்தீதி வாதி(ஈ)ன: ||42||
காமாத்மான: ஸ்வர்கபரா ஜன்ம-கர்மப(ல)ல-ப்ரதா(ஓ)ம் ||
க்ரியாவிஶேஷ பஹு-லாம் போ(ஹோ)க(ை)ஶ்வர்ய
க(ஃ)திம் ப்ரதி ||43||

(ப. உ.) யாம், இமாம், புஷ்பிதாம், வாசம், ப்ரவத(ஓ)ந்தி, அவிபஶ் சித: | வேதவாதரதா:, பார்த்த, ந, அன்யத், அஸ்தி, இதி, வாதி(ஈ)ன: || காமாத்மான:, ஸ்வர்கபரா:, ஜன்ம-கர்மப(ல)லப்ரதா(ஓ)ம் | க்ரியாவிஶேஷ ப(வ)ஹு-லாம், போ(ஹோ)க(ை)ஶ்வர்ய-க(ஃ)திம், ப்ரதி ||

பார்த்த = அர்ஜுனனே!
அவிபஶ்சித: = அஜ்ஞானிகள்
வேதவாத ரதா: = வேதங்களுக்கு மேன் மேல் தோன்றும் அர்த்தத்திலேயே ஆஸக்தரான
அன்யத், ந, அஸ்தி, இதி, வாதின: = ஸ்வர்க்கத்தை விட வேறு மோக்ஷாதி பலங்கள் இல்லை என்று சொல்லும்
காமாத்மான: = காம்யமான பலங்களிலேயே மனதுள்ள
ஸ்வர்கபரா: = ஸ்வர்க்கமேஉத்தமபுருஷார்த்தமென்று தெரிந்துகொண்டிருக்கும் ஜனங்கள்
ஜன்ம- = ஜன்மரூபமான
கர்மபல- = கர்மபலங்களை
ப்ரதா(ஓ)ம் = கொடுக்கும்
க்ரியா விஶேஷ பஹு-லாம் = விசேஷமான யஜ்ஞாதி கர்மங்களை ப்ரதிபாதிக்கும்
யாம், இமாம் = எந்த இந்த
புஷ்பிதாம் = புஷ்பஸ்தானீயமான (புஷ்பத்தைப் போன்ற) ஸ்வர்க்காதி பலங்களைச் சொல்லும்
வாசம் = வேதவாக்யத்தை
போக- = போகமென்ன
ஐஶ்வர்ய- = ஐஶ்வர்யமென்ன
கதிம் = இவைகளின் அடைதலை
ப்ரதி = குறித்து
ப்ரவதந்தி = சொல்லுகிறார்கள்.

(மூ)—போ(ஹோ)கை(ஸ)ஶ்வர்ய ப்ரஸக்தானும் தயாபஹ்ருத சேதஸாம் ||
வ்யவஸாயாத்மிகா புத்திஸ்ஸமாதௌ(யௌ) ந விதீ(தீ)யதே ||44||

(ப. உ.) போ(ஹோ)கை(ஸ)ஶ்வர்ய-ப்ரஸக்தானும், தயா, அபஹ்ருத சேதஸாம் | வ்யவஸாயாத்மிகா, புத்தி:, ஸமாதௌ, ந, விதீ(தீ)யதே ||

தயா = அந்த வேத வாக்யத்தினால்
அபஹ்ருத- = அபஹரிக்கப் பட்ட
சேதஸாம் = மனதுடைய
போக(ஸ)- = இன்பம்
ஐஶ்வர்ய- = செல்வம் இவை களிலேயே
ப்ரஸக்தானும் } = பற்றுள்ள மனதுடைய ஜனங்
ஸமாதௌ } = அந்த: காணத்தில்
(யௌ)
வ்யவஸாயாத்மிகா } = தத்வநிஶ்சயரூபமான
புத்தி: = ஞானம் (அறிவு)
ந, விதீ(தீ)யதே } = பிறப்பதில்லை (உண்டாவதில்லை.)

(மூ)—த்ரைகு(கு)ண்யவிஷயா வேதா நிஸ்த்ரைகுண்யோ ப(ஹ)வார்ஜுன ||
நிர்த்வந்த்வோ நித்யஸத்வஸ்தோ(ஸ்தோ) நிர்யோகக்ஷேம ஆத்மவான் ||45||

(ப. உ.) த்ரைகு(கு)ண்ய-விஷயா:, வேதா(தா):, நிஸ்த்ரைகுண்ய:, ப(ஹ)வ, அர்ஜுன | நிர்த்வந்த்வ:, நித்யஸத்வஸ்த:, நிர்யோகக்ஷேம:, ஆத்மவான் ||

அர்ஜுன = அர்ஜுனனே!
வேதா: = வேதங்கள்
த்ரைகுண்ய விஷயா: (ஸந்த:) } = ஸத்வ ரஜஸ் தமோகுணகார்யங்களான ஸ்வர்க்காதிகளை பலிமன்று ஆபாதத: (மேன்மேல் தோன்றும் படியாய்) ப்ரதிபாதிப்பவைகளாய் (ப்ரதீயந்தே) = தோன்றுகின்றன.
த்வம் = நீ
நிஸ்த்ரைகுண்ய: } = ஸத்வ ரஜஸ் தமோ குணங்களால் பிறந்த ஸ்வர்க்காதிகளின்றும் விலகினவனாய்
ப(ஹ)வ = ஆகுக. (நாஶமடையக் கூடிய ஸ்வர்க்காதி பலங்களை விரும்ப வேண்டாம்)

நிர்த்-வந்த்வ: } = ஸுகது:க ரூப மான த்வந்த் வங்க ளினின் றும் விலகினவ ணெய்

[ப(ஹ)வ] = ஆக.

நித்ய ஸத்வஸ்த: (நித்யம் ஸத்வே ஸ்தித:) } = எப்பொழுதும் பரமாத்ம விடத்தில் இருப்ப வணெய், எப் பொழுதும் பரமாத்மாவை யே நினைத்துக் கொண்டிருப்ப வணெய்

[ப(ஹ)வ] = ஆக.

நிர்யோக க்ஷேம: } = அப்ராப்தமான (அடையப்பட் டிராத) பலன் களை அடைவது என்னும் யோக த்தையும், அடைந்திருப்ப தைக் காப்பாற் றிக் கொள்வது என்னும் க்ஷேம த்தையுமற்ற வணெய்

[ப(ஹ)வ] = ஆக.

ஆத்மவான் = ப்ரமாதமற்றவ ணெய்

[ப(ஹ)வ] = ஆக.

(க. உ.) :—வேதத்திலுள் ஆபாதத: (மேன்மேல்) தோன் றும் ஸ்வர்க்காதிகளே ப(ஹ)லமென்று வைத்துக்கொண்டு ஈச்வரனில்லை, மோக்ஷமில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டே, எப்பொழு தும் ஸ்வர்கமான ஸ்தீரீ, புத்ர, தனதிகளையே விரும்பிக்கொண்டு, அவைகளுக்காகவே யஜ்ஞாதிகளை அஜ்ஞானிகளைப்போல் செய்து கொண்டிருந்தால், நிஜமான (யதார்த்தமான) பகவத் தத்வ நிச்சயம் உண்டாகாமல், மோக்ஷத்தை அடையாமல், அடிக்கடி ஜனனமரணதிகளை அடைகிறான். அவைகளால் து:கமுண்டா வதிலுள் "ஜ்யோதிஷ்டோமேன ஸ்வர்ககாமோ யஜேத" இத்யாதி வாக்யங்கள் ஜ்யோதிஷ்டோம யாகத்திலுள் ஸ்வர்க்கம் கிடைக் கிறது என்று சொல்வதைப்போல் தோன்றினும்—அந்த வேதத் திற்கு ஸ்வரமான ஸ்வர்க்கமே பலமென்றுசொல்வதில் தாத்பர்ய மில்லை. "யன்ன து:கேன ஸம்பி(ஹி)ன்னம் ந ச க்(ஷீ)ரஸ்த மனந் தரம் | அபி(ஹி)லாஷோபநீதஞ்ச ஸுகம் ஸ்வர்கபதாஸ்பதம்" என்னும் ப்ரமாணத்தில் சொல்லியவாறு ஸ்வர்க்க ஸ்ப்த வாச்ய மான ஸகல து:கநாஸபூர்வகமான நித்யஸுகரூபமான மோக்ஷமே யஜ்ஞாதிகளுக்கு முக்ய ப(ஹ)லமென்று கருத்தண்டு. ஆதலால் நீ ஸ்வரமான இந்த்ரலோகரூபமாகிய இந்த க்ரிகுணத்மகமான ஸ்வர்க்கத்தை விரும்பாமல் ஐஹிகமான (இவ்வுலகில் கிடைக்கும்)

ஸுகம்து:கத்தைப்போல் ஹேயம் (விடத்தக்கது) என்றுதெரிந்து கொண்டு எப்பொழுதும் பரமாத்மாவிடத்தில் மனதை வைத்து ஸர்வகாலத்திலும், *என்னுடைய (பரமாத்மாவின்) த்யானம் செய்பவரின் யோகக்ஷேமத்தை நான் (ஸ்ரீகிருஷ்ணன்) வஹித்துவருகிறபடியால் (தாங்குகிறபடியால்) ஜனங்கள் அதற்காக ப்ரயத்னம் செய்யாமல், ப்ரமத்தராகாமல், காலத்தை வ்யர்த்தம் செய்துகொள்ளாமல் எப்பொழுதும் பரமாத்மாவின் த்யானத்தைச் செய்து, மோக்ஷாதி புருஷார்த்தங்களை அடையத்தக்கது.

அவதரணிகை:—காம்ய கர்மங்களைச் செய்வதினால் எப்படி மோக்ஷாதி புருஷார்த்தங்கள் கிடைப்பதில்லையோ, அப்படியே விஷ்ணு ஸர்வோத்தமத்வ ஞானத்தினால் (பகவத் தத்வங்களின் நிச்சயத்தினால்) ஸ்வர்க்க, ஸ்த்ரீ, புத்ர, தனுதிகளின் லாபமுண்டாவதில்லை. (கர்மத்தால் ஞான பலனுண்டாவதில்லை, ஞானத்தினால் கர்மபலனுண்டாவதில்லை) ஆகையால் இரண்டும் ஸமமே என்று யோசிக்க வேண்டாம். எப்படி கிணற்றினால் உண்டாகும் ஸ்னானம் முதலிய ப்ரயோஜனங்கள் (பயன்கள்) பெரிய குளங்களே முதலியவற்றினால் உண்டாகின்றனவோ, பெரியகுளங்களே முதலியனவைகளினால் உண்டாகும் ப்ரயோஜனங்கள் கிணற்றினால் ஆவதில்லையோ, அவ்வாறே காம்ய கர்மங்களினால் உண்டாகும் ப்ரயோஜனம் பரமாத்மாவின் ஞானத்தினால் உண்டாகிறது. பரமாத்மாவின் ஞானத்தினால் உண்டாகும் ப்ரயோஜனங்கள் காம்ய கர்மங்களினால் உண்டாவதில்லை. ஆகையால் இரண்டும் ஸமமல்ல. ஆகையால் பரமாத்மாவின் தத்வ ஞானத்தை ஸம்பாதித்துக் கொண்டு விரும்பக்கூடிய ஸகல புருஷார்த்தங்களையும் அடையத்தக்கதென்று சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—யாவானர்த்த(ஃ) உத(ஊ)பானே ஸர்வத: ஸம்ப்லுதோத(ஊ)கே‖
தாவான் ஸர்வேஷு வேதே(தே)ஷு ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜா
னத: ‖ 46 ‖

---

* அனன்யாஶ்சிந்தயந்தோ மாம் யே ஜனா: பர்யுபாஸதே | தேஷாம் நித்யாபி(ஹி)யுக்தானாம் யோக(ம)க்ஷேமம் வஹாம்யஹம் ‖ (9.22).

(ப. உ.) யாவான், அர்த்த:, உத(ஓ) பானே, ஸர்வத:, ஸம்ப்லுதோத (ஓ)கே | தாவான், ஸர்வேஷு, வேதே(தே)ஷு, ப்ராஹ்மணஸ்ய, விஜானத: ||

[யதா(ய)] = எப்படி
யாவான் = எவ்வளவு மாத்ரம்
அர்த்த: (ய:) = ப்ரயோஜனம் (ஸ்வார்த்தங்கள்)
உத(உ) பானே } = கிணற்றில்
[ப(ஹ)வதி] = ஆகிறதோ
தாவான் = அவ்வெல்லா ப்ரயோஜனங்களும்
ஸர்வத: = எல்லா இடங்களிலும்
ஸம்ப்லுதோ = பரவியிருக்கும்
உத(உ)கே = ஜலமுள்ள ஸரோவரங்களில்
[ப(ஹ)வதி] = உண்டாகின்றனவோ,
ததா(ய) = அப்படியே
ஸர்வேஷு = ஸகலமான
வேதேஷு = வேதங்களில் (ஸமஸ்த வேதோக்த கர்மானுஷ்டானங்களில்)
யாவான் = எவ்வளவு மாத்திரம்
அர்த்த: = ப்ரயோஜனம்
[ப(ஹ)வதி] = ஆகிறதோ
விஜானத: = பரமாத்மாவை அபரோக்ஷித்தில் கண்டிருக்கும்
ப்ராஹ்மண } = ப்ராஹ்மணனிடை
ணஸ்ய }
தாவான் = அவ்வெல்லா
அர்த்த: = ப்ரயோஜனங்களும்
[ப(ஹ)வதி] = ஆகின்றன.

(க. உ.):—பரமாத்மாவின் ஞானத்தில் காம்ய கர்ம பலங்களும் கிடைக்கின்றன, மற்றும் அதற்கு அதிகமான பலன்களும் கிடைக்கின்றன.

அவதாரணிகை:—"ஸ்வர்க காமோ யஜேத" என்னும் வேத வாக்யத்தில் ஸ்வர்க பலத்தில் விருப்பமுள்ளவனுய் கர்மங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்க ஸ்வர்காதிகளை அபேக்ஷிக்கக்கூடாதென்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்னும் ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் கூறுகிறன்:—

(மூ)—கர்மண்யேவாதி(யி)காரஸ்தே மா ப(ஹ)லேஷு கதா(தா)சன
மா கர்மப(ஹ)லஹேதுர்பூ(ஹு-பூ)ர்மா தே ஸங்கோ ஸ்த்வகர்மணி ||47||

(ப. உ.) கர்மணி, ஏவ, அதி(யி)கார:, தே, மா, ப(ஹ)லேஷு, கதா(ஓ)சன | மா, கர்மப(ஹ)லஹேது:, பூ:(ஹூ:), மா, தே, ஸங்க:(ஹ:), அஸ்து, அகர்மணி||

தே	= உனக்கு
கர்மணி, ஏவ	= கர்மம் செய்வ திலேயே
அதி(யி)கார:	= அதிகாரம்.
ப(ஹ)லேஷு	= ப(ஹ)ல விஷய த்தில்(பலத்தை விரும்புவதில்)
கதாசன	= எப்பொழுதும்
அதிகார:	= அதிகாரம்
மா	= இல்லை.
(அத:)	= அங்காரணத் தால்
த்வம்	= நீ
கர்ம-	= கர்மத்தைத் செய்யும் விஷ யத்தில்
ப(ஹ)ல-	= ப(ஹ)லமே
ஹேது:	= காரணமாயுள் ளவனாக
மா, பூ:(ஹூ:)	= ஆகவேண்டாம்
தே	= உனக்கு
அகர்மணி	= கர்மம் செய்யா மலிருக்கும் விஷயத்தில்
ஸங்க:	= நேஹம்
மா, அஸ்து	= இருக்க வேண் டாம்.

(க. உ.):—வேதத்திற்கு ப(ஹ)லாபேக்ஷையிலேயே கர்மங் களை செய்ய வேண்டுமென்னும் விஷயத்தில் கருத்தில்லை. ஆகை யால் வேதங்களில் அந்தந்த வர்ணாச்ரமங்களுக்குச் சொல்லப் பட்ட கர்மங்களை கேவலம் (அற்பமான) பலாபேக்ஷையில் செய் யக்கூடாது. பரமாத்மாவின் ப்ரீதிக்காகவே செய்யத்தக்கது. மற் றும் பரமாத்மாவின் ப்ரீதியுண்டாக வேண்டியதற்காக, கர்மங் களைச் செய்யாமலுமிருக்கக் கூடாது. செய்தே தீரவேண்டும்.

(மூ)—யோகஸ்த: குரு கர்மாணி ஸங்கம் த்யக்த்வா தனஞ்ஜய ||
ஸித்யஸித்யோஸ்ஸமோ பூ(ஹூ)த்வா ஸமத்வம் யோக(ம்)
உச்யதே||48||

(ப. உ.) யோகஸ்த:, குரு, கர்மாணி, ஸங்கம், த்யக்த்வா, தனஞ்ஜய | ஸித்யஸித்யோ:, ஸம:, பூ(ஹூ)த்வா, ஸமத்வம், யோக:(ம:), உச்யதே ||

தனஞ்ஜய	= அர்ஜுனா !
யோகஸ்த: (ஸன்)	= நாலேபாயத் திலிருப்பவனாய் (ஞானத்திற் கு ஸாதகமான நிஷ்காம கர்மங் களைச் செய்து கொண்டே)
ஸங்க(ம்)ம்	= ப(ஹ)லத்தில் நேயத்தை

த்யக்த்வா = விட்டு

ஸித்யஸித்யோ: = ப(ஹ)லம்கிடைத்தாலும்கிடைக்காமற் போயினும்

ஸம:, பூ(ஹ-வ)த்வா = ஸமமுடன் (பலனுண்டாயின் ஸந்தோஷத்தையடையாமலும், பலனுண்டாகாவிடின் துக்கமடையாமலும் ஸமநிலையிருந்து)

கர்மாணி = ஈச்வரார்ப்பணமான ரூபமான வர்ணாச்ரமோசித கர்மங்களை

குரு = செய்.

ஸமத்வம் = பலம்கிடைத்தபோதும் பலம்கிடைக்காமலிருக்கும்போது துக்கத்தையடையாமலும் ஈச்வராற்பணபுத்தியால் விஹிதமான சர்மங்களைச் செய்வதே

யோக:(ம்) (இதி) உச்யதே = நரனே யபாயமென்று சொல்லப்படுகிறது.

(மூ)—தூ(ஊ-வி)ரேண ஹ்யவரம் கர்ம புத்தியோகாத் தனஞ்ஜய ||
புத்தௌ(யௌ) ஶரணமன்விச்ச(ஹ) க்ருபண: ப(ஹ)லஹேதவ: || 49 ||

(ப. உ.) தூ(ஊ-வி)ரேண, ஹி, அவரம், கர்ம, புத்தியோகாத், தனஞ்ஜய | புத்தௌ, ஶரணம், அன்விச்ச(ஹ), க்ருபண:, ப(ஹ)லஹேதவ: ||

தனஞ்ஜய = அர்ஜுனனே!

கர்ம = காம்ய கர்மம் (ஸ்வர்க்காதிகளில் இச்சையுள்ளவராய் செய்தகர்மம்)

புத்தியோகாத் = மோக்ஷத்திற்குரிய உபாயமான ஞானயோகத்தைவிட

தூரேண = மிகவும்

அவரம் = இழிவானது.

(அத:) = ஆகையால்

புத்தௌ = ஞானவிஷயத்தில்

ஶரணம் = ஶரணத்தை

அன்விச்ச = விரும்பு (ஞானத்தை சம்பாதித்துக்கொள்)

ப(ஹ)ல ஹேதவ: = கர்மத்தைச் செய்யும் விஷயத்தில் பலமே காரணமாயுள்ள ஜனங்கள் (காம்ய கர்மத்தை செய்பவர்)

க்ருபண: = தீனர்கள் (கரித்திரர்கள்).

ஹி = ப்ரஸித்தம்.

(க. உ.):—காம்ய கர்மத்தின் பலத்தைவிட ஞானத்தின் பலம் அதிகமானதினால் நாநூர்த்தமாய் நிஷ்காம கர்மங்களையே அனுஷ்டிக்க வேண்டியது. ஸகாமகர்மங்களைச் செய்பவர்கள் மேலான பயன்களை அடையமாட்டார்கள். (தரித்திராவார்கள்).

அவதாரணிகை :—ஈச்வர ஞானத்திற்கு ப(ஹ்)லத்தைச் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—புத்தியுக்தோ ஜஹாதீஹ உபே(ஹே) ஸுக்ருதது3ஷ்க்ருதே ||
தஸ்மாத் யோகா(ஆ)ய யுஜ்யஸ்வ யோக:(ம:) கர்மஸு கௌ
ஶலம் ||50||

(ப. உ.) புத்தியுக்த:, ஜஹாதி, இஹ, உபே(ஹே), ஸுக்ருத-து(ஊ)ஷ்க்ருதே | தஸ்மாத், யோகா(ஆ)ய, யுஜ்யஸ்வ, யோக(ம:), கர்மஸு, கௌஶலம்.

இஹ	= காம்ய கர்மங்களைச் செய்யும் ஜனங்கள், நாநூர்த்தம் நிஷ்காம கர்மங்களைச் செய்யும் ஜனங்கள் இவர்களில்	தால் மோக்ஷம் கிடைக்காமல், நிஷ்காம கர்மத்தால் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் மூலமாய் நித்ய ஸுக ரூபமான மோக்ஷமுண்டாவதினால்
புத்தியுக்த:	= நிஷ்காம கர்மத்தைச் செய்து ஈச்வராபரோக்ஷத்தை அடைந்தவர்கள்	
உபே(ஹே) ஸுக்ருத துஷ்க்ருதே	= புண்யம், பாபம் இவ் விரண்டையும்	
ஜஹாதி	= விட்டுவிடுகிறார்கள். (மோக்ஷத்தை அடைகிறார்கள்).	
தஸ்மாத்	= ஸகாமகர்மத்	
யோகா (ஆ)ய	= அபரோக்ஷ ஞானத்திற்குக் காரணமாகிய நிஷ்காம கர்மத்திற்காக	
யுஜ்யஸ்வ	= ப்ரயத்னம் செய்.	
கர்மஸு	= ஸகாம நிஷ்காம கர்மங்களில்	
யோக:(ம:)	= நிஷ்காம கர்மம்	
கௌஶலம்	= ப்ரேக்ஷாபூர்வகமானது.	

(க. உ.) :—நிஷ்காமை கர்மத்தினால் பிறந்த ஈச்வராபரோக்ஷ ஞானத்தால் மோக்ஷமுண்டாவதினால், ஸகாம, நிஷ்காம கர்மங்களில் நிஷ்காமகர்மமே மேம்பட்டதானபடியால் நிஷ்காம கர்மத்தையே செய்யவேண்டும்.

விசாரம் :—பரமாத்மாவின் அபரோக்ஷ ஞானத்தினால் புண்ய பாபங்களை விட்டுவிடுகிறான் (புண்ய பாபங்கள் போகின்றன) என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அபரோக்ஷ ஞானத்தால் பாபம் போவது (பாப பலமுண்டாகாமலிருப்பது) இஷ்டமாயினும், இஷ்டமான புண்யம் (புண்ய பலம்) போகிறதென்று சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும் என்னும் ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம்:—

உலகத்தில் பதார்த்தங்கள் சில காலங்களில் இஷ்டமாயிருந்து, சில காலங்களில் இஷ்டமல்லாதனவைகள் என்றும், எல்லா காலத்திலும் இஷ்டமானவைகளென்றும் இருவகையுண்டு.

உதாஹரணம் :—அற்பமான விரகு, கறி முதலியவைகளும், நெய், குங்குமப்பூ முதலியவைகளும் ஜனங்களுக்கு இஷ்டமானவைகளாயினும், விரகு முதலானவைகள் எப்பொழுதும் இஷ்டமானவைகளல்ல. ஓரூரிலிருந்து மற்றொரு ஊருக்குப் போகும்போது விரகு முதலியவைகளை விட்டு எப்பொழுதும் இஷ்டமாகிய நெய், குங்குமப்பூ முதலானவைகளை கூடவே எடுத்துச் சென்னுகிறார்கள். அப்படியே சில காலங்களில் இஷ்டமாயினும், சில காலங்களில் இஷ்டமாகாதனவைகளென்றும், மற்றும் எல்லா காலங்களினும் இஷ்டமானவைகளென்றும் புண்ய பலங்கள் இருவகையாயிருக்கின்றன.

உதாஹரணம்:—* ஸாத்தான தனவான்களின் வீட்டில் பிறப்பது அல்லது யோகிகளின் குலத்தில் பிறப்பது என்னும் புண்யபலம் ஸம்ஸாராவஸ்தையில் இஷ்டமாயினும், மோக்ஷத்தில் இஷ்டமானதல்ல. நிஷ்காம கர்மத்தினால் கிடைத்த புண்யத்தா

---

* "ஸுசீனாம் ஸ்ரீமதாம் கே(ஹே)ஹே யோக(ம)ப்(ஹி)ரஷ்டோபி(ஹி)ஜாயதே || அத(யி) வா யோகி(மி)னாமேவ குலே ப(ஹ)வதி தீ(தீ)மதாம் || ஏதத் ஹி து(தூ)ர்லப(ஹ)தரம் லோகே ஜன்ம யதீ(தீ)த்ருசம்" || (கீதா. 6-41, 42).

ண்டாகும் மோக்ஷஸுகம் எப்பொழுதும் இஷ்டமானது. இவ் விருவகை புண்யங்களில் ஸாத்தான தனவான்களின் வீட்டில் பிறப்பதற்குக் காரணமான புண்யம் மோக்ஷாவஸ்தையில் இஷ்ட மானதல்ல. ஆகையால் அப்படிப்பட்ட புண்யம் அபரோக்ஷ ஞானத்தால் நாசமடைகிறது. (ஞானிகள் அப்புண்யத்தின் பலத்தைத் தனக்கு இஷ்டமானவர்களுக்குக் கொடுத்து போக் கடித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். (மோக்ஷத்தில் ஸுகத்தை அனுபவிப் பதற்குக் காரணமான புண்யம் போவதில்லை என்று கருத்து.) * 'ஜக்ஷன் க்ரீடன் ரமமாண:' (சாம். 8-12-3) "காமான்னீ காம ரூபி" (தை. 3-14) இது முதலிய ச்ருதிகளில் முக்தனைவன் உணவு, க்ரீடாதி வ்யாபாரங்களைச் செய்துகொண்டு ஸுகத்தை அனுபவிக்கிறானென்று சொல்லியிருக்கிறபடியால், மோக்ஷத்தில் ஸுகமில்லாததினால், அதற்குக் காரணமான புண்யம் அபரோக்ஷ ஞானத்தால் நாசமடைகிறதென்று அத்வைதிகள் அர்த்தம் செய்திருப்பது யுக்தமல்ல.

அவதரணிகை :—முன் சொல்லப்பட்ட ஞானத்திற்கு ஸாத(ய)கமாகிய யோகத்தையும், ஞானப(ஹ)லத்தையும் விவர மாகச் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—கர்மஜம் புத்தியுக்தா ஹி ப(ஹ)லம் த்யக்த்வா மனீஷிண: ||
ஜன்மப(ஹ)ந்த(ய)விநிர்முக்தா: பத(ஓ)ம் கச்ச(ஹ)ந்த்யனா
மயம் || ||51||

(ப. உ.) கர்மஜம், புத்தியுக்தா:, ஹி, ப(ஹ)லம், த்யக்த்வா, மனீஷிண:| ஜன்ம-பந்த-விநிர்முக்தா:, பத(ஓ)ம், கச்ச(ஹ)ந்தி, அனாமயம்.

புத்தியுக்தா:	= பரமாத்மா ஸர் வோத்தமனென் னும் ஸாஸ்த் ர ஜ ன் யமான பே ராக்ஷஞான முடைய ஜனங் கள்	
கர்மஜம்	= கர்ம த்தாலுண்	டாகும்
ப(ஹ)லம்	= ப(ஹ)லத்தை	
த்யக்த்வா	= விட்டு (நாஸ மடையும் ஸ்வர் காதிப(ஹ)லோ த்தே தஸ த்துட ன் கர்மங்களைச் செய்யாமல்	

* இதின் விசாரங்களை வேதாந்த விசாரணை விவில் ஸுகிட் மூன்றும் இஷ்யூவின் 141-வது பக்கம் பார்க்கவும்.

வினிர் முக்தா: (ஸந்த:) } = விடுவிக்கப் பட்டவராய்

அணுமயம் = ரோகம் முதலிய தோஷங்களற்றதான

பத(உ)ம் = மோக்ஷ ரூபஸ்தானத்தை

கச்ச(ஒ)ந்தி = அடைகிறார்கள்.

ஏறி = இது ப்ரமாணஸித்தமானது.

ஈச்வராராப்பண புத்தியால் நிஷ்காமகர்மங் களாச்செய்து)

மனீஷிண: (ஸந்த:) } = ஈச்வராபேராகூஞானமுள்ளவராய்

ஜன்ம- = ஜனன, மரண ரூபமாகிய

பந்த(ய)- = பந்தத்தினின்றும்

(மூ)—யதா(ஊ) தே மோஹகலிலம் புத்தி(யீ)ர் வ்யதிதரிஷ்யதி ||

ததா(ஊ) க(ம)ந்தாஸி நிர்வேத(உ)ம் ச்ரோதவ்யஸ்ய ச்ருதஸ்ய ச ||52||

(ப. உ.) யதா(ஊ), தே, மோஹகலிலம், புத்தி:(யீ:), வ்யதிதரிஷ்யதி| ததா(ஊ), கந்தா, அஸி, நிர்வேத(உ)ம், ச்ரோதவ்யஸ்ய, ச்ருதஸ்ய, ச ||

தே = உன்னுடைய

புத்தி(யீ): = அந்த:கரணம்

யதா(ஊ) = எக்காலத்தில்

மோஹ கலிலம் } = மித்யா (பொய்) ஞான ரூபமான தோஷத்தை

வ்யதி தரிஷ்யதி } = தாண்டுகிற தோ (எக்காலத்தில் உன்புத்தி அஜ்ஞானதி களை மீருகிற தோ)

ததா(ஊ) = அக்காலத்தில்

ச்ருதஸ்ய = பெரியவர்களால் கேட்கப் பட்டிருப்பவைகளின்

= மற்றும்

ச்ரோதவ் யஸ்ய } = கேழ்க்கப்பட வேண்டியவைகளின்

நிர்வேதம் = அத்யந்தலாபத்தை (பலத்தை)

கந்தா = அடைபவனாக

அஸி = ஆகிறாய்.

(க. உ.):—அஜ்ஞானம், மித்யா ஞானம் இவைகளின் நிவ்ருத்தியே கர்மங்களைச் செய்வது, ஸாஸ்திரங்களைக் கேட்பது, இவைகளின் பயன். ஆகையால் ஞானமுண்டாகிற வரையிலும் கர்மாதிகளைச் செய்யவேண்டியது.

(மூ)—ச்ருதி விப்ரதிபன்ன தே யதா(ஓ) ஸ்தா(ய)ஸ்யதி நிச்சலா ||
ஸமாதா(ய)வசலா புத்தி(யி)ஸ்ததா(ஓ) யோக(ம)மவாப்ஸ்
யஸி ||53||

(ப. உ.) ச்ருதி-விப்ரதிபன்ன, தே, யதா(ஓ), ஸ்தாஸ்யதி, நிச்சலா | ஸமாதௌள(யௌள), அசலா, புத்தி:, ததா(ஓ), யோக(ம)ம், அவாப்ஸ்யஸி ||

தே	= உன்னுடைய	யதா(ய)ஸ்திதமாய்(இருந்தது இருந்தாற்போல்) பதார்த்தங்களை அறிவிக்கக் கூடியதாயும்]	
ச்ருதி-	= வேதவாக்யத்தினால் (ஆபாதத: தோன்றும் அர்த்தத்தால்)		
விப்ரதிபன்ன	= விருத்த விஷயகமான அல்லது ஸம்சயத்தோடு கூடிய	ஸ்தா(ய)ஸ்யதி	= நிற்கிறதோ
புத்தி(யி:):	= புத்தி (அந்த:காரணம்)	ததா(ஓ)	= அக்காலத்தில்
யதா(ஓ)	= எக்காலத்தில்	ஸமாதௌள(யௌள)	= ப(ல)கவத்யானத்தில்
நிச்சலா (ஸதி)	= அசைவற்று [ஸந்தேதகமற்றும் விருத்த பதார்த்தங்களை கரிக்காமலும்,	அசலா ப(ல)வதி	= உறுதியாகிறது
		ததா(ஓ)	= அப்பொழுது
		யோகம்	= அபரோக்ஷ ஞான ரூபமான உபாயத்தை
		அவாப்ஸ்யஸி	= அடைகிறாய்.

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—ஸ்தி(யி)தப்ரஜ்ஞஸ்ய கா பா(ஹா)ஷா ஸமாதி(யி)ஸ்த(ய)
ஸ்ய கேஸவ ||
ஸ்தி(யி)ததீ:(யீ:) கிம் ப்ரபா(ஹா)ஷேத கிமாஸீத வ்ரஜேத
கிம் ||54||

(ப. உ.) ஸ்தி(யி)தப்ரஜ்ஞஸ்ய, கா, பா(ஹா)ஷா, ஸமா(யி)ஸ்த(ய)ஸ்ய, கேஸவ | ஸ்தி(யி)ததீ(யீ):, கிம், ப்ரபா(ஹா)ஷேத, கிம், ஆஸீத, வ்ரஜேத, கிம் ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்	ஸமாதி (யி)ஸ்த ஸ்ய	= ஸமாதியை (ஒரேஇடத்தில் செலுத்தப்பட்
உவாச	= கேட்கிறான்.		
கேஸவ	= கிருஷ்ண !		

டமனைது) அடைந்திருக்கும்

ஸ்திதப்ரஜ்ஞஸ்ய = ஸ்தி(யி)ரமான ஞான முள்ள அபோராகூ ஞானிக்கு

பாஷ்ய (பாஷ்யதே அயதி) = வ்யவஹாரத்திற்குக் காரணமான லகூஷணம்

கர் = யாது?

ஸ்திததீ(யீ): = அபோராகூ ஞானி

கிம் = எதற்காக

ப்ரபாஷேத = பேசுகிறான்?

கிம் = எதற்காக

ஆஸீத = உட்காருகிறான்?

கிம் = எதற்காக

வ்ரஜேத = போகிறான்? (நடமாடுகிறான்)

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(மூ)—ப்ரஜஹாதி யதா(ஊ) காமான் ஸர்வான் பார்த்த மனோக(ம) தான்||

ஆத்மன்யேவாத்மன துஷ்டஃ ஸ்தி(யி)தப்ரஜ்ஞ ஸ்ததோ(ஊ) ச்யதே || 55 ||

(ப. உ.) ப்ரஜஹாதி, யதா(ஊ), காமான், ஸர்வான், பார்த்த; மனோக (ம)தான் | ஆத்மனி; ஏவ, ஆத்மன, துஷ்டஃ; ஸ்தி(யி)தப்ரஜ்ஞஃ, ததா (ஊ), உச்யதே ||

பார்த்த = அர்ஜுன!

மனோக (ம)தான் = இந்த அந்தஃகரணத்தி லிருக்கும்

ஸர்வான் = ஸகலமான

காமான் = விஷயங்களின் ஆஸையை

யதா(ஊ) = எக்காலத்தில்

ப்ரஜஹாதி = விடுகிறானோ,

ஆத்மன = பரமாத்மாவால் (பரமாத்மாவின் ப்ரஸாதத்திலல்)

ஆத்மனி, ஏவ = பரமாத்மாவிடத்திலேயே

துஷ்டஃ = ஸந்துஷ்டனாய் (ஸந்தோஷமடைந்தவனாய்)

[ப(ஹ)வதி] = ஆகிறானோ

ததா(ஊ) = அக்காலத்தில்

ஸ்திதஃப்ரஜ்ஞஃ (இதி) = அபோராகூ ஞானி என்று

உச்யதே = சொல்லப்படுகிறான்.

(க. உ.):—விஷய போகங்களில் ஆஸையற்றவனாய் பரமாத்மாவிடத்தில் ஸந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதே அபோராகூ ஞானியின் லகூஷணம்.

(மூ)—துஃகே(வே)ஷ்வனுத்விக்(ஶீ)ன மனஸ்ஸுகே(வே)ஷு விக(ஂ)தஸ்ப்ருஹஃ ||

வீதராக(ஂ)ப(ஹ)யக்ரோதஃ(ய:) ஸ்திததீ(ஈ)ர்முனிருச்யதே ||56||

(ப. உ.) துஃகேஷு, அனுத்விக்னமனஃ, ஸுகே(வே)ஷு, விக(ஂ)தஸ்ப்ருஹஃ | வீதராக(ஂ)ப(ஹ)யக்ரோதஃ(ய:), ஸ்தி(யி)ததீஃ(ஈ:), முனிஃ, உச்யதே ||

துஃகேஷு (ப்ரஸக்தேஷு)	= துஃகங்கள் (கஷ்டங்கள்) நேர்ந்தபோது	ராக(ஂ)-	= அன்பு
அனுத்விக்னமனஃ	= உத்வேகமற்ற (அச்சமற்ற) மனதுடைய	ப(ஹ)ய-	= பயம்
ஸுகேஷு (வே)ஷு	= ஸுகவிஷயங்களில்	க்ரோதஃ(ய:)	= கோபம் இவைகளையுடைய (இராகாதிகளற்ற)
விக(ஂ)தஸ்ப்ருஹஃ	= ஆஸையற்ற (ஸுகத்தை விரும்பாமலிருக்கும்)	முனிஃ	= எப்பொழுதும் பரமாத்மாவை மனனம் செய்பவன்
வீத-	= விடப்பட்ட	ஸ்திததீஃ (ஈ:) (இதி)	= அபராக்ஞானி என்று
		உச்யதே	= சொல்லப்படுகிறான்.

(மூ)—யஸ்ஸர்வத்ராநபி(ஹி)ஸ்னேஹ ஸ்தத் தத் ப்ராப்ய ஶுபா(ஹா)ஶுப(ஹ)ம் ||

நாபி(ஹி)நந்த(ஂ)தி ந த்(ஜ்)வேஷ்டி தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா ||57||

(ப. உ.) யஃ, ஸர்வத்ர, அனபி(ஹி)ஸ்னேஹஃ, தத், தத், ப்ராப்ய, ஶுபா(ஹா)ஶுப(ஹ)ம் | ந, அபி(ஹி)நந்த(ஂ)தி, ந, த்(ஜ்)வேஷ்டி, தஸ்ய, ப்ரஜ்ஞா, ப்ரதிஷ்டிதா ||

யஃ	= எவன்	தத், தத்	= அந்தந்த
ஸர்வத்ர	= ஸகல இவ்வுலக போக விஷயங்களில்	ஶுப-	= நன்மையையும்,
அனபி(ஹி)ஸ்னேஹஃ	= மிகவும் ஆஸையற்றவனே	அஶுபம்	= தீமையையும்
(அத ஏவ)	= அக்காரணத்தினாலேயே	ப்ராப்ய	= அடைந்து
		ந, அபி(ஹி)னந்தி	= (ஶுபத்தை அடைந்து) ஸந்தோஷப் படுவதில்லையோ

க த்வேஷ்டி	= (தீங்கை யடைந்து) த்வேஷத்தையடைவதில் லையோ	தஸ்ய	= அவனுடைய
		ப்ரஜ்ஞா	= அபேராக்ஷ ஞானம்
		ப்ரதிஷ்டிதா	= ஸ்திரமானது.

(மூ)—யதா(ஓ) ஸம்ஹரதே சாயம் கூர்மோங்கா(ஸ்)நீவ ஸர்வஸ: ||
இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்த்தேப்(ஹ்)ய ஸ்தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா ||58||

(ப. உ.) யதா(ஓ), ஸம்ஹரதே, ச, அயம், கூர்ம:, அங்கா(ஸ்)னி, இவ, ஸர்வஸ: | இந்த்ரியாணி, இந்த்ரியார்த்தேப்(ஹ்)ய:, தஸ்ய, ப்ரஜ்ஞா, ப்ரதிஷ்டிதா ||

ச	= மற்றும்		ஸ்பர்ஸ க(ஸ்)ந்தா(யா)திகளிலிருந்து
அயம்	= இந்த ஞானி		
யதா(ஓ)	= எக்காலத்தில்	ஸம்ஹரதே	= உபஸம்ஹாரம் செய்து கொள்ளுகிறேனோ (விலக்கிக் கொள்ளுகிறேனோ)
கூர்ம:	= ஆமையானது		
அங்கா(ஸ்)னி இவ	= தன் கை, கால் முதலிய அவயவங்களைப்போல்	தஸ்ய	= அந்தஞானியின்
		ப்ரஜ்ஞா	= அபேராக்ஷ ஞானம்
ஸர்வஸ:	= ஸமஸ்தமான	ப்ரதிஷ்டிதா	= ஸ்திரமானது.
இந்த்ரியாணி	= இந்த்ரியங்களை		
இந்த்ரியார்த்தேப்(ஹ்)ய:	= இந்த்ரியங்களுக்குவிஷயங்களாகிய ஸப்தாதி		

(க. உ.):—எவ்வாறு ஆமையானது தன் கை, கால் முதலிய அவயவங்களை வெளியில் விடாமல் தனக்குள்ளேயே இழுத்துவைத்துக்கொள்ளுகிறதோ, அப்படியே எவன் தன் இந்த்ரியங்களை விஷயங்களைக் குறித்துப்போகாமல் தன்னிடத்திலேயேவைத்துக்கொள்பவனுகிறானே (விஷயங்களின் போ(ஹோ)கேச்சையற்றவனுகிறானே) அவன் அபோராக்ஷ ஞானி.

(மூ)—விஷயா வினிவர்தந்தே நிராஹாரஸ்ய தே(ஹே)ஹின:||
ரஸவர்ஜம் ரஸோப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்ததே || 59 ||

(ப. உ.) விஷயா:, வினிவர்தந்தே, நிராஹாரஸ்ய, தே(ஹே)ஹின: | ரஸவர்ஜம், ரஸ:, அபி, அஸ்ய, பரம், த்ருஷ்ட்வா, நிவர்ததே ||

நிராஹார ஸ்ய } = உணவை விட்டு நிருக்கும்
தே(தே)ஹின: } = மனிதனுக்கு
ரஸவர்ஜம் = விஷய போகங் களின் ஆஸை தவிர
விஷயா: = விஷய போகங் களின் சக்தி கள்
விநிவர் தந்தே } = விட்டு நீங்கு கின்றன.
அஸ்ய = இம்மனிதனின்
ரஸ:, அபி = விஷயபோகச் சையும்
பரம் = பரமாத்மாவை
த்ருஷ்ட்வா = கண்டு
நிவர்ததே = விட்டு நீங்கு கிறது.

(மூ)—யததோ ஹ்யபி கௌந்தேய புருஷஸ்ய விபஸ்சித: ||
இந்த்ரியாணி ப்ரமாதீ(தீ)னி ஹரந்தி ப்ரஸப(ஹ)ம் மன: || 60 ||

(ப. உ.) யதத:, ஹி, அபி, கௌந்தேய, புருஷஸ்ய, விபஸ்சித: | இந்த்ரியாணி, ப்ரமாதீ(தீ)னி, ஹரந்தி, ப்ரஸப(ஹ)ம், மன:||

கௌந்தேய = அர்ஜுன!
விபஸ்சித: = ஐஹிக விஷயா னுபவம் தீங் கென் றறிந்து கொண்டிருக் கும்
(அத, ஏவ) = அப்படிப்பட்ட ஞான மிருப்ப தால்
யதத:, அபி = இந்த்ரியங் களை விஷயங்களைக் குறித்து விடக் கூடா தென்று ப்ரயத்னம் செய்பவனுயினும்
புருஷஸ்ய = மனிதனின்
ப்ரமாதீ (தீ)னி } = துஷ்பிரயோகப் படுத்தும்
இந்த்ரியாணி = இந்த்ரியங்கள்
ப்ரஸப(ஹ)ம் = பலாத்காரமாய்
மன: = மனதை
ஹரந்தி = விஷயங்களைக் குறித்து இழுத்துச் செல்லு கின்றன.

(மூ)—தானி ஸர்வாணி ஸம்யம்ய யுக்த ஆஸீத மத்பர:||
வஸே ஹி யஸ்யேந்த்ரியாணி தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா ||61||

(ப. உ.) தானி, ஸர்வாணி, ஸம்யம்ய, யுக்த: ஆஸீத, மத்பர: | வஸே, ஹி, யஸ்ய, இந்த்ரியாணி, தஸ்ய, ப்ரஜ்ஞா, ப்ரதிஷ்டிதா||

ஸர்வாணி = ஸகலமான
தானி = அந்த இந்த்ரி யங்களை
ஸம்யம்ய = நிஷித்தங்க ளான விஷயங் களைக் குறித்து போகவிடாமல் தடுத்துக்கொ ண்டு
மத்பர: (ஸன்) } = நானே (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனே) ஸர்வோத்தம

னென்னும் அறிவுடையவ ணெய்	வசே = ஆதீனத்தில்
யுக்த: = பரமாத்மாவிட த்தில்மனோயோ கமுள்ளவனெய்	இந்த்ரியாணி = இந்த்ரியங்கள் (திஷ்டந்தி) = இருக்கின்ற னவோ
ஆஸீத = இருக்கவேண்டும்.	தஸ்ய = அவனிட
யஸ்ய = யாரிட	ப்ரஜ்ஞா = அபேராக்ஷ ஞானம்
	ப்ரதிஷ்டிதா = ஸ்திரமானது.
	ஹி = பிரஸித்தம்.

59-60-61. இம்மூன்று ஸ்லோகங்களின் கருத்து :—

இந்த்ரியங்கள் பலாத்காரமாய் மனதை விஷயங்களைக் குறித்து இழுத்துக்கொண்டுப்போய், மனிதனுக்கு விஷய போகாஸையை யுண்டாக்குகிறது. மற்றும் விஷயங்களின் அடைதலுக்காக, பலவிதமாகிய பாபகர்மங்களைச் செய்வித்து, மனிதனுக்கு பலவிதமான துக்கங்கள் உண்டாகும்படியாகச் செய்கின்றன. ஆகையால் நிராஹாரர்களாய் இந்த்ரியங்களின் போக ஸக்தியைக் குறைத்துக்கொண்டு, விஷயாஸையை க்ரமக்ரமமாக (படிப்படியாய்) குறைத்துக்கொண்டு, இந்த்ரியங்களை தன் ஸ்வாதீனத்தில் வைத்துக்கொண்டு பரமாத்மாவை த்யானிக்கும் (நினைக்கும்) மனிதன் அபோராக்ஷ ஞானி என்று சொல்லிக் கொள்ளப்படுகிறான்.

(மூ)—த்(யி)யாயதோ விஷயான் பும்ஸ:ஸங்க(ம)ஸ்தேஷூபஜாயதே||
ஸங்காத் ஸஞ்ஜாயதே காம: காமாத் க்ரோதோ(யோ)பி(ஹி)
ஜாயதே ||62||
க்ரோதா(யா)த் ப(ஹ)வதி ஸம்மோஹ: ஸம்மோஹாத் ஸ்ம
ருதி விப்(ஹ்)ரம: ||
ஸ்ம்ருதி ப்(ஹ்)ரம்ஸாத் புத்தி(யி)நாஸோ புத்திநாஸாத் ப்ரண
ஸ்யதி|| ||63||

(ப. உ.) த்(யி)யாயத:, விஷயான், பும்ஸ:, ஸங்க(ம):, தேஷு, உபஜாயதே | ஸங்காத், ஸஞ்ஜாயதே, காம:, காமாத், க்ரோத்(ய): அபி(ஹி) ஜாயதே || க்ரோதா(யா)த், ப(ஹ)வதி, ஸம்மோஹ:, ஸம்மோஹாத், ஸ்ம ருதிவிப்(ஹ்)ரம: | ஸ்ம்ருதிப்(ஹ்)ரம்ஸாத், புத்திநாஸ: புத்திநாஸாத், ப்ரண ஸ்யதி||

விஷயான் = கந்த(ய), ரூப, ரஸங்களே மூத லிய விஷயங் களே

த்(ய்)யாயத: = நினைத்துக் கொ ண்டிருக்கும்

பும்ஸ: = மனிதனுக்கு

தேஷு = அவ்விஷயங் களில்

ஸங்க: = ஸ்நேஹம்

உபஜாயதே = உண்டாகிறது.

ஸங்காத் = ஸ்நேஹத்தால்

காம: = அவ்விஷயங் களில் ஆசை

ஸம்ஜாயதே = உண்டாகிறது.

காமாத் = ஆசையால்

க்ரோத:ய:) = கோபம்

அபி(ஹி)ஜா யதே } = உண்டாகிறது. (விஷயேச்சை யுண்டாய் அவ் விஷயம் யாரா லாவது தடுக்கப் பட்டு கிடைக் காமற் போயின் தடுத்தவர் பேரி ல் கோபமுண்

டாகிறது.

க்ரோதாத் = அந்த கோபத் தால்

ஸம்மோஹ: = இது செய்யத் தக்கது, செய் யத்தகாததென் கிற அறிவின் மை

ப(ஹ)வதி = உண்டாகிறது.

ஸம்மோ ஹாத் } = கார்யா கார்ய விவேகமின்மை யினல்

ஸ்ம்ருதி விப்(ஹி) ரம: } = சாஸ்திரத்தின் படிக்கு ஆசார்ய ரால் சொல்லப் பட்ட தர்மங் களின் நினைவின் நாசம்

ப(ஹ)வதி = ஆகிறது.

ஸ்ம்ருதி ப்(ஹி)ரம் சாத் } = நினைவின் நாசத்தினல்

புத்திநாச: [ப(ஹ)வதி] } = இது அகார்யம் இதைச் செய்வ தால் பாபமுண் டாகிறது என் னும் அறிவு நஷ்டமாகிறது.

புத்திநாசாத் = புத்தி நாசத் தால்

ப்ரணச்யதி = நரகாத்யனர்த் தங்களை அடை கிறான்.

(க. உ.) எப்பொழுதும் விஷயத்யானத்தையே செய்து கொண்டிருப்பதால் பரம்பரையாய் நரகாத்யனர்த்தங்கள் உண் டாகிறபடியால் மோக்ஷத்தை விரும்புவார்கள் விஷயத்யானத்தை விட்டு எப்பொழுதும் பரமாத்மாவின் த்யானத்தையே செய்யத் தக்கது.

(மூ)—ராகத்(தி)வேஷ வியுக்தைஸ்து விஷயானிந்த்ரியைஸ்சரன் ||
ஆத்ம வஸ்யைர்விதே(யே)யாத்மா ப்ரஸாத(ஓ)மதி(யி)க(ஹ)ச்ச
(ஹ)தி || 64 ||

(ப. உ.) ராகத்வேஷவியுக்தை:, து, விஷயான், இந்த்ரியை:, சரன், ஆத்மவஶ்யை:, விதே(யே)யாத்மா, ப்ரஸாத(ஓ)ம், அதி(யீ)க(ம)ச்சதி ||

ராக(ம)-	= ராகம்
த்(ஓ)வேஷ-	= த்வேஷம் இவை களால்
வியுக்தை:	= ரஹிதமான
து(தஸ்மாத்)	= ராக த்வேஷ ரஹிதமாதலால்
ஆத்மவஶ் யை:	= தன் ஆதீனங்க ளான
இந்த்ரியை:	= இந்த்ரியங்க ளால்
விஷயான்	= ரஸாதி விஷயங் களை
சரன்	= ஜீவ தாரணார்த் தமாய் அனுபவி த்துக் கொண் டிருக்கும்
விதே(யே) யாத்மா	= ஸ்வாதீனமான மன துடையவன்
ப்ரஸாதம்	= மன தின் ப்ர ஸன்னதை யை (தெளிவான மனதை)
அதி(யீ) க(ம)ச்சதி	= அடைகிறான்.

(மூ)—ப்ரஸாதே(ஓ) ஸர்வது:காநாம் ஹாநிரஸ்யோப ஜாயதே ||
ப்ரஸன்ன-சேதஸோ ஹ்யாஶு புத்தி: பர்யவதிஷ்டதே || 65 ||

(ப. உ.) ப்ரஸாதே(ஓ), ஸர்வது(ஊ)க்காநாம், ஹாநி:, அஸ்ய, உபஜாயதே | ப்ரஸன்ன-சேதஸ:, ஹி, ஆஶு, பு(வொ)த்தி:, பர்யவதிஷ்டதே ||

ப்ரஸாதே (ஸதி)	= மனது தெளி வானதும்
ப்ரஸன்ன சேதஸ:	= தெளிவான மன துடையவ னின்
புத்தி:	= அபேராக்ஷி ஞானம்
ஆஶு	= சீக்கிரத்தில்
பர்யவதி ஷ்டதே	= ஸமீசீனமாகின் றது. (நன்கு கிறது)
தத:	= அபேராக்ஷி ஞான மான பிறகு
அஸ்ய	= இந்த அபேரா க்ஷி ஞானிக்கு
ஸர்வது: காநாம்	= ஸகல விதமான து:கங்களின்
ஹாநி:	= நாஶம்
உபஜாயதே	= உண்டாகிறது.
ஹி	= ப்ரஸித்தம் (தர்க்க ஶாஸ்த்ரமாத் மாவித், இத்யாதி ஶ்ருதிகளில்)

(மூ)—நாஸ்தி புத்திரயுக்தஸ்ய ந சாயுக்தஸ்ய பா(ஹா)வநா ||
ந சாபா(ஹா)வயத: ஶாந்தி ரஶாந்தஸ்ய குத: ஸுக(வ)ம் || 66 ||

(ப. உ.) ந, அஸ்தி, புத்தி:, அயுக்தஸ்ய, ந, ச, அயுக்தஸ்ய, பா(ஹா)வநா | ந, ச, அபா(ஹா)வயத:, ஶாந்தி:, அஶாந்தஸ்ய, குத:, ஸுக(வ)ம் ||

[ப்ரஸாதா (ஓ)பா (ஓ)வே] = மனஸ் ஸமாதானமில்லாவிடின்

(யுக்தி:) = சித்த நிரோதத(ய)ரூப மான யுக்தி

(ந, அஸ்தி) = உண்டாவதில்லை.

அயுக்தஸ்ய = சித்தநிரோத மற்ற மனிதனுக்கு

புத்தி: = அபரோக்ஷ ஞானம்

ந, அஸ்தி = இல்லை. (சித்த நிரோதமற்றவனுக்கு அபரோக்ஷ ஞானம் ஏன் இல்லை என்றால்)—

அயுக்தஸ்ய = சித்த நிரோதமற்ற மனிதனுக்கு

பா(ஓ)வனா = த்யானம்

ந, ச = இல்லவேயில்லை.

அபா(ஓ)வயத: = த்யானமற்றவனுக்கு

[புத்தி: (யீ:)] = அபரோக்ஷ ஞானம்

ந, ச = இல்லவே இல்லை

(அபுத்தே:) = அபரோக்ஷ ஞான மற்றவனுக்கு

மோக்ஷ: = மோக்ஷம்

ந, ச = இல்லவேயில்லை

அமோக்ஷஸ்ய = மோக்ஷ மற்றவனுக்கு

ஸுகம் = ஸுகமானது

குத: = எது? (இல்லவேயில்லை).

அவதரணிகை :—இந்திரியங்களின் ப்ரஸன்னதை (விஷயங்களில் ப்ரவ்ருத்தமாகாமலிருக்கை) இல்லாவிடில் ஞானம் ஏன் பிறக்கமாட்டாது? என்பதற்கு பதிலளிக்கிறான் :—

(மூ)—இந்த்ரியாணாம் ஹி சரதாம் யன்மனோ அனு விதீ(யீ)யதே ||
தத(ஓ)ஸ்ய ஹரதி ப்ரஜ்ஞாம் வாயுர்நாவமிவாம்ப(ஹ)ஸி ||67||

(ப. உ.) இந்த்ரியாணம், ஹி, சரதாம், யத், மன:, அனு, விதீ(யீ)யதே | தத், அஸ்ய, ஹரதி, ப்ரஜ்ஞாம், வாயு:, நாவம், இவ, அம்ப(ஹ)ஸி ||

சரதாம் = விஷயங்களைக் குறித்துப் போகும்

இந்த்ரியாணம் = இந்த்ரியங்களின்

அனு = பின்னாலேயே (இவைகளை அனுஸரித்து)

மன: = மனது

(விஷயான் ப்ரதி) = விஷயங்களைக் குறித்து

விதீ(யீ)யதே = ப்ரவ்ருத்திக்கப் படுகிறது

(இதி) யத் = என்பதேதுண்டோ

தத் = அவ்விந்த்ரியங்களையனுஸரித்து மனதின் போக்கு (போதல்)

அஸ்ய = இம்மனிதனின்

ப்ரஜ்ஞாம் = புத்தியை

வாயு: = காற்று
அம்ப(ஹ)ஸி = ஜலத்தில் (இருக்கும்)
நாவம், இவ = படகைப்போல்
ஹரதி = அபஹரிக்கிறது. (நாசம் செய்கிறது.)
ஹி = இது ப்ரமாணஸித்தமானது.

(மூ)—தஸ்மாத்யஸ்ய மஹாபா(வா)ஹோ நிக்ருஹீதானி ஸர்வஶ: ||
இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்தே(யே)ப்யஸ் தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா ||68||

(ப. உ.) தஸ்மாத், யஸ்ய, மஹாபா(வா)ஹோ, நிக்ருஹீதானி, ஸர்வஶ: | இந்த்ரியாணி, இந்த்ரியார்த்தேப்(ஹீ)ய:, தஸ்ய, ப்ரஜ்ஞா, ப்ரதிஷ்டிதா ||

மஹாபா ஹோ } = பாஹுபலமான அர்ஜுன!
தஸ்மாத் = இந்திய நிக்ரஹ முடையவனுக்கு மன: ப்ரஸாதமும் (அமைதியும்) மன: ப்ரஸாத முடையவனுக்கு மேனிநிரோதமும் (தடையும்) மேனிநிரோத முடையவனுக்கு ப்ரவணமனத்திலில் பா(ஹா)வனையும், (த்யான மும்) பா(ஹா)வனையுடையவனுக்கு அபரோகஷ ஞான மும் உண்டாகிறதிலில்
யஸ்ய = எவனுடைய
இந்த்ரியாணி = இந்த்ரியங்கள்
ஸர்வஶ: = ஸகலமான
இந்த்ரியார்த்தே(யே)ப்(ஹீ)ய: } = இந்திய விஷயங்களிலிருந்து
நிக்ருஹீதானி } = கட்டுப்பட்டிருக்கின்றனவோ (விஷயங்களைக் குறித்துப் போகாமற் செய்யப் பட்டிருக்கின்றனவோ)
தஸ்ய = அம்மனிதனிடம்
ப்ரஜ்ஞா = அபரோகஷ ஞானம்
ப்ரதிஷ்டிதா = ஸ்திரமானது.

(மூ)—யா நிஶா ஸர்வபூ(ஹ-பி)தானாம் தஸ்யாம் ஜாக(ர்)ர்தி ஸம்யமீ||
யஸ்யாம் ஜாக்ரதி பூ(ஹ-பி)தானி ஸா நிஶா பஶ்யதோ முனே: ||69||

(ப. உ.) யா, நிஶா, ஸர்வபூ(ஹ-பி)தானாம், தஸ்யாம், ஜாக(ர்)ர்தி, ஸம்யமீ | யஸ்யாம், ஜாக்ரதி, பூ(ஹ-பி)தானி, ஸா, நிஶா, பஶ்யத:, முனே:||

ஸர்வ பூ(ஹி) தாணம்	= ஸகல ப்ராணி களுக்கும்
யா	= எந்த பரமாத் மாவின் ஸ்வ ரூபம்
நிஶா(இவ)	= இரவி லிருக்கும் பதார்த்தங்களை ப்போல் காணப் படுவதில்லையோ
தஸ்யாம்	= அந்த பாமாத் மாவின் ஸ்வரூப விஷயத்தில்
ஸம்யமீ	= ஸ்வாதீனமான இந்த்ரியங்களை யுடைய ஞானி யானவன்
ஜாகர்தி	= ஜாக்ரதையா யிருக்கிறான். (பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கிறான்.)
பூ(ஹு)தானி	= இந்த்ரிய நிக்ர ஹமில்லாத மனிதர்கள்
யஸ்யாம்	= எந்த ப்ரபஞ்சம்
ஸர்வ பூதானி யஸ்யாம் ஜாக்ரதி	= ஸகல ப்ராணி களுக்கும் ஸ்பர்ஶம் முதலி யவிஷயங்களில் ஜாக்ரதையா யிருக்கிறார்க ளோ (விஷயங் களைத் தெரிந்து கொள்கிறார்க ளோ)
ஸா	= அந்த விஷயங் கள்
முனேः	= பரமாத்மாவின் மனனம் செய் யும் (ப்ரஹ்ம விசாரத்தைச் செய்து கொண் டிருக்கும்)
பஶ்யதः	= பரமாத்மாவின் அபரோக்ஷ ஞானமடைந் திருக்கும் மனித னுக்கு
நிஶா	= இரவிலிருக்கும் பதார்த்தங்களை ப்போல் (காண் ப்படமாட் டாது.)

(க. உ) :—எவனொருவன் விஷயங்களில் ஆஸக்தனாகாமல் பரமாத்மாவின் த்யானதிகளைச் செய்கிறானே, அவனே அபரோக்ஷ ஞானியாவான்.

அவதாரணிகை :—ஞானியானவன் விஷயங்களில் ஆஸக்தனாகாமற் போனால், அன்னதிகளை யடையாமல் அவனுக்கு ஜீவனமே கஷ்டமாகுமாகையால், விஷயங்களில் ஆஸக்தனாகக் கூடாதென்று சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும்? என்னும் ஶங்கைக்குச் சமாதானத்தைச் சொல்கிறான் :—

(மூ)—ஆபூர்யமாண மசல ப்ரதிஷ்டம்
ஸமுத்ரமாபः ப்ரவிஶந்தி யத்(ஹ்)வத் ||

தத்(ஓ)வத்காமா யம் ப்ரவிஶந்தி ஸர்வே
ஸ ஶாந்திமாப்னோதி ந காமகாமீ || 70 ||
விஹாய காமான்யஸ் ஸர்வான் புமாம் ஶ்சரதி நிஸ்ப்ருஹ:||
நிர்மமோ நிரஹங்காரஸ் ஸ ஶாந்திமதி(யி)க(ம)ச்ச(ஹ)தி ||71||

(ப. உ.) ஆபூர்யமாணம், அசல-ப்ரதிஷ்டம், ஸமுத்ரம், ஆப:, ப்ரவிஶந்தி, யத்வத் | தத்வத், காமா:, யம், ப்ரவிஶந்தி, ஸர்வே, ஸ:, ஶாந்திம், ஆப்னோதி, ந, காமகாமீ || விஹாய, காமான், ய:, ஸர்வான், புமான், சரதி, நிஸ்ப்ருஹ: | நிர்மம:, நிரஹங்கார:, ஸ:, ஶாந்திம், அதி(யி)க(ம)ச்ச(ஹ)தி ||

ஆபூர்யமாணம், அடி = கங்கை, கோதாவரீ முதலியநதிகளின் ஜலத்தால் பூர்ணமாய்க் கொண்டிருந்த போதிலும்
அசலப்ரதிஷ்டம் = பெருகுதலே முதலியவைகளையற்று ஒரே விதமாயிருக்கும்
ஸமுத்ரம் = கடலை
ஆப: = கங்கை கோதாவரி முதலியநதி ஜலங்கள்
யத்வத் = எவ்வாறு
ப்ரவிஶந்தி = ப்ரவேஶிக்கின்றனவோ,
தத்வத் = அவ்வாறே
ஸர்வே = ஸமஸ்தங்களான
காமா: = விரும்பத் தக்க அன்னதி விஷயங்கள்
யம் = எவனை குறித்து
ப்ரவிஶந்தி = ப்ரவேஶிக்கின்றனவோ (அடைகின்றனவோ)
ஸ: = அந்த புருஷன்
ஶாந்திம் = மோக்ஷத்தை
ஆப்னோதி = அடைகிறான்.
காமகாமீ = காம்யங்களாகிய அன்னம், ஸ்திரீ, மக்கள் முதலியவைகளை அபேக்ஷிக்கும் புருஷன்
(ஶாந்திம்) = மோக்ஷத்தை
ந, ஆப்னோதி = அடைவதில்லை
ய: = எவனொருவன்
நிஸ்ப்ருஹ: (ஸன்) = நிஷித்த பதார்த்தங்களின் ஆஶையைத் துறந்தவனாய்
நிர்மம: (ஸன்) = எல்லாம் ஈஶ்வராதீனமானபடியால், நானே இவைகளுக்கெல்லாம் ஸ்வாமி என்னும் அபிமானமற்றவனாய்
நிரஹங்கார: (ஸன்) = நானே ஸ்வதந்த்ரகர்த்தாவென்னும் அஹங்காரமற்றவனாய்

ஸர்வான்	= ஸகலமான
காமான்	= ஆஸைகளை
விஹாய	= விட்டு
சரதி	= அனுயாஸமாக வந்த விஷயங்களை ஸரீரயக்ஷணார்த்தமாய் அனுபவிக்கிறானே
ஸ:	= அந்த ஞானி
ஸாந்திம்	= மோக்ஷத்தை
அதி(யி)க(ச்)ச(ஹ)தி	= அடைகிறான்.

(க. உ.):—ஸமுத்ரமானது (கடல்) எவ்வாறு பல நதி ஜலங்கள் தன்னை யடைந்துவந்தாலும் (தன்னுள் ப்ரவேஸித்தாலும்), அவைகளால் பெருகுவதில்லையோ, நதி ஜலங்கள் வராமலிருப்பதில் குறைந்து போவதில்லையோ, வரவேண்டுமென்று ப்ரயத்னமும் செய்வதில்லையோ, அனுயாஸமாகவந்த ஜலங்களை தன்னுள் சேர்த்துக்கொள்கிறதோ, அவ்வாறே எந்த மனிதன் அன்னதி விஷயங்கள் தன்னைக் குறித்து வந்தாலும் ஸந்தோஷப்படாமல், வராவிடின் துக:கப்படாமல், அவைகளுக்காக ப்ரயத்னம் செய்யாமல், அனுயாஸமாக ஈஸ்வரேச்சையால் கிடைத்த அன்னதி விஷயங்களை 'நான் செய்பவன், இது என்னுடையது' என்னும் அபிமானத்தை விட்டு அனுபவிக்கிறானே, அப்படிப்பட்ட மனிதன் மோக்ஷத்தை யடைகிறான். 'எனக்கு இத்தகைய ஸ்த்ரீ வேண்டும், இத்தகைய குமாரன் வேண்டும், இத்தகைய அன்னம், இவ்விதமான படுக்கை, இவ்விதமான குதிரை, இவ்விதமான மோட்டார், வீடு, மெத்தை வேண்டும்' என்று அபேக்ஷிப்பவன், அவைகளை அடைவதற்காக எல்லா காலத்தையும் போக்கடித்துக்கொண்டு, ஈஸ்வராராதனை செய்வதற்கவகாஸமில்லாமல், ஈஸ்வர ஞானத்தை அடையாமல் அதிலுல் மோக்ஷத்தையும் அடையாமல் ஸம்ஸாரத்தை அனுபவிக்கிறான். ஞானிகள் அஜ்ஞானிகளைப்போல் நாலுவிதங்களாகிய விஷயங்களை விரும்பாமல் கம்பீரமான ஸமுத்ரத்தைப்போல் அனுயாஸமாய் வந்த விஷயங்களை அனுபவித்துக்கொண்டே ஜீவனம் செய்கிறார்கள்.

(மூ)—ஏஷா ப்ராஹ்மீ ஸ்தி(யி)தி: பார்த்த நைனம் ப்ராப்ய விமுஹ்ய
தி ||
ஸ்தி(யி)த்வாஸ்யாமந்தகாலேபி ப்ரஹ்ம நிர்வாண ம்ருச்
ச(ஹ)தி ||72||

(ப. உ.) ஏஷா, ப்ராஹ்மீ, ஸ்தி(யீ)தி:, பார்த்த, ந, ஏனம், ப்ராப்ய, விமுஹ்யதி | ஸ்தி(யீ)த்வா, அஸ்யாம், அந்தகாலே, அபி, ப்ரஹ்ம, நிர்வாணம், ந்ரிச்ச(ஹ)தி ||

பார்த்த = அர்ஜுனனே!

ஏஷா, ஸ்தி(யீ)தி: = இந்த ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானிகளின் ஸ்தி(யீ)தி

ப்ராஹ்மீ = ப்ரஹ்ம ப்ராப்திக்குக் காரணமானது.

ஏனம் = இந்த ப்ரஹ்ம ஞானிகளின் ஸ்தி(யீ)தியை

ப்ராப்ய = அடைந்து

ந விமுஹ்யதி = ஸம்ஸாரது:கத்தை அனுபவிப்பதில்லை.

அஸ்யாம் = இந்த ப்ரஹ்ம ஞானிகளின் ஸ்தி(யீ)தியில்

அந்தகாலே, அபி = மரண காலத்திலும்

ஸ்தி(யீ)த்வா = இருந்து

நிர்வாணம் = ப்ராக்ருத ஸரீரரஹிதமான

ப்ரஹ்ம = ப்ரஹ்மத்தை

ந்ரிச்ச(ஹ)தி = அடைகிறான்.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீ பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்

ஸாங்க்ய யோகமென்னும்

இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

மூன்றுவது அத்தியாயம்.

அர்ஜுன உவாச:—

(மூ)—ஜ்யாயஸீ சேத் கர்மணஸ்தே மதா புத்திர் ஜனர்த(ஏ)ன ||
தத் கிம் கர்மணி கோ(வோ)ர மாம் நியோஜயஸி கேஶவ ||1||

(ப. உ.) ஜ்யாயஸீ, சேத், கர்மண:, தே, மதா, புத்தி:, ஜனர்த(ஏ)ன | தத், கிம், கர்மணி, கோ(வோ)ர, மாம், நியோஜயஸி, கேஶவ ||

ஜனர்தன	= துஷ்டஜன ஸம்ஹாரகனென கிருஷ்ண!	கோ(வோ)ர	= ராகத்வேஷாதிகளுடன்கூடிய
கர்மண:	= கர்மத்தைவிட	கர்மணி	= யுத்தமென்னும் கர்மவிஷயத்தில்
புத்தி:	= ஞானம்	கிம்	= எக்காரணத்தால்
ஜ்யாயஸீ (இதி)	= ச்ரேஷ்டமானதென்று	மாம்	= என்னை
தே	= உனக்கு	நியோஜயஸி	= செய் என்று உத்திரவிடுகிறாய். (காம்யகர்மமான யுத்தத்தைச் செய் என்றுசொல்வது எப்படி யுக்தமாகும்?)
மதா, சேத் தத்(தர்ஹி)	= ஸம்மதமாயிருக்குமாயின்		
கேஶவ (கச்சாஶப்ஸசேகவிளவர்தயதீதி)	= ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு நியாமகனென கிருஷ்ண!		

(மூ)—வ்யாமிச்ரேணேவ வாக்யேன புத்திம் மோஹயஸீவ மே||
ததே(ஏ)கம் வத(ஓ) நிச்சித்ய யேன ச்ரேயோஹ மாப்னுயாம் ||2||

(ப. உ.) வ்யாமிஶ்ரேண, ஏவ, வாக்யேன, புத்திம், மொஹயஸி, இவ, மே | தத், ஏகம், வத(ஓ), நிஶ்சித்ய, யேன, ச்ரேய:, அஹம், ஆப்னுயாம்.

வ்யாமிஶ்ரேண	= சில இடங்களில் ஞானத்தைதப் புகழ்வது, சில இடங்களில் கர்மத்தைப் புகழ்வது, அல்லது		கர்மம் அபேராக்ஷ ஞானத்திற்கு ஸாதனமென்றுசில இடங்களில்சொல்வது, மற்றும் கர்மம்

ஸ்வர்க்கத் திற் குச்சாதன மென் றுசில இடங் களில் சொல்வ தும் இவ்விதமாக கலப்பான

வாக்யேன ஏவ = வாக்யத்தி னாலேயே
மே = என்னுடைய
புத்திம் = புத்தியை
மோஹய ஸி, இவ = மோகப்படுத் துவதைப்போல் செய்கிறாயே.
யேன = எதனால்
அஹம் = நான்
ச்ரேய: = கீர்த்தியை (நன்மையை)
ஆப்னுயாம் = அடைவேனே

தத் = கர்மம், ஞானம் இவைகளில் ஏது மேலானது, அல்லது கர்மம் ஸ்வர்க ஸுகங்களைக் கொடுப்பதோ, அபேராக்ஷா ஞானத்தைக் கொடுப்பதோ, இவைகளில் ஏது நிஜமானதோ

ஏகம் = அத்தகைய ஒன்றை
நிஸ்சித்ய = நிஸ்சயம் செய்துகொண்டு
வத(ஊ) = சொல்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—லோகேஸ்மின் த்(ஜி)விதா(யா) நிஷ்டா புரா ப்ரோக்தா மயா னக(வ)-||
ஞானயோகே(ஹ)ன ஸாங்க்(வி)யாணம் கர்மயோகே(ஹ)ன யோகி(ஹி)ணம் ||3||

(ப. உ.) லோகே, அஸ்மின், த்வி(த்வி)விதா(யா), நிஷ்டா, புரா, ப்ரோக்தா, மயா, அனக(வ) | ஞானயோகே(ஹ)ன, ஸாங்க்(வி)யாணம், கர்மயோகே(ஹ)ன, யோகி(ஹி)ணம்.

ஸ்ரீ பகவான் = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச = சொல்லுகிறான்.
அனக(வ) = பாபமற்ற அர்ஜுனே!
அஸ்மின், லோகே = இவ்வதிகாரிவர்கத்தில் (கூட்டத்தில்)
நிஷ்டா = ஸ்வரூபத்தாலிருப்பதுவென்னும் மோக்ஷம்

ஸாங்க்(வி)யானம் = ஞானமே மோக்ஷத்திற்கு முக்யமான ஸாதனமாயுள்ள ஸனகாதிகளுக்கு
ஞானயோகே(ஹ)ன = அற்பமான கர்மத்துடன் (கூடிய) அதிகமான ஞானரூபமான உபாயத்

தால் கூடிய அதிக ஞானயோகி(ஜி)னும் = மோக்ஷத்திற்கு கர்மமே முக்ய ஸாதனமாயுள்ள ஜனக, ப்ரியவ்ரதாதி ராஜர்களுக்கு

தால் (ஆகிறது என்றும்)

கர்மயோகி(னே)ன = அப்ரசுர (அற்ப) மான ஞானத்துடன் கூடிய ப்ரசுர (அதிக) மான கர்மரூப உபாயத்தினால் (ஆகிறது என்றும்)

தால் கூடிய அதிக கர்மஸாத்யமானது என்றும் இருவகைகளாயிருக்கின்றன)

(இதி) = என்று

மயா = என்னால் (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனால்)

புரா = முன் (பூர்வ) அத்யாயத்தில்

ப்ரோக்தா = சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

த்(தீ)விதா(யா) = இருவகையுள்ளது (மோக்ஷம் அற்பகர்மத்

(க. உ.):—மோக்ஷத்தை அடையும் அதிகாரிகள் அற்ப கர்மத்தோடு கூடிய அதிக ஞானத்தால் மோக்ஷத்தை அடைபவர்கள் என்றும், அற்ப ஞானத்தோடு கூடிய அதிக கர்மத்தால் மோக்ஷத்தை அடைபவர்கள் என்றும் இரண்டு வகுப்பாயிருக்கிறார்கள். ஆகையால் கர்மம் உத்தமமானது என்றும், ஞானம் உத்தமமானது என்றும் அந்தந்த அதிகாரிகளைக் குறித்து நான் சொல்லியிருக்கிறேன். நீ ஸனகாதிகளைப் போல் ஞானயோகி(ஜி) அல்ல. ஜனகமகாராஜர், ப்ரியவ்ரதர் முதலியவர்களைப்போல் கர்மயோகி. ஆகையால் பகவத் பூஜார்த்தமாய் யுத்தமென்னும் கர்மத்தைச் செய்துகொண்டே, ஞானத்தால் மோக்ஷத்தை அடைய வேண்டுமே யல்லாது, ஜபத்யாகாதிகளால் கிடைக்கும் மோக்ஷத்தை அடைவதற்கு யோக்யதை மாட்டாய். ஆகையால் நீ யுத்தத்தை செய்யவேண்டியது.

(மூ)—ந கர்மணாமனாரம்பா(ஆ)ன்னைஷ்கர்ம்யம் புருஷோஶ்னுதே ||
ந ச ஸம்ன்யஸனாதே(ஏ)வ ஸித்திம் ஸமதி(யி)கச்ச(அ)தி ||4||

(ப. உ.) ந, கர்மணாம், அனாரம்பா(ஆ)த், நைஷ்கர்ம்யம், புருஷः, அஶ்னுதே | ந, ச, ஸம்ன்யஸனாத், ஏவ, ஸித்தி(யி)ம், ஸமதி(யி)க(அ)ச்ச(அ)தி ||

புருஷ: = மனிதன்
கர்மணாம் = கர்மங்களின்
அனாரம்பாத் = ஆரம்பிக்காமலிருப்பதினால்
நைஷ்கர்ம்யம் = மோக்ஷத்தை
ந, அச்னுதே = அடைவதில்லை.
ச = மற்றும்
ஸம்ன்யஸனாத், ஏவ = காம்ய கர்மத்தைச்செய்யாமலிருப்பதினால் மாத்ரமே
ஸித்திம் = மோக்ஷத்தை
ந = அடைவதில்லை.
ஸமதி(யி)கச்சதி

அவதாரணிகை:—"கர்மண பத்(ஜ்யி)யதே ஜந்துர்வித்யயா ச விமுச்யதே" என்னும் இது முதலிய ப்ரமாணங்கள்— கர்மங்கள் ப(ஜ)ந்தகங்களென்று சொல்லுவதால் நான் (அர்ஜுனன்) யுத்தம் செய்யமாட்டேன் என்னும் அர்ஜுனனின் ஆக்ஷேபத்திற்கு:— கர்மங்களைச் செய்யாமலிருப்பதனாலாகட்டும், காம்ய கர்மங்களைச் செய்யாமலிருப்பதனாலாகட்டும் மோக்ஷம் கிடைப்பதில்லை. ஜீவர்கள் தம்மிடஸ்வாபாவிகமான ஸாத்விக ராஜஸதாமஸ குணங்களையனுசரித்து ஈச்வராதீனர்களாய் எப்பொழுதும் கர்மங்களைச் செய்துகொண்டே இருக்கிறார்கள். கர்மங்களைச்செய்யாமல் ஒரு நொடியாயினும் இருப்பது அசக்யம். கர்மேந்த்ரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு கர்மங்களைச் செய்யாமல், மனதில் பலவிதமான விஷயங்களை நினைப்பவன் ப்ராந்தன், மற்றும் டாம்பிகன் என்று சொல்லிக்கொள்ளப்படுகிறான். எவன் கண் முதலிய இந்த்ரியங்களை மனதால் அடக்கிக்கொண்டு, அனைகள் விஷயங்களைக் குறித்து போகாமற்செய்துகொண்டு, ப(ஜ)லாபேக்ஷையற்றவனுப் தம் தம் வர்ணாச்ரமங்களுக்கு யோக்யமான (விதிதமான) கர்மங்களைச்செய்கிறானோ அவன் மேலானவன். கர்மங்களைச் செய்யாவிடின் தேஹராக்ஷணமே கஷ்டமாகிறது. "கர்மண ப(ஜ)த்(ஜ்யி)யதே ஜந்து:" என்னும் ப்ரமாணம் ப(ஜ)லாசையினால் விஷ்ணு பூஜாத்தே(தே)ச்யகமல்லாத அன்னிய தேவதாத்தே(தே)ச்யகமாய் செய்த கர்மங்களே ப்ரதிபந்தகங்களென்று சொல்வதினால் நிஷ்காமுகனுப் விஷ்ணுப்ரீத்யுத்தேசமாய் க்ஷத்ரியனை உனக்கு விதிதமான யுத்தமே முதலிய கர்மங்களைச் செய்வாயாக என்று 5, 6, 7, 8, 9-வது ச்லோகங்களினால் பதில் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—ந ஹி கஸ்சித் க்ஷணமபி ஜாது திஷ்டத்யகர்மக்ருத் ||
காரியதே ஹ்யவஸ: கர்ம ஸர்வ: ப்ரக்ருதிஜைர்குண: || 5 ||

(ப. உ.) ந, ஹி, க:, சித், க்ஷணம், அபி, ஜாது, திஷ்டதி, அகர்மக்ருத் | காரியதே, ஹி, அவஸ:, கர்ம, ஸர்வ:, ப்ரக்ருதிஜை:, கு(ர்)ண: ||

க:, சித், அபி } = எவனுமிலும்
அகர்மக்ருத் (ஸன்) } = கர்மங்களைச் செய்யாதவனுய்
ஜாது = எப்பொழுதும்
க்ஷணம் = அற்பகாலமாகிலும்
ந, திஷ்டதி = இருப்பதில்லை.
ஹி = ப்ரஸித்தம்
அவஸ: (அவஸன) } = விஷ்ணுவின் வசனுன
ஸர்வ:(ஸர்வேண) } = ஸகல ஜனங்களால்
ப்ரக்ருதிஜை: } = ப்ரக்ருதி கார்யங்களான
குண: = ஸத்வரஜஸ்தமோ குணங்களால்
கர்ம = கர்மம்
காரியதே = செய்விக்கப் படுகிறது.

(மூ)—கர்மேந்த்ரியாணி ஸம்யம்ய ய ஆஸ்தே மனஸா ஸ்மரன் ||
இந்த்ரியார்த்தான் விமூடாத்மா மித்(தீ)யாசாரஸ்ஸ உச்யதே||6||
யஸ்த்விந்த்ரியாணி மனஸா நியம்யாரப(ஹ)தேர்ஜுன ||
கர்மேந்த்ரியை: கர்மயோக மஸக்தஸ்ஸ விசிஷ்யதே || 7 ||

(ப. உ.) கர்மேந்த்ரியாணி, ஸம்யம்ய, ய:, ஆஸ்தே, மனஸா, ஸ்மரன்| இந்த்ரியார்த்தான், விமூடாத்மா, மித்யாசார:, ஸ:, உச்யதே|| ய:, து, இந்த்ரியாணி, மனஸா, நியம்ய, ஆரப(ஹ)தே, அர்ஜுன | கர்மேந்த்ரியை:, கர்மயோக(ர்)ம், அஸக்த:, ஸ:, விசிஷ்யதே ||

ய: = யார்
கர்மேந்த்ரியாணி } = கர்மங்களைச் செய்யும் வாய், கை, கால் முதலிய இந்த்ரியங்களை
ஸம்யம்ய = அடக்கிக் கொண்டு (கர்மங்களைச் செய்யாமல்)
இந்த்ரியார்த்தான் } = கண் முதலிய இந்த்ரியங்களுக்கு விஷயங்களான ஸ்த்ரீ, ரூப, அன்ன, ரஸாதிகளை
மனஸா = மனதினல்
ஸ்மரன் (ஸன்) } = நினைப்பவனுய்
ஆஸ்தே = இருக்கிறுனே
ஸ: = அவன்
விமூடாத்மா = ப்ராந்தன்;
மித்யாசார: = டாம்பிகன் (வஞ்சகன்)

இதி = என்று
உச்யதே = சொல்லிக் கொள்ளப்படுகிறான்
அர்ஜுன = ஓ அர்ஜுன!
ய:, து = எவனுகிலும்
இந்த்ரியாணி = சக்ஷுராதி ஞானேந்த்ரியங்களை
மனஸா = மனதினல்
நியம்ய = ஸ்வாதீனப்படுத்திக் கொண்டு (சக்ஷுராதி இந்த்ரியங்களை துர்விஷயங்களைக் குறித்துப் போகாமற் செய்து கொண்டு)
அஸக்த: = பலாபேக்ஷை

யற்றவனுய்
கர்மேந்த்ரியை: = கர்மங்களுக்குச் சாதகமான வாக் பாணி பாதாதி இந்த்ரியங்களால்
கர்மயோகம் = தம் தம் வர்ணஸ்ரமங்களுக்குத் தகுந்த யுத்தாதி கர்மரூப ஞானே பாயத்தை
ஆரப(ஹ)தே = செய்பவனுகிறானே
ஸ: = அவன்
விசிஷ்யதே = கர்மத்தைத் செய்யாதவனை விட உத்தமனுகிறன்.

(மூ)—நியதம் குரு கர்ம த்வம் கர்ம ஜ்யாயோ ஹ்யகர்மண: ||
சரீரயாத்ராபி ச தே ந ப்ரஸித்(தி)யேத(ஈ)கர்மண: || 8 ||

(ப. உ.) நியதம், குரு, கர்ம, த்வம், கர்ம, ஜ்யாய:, ஹி, அகர்மண: |
சரீரயாத்ரா, அபி, ச, தே, ந, ப்ரஸித்(தி)யேத், அகர்மண: ||

ஹி = எக்காரணத்தால்
அகர்மண: = கர்மத்தைச் செய்யாமலிருப்பதைவிட
கர்ம = கர்மத்தைச் செய்வது
ஜ்யாய: = ச்ரேஷ்டமானதோ
(அத:) = அக்காரணத்தால்
த்வம் = நீ
நியதம் = உனக்கு விதித

கர்மம் = யுத்தமென்னும் கர்மத்தை
குரு = செய்.
ச = மற்றும்
அகர்மண: = கர்மத்தைச் செய்யாமலிருக்கும்
தே = உனக்கு
சரீரயாத்ரா, அபி = தேஹ ரக்ஷணை கூட
ந, ப்ரஸித்(தி)யேத் = ஸித்திக்காது.

(மூ)—யஜ்ஞார்த்தாத் கர்மணோன்யத்ர லோகோயம் கர்மப(ஹ)ந்த(ய)ன: ||
தத(ஈ)ர்த்தம் கர்ம கௌந்தேய முக்தஸங்க(ஹ)ஸ்ஸமாசர || 9 ||

(ப. உ.) யஜ்ஞோர்த்தாத், கர்மணஃ, அன்யத்ர, லோகஃ, அயம், கர்மப(ன்)ந்த(ய)னஃ | தத(ஏ)ர்த்தம், கர்ம, கௌந்தேய, முக்தஸங்க(ஸ்)ஃ, ஸமாசர ||

கௌந்தேய	= அர்ஜுன !
(யதஃ)	= எக்காரணத்தால்
யஜ்ஞோர்த்தாத்	= யஜ்ஞார்த்தமாக பரமாத்மாவின் உத்தேசமாயுள்ள
கர்மணஃ	= கர்மத்தைதவிட
அன்யத்ர	= இதரமான கர்மங்களில் (காம்ய கர்மங்களில்)
(ப்ரவ்ருத்தஃ)	= முயற்சியுடைய
அயம் லோகஃ	= இந்த மனிதன்
கர்மபந்த(ய)னஃ	= கர்மத்தை ப(ன்)ந்த(ய) கமாயுடையவ
முக்தஸங்கஃ(ஸ்ஃ) (ஸன்)	= பலத்திலை யற்றவனாய்
ததர்த்தம்	= அந்த பரமாத்மாவின் உத்தேசமாக
கர்ம	= உனக்கு (க்ஷத்ரியனுக்கு) விதிதமான யுத்தாக்ய கர்மத்தை
ஸமாசர	= செய்.

(மூ)—ஸஹயஜ்ஞாஃ ப்ரஜாஃ ஸ்ருஷ்ட்வா புரோவாச ப்ரஜாபதிஃ ||
அனேன ப்ரஸவிஷ்யத்(யி)வமேஷ வோஸ்த்விஷ்டகாம
து(யூ)க் || 10 ||

(ப. உ.) ஸஹயஜ்ஞாஃ, ப்ரஜாஃ, ஸ்ருஷ்ட்வா, புரா, உவாச, ப்ரஜாபதிஃ; அநேந, ப்ரஸவிஷ்யத்(யி)வம், ஏஷஃ, வஃ, அஸ்து, இஷ்டகாமது(யூ)க் ||

ப்ரஜாபதிஃ	= ப்ரஜாபதியானவர்
புரா	= பூர்வகாலத்தில்
ஸஹயஜ்ஞாஃ	= யஜ்ஞத்தோடு கூடிய
ப்ரஜாஃ	= ப்ரஜைகளை
ஸ்ருஷ்ட்வா	= ஸ்ருஷ்டித்து
உவாச	= சொன்னார் (என்தவார்த்தையைச் சொன்னவென்றால்அதை சொல்லுகிறார்.)
யூயம்	= நீங்கள்
அனேன	= இந்த யாகத்
தேன	= அதனால்
(இஷ்டகாமான்)	= இஷ்டமான விஷயங்களை
ப்ரஸவிஷ்யத்வம்	= அடையுங்கள் (ஸம்பாதித்துக் கொள்ளுங்கள்)
ஏஷஃ	= இந்த யஜ்ஞம்
வஃ	= உங்களுக்கு
இஷ்டகாமது(யூ)க்	= விரும்பும் விஷயங்களின் போகங்களைகொடுப்பவைகளாய்
அஸ்து	= ஆகட்டும்.

(மூ)—தே(ஏ)வான் பா(ஹா)வயதானேன தே தே(ஏ)வா பா(ஹா)வ யந்து வ: ||
பரஸ்பரம் பா(ஹா)வயந்த: ஸ்ரேய: பரமவாப்ஸ்யத(ழ) || 11 ||

(ப. உ.) தே(ஏ)வான், பா(ஹா)வயத, அனேன, தே, தே(ஏ)வா:, பா(ஹா)வயந்து, வ: | பரஸ்பரம், பா(ஹா)வயந்த:, ஸ்ரேய:, பரம், அவாப்ஸ்யத(ழ) ||

அனேன = இந்த யஜ்ஞத்தால்
தே(ஏ)வான் = தேவதைகளை
பா(ஹா)வயத = பூஜியுங்கள் (த்ருப்தி படுத்துங்கள்)
தே, தேவா: = அந்த தேவதைகள்
வ: = உங்களை
பா(ஹா)வயந்து = இஷ்டமான பலன்களை கொடுத்து ஸந்தர்ப்பித்துவாராக.
ஏவம் = இவ்விதமாக
பரஸ்பரம் = ஒருவருக்கொருவர்
பா(ஹா)வயந்த: = த்ருப்தி படுத்திக்கொண்டவராய்
பரம் = உத்தமமான
ஸ்ரேய: = ஸ்ரேயஸ்ஸை
அவாப்ஸ்யத(ழ) = அடையுங்கள்.

(மூ)—இஷ்டான் போ(ஹோ)கான் ஹி வோ தேவா தா(ஆ)ஸ்யந்தே யஜ்ஞபா(ஹா)விதா: ||
தைர்த(ஈ)த்தானப்ரதா(ஆ)யைப்(ஹீ)யோ யோ பு(ஹூ)ங்க்தே ஸ்தேன ஏவ ஸ: ||12||

(ப. உ). இஷ்டான், போ(ஹோ)கான், ஹி, வ:, தேவா:, தா(ஆ)ஸ்யந்தே, யஜ்ஞபா(ஹா)விதா: | தை:, த(ஈ)த்தான், அப்ரதாய, ஏப்(ஹீ)ய:, ய:, பு(ஹூ)ங்க்தே:, ஸ்தேன:, ஏவ, ஸ: ||

யஜ்ஞபா(ஹா)விதா: = யாகத்தால் பூஜிக்கப் பட்ட
தே(ஏ)வா: = தேவர்கள்
வ: = உங்களுக்கு
இஷ்டான் = ப்ரியமான
போ(ஹோ)கான் = போக்யமான விஷயங்களை
தா(ஆ)ஸ்யந்தே = கொடுப்பார்கள்.
ஹி = ப்ரஸித்தம்.
ய: = எவன்
தை: = அந்த தேவர்களால்
த(ஈ)த்தான் = கொடுக்கப் பட்ட அன்னதிகளை
ஏப்(ஹீ)ய: = அந்த தேவர்களுக்கு
அப்ரதாய = கொடுக்காமல்

புங்க்தே	= அனுபவிக்கிறார்கள்	ஸ்தேன: ஏவ }	= திருடனையா வான்.
ஸ:	= அவன்		

(மூ)—யஜ்ஞ ஶிஷ்டாஶினஸ் ஸந்தோ முச்யந்தே ஸர்வ கில்பி

(வி)ஷை: ||

பு(ஹ்ம)ஞ்ஜதே தே த்வக(வ)ம் பாபா யே பசந்த்யாத்ம கார

ணத் ||13||

(ப. உ.) யஜ்ஞ-ஶிஷ்டா-ஶின:, ஸந்த:, முச்யந்தே, ஸர்வகில்பிஷை: | பு(ஹ்ம)ஞ்ஜதே, தே, து, அக(வ)ம், பாபா:, யே, பசந்தி, ஆத்மகாரணாத் ||

(ஜ்ஞ:)	= ஜனங்கள்	ஆத்ம காரணத் }	= தேவதேதாத்தே ஶமின்றி தங்க ளுக்காகவே
யஜ்ஞ-	= தேவர்களால் கொடுக்கப் பட்ட அன்ன திகளால் யாகத் தைச் செய்து	பசந்தி	= சமத்துக் கொள்ளுகிறார் களோ
ஶிஷ்ட-	= மிகுதியை	தே	= அவர்கள்
அஶின:	= உண்பவராய்	பாபா:	= பாவிகளாவர்.
ஸர்வ கில்பிஷை: }	= ஸகல பாவங் களினின்றும்	அகம் து }	= பாவத்தையே (பாபகாரண மான உணவை யே)
முச்யந்தே	= முக்தராகிறார் கள்.	புஞ்ஜதே	= புசிக்கிறார்கள்.
யே	= யார்		

(க. உ.):—இவ்விதமாக ப்ரஜாபதியானவர் யஜ்ஞங்களை ஸ்ருஷ்டித்து 'நீங்கள் யஜ்ஞத்தால் தேவர்களை ஸந்தோஷப்படுத்துங்கள். அந்த தேவர்கள் நீங்கள் செய்த யஜ்ஞத்தால் த்ருப்தராய், உங்களுக்கு வேண்டிய இஷ்டங்களைக் கொடுப்பார்கள். நீங்கள் தேவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட அன்னதிகளை அவர்களுக்கு யஜ்ஞத்தின் மூலமாகக் கொடுக்காமற் போனால் உங்களுக்கு பாபம் ஸம்பவிக்கிறது. தேவர்களுக்குக் கொடுத்து மீதியுள்ளதை புசித்தால் நீங்கள் ஸமஸ்த பாபங்களினின்றும் விலக்கப்படுவீர்கள் (பாபமற்றவராவீர்கள்)' என்று சொல்லியிருப்பதால் யஜ்ஞாதிகர்மங்கள் அவஶ்யமாய்ச்செய்யத்தக்கவைகள்.

(மூ)—அன்னத் ப(ஹ)வந்தி பூ(ஹ்·இ)தானி பர்ஜன்யாத(உ)ன்ன ஸம்
ப(ஹ்)வः ||

யஜ்ஞாத் ப(ஹ்)வதி பர்ஜன்யோ யஜ்ஞः கர்மஸமுத்ப(ஹ்)வः
||14||

கர்ம ப்ரஹ்மோத்பவம் வித்தி(யி) ப்ரஹ்மாக்ஷர ஸமுத்பவம் ||
தஸ்மாத் ஸர்வக(ஹ)தம் ப்ரஹ்ம நித்யம் யஜ்ஞே ப்ரதிஷ்டிதம்
||15||

ஏவம் ப்ரவர்திதம் சக்ரம் நானுவர்தயதீஹ யः ||
அகா(ஹா)யு ரிந்த்ரியாராமோ மோக(ஹ)ம் பார்த்த ஸ ஜீவதி||16||

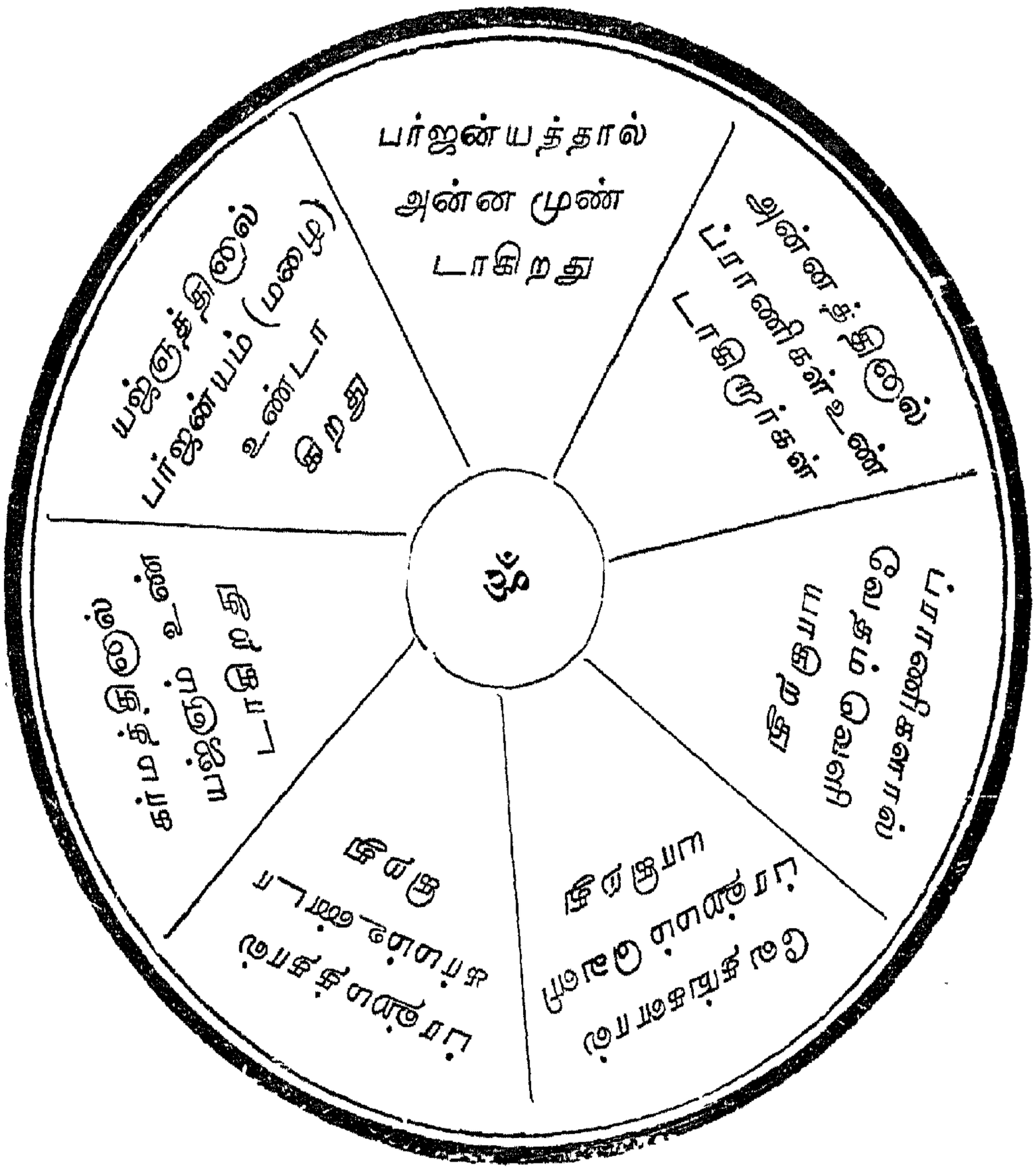
(ப. உ.) அன்னத், ப(ஹ)வந்தி, பூ(ஹ்மி)தானி, பர்ஜன்யாத், அன்ன
ஸம்ப(ஹ்)வः | யஜ்ஞாத், ப(ஹ்)வதி, பர்ஜன்யः, யஜ்ஞः, கர்மஸமுத்ப(ஹ்)வः||
கர்ம, ப்ரஹ்மோத்ப(ஹ்)வம், வித்தி(யி), ப்ரஹ்ம, அக்ஷரஸமுத்ப(ஹ்)வம் |
தஸ்மாத், ஸர்வக(ஹ)தம், ப்ரஹ்ம, நித்யம், யஜ்ஞே, ப்ரதிஷ்டிதம் || ஏவம்,
ப்ரவர்திதம், சக்ரம், ந, அனுவர்தயதி, இஹ, யः | அகா(ஹா)யுः, இந்த்ரியா
ராமः, மோகம்(ஹம்) பார்த்த, ஸः, ஜீவதி ||

அன்னத் = அன்னத்தால்
பூ(ஹ்மி) தானி } = ப்ராணிகள்
ப(ஹ்)வந்தி = பிறக்கின்றன.
பர்ஜன்யாத் = பர்ஜன்யனால் (ஸூர்யனால்)
அன்ன- = உணவுகள்
ஸம்ப(ஹ்)வः = உண்டாகின்றன.
யஜ்ஞாத் = யாகத்தினால்
பர்ஜன்யः = மழை
ப(ஹ்)வதி = உண்டாகிறது.
யஜ்ஞः = யாகம்
கர்ம ஸமுத்ப(ஹ்)வः } = கர்மத்தால் பிறக்கக்கூடியது.
கர்ம = கர்மம்
ப்ரஹ்மோத்பவம் } = ப்ரஹ்மத்தால் உண்டாவது.
ப்ரஹ்ம = ப்ரஹ்மம்

அக்ஷர- = வேதாக்ஷரங்களால்
ஸமுத்ப(ஹ்)வம் } = வெளியாகிறது. (வேதம் பூதங்களால் = பிராணிகளால் வெளியாவது)
(இதி) = என்று
வித்தி(யி) = தெரிந்து கொள்.
ஸர்வக(ஹ)தம் } = எங்கும் நிறைந்த
ப்ரஹ்ம = பரப்ரஹ்மம்
தஸ்மாத் = யஜ்ஞத்தால் பரம்பரையாய் வெளியாகிற படியால்
யஜ்ஞே = யாகத்தில்
நித்யம் = எப்பொழுதும்
ப்ரதிஷ்டிதம் = ஸ்திரமாக

இருக்கிறது.

யः	= எவன்	
ஏவம்	= இவ்வாறு	
ப்ரவர்த்திதம்	= நடந்துக்கொண்டிருக்கும்	
சக்ரம்	= ஜகச்சக்ரத்தை	
இஹ	= இந்த லோகத்தில்	
ந, அநுவர்தயதி	= அநுஸரிப்பதில்லையோ (சக்ரத்தை நிறுத்திவிடுகிறானே)	
பார்த்த	= அர்ஜுன!	
ஸः	= அவன்	
அகா(வா)யுः	= பாபத்திற்குசாதகமான ஆயுளுடையவன்.	
மோகம்	= வீணாக	
ஜீவதி	= பிழைக்கிறான்.	

(க. உ.) :—இவ்வாறு நடக்கப்பட்ட சக்ரத்தில் சேர்ந்த யஜ்ஞத்தைச் செய்யாவிடில் பர்ஜன்யம் (மழை) முதலியவைகள் உண்டாகாமல் இந்த ஜகச்சக்ரம் நின்று பாபம் நேரிடுகிறது. மற்றும் இச்சக்ரத்தை நடத்தாதவனிட பிழைப்பு வ்யர்த்தமாகிறது. ஆகையால் க்ருஹஸ்தாச்ரமிகள் யஜ்ஞ, தான, தபோரூப கர்மங்க

ளைச் செய்யவேண்டியது. ஸன்யாஸி முதலானவர்கள் வித்யா தானம், அபயதானம், தன்னில் போஜ்யமான அன்னதானம், அத்யயனம், ப்ரவசனம், த்யானம் முதலிய வாசனிக (வாக்கினில் செய்யப்படும்) மானஸிக (மனதினில் செய்யப்படும்) யஜ்ஞங் களையும், க்ருச்ர சாந்த்ராயணாதி தபோரூபங்களான காயிக (தேகத்தினில் செய்யப்படும்) யாகங்களையும் செய்து இந்த ஜகச்சக்ரத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கத்தக்கது.

அவதரணிகை:—"இப்படி எல்லோராலும் கர்மம் செய்யப் படவேண்டியதேயாயின் கர்மத்தைச் செய்வதிலேயே மனது நிலைநின்று அவஶ்யமாய் செய்யவேண்டிய, விடாமல் பரமாத்மா விடத்திலேயே மனதை நிருத்துவதென்னும் அஸம்ப்ரஜ்ஞாத ஸமாதியே பொருந்தாமற் போகும்" என்னும் ஶங்கைக்கு பதில் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—யஸ்த்வாத்மரதிரேவ ஸ்யாதா(ஆ)த்ம-த்ருப்தஶ்ச மானவ: ||
ஆத்மன்யேவ ச ஸந்துஷ்டஸ்தஸ்ய கார்யம் ந வித்யதே ||17||

(ப. உ.) ய:, து, ஆத்மரதி:, ஏவ, ஸ்யாத், ஆத்மத்ருப்த:, ச, மானவ: | ஆத்மனி, ஏவ, ச, ஸந்துஷ்ட:, தஸ்ய, கார்யம், ந, வித்யதே ||

து	= ஸமாதியிலிருக்கும்	விஷயங்களில் பேதமென்னும் புத்தியையுடையவனே,	
ய:	= எந்த		
மானவ:	= அபேராக்ஷ ஞானியான மனிதன்	ச	= மற்றும்
ஆத்மரதி: ஏவ	= பரமாத்மாவினிலேயே ஸுகத்தையடைந்தவனாய்(பரமாத்மாவின் தர்ஶனத்திலேயே ஸுகமடைபவன்)	ஆத்மனி ஏவ	= பரமாத்மாவிடத்திலேயே அதிகமான
		ஸந்துஷ்ட:	= ஸந்தோஷமுள்ளவனாகவே
		தஸ்ய	= அந்த ஸமர்த்தனுக்கு
ஸ்யாத்	= ஆகிறானே,	கார்யம்	= செய்யவேண்டிய கர்மம்
ச	= மற்றும்		
ஆத்ம த்ருப்த:	= பரமாத்மாவின் ப்ரஸாதத்திலேயே இதர	ந வித்யதே	= இருப்பதில்லை.

(மூ)—நைவ தஸ்ய க்ருதேனார்த்தோ நாக்ருதேநேஹ கஶ்சன ||
ந சாஸ்ய ஸர்வபூ(ஊ)தேஷு கஶ்சிதர்த்த-வ்யபாஶ்ரய: ||18||

(ப. உ.) ந, ஏவ, தஸ்ய, க்ருதேன, அர்த்த:, ந, அக்ருதேன, இஹ, க:, சன | ந, ச, அஸ்ய, ஸர்வபூ(ஊ)தேஷு, க:, சித், அர்த்தவ்யபாஶ்ரய: ||

தஸ்ய	= அஸம் ப்ரஜ்ஞாத ஸமாதி ஸ்தானமனி தனுக்கு	கஶ்சன (தோஷ:)	= எந்த தோஷமும் செய்யாமலி ருப்பதால்
க்ருதேன	= செய்யப் பட்ட யஜ்ஞங்களால்	ந	= இல்லை.
அர்த்த:	= ஸமாதியால் பிறந்த ஆத்ம ஞானத்தால் உண்டாகும் ஸுகத்தை விட அதிகமான ஸுகம்	ச	= மற்றும்
		அஸ்ய	= அஸம் ப்ரஜ்ஞாத ஸமாதிஸ் தானமனி தனுக்கு
ந, ஏவ	= இல்லவேயில்லை.	ஸர்வ பூ(ஊ) தேஷு	= கு(மூ)ருக்கள் முதலானவர் களில்
இஹ	= ஸமாத்யவஸ் தையில்	க:, சித்	= எந்த
அக்ருதேன	= முக்யமான ஸந்த்யாவந்த னாதி கர்மங்களை	அர்த்த-	= ப்ரயோஜனத் தின்
		வ்ய பாஶ்ரய:	= ஸம்பந்தமும்
		ந	= இல்லை.

(க. உ.):—அஸம்ப்ரஜ்ஞாத ஸமாதிஸ்தானமனிதன் பரமாத்மாவின் தர்ஶனாதிகளால் க்ருதக்ருத்யன் (செய்ய வேண்டிதைச்செய்தவன்) ஆகிற படியால், அந்த பரமாத்மாவின் தர்ஶனத்தால் உண்டாகும் ஸுகரூபமான ப்ரயோஜனத்தைவிட கர்மங்களினால் லாகட்டும், கு(மூ)ருக்கள் முதலானவர்களாலாகட்டும் அவனுக்கு அதிக ப்ரயோஜன முண்டாவதில்லை. மற்றும் நித்யங்களான ஸந்த்யாவந்தனாதிகளைச் செய்யாமற்போயினும் ப்ரத்யவாயமும் (பாவமும்) இல்லை. நித்ய நைமித்திக கர்மங்களைச் செய்யாமல் அஸம்ப்ரஜ்ஞாத ஸமாதியை செய்வதற்கு எவ்வித பாதகமும் இல்லை. அஸம்ப்ரஜ்ஞாத ஸமாதியற்ற மனிதனால் யஜ்ஞாதிகள் அவஶ்யகமாய் செய்யப்படவேண்டியவைகளை.

(மூ)—தஸ்மாத(ஓ)ஸக்தஸ்ஸததம் கார்யம் கர்ம ஸமாசர ||
அஸக்தோ ஹ்யாசரன் கர்ம பரமாப்னோதி பூருஷ: || 19 ||

(ப. உ.) தஸ்மாத், அஸக்த:, ஸததம், கார்யம், கர்ம, ஸமாசர | அஸக்த:, ஹி, ஆசரன், கர்ம, பரம், ஆப்னோதி, பூருஷ: ||

தஸ்மாத் = அஸம் ப்ரஜ்ஞாதஸமாதிரஹிதனை மனிதரில் கர்மங்கள் அவச்யமாய்ச்செய்யப்படவேண்டியிருப்பதால்
(த்வம்) = நீ
கார்யம் = க்ஷத்ரியர்களால் செய்யப்படவேண்டிய
கர்ம = யுத்தகர்மத்தை
அஸக்த: (ஸன்) } = பலத்தில் ஆசையற்றவனாய்

ஸததம் = எப்பொழுதும்
ஸமாசர = செய்.
ஹி = ஏனெனின்
பூருஷ: = புருஷன்
அஸக்த: (ஸன்) } = பலச்சையற்றவனாய்
கர்ம = தனக்கு விதிதமானகர்மத்தை
ஆசரன் (ஸன்) } = செய்பவனாய்
பரம் = பரமாத்மாவை
ஆப்னோதி = அடைகிறான்.

(க. உ.):—இவ்வாறு ஜீவபரமாத்மாக்களுக்கு ப்ராப்த்ருப்ராப்யபாவத்தைச் சொல்லியிருப்பதால் ஜீவ பரமாத்மாக்களின் பேதமே ஸித்தமாகிறது.

(மூ)—கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்தி(யி)மாஸ்தி(யி)தா ஜனகாதய:||
லோக ஸங்க்ரஹ மேவாபி ஸம்பஸ்யன் கர்துமர்ஹஸி || 20 ||

(ப. உ.) கர்மண, ஏவ, ஹி, ஸம்ஸித்திம், ஆஸ்தி(யி)தா:, ஜனகாத(ஓ)ய: | லோகஸங்க்ரஹம், ஏவ, அபி, ஸம்பஸ்யன், கர்தும், அர்ஹஸி ||

ஜனகாதய: = ஜனக ப்ரியவ்ரதாதி மகா ராஜர்கள்
கர்மண, ஏவ } = கர்மத்தாலேயே
ஸம்ஸித்திம் = மோக்ஷத்திற்குக் காரணமான அபரோக்ஷ ஞானத்தை
ஆஸ்தி(யி)தா: = அடைந்திருக்கிறார்கள்.

ஹி = இதுப்ரஸித்தம்
த்வம் = நீ
ஏவ = கர்மத்திற்குஞாதி பலங்களிருப்பதேயல்லாமல்
லோகஸங்க்ரஹம், அபி } = நான் கர்மத்தைச்செய்யாவிடின் ஜனங்கள் கர்மங்களைச் செய்யமாட்டார்கள்.

ஆகையால் ஜனங்களால் கர்மங்களைச் செய்விக்கவேண்டுமென்பதையாயினும்

ஸம்பச்யன் = தெரிந்து கொள்ளச் (கர்ம) கர்தும் அர்ஹஸி = செய்வதற்கு = ஸமர்த்தனாகுக (கர்மங்களைச் செய்.)

(மூ)—யத்(ஈ)யதா(ஆ)சரதி ச்ரேஷ்டஸ்தத்ததே(ஏ)வேதரோ ஜனஃ ||
ஸ யத்ப்ரமாணம் குருதே லோகஸ்தத(உ)னுவர்த்ததே || 21 ||

(ப. உ.) யத், யத், ஆசரதி, ச்ரேஷ்டஃ, தத், தத், ஏவ, இதரஃ, ஜனஃ | ஸஃ, யத், ப்ரமாணம், குருதே, லோகஃ, தத், அனுவர்ததே ||

ச்ரேஷ்டஃ = உத்தமனான புருஷன்
யத், யத் = எந்தெந்த கர்மங்களை
ஆசரதி = செய்கிறானோ
இதரஃ, ஜனஃ = இதர ஜனங்கள்
தத், தத், ஏவ = அந்தந்த கர்மங்களையே
ஆசரதி = செய்கிறார்கள்.
ஸஃ = அந்த ச்ரேஷ்டனான மனிதன்
யத் = எந்த க்ரந்தத்தை
ப்ரமாணம் (இதி) } = ப்ரமாணமென்று
குருதே = செய்கிறானோ (தெரிந்து கொள்கிறானே)
லோகஃ = ஜனங்கள்
தத் = அந்த ப்ரமாணமென்று தெரிந்து கொண்ட க்ரந்தத்தை
அனுவர்ததே } = அனுஸரிக்கிறார்கள்.

(மூ)—ந மே பார்த்தாஸ்தி கர்தவ்யம் த்ரிஷு லோகேஷு கிஞ்சன ||
நானவாப்தமவாப்தவ்யம் வர்த ஏவ ச கர்மணி || 22 ||

(ப. உ.) ந, மே, பார்த்த, அஸ்தி, கர்தவ்யம், த்ரிஷு, லோகேஷு, கிம், சன | ந, அனவாப்தம், அவாப்தவ்யம், வர்த, ஏவ, ச, கர்மணி ||

பார்த்த = அர்ஜுன!
(யதஃ) = எக்காரணத்தால்
த்ரிஷு, லோகேஷு } = மூன்று லோகங்களிலும்
மே = எனக்கு
அனவாப்தம் = கிடைக்காததும்
அவாப்தவ்யம் } = கிடைக்கத்தக்கதும்
கிஞ்சன = சற்றேனும்
ந = இல்லை.
(அதஃ) = அக்காரணத்தால்
மே = எனக்கு
கர்தவ்யம் = ப(ஹ)லாபேக்ஷையால் செய்

வர்த (ஏவ) = இருக்கவே யிருக்கிறேன். (ஜனங்களால் கர்மங்களைச் செய்விப்பதற்காக நான் கர்மங் களைச் செய்கிறேன்.)

யத்தக்க கர்மம்
ந, அஸ்தி = இல்லை.
ச = அப்படியிருந்த போதிலும்
கர்மணி = கர்மத்தில் (கர்மத்தைச் செய்வதில்)

(மூ)—யதி(ஹி) ஹ்யஹம் ந வர்தேயம் ஜாது கர்மண்யதந்த்ரித: ||
மம வர்த்மானு வர்தந்தே மனுஷ்யா: பார்த(ய) ஸர்வச: ||23||

(ப. உ.) யதி(ஹி), ஹி, அஹம், ந, வர்தேயம், ஜாது, கர்மணி, அதந்த்ரித: | மம, வர்த்ம, அனுவர்தந்தே, மனுஷ்யா:, பார்த்த, ஸர்வச: ||

பார்த்த = அர்ஜுனனே!
அஹம் = நான்
ஜாது = எப்பொழுதாவது
அதந்த்ரி த: (ஸன்) = ஆலஸ்யமற்றவனாய்
கர்மணி = கர்மத்தில்
யதி, ந, வர்தேயம் = ப்ரவ்ருத்தனாகாவிடில்
ஸர்வச: = ஸமஸ்தான

மனுஷ்யா: = மனிதர்கள்
மம = என்னுடைய
வர்த்ம = மார்க்கத்தை (கர்மத்தைச் செய்யாமலிருக்கும் மார்க்கத்தை)
அனுவர்தந்தே = அனுஸரிக்கிறார்கள்.
ஹி = ப்ரஸித்தம்.

(மூ)—உத்ஸீதேயுரிமே லோகா ந குர்யாம் கர்ம சேத(ஈ)ஹம் ||
ஸங்கரஸ்ய ச கர்தா ஸ்யா முபஹன்யா மிமா: ப்ரஜா: ||24||

(ப. உ.) உத்ஸீதே(ஈ)யு:, இமே, லோகா:, ந, குர்யாம், கர்ம, சேத், அஹம் | ஸங்கரஸ்ய, ச, கர்தா, ஸ்யாம், உபஹன்யாம், இமா:, ப்ரஜா: ||

அஹம் = நான்
கர்ம = கர்மத்தை
ந, குர்யாம் சேத் = செய்யாமற் போவேனெனில்
இமே = இந்த
லோகா: = ஜனங்கள்
உத்ஸீ தே(ஈ)யு: = கர்மங் களைச் செய்யாத தினால் நரகாத்யனர்த்தங் களை அடைவார்கள்.
= மற்றும்

ஸங்கரஸ்ய = கர்ம (தர்ம) லோபத்தாலுண்டாகும் அதர்மத்தால் எல்லோரிடகுலமும் கெட்டு, ஸ்த்ரீகளின் தோஷத்தால் உண்டாகும் வர்ணஸாங்கர்யத்தின்
கர்தா = செய்பவன்
ஸ்யாம் = ஆவேன்,

இமா: = இந்த
ப்ரஜா: = ஜனங்களை
உபஹன் யாம் = நாசப்படுத்திய வனேவன் (ஜனங் கள் நரகாத் தனர்த் தங்களை யடைவ தற்கு நானே காரண னேவன்.)

(மூ)—ஸக்தா: கர்மண்யவித்வாம்ஸோ யதா(யா) குர்வந்தி பாரத ||
குர்யாத் வித்வாம் ஸ்ததா(யா)ஸக்தஶ்சிகீர்ஷுர் லோக ஸங்க்ரஹம் ||25||

(ப. உ.) ஸக்தா:, கர்மணி, அவித்(த்)வாம்ஸ:, யதா(யா), குர்வந்தி, பாரத | குர்யாத், வித்(த்)வான், ததா(யா), அஸக்த:, சிகீர்ஷு:, லோக ஸங்க்ரஹம் ||

பாரத = பரத குலத்தி லுதித்த அர் ஜுன!
அவித்வாம்ஸ: = அஞ்ஞா கள்
கர்மணி = கர்மவிஷயத்தில்
ஸக்தா: (ஸந்த:) = பலாபேக்ஷை யுடையவர்களாய்
யதா (யா) = எவ்வாறு
கர்ம = கர்மத்தை
குர்வந்தி = செய் கிறார் களோ,
ததா(யா) = அவ்வாறே
வித்வான் = ஞானியும்
அஸக்த: (ஸன்) = பலாபேக்ஷை யற்றவனாய்
லோக ஸங்க்ரஹம் = லோக ஸங்க்ர ஹத்தை
சிகீர்ஷு: = செய்வ தற்கு ஆசை யுள்ளவ னாய் (ஜனங் களால் கர்மங் களைச் செய்விப் பதற்காக)
(கர்ம) = கர்மத்தை
குர்யாத் = செய்யத்தக்கது

(மூ)—ந புத்திபே(ஜே)த(உ)ம் ஜனயேத(உ)ஜ்ஞானம் கர்மஸங்கி(கி) னம்||
ஜோஷயேத்ஸர்வ கர்மாணி வித்வான் யுக்தஸ்ஸமாசரன் ||26||

(ப. உ.) ந, புத்திபேதம், ஜனயேத், அஜ்ஞானம், கர்மஸங்கி(கி)னம் | ஜோஷயேத், ஸர்வகர்மாணி, வித்வான், யுக்த:, ஸமாசரன்||

புத்திபே (ஜே)தம் = புத்தியின் மாறு தலை
ந, ஜனயேத் = உண்டாக்கக் கூடாது (கர்மத் தைச் செய்ய வேண்டு மென்
அஜ்ஞானம் = பகவத் ஸ்வரூப ஞானமற்ற
கர்மஸம் கி(கி)னம் = கர்மத்தைச் செய்வதில் கருத்துடைய ஜனங்களின்

ஸமாசரன் (ஸன்) = செய்து கொண்டே
ஸர்வ- = ஸமஸ்த
கர்மாணி = கர்மங்களையும்
ஜோஷயேத் = செய்விக்கத் தக்கது (அஜ்ஞானிகளால் கர்மங்களைச் செய்விக்க வேண்டும்.)

னும் எண்ணத்தை மாற்றக் கூடாது.)
வித்வான் = ஞானியானவன்
யுக்த:(ஸன்) = பரமாத்மா விடத்தில் மனதைச் செலுத்தியவனாய்
கர்மாணி = கர்மங்களை

(ஸ)—ப்ரக்ருதே: க்ரியமாணானி கு(ஹ்ரு)ண: கர்மாணி ஸர்வஶ: ||
அஹங்கார-விமூடாத்மா கர்தாஹமிதி மன்யதே || 27 ||

(ப. உ.) ப்ரக்ருதே:, க்ரியமாணானி, கு(ஹ்ரு)ண:, கர்மாணி, ஸர்வஶ: | அஹங்கார-விமூடாத்மா, கர்தா, அஹம், இதி, மன்யதே ||

(ப்ரக்ருதே:) = ஜட ப்ரக்ருதியின்
(குணை:) = ஸத்வ ரஜஸ் தமோ குணங்கள் இவைகளால்
க்ரியமாணானி = செய்யப்படும்
ஸர்வஶ: = ஸமஸ்தமான
கர்மாணி = நல்ல கர்மங்கள் மிஸ்ர (கலப்பு) கர்மங்கள்; கெட்ட கர்மங்கள் இவைகளை
(ப்ரதி) = குறித்து
அஹம் = நானே (ஓருவனே)
கர்தா = ஸ்வதந்திரமாக செய்பவன்
இதி = என்று
மன்யதே = நினைத்து கொள்கிறான்.

அஹங்கார- = அஹங்காரத்தால்
விமூட- = மோகமடைந்த
ஆத்மா = அறிவுடையவன்
ப்ரக்ருதே: = மேலான கார்யங்களையுடைய பரமாத்மாவின்
குணை: = ஞானேந்த்ரியங்கள்
(ப்ரக்ருதே:) = உத்தம, மத்யம அதம ஜீவர்களின் ஸ்வபாவத்திற்கு
(குணை:) = அநு குணங்களாகிய தத்வஞானம், மிஸ்ர ஞானம், மித்யா ஞானம் இவைகள்

(ஸ)—தத்ஸவித்து மஹாபா(ஹா)ஹோ கு(ஹ்ரு)ணகர்ம விபா(ஹா)க (ஹ்ரு)யோ: ||
கு(ஹ்ரு)ண கு(ஹ்ரு)ணேஷ்வ வர்தந்த இதி மத்வா ந ஸஜ்ஜதே || 28 ||

(ப. உ.) தத்வவித், து, மஹாபா(வா)ஹோ, கு(ஂ)ணகர்மவிபா(ஹா)க (ஂ)யோ: | கு(ஂ)ண:, கு(ஂ)ணேஷு, வர்தந்தே, இதி, மத்வா, ந, ஸஜ்ஜதே ||

மஹாபா(வா)ஹோ = அர்ஜுன!

குணகர்மவிபா(ஹா)க(ஂ)யோ: = பரமாத்மாவின் ஞானேச்சா ப்ரயத்னம்முதலிய குணங்கள், மற்றும் ப்ரக்ருதியின் ஸத்வராஜஸ்தமோ குணங்கள், மற்றும் ஸ்வதந்த்ரனான பரமாத்மாவின் கர்மங்கள், பரமாத்மாவின் அதீனனானஜீவனால் செய்யப்படும்கர்மங்கள், விகாரமடைந்த ப்ரக்ருதியின்கர்மங்கள் இவைகளே முதலிய குணகர்மங்களின் வித்யாஸங்களின்

தத்வவித் = தத்வங்களை அறிந்தவன்

குண: = பரமாத்மாவின் ஞானேச்சா ப்ரயத்னங்கள்

குணேஷு = ஜீவனின் ஸ்வபாவாதி குணங்களில்

வர்தந்தே = ப்ரகங்களாயிருக்கின்றன

இதி = என்று

மத்வா = தெரிந்து கொண்டு

ந, ஸஜ்ஜதே = ஆஸக்தனவதில்லை. (நானே செய்கிறேனென்றறிவதில்லை)

(மூ)—ப்ரக்ருதேர்கு(ஂ)ண ஸம்மூடாஸ்ஸஜ்ஜந்தே கு(ஂ)ணகர்மஸு ||

தானக்ருத்ஸ்னவிதோ(ஹோ) மந்தான் க்ருத்ஸ்ன வின்ன விசாலயேத் ||29||

(ப. உ.) ப்ரக்ருதே:, குண-ஸம்மூடா:, ஸஜ்ஜந்தே, குண-கர்மஸு | தான், அக்ருத்ஸ்னவித:(ஹ:), மந்தா(ஹா)ன், க்ருத்ஸ்னவித், ந, விசாலயேத் ||

யே = எந்த

அக்ருத்ஸ்னவித:(ஹ:) = குணம், கர்மம், இவைகளின் விபா(ஹா)கத்தைத் தெரியாத ஜனங்கள்

ப்ரக்ருதே: = ஜடப்ரக்ருதியின்

குண- = ஸத்வராஜஸ்தமோ குணங்களால்

ஸம்மூடா: = மோஹிதராய்

குண- = ப்ரக்ருதி கார்யமான இந்த்ரியின்

	பங்களிலும் (குணங்களிலும்)
கர்மஸு	= கர்மங்களிலும்
ஸஜ்ஜந்தே	= அதிகமான ராக முடையவராகிறார்கள்.
க்ருத்ஸ்னவித்	= முன் சொல்லிய வாறு குணகர்ம விபாகத்தைத் தெரிந்தவன்
தான்	= அந்த
மந்தான்	= குணகர்ம விபாகத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாமலிருக்கும் ஜனங்களை
ந, விசாலயேத்	= குணகர்மங்களில் ஸ்னேஹத்தைவிடுவிக்கக் கூடாது.

(மூ)—மயி ஸர்வாணி கர்மாணி ஸம்ன்யஸ்யாத்யாத்ம சேதஸா ||

நிராசீர் நிர்மமோ பூத்வா யுத்யஸ்வ விக(ஜ்)தஜ்வர: ||30||

(ப. உ.) மயி, ஸர்வாணி, கர்மாணி, ஸம்ன்யஸ்ய, அத்யாத்ம-சேதஸா | நிராஷீ:, நிர்மம:, பூத்வா, யுத்யஸ்வ, விகதஜ்வர:||

ஆத்யாத்ம சேதஸா (ஆத்யாத்மனிசேத:)	= ப்ரேரஷ்டனான பரமாத்மாவிடத்திலிருக்கும் மனதால்
நிராசீ: (ஸன்)	= பலாபேக்ஷையற்றவனாய்
நிர்மம:(ஸன்)	= கர்த்ருத்வாபிமானத்தையற்றவனாய்
ஸர்வாணி	= ஸமஸ்தங்களான
கர்மாணி	= உன்னால் செய்யப்பட்டகர்மங்களை
மயி	= என்னிடத்தில் (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனிடத்தில்)
ஸம்ன்யஸ்ய	= அற்பித்து (இவ்வெல்லா கர்மங்களும் விஷ்ணு பூஜாத்மகமென்று அனுஸந்தானம் செய்துகொண்டு)
விக(ஜ்)தஜ்வர:(ஸன்)	= துக்கமற்றவனாய்
யுத்யஸ்வ	= யுத்தத்தைச் செய்க.

(மூ)—யே மே மதமித(ஏ)ம் நித்யமனுதிஷ்டந்தி மானவா: ||

ச்ரத்தா(ஆ)வந்தோநஸூயந்தோ முச்யந்தே தேபி கர்மபி:

(ஹி:) ||31||

(ப. உ.) யே, மே, மதம், இத(ஏ)ம், நித்யம், அனுதிஷ்டந்தி, மானவா; | ச்ரத்தா(ஆ)வந்த:, அனுஸூயந்த:, முச்யந்தே, தே, அபி, கர்மபி: (ஹி:) ||

யே = எந்த
மானவா: = மனிதர்கள்
ப்ரத்தா வந்த: (ஸந்த:) = என் வார்த்தை யில் ப்ரத்தையு டையவர்களா ய்
அனஸூ யந்த: (ஸந்த:) = என் னிடத்தில் பொறுமை செய்யாமல் (கஷ்டமான கர் மத்தில் என்னை ப்ரேரேபிக்கிறா னென்றுதோஷ த்தை நினைக்கா மல்)
மே = என்னுடைய
இதம் = இந்த மூன்றெழுத் தை
மதம் = மதத்தை
நித்யம் = எப்பொழுதும்
அனுதிஷ் டந்தி = அனுஷ்டிக் கிறார்களோ
தே, அபி = அவர்களும்
கர்மபி: (ஹி:) = கர்மங்களினின் றும்
முச்யந்தே = விடுவிக்கப் படுகிறார்கள்.

(மூ)—யேத்வேதத(ஸ)ப்(ஹீ)யஸூயந்தோ நானுதிஷ்டந்தி மே மதம் ||
ஸர்வஜ்ஞான விமூடாம் ஸ்தான் வித்தி(யீ) நஷ்டானசேதஸ:
||32||

(ப. உ.) யே, து, ஏதத், அப்(ஹீ)யஸூயந்த:, ந, அனுதிஷ்டந்தி, மே, மதம் | ஸர்வஞானவிமூடான், தான், வித்தி(யீ), நஷ்டான், அசேதஸ: ||

யே, து = யார்
அப்(ஹீ)ய ஸூயந்த: (ஸந்த:) = த்வேஷத்தைச் செய்து கொண்டே
ஏதத் = இந்த
மே = என்னுடைய
மதம் = மதத்தை
ந, அனு திஷ்டந்தி = ஆசரிப்பதில்லையோ
ஸர்வ ஜ்ஞான விமூடான் = தெரிந்து கொள்வதற்கு யோக்யமான ஸகல வஸ்து விஷயக மான ஞான மற்ற
தான் = அந்த ஜனங்களை
நஷ்டான் = நாசமடைந்த வராக (நரகத்தி னைத் தங்களை அடைந்தவராக)
வித்தி(யீ) = தெரிந்து கொள்.

அவதரணிகை :—உன்னுடைய மதத்தை அனுஷ்டிப்பதால் மோக்ஷம் கிடைத்துக்கொண்டிருக்க, ஜனங்கள் ஏன் அதை அனுஷ்டிப்பதில்லை? என்னும் அர்ஜுனனின் ஆக்ஷேபத்திற்கு, அவர்களின் தாமஸஸ்வபாவமே காரணமென்றுசொல்லுகிறான்—

(மூ)—ஸத்(ஜ்)ருஶம் சேஷ்டதே ஸ்வஸ்யா: ப்ரக்ருதேர் ஞானவானபி||
ப்ரக்ருதிம் யாந்தி பூ(பூ)தானி நிக்ரஹ: கிம் கரிஷ்யதி || 33 ||

(ப. உ.) ஸத்(ஜ்)ருஶம், சேஷ்டதே, ஸ்வஸ்யா:, ப்ரக்ருதே:, ஞான வான், அபி | ப்ரக்ருதிம், யாந்தி, பூ(பூ)தானி, நிக்ரஹ:, கிம், கரிஷ்யதி ||

ஞான வான், அபி	= ஞானியாயினும்	பூதானி	= ப்ராணிகள்
ஸ்வஸ்யா:	= தன்னுடைய	ப்ரக்ருதிம்	= தம் தம் ஸ்வபாவத்தை
ப்ரக்ருதே:	= ஸ்வபாவத்திற்கு	யாந்தி	= அடைகிறார்கள்
ஸத்ருஶம்	= அநுகூணமாக	நிக்ரஹ:	= மேலே நிக்ரஹம்
சேஷ்டதே	= வ்யாபாரங்களை செய்கிறான்.	கிம்	= என்ன
		கரிஷ்யதி	= செய்யும் ?

அவதாரணிகை :—இந்த்ரிய நிக்ரஹம் செய்வது மிகவும் கஷ்டமாயினும் அதிக ப்ரயத்னத்தால் ஆவஶ்யகமாக அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—இந்த்ரியஸ்யேந்த்ரியஸ்யார்த்தே ராகத்(ஜ்)வேஷௌ வ்யவஸ்தி
(யி)தௌ ||
தயோர்ந வஶமாக(ஆ)ச்சே(ஹ)த் தௌ ஹ்யயஸ்ய பரிபந்தி(யி)
னௌ ||34||

(ப. உ.) இந்த்ரியஸ்ய, இந்த்ரியஸ்ய, அர்த்தே, ராக(ஆ)த்வேஷௌ, வ்யவஸ்திதௌ | தயோ:, ந, வஶம், ஆக(ஆ)ச்சே(ஹ)த், தௌ, ஹி, அஸ்ய, பரிபந்தி(யி)னௌ ||

இந்த்ரியஸ்ய-இந்த்ரியஸ்ய	= ப்ரதி இந்த்ரியத்தின்		வேஷங்களின்
அர்த்தே	= விஷயத்தில்	வஶம்	= அதீனம்
ராகத் வேஷௌ	= அநுகூலமாயின் அன்பும், ப்ரதிகூலமாயின் த்வேஷமும்	ந, ஆகச்சேத்	= ஆகக் கூடாது. (ராகத்வேஷங்களை யநுஸரித்து நடக்கக் கூடாது)
வ்யவஸ்திதௌ (யி)தௌ	= அவஶ்யகமாய் உண்டாகின்றன	தௌ	= அந்த ராகத்வேஷங்கள்
[ததா(யா)] (அபி)	= அப்படியிருந்த போதிலும்	அஸ்ய	= கீர்த்தியை அபேக்ஷிப்பவர்களிட
தயோ:	= அந்த ராகத்		

பரிபந்தி (யி)னௌ } = ஸத்ருக்கள். (கீர்த்தியை நாஸமடையும் | ஹி = படி செய்பவைகள்) = ப்ரஸித்தம்.

அவதரணிகை:—"நான் யுத்தமென்னும் கர்மத்தைச் செய்வதில்லை. ஸனகாதிகளைப்போல் த்பாஞ்திகளைச் செய்துகொண்டே, பிக்ஷையினால் ஜீவனம் செய்கிறேன்" என்னும் அர்ஜுனனின் வார்த்தைகளுக்கு ஸமாதானத்தைச் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—ச்ரேயான் ஸ்வத(ய)ர்மோ விகு(ஹ்ரு)ணஃ பரதர்மாத் ஸ்வனுஷ்டிதாத் ||

ஸ்வதர்மே நித(ய)னம் ச்ரேயஃ பரதர்மோ ப(ஹ்ரு)யாவஹஃ ||35||

(ப. உ.) ச்ரேயான், ஸ்வத(ய)ர்மஃ, விகு(ஹ்ரு)ணஃ, பரத(ய)ர்மாத், ஸ்வனுஷ்டிதாத் | ஸ்வத(ய)ர்மே, நித(ய)னம், ச்ரேயஃ, பரத(ய)ர்மஃ, ப(ஹ்ரு)யாவஹஃ ||

ஸ்வதர்மஃ = தம் தம் வர்ணச்ரமங்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட தர்மம்
விகு(ஹ்ரு)ணஃ, (அபி) } = சில பாகங்களில் குறைந்தாலும் (ஸரியாக முடிப்பதற்கு முடியாமல் குறைவாயினும்)
ஸ்வனுஷ்டிதாத் } = ஸம்பூர்ணமான பாகங்களால் செய்வதற்கு ஸாத்யப்படும்
பரதர்மாத் = இதர வர்ணச்ரமங்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட தர்மத்தைவிட
ச்ரேயான் = ச்ரேயஸ்கரமானது.
ஸ்வதர்மே = தம் தம் தர்மத்தில்
நிதனம், (அபி) } = மரணமுண்டானாலும்
ச்ரேயஃ = ச்ரேயஸ்கரமானது.
பரதர்மஃ = இதர வர்ணச்ரமங்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட தர்மம்
ப(ஹ்ரு)யாவஹஃ = அனர்த்தத்தைத் தருவது.

(க. உ.) இதர வர்ணச்ரமதர்மங்கள் ஸகல அங்கங்களுடன் செய்வதற்கு ஸாத்யமாயிருந்து, அவைகளைச் செய்வதைவிட, தம் தம் வர்ணச்ரமதர்மங்கள் ஸகல அங்கங்களுடன் செய்வதற்கு முடியாமல் அநேக அங்கங்களால் குறைவாயிருந்தபோதிலும் அவைகளைச் செய்வதே ச்ரேயஸ்கரமானது.

[உதாஹரணம் :—(1) ஸ்த்ரி தனக்கு விஹிதமான தன் புருஷனிட பணிவிடை செய்வதில் பல குறைகளிருந்தாலும் அதிககுற்றமாவதில்லை. தனக்கு விஹிதமல்லாத இதர ஸ்த்ரீக்கு விஹிதமான இதர புருஷனிட பணிவிடையை வெகு மேன்மையாய்ச் செய்தபோதிலும் அப்பணிவிடை அதிக குற்றமாகிறது.

(2) சேவகன் தான் செய்யவேண்டிய வேலைகளில் கொஞ்சம் குறைவாயினும் அதிக குற்றமாவதில்லை. அவனை வேறு அதிகாரியால் செய்யப்படவேண்டிய வேலைகளை வெகுவிமர்சையாய் செய்தபோதிலும் அதிக குற்றமாகிறது.]

ஆகையால் நீ க்ஷத்ரியர்களுக்கு விஹிதமான யுத்தத்தைச் செய்யவேண்டுமேயல்லாது ஸன்யாஸிகளுக்கு விஹிதமான பிக்ஷாடனாதிகளைச் செய்யக்கூடாது.

அவதரணிகை :—ராகத்வேஷாதிகளில் எது ப்ரபலமானது? எதனால் மனிதர்களுக்கு பாபகர்மங்களில் ப்ரவர்த்தியுண்டாகிறது? அதைச் சொன்னால் அதை விட்டுவிடலாம் என்கிற கருத்துடன் அர்ஜுனன் ஸ்ரீகிருஷ்ணனை வினவுகிறான்.

அர்ஜுன உவாச:—

(மூ)—அத(ய) கேன ப்ரயுக்தோயம் பாபம் சரதி பூருஷ: ||
அனிச்சன்னபி வார்ஷ்ணேய ப(வ)லாதிவ நியோஜித: ||36||

(ப. உ.) அத(ய), கேன, ப்ரயுக்த:, அயம், பாபம், சரதி, பூருஷ:| அனிச்ச(ஹ)ன், அபி, வார்ஷ்ணேய, ப(வ)லாத், இவ, நியோஜித: ||

வார்ஷ்ணேய	= வ்ருஷ்ணி குலத்திலுதித்த ஸ்ரீகிருஷ்ண!	அத(ய)	= பரமாத்மாவைதவிர
அயம்	= இந்த	கேன	= காம, க்ரோத, லோப, மோஹ, மத, மத்ஸரம் இவைகளில் எதனால்
பூருஷ:	= மனிதன்		
அனிச்ச (ஹ)ன் அபி	= பாப கார்யங்களை செய்வதில் விருப்பமில்லாவிடினும்	ப்ரயுக்த:	= ஏவப்பட்டவனைப்
ப(வ)லாத்	= கட்டாயமாய்	பாபம்	= பாபகார்யத்தை
நியோஜித: இவ	= கார்யத்தில் ஏவப்பட்டவனைப்போல்	சரதி	= செய்கிறான்?

ஸ்ரீ பகவான் உவாச :—

(மூ)—காம ஏஷ க்ரோத ஏஷ ரஜோகு(�முⅭ)ண ஸமுத்ப(ஹ)வः ||
மஹாஶனே மஹாபாப்மா வித்யேன மிஹ வைரிணம் ||37||

(ப. உ.) காமः, ஏஷः, க்ரோதः(யः), ஏஷः, ரஜோகு(முⅭ)ண ஸமுத்ப(ஹ)வः| மஹாஶனः, மஹாபாப்மா, வித்தி(யீ), ஏனம், இஹ, வைரிணம் ||

ஸ்ரீபகவான் = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச = (காமமே[ஆஸை யே]பாபகார் யத்தில் ப்ரவர்த் திக்கச் செய்வ தென்று பதில்) சொல்லுகி றான் :—

ஏஷः = இந்தஜனங்களை கெட்ட கார்யங் களில் ப்ரவர்த்தி க்கும் படிக்கு செய்வது

காமः = காமமே(ஆஸை யே)

க்ரோதம் பாபகார்யத்தில் ப்ர வர்த்திக்கும்படி செய்வதாகக் கண்டு வந்துகொண்டிருக்க, காமத்தையே ப்ரவர்த்தகமென் று எவ்வாறு சொல்லுகிறாய் எனின் சொல்லுகிறான் :—

ஏஷः = இந்த காமமே

க்ரோதः = கோபம் (கோப த்திற்குக் காமம் காரணமாவ தால் கோபமும் காமத்திலேயே சேர்ந்தது.)

ஏஷः = இந்த காமம்

ரஜோகுணை- = ரஜோகுணத் தால்

ஸமுத்ப (ஹ)வः } = பிறந்தது.

மஹாஶனः = அதிகமான (பூர்த்தி செய்வ தற்கு ஸாத்யம ல்லாத) விஷயங் களையுடை யது.)

மஹாபாப்மா = மகாபாபத்திற் குக் காரண மானது.

இஹ = ஐஹிகாமுஷ் மிகபுருஷார்த்த ஸம்பாதன விஷயத்தில்

ஏனம் = இந்த காமத் தை

வைரிணம் = ஶத்ருவான தாக (ப்ரதிபந்த கத்தைச்செய்வ தாக)

வித்தி(யீ) = தெரிந்துக் கொள்.

(மூ)—தூ(யூ)மேனாவ்ரியதே வஹ்னிர்யதா(ஆ)த(ஃ)ர்ஶோ
மலேன ச ||
யதோ(யோ)ல்பே(ஷே)னாவ்ருதோ கர்ப(ஹ)ஸ்ததா(ஆ)
தேனேத(ஃ)மாவ்ருதம் ||38||

(ப. உ.) தூ(யூ)மேன, ஆவ்ரியதே, வஹ்நி:, யதா(யா), ஆத(ஏ)ர்ஸ:, மலேன, ச | யதா (யா), உல்பே(வே)ன, ஆவ்ருத:, க(ஹ)ர்ப:(ஹ:), ததா (யா), தேன, இத(ஏ)ம், ஆவ்ருதம் ||

வஹ்நி: = நெருப்பு
யதா(யா) = எப்படி
தூ(யூ)மேன = புகையால்
ஆவ்ரியதே = மூடப்படுகிறதோ
ததா(யா) = அப்படியே
இத(ஏ)ம் = இந்த உத்தம ஜீவ ஸமூதாயம்
தேன = அந்த காமத்தால்
ஆவ்ருதம் = மூடப்பட்டிருக்கிறது.
ச = மற்றும்
யதா(யா) = எப்படி
ஆதர்ஸ: = கண்ணாடி
மலேன = தூசியினால்
ஆவ்ரியதே = மூடப்படுகிறதோ
ததா(யா) = அப்படியே
இத(ஏ)ம் = இந்த மத்யம ஜீவ ஸமூஹம்
ஆவ்ருதம் = மூடப்பட்டிருக்கிறது.
யதா(யா) = எப்படி
கர்ப:(ஹ:) = கர்ப்பமானது
உல்பே (வே)ன = மாயையால் (கர்ப்பவேஷ்டன சர்மத்தால்)
ஆவ்ருத: = மூடப்பட்டிருக்கிறதோ
ததா(யா) = அப்படி
இத(ஏ)ம் = இந்த அதம ஜீவ ஸமூஹம்
ஆவ்ருதம் = மூடப்பட்டிருக்கிறது.

(க. உ.) :—உத்தம, மத்யம, அதம ஜீவர்கள் காமத்தால் மூடப்பட்டிருப்பதினால் அவர்களுக்கு ஞானமுண்டாவதில்லை. (காமம் ஜீவர்களை மூடிக்கொண்டு ஞானமுண்டாகாமற் செய்கிறது.)

அவதாரணிகை :—காமம் ஞானமுண்டாவதற்கு ப்ரதிபந்தகம் (தடங்கல்) செய்கிறது என்று மாத்ரமல்ல. ஶாஸ்த்ரங்களால் உண்டான ஞானத்தையும் நாஶப்படுத்துகிறதென்று இரண்டு ஶ்லோகங்களால் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ஆவ்ருதம் ஞான மேதேன ஞானினோ நித்யவைரிணா ||
காமரூபேண கௌந்தேய துஷ்பூரேணானலேன ச || 39 ||

(ப. உ.) ஆவ்ருதம், ஞானம், ஏதேன, ஞானின:, நித்யவைரிணா | காமரூபேண, கௌந்தேய, து(ஊ)ஷ்பூரேண, அனலேன, ச ||

கௌந்தேய = அர்ஜுனனே!
ஞானினः = ஞானியின்
ஞானம் = பாபஸ்தர ஜன்ய ஞானம்
ஏதேன = இந்த
துஷ்பூரேண = முடிப்பதற்கு சாத்யமல்லாத
ச = மற்றும்
அனலேன = த்ருப்தியற்ற
நித்ய, வைரிணே = நித்யசத்ருவான
காமரூபேண = காமத்தால்
ஆவ்ருதம் = போற்கப்பட்டிருக்கிறது. (மூடப்பட்டிருக்கிறது.)

(மூ)—இந்த்ரியாணி மநோ புத்திரஸ்யாதி(யி)ஷ்டான முச்யதே ||
ஏதைர்விமோஹயத்யேஷ ஞானமாவ்ருத்ய தே(தே)ஹினம்
||40||

(ப. உ.) இந்த்ரியாணி, மனः, புத்திः, அஸ்ய, அதி(யி)ஷ்டானம், உச்யதே | ஏதைः, விமோஹயதி, ஏஷः, ஞானம், ஆவ்ருத்ய, தே(தே)ஹினம் ||

அஸ்ய = இந்த காமமென்னும் சத்ருவுக்கு
இந்த்ரியாணி = கண் முதலிய இந்த்ரியங்கள்
மனः = விருப்பங்களைப் பிறப்பிக்கும் மனது
புத்திः = நிச்சயத்தைப் பிறப்பிக்கும் புத்தி (இவைகள்)
அதி(யி)ஷ்டானம் = ஆச்ரயம் (இருப்பிடம்)
(இதி) = என்று
உச்யதே = சொல்லப்படுகிறது.
ஏஷः = இந்த காமம்
ஏதைः = கண் முதலிய இந்த்ரியங்களால் (உண்டாகும்)
ஞானம் = ஞானத்தை
ஆவ்ருத்ய = சூழ்ந்து கொண்டு (உண்டாகாமற் செய்து) அல்லது
ஞானம் = சாஸ்த்ரத்தால் உண்டான அறிவை
ஆவ்ருத்ய = மூடிக்கொண்டு (அதனால் கார்யமாகாமற் செய்து)
தே(தே)ஹினம் = ஜீவனை
விமோஹயதி = மோகப்படுத்துகிறது. (மயக்குகிறது.)

(மூ)—தஸ்மாத் த்வமிந்த்ரியாண்யாதௌ(தௌ)நியம்ய பரதர்ஷப () ||
பாப்மானம் ப்ரஜஹி ஹ்யேனம் ஞான-விஜ்ஞான-நாசனம்
||41||

(ப. உ.) தஸ்மாத், த்வம், இந்த்ரியாணி, ஆதௌ(ஔ), நியம்ய, பரதர்ஷப(ஹ) | பாப்மானம், ப்ரஜஹி, ஹி, ஏனம், ஞான-விஞான-நாஶனம் ||

பரதர்ஷப	= பரதகுலத்தில் ச்ரேஷ்டனான அர்ஜுனனே!
தஸ்மாத்	= இந்த்ரியங்களின் மூலமாய் காமம் மோஹகமானதால்
த்வம்	= நீ
ஆதௌ (ஔ)	= முதலில்
இந்த்ரியாணி	= இந்த்ரியங்களை
நியம்ய	= அடக்கி ஸ்வாதீனத்தில் வைத்துக் கொண்டு (துர்விஷயங்களில் போகாமற் செய்து கொண்டு)
ஞான-	= ஸாதாரண ஞானம்
விஜ்ஞான-	= விசேஷ ஞானம் இவைகளை
நாஶனம்	= நாஶப்படுத்தும்
பாப்மானம்	= பாபிஷ்டமான (பாபஜனகமான)
ஏனம்	= இக்காமத்தை
ப்ரஜஹி	= நாஶப்படுத்து.
ஹி	= இந்த்ரியங்களின் ஜயம் காமத்தை நாசப்படுத்துமென்பது ப்ரஸித்தம்.

அவதரணிகை :—பரமாத்மா ஸர்வோத்தமன், மற்றவர்களெல்லோரும் அவனிட ஆதீனர்கள் என்னும் ஞானமே இதரபதார்த்த விஷயகமான காமத்தை நாஶப்படுத்துகிறது. ஆகையால் பரமாத்மாவை ஸர்வோத்தமனென்று தெரிந்துகொண்டு, காமத்தை நாஶப்படுத்திக்கொள்ளென்று சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—இந்த்ரியாணி பராண்யாஹுரிந்த்ரியேப்(ஹீ)யः பரம் மனः||
மனஸஸ்து பரா புத்தி(யி)ர்யோ புத்தேः(யேः) பரதஸ்துஸः ||42||
ஏவம் புத்தேः(யேः) பரம் பு(வு)த்வா(யா)ஸம்ஸ்தப்யாத்மான
மாத்மனா ||
ஜஹி ஶத்ரும் மஹாபா(வா)ஹோ காமரூபம் து(தூ)ராஸதம்
(தி)ம் ||43||

(ப. உ.) இந்த்ரியாணி, பராணி, ஆஹுः, இந்த்ரியேப்(ஹீ)யः, பரம், மனः | மனஸः, து, பரா, பு(வு)த்தेः(யிः), யः, புத்தேः(யேः), பரதः, துஸः || ஏவம், புத்தேः, பரம், புத்வா(யா), ஸம்ஸ்தப்(ஹீ)ய, ஆத்மானம், ஆத்மனா| ஜஹி, ஶத்ரும், மஹாபா(வா)ஹோ, காமரூபம், து(தூ)ராஸத(தி)ம்||

இந்த்ரியாணி = இந்த்ரியாபிமானிகளான தேவதைகள்
(ஸரீராத்) = ஸரீராபிமானி தேவர்களைவிட
பராணி (இதி) } = உத்தமர்களென்று
ஆஹு: = (ஞானிகள்) சொல்லுகிறார்கள்.
இந்த்ரியேப்(ஹி)ய: } = இந்த்ரியாபிமானிதேவர்களைவிட
மன: = மனோபிமானி தேவன்
பரம் = உத்தமன்.
மனஸ:, து = மனோபிமானி தேவனைவிட
புத்தி:(யி:) = புத்யபிமானி தேவதை
பரா = உத்தமமானது.
ய: = எவன்
புத்தே:, து = புத்யபிமானி தேவதையைவிட அதிக
பரத: = உத்தமனாய்
(அஸ்தி) = இருக்கிறானே
ஸ: = அவன்
ஆத்மா = பரமாத்மா.

மஹாபா ஹோ } = அர்ஜுனை!
ஏவம் = இவ்விதமாக
புத்தே: = புத்யபிமானி தேவதையை விட
பரம் = உத்தமனை பரமாத்மாவை
பு(வ)த் (யி)வா } = அறிந்து கொண்டு
ஆத்மனா = புத்தியால்
ஆத்மானம் = மனதை
ஸம்ஸ்தப் (ஹி)ய } = ஸ்தம்பனம் செய்து கொண்டு (விஷயங்களைக் குறித்து போகாமற் செய்து கொண்டு)
து(ஹு)ர ஸத(ஹ)ம் } = கஷ்டப்பட்டு போக்கடித்துக் கொள்வதற்கு ஸாத்யமான
காமரூபம் = காமரூபமாகிய
ஸத்ரும் = புருஷார்த்தத்தை நாஸப்படுத்தும் ஸத்ருவை
ஜஹி = நாஸப்படுத்திக் கொள்.

(க. உ.):—பரமாத்மா ஸ்வோத்தமனென்று தெரிந்து கொண்டு, இதர விஷயங்களை ஆபேக்ஷிக்காமல், அந்த பரமாத்மாவின் பூஜார்த்தமாய் க்ஷத்ரியனை உனக்கு விதிமான (யோக்யமான) யுத்தமென்னும் கர்மத்தை நீ செய்.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீ பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்
கர்மயோக மென்னும்

மூன்றுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

நான்காவது அத்தியாயம்.

அவதாரணிகை :—யோகத்தில் ருசியை (ஆசையை) உண்டாக்குவதற்காக பின்னுள் சொல்லப்பட்ட யோகம் (ஞாநேயோபாயம்) பூர்வீகர்களால் ஆசரிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று 1, 2, 3 ச்லோகங்களால் சொல்லுகிறான் :—

ஸ்ரீ பகவானுவாச —

(மூ)—இமம் விவஸ்வதே யோக(ஹ)ம் ப்ரோக்தவானஹ மவ்யயம் ||
விவஸ்வான் மனவே ப்ராஹ மனுரிக்ஷ்வாகவேப்(வி)ரவீத் ||1||

(ப. உ.) இமம், விவஸ்வதே, யோக(ஹ)ம், ப்ரோக்தவான், அஹம், அவ்யயம் | விவஸ்வான், மனவே, ப்ராஹ, மனுः, இக்ஷ்வாகவே, அப்(வி)ரவீத் ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்	ப்ரோக்தவான்	= சொல்லியிருக்கிறேன்.
உவாச	= சொல்லுகிறான்.	விவஸ்வான்	= ஸூர்யன்
அஹம்	= நான் (ஸ்ரீகிருஷ்ணன்)	மனவே	= தன்குமாரனை மனுவுக்கு
அவ்யயம்	= நாசமற்றதாகக் கொடுக்கும்	ப்ராஹ	= சொன்னான்.
இமம்	= இந்த	மனுः	= மனு
யோக(ஹ)ம்	= நாசமற்ற பாயத்தை	இக்ஷ்வாகவே	= தன்குமாரனை இக்ஷ்வாகு ராஜனுக்கு
விவஸ்வதே	= ஸூர்யனுக்கு	அப்(வி)ரவீத்	= சொன்னான்.

(மூ)—ஏவம் பரம்பரா ப்ராப்தமிமம் ராஜர்ஷயோ விதுः(ஹுः) ||
ஸ காலேனேஹ மஹதா யோகோ(ஹோ) நஷ்டः பரந்தப ||2||

(ப. உ.) ஏவம், பரம்பராப்ராப்தம், இமம், ராஜர்ஷயः, விதுः(ஹுः) | ஸः, காலேன, இஹ, மஹதா, யோகः(ஹः), நஷ்டः, பரந்தப ||

ராஜர்ஷயः	= நிமிமுதலான ராஜரிஷிகளும், ருஷிகளும்,	பரம்பரா	= பரம்பரையாய்
		ப்ராப்தம்	= வந்த
ஏவம்	= இவ்விதமாக	இமம்	= இந்த யோகத்தை (ஞாநேயபாயத்தை)

(ஸ்வபித் ருப்ய:) = தம் தம் தந்தை களான இக்ஷ்வாகு முதலான வர்களால்

வித:(ஏ:) = தெரிந்து கொண்டார்கள்.

பரந்தப = பரத்ருதாபகனை அர்ஜுன!

ஸ:, யோக: (ஹ:) = அந்த யோகம்

மஹதா, காலேன இஹ = வெகு காலமாய் விட்டதால் = இந்த லோகத்தில் (மண்ணுலகில்)

நஷ்ட: = தெரியாமற் போய்விட்டிருக்கிறது.

(ஸூ)—ஸ ஏவாயம் மயா தேத்(ஜீ)ய யோக(ஹ:) ப்ரோக்த: புராதன: ||
ப(ஹ)க்தோஸி மே ஸகா(வா) சேதி ரஹஸ்யம் ஹ்யேதது
(ஏ)த்தமம் || 3 ||

(ப. உ.) ஸ:, ஏவ, அயம், மயா, தே, அத்(ஜீ)ய, யோக(ஹ):, ப்ரோக்த:, புராதன:| ப(ஹ)க்த:, அஸி, மே, ஸகா(வா), ச, இதி, ரஹஸ்யம், ஹி, ஏதத், உத்தமம் ||

புராதன: = ப்ராசீனமான
ஸ:, ஏவ = அதுவே
அயம் = இந்த
யோக:(ஹ:) = யோகம்.
மே = எனக்கு
பக்த:, அஸி = பக்தனாயிருக்கிறாய்
ச = மற்றும்
ஸகா(வா) = நேசனாய்
அஸி = இருக்கிறாய்
(இதி) = என்று
மயா = என்னால் (ஸ்ரீகிருஷ்ணனால்)
அத்(ஜீ)ய = இப்பொழுது
தே = உனக்கு
ப்ரோக்த: = சொல்லப்பட்டது.
ஏதத் = இந்த யோக(ஹ)ம்
ரஹஸ்யம் = மிகவும் ரஹஸ்யமானது,
உத்தமம் = உத்தமமானது
(இதி) = என்று
ஹி = ப்ரஸித்தம்.

அர்ஜுன உவாச—

(ஸூ)—அபரம் ப(ஹ)வதோ ஜன்ம பரம் ஜன்ம விவஸ்வத: ||
கத(ஶ)மேதத்(ஜீ) விஜானீயாம் த்வமாதௌ(ஔ) ப்ரோக்த
வானிதி || 4 ||

(ப. உ.) அபரம், ப(ஹ)வத:, ஜன்ம, பரம், ஜன்ம, விவஸ்வத: | கத(ஶ)ம், ஏதத், விஜானீயாம், த்வம், ஆதௌ(ஔ), ப்ரோக்தவான், இதி ||

அர்ஜுன: = அர்ஜுனன்
உவாச = வினவுகிறான்.
ப(ஹ)வத: = உன்னுடைய (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய)
ஜன்ம = பிறப்பு
அபரம் = பிறகு(இப்பால்) உண்டானது.
விவஸ்வத: = ஸூர்யனின்
ஜன்ம = ஜன்மம்
பரம் = பூர்வ காலிகமானது. (முற்காலத்தி லுண்டானது.)

(அத:) = ஆகையால்
த்வம் = நீ (கிருஷ்ணன்)
ஆதௌ (ஔள) } = முதலில்
விவஸ்வதே = சூர்யனுக்காக
ப்ரோக்தவான் } = சொல்லியிருக்கிறாய்
இதி = என்னும்
ஏதத் = இவ்விஷயத்தை
(அஹம்) = நான்
கத(ய)ம் = எப்படி
விஜானீயாம் = நிஜமென்று தெரிந்து கொள்வது?

(க. உ.) :—ஸூர்யன் முன்னிருந்தவன், நீ பிறகு இப்பால் பிறந்தவன். ஆகையால் 'ஸூர்யனுக்கு நான் இந்த யோகத்தைச் சொன்னேன்' என்று நீ சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும்? என்று ஆக்ஷேபம்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(மூ)—ப(வ)ஹூனி மே வ்யதீதானி ஜன்மானி தவ சார்ஜுன ||
தான்யஹம் வேத(உ) ஸர்வாணி ந த்வம் வேத்த(ய)பரந்தப||5||

(ப. உ.) ப(வ)ஹூனி, மே, வ்யதீதானி, ஜன்மானி, தவ, ச, அர்ஜுன | தானி, அஹம், வேத(உ), ஸர்வாணி, ந, த்வம், வேத்த(ய), பரந்தப ||

ஸ்ரீ பகவான் = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச = பதில் அளிக்கிறான்.
அர்ஜுன = அர்ஜுனே!
மே = என்னுடைய
ப(வ)ஹூனி = அனேகங்களான
ஜன்மானி = ஜன்மங்கள் (அவதாரங்கள்)
வ்யதீதானி = கடந்திருக்கின்றன.
ச = மற்றும்
தவ = உன்னுடைய

ப(வ)ஹூனி = அனேகமான
ஜன்மானி = ஜன்மங்கள்
வ்யதீதானி = கடந்திருக்கின்றன.
அஹம் = நான்
தானி = அந்த
ஸர்வாணி = எல்லா ஜன்மங்களையும்
வேத(உ) = தெரிந்தவனாயிருக்கிறேன்.
பரந்தப = ஸத்ருதாபகனான அர்ஜுனே!
த்வம் = நீ

தானி = அந்த ஜன்மங்களை | நவேத்த(யு) = தெரிந்தவனல்ல.

அவதாரணிகை :—பிறப்பும், இறப்பும் இல்லாத பரமாத்மாவுக்கு ஜன்மம் (உத்பத்தி) என்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்னும் ஆக்ஷேபத்திற்கு—ஜன்மமென்றால் மனிதர்களைப்போல் கர்மானுஸாரமாய் பஞ்ச பூ(ஹ-வி)தங்களால் புதியதாய் உண்டாகும் ஸரீர ஸம்பந்த(ய)மல்ல. எப்பொழுதும் இருக்கும் அவனிடஸ்வரூபத்திலேயே ப்ரத்யக்ஷமாவதே என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—அஜோபி ஸன்னவ்யயாத்மா பூ(ஹ-வி)தானமீஸ்வரோபி ஸன் ||
ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதி(யி)ஷ்டாய ஸம்ப(ஹ)வாம்யாத்மமாயயா ||
|| 6 ||

(ப. உ.) அஜ:, அபி, ஸன், அவ்யயாத்மா, பூ(ஹ-வி)தானம், ஈஸ்வர: அபி, ஸன் | ப்ரக்ருதிம், ஸ்வாம், அதி(யி)ஷ்டாய, ஸம்ப(ஹ)வாமி, ஆத்மமாயயா ||

அஜ:, அபி = ஸரீரத்தினால் உத்பத்தியில்லாதவனாயினும்

அவ்யயாத்மா, ஸன், அபி = நாஸமற்றதேதஹமுடையவனாயிருப்பினும்

பூ(ஹ-வி)தானம் = ப்ராணிகளுக்கு

ஈஸ்வர:, (ஸன்), (அபி) = தலைவனாயிருப்பினும்

ஸ்வாம் = ஸ்வகீயமான (எனதாகிய)

ப்ரக்ருதிம் = ஸ்வபா(ஹா)வத்தை (அஸங்கத்வம் முதலான

அதி(யி)ஷ்டாய } = ஆஸ்ரயித்துக்கொண்டே (அவதரித்தபோதிலும் அஸங்கதம் முதலியதர்மங்களை விடாமலே)

ஆத்மமாயயா = என் அறிவினால் (கர்மத்தாலல்லாமல்)

ஸம்ப(ஹ)வாமி = ப்ராது(ஹு)ர்ப(ஹ)விக்கிறேன் (ப்ரத்யக்ஷனாகிறேன்).

அவதாரணிகை :—ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தான் அவதரிப்பதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—யதா(ஆ) யதா(ஆ) ஹி த(ய)ர்மஸ்ய க்(கீ)லாநிர் ப(ஹ)வதி பாரத ||

அப்யுத்தா(�் ா)ன மத(ய)ர்மஸ்ய ததா(ஆ)த்மானம் ஸ்ருஜாம்ய ஹம் || 7 ||

(ப: உ.) யதா(ஆ), யதா(ஆ), ஹி, த(ய)ர்மஸ்ய, க்லானி:, ப(ஹ)வதி, பா(ஹா)ரத || அப்யுத்தா(ஃா)னம், அத(ய)ர்மஸ்ய, ததா(ஆ), ஆத்மானம், ஸ்ருஜாமி, அஹம் ||

பா(ஹா)ரத = அர்ஜுனை!
யதா(ஆ), யதா(ஆ) } = எந்தெந்த காலத்தில்
த(ய)ர்மஸ்ய = தர்மத்திற்கு
க்(கீ)லானி: = இழிவு (நாசம்)
ப(ஹ)வதி = உண்டாகிறதோ
அத(ய)ர் மஸ்ய } = அதர்மத்திற்கு
அப்யுத்தா (ஃா)னம் } = அபிவ்ருத்தி (யி)
ப(ஹ)வதி = உண்டாகிறதோ
ததா(ஆ) = அக்காலத்தில்
அஹம் = நான்
ஆத்மானம் = என்னை
ஸ்ருஜாமி = ஸ்ருஷ்டித்துக் கொள்ளுகிறேன். (நான் ப்ராதுர்பவிக்கிறேன்)
ஹி = ப்ரஸித்தம்.

அவதரணிகை:—பூர்ண காமனுக்கு யாதொரு ப்ரயோஜனமுமில்லாவிடினும், ஸஜ்ஜனர்களைக் காப்பாற்று வதற்காகவே அவதரிக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—பரித்ராணாய ஸாதூ(ஹூ)னாம் விநாஸாய ச து(ஹு)ஷ்க்ருதாம் || தர்ம ஸம்ஸ்தா(ஃா)பனார்த்தா(ஃா)ய ஸம்ப(ஹ)வாமி யுகே (கே) யுகே(கே) || 8 ||

(ப. உ.) பரித்ராணாய, ஸாதூ(ஹூ)னாம், விநாஸாய, ச, து(ஹு)ஷ்க்ருதாம் | த(ய)ர்ம-ஸம்ஸ்தா(ஃா)பனார்த்தா(ஃா)ய, ஸம்ப(ஹ)வாமி, யுகே(கே), யுகே(கே) ||

ஸாதூ (ஹூ)னாம் } = ஸாத்விகர்களின்
பரித்ராணாய = ரக்ஷணைக்காகவும்
ச = மற்றும்
து(ஹு)ஷ்க்ருதாம் } = பாபிகளின் (தாமஸரின்)
விநாஸாய = நாசத்திற்காகவும் (அவர்களுக்கு தமஸ்

ஸுண்டாவதற் காகவும்)

தர்ம-
ஸம்ஸ்தா
(யா)பனார்
த்தா(யா)ய = தர்மத்தை நிலை நிறுத்து வதற்காகவும்

யுகே(மே), யுகே(மே) = ஒவ்வொரு யுகத்திலும்

ஸம்ப(ஹ)வாமி = அவதரிக்கிறேன்.

அவதரணிகை:—ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய ஜன்ம கர்மங்களை அறிந்தவனுக்கு ப(ஹ)லத்தைச் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—ஜன்ம கர்ம ச மே தி(தி)வ்யமேவம் யோ வேத்தி தத்வத: ||
த்யக்த்வா தே(தே)ஹம் புனர்ஜன்ம நைதி மாமேதி ஸோர்
ஜுன || 9 ||

(ப. உ.) ஜன்ம, கர்ம, ச, மே, தி(தி)வ்யம், ஏவம், ய:, வேத்தி, தத்வத: | த்யக்த்வா, தே(தே)ஹம், புன:, ஜன்ம, ந, ஏதி, மாம், ஏதி, ஸ:, அர்ஜுன ||

அர்ஜுன = அர்ஜுனனே!
ய: = எவன்
மே = என்னுடைய
ஜன்ம = அவதாரத்தையும்
ச = மற்றும்
கர்ம = கர்மத்தையும்
ஏவம் = முன்சொல்லிய வாறு
தி(தி)வ்யம் = ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமற்று லோகவிலக்ஷண மான வைகளென்றும்
தத்வத: = நிஜமானவைகளென்றும்
வேத்தி = தெரிந்துகொள்கிறானோ
ஸ: = அவன் (என்னிட லோகவிலக்ஷண மான ஜன்ம கர்மங்களை அறிந்தவன்)
தே(தே)ஹம் = ஶரீரத்தை
த்யக்த்வா = விட்டு
புன: = மற்றும்
ஜன்ம = பிறப்பை
ந, ஏதி = அடைவதில்லை.
மாம் = என்னை
ஏதி = அடைகிறான். (முக்தனாகிறான்).

அவதரணிகை:—முன் சொல்லியவாறு ஞானமடைந்தவர்கள் பலத்தை அடைந்திருக்கிறார்களென்று சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—வீதராக(ம)ப(ஹ)யக்ரோதா(யா) மன்மயா மாமுபா(ஸ்ரி)ரிதா:||
ப(ஹ)வோ ஞானதபஸா பூதா மத்பா(ஹ்ரா)வ மாக(ம)தா: || 10 ||

(ப. உ.) வீத-ராக(ஸ)-ப(ஹ)ய-க்ரோதா:(யா:), மன்மயா:, மாம், உபாஸ்ரிதா:| ப(ஹ)வோ:, ஞான-தபஸா, பூதா:, மத்பா(ஹா)வம், ஆகதா: ||

வீத-	= விடப்பட்ட	
ராக(ஸ)-	= ராகமென்ன	
ப(ஹ)ய-	= ப(ஹ)யமென்ன	
க்ரோதா: (யா:)	= க்ரோதமென்ன இவைகளை யுடைய	
மன்மயா:	= என்னையே உத்தமையுடையவர்கள் (ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனே ப்ரஷ்டனென்றறிந்திருப்பவர்கள்)	
மாம்	= என்னை (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை)	
உபாஸ்ரிதா:	= ஆஸ்ரயித்திருக்கும்	
ப(ஹ)வோ:	= அனேக ஜனங்கள்	
ஞான-	= அறிவு மற்றும்	
தபஸா	= தபஸ்ஸு இவைகளால்	
பூதா: ஸந்த:	= ஸுத்த(ய)ராய்	
மத்பா(ஹா)வம் (மயி பாவம்,)	= என்னிடத்தில் (பரமாத்மாவிடத்தில்) இருப்பை (மோக்ஷத்தை)	
ஆக(ஸ)தா:	= அடைந்திருக்கிறார்கள். (ஸாயுஜ்ய லக்ஷ்ணமோக்ஷத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள்)	

(க. உ.):—காமக்ரோதா(யா)திகளைத் துறந்து, பரமாத்மாவையே ஸர்வோத்தமனென்று அறிந்துகொண்டு, பரமாத்மாவையே ஆஸ்ரயித்துக்கொண்டிருக்கும் ஜனங்கள் இந்த ஞான மகிமையால் பரமாத்மாவில் ஸ்தி(யி)திரூபமாகிய (இருப்பென்னும்) ஸாயுஜ்ய ரூபமான மோக்ஷத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

விசாரம்:—"மன்மயா:" என்னும் பதத்திலிருக்கும் "மய" ஶப்தத்திற்கு ப்ரதா(யா)னமென்னும் அர்த்தமிருப்பதினால் "அஹம் மய: ப்ரதா(யா)ன: ஏஷோ(அ)ம் தே மன்மயா:" என்னும் விக்ரஹத்தினால் பரமாத்மாவே ப்ரதா(யா)னமாயுடையவ ரென்று அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஶங்கராசார்யர்:—"மன்மயா:" என்னும் பதத்திற்கு "ப்ரஹ்ம த(ஆ)ர்ஶின:" என்று அர்த்தம் செய்து, மற்றும் அதற்கு "ஈஶ்வராபே(ஹே)த(ஆ) த(ஆ)ர்ஶின:" ஜீவப்ரஹ்மாபேதமறிந்தவர்கள் என்று விவரித்திருக்கிறார். அது ஸரியானதல்ல. ஏனெனின்:— ஈஶ்வராபே(ஹே)த(ஆ)ஞானத்தை "ஈஶ்வரோஹம்" (கீதா 16-14)

என்னும் ஸ்லோகத்தில் ஆஸுர (தாமஸரின்) ஸ்வபா(ஹா)வ மென்று நிந்தித்திருப்பதிலும், தானே ஈச்வரனென்னும் ஞானத்திலல் தமஸ்ஸுண்டாகிறது, மோக்ஷமுண்டாவதில்லை என்று. சொல்லியிருக்கிறபடியாலும், கீதா கர்த்தாவாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு சங்காசார்யரால் செய்யப்பட்டிருக்கும் அர்த்தம் அஸம்மதமானது, மற்றும் விருத்தமுமானது. 'மன்மயா:' என்னும் பதத்திற்கு அந்த அர்த்தம் ஆவதுமில்லை. ஆகையால் 'மன்மயா:' என்னும் பதத்திற்கு "ஈச்வராபே(ஹே)த(உ) த(உ)ர்சின:" என்னும் சங்காசார்யரின் விவரணம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதல்ல.

"மத்பா(ஹா)வமாக(ஹ)தா:" என்னும் பதத்திற்கு "மயி பா(ஹா)வம் மத்பாவம்" என்று பதத்தைப் பிரித்து, மயி = பரமாத்மாவில், பா(ஹா)வம் = ஸ்தி(யி)தியை, அடைகிறானென்று அர்த்தமாகிறபடியால், பரமாத்மாவிடத்தில் ஸ்தி(யி)திரூபமான ஸாயுஜ்ய மோக்ஷத்தை அடைகிறான் என்று அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீத(ய)ரஸ்வாமி முதலான அத்வைதிகள் "மத்பா(ஹா)வம் = மத்ஸாயுஜ்யம், ப்ராப்தா:" என்று அர்த்தம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த அர்த்தத்தையே ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் "நிவஸிஷ்யஸி மய்யேவ" (கீதா 12-8) என்னும் ஸ்லோகத்தில், ஞானி பரமாத்மாவில் ஸ்தி(யி)தியை = இருப்பை அடைகிறான் என்று வெளிப்படையாகச் சொல்லியிருப்பதால் இந்த அர்த்தமே ப்ராமாணிகமானது. 3-2-6-வது ப்ரஹ்மஸூத்ரத்தின் வ்யாக்யானமான "வேதாந்த கல்பதரு" என்னும் அத்வைத க்ரந்த(ய)த்தில் "ஸகுணப்ரஹ்மோபாஸன ப(ஹ)லம் ஈச்வர ஸாயுஜ்யம் ஹி..... பே(ஹே)தாச்ரயத்வாத்" என்று சொல்லியிருப்பதால், ஸாயுஜ்ய மோக்ஷமென்றால் பரமாத்மாவைவிட வேறாக, பரமாத்மாவுடன் கூடியிருப்பதேயல்லாது பரமாத்மாவுடன் ஐக்யமல்ல.

(மூ)—யே யதா(யா) மாம் ப்ரபத்யந்தே தாம் ஸ்ததை(யை)வ ப(ஜ)ஜாம்யஹம் ||

மம வர்த்மாநுவர்தந்தே மநுஷ்யா: பார்த்த(ய) ஸர்வஶ: ||11||

(ப. உ.) யே, யதா(யா), மாம், ப்ரபத்(த்)யந்தே, தான், ததா(யா), ஏவ, ப(ஜ)ஜாமி, அஹம் | மம, வர்த்ம, அநுவர்தந்தே, மநுஷ்யா:, பார்த்த(ய), ஸர்வஶ: ||

யே = யார்
யதா(யா) = எவ்விதமாக
மாம் = என்னை (கிருஷ்ணனை)
ப்ரபத்(ஜி)யந்தே } = அடைகிறார்களோ (பஜிக்கிறார்களோ)
தான் = அவர்களை
ததா(யா)ஏவ } = அவரிடசேவையை அனுசரித்தே
அஹம் = நான் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்)
ப(ஹ)ஜாமி = பஜிக்கிறேன்.

(அவர்களிடசேவையையனுசரித்துஸ்வர்க்கமோக்ஷாதி பலங்களைக்கொடுக்கிறேன்.)

பார்த்த = அர்ஜுன!
ஸர்வஶ: = எல்லா
மனுஷ்யா: = மனிதர்களும்
மம = என்னுடைய
வர்த்ம = மார்க்கத்தை (வழியை)
அனுவர்தந்தே } = அனுஸரிக்கிறார்கள்.

அவதரணிகை:—ஸகல ப(ஹ)லங்களையும் கொடுக்கும் உன்னை (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை)க் குறித்து கர்மங்களைச் செய்யாமல், இதர தேவதைகளைக் குறித்து ஏன் கர்மங்களைச் செய்கிறார்கள்? என்னும் ஸங்கைக்குப் பதில் அளிக்கிறான்:—

(மூ)—காங்க்ஷந்த: கர்மணாம் ஸித்தி(யி)ம் யஜந்த இஹ தே(தே)வதா:
க்ஷிப்ரம் ஹி மானுஷே லோகே ஸித்தி(யி)ர் ப(ஹ)வதி கர்

மஜா || 12 ||

(ப. உ.) காங்க்ஷந்த:, கர்மணாம், ஸித்தி(யி)ம், யஜந்தே, இஹ, தே(தே)வதா: | க்ஷிப்ரம், ஹி, மானுஷே, லோகே, ஸித்தி: (யி:), ப(ஹ)வதி கர்மஜா ||

கர்மணாம் = கர்மங்களின்
ஸித்தி(யி)ம் = ப(ஹ)லத்தை
க்ஷிப்ரம் = ஸீக்ரமாய்
காங்க்ஷந்த: = அபேக்ஷிக்கும் ஜனங்கள்
இஹ = இவ்வுலகில்
தே(தே)வதா: } = என்னைவிடவேறுன இந்த்ராதி தேவர்களை
யஜந்தே = யாகாதிகளால் பூஜிக்கின்றனர்.

ஹி = ஏனெனின்
மானுஷே, லோகே } = மனுஷ்ய லோகத்தில்
கர்மஜா = இதர தேவதையின் உத்தேஶமாய்ச் செய்த கர்மங்களிலுண்டாகும்
ஸித்தி(யி): = ப(ஹ)லமானது
க்ஷிப்ரம் = ஸீக்ரத்தில்
ப(ஹ)வதி = கிடைக்கிறது.

(க. உ.) :—"அந்தவத்து ப(ஹ)லம் தேஷாம்" (7-23) என்னும் ஸ்லோகத்தில் சொல்லியுள்ளவாறு அன்ய தேவர்களின் உத்தேஸ்யமாய்ச்செய்யப்பட்ட கர்மங்களினல் கிடைக்கும் ப(ஹ)லம் நாஸமடையக் கூடியதாயினும், அற்பமாயினும், ஸீக்ரத்தில் கிடைக்கும் என்னும் ஆஸையினல் அன்னிய தேவதைகளின் பொருட்டு கர்மங்களைச் செய்கின்றனர்.

அவதாரணிகை :—பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கின்றனன்:—

(மூ)—சாதுர்வர்ண்யம் மயா ஸ்ருஷ்டம் கு(கு)ணகர்ம விபா(ஹ)க(கு)ஸ: ||
தஸ்ய கர்த்தாரமபி மாம் வித்(த்)யகர்தாரமவ்யயம் || 13 ||

(ப. உ.) சாதுர்வர்ண்யம், மயா, ஸ்ருஷ்டம், கு(கு)ணகர்மவிபா(ஹ)க(கு)ஸ: | தஸ்ய, கர்தாரம், அபி, மாம், வித்தி(த்யு), அகர்தாரம், அவ்யயம் ||

மயா = என்னல் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனல்)
சாதுர்வர்ண்யம் = ப்ராஹ்மண, க்ஷத்ரிய, வைஸ்ய, ஸூத்ர என்னும் நான்கு வர்ணங்களின் கூட்டம்
குணகர்ம விபா(ஹ)க(கு)ஸ: = பரஸ்பரம் வெவ்வேறான அவரவரிட குணங்களுடனும் கர்மங்களுடனும் கூடியதாய்
ஸ்ருஷ்டம் = ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது
அவ்யயம் = நாஸமற்ற
மாம் = என்னை
தஸ்ய = அந்த நான்கு வர்ணங்களின்
கர்தாரம் = கர்தாவாக
வித்தி(த்யு) = தெரிந்து கொள்.
அகர்தாரம் (நித்யதேதகர்தா யஸ்யதம்) அபி = கர்த்தா இல்லாதவனையும் (பரமாத்மாவை ஸ்ருஷ்டிப்பவனில்லை, பிறப்பற்றவன் என்றும்)
வித்தி(த்யு) = தெரிந்து கொள்.

(மூ)—ந மாம் கர்மாணி லிம்பந்தி ந மே கர்மப(ஹ)லே ஸ்ப்ருஹா ||
இதி மாம் யோபி(ஹி)ஜானாதி கர்மபி(ஹி)ர்ந ஸ ப(ஹ)த்(த்)யதே || 14 ||

(ப. உ.) ந, மாம், கர்மாணி, லிம்பந்தி, ந, மே, கர்மப(ஹ)லே, ஸ்ப்ருஹா | இதி, மாம், யः, அபி(ஹி)ஜானாதி, கர்மபி:(ஹி:), ந, ஸः, ப(ஹ)த்(ந்)யதே ||

கர்மாணி	= கர்மங்கள்
மாம்	= என்னை
ந, லிம்பந்தி	= ஸம்ப(ஹ)ந்தப் படுவதில்லை. (ஜகத் ஸம்ஹாராதிவ்யாபாரத்திஞல் எனக்கு பாபமுண்டாவதில்லை. ரகூஷணைதிகளால் புண்யமுண்டாவதில்லை என்றால் நான் ஸம்பந்தமற்றவன் நிர்லிப்தன்)
மே	= எனக்கு
கர்மப(ஹ)லே	= கர்மத்திலுண்டாகும் பலத்தில்
ஸ்ப்ருஹா	= அபேகூஷை
ந	= இல்லை.
இதி	= இவ்விதமாக
மாம்	= என்னை (ஸ்ரீகிருஷ்ணனை)
யः	= எவனொருவன்
அபி(ஹி) ஜானாதி	= ஸரியாகதெரிந்துகொள்கிறானோ
ஸः	= அவன்
கர்மபி:(ஹி:)	= கர்மங்களினால்
ந, ப(ஹ)த்(ந்)யதே	= கட்டப்படுவதில்லை.

(க. உ.) :—பரமாத்மாவுக்கு கர்மலேபமில்லை என்று எவன் தெரிந்துகொள்கிறானோ, அவனுக்கும் அந்த ஞானத்தின் ஸாமர்த்யத்தினால் பாபங்களின் ஸம்பந்தமாவதில்லை. (மூக்தனாகின்றான்)

(மூ)—ஏவம் ஜ்ஞாத்வா க்ருதம் கர்ம பூர்வைரபி முமுக்ஷுபி:(ஹி:) ||
குரு கர்மைவ தஸ்மாத் த்வம் பூர்வை: பூர்வதரம் க்ருதம்
|| 15 ||

(ப. உ.) ஏவம், ஜ்ஞாத்வா, க்ருதம், கர்ம, பூர்வை:, அபி, முமுக்ஷுபி.: (ஹி:)| குரு, கர்ம, ஏவ, தஸ்மாத், த்வம், பூர்வை:, பூர்வதரம், க்ருதம். ||

முமுக்ஷுபி:(ஹி):	= மோக்ஷத்தில் அபேக்ஷையுடைய
பூர்வை:, அபி	= பூர்விகரான ஜனகப்ரியவ்ரதாதி அரசர்களாலும்
ஏவம்	= பரமாத்மாவுக்கு
கர்மப(ஹ)லம் கர்மப(ஹ)லாபேக்ஷையுமில்லை என்று முன் ஸ்லோகத்தில் சொல்லியிருக்கிறவாறு	

ஜ்ஞாத்வா = தெரிந்துகொண்டு
கர்ம = கர்மம்
க்ருதம் = செய்யப்பட்டிருக்கிறது.
தஸ்மாத் = ஆகையால்
த்வம் = நீ
பூர்வை: = முன்னோர்கள்
பூர்வதரம் = வெகு காலத்திற்கு முன்னிருந்து
க்ருதம் = செய்யப்பட்ட
கர்ம = கர்மத்தை
குரு ஏவ } = செய்தே தீரவேண்டியது.

(மூ)—கிம் கர்ம கிமகர்மேதி கவயோப்யத்ர மோஹிதா: ||
தத்தே கர்ம ப்ரவக்ஷ்யாமி யஜ்ஞ்யாத்வா மோக்ஷ்யஸேஶுபா
(ஹா)த் ||16||

(ப. உ.) கிம், கர்ம, கிம், அகர்ம, இதி, கவய:, அபி, அத்ர, மோஹிதா:| தத், தே, கர்ம, ப்ரவக்ஷ்யாமி, யத், ஞாத்வா, மோக்ஷ்யஸே, அஶுபாத்||

கர்ம = ஸத்கர்மம்
கிம் = எது?
அகர்ம = கர்மமின்மை மற்றும்விருத்தமான கர்மம்
கிம் = எது?
இதி = என்று
அத்ர = இந்த கர்மத்தின் விஷயத்தில்
கவய:, அபி } = ஞானிகளும்
மோஹிதா: = ஸம்ஶயாதிகளுடன் கூடியவராயிருக்கின்றார்கள்.
தத் (தஸ்மாத்) } = அக்காரணத்தினால்
யத் = எந்தகர்மத்தை
ஞாத்வா = தெரிந்துகொண்டு (அவ்வாறு நடந்து)
அஶுபா (ஹா)த் } = அமங்களமானஸம்ஸார கட்டினின்றும்
மோக்ஷ்யஸே = முக்தனாவாயோ
தத் = அந்த
கர்ம = கர்மத்தை
தே = உனக்காக
ப்ரவக்ஷ்யாமி = சொல்லுகின்றேன்.

(மூ)—கர்மணோஹ்யபி போ(வோ)த்த(ய்)வ்யம் போ(வோ)த்த(ய்)வ்யம் ச விகர்மண: ||
அகர்மணஶ்ச போ(வோ)த்த(ய்)வ்யம் க(ஹ்)ஹன கர்மணோ
க(ஹ்)தி: || 17 ||

(ப. உ.) கர்மண:, ஹி, அபி, போ(வோ)த்த(ய்)வ்யம், போ(வோ)த்த(ய்)வ்யம், ச, விகர்மண:| அகர்மண:, ச, போ(வோ)த்த(ய்)வ்யம், க(ஹ்)ஹன, கர்மண:, க(ஹ்)தி: ||

கர்மணி = கர்மத்தின்
(தத்வம்)அபி = தத்வத்தையும் (ஸ்வரூபத்தை தயும்)
போ(ஹோ)த்த(ய்ய)வ்யம் } = தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டும்.
ச = மற்றும்
விகர்மண: = விருத்த(ய) மான கர்மத்தின்
(தத்வம்) = தத்வத்தையும்
(போ)த்த(ய்ய)வ்யம் } = தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

அகர்மண: = கர்மாபா(ஹா)வத்தின் (கர்மம் செய்யாமலிருட்பதின்)
(தத்வம்) சபோத்தவ்யம் } = தத்வத்தையும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்
கர்மண: = கர்மத்தின்
க(ஜ்)தி: = ஞானம்
க(ஜ்)ஹன = க(ஜ்)ஹனமானது. (கதாசித் ஞானமாய் அறியமுடியாதது.)

(மூ)—கர்மண்யகர்ம யः பச்யேத்(த்)கர்மணி ச கர்ம யः ||
ஸ புத்தி(ய்)மான் மனுஷ்யேஷு ஸ யுக்தः க்ருத்ஸ்ன கர்ம க்ருத் || 18 |

(ப. உ.) கர்மணி, அகர்ம, யः, பச்யேத், அகர்மணி, ச, கர்ம, யः | ஸः புத்தி(ய்)மான், மனுஷ்யேஷு, ஸः, யுக்தः, க்ருத்ஸ்ன-கர்ம-க்ருத் ||

கர்மணி = வர்ணச்ரமத்திற்குத் தகுந்த கர்மம்
(க்ரியமாணை), (அபி) } = தன்னால் செய்யப்பட்டுக்கொண்டிருந்தாலும்
அகர்ம = கர்மாபா(ஹா)வத்தை (நான் சுதந்திர கர்த்தா அல்லவென்று)
யः = எவன்
பச்யேத் = காண்கிறானே
ச = மற்றும்
யः = எவன்
அகர்மணி = தான் கர்மத்தைச் செய்யாமலிருக்கும் நித்ராதி காலத்தில்

கர்ம = ஈச்வரனின் வ்யாபாரத்தை
பச்யேத் = காண்கிறானே
ஸः = அவன்
மனுஷ்யேஷு = மனிதர்களில்
புத்தி(ய்)மான் } = புத்தியுடையவன்.
ஸः = அவன்
யுக்தः = ஞானயோகத்தையுடையவன்
ஸः = அவன்
க்ருத்ஸ்ன-கர்ம- = ஸகலமான கர்மங்களை
க்ருத் = செய்பவன் (அதாவது கர்மப[ஹ]லத்தை அடைந்தவனாகிறான்.)

(மூ)—யஸ்ய ஸர்வே ஸமாரம்பா:(ஹா:) காம-ஸங்கல்ப-வர்ஜிதா: ||
ஞானக்னி-த(ஃ)க்(ஶீ)த(ய)கர்மாணம் தமாஹு:: பண்டிதம்
பு(வோ)தா:(யா:) || 19 ||

(ப. உ.) யஸ்ய, ஸர்வே, ஸமாரம்பா:(ஹா:), காம-ஸங்கல்ப-வர்ஜிதா:| ஞானக்னி-த(ஃ)க்(ஶீ)த(ய)-கர்மாணம், தம், ஆஹு::, பண்டிதம், பு(வோ)தா (யா:)||

யஸ்ய	= எந்த மனிதனின்	வர்ஜிதா:	= விடப்பட்டிருக்கின்றனவோ,
ஸர்வே	= ஸமஸ்தமான		
ஸமாரம்பா:(ஹா:)	= கர்மங்களின் ஆரம்பங்கள்	தம்	= அந்த மனிதனை
		பு(வோ)தா: (யா:)	= ஞானிகள்
காம-	= ப(ஹ)லாபேக்ஷை	ஞான-	= ஞானமென்னும்
ஸங்கல்ப-	= மக்களுண்டாவதற்காக இந்த கர்மங்களைச் செய்கிறேன், ஸ்வர்கத்திற்காக இந்த கர்மங்களைச் செய்கிறேன் என்னும் எண்ணம் இவைகளால்	அக்(ஶீ)னி-	= நெருப்பிலை
		த(ஃ)க்த(ய)-	= ஹோமம் செய்யப்பட்ட
		கர்மாணம்	= கர்மங்களையுடைய
		பண்டிதம் (இதி)	= தத்வ ஜ்ஞானி = என்று
		ஆஹு::	= சொல்லுகிறார்கள்.

(மூ)—த்யக்த்வா கர்மப(ஹ)லாஸங்க(ஹ)ம் நித்யத்ருப்தோ நிராஶ்ரய: ||
கர்மண்யபி(ஹி)ப்ரவ்ருத்தோபி நைவ கிஞ்சித் கரோதி ஸ: ||20||

(ப. உ.) த்யக்த்வா, கர்மப(ஹ)லாஸங்க(ஹ)ம், நித்யத்ருப்த:, நிராஶ்ரய:| கர்மணி, அபி(ஹி)ப்ரவ்ருத்த:, அபி, ந, ஏவ, கிம், சித், கரோதி, ஸ: ||

(ய:)	= எவன்	நிராஶ்ரய:	= யோக க்ஷேமங்களுக்காக (இல்லாததை தஸம் பாதிப் பதற்காகவும், இருந்ததைப் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்காகவும்) மற்றெருவரை ஆஶ்ரயிப்பதில்லையோ
கர்ம-	= கர்மங்களிலும்,		
ப(ஹ)ல-	= கர்மங்களால் உண்டாகும் ப(ஹ)லங்களிலும்		
அஸங்க(ஹ)ம்	= ஆஸக்தியை		
த்யக்த்வா	= விட்டு		
நித்ய-	= எப்பொழுதும்		
த்ருப்த:	= போதும் என்கிற புத்தியுடையவனே		

ஸ: = அம்மனிதன்
கர்மணி = கர்மத்தைத் செய்வதில்
அபி(ஹி)ப்ரா வ்ருத்த: அபி = ஆஸக்தனையிலும் (கர்மம் செய்யினும்)
கிஞ்சித் = எந்த கர்மத்தையும்
ந, கரோதி ஏவ = செய்யாதவனே கர்ம ப(ஹ)லத்தை அபேக்ஷிக் காமலிருப்பதினால், கர்மத்தை செய்தாலும், கர்மத்தின் து(ஹ்)ஷ்டப(ஹ)லரூபமான ஸம்ஸாரத்தை அடையாதவனே ஆகிறான்.

(மூ)—நிராஶீர்யத சித்தாத்மா த்யக்த-ஸர்வ-பரிக்(ஹ்)ரஹ: ||
ஶாரீரம் கேவலம் கர்ம குர்வன்னாப்னோதி கில்பி(ஹ்வி)ஷம் ||21||

(ப. உ.) நிராஶீ:, யத-சித்தாத்மா, த்யக்த-ஸர்வ-பரிக்(ஹ்)ரஹ: | ஶாரீரம், கேவலம், கர்ம, குர்வன், ந, ஆப்னோதி, கில்பி(ஹ்வி)ஷம் ||

யத- = ஸ்வாதீ(ஈ)னமான
சித்த- = சித்தம்
ஆத்மா = மனது இவைகளையுடைய
நிராஶீ: = [மனது ஸ்வாதீ(ஈ)னத்திலிருப்பதினால்] காமமற்றவனை(ஆசையற்றவனாய்)
த்யக்த- = துறந்த
ஸர்வ- = ஸகல
பரிக்(ஹ்)ரஹ: = போகங்களின் ஸாதனங்களையுடையவன்
கேவலம் = கேவலமாய் (வெறும்)
ஶாரீரம் = தேஹ ஸம்ரக்ஷணைக்கு (மாத்ரம்) உபயுக்தமான
கர்ம = கர்மத்தை
குர்வன், (ஸன்) = செய்கிறவனுக்கு
கில்பி(ஹ்வி)ஷம் = பாவத்தை
ந ஆப்னோதி = அடைவதில்லை.

(மூ)—யத்(ஹ்)ருச்சா(ஹா)லாப(ஹ) ஸந்துஷ்டோ த்(ஹ்)வந்த்(ஹ்)வாதீதோ விமத்ஸர: ||
ஸம: ஸித்தா(ஹ்யா)வஸித்தௌ(ஹ்யௌ) ச க்ருத்வாபி ந நிப(ஹ)த்(ஹ்)யதே || 22 ||

(ப. உ.) யத்(ஹ்)ருச்சா(ஹா)-லாப(ஹ)-ஸந்துஷ்ட:, த்(ஹ்)வந்த்(ஹ்)வா-தீத:, விமத்ஸர: | ஸம:, அஸித்தௌ(ஹ்யௌ), அஸித்தௌ(ஹ்யௌ), ச, க்ருத்வா, அபி, ந, நிப(ஹ)த்(ஹ்)யதே ||

யத்(ஜீ)ருச் சா(ஹா)- = ப்ரயத்னமில்லாமலே
லாப(ஹ)- = கிடைத்த விஷயங்களால்
ஸந்துஷ்ட: = ஸந்தோஷமுள்ள
த்(ஜீ)வந்த்(ஜீ)வ ரதீத: = த்வந்த்வங்களால் ரஹிதனாய் (ஸுகதுக்காதிகளைக் கடந்த வனாய்) [த்வந்த்வங்கள் விவரிக்கப்படுகிறது:—
ஸித்திதள(யீள) = பலம் கிடைத்தபோதிலும்
அஸித்திதள(யீள), ச = பலம் கிடைக்காமற்போயினும்
ஸம: = ஸமனாய் (ஸுகதுக்கங்களையடையாமல்)
விமத்ஸர: = மாத்ஸர்யம் (பொறாமை) அற்றமனிதன்
(கர்மாணி) = கர்மங்களை
க்ருத்வா, அபி = செய்தபோதிலும்
ந, நிப(வ)த்(ய்)யதே = கர்மங்களினால் கட்டப்படுவதில்லை.

(மூ)—க(ஹ)தஸங்க(ஹ)ஸ்ய முக்தஸ்ய ஜ்ஞானவஸ்தி(யி)த சேதஸ: ||
யஜ்ஞாயாசரத: கர்ம ஸமக்(ஸ்)ரம் ப்ரவிலீயதே || 23 ||

(ப. உ.) க(ஹ)த-ஸங்க(ஹ)ஸ்ய, முக்தஸ்ய, ஜ்ஞானவஸ்தி(யி)த-சேதஸ: | யஜ்ஞாய, ஆசரத:, கர்ம, ஸமக்(ஸ்)ரம், ப்ரவிலீயதே ||

க(ஹ)தஸங் க(ஹ)ஸ்ய = பலஸ்னேஹமற்றவனும்
யுக்தஸ்ய = தேஹாதிகளில் அபிமானத்தைத் துறந்தவனுமும்
ஜ்ஞான- = பரமாத்மாவின் ஜ்ஞானமுண்டாவதற்காக
அவஸ்தி(யி)த = ஆஸக்தமான
சேதஸ: = மனதுடையவனுமும்
யஜ்ஞாய = ஸ்ரீபரமாத்மாவின் பொருட்டே
கர்ம = யஜ்ஞார்தி கர்மங்களை
ஆசரத: = செய்யும் மனிதனின்
ஸமக்(ஸ்)ரம் = ஸகலமான
(கர்ம) = கர்மங்களும்
ப்ரவிலீயதே = நாஸமடைகின்றன. (ஸம்ஸாரபந்தங்களை உண்டாக்குவதில்லை.)

(மூ) ப்ரஹ்மார்பணம் ப்ரஹ்ம ஹவிர் ப்ரஹ்மாக்(ஸ்)னௌ ப்ரஹ்மணா ஹுதம் ||
ப்ரஹ்மைவ தேந க(ஹ)ந்தவ்யம் ப்ரஹ்மகர்ம ஸமாதி(யி)னா || 24 ||

(ப. உ.) ப்ரஹ்ம, அர்பணம், ப்ரஹ்ம, ஹவி:, ப்ரஹ்ம, அக்னௌ, ப்ரஹ்மணா, ஹுதம் | ப்ரஹ்ம, ஏவ, தேன, க(ம)ந்தவ்யம், ப்ரஹ்ம, கர்ம, ஸமாதி(யி)னா ||

அர்பணம் அர்ப்யதே அனேன இதி	= யாகங் களுக்கு ஸாதன(ம) னமான பாத்ரங்கள்
ப்ரஹ்ம	= பரமாத்மா தினம்.
ஹவி:	= ஹவிஸ்ஸு (தேவதைகளுக் காக அக்னியில் கொடுக்கும் அன்னதிகள்)
ப்ரஹ்ம	= பரமாத்மா தினம்.
அக்(கி) னௌ	= அக்னியில்
ப்ரஹ்ம	= பரமாத்மா
(திஷ்டதி)	= நியமமாகயிருக் கிறான்.
ஹுதம்	= ஹோமம் செய்- யப்பட்ட பொ ருள்
ப்ரஹ்மணா	= பரமாத்மா வினால்
திஷ்டதி	= இருக்கிறது (பரமாத்மா வின் அதீனமா னது)
ஸமாதி (யி)னா (ஸஹ)	= ஸமாதி (யி) யுடன்கூடிய
கர்ம	= கர்மம்
ப்ரஹ்ம	= பரமாத்மாவின் அதீனம்
(இதி)	= இவ்வாறு
(மாம்)	= என்னை (பரமாத் மாவை)
(ய:)	= எவன்
(அபி[ஜா] ஜானாதி)	= தெரிந்துக் கொ ள்கிறானே
தேன, ஏவ	= அவனாலேயே
ப்ரஹ்ம	= பரமாத்மா
க(ம)ந்தவ் யம்	= அடையப் படு பவன்.

(க. உ.):—கர்மம், கர்மங்களுக்கு அங்கங்களான ஸ்ருக், ஸ்ருவ, த(ஹ)ர்வீ முதலிய பதார்த்தங்கள், அக்னி, ஸமாதி, இவைகளெல்லாம் பரமாத்மாவின் (க்ருஷ்ணனின்) அதீனமானவைகள், என்று எவனொருவன் தெரிந்துகொண்டு கர்மங்களைச் செய்கின்றானே அவன் பரமாத்மாவை அடைகிறான். (முக்தனாகிறான்).

விசாரம் :—இந்த ஸ்லோகத்தில் "அர்பணம் ப்ரஹ்ம, ஹவி: ப்ரஹ்ம," என்று ஹவிஸ்ஸு முதலிய யஜ்ஞஸாதன பதார்த்தங்களுக்கு ப்ரஹ்மத்தோடு அபேதத்தை (ஐக்யம்) சொல்வதைப் போல் தோன்றினும்—ஜடங்களான, ஜன்யங்களான (பிறப்பவைகளான) கர்மங்களுக்கு ப்ரஹ்மத்தோடு அபேதம் (ஐக்யம்) பொருந்தாததினால், "ராஜ்யம் ராஜனிட அதீனம்" என்னும் அபிப்ராயத்

திலல், எப்படி "ராஜா ராஷ்டரம் = ராஜனே ராஜ்யம்" என்று இது முதலிய வார்த்தைகளை வழங்குகிறார்களோ, அப்படியே இங்கும் ஹவிஸ்ஸு முதலியவைகளெல்லாம் பரமாத்மாவின் அதீன மென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்றறியவேண்டும்.

மற்றும்—இந்த ஸ்லோகத்திலேயே 'ப்ரஹ்மணே ஹாதம்' 'அக்(தி)னௌ ப்ரஹ்ம' என்று பேதத்தை அறிவிக்கும் மூன்றாவது ஏழாவது வேற்றுமைகளிருப்பதிலல் மேன்மேல் அபேதத்தைச் சொல்வதுபோல் தோன்றும் 'ப்ரஹ்மார்பணம்' முதலிய பதங்களுக்கு 'அர்பணம்' என்றால் யஜ்ஞஸாதனமான ஸ்ருக்ஸ்ருவாதிகள் ப்ரஹ்மாதீனமென்று அர்த்தம் செய்யவேண்டும். பங்கராசார்யரும் "த(ய)ர்மாவிருத்தோ(யோ) பூ(ஹு)தேஷு காமோஸ்மி ப(ஹ)ரதர்ஷப(ஹ)" (கீ. 7-11) என்னும் ஸ்லோகத்தின் வ்யாக்யானத்தில், காமம் பாதந்த்ரமும், ஜன்யமுமானதிலல், காமத்திற்கு பரமாத்மாவுடன் அபேதத்தைச் சொன்னால் பரமாத்மாவுக்கு பாரதந்த்ர்யமும், ஜன்யத்வமும் உண்டாய், ஸ்வாதந்த்ர்யம், அனாதித்வம், இவைகள் போகவேண்டி வருவதிலல் காமத்திற்கு ஈஸ்வராதீனத்வத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று 3-14-2 வது சா(ஹா)ந்தோக்ய பாஷ்யத்தில் * வ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறார்.

மற்றும் ஸகல இந்த்ரியங்களும் ப்ராணரூபங்களே ஆயினவென்று சொல்வதைப்போல் தோன்றும் "ஸர்வே ரூபமப(ஹ)வன்" (ப்ரு. 1-6-21) என்னும் ஸ்ருதிக்கு முன்பின் ஸ்ருதிகளில் ப்ராணத்திற்கு இந்த்ரியங்களோடு பே(லே)தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ப்ராணம், இந்த்ரியங்கள், இவைகளில் விருத்த தர்மங்களிருக்கின்றன. ஆகையால் ஸகல இந்த்ரியங்களும் ப்ராண ரூபங்களாயிருப்பவைகள் என்னும் அர்த்தம் பொருந்தாதிலல்

---

* 'த(ய)ர்மா விருத்தோ(யோ) பூ(ஹு)தேஷு காமோஸ்மி' இதி ஸ்ம்ருதே:| நனு காமோஸ்மீதி வசனாதி(தி)ஹ ப(வ)ஹ்வ்ரீஹிர்ந ஸம்ப(ஹ)வதி ஸர்வகாம இதி ந காமஸ்ய கர்த்தவ்யத்வாச்ச(ஹ)ப்தா(ஹா)தி(தி)வத்பாராார்த்ய ப்ரஸங்கா(ஹா)ச்ச தே(ஹே)வஸ்ய | தஸ்மாத்யதே(யே)ஹ பஹ்வ்ரீஹிஸ்ததா(யா) காமோஸ்மீதி ஸ்ம்ருத்யர்தோ(யோ)வாச்ய: (சாந்-சங். பாஷ்யம்)

ப்ராணதீனங்களா யிருப்பவைகளென்னும் அர்த்தத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று, 2-4-17, 19 * ப்ரஹ்மஸூத்ர ஸாங்கரபா(ஹா)ஷ்யத்திலும் அதற்குவ்யாக்யானமான †பா(ஹா)மதியிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதின் விசேஷ விஷயங்களை வேதாந்த விசாரணை ஸிவில் ஸெட் 3-வது இஷ்யூவின் 232-வதுபக்கத்தில் பார்க்கவும்.

---

* உதா(ஹ)ம்ருதாம் ஸ்ம்ருதிமாஸீநித்யோக்தமாக்ஷிபதி—நன்விதி | காமஸாமாஸ்ருதி(யி)காண்யே பா(வா)த(ய)கோபலம்பா(ஹா)த்(ஜீ)ப(வ)ஹ்ருவ்ரீஹிரேவேதி பாஹாத—ந காமஸ்யேதி | தஸ்ய கார்யத்வாத்ததை(ஜை)க்யே ப்ரஹ்மமேஸ்ருதி(ஜி)த்வம் பா(வா)த்யதே சேதனஸேஷத்வாச்ச காமஸ்ய ததை(ஜை)க்யே ப்ரஹ்மண: ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஹீயதே. ததா(யா) சகர்மதா(யா)ரயாஸேம்ப(ஹ)வாத்(ஜீ)ப(வ)ஹ்ருவ்ரீஹி ரேவேத்யர்த்த: (ய:) | கத(ய)ம் தர்ஹி காமோஸ்மீதி தாதா(ஹா)த்ம்யஸ்ம்ருதிரித்யாஸங்க்யாஹ—தஸ்மாதி(ஜி)தி| காமேஸ்வரயோஸ்ஸாமாஸ்ருதி(யி)காண்யாஸம்ப(ஹ)வாத் ப்ரக்ருத ஸ்ருதௌள ப(வ)ஹ்ருவ்ரீஹிர்யதே(யே)ஷ்டஸ்ததா(யா) ஸ்ம்ருதாவபி ப்ரஹ்மபாரதந்த்ர்யமாத்ரம் காமஸ்ய விவக்ஷிதம், ஸ்ருத்யனுஸாரேண ஸ்ம்ருதேர்னேதவ்யத்வாதி(ஜி)த்யர்த்த:(ய:) || (ஆனந்தகிரீயம்).

யது(ஹ)க்தம் 'த ஏதஸ்யைவ ஸர்வே ரூபமப(ஹ)வன்' (ப்ரு. 1-6-21) இதி ஸ்ருதே: ப்ராண ஏவேந்த்ரியாணீதி ததை(ஹ)யுக்தம் தத்ராபி பௌர்வாபர்யாலோசனாத்(ஜீ) பே(ஹே)த(ஹ)ப்ரதீதே:.....தஸ்மாத்தத(ஹ) விரோதே(யே)ன வாகா(ஹா)தி(ஜி)ஷு பரிஸ்பந்த(ஹ) லாப(ஹ)ஸ்ய ப்ராணயத்தத்வம் தத்ரூப ப(ஹ)வனம் வாகா(ஹா)தீ(ஜீ)ஸமிதி மந்தவ்யம் ந தாதா(ஹா)த்ம்யம் | (ப்ர. ஸ்ரீ. ஸாங்கரபாஷ்யம் 2-4-19).

† ப்ராணஸ்யைவ வ்ருத்தய: ஏகாத(ஹ)ஸேந்த்ரியாணி ந தத்வாந்தராணீதி ப்ராப்தம் (பூர்வபக்ஷ:)| ஏவம் ப்ராப்தே உச்யதே (ஸித்தா(ய்யா)ந்த:) முக்யாத் ப்ராணாத் தத்வாந்தராணீந்த்ரியாணி, தத்ர தத்ர பே(ஹே)தேன வ்யபதேஸாத் ம்ருத்யு ப்ராப்தாப்ராப்தத்வ லக்ஷண விருத்த(ய்ய)த(ய)ர்ம ஸம்ஸர்க(ம)ஸ்ருதே: | அர்த்த(ய)க்ரியா பே(ஹே)தா(ஹா)ச்ச .....யாபி ச ப்ராணரூபதா மிந்த்ரியாணமபி(ஹி)த(ஹ)தா(யா)தி ஸ்ருதி:, தத்ராபி பௌர்வாபர்யாலோசனயாம் பே(ஹே)ச(ஹ) ஏவ ப்ரதீயத இத்யுக்தம் பா(ஹா)ஷ்யக்ருதா | தஸ்மாத் ப(வ)ஹ்ருஸ்ருதி விரோதா(யா)த் பூர்வாபரஸ்ருதி விரோதா(யா)ச்ச ப்ராணரூபதாபி(ஹி)தா(யா)ன மிந்த்ரியாணம் ப்ராணயத்ததயா பா(ஹா)க்தம் க(ம)மயிதவ்யம் (ப்ர. ஸ்ரீ. பா(ஹா)மதி 2-4-17.)

அவதாரணிகை :—அபரோக்ஷஞானத்திற்கு ஸாத(ய)னமான கர்மங்கள் பலவிதங்களுண்டென்று சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—தை(ஏ)வமேவாபரே யஜ்ஞம் யோகி(ன)ன: பர்யுபாஸதே ||
ப்ரஹ்மாக்(க்ஷ)ன்யபரே யஜ்ஞம் யஜ்ஞேனைவோப ஜுஹ்வதி ||25||

(ப. உ.) தை(ஏ)வம், ஏவ, அபரே, யஜ்ஞம், யோகி(ன)ன:, பர்யுபாஸதே | ப்ரஹ்மாக்(க்ஷ)னௌ, அபரே, யஜ்ஞம், யஜ்ஞேந, ஏவ, உப ஜுஹ்வதி ||

அபரே = சில
யோகி(ன)ன: = யோகிகள்
தை(ஏ)வம், ஏவ = பரமாத்மாவையே
யஜ்ஞம் [யதா(ய)பவதி ததா(ய)] = யஜ்ஞரூபமெப்படி ஆகுமோ அப்படி
பர்யுபாஸதே = உபாஸிக்கின்றனர் (பரமாத்மாவின் உபாஸனையே யஜ்ஞமென்று தெரிந்து கொள்கிறார்கள்.)

அபரே = மற்றும் சிலர்
ப்ரஹ்மாக்னௌ = ப்ரஹ்மாதீனமான அக்னியில்
யஜ்ஞேன, ஏவ = அக்னிஹோத்ரம் முதலிய யாகங்களாலேயே
யஜ்ஞம் (ப்ரதி) = யஜ்ஞமகபரமாத்மாவைக் குறித்து
உபஜுஹ்வதி = ஹோமத்தைச் செய்கின்றார்கள்.

(மூ)—ஶ்ரோத்ராதீ(ஈ)நீந்த்ரியாண்யன்யே ஸம்யமாக்(க்ஷ)னிஷ்வ ஜுஹ்வதி ||
ஶப்தா(ஆ)தீ(ஈ)ன் விஷயானன்யே இந்த்ரியாக்(க்ஷ)னிஷ்வ ஜுஹ்வதி ||26||

(ப. உ.) ஶ்ரோத்ராதீ(ஈ)னி, இந்த்ரியாணி, அன்யே, ஸம்யமாக்(க்ஷ)னிஷ்வ, ஜுஹ்வதி | ஶப்தா(ஆ)தீ(ஈ)ன், விஷயான், அன்யே, இந்த்ரியாக்(க்ஷ)னிஷ்வ, ஜுஹ்வதி ||

அன்யே = மற்றும் சிலர்
ஶ்ரோத்ராதீ(ஈ)னி = காது முதலிய
இந்த்ரியாணி = ஞானேந்திரியங்களை

ஸம்யமாக்(க்ஷ)னிஷ்வ = அடக்கல் என்னும் அக்னியில்
ஜுஹ்வதி = ஹோமம் செய்கின்றனர். (பரமாத்மாவின்

இந்த்ரியாக்(தீ)னிஷு } = இந்திரியங்களென்னும் அக்னியில்
ஜுஹ்வதி = ஹோமம் செய்கின்றனர். (பகவத் பூஜாரூபமென்று ஸப்தா[ஆ]தி விஷயங்களை அனுபவிப்பது மற்றொருவிதமான யஜ்ஞம்.)

பூஜாரூபமென்று தெரிந்து கொண்டு இந்திரியங்களை துஷ்ட விஷயங்களில் போக விடாமல் தடுத்துக்கொள்வதே ஒருவிதமான யஜ்ஞம்.)

அன்யே = மற்றும் சிலர்
ஸப்தா(ஆ)தீ(ஈ)ன் } = ஸப்தம்முதலிய
விஷயான் = விஷயங்களை

(மூ)—ஸர்வாணீந்த்ரிய கர்மாணி ப்ராணகர்மாணி சாபரே ||
ஆத்ம ஸம்யமயோகா(மா)க்(கீ)னௌ ஜுஹ்வதி ஞானதீ(தீ)பிதே ||27||

(ப. உ.) ஸர்வாணி, இந்திரியகர்மாணி, ப்ராணகர்மாணி, ச, அபரே | ஆத்ம-ஸம்யமயோகா(மா)க்(கீ)னௌ, ஜுஹ்வதி, ஞானதீ(தீ)பிதே ||

அபரே = மற்றும் சிலர்
ஸர்வாணி = ஸமஸ்தமான
இந்திரிய கர்மாணி } = வாக்பாணி முதலான கர்மேந்திரிய வ்யாபாரங்களையும்
ச = மற்றும்
ப்ராண கர்மாணி } = ப்ராணபாணாதி வ்யாபாரங்களையும்
ஞானதீ (தீ)பிதே } = ஞானத்தால் அதிகமாய்ளிரிந்து கொண்டிருக்கும்
ஆத்ம ஸம்யமயோகா (மா)க் (கீ)னௌ } = மனவனைமதிருபமான ஞானோபாயமென்னும் அக்னியில்
ஜுஹ்வதி = ஹோமம் செய்கின்றனர் [மனதை அடக்கிக்கொண்டு கர்மேந்திரிய வ்யாபாரங்களை நிருத்துவதே (யாக்யமிஷ்யகமாக செய்வதே) பகவத் பூஜை என்று தெரிந்து கொள்கிறார்கள். இது ஒரு யஜ்ஞம்.]

(மூ)—த்(ஈ)ரவ்யயஜ்ஞா: தபோயஜ்ஞா: யோகயஜ்ஞா ஸ்ததா(யா) பரே ||

ஸ்வாத்(யி)யாயஜ்ஞான யஜ்ஞாஶ்ச யதயஶ் ஶம்ஸிதவ்ரதா: ||28||

(ப. உ.) த்(ஈ)ரவ்யயஜ்ஞா:, தபோயஜ்ஞா:, யோகயஜ்ஞா:, ததா(யா), அபரே | ஸ்வாத்(யி)யாயஜ்ஞானயஜ்ஞா:, ச, யதய:, ஶம்ஸிதவ்ரதா: ||

அபரே = வேறு சிலர்
த்ரவ்யயஜ்ஞா: = பொருளீனக ரூபமான யஜ்ஞத்தைச் செய்வர்
ததா(யா) = அவ்வாறே
(அபரே) = மற்றும் சிலர்
தபோயஜ்ஞா: = க்ருச்ர, சாந்த்ராயணாதிதபோரூபமான யஜ்ஞத்தைச் செய்வர்
(அபரே) = மற்றும் சிலர்
யோகயஜ்ஞா: = த்(யி)யான ரூபமான யஜ்ஞத்தைச் செய்வர்.
ச(அபரே) = மற்றும் சிலர்
யதய: = யத்ன ஶீலான (முயற்சியுடைய)
ஶம்ஸித வ்ரதா: = கொண்டாடுவதற்கு யோக்யமான வ்ரதங்களையுடைய ஜனங்கள்
ஸ்வாத்யாய யஜ்ஞா: = வேதாத்யயனரூபமான யாகத்தைச் செய்வர்.
ச = மற்றும் சிலர்
ஞானயஜ்ஞா: = ஞான ரூபமான யஜ்ஞத்தை செய்வார்கள். (ஞான தானத்தைச் செய்வர், மற்றும் ஞானத்தை ஸம்பாதித்துக் கொள்வார்கள்.)

(மூ)—அபானே ஜுஹ்வதி ப்ராணம் ப்ராணேபானம் ததா(யா)பரே ||
ப்ராணாயாமபராயணா: || 29 ||

(ப. உ.) அபானே, ஜுஹ்வதி, ப்ராணம், ப்ராணே, அபானம், ததா(யா), அபரே | ப்ராணாயாமபராயணா: ||

ததா(யா) = மற்றும்
ப்ராணாயாமபராயணா: = ப்ராணாயாமத்தை செய்வதில் மனதுடைய
அபரே = மற்றும் சிலர்
ப்ராணாபானகதீ = ப்ராண பான வ்யாபாரங்களே
ருத்(யீ)வா = தடுத்து
அபானே = அபானத்தில்
ப்ராணம் = ப்ராணவியாபாரத்தை
ஜுஹ்வதி = ஹோமம் செய்கிறார்கள்.
ப்ராணே = ப்ராணத்தில்
அபானம் = அபான வ்யாபாரத்தை
ஜுஹ்வதி = ஹோமம் செய்கிறார்கள்.

(மூ)—அபரே நியதாஹாராः ப்ராணான் ப்ராணேஷு ஜுஹ்வதி ||
ஸர்வேப்யேதே யஜ்ஞவிதோ(ஷோ) யஜ்ஞக்ஷபித கல்மஷாः||30||

யஜ்ஞ-ஶிஷ்டாம்ருத-பு(ஜு)ஜோ யாந்தி ப்ரஹ்ம ஸனாதனம் ||
நாயம் லோகோஸ்த்யஜ்ஞஸ்ய குதோன்யः குரு ஸத்தம ||31||

(ப. உ.) அபரே, நியதாஹாராः, ப்ராணான், ப்ராணேஷு, ஜுஹ்வதி| ஸர்வே, அபி, ஏதே, யஜ்ஞவிதः(உः), யஜ்ஞ-க்ஷபித-கல்மஷாः|| யஜ்ஞ-ஶிஷ்டாம்ருத-பு(ஜு)ஜः, யாந்தி, ப்ரஹ்ம, ஸனாதனம்| ந, அயம், லோகः, அஸ்தி, அயஜ்ஞஸ்ய, குதः, அன்யः, குரு-ஸத்தம ||

அபரே = மற்றும் சிலர்
நியத- = அடக்கப்பட்ட
ஆஹாராः } = ஆஹாரத்தை தயுடையவராய்
(ஸந்தः) } (ஶரீரதாரணத்திற்கு வேண்டிய உணவு மாத்ரம்ளற்றுக் கொள்பவராய்)
ப்ராணான் = கண் முதலிய இந்திரிய வ்யாபாரங்களை
ப்ராணேஷு = கண் முதலிய இந்த்ரியங்களில்
ஜுஹ்வதி = ஹோமம் செய்கின்றனர். (இந்த்ரியங்களை துஷ்ட விஷயங்களில் போக விடாமல் ஸ்வாதீனத்தில் வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இது ஒரு விதமான யஜ்ஞம்.)
யஜ்ஞவிதः = அனேக விதயாகங்களை அறிந்த
ஏதே = இந்த
ஸர்வே அபி = அனைவரும்
யஜ்ஞ- = யஜ்ஞத்தால்
க்ஷபித- = போக்கடித்துக் கொள்ளப் பட்ட
கல்மஷாः } = தோஷமுடையவர்களாய்
(ஸந்தः) }
யஜ்ஞ- = யஜ்ஞத்தில்
ஶிஷ்ட- = தேவதைகளுக்கு ஸமர்ப்பித்து மிகுந்த
அம்ருத- = * அம்ருதத்தை
பு(ஜு)ஜः } = உண்பவராய்
(ஸந்தः) }
ஸனாதனம் = அனாதியான
ப்ரஹ்ம = பரமாத்மாவை
யாந்தி = அடைகிறார்கள்
அயஜ்ஞஸ்ய } = யாகத்தை செய்யாமலிருக்கும்
மனிதனுக்கு
அயம்- = இந்த அற்ப

---

* யஜ்ஞத்தில் தேவதைகளுக்காக ஹோமம் செய்து மிகுதியான பொருள்களுக்கு அம்ருதமென்று பெயர்.

அன்ய: = அதிக லோக முள்ள பாலோகம் (முதலியன)
குத: = ஏது? (பாலோகம் எப்பொழுதும் கிடைப்பதே இல்லை.)
லோக: (ஏவ) = பூலோகமே
ந, அஸ்தி = கிடைப்பதில்லை (நரகத்திலே யே வஸிக்கிறான்)
குருஸத்தம = அர்ஜுன!

(மூ)—ஏவம் ப(ப)ஹுவிதா(யா) யஜ்ஞா விததா ப்ரஹ்மணோ முகே(வே) ||
கர்மஜான் வித்தி(யீ)தான் ஸர்வானேவம் ஜ்ஞாத்வா விமோக்ஷ்யஸே || 32 ||

(ப. உ.) ஏவம், ப(ப)ஹுவிதா:(யா:), யஜ்ஞா:, விததா:, ப்ரஹ்மண:, முகே(வே) | கர்மஜான், வித்தி(யீ), தான், ஸர்வான், ஏவம், ஜ்ஞாத்வா, விமோக்ஷ்யஸே ||

ஏவம் = இவ்விதமாக
பஹு-விதா: (யா:) = அனேகவிதங்களான
யஜ்ஞா: = யஜ்ஞங்கள்
ப்ரஹ்மண: = பரமாத்மாவின்
முகே(வே) = முகத்தில்
விததா: = விஸ்தாரமாக இருக்கின்றன. (பரமாத்மாவை யஜ்ஞங்களையும் புசிப்பவனுதலால் யஜ்ஞங்கள் பரமாத்மாவின் முகத்தில் இருப்பவைகளாய் ஆகின்றன.)
தான் = அந்த
ஸர்வான் = ஸர்வ யஜ்ஞங்களையும்
கர்மஜான் = மனது, வாக்கு, சரீரம் இவைகளால் நடக்கும் கர்மங்களினால் பிறப்பவைகளாய்
வித்தி (யீ) = தெரிந்து கொள்.
ஏவம் = இந்த ஸகல கர்மங்கள், ஸகலவர்ணப்ரமங்களுக்கு விதிதமென்று
ஜ்ஞாத்வா = தெரிந்து கொண்டு
(க்ருத்வா) = உனக்குத் தகுந்த கர்மங்களைச் செய்து
விமோக்ஷ்யஸே = முக்தனவாய்.

(மூ)—ச்ரேயான் த்(த்)ரவ்யமயாத்(த்)யஜ்ஞாத் ஜ்ஞான யஜ்ஞ: பரந்தப ||
ஸர்வம் கர்மாகி(வி)லம் பார்த்த(ர்)ஞானே பரிஸமாப்யதே ||33||

(ப. உ.) ஸ்ரேயான், த்(ஜ்)ரவ்யமயாத், யஜ்ஞாத், ஜ்ஞானயஜ்ஞ:, பரந்தப | ஸர்வம், கர்ம, அகிலம், பார்த்த(ய), ஜ்ஞானே, பரிஸமாப்யதே ||

பரந்தப	= ஶத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்யும் அர்ஜுன!
(யத:)	= எக்காரணத்தால்
அகி(வி)லம்	= அங்கத்தோடு கூடிய
ஸர்வம்	= ஸகலமான
கர்ம	= கர்மம்
ஜ்ஞானே	= ஜ்ஞான மென்னும் ப(ஹ)லம்
(ஜாதேஸதி)	= உண்டானதும்
பரிஸமாப்யதே	= முடிவடையுமோ (ஸபலமாகுமோ)
(அத:)	= அக்காரணத்தால்
த்(ஜ்)ரவ்யமயாத் யஜ்ஞாத்	= பொருளீகை என்னும் யஜ்ஞத்தைவிட (முன்னுல்சொல்லியஎல்லாயஜ்ஞங்களைவிட)
ஜ்ஞானயஜ்ஞ:	= பகவத் ஜ்ஞான ஸம்பாதன ரூபமாகிய யஜ்ஞம்
ஶ்ரேயான்	= மேலானது.

(மூ)—தத்(த்)வித்தி(ய்யி) ப்ரணிபாதேன பரிப்ரஶ்னேன ஸேவயா ||
உபதே(தே)க்ஷ்யந்தி தே ஜ்ஞானம் ஜ்ஞானின: தத்வத(த)ர்ஶின: ||34||

(ப. உ.) தத், வித்தி(ய்யி), ப்ரணிபாதேன, பரிப்ரஶ்னேன, ஸேவயா | உபதே(தே)க்ஷ்யந்தி, தே, ஜ்ஞானம், ஜ்ஞானின:, தத்வத(த)ர்ஶின: ||

தத் (தஸ்மாத்)	= ஜ்ஞானம் ஶ்ரேஷ்டமானதில்
தத்வ-	= தத்வத்தை
த(த)ர்பின:	= அறிந்த
ஜ்ஞானின:	= ஜ்ஞானிகள்
ப்ரணி பாதேன	= நீ செய்யும் நமஸ்காரத்தி னாலும்
பரிப்ர ஶ்னேன	= நீ கேட்கும் கேள்வியினாலும்
ஸேவயா	= நீ செய்யும் பணிவிடை யினாலும்
தே	= உனக்கு
ஜ்ஞானம்	= ஜ்ஞானத்தைப் பிறப்பிக்கும் ஶாஸ்த்ரத்தை
உபதே (தே)க்ஷ்யந் தி (தேப்ய:)	= உபதேஶிப்பார்கள். = அவர்களிடமிருந்து
தத்	= அந்தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய தத்வத்தை
வித்தி(ய்யி)	= தெரிந்துகொள்.

(மூ)—யஜ்ஞாத்வா ந புனர்மோஹமேவம் யாஸ்யஸி பாண்டவ ||
யேன பூ(ஹி)தான்யசேஷேண த்(ஈ)ரக்ஷ்யஸ்யாத்மன்யதோ
(யோ) மயி ||35||

(ப. உ.) யத், ஞாத்வா, ந, புன:, மோஹம், ஏவம், யாஸ்யஸி, பாண்டவ | யேன, பூ(ஹி)தானி, அசேஷேண, த்(ஈ)ரக்ஷ்யஸி, ஆத்மனி, அதோ(யோ), மயி ||

பாண்டவ = அர்ஜுனனே!
யத் = எந்த தத்வத்தை
ஞாத்வா = தெரிந்து கொண்டு
ஏவம் = இவ்விதமாக
மோஹம் = மோஹத்தை
புன: = மறுபடியும்
ந, யாஸ்யஸி = அடையமாட்டாயோ
அதோ(யோ) = மோஹம் நாசமடைவதால்
யேன = எந்த ஞானத்தால்
ஆத்மனி = ஸர்வாந்தர்யாமியான
மயி = என்னிடத்தில் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடத்தில்)
பூ(ஹி)தானி = ப்ராணிகளை
அசேஷேண = ஒன்றையும் விடாமல்
த்ரக்ஷ்யஸி = காணுவாயோ (அப்படிப்பட்ட ஞானத்தை அடைவாய்).

(மூ)—அபி சேத்(ஈ)ஸி பாபேப்(ஹீ)யஸ்ஸர்வேப்(ஹீ)ய: பாபக்ருத்தம: ||
ஸர்வம் ஞானப்லவேனைவ வ்ருஜினம் ஸந்தரிஷ்யஸி || 36 ||

(ப. உ.) அபி, சேத், அஸி, பாபேப்(ஹீ)ய:, ஸர்வேப்(ஹீ)ய:, பாபக்ருத்தம: | ஸர்வம், ஞானப்லவேன, ஏவ, வ்ருஜினம், ஸந்தரிஷ்யஸி ||

ஸர்வேப்ய: = ஸமஸ்தரான
பாபேப்ய: = பாபங்களையுடையவர்களை விட
பாபக்ருத்தம: = அதிகமான பாவத்தைச் செய்தவன்
அஸி, சேத், அபி. = ஆயினும்
ஸர்வம் = ஸகலமான
வ்ருஜினம் = பாபங்களையும்
ஞானப்லவேன = ஞானமென்னும் படகினால்
ஸந்தரிஷ்யஸி ஏவ = கடந்தே தீருவாய் (முக்தனாவாய்).

(மூ)—யதை(யை)தா(யா)ம்ஸி ஸமித்தோ(ேயா)க்(தீ)னி: ப(ஹ)ஸ்ம
ஸாத் குருதேர்ஜ்ஜுன ||
ஞாநாக்(தீ)னி: ஸர்வகர்மாணி ப( )ஸ்மஸாத்குருதே
ததா (யா)|| 37 ||

(ப. உ.) யதா(யா), ஏதா(யா)ம்ஸி, ஸமித்த:(ய்ய:) அக்னி:, ப(ஹ)ஸ்ம ஸாத், குருதே, அர்ஜ்ஜுன | ஞாநாக்னி:, ஸர்வகர்மாணி, ப(ஹ)ஸ்மஸாத், குருதே, ததா(யா) ||

அர்ஜ்ஜுன = அர்ஜ்ஜுனா!
யதா(யா) = எப்படி
ஸமித்த:(ய்ய:) = நன்றாக எரிந்து கொண்டிருக்கும்
அக்(தீ)னி: = நெருப்பு (அனல்)
ஏதா(யா)ம்ஸி = விறகுகளை
ப(ஹ)ஸ்ம ஸாத் = சாம்பலாக
குருதே = செய்கிறதோ
ததா(யா) = அப்படியே
ஞாநாக்னி: = ஞானமென்னும் தீ
ஸர்வகர்மாணி = ப்ராரப்தத்தைத்தவிர மற்ற அனிஷ்டமான ஸகல கர்மங்களையும்
ப(ஹ)ஸ்ம ஸாத் = சாம்பலாக (நாசம்)
குருதே = செய்கிறது.

(மூ)—ந ஹி ஞானேன ஸத்(தீ)ருஸ்ரம் பவித்ரமிஹ வித்(தீ)யதே ||
தத் ஸ்வயம் யோக(ஹ)ஸம்ஸித்த:(ய்ய:) காலேனாத்மனி விந்த
(ஹ)தி || 38 ||

(ப. உ.) ந, ஹி, ஞானேன, ஸத்(தீ)ருஸ்ரம், பவித்ரம், இஹ, வித்(தீ) யதே | தத், ஸ்வயம், யோக(ஹ)ஸம்ஸித்த:(ய்ய:), காலேன, ஆத்மனி, விந்த(ஹ)தி ||

இஹ = பதார்த்தங்களில்
ஞானேன = ஞானத்தினால் (அறிவிற்கு)
ஸத்(தீ)ருஸ்ரம் = ஸமமான
பவித்ரம் = சுத்தமான பொருள்
ந, ஹி, வித்யதே = இல்லவே இல்லை
யோகஸம்ஸித்த: = ஞானோபாயத்தால் கூடிய மனிதன்
ஆத்மனி = பரமாத்மாவின் விஷயத்தில்
தத் = அந்த ஞானத்தை
காலேன = அனேக காலத்தால்
ஸ்வயம் = தானாகவே
விந்த(ஹ)தி = அடைகிறான்.

(மூ)—ஶ்ரத்தா(ய்யா)வான் லப(ஹ்)தே ஞானம் மத்பரஸ்ஸம் யதேந்த்(ஈ)ரிய: ||
ஞானம் லப்(ஸ்)த்(யீ)வா பராம் ஶாந்திமசிரேணாதி(யி) க(ஹ்)ச்ச(ஹ்)தி || 39 ||

(ப. உ.) ஶ்ரத்தா(ய்யா)வான், லப(ஹ்)தே, ஞானம், மத்பர:, ஸம்யதேந்த்(ஈ)ரிய: | ஞானம், லப்(ஸ்)த்(யீ)வா, பராம், ஶாந்திம், அசிரேண, அதி(யி)கச்ச(ஹ்)தி ||

ஸம்யதேந்த்(ஈ)ரிய: = ஸ்வாதீனத்தில் வைத்துக்கொண்ட இந்த்ரியங்களையுடைய
ஶ்ரத்தா(ய்யா)வான் = ஆஸ்திக்யபுத்தியுடைய
மத்பர: = நானே (பரமாத்மாவே) ஸர்வோத்தமனென்னும் அறிவுள்ள மனிதன்
ஞானம் = அபேராக்ஷ ஞானத்தை
லப(ஹ்)தே = அடைகிறான்.
ஞானம் = அபேராக்ஷ ஞானத்தை
லப்த்(யீ)வா = அடைந்து
பராம் = மேலான
ஶாந்திம் = மோக்ஷத்தை
அசிரேண = சீக்கிரத்திலேயே (ப்ராரப்தகர்மம் முடிந்ததும்)
அதி(யி)கச்சதி = அடைகிறான்.

(மூ)—அஜ்ஞஶ்சாஶ்ரத்த(ஹ்)தா(யா)னஶ்ச ஸம்ஶயாத்மா வினஶ்யதி||
நாயம் லோகோஸ்தி ந பரோ ந ஸுக(வ)ம் ஸம்ஶயாத்மன:
|| 40 ||

(ப. உ.) அஜ்ஞ:, ச, அஶ்ரத்த(ஹ்)தா(யா)ன:, ச, ஸம்ஶயாத்மா, வினஶ்யதி | ந, அயம், லோக:, அஸ்தி, ந, பர:, ந, ஸுக(வ)ம், ஸம்ஶயாத்மன: ||

அஶ்ரத்த(ஹ்)தா(யா)ன: = ஆஸ்திக்யபுத்தியற்ற (நாஸ்திகனை)
ச = மற்றும்
அஜ்ஞ: = அஞ்ஞானியும்,
ச = மற்றும் விருத்த ஞானியுமான
ஸம்ஶயாத்மா = ஸந்தேஹத்தோடு கூடிய மனதுடைய
மனிதன்
வினஶ்யதி = நரகாத்யனர்த்தங்களை அடைகிறான்.
ஸம்ஶயாத்மன: = ஸம்ஶயத்தோடு கூடிய மனதுடையவனுக்கு
அயம், லோக: = இந்த மனுஷ்ய லோகம்

ந, அஸ்தி	= இல்லை.
பர:	= ஸ்வர்க்கராதி லோகம்

ந	= இல்லை.
ஸுக(வ)ம்	= ஸுகமும்
ந	= இல்லை.

(மூ)—யோக(ஸ)ஸம்ன்யஸ்த கர்மாணம் ஞானஸம்சி(ஹி)ன்ன ஸம்ஸயம் ||

ஆத்மவந்தம் ந கர்மாணி நிப(ப)த்(தி)னந்தி த(ய)னஞ்ஜய ||41||

(ப. உ.) யோக(ஸ)-ஸம்ன்யஸ்த-கர்மாணம், ஞான-ஸம்சி(ஹி)ன்ன-ஸம்ஸயம் | ஆத்மவந்தம், ந, கர்மாணி, நிப(ப)த்(தி)னந்தி, த(ய)னஞ்ஜய ||

த(ய)னஞ்ஜய	= அர்ஜுன!
கர்மாணி	= கர்மங்கள்
யோக-	= பரமாத்மா விடத்தில் மனே யோகத்தால்
ஸம்ன்யஸ்த-	= ஸமர்ப்பிக்கப் பட்ட
கர்மாணம்	= கர்மங்களை யுடைய
ஞான-	= ஞானத்தால்
ஸம்சி(ஹின்ன	= நஷ்டமான

ஸம்ஸயம்	= ஸம்ஸயமு டைய
ஆத்ம வந்தம்	= பரமாத்மா விடத்தில் பக்தி யுள்ள அல்லது ப்ரமாத மற்ற மனிதனை
ந நிபத்(தி) னந்தி	= கட்டுவதில்லை (ஸம்ஸாரத்தில் கட்டுப்படுத்து வதில்லை)

(மூ)—தஸ்மாத(ஜ்)ஞான ஸம்பூ(ஹு)தம் ஹ்ருத்ஸ்த(ய)ம் ஞானஸி ஞத்மன: ||

சி(ஹி)த்வைனம் ஸம்ஸயம் யோக(ஸ)மாதிஷ்டோத்திஷ்ட பா(ஹா)ரத ||42||

(ப. உ.) தஸ்மாத், அஜ்ஞான-ஸம்பூ(ஹு)தம், ஹ்ருத்ஸ்த(ய)ம், ஞான ஸிஞ, ஆத்மன: | சி(ஹி)த்வா, ஏனம், ஸம்ஸயம், யோக(ஸ)ம், ஆதிஷ்ட, உத்திஷ்ட, பா(ஹா)ரத ||

பா(ஹா)ரத	= அர்ஜுன!
தஸ்மாத்	= ஞானேபாயங் களை அனுஷ்டிப்பதால் ப(ஹ)லனும், அனுஷ்டிக்காவிடின் அனர்த்த

	முமுண்டாகை யால்
அஜ்ஞான-	= அஜ்ஞானத் தால்
ஸம்பூ (ஹு)தம்	= பிறந்த

ஹ்ருத் ஸ்த(ய)ம் ஆத்மன: ஏனம் } = ஹ்ருதயத்திலிருக்கும் = தன்னிட = இக்கர்மானுஷ்டான விஷயகமான

ஸம்ஸயம் = ஸம்ஸயத்தை

ஞானஸின = பரமாத்ம விஷயகமான கத்திக் குச்சரியான அறிவினால்

சி(ஹி)த்வா = வெட்டிக் கொண்டு

யோக(ம)ம் = ஞானத்திற்கு உபாயமான கர்மயோகத்தை

ஆதிஷ்ட = செய்.

உத்திஷ்ட = எழுந்திரு.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில் ஞானயோக(ம)மென்னும்

நான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—ஸம்ன்யாஸம் கர்மணாம் க்ருஷ்ண புனர்யோக(ம)ம் ச ஶம்ஸஸி ||

யச்(ஶ்)ரேய ஏதயோரேகம் தன்மே ப்(ஃ)ரூஹி ஸுநிஶ்சிதம் || 1 ||

(ப. உ.) ஸம்ன்யாஸம், கர்மணாம், க்ருஷ்ண, புன:, யோக(ம)ம், ச, ஶம்ஸஸி | யத், ஶ்ரேய:, ஏதயோ:, ஏகம், தத், மே, ப்(ஃ)ரூஹி, ஸுநிஶ்சிதம் ||

அர்ஜுன: = அர்ஜுனன்
உவாச = வினவுகிறான்.
க்ருஷ்ண = ஸ்ரீ கிருஷ்ணா !
ஸம்ன்யாஸம் = காமம், க்ரோதம், இவைகளின் த்யாக ரூபமான (விடுதல் என்னும்) ஸம்ன்யாஸத்தை
ஶம்ஸஸி = புகழ்கிறாய்.
புன: = மற்றும்
கர்மணாம் = பகவதர்பண புத்தியால் கர்மங்களின் அனுஷ்டான ரூபமாகிய
யோக(ம) ம் ச } = கர்மயோகத்தையும்
(ஶம்ஸஸி) = புகழ்கிறாய்.
ஏதயோ: = இந்த ஸன்யாஸம், யோகம் இவைகளில்
யத் = ஏது
ஏகம் = ஒன்று (ஸன்யாஸமோ, யோக [ம] மோ)
ஶ்ரேய: = ஶ்ரேயஸ்கரமானதோ
தத் = அந்த ஶ்ரேயஸ் கரமானஒன்றை
மே = எனக்காக
ஸுநிஶ்சிதம் = நிஶ்சயம்
[யதா(யா)] = எப்படி
[ப(ல)வதி] = ஆகுமோ
[ததா(யா)] = அப்படி
ப்ரூஹி = சொல்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(மூ)—ஸன்யாஸ: கர்மயோகஶ்ச நிஶ்ரேயஸகராவுபௌ (ஔ) ||

தயோஸ்து கர்ம ஸம்ன்யாஸாத் கர்மயோகோ(ஓ) விஶிஷ்யதே || 2 ||

(ப. உ.) ஸம்ன்யாஸ:, கர்மயோக:(ஹ:), ச, நிஸ்ரேயஸகரௌ, உபௌ (ஹௌ)। தயோ:, து, கர்மஸம்ன்யாஸாத், கர்மயோக:(ஹ:), விஸிஷ்யதே ॥

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச	= சொல்லுகிறான்.
ஸம்ன்யாஸ:	= காமம் முதலிய வைகளின் த்யாகம் (விடுதல்.)
ச	= மற்றும்
கர்ம யோக:(ஹ:)	= பகவத் ஸமர்ப்பண புத்தியால் கர்மங்களைச் செய்தல்
(ஏதௌ)	= இந்த
உபௌ (ஹௌ)து	= இரண்டும்
நிஸ்ரேயஸகரௌ	= மோக்ஷாதி புருஷார்த்தங்களைக் கொடுப்பவைகளே.
தயோ:, து	= அவ்விரண்டிலோ
கர்மஸம்ன்யாஸாத்	= கர்மானுஷ்டானம் செய்வதில் காமம், க்ரோதம் இவைகளை விடுவதைவிட
கர்ம யோக:(ஹ:)	= பகவத் தர்ப்பண புத்தியால் கர்மங்களைச் செய்வதே
விஸிஷ்யதே	= உத்தமமானது.

அவதரணிகை:—'ஸம்ன்யாஸ' ஸப்தம் ஸம்ன்யாஸாஸ்ரமத்தைச் சொல்வதல்ல, ப(ஹ)லேச்சா(ஹா)திகளின் த்யாகத்தை (விடுதலை) சொல்வதென்று சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—ஜ்ஞேயஸ்ஸ நித்ய ஸம்ன்யாஸீ யோ ந த்(த்)வேஷ்டி ந காங்க்ஷதி॥ நிர்த்(த்)வந்த்(த்)வோ ஹி மஹாபா(ஹா)ஹோ ஸுக(ஹ)ம் ப(ஹ)ந்தா(தா)த் ப்ரமுச்யதே ॥ 3 ॥

(ப. உ.) ஜ்ஞேய:, ஸ:, நித்யஸம்ன்யாஸீ; ய:, ந, த்(த்)வேஷ்டி, ந, காங்க்ஷதி ॥ நிர்த்(த்)வந்த்(த்)வ:, ஹி, மஹாபா(ஹா)ஹோ, ஸுக(ஹ)ம், ப(ஹ)ந்தா(தா)த், ப்ரமுச்யதே ॥

மஹா பா(ஹா) ஹோ	= அர்ஜுன!
ய:	= எவன்
ந, த்(த்) வேஷ்டி	= தனக்கு கிடைக்கும் பயனை கிடைக்காமல் தடுப்பவரிடத்தில் பகை செய்வதில்லையோ,
ந, காங்க்ஷதி	= ப(ஹ)லத்தை விரும்புவதில்லையோ,
நிர்த்(த்) வந்த்வ:	= ஸுகம், துக்கம், லாபம், நஷ்டம் இவ்விரண்டினால் ஏற்றத்தாழ்வற்றவனே
ஸ:	= அவன்

நித்ய ஸம் ன்யாஸி (இதி) ஜ்ஞேய:
= எப்பொழுதும் ஸம்ன்யாஸி
= என்று
= நிரந்தரமாகக் கொள்ளப்பட வேண்டியவன்.

= அந்தகாமக்ரோதா (யா) திகளைத் துறந்த ஸம்ன்யாஸி

ப(ஜ்)ந்தா (யா)த் ஸுக(வ) ம் [யதா (யா)ப(ல) வதி ததா (யா)]
= ஸம்ஸாரக் கட்டினின்றும்
= அனாயாஸமாக

ப்ரமுச்யதே = முக்தனாகிறான்
ஹி = ப்ரஸித்தம்.

(மூ)—ஸாங்க்(வி)ய-யோகௌ(ஔ) ப்ருத(ம)க்பா(வா)லா ப்ரவ
த(ஓ)ந்தி ந பண்டிதா: ||
ஏகமப்யாஸ்தி(யி)த: ஸம்யகு(ம்ஹ)ப(ஹ)யோர்விந்த(ஓ)தே ப(ஹ)
லம் || 4 ||

(ப. உ.) ஸாங்(வி)யயோகௌ(ஔ), ப்ருத(ம)க், பா(வா)லா:, ப்ர
வத(ஓ)ந்தி, ந, பண்டிதா: | ஏகம், அபி, ஆஸ்தி(யி)த: ஸம்யக், உப(ஹ)
யோ:, விந்த(ஓ)தே, ப(ஹ)லம் ||

ஸாங்க்ய யோகௌ (ஔ)
= ஸாங்க் (வி) யம், (ஞானம்) யோகம், (பகவதர்பண புத்தியால் கர்மத்தைச் செய்வது) இவ்விரண்டையும்

பா(வா)லா: = அஞ்ஞானிகள்

ப்ருத(ம)க் = ஸாத்யஸாத(ம) னத்தன்மையற்றது [ஸாங்(வி)ய (ஞான) த்தைக் குறித்து கர்மயோக(ம்)ம் காரணமல்ல]

(இதி) = என்று

ப்ரவத(ஓ)ந்தி = சொல்லுகிறார்கள்.

டண்டிதா: = ஞானிகள்

ப(ஜ்)ந்தா (யா)த் ஸுக(வ) ம் [யதா (யா)ப(ல) வதி ததா (யா)]
= ஸம்ஸாரக் கட்டினின்றும்
= அனாயாஸமாக

ப்ரமுச்யதே = முக்தனாகிறான்
ஹி = ப்ரஸித்தம்.

ப்ருத(ம)க் = ஸாத்யஸாத(ம) னத்தன்மையற்றது

(இதி) = என்று

ந, ப்ரவத (ஓ)ந்தி = சொல்வதில்லை. (கர்ம யோகம் ஞானத்திற்குக் காரணமென்று சொல்லுகிறார்கள்.)

ஏகம் அபி = இந்த ஞான மார்க்கம், கர்ம மார்க்கம் இவ்விரண்டில் ஒன்றை

ஸம்யக் = நன்றாக

ஆஸ்தி(யி)த: = அடைந்தவன்

உப(ஹ)யோ: = ஞான கர்மங்களின்

ப(ஹ)லம் = ப(ஹ)லத்தை

விந்த(ஓ)தே = அடைகிறான்.

(மூ)—யத்ஸாங்க்(வி)யை: ப்ராப்யதே ஸ்தா(யா)னம் தத்(தீ)யோகை
(மை)ரபி க(ம)ம்யதே ||
ஏகம் ஸாங்க்(வீ)யம் ச யோக(ம)ம் ச ய: பஶ்யதி ஸ பஶ்யதி
|| 5 ||

(ப. உ.) யத், ஸாங்க்(வீ)யை:, ப்ராப்யதே, ஸ்தா(யா)னம், தத், யோகை: (ஒமை:), அபி, க(ம)ம்யதே | ஏகம், ஸாங்(வி)யம், ச, யோக(ம)ம், ச, ய:, பஶ்யதி, ஸ:, பஶ்யதி ||

ஸாங்க் (வி)யை:	= ஞானிகளால்
யத்	= எந்த
ஸ்தா(யா) னம்	= ஸ்தா(யா)னம் (வைகுண்டாதி ரூபம்மானது)
ப்ராப்யதே	= அடையப் படுகிறதோ
தத்	= அந்த ஸ்தானம்
யோகை: (மை:)அபி	= கர்மயோகளாலும்
க(ம)ம்யதே	= அடையப் படுகிறது.
ச	= மற்றும்
ஸாங்க்(வீ) யம்	= ஸாங்க்(வீ)யமும் (ஞானமும்)
யோக(ம) ம், ச	= கர்மயோகமும்
ஏகம்	= ஒன்றே (ஸாங்க்(வீ)யத்தை தக் குறித்து யோகம் காரணம்)
(இதி)	= என்று
ய:	= எவன்
பஶ்யதி	= தெரிந்து கொள்கிறானே
ஸ:	= அவன்
பஶ்யதி	= ஞானி (என்று சொல்லிக் கொள்ளப் படுகிறான்.

(மூ)—ஸம்ன்யாஸஸ்து மஹாபா(பா)ஹோ து:(ஓ:)க(வ)மாப்தும
யோக(ம)த: ||
யோக(ம)யுக்தோ முனிர்ப்ரஹ்ம ந சிரேணாதி(தி)க(ம)ச்ச(ஹ)தி
|| 6 ||

(ப. உ.) ஸம்ன்யாஸ:, து, மஹாபா(பா)ஹோ, து:(ஓ:)க்க(வ)ம், ஆப்தும், அயோக(ம)த: | யோக(ம)யுக்த:, முனி:, ப்ரஹ்ம, ந, சிரேண, அதி(தி)க(ம)ச்ச(ஹ)தி ||

மஹாபா (பா) ஹோ	= அர்ஜுன!
ஸம்ன்யாஸ:	= கர்மத்தை

(ய)ங் களாத்து றப்பதென்னும் ஸம்ன்யாஸம்

அயோக(ம)தः(அயோக(ம்)) = பகவதர்பண புத்தியால் கர்மங்களைச் செய்வதென்னும் யோக(ம்)மில்லாவிடில்

இதி அயோக(ம)தः) = இவ்விதம்

துः(ஹ்ரூः)கம் = யோகத்தை

ஆப்தும் = அடைவதற்கு

(ப[ஹ்]வதி) = (காரணம்) ஆகிறது.

முனேः, து = காமாதிகளைத் துறப்பதென்னும் ஸம்ன்யாஸ யோக(ம்) யுக்தः = பகவதர்பண புத்தியால் செய்யத்தக்க கர்மரூப யோகத்தோடு கூடிய வனையும்

விஶுத்தா(ய்ய)த்மா = சுத்த(ய்ய)ஸ்வபா(ஹா)வ முடைய வனையும்

விஜிதாத்மா = அடக்கிக்கொண்டிருக்கும் மனதுடைய வனையும்

ஜிதேந்த்(ரி)ரியः = ஸகல இந்த்ரியங்களை ஜெயித்தவனையும்

ஸர்வபூ(ஹ்ரி)தாத்ம பூ(ஹ்ரி)தாத்மா = ஸகல ப்ராணிகளுக்கும் ஸ்வாமியான பரமாத்மாவையே முடையவனையும்

குர்வன் அபி = எந்த கர்மத்தைச் செய்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும்

ந, லிப்யதே = கர்ம ஸம்பந்தமடைவதில்லை.

(மூ)—யோக(ம)யுக்தோ விஶுத்தா(ய்ய)த்மா விஜிதாத்மா ஜிதேந்த்(ரி)ரியः ||

ஸர்வபூ(ஹ்ரி)தாத்ம பூ(ஹ்ரி)தாத்மா குர்வன்னபி ந லிப்யதே || 7 ||

(ப. உ.) யோகயுக்தः, விஶுத்தா(ய்ய)த்மா, விஜிதாத்மா, ஜிதேந்த்(ரி)ரியः | ஸர்வபூ(ஹ்ரி)தாத்மபூ(ஹ்ரி)தாத்மா, குர்வன், அபி, ந, லிப்யதே ||

யோக(ம) யுக்தः = பகவதர்பண புத்தியால் செய்யத்தக்க கர்மரூப யோகத்தோடு கூடியவனையும்

விஶுத்தா(ய்ய)த்மா = சுத்த(ய்ய)ஸ்வபா(ஹா)வ முடையவனையும்

விஜிதாத்மா = அடக்கிக்கொண்டிருக்கும் மனதுடையவனையும்

ஜிதேந்த்(ரி)ரியः = ஸகல இந்த்ரியங்களை ஜெயித்தவனையும்

ஸர்வபூ(ஹ்ரி)தாத்மபூ(ஹ்ரி)தாத்மா = ஸகல ப்ராணிகளுக்கும் ஸ்வாமியான பரமாத்மாவையே முடையவனையும்

குர்வன் அபி = எந்த கர்மத்தைச் செய்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும்

ந, லிப்யதே = கர்ம ஸம்பந்தமடைவதில்லை.

(மூ)—ஈவ கிஞ்சித் கரோமீதி யுக்தோ மன்யேத தத்வவித் ||
பஶ்யன் ஶ்ருண்வன் ஸ்ப்ருஶன் ஜிக்(க்)ரன் அஶ்னன் க(ம)ச்
ச(ஹ)ன் ஸ்வபன் ஶ்வஸன் || 8 ||
ப்ரலபன் விஸ்ருஜன் க்(தீ)ருஹ்ணன் உன்மிஷன் நிமிஷன்
னபி ||

இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்த்தே(யே)ஷு வர்தந்த இதி தா(ர்)
ரயன் || 9 ||

(ப. உ.) ந, ஏவ, கிஞ்சித், கரோமி, இதி, யுக்தः, மன்யேத, தத்வ
வித் | பஶ்யன், ஶ்ருண்வன், ஸ்ப்ருஶன், ஜிக்(க்)ரன், அஶ்னன், க(ம)ச்
ச(ஹ)ன், ஸ்வபன், ஶ்வஸன்|| ப்ரலபன், விஸ்ருஜன், க்(தீ)ருஹ்ணன், உன்
மிஷன், நிமிஷன், அபி | இந்த்ரியாணி, இந்த்ரியார்த்தே(யே)ஷு,
வர்தந்தே, இதி, தா(ர்)ரயன் ||

யுக்தः	= கர்மயோகத்தை அனுஷ்டிக்கும்	ஶ்வஸன் (அபி)	= மூச்சு விட்டுக் கொண்டிருந்த போதிலும்
தத்வவித்	= பகவத் தத்வ ஞானி	ப்ரலபன் (அபி)	= கதறிக்கொண் டிருந்த போதிலும்
பஶ்யன் அபி	= பார்த்துக் கொண்டிருந்த போதிலும்	விஸ்ருஜன் (அபி)	= விட்டுக் கொண் டிருந்த போதிலும்
ஶ்ருண்வன் (அபி)	= கேட்டுக் கொண் டிருந்த போதிலும்	க்(தீ)ருஹ்ணன் (அபி)	= வாங்கிக் கொண் டிருந்த போதிலும்
ஸ்ப்ருஶன் (அபி)	= தொட்டுக் கொண்டிருந்த போதிலும்	உன்மிஷன் (அபி)	= உன்மேஷம் (கண் மூடுவது) என்னும்ப்ராண வ்யாபாரத்தைச் செய்து கொண்டிருந்த போதிலும்
ஜிக்(க்)ரன் (அபி)	= மோந்து கொண்டிருந்த போதிலும்	நிமிஷன் (அபி)	= நிமிஷம் (கண் திறப்பது) என்னும் ப்ராண வ்யாபாரத்தைச் செய்து கொண்டிருந்த போதிலும்
அஶ்னன் (அபி)	= புசித்துக் கொண்டிருந்த போதிலும்		
க(ம)ச்ச (ஹ)ன் (அபி)	= போய்க்கொண் டிருந்த போதிலும்		
ஸ்வபன் (அபி)	= தூங்கிக்கொண் டிருந்த போதிலும்		

இந்த்ரியாணி } = இந்த்ரியங்கள்
இந்த்ரியார்த்தே(யே)ஷு } = இந்த்ரியங்களின் விஷயங்களில்
வர்தந்தே = ப்ரவர்த்திக்கின்றன
இதி = என்று
தா(யா)யன் = தெரிந்து கொண்டவனாய்
கிஞ்சித் = ஒரு காரியத்தையாகிலும்
ந, ஏவ கரோமி } = நான்ஸ்வதந்த்ரனாய் செய்பவனல்ல
இதி = என்று
மன்யேத = தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

(க. உ.):—'நான் செய்யும் தர்பணம் (பார்ப்பது) முதலிய வ்யாபாரங்களை பரமாத்மா என்னுள்ளிருந்து தான் செய்து, என்னையும் செய்வித்துக்கொண்டிருக்கிறான். நான் ஸ்வதந்த்ரனாய் செய்பவனல்ல' என்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

(மூ)—ப்ரஹ்மண்யாதா(யா)ய கர்மாணி ஸங்க(ம)ம் த்யக்த்வா
கரோதி ய: ||
லிப்யதே ந ஸ பாபேன பத்(ந்)மபத்ர மிவாம்ப(ஹ)ஸா || 10 ||

(ப. உ.) ப்ரஹ்மணி, ஆதா(யா)ய, கர்மாணி, ஸங்க(ம)ம், த்யக்த்வா, கரோதி, ய: | லிப்யதே, ந, ஸ:, பாபேன, பத்(ந்)மபத்ரம், இவ, அம்ப(ஹ)ஸா ||

ய: = எவன்
ஸங்க(ம)ம் = ப(ஹ)லாபேக்ஷையை
த்யக்த்வா = விட்டு
கர்மாணி = கர்மங்களை
ப்ரஹ்மணி = பரமாத்மாவிடத்தில்
ஆதா(யா)ய = வைத்து (பரமாத்மாவே எனக்கு நற்ப(ஹ)லத்தைக் கொடுப்பதற்காக என்னைத் தன் [பகவானின்] பூஜாத்மகமான கர்மங்களைச் செய்வித்துக்கொண்டிரு க்கிறானென்று அறிந்து (யா)னம் செய்து கொண்டு)
கரோதி = செய்கிறானோ
ஸ: = அவன்
பத்மபத்ரம் = தாமரை இலை
அம்ப(ஹ)ஸா, இவ } = ஜலத்தினுள்ளேபடிந்த (ந்) மடவில்லையோ அப்படி
பாபேன = பாபத்தால்
ந, லிப்யதே } = ஸம்பத்த(ய்)வதில்லை. (அவனுக்கு பாபங்களின் ஸம்பந்தமாவதில்லை.)

(மூ)—காயேன மனஸா புத்(யீ)யா கேவலைரிந்த்ரியைரபி ||
யோகி(ஈ)னः கர்ம குர்வந்தி ஸங்க(ம)ம் த்யக்த்வாத்ம ஶுத்த
(யு)யே || 11 ||

(ப. உ.) காயேன, மனஸா, புத்(யீ)யா, கேவலைः, இந்த்ரியைः, அபி | யோகி(ஈ)னः, கர்ம, குர்வந்தி, ஸங்க(ம)ம், த்யக்த்வா, ஆத்மஶுத்த(யு)யே ||

யோகி(ஈ)னः	= யோகிகள்	மனஸா	= மனதினாலும்
ஸங்க(ம)ம்	= ப(ஃ)லத்தில் நேஶத்தை	புத்(யீ)யா	= புத்தியினாலும்
த்யக்த்வா	= விட்டு	கேவலைः	= விஷயங்களில் ஆஸக்தியற்ற
ஆத்ம ஶுத்த(யு)யே	= மனது ஶுத்த(யு)மாவதற்காக	இந்த்ரியைः, அபி	= இந்திரியங்களாலும்
காயேன	= ஶரீரத்தாலும்	கர்ம	= கர்மத்தை
		குர்வந்தி	= செய்கிறார்கள்.

(மூ)—யுக்தः கர்மப(ஃ)லம் த்யக்த்வா ஶாந்திமாப்நோதி நைஷ்டி
கீம் ||
அயுக்தः காமகாரேண ப(ஃ)லே ஸக்தோ நிப(ஃ)த்(யீ)யதே||12||

(ப. உ.) யுக்தः, கர்மப(ஃ)லம், த்யக்த்வா, ஶாந்திம், ஆப்நோதி, நைஷ்டிகீம் | அயுக்தः, காமகாரேண, ப(ஃ)லே, ஸக்தः, நிப(ஃ)த்(யீ)யதே ||

யுக்தः	= பகவதர்பண புத்தியால் கர்மானுஷ்டானத்தை செய்பவன்	ஆப்நோதி	= அடைகிறான்.
கர்மப(ஃ)லம்	= கர்மத்தாலுண்டாகும் ப(ஃ)லத்தை	அயுக்தः	= பகவதர்பண புத்தியால் கர்மத்தைச் செய்யாதவன்
த்யக்த்வா	= விட்டு	காமகாரேண	= ப(ஃ)லாபேக்ஷையால் கர்மங்களைச் செய்வதினால்
நைஷ்டிகீம்	= ஸ்வாபாவிகமான	ப(ஃ)லே	= அற்பபலத்தில்
ஶாந்திம்	= ஸ்வரூபானந்த(ஊ) ஆவிர்பா(ஹா)வ லக்ஷணமான மோக்ஷத்தை	ஸக்தः	= நேஶ முடையவனாய்
		நிப(ஃ)த்(யீ)யதே	= ஸம்ஸாரத்தில் நன்றாய் மூழ்குகிறான்.

(மூ)—ஸர்வ கர்மாணி மனஸா ஸம்ன்யஸ்யாஸ்தே ஸுக(வ)ம் வஶீ ||
நவத்(ஈ)வாரே புரே தே(தெ)ஹீ நைவ குர்வன் ந காரயன் || 13 ||

(ப. உ..) ஸர்வகர்மாணி, மனஸா, ஸம்ன்யஸ்ய, ஆஸ்தே, ஸுக(வ)ம், வஶீ | நவத்(ஈ)வாரே, புரே, தே(தெ)ஹீ, ந, ஏவ, குர்வன், ந, காரயன் ||

வஶீ = இந்த்ரியஜய முடைய
தே(தெ)ஹீ = மனிதன்
ஸர்வ கர்மாணி = தன்னுல் செய்யப்பட்ட ஸகல கர்மங்களை
மனஸா = மனதினுல்
ஸம்ன்யஸ்ய = பரமாத்மாவிடத்தில் ஸமர்ப்பித்து
ந, ஏவ, குர்வன் (ஸன்) = நானே சுதந்திரனய்ச்சேய்கிறேன்னென்னும் புத்தியற்றவனய்
ந, காரயன் = நான் சுதந்திரனாகச் செய்விக்கிறேனென்னும் புத்தியற்றவனய்
நவத்(ஈ)வாரே = கண், காது, க்(வ்)ராணம் முதலியவொன்பது த்வாரங்களுடைய
புரே = தேஹமென்னும் பட்டணத்தில்
ஸுக(வ)ம் [யதா(யா)ப(ஹ)வதி ததா(யா)] = ஸுகமுண்டாகும்படி (ஸுகத்தை அனுபவித்துக்கொண்டே)
ஆஸ்தே = இருக்கிறான்.

(மூ)—ந கர்த்ருத்வம் ந கர்மாணி லோகஸ்ய ஸ்ருஜதி ப்ரபு: (ஹு:) ||
ந கர்ம-ப(ஹ)ல-ஸம்யோக(ஜ)ம் ஸ்வபா(ஹா)வஸ்து ப்ரவர்ததே || 14 ||

(ப. உ.) ந, கர்த்ருத்வம், ந, கர்மாணி, லோகஸ்ய, ஸ்ருஜதி, ப்ரபு: (ஹு:) | ந, கர்ம-ப(ஹ)ல-ஸம்யோக(ஜ)ம், ஸ்வபா(ஹா)வ:, து, ப்ரவர்ததே ||

ப்ரபு: (ஹு:) = சுதந்த்ரனான பரமாத்மா
லோகஸ்ய = ஜீவராசிகளுக்கு
கர்த்ருத்வம் = அக்னிஹோத்ரம் முதலிய கர்மங்களில் சுதந்திரமான கர்த்ருத்வத்தை
ந, ஸ்ருஜதி = பிறப்பிப்பதில்லை. (கொடுப்பதில்லை.)
கர்மாணி = கர்மங்களினுல் பிறந்தவுத்ருஷ்டத்தையும்
ந, ஸ்ருஜதி = பிறப்பிப்ப

லை. ப(வ)லங்களில் சுதந்திரம் கொடுப்பதில்லை

ஸ்வபா(ஹ)வ:துஏவ = சுதந்திரனே பரமாத்மாவே

ப்ரவர்தே = அந்தந்த வ்யாபாரங்களில் சுதந்திரனைப் ப்ரவர்திக்கிறான்.

திலை. (அத்ருஷ்டாங்களிலும்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக் கொடுப்பதில்லை)

(லோகஸ்ய) = ப்ராணிகளுக்கு

கர்ம- = கர்மம்

ப(வ)ல- = பலம் இவைகளின்

யோக(ஹ)ம் = ஸம்பந்தத்தை

ந, ஸ்ருஜதி = பிறப்பிப்பதில்

அவதரணிகை:—பரமாத்மா எல்லா கர்மங்களையும் சுதந்திரனைச் செய்வித்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும் தனக்கு கர்மலேபம் உண்டாவதில்லை (கர்மங்களாலுண்டாகும் பயன்களை அடைவதில்லை) என்று சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—நாத(ஊ)த்தே கஸ்யசித் பாபம் ந சைவஸுக்ருதம் விபு:(ஹு:)||
அஞானேனாவ்ருதம் ஞானம் தேன முஹ்யந்தி ஜந்தவ: || 15 ||

(ப. உ.) ந, ஆத(ஊ)த்தே, கஸ்ய, சித், பாபம், ந, ச, ஏவ, ஸுக்ருதம், விபு:(ஹு:)| அஞானேன, ஆவ்ருதம், ஞானம், தேன, முஹ்யந்தி, ஜந்தவ:||

கிற சங்கைக்கு பதில் சொல்லுகிறான்:—

அஞானேன = அஞானத்தால்

ஞானம் (ஞாயதே அனேனேதி) = ஞானத்திற்குச் சாத(ய)னமான புத்தி

ஆவ்ருதம் = மூடப்பட்டிருக்கிறது.

தேன = புத்தியானது அஞானத்தால் மூடப்பட்டிருப்பதினால்

ஜந்தவ: = ப்ராணிகள்

முஹ்யந்தி = பரமாத்மாவை தெரிந்து கொள்வதில்லை.

விபு:(ஹு:) = ஸ்வாமியான பரமாத்மா

கஸ்ய, சித் = எந்த கர்மத்தின்

பாபம் = பாபத்தையும்

ந, ஏவ ஆத(ஊ)த்தே = ஏற்றுக் கொள்வதே இல்லை.

ச = மற்றும்

கஸ்ய, சித் = எந்தகர்மத்தின்

ஸுக்ருதம் = புண்யத்தையும்

ந, ஏவ, ஆத(ஊ)த்தே = ஏற்றுக் கொள்வதே இல்லை.

அவதரணிகை:— பரமாத்மா எல்லாவிடத்திலும் ப்ரவர்தகனாயிருப்பானேயாயின் நமக்கு ஏன் காணப்படுவதில்லை? என்

(மூ)—ஞானேன து தத(ஃ)ஞானம் யேஷாம் நாசிதமாத்மன: ||
தேஷாமாதி(தி)த்யவஜ்ஞானம் ப்ரகாசயதி தத்பரம் || 16 ||

(ப. உ.) ஞானேன, து, தத், அஞானம், யேஷாம், நாசிதம், ஆத்மன: | தேஷாம், ஆதி(தி)த்யவத், ஞானம், ப்ரகாசயதி, தத், பரம் ||

ஆத்மன:	= பரமாத்மாவின்
ஞானேன	= ஞானத்தால்
யேஷாம்	= யாருடைய
தத்	= அந்த
அஞானம்	= அஞானமானது
நாசிதம்	= நாசம் செய்யப் பட்டிருக்கிறதோ
தேஷாம்	= அவருடைய
ஞானம், து	= அபேராக்ஷ ஞானமே
தத்	= அந்த
பரம்	= பரப்ரஹ்மத்தை
ஆதி(தி)த்யவத்	= சூர்யனைப் போல்
ப்ரகாசயதி	= ப்ரகாசிக்கச் செய்கிறது.

(மூ)—தத்(தி)பு(பு)த்தய(ய்ய)ய ஸ்ததா(ஆ)த்மானஸ் தன்னிஷ்டா ஸ்தத்பராயண: ||
க(ம)ச்ச(ஹ)ந்த்ய புனராவ்ருத்திம் ஞான-நிர்தூ(ய்தி)த-கல் மஷா: || 17 ||

(ப. உ.) தத்(தி)பு(பு)த்தய(ய்ய)ய:, ததா(ஆ)த்மான:, தன்னிஷ்டா: தத்பராயண: | க(ம)ச்ச(ஹ)ந்தி, அபுனராவ்ருத்திம், ஞான-நிர்தூ(ய்தி) த-கல்மஷா: ||

தத்-	= அந்த பரமாத்மாவிடத்திலேயே
பு(பு)த்தய(ய்ய)ய:	= மனதுடைய
ததா(ஆ)த்மான: (ஸ: ஆத்மாயேஷாம் தே	= அந்த பரமாத்மாவையே ஸ்வாமியாக உடைய (ஸ்வாமி என்றறிந்த)
தன்னிஷ்டா:	= பரமாத்மாவிடத்திலேயே எப்பொழுதும் ஸ்திதி(யி)யையுடைய (பரமாத்மாவே ஆதார [யா]ரென்னும் ஞானமுடைய)
தத்பராயண: (ஸ: ஏவ பரம் அயனம் [ப்ராப்யம்] யேஷாம்தே)	= பரமாத்மாவையே முக்ய ப்ராப்யமாயுடைய
ஞான-	= ஞானயோகத்தால்
நிர்தூ(ய்தி)த	= போக்கடிக்கப் பட்ட
கல்மஷா:	= பாபங்களையுடைய

அபுனராவ்ருத்திம் } = டையஞானிகள் மறுபடியும் பிறப்பற்ற வை குண்டம்

(மூ)—வித்(ஜ்)யா-வினய-ஸம்பன்னே ப்ராஹ்மணே க(ம்)வி ஹஸ்தினி ||

ஶுனி சைவ ஶ்வபாகே ச பண்டிதா: ஸமத(உ)ர்ஶின: || 18 ||

(ப. உ.) வித்(ஜ்)யா-வினய-ஸம்பன்னே, ப்ராஹ்மணே, க(ம்)வி ஹஸ்தினி | ஶுனி, ச, ஏவ, ஶ்வபாகே, ச, பண்டிதா:, ஸமத(உ)ர்ஶின: ||

பண்டிதா: = ஞானிகள்
வித்(ஜ்)யா- = வித்(ஜ்)யா
வினய- = வினயம் இவைகளால்
ஸம்பன்னே = கூடிய
ப்ராஹ்மணே = ப்ராஹ்மண னிடத்திலும்
ஏவ, ச = மற்றும்
க(ம்)வி = பசுவிலும்
ஹஸ்தினி = யானையிலும்

ஶுனி = நாயிலும்
ச = மற்றும்
ஶ்வபாகே = நாய்களைசமைக்கும் சண்டாளனிடத்திலும்

ஸமத(உ)ர்ஶின: (ஸமம் பஶ்யந்தி இதி) } = நிர்தோ(ஜோ)ஷனை பரமாத்மாவைக்காண்கிறார்கள்.

(க. உ.) :—ப்ராஹ்மணன், பசு, நாய் முதலிய உத்தம நீச ஸ்தா(யா)னங்களில் இருக்கும் பரமாத்மா நிர்தோ(ஜோ)ஷனாகவே இருக்கிறான். நீச ஸ்தா(யா)னங்களிலிருப்பதினால் தோ(ஜோ)ஷ முடையவனாவதில்லை என்று ஞானிகள் காண்கிறார்கள் (அறிகிறார்கள்.)

(மூ)—இஹைவ தைர்ஜித: ஸர்கோ(மோ) யேஷாம் ஸாம்யே ஸ்தி(யி)தம் மன: ||

நிர்தோ(ஜோ)ஷம் ஹி ஸமம் ப்ரஹ்ம தஸ்மாத் ப்ரஹ்மணி தே ஸ்தி(யி)தா: || 19 ||

(ப. உ.) இஹ, ஏவ, தை:. ஜித:, ஸர்க:(ம:), யேஷாம், ஸாம்யே, ஸ்தி(யி)தம், மன: | நிர்தோ(ஜோ)ஷம், ஹி, ஸமம், ப்ரஹ்ம, தஸ்மாத், ப்ரஹ்மணி, தே, ஸ்தி(யி)தா: ||

விமுக்தராகிறார்கள்.)

அவதரணிகை:—'ஸமத(உ)ர்பின:' என்னும் பதத்திற்கு 'தோஷமற்ற ப்ரஹ்மத்தைக் காண்பவர்கள்' என்னும் அர்த்தத்தை ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தானே சொல்லுகிறான்.

ஹி = எக்காரணத்தால்

நிர்தோ(ஷோ)ஷம் = தோஷமற்ற

ப்ரஹ்ம = பரப்ரஹ்மம்

ஸமம் = ஸமமென்று சொல்லிக் கொள்ளப்படுகிறதோ

தஸ்மாத் = அக்காரணத்தினாலேயே

தே = அந்த ஸமஞானிகள்

ப்ரஹ்மணி = ப்ரஹ்மத்தில்

ஸ்தி(யி)தா: = இருப்பவர்களே (ப்ரஹ்ம ஞானிகளே) யாவர்.

யேஷாம் = யாருடைய

மன: = மனது

ஸாம்யே [ஸமஸ்ய பா(ஹா)வ: ஸாம்யம், தஸ்மின்] = பரமாத்மாவின் நிர்த்தோ(ஷோ)ஷத்வத்தில்

ஸ்தி(யி)தம் = இருக்கிறதோ (யார் பரமாத்மாவை தோஷமற்றவனென்று தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்களோ)

தை: = அவர்களால்

இஹ, ஏவ = இந்த ஜன்மத்திலேயே

ஸர்க:(ம:) = ஜனன, மரணரூபமாகிய ஸம்ஸாரம்

ஜித: = ஜயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (அவர்கள் மறுபடியும் பிறப்பு பிறப்புகளை அடையாமல்

(க. உ.):—தோஷமற்ற ப்ரஹ்மத்திற்கு ஸமமென்று பெயரா தலால் "ஸமத(உ)ர்பின:" என்னும் பதத்திற்கு தோஷமற்ற ப்ரஹ்மத்தைக் காண்பவர் என்று அர்த்தமாவதால் ஸமத(உ)ர்பி களுக்கு (ப்ரஹ்மஞானிகளுக்கு) ஜராமரணமற்ற மோக்ஷமுண்டா கிறது.

(மூ)—ந ப்ரஹ்ருஷ்யேத் ப்ரியம் ப்ராப்ய நோத்(ஜ்)விஜேத் ப்ராப்ய சாப்ரியம் ||

ஸ்தி(யி)ரபு(பு)த்தி(யி)ரஸம் மூடோ(ஹோ)ப்ரஹ்மவித் ப்ரஹ்மணி ஸ்தி(யி)த: || 20 ||

(ப. உ.) ந, ப்ரஹ்மருஷ்யேத், ப்ரியம், ப்ராப்ய, ந, உத்(ஔ)விஜேத், ப்ராப்ய, ச, அப்ரியம் | ஸ்தி(யி)ரபுத்தி:(யி:), அஸம்மூட:(ஸ:), ப்ரஹ்மவித், ப்ரஹ்மணி, ஸ்தி(யி)த: ||

ப்ரஹ்மவித் = ப்ரஹ்மம் சுதந் திரமான தும் ஸர்வகர்த்தா வென்னும் ஞானமுடைய

ப்ரஹ்மணி = ப்ரஹ்மத்தில்

ஸ்தி(யி)த: = எப்பொழுதும் இருக்கும் யோகி (எப் பொழுதும் பரமாத்மாவையே ஸ்மரிக்கும் யோகி)

அஸம்மூட:(ஸ:) (ஸன்) = ப்ரியமான பொருளையடைவது, ப்ரியமற்ற பொருளையடைவது இவைகளில் நான்சுதந்திரன் என்னும் மித்(ழ்)—பா(வா)ஹ்ய ஸ்பர்ஶேஷ்வஸக்தாத்மா விந்த(உ)த்யாத்மனி யத் ஸுக(வ)ம் ||

ஸ ப்ரஹ்மயோக(ம்)யுக்தாத்மா ஸுக(வ)மக்ஷய்ய மஶ்னுதே || 21 ||

(ப. உ.) பா(வா)ஹ்யஸ்பர்ஶேஷு, அஸக்தாத்மா, விந்த(உ)தி, ஆத்மனி, யத், ஸுக(வ)ம் | ஸ:, ப்ரஹ்ம-யோக-யுக்தாத்மா, ஸுக(வ)ம், அக்ஷய்யம், அஶ்னுதே ||

பா(வா)ஹ்யஸ்பர்ஶேஷு = பாஹ்ய (வெளிப் படையான) ஶப்தம் முதலிய விஷயங்களில்

அஸக்தாத்மா = ஈடுபடாத மனதுடைய

ய: = எந்தஸன்யாஸி

ஆத்மனி = தனக்குள்

யத், ஸுக(வ)ம் = எந்த ஸுகத்தை (தன் ஸ்வரூப பூ[ஊ]தா(ஆ)னந்தத்தை)

(ழ்)யா ஞான மற்றவனுக்

ஸ்தி(யி)ரபுத்தி:(யி:) (ஸன்) = த்ருடமான (உறுதியான) மனதுடையவனுக்

ப்ரியம் = இஷ்டமான பொருளை

ப்ராப்ய = அடைந்து

ந ப்ரஹ்ருஷ்யேத் = அதிகமாய் ஸந்தோஷப்படக் கூடாது.

ச = மற்றும்

அப்ரியம் = இஷ்டமல்லாத பதார்த்தத்தை

ப்ராப்ய = அடைந்து

ந உத்(ஔ)விஜேத் = உத்வேகத்தை (திகைப்பை) அடையக் கூடாது.

ரண ஸுகத்
த)
விந்த(உ)தி = அடைகிறதே
ஸ: = அந்த ஸன்
யாஸி
ப்ரஹ்ம- = ப்ரஹ்மத்தில்
யோ(ம)- = யோக(த்யான)
த்துடன்
யுக்த- = கூடிய

ஆத்மா(ஸன்) = மனதுடைய
வனுடைய
அக்ஷய்யம் = எந்த காலத்
திலும் கெடாமல்
லிருக்கும்
ஸுக(வ)ம் = ஸுகத்தை
அஸ்னுதே = அனுப(ஹ)விக்
கிறான்.

(மூ)—யே ஹி ஸம்ஸ்பர்ஶஜா போ(ஹோ)கா(மா) து:(உ:)க(வ)யோ
னய ஏவ தே ||
ஆத்(தீ)யந்தவந்த: கௌந்தேய ந தேஷு ரமதே பு(பூ)த:(ய:)
||22||

(ப. உ.) யே, ஹி, ஸம்ஸ்பர்ஶஜா:, போ(ஹோ)கா:(மா:), து:(உ:)க
யோனய:, ஏவ, தே | ஆத்(தீ)யந்தவந்த:, கௌந்தேய, ந, தேஷு, ரமதே
பு(பூ)த:(ய:) ||

கௌந்தேய = அர்ஜுன!
யே = எவை
ஸம்ஸ் } = விஷயங்களின்
பர்ஶஜா: } ஸம்பந்தத்தால்
பிறந்த
போ } = ஸுகானுபவங்
(ஹோ) கா: } களோ
தே = அவை
ஆத்(தீ) } = உத்பத்தி விநா
யந்தவந்த: } ஶமுடையவைகள்
(சிலகாலங்களில்
பிறந்து சில கா
லங்களில் இருந்
து நாஶ மடை
பவைகள்)
(அத:) ஏவ = ஆகையினா

து: (உ:) க } = துக்கத்திற்
(வ) } குக்காரணமா
யோனய: } னவைகள்.
ஹி = அக்காரணத்தா
லேயே
தேஷு = விஷய ஸம்பந்
தங்களால்
உண்டாகும்
ஸுகானுபவ வி
ஷயத்தில்
பு(பூ)த:(ய:) = ஞானி
ந, } = ஆஸைப் படுவ
ரமதே } தில்லை. (ஆஸக்த
னவதில்லை.

(மூ)—ஶக்னோதீஹைவ யஸ்ஸோடு(ஹூ)ம் ப்ராக் ஶரீரவிமோக்ஷ
ணாத் ||
காம-க்ரோதோ(யோ)த்(தீ)ப(ஹ)வம் வேக(ம)ம் ஸ யுக்தஸ் ஸ
ஸுகீ(வீ) நர: || 23 ||

(ப. உ.) ஶக்நோதி, இஹ, ஏவ, யः, ஸோடு(ஂ)ம், ப்ராக், ஶரீரவிமோக்ஷணத் | காமக்ரோதோ(யோ)த்(த்)ப(ஹ)வம், வேக(ம்)ம், ஸः, யுக்தः, ஸः, ஸுகீ(வீ), நரः ||

யः	= எவன்	ஸோடு (ஂ)ம்	= பொறுப்பதற்கு முன்னமே
இஹ, ஏவ	= இம்மானவ ஶரீரத்திலேயே	ஶக்நோதி	= ஸமர்த்தனாகிறானே
ஶரீர-	= தேஹத்தை	ஸः, நரः	= அந்த மனிதன்
விமோக்ஷணத்	= விடுவதற்கு	யுக்தः	= நாடேயுடையவன்.
ப்ராக்	= முன்னமே	ஸः	= அவன்
காம-	= காமமென்ன	ஸுகீ(வீ)	= ஸுகமுடையவனாக
க்ரோத(ய)-	= க்ரோத(ய)மென்ன	[ப(ஹ)வதி]	= ஆகிறான்.
உத்(த்)ப (ஹ)வம்	= இவைகளாலுண்டான		
வேக(ம்)ம்	= மனதின் நிலை		

அவதரணிகை :—ஞானிகளின் லக்ஷணத்தைதச் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—யோந்தஸ்ஸுகோ(வோ)ந்தராராமஸ் ததா(ஆ)ந்தர் ஜ்யோதிரேவ யः ||

ஸ யோகீ(ஂ) ப்ரஹ்ம நிர்வாணம் ப்ரஹ்மபூ(ஊ)தோதி(யி)க(ம்)ச்ச(ஹ)தி || 24 ||

(ப. உ.) யः, அந்தஸ்ஸுகः(வः), அந்தாராராமः, ததர(யா), அந்தர்ஜ்யோதிः, ஏவ, யः| ஸः, யோகீ(ஂ), ப்ரஹ்ம, நிர்வாணம், ப்ரஹ்மபூ(ஊ)தः, அதி(யி)க(ம்)ச்ச(ஹ)தி ||

யः	= எவன்	அந்தர் ஜ்யோதிः ஏவ	= உள்ளத்தில் நன்ருகத்தோன்றிய பரமாத்மாவின் ஞானத்தையுடையவனே
அந்தஸ் ஸுகः(வः)	= காமக்ரோதாதிகளின் தொந்தரவில்லாமலிருப்பதினால் வெளியான ஸ்வரூப ஸுகமுடையவனே	ததா(யா) அந்தராராமः	= மற்றும் பரமாத்மாவின் தர்ஶனத்தால் அடையப்பட்ட
யः	= எவன்		

ஸ:	= ஸுகத்தை அடையவனே அப்படிப்பட்ட	நிர்வாணம்	= ப்ராக்ருத ஸரீர மற்ற
யோகீ(கீ)	= ஞானி	ப்ரஹ்ம	= பரமாத்மாவை
ப்ரஹ்ம பூத:(ஸன்)	= ப்ரஹ்மத்தில் மனதை வைத்தவனாய்	அதி(யி)க (ஹ)ச்சதி	= அடைகிறான்.

விசாரம் :—'ப்ரஹ்ம பூ(ஊ)த: ப்ரஸன்னாத்மா.....மத்(ஜ்) ப(ஹ)க்திம் லப(ஹ)தே பராம்' (18-54) 'ப(ஹ)க்த்யா மாமபி(ஜி) ஜானாதி.....தோ மாம் தத்வதோ ஞாத்வா விஸதே தத(ஒ) னந்தராம்" (18-55) என்னும் கீதா ஸ்லோகங்களில் 'ப்ரஹ்ம பூதனான மனிதன் சுத்தமான மனதுடையவனாகிறான். மற்றும் என்னிடத்தில் பக்தியை செய்கிறான். பக்தியினால் என்னை தெரிந்து கொள்கிறான். அந்த ஞானத்தால் எனக்குள் ப்ரவேஸிக்கிறான்' என்று ப்ரஹ்மபூதனான மனிதனுக்கு, பரப்ரஹ்மத்துடன் பேதமில்லாவிடின் பொருந்தாமலிருக்கும். மன:ப்ரஸாதம், பக்தி, ஞானம், பரப்ரஹ்மத்தில் ப்ரவேஸம் இவைகளைச் சொல்லியிருப்பதால் 'ப்ரஹ்மபூத:' என்னும் பதத்திற்கு "ப்ரஹ்ம மானவன்" என்னும் அர்த்தத்தைச் செய்யக்கூடாது. மன: ப்ரஸாதம், பக்தி, ஞானம் இவைகளுக்குக் காரணமான "பரப்ரஹ்மத்தில் மனதுடையவன்" என்ற அர்த்தம் செய்யவேண்டும். மற்றும் இந்த ஸ்லோகத்தில் 'ப்ரஹ்ம அதி(யி)க(ஹ)ச்ச(ஹ)தி' ப்ரஹ்மத்தை அடைகிறான் என்று சொல்லியிருப்பதால் 'ப்ரஹ்மபூத:= ப்ரஹ்மமானவன், ப்ரஹ்ம அதி(யி)கச்ச(ஹ)தி = ப்ரஹ்மத்தை அடைகிறான்' என்னும் அர்த்தம் அஸங்கதமாகிறது. இவைகளை முதலிய அனேக காரணங்களால் இந்த ஸ்லோகத்திலுள்ள 'ப்ரஹ்ம பூத:' என்னும் பதத்திற்கு ப்ரஹ்மத்தில் மனதுடையவனென்று அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(மூ.)—லப(ஹ)ந்தே ப்ரஹ்ம நிர்வாணம் ரு(ஸி)ஷய: க்ஷீண-கல்மஷா: ||
சி(ஹி)ன்ன-த்(த்)வைதா(யா) யதாத்மானஸ் ஸர்வபூ(ஹூ)த
ஹிதே ரதா: || 25 ||

(ப. உ.) லப(ஹ)ந்தே, ப்ரஹ்ம, நிர்வாணம், ரு(ஸி)ஷய:, க்ஷீண-கல்மஷா: | சி(ஹி)ன்ன-த்(த்)வைதா:(யா:), யதாத்மான:, ஸர்வபூ(ஸூ)தஹிதே, ரதா: ||

சின்னத் வைதா: (யா:) } = ப்ரமை, ஸம்ஶயம் இவை களையற்ற
ருஷய: = ஞானிகள்
க்ஷீண- = நாசப்படுத்திக் கொள்ளப்பட்ட
கல்மஷா: (ஸந்த:) } = பாபமுடையவர் களாய்
யதாத் மான: (ஸந்த:) } = ஸ்வாதீனமான மனதுடைய வராய்

ஸர்வ- = ஸகலமான
பூ(ஹ)த- = ப்ராணிகளுக்கு
ஹிதே = நன்மை செய் வதில்
ரதா: (ஸந்த:) = ஈடுபட்ட வராய்
நிர்வாணம் = ப்ராக்ருத ஶரீர மற்ற
ப்ரஹ்ம = பரமாத்மாவை
லப(ஹ)ந்தே = அடைகிறார்கள்

(மூ)—காம-க்ரோத(ய)-வியுக்தாநாம் யதீநாம் யத-சேதஸாம் ||
அபி(ஹி)தோ ப்ரஹ்ம நிர்வாணம் வர்ததே விதி(஧)தாத்மநாம்
|| 26 ||

(ப. உ.) காமக்ரோத(ய)வியுக்தாநாம், யதீநாம், யத-சேதஸாம் | அபி(ஹி)த:, ப்ரஹ்ம, நிர்வாணம், வர்ததே, விதி(஧)தாத்மநாம் ||

காம- = காமமென்ன
க்ரோத(ய)- = க்ரோத(ய) மென்ன இவை களால்
வியுக்தாநாம் = ரஹிதரான
யத- = ஸ்வாதீனமான
சேதஸாம் = மனதுடைய
யதீநாம் = ப்ரயத்ன முடைய
விதி(஧) தாத்மநாம் } = பரமாத்மாவின் ஞானமுடைய

வர்களுக்கு
நிர்வாணம் = ப்ராக்ருத தேஹமற்ற
ப்ரஹ்ம = பரமாத்மா
அபி(ஹி)த: = ஸகல வேத ஶாஸ்த்ரங்களிலும்
வர்ததே = 'யோக க்ஷேமம் வஹாம்யஹம்' என்று சொல் லியவாறு ரக்ஷிக் கையிருக்கிறான்.

(மூ)—ஸ்பர்ஶாந் க்ருத்வா ப(ஃ)ஹிர்பா(ஃவா)ஹ்யாம்ஶ்சக்ஷுஶ்சைவாந்தரே ப்(ஹ்)ருவோ: ||
ப்ராணாபாநௌ ஸமௌ க்ருத்வா நாஸாப்(ஹ்)யந்தரசாரிணௌ || 27 ||
யதேந்த்(ஹ்)ரிய மநோபு(ஃபு)த்தி(ய்தி)ர் முநிர் மோக்ஷ-பராயண: ||
விக(ஹ)தேச்சா(ா)ப(ஃ)யக்ரோதோ(யோ) யஸ் ஸதா(ஆ) முக்த ஏவ ஸ: || 28 ||

(ப. உ.) ஸ்பர்ஶான், க்ருத்வா, ப(ஏ)ஹி:, பா(வா)ஹ்யான், சக்ஷு:, ச, ஏவ, அந்தரே, ப்(ஹீ)ருவோ: | ப்ராணபானௌ, ஸமௌ, க்ருத்வா, நாஸாப்(ஹீ)யந்தரசாரிணௌ || யதேந்த்(ஈ)ரியமனோபு(வோ)த்தி:(யி:), முனி:, மோக்ஷபராயண: | விக(ம)தேச்சா(ஆ)ப(ஹ)யக்ரோத:(ய:), ய:, ஸதா(ஆ), முக்த:, ஏவ, ஸ: ||

பா(வா)ஹ்யான் = பாஹ்யங்களாகிய (வெளியான)
ஸ்பர்ஶான் = ஶப்தம் முதலிய விஷயங்களை
ப(ஏ)ஹி: க்ருத்வா = செவி முதலிய இந்த்ரியங்களுக்குவிஷயங்களாகாமற் செய்துகொண்டு
ச = மற்றும்
ப்(ஹீ)ருவோ: = புருவங்களின்
அந்தரே = நடுவில்
சக்ஷு: = கண்ணை (பார்வையை)
க்ருத்வா, ஏவ = நிருத்திக் கொண்டே
நாஸாப்(ஹீ)யந்தரசாரிணௌ = மூக்கின் நடுவில் ஸஞ்சரிக்கும்
ப்ராணபானௌ = ப்ராணபான வாயுகளை
ஸமௌ = ஸமமாக (கும்பகத்தில்)
க்ருத்வா = செய்துகொண்டு
யத- = நியமிக்கப்பட்ட
இந்த்ரிய- = இந்த்ரியம்
மன:- = மனது
புத்தி(யி:) = புத்தி இவைகளையுடைய வனை
மோக்ஷ- = மோக்ஷத்தையே
பர- = முக்யமாக
அயன: = ஆஶ்ரயித்தவனை (ஶத்ரபல[ல]ங்களை அபேக்ஷிக்காமல் மோக்ஷத்தையே அபேக்ஷிக்கும்)
விக(ம)த- = ஓழிந்திருக்கும்
இச்சா(ஆ) = நிஷ்தமான பொருளாஸை
ப(ஹ)ய- = பயம்
க்ரோத:(ய:) = கோபம் இவைகளையுடைய
ய: = எவன்
முனி: = மனனம் செய்கிறவே
ஸ: = அவன்
ஸதா(ஆ) = எல்லாகாலங்களிலும் (ஸம்ஸாராவஸ்தையிலும்)
முக்த:, ஏவ = முக்தனே. (ஸம்ஸாரத்திலிருந்து போதிலும் துக்கமற்றவனே

(மூ)—போ(ஹோ)க்தாரம் யஜ்ஞதபஸாம் ஸர்வலோக-மஹேஶ்வரம்‖
ஸுஹ்ருத(ஏ)ம் ஸர்வபூ(ஊ-ஏ)தாநாம் ஞாத்வா மாம் ஶாந்திம்
ரு(஋)ச்ச(ஹ)தி ‖ 29 ‖

(ப. உ,) போ(ஹோ)க்தாரம், யஜ்ஞ-தபஸாம், ஸர்வ-லோக-மஹேஶ்வரம்‖ ஸுஹ்ருத(ஏ)ம், ஸர்வபூ(ஊ-ஏ)தாநாம், ஞாத்வா, மாம், ஶாந்திம், ரு(஋)ச்ச(ஹ)தி ‖

யஜ்ஞ-	= யாகம்,	ஸர்வ-	= ஸகலமான
தபஸாம்	= தபஸ்ஸுகளை (இவைகளின் பயன்களை)	பூ(ஊ)தாநாம்	= ப்ராணிகளுக்கும்
போ(ஹோ)க்தாரம்	= புசிக்கும்	ஸுஹ்ருத(ஏ)ம்	= உபகாரியான
ஸர்வ-	= ஸகல	மாம்	= என்னை (ஸ்ரீகிருஷ்ணனை)
லோக-	= லோகங்களுக்கும்	ஞாத்வா	= தெரிந்து கொண்டு
மஹேஶ்வரம்	= மஹா ஸ்வாமியான்	ஶாந்திம்	= மோக்ஷத்தை
		ரு(஋)ச்ச(ஹ)தி	= அடைகிறான்.

(க. உ.)—என்னுத்தேசமாக எந்த ஜனங்கள் தபஸ்ஸு, யாகம், இவைகளைச் செய்கிறார்களோ, எந்த நான், அந்த யாகம், தபஸ்ஸு இவைகளின் ப(ஹ)லத்தை புசிக்கிறேனை, எந்த நான் ஸகல ஜீவர்களுக்கும் உபகாரத்தைச் செய்பவனை, அத்தகைய என்னுடைய ஞானம் மோக்ஷத்திற்குக் காரணமானது என்று சொல்லியிருப்பதால் ஜீவர்களைவிட பி(ஜி)ன்னனை (வேறான) பரமாத்மாவின் ஸர்வ ஸ்வாமித்வாதி குணங்களின் ஞானமே மோக்ஷ ஸாதனமென்றும், ஐக்ய ஞானம் (ஒன்றென்னும் ஞானம்) மோக்ஷ ஸாதனமல்ல என்றும் ஸித்திக்கின்றன.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீ பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்
ஸன்யாஸயோகமென்னும்

ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆறுவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—அனுஸ்ரிதः கர்மப(ஹ)லம் கார்யம் கர்ம கரோதி யः ||
ஸ ஸம்ந்யாஸீ ச யோகீ(ஈ) ச ந நிரக்னி(ஈ)ர்ந சாக்ரியः || 1 ||

(ப. உ.) அனுஸ்ரிதः, கர்மப(ஹ)லம், கார்யம், கர்ம, கரோதி, யः | ஸः, ஸம்ந்யாஸீ, ச, யோகீ(ஈ), ச, ந, நிரக்னி(ஈ)ः, ந, ச, அக்ரியः ||

ஸ்ரீபகவான்	= ஸ்ரீகிருஷ்ணன்
உவாச	= சொல்லுகிறான்.
யः	= எந்த மனிதன்
கர்மப(ஹ)லம்	= கர்மபலத்தை
அனுஸ்ரிதः (ஸன்)	= ஆஸ்ரயிக்காத வனாய் (பயன்களிலாசையற்ற வனாய்)
கார்யம்	= அவசரிடவர்ணாஸ்ரமங்களுக்கு உசிதமாய்ச் செய்யப்படவேண்டிய
கர்ம	= கர்மத்தை
கரோதி	= செய்கிறானோ
ஸः, ச = ஏவ	= அம்மனிதனே
ஸம்ந்யாஸீ	= ஸம்ந்யாஸி யாவன்.
ச	= மற்றும்
யோகீ(ஈ)	= யோகியாவன்.
நிரக்னிः(ஈः)	= ஆஹவனீயம் முதலிய அக்னிகளை விட்டவன்
ந	= ஸம்ந்யாஸி அல்ல.
ச	= மற்றும்
அக்ரியः	= அக்னிஹோத்ராதிக்ரியைகளை விட்டவன்
ந	= யோகி [ஈ] அல்ல.

(மூ)—யம் ஸம்ந்யாஸமிதி ப்ராஹுர்(ஹ)ர் யோக(ஹ)ம் தம் வித்தி(ய்யி) பாண்டவ ||
ந ஹ்யஸம்ந்யஸ்த ஸங்கல்போ யோகீ(ஈ) ப(ஹ)வதி கஸ்சந || 2 ||

(ப. உ.) யம், ஸம்ந்யாஸம், இதி, ப்ராஹுர்ः, யோக(ஹ)ம், தம், வித்தி(ய்யி), பாண்டவ | ந, ஹி, அஸம்ந்யஸ்த-ஸங்கல்பः, யோகி(ஈ), ப(ஹ)வதி, கः, சன ||

(பண்டிதா:) = பண்டிதர்கள்
யம் = எந்த காமக்ரோதாதிகளின் விடுதலை
ஸம்ந்யாஸம் = ஸம்ந்யாஸம்
இதி = என்று
ப்ராஹு: = சொல்லுகிறார்களோ
தம் = அந்த காமக்ரோதாதிகளின் விடுதலென்னும் ஸம்ந்யாஸத்தை
யோக(ம்)ம் = காமாதித்யாக பூர்வகமான வர்ணஸ்ரமவிஹித கர்மானுஷ்டான ரூபமான யோகத்தில் சேர்ந்த
வித்தி(யி) = தெரிந்து கொள்.
பாண்டவ = ஓ அர்ஜுன!
அஸம்ந்யஸ்த ஸங்கல்ப: = இன்ன பயனுக்காகக் கர்மத்தைச் செய்கிறேனென்னும் ஸங்கற்பத்தை விடாதமனிதன் (பலேச்சையை விடாதமனிதன்)
கஸ்சந = யாரும்
யோகீ(ஜி) = ஞாநேஷ்பாயமுள்ளவனைப்
ந, ப(ஹ)வதி = ஆவதில்லை
ஹி = ப்ரஸித்தம்.

அவதரணிகை :—கர்மரூபமான ஞானைபாயத்தை ஒருதடவை அனுஷ்டித்தால் போதுமா, அல்லது அபரோக்ஷஞானமுண்டாகிறவரைக்கும் செய்யவேண்டுமா? என்னும் கேள்விக்கு அபரோக்ஷஞானமுண்டாகிறவரைக்கும் செய்யவேண்டுமென்று பதிலளிக்கிறான் :—

(மூ)—ஆருருக்ஷோர்முனேர்யோக(ம்)ம் கர்ம காரணமுச்யதே ||
யோகா(ரூ)ரூடஸ்ய தஸ்யைவ ஶம: காரணமுச்யதே || 3 ||

(ப. உ.) ஆருருக்ஷோ:, முனே:, யோக(ம்)ம், கர்ம, காரணம், உச்யதே | யோகா(ரூ)ரூடஸ்ய, தஸ்ய, ஏவ, ஶம:, காரணம், உச்யதே ||

யோக(ம்)ம் = அபரோக்ஷ ஞானத்தை
ஆருருக்ஷோ: = அடைவதற்கு விருப்பமுள்ள
முனே: = பரோக்ஷ ஞானிக்கு (ஶாஸ்த்ரங்களாலுண்டான ஞானமுடைய வனுக்கு)
(ஸாக்ஷாத் காரஸ்ய) = அபரோக்ஷ ஞானத்திற்கு
கர்ம = கர்மம்
காரணம் இதி = காரணமென்று
உச்யதே = சொல்லப்படுகிறது.

யோகா (ரூ)ருடஸ்ய = அபரோக்ஷ ஞானத்தை தயடைந்திருக்கும்

தஸ்ய, ஏவ = அம்மனிதனுக்கே

(முக்திதள) = முக்தியில்

[ஸாகர (வா)திபஸ்ய] = அதிசயமான ஸாகமுண்டாவதற்கு

ஸமம: = ஸமம் (பரமாத்மாவிடத்தில் புத்தியை நிருத்தலென்னும் த்யானம்) முதலியவைகள்

காரணம் இதி = காரணமென்று

உச்யதே = சொல்லப்படுகிறது.

(க. உ.) அபரோக்ஷஞானமுண்டாகிறவரைக்கும் கர்மங்களைச் செய்யவேண்டும். அபரோக்ஷஞானமான பிறகு பரமாத்மாவின் த்யானாதிகளைச் செய்யவேண்டும்.

அவதரணிகை :—அபரோக்ஷஞானியின் லக்ஷணத்தைதச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—யதா(ஊ) ஹி நேந்த்ரியார்த்தேஷு ந கர்மஸ்வனுஷஜ்யதே ||
ஸர்வஸங்கல்ப-ஸம்ந்யாஸீ யோகா(ஸ்ரூ)ருடஸ்ததோ(ஸ்ரீ)ச்யதே || 4 ||

(ப. உ.) யதா(ஊ), ஹி, ந, இந்த்(ந்)ரியார்த்தேஷு, ந, கர்மஸு, அனுஷஜ்யதே | ஸர்வஸங்கல்ப-ஸம்ந்யாஸீ, யோகா(ஸ்ரூ)ருட:, ததா(ஊ), உச்யதே ||

யதா(ஊ) = எக்காலத்தில்

இந்த்ரியார்த்தேஷு = இந்த்ரியங்களுக்கு விஷயங்களான ஸப்தஸ்பர்ஸ கந்தா(யா)திகளில்

ந, அனுஷஜ்யதே = விருப்பமுடையவனாதில்லையோ,

கர்மஸு = கர்மங்களிலும்

ந, அனுஷஜ்யதே = விருப்பமுடையவனாதில்லையோ (மேற்சொன்ன

ஸர்வஸங்கல்ப ஸம்ந்யாஸி = எல்லாகர்மங்களின் ஸங்கற்பத்தையும் விட்டவனாய் (புத்ராதி பயனையை விட்டு, பரமாத்மாவின் பூஜை என்னும் கர்மங்களைச் செய்பவனாய்)

[ப(ஹ)வதி]	= ஆகிறவே		னென்று
ததா(ஆ)	= அப்பொழுது	உச்யதே	= சொல்லிக்
யோகா (மா)ரூட: (இதி)	= அபராக்ஷ ஞானத்தை அடைந்தவ	ஹி	கொள்ளப் படுகிறான் = ப்ரஸித்தம்.

(க. உ.) புத்ராதி பயன்களின் விருப்பமில்லாமல், ஈச்வர ப்ரீதிக்காகக் கர்மங்களைச் செய்துகொண்டு, ஸப்த ஸ்பர்ஸாதிகளை அனுபவிப்பதில் ஸ்வாபா(ஆ)விகமாய் ஆஸக்தனுகாமலிருக்கும் மனிதன் யோகா(மா)ரூடன் (அபராக்ஷ ஞானி) என்று சொல்லிக் கொள்ளப்படுகிறான்.

(மூ)—உத்த(ய்)ரேதா(ஆ)த்மனாத்மானம் நாத்மான மவஸாத(ஔ) யேத் ||
ஆத்மைவ ஹ்யாத்மனோ ப(வ)ந்து(ஔ)ராத்மைவ ரிபுராத்மன: ||
|| 5 ||

(ப. உ.) உத்த(ய்)ரேத், ஆத்மனா, ஆத்மானம், ந, ஆத்மானம், அவஸாத(ஔ)யேத் | ஆத்மா, ஏவ, ஹி, ஆத்மன:, ப(வ)ந்து:(ஔ:), ஆத்மா, ஏவ, ரிபு:, ஆத்மன: ||

(மானவ:)	= மனிதன்		கூடாது.
ஆத்மனா	= மனதினால்	ஆத்மன:	= தனக்கு
ஆத்மானம்	= தன்னை	ஆத்மா, ஏவ	= மனதே
உத்த(ய்) ரேத்	= உத்தரித்துக் கொள்ள வேண்டியது.	ப(வ)ந்து:(ஔ:)	= உபகாரி.
		ஆத்மன:	= தனக்கு
ஆத்மானம்	= தன்னை	ஆத்மா, ஏவ	= மனதே
ந, அவஸாதயேத்	= துக்கமடைபவனாகச் செய்துகொள்ளக்	ரிபு:	= ஸத்ரு
		ஹி	= ப்ரஸித்தம்.

(மூ)—ப(வ)ந்து(ஔ)ராத்மாத்மனஸ்தஸ்ய யேனாத்மைவாத்மனா ஜித: ||
அனாத்மனஸ்து ஸத்ருத்வே வர்தேதாத்மைவ ஸத்ருவத் || 6 ||

(ப. உ.) ப(வ)ந்து:(ஔ:), ஆத்மா, ஆத்மன:, தஸ்ய, யேன, அத்மா, ஏவ, ஆத்மனா, ஜித: | அனாத்மன:, து, ஸத்ருத்வே, வர்தேத, ஆத்மா, ஏவ, ஸத்ருவத் ||

யேன = எந்த
ஆத்மனை = தன்னால் (மனி தனால்)
ஆத்மா = மனது
ஜித: = ஜெயிக்கப் பட் டிருக்கிறதோ தா (ஸ்வாதீனத் தில் வைத்துக் கொள்ளப் பட் டிருக்கிறதோ தா)
தஸ்ய, ஆத்மன:, ஏவ } = அம்மனிதனுக் கே
ஆத்மா = மனது
ப(வ)ந்து: = உபகாரி (ப்ரஹ்ம

ஞானத்தை தயுண்டாக்கி மோக்ஷத்திற் குக் காரணமாகி றது.)
அனாத்மன: = மனதின் அடக்க மற்ற மனிதனுக்கு
ச = மற்றும்
ஆத்மா, ஏவ = மனதே
ஸத்ருவத் = ப்ரஸித்த ஸத்ரு வைப்போலவே
ஸத்ருத்வே = அபகாரம் செய் யும் விஷயத்தில்
வர்தேத = இருக்கிறது.

(மூ)—ஜிதாத்மன: ப்ரஶாந்தஸ்ய பரமாத்மா ஸமாஹித: ||

(ப. உ.) ஜிதாத்மன:, ப்ரஶாந்தஸ்ய, பரமாத்மா, ஸமாஹித: ||

ஜித- = ஜயிக்கப்பட்ட
ஆத்மன: = மனதுள்ளவனுக்கு
(ப்ரஶாந்தி:) = மனதின் ஶாந்தி (தணிவு)
[ப(ஜ)வதி] = உண்டாகிறது. (மனது விஷயங் களில் போகாத தாயாகிறது)
ப்ரஶாந்த ஸ்ய } = விஷயங்களில் மனது போகா மலிருக்கும் மனிதனுக்கு
பரமாத்மா = பரமாத்மா
ஸமாஹித: = ஹ்ருதயத்தில் த்யானத்திற்கு விஷயனாய் அபரோக்ஷத்திற்கு விஷயனாகிறான்.

அவதரணிகை:—அபரோக்ஷ ஞானிகளின் லக்ஷணங்களை இரண்டரை ஶ்லோகங்களால் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ஶீதோஷ்ண ஸுகதுக்கேஷு ததா(ஆ)மானபமானயோ: ||7||
ஞானவிஜ்ஞானத்ருப்தாத்மா கூடஸ்தோ(ஓ)விஜிதேந்த்ரிய: ||
யுக்த இத்யுச்யதே யோகீ(ஈ)ஸமலோஷ்டாஶ்ம காஞ்சன: ||8||
ஸுஹ்ருன்மித்ரார்யுதா(ஊ)ஸீன: மத்(யி)ஸ்தத்வே(ஏ)ஷ்ய
ப(வ)ந்து(ய)ஷு ||
ஸாது(ய)ஷ்வபி ச பாபேஷு ஸமபுத்திர் விஶிஷ்யதே || 9 ||

(ப. உ.) ஸீதோ-ஷ்ண-ஸுக-துக்கேஷு, ததா(யா), மான-பமானயோ: || ஞான-விஜ்ஞான-த்ருப்தா-த்மா, கூடஸ்த:(ய:), விஜிதே-ந்த்ரிய: | யுக்த:, இதி, உச்யதே, யோகீ(கீ), ஸம-லோஷ்டா-ஸ்ம-காஞ்சன: || ஸுஹ்ருன்-மித்ரா-ர்யுதா(தா)ஸீன-மத்(ய்)யஸ்த-த்வேஷ்ய-ப(ப)ந்து(ந்து)ஷு | ஸாது(து)ஷு, அபி, ச, பாபேஷு, ஸமபு(பு)த்தி:, விஶிஷ்யதே ||

ஞான- = விஷ்ணு ஸர்வோத்தம னென்னும் ஸாமான்ய ஞானம்

விஜ்ஞான- = விஷ்ணுவின் மாஹாத்ம்யங்களின் விசேஷ ஞானம் இவைகளால்

த்ருப்த- = த்ருப்தமான (ஸப்தாதி விஷயங்களில் போகாத)

ஆத்மா = மனதுள்ள

விஜித- = ஜெயிக்கப்பட்ட

இந்த்ரிய: = இந்த்ரியங்களையுடைய

(அத; ஏவ) = த்ருப்த மான மனதுடையவனுதலாலேயே

ஸீத- = குளிர்

உஷ்ண- = வெப்பம் முதலியவைகளாலுண்டாகும்

ஸுக- = ஸுகம்

துக்கேஷு = துக்கம் இவைகளில்

ததா(யா) = மற்றும்

மான- = பெருமை

அபமான யோ: } = இழிவு இவைகளிலும்

கூடஸ்த: = ஆகாயத்தைப் போல் விகாரமடையாமலிருக்கும்

ஸம- = ஸமமாகத் தெரிந்து கொண்டிருக்கும்

லோஷ்ட- = மண்கட்டி

அஸ்ம- = கல்

காஞ்சன: = பொன் இவைகளையுடைய

யோகீ(கீ) = யோக(கு)த்தை ஆசரிப்பவன்

யுக்த: (இதி) = யோக (கு) த்தில் நிறைந்தவனென்று

உச்யதே = சொல்லிக் கொள்ளப்படுகிறான்

ஸுஹ்ருத்- = ப்ரத்யுபகாரத்தை விரும்பாமல் உபகரிக்கும் சினேகிதனிடத்திலும்

மித்ர- = துக்கத்திற்குக் காரணங்களைக் காட்டி அதினின்றும் ரக்ஷிக்கும் சினேகிதனிடத்திலும்

அரி- = கொல்லும் பகைவனிடத்திலும்

உதா(தா) ஸீன- } = உபகாராபகாரங்களில் உதா(தா) ஸீனனுய்

(பொதுமையாய்) இருப்பவனிடத்திலும்

மத்யஸ்த- = பக்ஷபாதம் (ஓரவாரம்) அற்றமனிதனிடத்திலும்

த்(தீ)வேஷ்ய = அநிஷ்டத்தைச் செய்யும் த்வேஷியிடத்திலும்

பந்து(ய-)ஷு } = உபகரிக்கும் பந்துவிடத்திலும்

ஸாது (ய-)ஷு, அபி } = ஸாதுக்களிடத்திலும்

பாபேஷு, ச = பாவிகளிடத்திலும்

ஸமபுத்தி: (வ-) } = அவாளவாளிடயோக்யதைக்குத் தக்கவாறு ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லியுள்ளவாறு நடந்து கொள்பவன்

விசிஷ்யதே } = உத்தமனாகிறான்.

(மூ)—யோகீ(ஸீ) யுஞ்ஜீத ஸததமாத்மானம் ரஹஸி ஸ்தி(யி)த: ||
ஏகாகீ யதசித்தாத்மா நிராசீ ரபரிக்ரஹ: || 10 ||

(ப. உ.) யோகீ(ஸீ), யுஞ்ஜீத, ஸததம், ஆத்மானம், ரஹஸி, ஸ்தித:| ஏகாகீ, யத-சித்தா-த்மா, நிராசீ:, அபரிக்ரஹ: ||

யோகீ(ஸீ) = ஞானீ பாயத்தையடைந்த மனிதன்

ஸததம் = எல்லா காலத்திலும்

ரஹஸி = தனித்த விடத்தில்

ஸ்தி(யி)த: (ஸன்) } = இருப்பவனாய்

ஏகாகீ (ஸன்) = ஒருவனாகவே இருந்து

யத- = நியமிக்கப்பட்ட

சித்த- = மனது

ஆத்மா- = தேஹம்

(ஸன்) = இவைகளையுடையவனாய்

நிராசீ: (ஸன்) } = ஆசையற்றவனாய்

அபரிக்ரஹ: (ஸன்) } = பரிக்ரஹமற்றவனாய் (பிறரால் பொருள் முதலிய வைகளை எற்றுக் கொள்ளாதவனாய்)

ஆத்மானம் (பரமாத்மனி) = மனதை பரமாத்மாவிடத்தில்

யுஞ்ஜீத = வைக்க வேண்டும்.

அவதாரணிகை :—த்யானப்ரகாரத்தை நான்கு ஸ்லோகங்களால் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ஶுசௌள தேஶே ப்ரதிஷ்டாப்ய ஸ்தி(யி)ரமாஸனமாத்மன: ||
காத்யுச்ரி(ஹ்ரி)தம் காதிநீசம் சேலா-ஜின-குஶோ-த்தரம் || 11 ||

தத்ரைகாக்(க்ர)ரம் மன: க்ருத்வா யத-சித்தே-ந்த்ரிய-க்ரிய: ||
உபவிஶ்யாஸனே யுஞ்ஜ்யாத்(த்)யோக(ம) மாத்மவிஶுத்த(யு)யே || 12 ||

(ப. உ.) ஶுசௌள, தே(ஹே)ஶே, ப்ரதிஷ்டாப்ய, ஸ்தி(யி)ரம், ஆஸனம், ஆத்மன: | ந, அத்யுச்ரிதம், ந, அதிநீசம், சேலா-ஜின-குஶோ-த்தரம் || தத்ர, ஏகாக்(க்ர)ரம், மன:, க்ருத்வா, யத-சித்தே-ந்த்ரிய-க்ரிய:| உபவிஶ்ய, ஆஸனே, யுஞ்ஜ்யாத், யோக(ம)ம், ஆத்ம-விஶுத்த(யு)யே ||

[யோகீ(ஶ்)] = யோகத்தை ஆசரிக்கும் மனிதன்
ஆத்மன: = தனக்கு (தனக்காக)
ஶுசௌள = ஶுத்தமான
தே(ஹே)ஶே = இடத்தில்
சேலா- = வஸ்திரம்
அஜின- = புலி முதலியவற்றின் தோல்
குஶ- = தருப்பைப் புல் இனங்களை
உத்தரம் = வ்யுத்க்ரம மாய் மேன் மேலாயுள்ள (முதலில் தருப்பை, அதற்குமேல் அஜினம், அதற்கு மேல் வஸ்திரமுள்ள)
ந, அத்யுச்ரிதம் = அதிக உயரமில்லாத
ந, அதிநீசம் = அதிக தாழ்வாயில்லாத
ஆஸனம் = ஆஸனத்தை
ஸ்தி(யி)ரம் [யதா(யா) ப(ல)வதி ததா(யா)] = ஸ்திரமாயிருப்பதாக
ப்ரதிஷ் டாப்ய = அமைத்துக் கொண்டு
தத்ர = அந்த
ஆஸனே = ஆஸனத்தில்
உபவிஶ்ய = உட்கார்ந்தவுணப்
யத- = அடக்கிக் கொண்ட
சித்த- = மனது
இந்த்ரிய- = இந்த்ரியங்கள் இனங்களின்
க்ரிய:(ஸன்) = செய்கைகளை யுடையவனாய்
மன: = மனதை
ஏகாக்(க்ர)ரம் = ஓரே விஷயத்திலிருக்கும் படிக்கு(பரமாத்மாவிடத்திலிருக்கும்படிக்கு)
க்ருத்வா = செய்துகொண்டு
ஆத்ம- = மனதின்

விஶ்வாத்ம(ய)யே } = விஶ்வாத்மனுக்காக

யோக(ம)ம் = த்யானத்தை
யுஞ்ஜ்யாத் = செய்யத்தக்கது.

(மூ)—ஸமம் காய-ஶிரோ-க்(தீ)ரீவம் தா(யா)ரயன்னசலம் ஸ்தி(யி)ர:||
ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய நாஸிகாக்(தீ)ரம் ஸ்வம் தி(தி)ஶஶ்சாநவ
லோகயன் || 13 ||

ப்ரஶாந்தாத்மா விக(ம)தபீ(ஹீ)ர்ப்ரஹ்மசாரி வ்ரதே ஸ்தி(யி)த:||
மன: ஸம்யம்ய மச்சித்தோ யுக்த ஆஸீத மத்பர: || 14 ||

(ப. உ.) ஸமம், காய-ஶிரோ-க்(தீ)ரீவம், தா(யா)ரயன், அசலம், ஸ்தி(யி)ர: | ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய, நாஸிகாக் (தீ)ரம், ஸ்வம், தி(தி)ஶ:, ச, அனவலோகயன் || ப்ரஶாந்தாத்மா, விக(ம)தபீ(ஹீ:), ப்ரஹ்மசாரிவ்ரதே, ஸ்தி(யி)த: | மன:, ஸம்யம்ய, மச்சித்த:, யுக்த:, ஆஸீத, மத்பர: ||

காய- = மத்ய தே(தே)ஹம்
பரி:- = பரிஸ்ஸ-ா
க்ரீவம் = கழுத்து இவைகளை
ஸமம் (பதா[யா]ஸ்யாத்ததா[யா]) = ஸமமாகும் படிக்கு
தா(யா)ர யன்(ஸன்) } = தரித்துக் கொண்டவனுய்
அசலம் [பதா(யா)ஸ்யாத்ததா(யா)] } = அசையாமலிருக்கும்படிக்கு
ஸ்தி(யி)ர: (ஸன்) } = ஸ்தி(யி)ரமாயுட்கார்ந்தவனுய்
ஸ்வம் = தன்னிட
நாஸிகாக் (தீ)ரம் } = மூக்கின்கடைசி பாகத்தை
ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய = பார்த்துக் கொண்டே
ச = மற்றும்
தி(தி)ஶ: = திக்குகளை

அனவ லோகயன் } = பார்க்காதவனுய்
ப்ரஶாந் தாத்மா (ஸன்) } = விஷயங்களில் ப்ரவர்த்திக்காத மனதுடையவனுய்
விக(ம)த- = போக்கடித்துக் கொள்ளப்பட்ட
பீ:(ஹீ:) [ஸன்] } = (புலி முதலிய வைகளின்) பயமுடையவனுய் (பயமற்றவனுய்)
ப்ரஹ்மசாரிவ்ரதே } = ப்ரஹ்மசர்யவ்ரதத்தில்
ஸ்தி(யி)த: (ஸன்) } = இருப்பவனுய் (ஸ்த்ரியாக்களை நினைக்காதவனுய்)
மன: = மனதை
ஸம்யம்ய = விஷயங்களில் போகாமல் தடுத்துக்கொண்டு
மச்சித்த: = என்னிடத்திலே யே(ஸ்ரீக்ருஷ்ண

	னிடத்திலேயே) மனதுடைய வனுய்	தெரிந்து கொண்டவனுய்	
மத்பர:	= என்னையே (ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனே யே) ஸர்வோத்த மனென்று	யுக்த: ஆஸீத	= த்யானரூபமான உபாய முடைய வனுய் = இருக்க வேண்டியது.

அவதரணிகை :—த்யானத்திற்கு மோக்ஷரூபமான பலத்தைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—யுஞ்ஜன்னேவம் ஸதா(�உ)த்மானம் யோகீ(ஃ) நியதமானஸ: ||
ஶாந்திம் நிர்வாணபரமாம் மத் ஸம்ஸ்தா(யா)மதி(யி)க(ஃ)ச்ச
(ஹ)தி || 15 ||

(ப. உ.) யுஞ்ஜன், ஏவம், ஸதா(ஊ), ஆத்மானம், யோகீ(ஃ), நியதமானஸ: | ஶாந்திம், நிர்வாணபரமாம், மத்-ஸம்ஸ்தா(யா)ம், அதி(யி)க(ஃ)ச்ச(ஹ)தி ||

நியத-	= ஸ்வாதீ(யீ)னத் திலுள்ள	நிர்வாண-பரமாம்	= தேகத்யாகானந்தர காலீனமான (மரணத்திற்குப் பிறகான)
மானஸ:	= மனதுடைய	மத்-	= என்னிடத்தில் (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனில்)
யோகீ(ஃ)	= த்யானயோக(ஃ)த்தைத் செய்யும் மனிதன்	ஸம்ஸ்தாம்	= இருப்பென்னும்
ஏவம்	= மேற்சொல்லியவாறு	ஶாந்திம்	= மோக்ஷத்தை
ஸதா(ஊ)	= எப்பொழுதும்	அதி(யி) க(ஃ)ச்ச (ஹ)தி	= அடைகிறான்.
ஆத்மானம்	= ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை		
யுஞ்ஜன் (ஸன்)	= த்யானம் செய்பவனுய்		

(மூ)—நாத்யஶ்னதஸ்து யோகோ(ஓ)ஸ்தி ந சைகாந்த மனஶ்னத:||
ந சாதிஸ்வப்னஶீலஸ்ய ஜாக்(தீ)ரதோ நைவ சார்ஜுன
|| 16 ||

(ப. உ.) ந, அதி, அஶ்னத:, து, யோக:(ஃ:), அஸ்தி, ந, ச, ஏகாந்தம், அனஶ்னத: | ந, ச, அதி-ஸ்வப்ன-ஶீலஸ்ய, ஜாக்(தீ)ரத:, ந, ஏவ ச, அர்ஜுன ||

அர்ஜுன = ஓ அர்ஜுனே!
அதி- = அதிகமாக
அஸ்னத: = புசிப்பவனுக்கு
யோக:(ம:) = த்யானம்
ந, அஸ்தி, து = இல்லவே இல்லை (த்யானம் செய்யமுடியாது.)
ச = மற்றும்
ஏகாந்தம் = கார்ஞ்சமேனும்
அனஸ்னத: = புசிக்காமல் பட்டினியாயிருப்பவனுக்கும்
ந, அஸ்தி = (த்யானம் பொருந்துவது) இல்லை.
ச = மற்றும்
அதி- = அதிகமாக
ஸ்வப்ன-
ஸீலஸ்ய } = தூங்குகிறவனுக்கு
ந = (த்யானம் பொருந்துவது) இல்லை.
ச = மற்றும்
ஜாக்(ஜீ)ரத: = (எப்பொழுதும்) விழித்திருப்பவனுக்கு (தூக்கமற்றவனுக்கு)
ந, ஏவ = (த்யானம்) பொருந்துவதே இல்லை.

(மூ)—யுக்தாஹாரவிஹாரஸ்ய யுக்தசேஷ்டஸ்ய கர்மஸு ||
யுக்த ஸ்வப்ன-வபோ(ஹோ)த(ய)ஸ்ய யோகோ(ஹ)பவதி துःக்கஹா || 17 ||

(ப. உ.) யுக்தா-ஹார-விஹாரஸ்ய, யுக்த-சேஷ்டஸ்ய, கர்மஸு | யுக்த-ஸ்வப்ன-வபோ(ஹோ)த(ய)ஸ்ய, யோக:(ம:), ப(ஹ)வதி, துःக்கஹா ||

யுக்த- = ஸரியான
ஆஹார- = ஆஹாரமென்ன
விஹாரஸ்ய } = வ்யாபார மென்னஇவைகளுடைய
கர்மஸு = கர்மங்களில்
யுக்த- = ஸரியான
சேஷ்டஸ்ய = வியாபாரமுள்ள
யுக்த- = ஸரியான
ஸ்வப்ன- = நித்ரை
அவபோ(ஹோ)த(ய)ஸ்ய } = ஜாக்ரதை (விழிப்பை) யுடையமனிதனுக்கு
யோக:(ம:) = யோக(ம)மானது
துःக்கஹா = ஸாம்ஸாரிக துःக்கத்தை நாசம் செய்யத் தக்கதாக
ப(ஹ)வதி = ஆகிறது.

அவதரணிகை:—யோக(ம)த்தை பூர்த்தியாயுள்ள மனிதனை எப்படி அறிந்துகொள்ளவேண்டுமென்ன் அவனிட லக்ஷணத்தை 18 முதல் 26 வது ஸ்லோகங்கள் வரைக்குமுள்ள ஒன்பது ஸ்லோகங்களால் விசாலமாக்குனை,—

(மூ)—யதா(ஊ) விஷயதம் சித்தமாத்மன்யேவாவதிஷ்டதே ||
நிஸ்ப்ருஹ: ஸர்வகாமேப்(ஹீ)யோ யுக்த இத்யுச்யதே ததா(ஊ)
|| 18 ||

(ப. உ.) யதா(ஊ), விஷயதம், சித்தம், ஆத்மனி, ஏவ, அவதிஷ்டதே| நிஸ்ப்ருஹ:, ஸர்வகாமேப்(ஹீ)ய:, யுக்த:, இதி, உச்யதே, ததா(ஊ) ||

யதா(ஊ)	= எக்காலத்தில்	காமேப் (ஹீ)ய:	= விஷயங்களி னின்றும்.
யஸ்ய	= யாரிட	நிஸ்ப்ருஹ:	= ஆசையற்ற வரே
விஷயதம்	= விஷயங்களி னின்றும் பின் வாங்கப் பட்டிருக்கும்	(ஸ:)	= அம்மனிதன்
		ததா(ஊ)	= அக்காலத்தில்
சித்தம்	= மனது	யுக்த:, இதி	= யோக(ஹ)முள் ளவனென்று (யோகத்தால் நிறைந்தவ னென்று)
ஆத்மனி, ஏவ	= பரமாத்மா விடத்திலேயே	உச்யதே	= சொல்லப் படு கிறான்.
அவதிஷ் டதே	= இருப்பதா யாகிறதோ		
ய:	= எவன்		
ஸர்வ-	= ஸகலமான		

(மூ)—யதா(ஶா) தீ(ஈ)போ நிவாதஸ்தோ(ஶா) நேங்க(ஹ)தே ஸோபமா ஸ்ம்ருதா ||
யோகி(ஶி)நே யதசித்தஸ்ய யுஞ்ஜதோ யோக(ஹ)மாத்மன:
|| 19 ||

(ப. உ.) யதா(ஶா), தீப:, நிவாதஸ்த:(ஶ:), ந, இங்க(ஹ)தே, ஸா, உபமா, ஸ்ம்ருதா | யோகி(ஶி)ன:, யதசித்தஸ்ய, யுஞ்ஜத:, யோக(ஹ)ம், ஆத்மன: ||

ஆத்மன:	= பரமாத்மாவின்	தீ(ஈ)ப:	= விளக்கு
யோக(ஹ)ம்	= த்யானத்தை	யதா(ஶா)	= எப்படி
யுஞ்ஜத:	= செய்யும்	ந, இங்க (ஹ)தே	= அசைவதில் லை யோ
யத-	= ஸ்வாதீனமான	ஸா	= அது
சித்தஸ்ய	= மனதுடைய	உபமா, இதி	= த்ருஷ்டாந்தம் என்று
யோகி(ஶி)ன:	= யோகி(ஶி)க்கு	ஸ்ம்ருதா	= சொல்லப் படு கிறது.
நிவாத ஸ்த:(ஶ:)	= காற்றில்லாத இடத்திலிருக் கும்		

(க. உ.) காற்றற்ற இடத்திலிருக்கும் விளக்குஎப்படி அசைவ்
தில்லையோ அப்படியே யோகி(ஜி)யானவன் த்யானத்தினின்றும்
அசைவதில்லை.

(மூ)—யத்ரோபரமதே சித்தம் நிருத்த(ய்)ம் யோக(ஸ)ஸேவயா ||
யத்ர சைவாத்மனாத்மானம் பச்யன்னாத்மனி துஷ்யதி || 20 ||

(ப. உ.) யத்ர, உபரமதே, சித்தம், நிருத்த(ய்)ம், யோக(ஸ)ஸேவயா;
யத்ர, ச, ஏவ, ஆத்மனா, ஆத்மானம், பச்யன், ஆத்மனி, துஷ்யதி ||

யோக(ஸ)-	= யோகத்தை (த்யானத்தை)	ச	= மற்றும்
ஸேவயா	= ஆசரிப்பதினால்	யத்ர, ஏவ	= எந்த ஸமாதி அவஸ்தையிலேயே
நிருத்த(ய்)ம்	= தடுக்கப்பட்ட	ஆத்மனா	= மனதினால்
சித்தம்	= மனது	ஆத்மானம்	= பரமாத்மாவை
யத்ர	= எந்த ஸமாதி அவஸ்தையில்	பச்யன் (ஸன்)	= காண்கிறவனாய்
உபரமதே	= இதரவெளிகார் யங்களைச் செய்யாததாயாகிறதோ	ஆத்மனி	= தன்னிடத்தில்
		துஷ்யதி	= ஸந்தோஷப் படுகிறானோ

(மூ)—ஸுக(வ)மாத்யந்திகம் யத் தத் பு(வூ)த்தி(ய்)க்(தீ)ராஹ்ய
மதீந்த்ரியம் ||
வேத்தி யத்ர ந சைவாயம் ஸ்தி(தி)தச்சலதி தத்வத: || 21 ||

(ப. உ.) ஸுக(வ)ம், ஆத்யந்திகம், யத், தத், பு(வூ)த்தி(ய்)க்(தீ)
ராஹ்யம், அதீந்த்ரியம் | வேத்தி, யத்ர, ந, ச, ஏவ, அயம், ஸ்தி(தி)த:,
சலதி, தத்வத: ||

யத்ர	= எந்த ஸமாதி அவஸ்தையில்		னினால் கிரஹிப்பதற்கு வராத
அயம்	= யோகியானவன்	ஆத்யந்திகம்	= அதிசயமான
ஸ்தி(தி)த: (ஸன்)	= இருப்பவனாய்	ஸுக(வ)ம்	= ஸுகமோ
யத்	= எந்த	தத்	= அந்த ஸுகத்தை
பு(வூ)த்தி(ய்)க்(தீ)ராஹ்யம்	= அனுபவத்தினால் அறிவதற்குறிய	வேத்தி	= அனுபவிக்கிறானே
அதீந்த்ரியம்	= இந்த்ரியங்களினால் கிரஹிப்பதற்கு வராத	தத்வத:	= பகவத் தத்வத்தினின்றும்
		ந, சலதி	= அசைவதில்லையோ

(மூ)—யம் லப்(வி)த்வா(ய்ா) சாபரம் லாபம் மன்யதே நாதி(யி)கம் ததः ||

யஸ்மிம் ஸ்தி(யி)தோ ந து(ஔ)க்கே(வே)ன கு(மூ)ருணாபி விசால்யதே || 22 ||

(ப. உ.) யம், லப்(வி)த்வா(ய்ா), ச, அபரம், லாபம், மன்யதே, ந, அதி(யி)கம், ததः | யஸ்மின், ஸ்தி(யி)தः, ந, து(ஔ)க்கே(வே)ன, கு(மூ)ருணு, அபி, விசால்யதே ||

ச	= மற்றும்	யஸ்மின்	= எந்தயான யோக(ம)த்தில்
யம்	= எந்த யோக(ம)த்தை	ஸ்தி(யி) தः (ஸன்)	= இருப்பவனை
லப்(வி) த்வா(ய்ா)	= அடைந்து	கு(மூ)ருண	= அதிகமான
அபரம்	= மற்றொரு	து:கே (ஔ:வே) ன, அபி	= துக்கத்தினாலும் (துக்க காரணத்தினாலும்)
லாபம்	= லாபத்தை	ந, விசால் யதே	= அசைக்கப்படுவதில்லையோ
ததः	= அந்த யோகத்தைவிட		
அதிகம்	= அதிகமானதாக		
ந, மன்யதே	= அறிவதில்லையோ		

(மூ)—தம் வித்(ஜ்)யாத்துக்க ஸம்யோக(ம)வியோக(ம)ம் யோக(ம) ஸம்ஜ்ஞிதம் ||

ஸ நிஶ்சயேன யோக்தவ்யோ யோகோ(மோ) நிர்விண்ண சேதஸா || 23 ||

(ப. உ.) தம், வித்(ஜ்)யாத், துக்க-ஸம்யோக(ம)-வியோக(ம)ம், யோக(ம)ஸம்ஜ்ஞிதம் | ஸः, நிஶ்சயேன, யோக்தவ்யः, யோகः (மः), நிர்விண்ண-சேதஸா ||

துக்க-	= துக்கத்தின்		விசேஷத்தை
ஸம்யோக(ம)-	= ஸம்யோகத்தை	யோக(ம)-	= யோகமென்று
வியோக (ம)ம்	= விடுவிக்கும் (துக்கத்தை யுண்டாக்காமலிருக்கும்)	ஸம்ஜ்ஞிதம்	= சால்லிக் கொள்வதாக
தம்	= அந்த முன் சொல்லப்பட்ட அவஸ்தா (யா)	வித்(ஜ்)யாத்	= அறிய வேண்டியது.
		ஸः	= அந்த
		யோகः(மः)	= யோக(ம)ம்
		நிர்விண்ண-	= விஷயங்களில் விரக்தமான

சேதஸா = மனதுடைய மனிதனால்
நிஶ்சயேன = நிஶ்சயமாய்
யோக்தவ்ய: = செய்யப்பட வேண்டும்.

(மூ)—ஸங்கல்ப-ப்ரப(ஹ)வான் காமாம் ஸ்த்யக்த்வா ஸர்வான
ஶேஷத: ||
மனஸை வேந்த்ரியக்(ரீ)ராமம் விநியம்ய ஸமந்தத: || 24 ||
ஶனைஶ்ஶனைருபரமேத் பு(வ²)த்(யீ)யா த்(யீ)ருதிக்(ரீ)ருஹீ
ஆத்மஸம்ஸ்த(யீ)ம் மன: க்ருத்வா ந கிஞ்சித(ஊ)பி சிந்த[தயா |
யேத் || 25 ||

(ப. உ.) ஸங்கல்ப-ப்ர(ஹ)வான், காமான், த்யக்த்வா, ஸர்வான், அஶே
ஷத:| மனஸா, ஏவ, இந்த்ரியக்(ரீ)ராமம், விநியம்ய, ஸமந்தத: || ஶனை:,
ஶனை:, உபரமேத், பு(வ²)த்(யீ)யா, த்(யீ)ருதி-க்(ரீ)ருஹீதயா | ஆத்ம
ஸம்ஸ்த(யீ)ம், மன:, க்ருத்வா, ந, கிஞ்சித், அபி, சிந்தயேத் ||

(முமுக்ஷு²:) = மோக்ஷ மடைய வேண்டு மென்னும் ஆசையுள்ள மனிதன்
ஸங்கல்ப- = (புத்திரர்கள் பிறப்பதற்காக புத்ர காமேஷ்டியை செய்கிறேன், மழைக்காக காரீரியாகத்தைச் செய்கிறேன் என்கிற)ஸங்கற்பத்திலால்
ப்ரப(ஹ)வான் } = பிறக்கும்
ஸர்வான் = ஸகலமான
காமான் = விஷய போக(ஆ)ங்களை
அஶேஷத: = நிஶ்ஶேஷமாய்
த்யக்த்வா = விட்டு
இந்த்ரியக்(ரீ)ராமம் } = மூக்கு முதலிய இந்த்ரிய ஸமூகத்தை
ஸமந்தத: = ஸகல விஷயங்களினின்றும்
மனஸா ஏவ, = மனதிலேயே
விநியம்ய = அடக்கிக் கொண்டு
த்(யீ)ருதி- = தைர்யத்தினால்
க்(ரீ)ருஹீதயா } = ஸ்வாதீனப் படுத்திக்கொள்ளப் [பட்ட
பு(வ²)த்(யீ)யா } = புத்தியினால்
மன: = மனதை
ஶனைஶ்ஶனை: = மெல்ல மெல்ல
(விஷயேப்(ஹீ)ய:) } = விஷயங்களினின்றும்
உபரமேத் = திரும்பி வரும்படியாகச் செய்ய வேண்டியது.
அபி = மற்றும்
மன: = மனதை
ஆத்மஸம்ஸ்த(யீ)ம் } = பரமாத்மாவிடத்தில் வைக்கப் பட்டதாக
க்ருத்வா = செய்து
கிஞ்சித் = வேறொரு விஷயத்தையும்
ந, சிந்தயேத் } = யோசிக்கக் கூடாது.

(மூ)—யதோ யதோ நிஶ்சரதி மன: சஞ்சலமஸ்தி(யி)ரம் ||
ததஸ்ததோ நியம்யைததா(ஆ)த்மன்யேவ வஶம் நயேத் ||26||

(ப. உ.) *யத:, யத:, நிஶ்சரதி, மன: சஞ்சலம், அஸ்தி(யி)ரம்| தத:, தத:, நியம்ய, ஏதத், ஆத்மனி, ஏவ, வஶம், நயேத்* ||

சஞ்சலம்	= சஞ்சலமான
மன:	= மனது
அஸ்தி(யி)ரம் (ஸ்த்)	= ஸ்திரமல்லாத தாய் (ஓரிடத்தில் நிற்காததாய்
யத:, யத:	= எந்தெந்த விஷயங்களில்
நிஶ்சரதி	= சஞ்சரிக்கிறதோ
தத:, தத:	= அந்தந்த விஷயங்களினின்றும்
ஏதத்	= இம்மனதை
நியம்ய	= அடக்கிக் கொண்டு (விஷயங்களிற்செல்லாமல் செய்துகொண்டு)
ஆத்மனி, ஏவ	= பரமாத்மாவிடத்திலேயே
வஶம்	= வஶத்தை
நயேத்	= அடைவிக்கவேண்டும். (பரமாத்மாவிடத்திலேயே நிருத்தவேண்டியது.)

அவதரணிகை:—யோகி(கி)களுக்குக் கிடைக்கும் பயனைச் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—ப்ரஶாந்தமனஸம் ஹ்யேனம் யோகி(கி)னம் ஸுக(வ)முத்தமம் ||
உபைதி ஶாந்தரஜஸம் ப்ரஹ்மபூ(ஊ)தமகல்மஷம் || 27 ||

(ப. உ.) *ப்ரஶாந்த-மனஸம், ஹி, ஏனம், யோகி(கி)னம், ஸுக(வ)ம், உத்தமம்| உபைதி, ஶாந்தரஜஸம், ப்ரஹ்மபூ(ஊ)தம், அகல்மஷம்* ||

உத்தமம்	= உத்தமமான
ஸுக(வ)ம்	= ஸுகமானது
ப்ரஶாந்த-	= விஷயங்களில் ஆஸக்தமாகாத
மனஸம்	= மனதுள்ள
ஶாந்த-	= ஶாந்தமான
ரஜஸம்	= ரஜோ குணமுடைய (ரஜோகுணகார்யமற்ற)
அகல்மஷம்	= காமக்ரோதாதிகளையற்ற
ப்ரஹ்மபூ (ஊ)தம்	= ப்ரஹ்மத்தில் மன்துடைய
ஏனம்	= இந்த
யோகி(கி)னம்	= யோகியை
உபைதி	= அடைகிறது.
ஹி	= ப்ரஸித்தம்.

அவதரணிகை:—யோகிக்கு ஸுகம் அயாஸமாயுண்டாகிறதென்று சொல்லுகிறான்;—

(மூ)—ஏவம் யுஞ்ஜன் ஸதா(ஆ)த்மானம் யோகீ(ஈ) விக(ஹ)தகல்மஷ: ||
ஸுகே(வே)ன ப்ரஹ்மஸம்ஸ்பர்ஶம் அத்யந்தம் ஸுக(வ)மஶ்நுதே || 28 ||

(ப. உ.) ஏவம், யுஞ்ஜன், ஸதா(ஆ), ஆத்மானம், யோகீ(ஈ), விக(ஹ)தகல்மஷ: | ஸுகே(வே)ன, ப்ரஹ்ம-ஸம்ஸ்பர்ஶம், அத்யந்தம், ஸுக(வ)ம், அஶ்நுதே ||

விக(ஹ)த- = போக்கடித்துக் கொள்ளப் பட்ட
கல்மஷ: = காமக்ரோதாதி தோஷங்களையுடைய
யோகீ(ஈ) = யோகியானவன்
ஏவம் = இவ்விதமாக (முன்சொல்லப் பட்டவாறு)
ஸதா(ஆ) = எல்லாகாலத்திலும்
ஆத்மானம் = பரமாத்மாவை
யுஞ்ஜன் (ஸன்) } = த்யானிப்பவனாய்
ஸுகே (வே)ன } = அனாயாஸமாய்
ப்ரஹ்ம- = ப்ரஹ்மத்தின்
ஸம்ஸ்பர்ஶம் = ஸம்பந்தத்தில் அபிவ்யக்தமான (வெளியான)
அத்யந்தம் = அதிகமான
ஸுக(வ)ம் = ஸுகத்தை
அஶ்நுதே = அனுபவிக்கிறான்.

அவதரணிகை :—த்யானத்தின் ஸ்வரூபத்தையும், ப(ஹ)லத்தையும் சொல்லி த்யேயனான பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ஸர்வபூ(ஹ்ரு)தஸ்த(ஸ்தி)மாத்மானம் ஸர்வபூ(ஹ்ரு)தானி சாத்மனி ||
ஈக்ஷதே யோக(ஹ)-யுக்தா-த்மா ஸர்வத்ர ஸம-த(ஹ)ர்ஶன: ||
|| 29 ||

(ப. உ.) ஸர்வ-பூ(ஹ்ரு)தஸ்த(ஸ்தி)ம், ஆத்மானம், ஸர்வ-பூ(ஹ்ரு)தானி, ச, ஆத்மனி, | ஈக்ஷதே, யோக(ஹ)-யுக்தா-த்மா, ஸர்வத்ர, ஸம-த(ஹ)ர்ஶன: ||

ஸர்வத்ர = ப்ராஹ்ம மணன், பசு, யானை, நாய் முதலியவைகளில்
ஸம- = 'நிர்தோ(ஷ)ம் ஹி ஸமம் ப்ரஹ்ம' என்னும் கீதா 5-வது அத்யாயம் 19-வது ஸ்லோ

கத்தில் சொல்லியவாறு தோஷமற்ற (ஸமஞான) ப்ரஹ்மத்தை

தர்ஶன: = காணும்

யோக(ம)- = த்யான யோக(ம)த்தினால்

யுக்த- = கூடிய

ஆத்மா = மனதுள்ள மனிதன் (யோகீ)

ஆத்மானம் = பரமாத்மாவை

ஸர்வ- = சதுர்முகாதி ஸகல

பூ(ஹ)த } ஸ்த(ய)ம் } = ப்ராணிகளில் நியாமக

பூ(ஹ)தானி = ப்ராணிகளா யும்

ஆத்மனி = பரமாத்மா விடத்தில்

(ஸ்தி[யி]தானி) = இருப்பவை களாகவும் (பரமாத்மாவை ஆஶ்ரயித்துக்கொண்டிருப்பவைகளாகவும்)

ஈக்ஷதே = காணுகிறான்.

அவதரணிகை :—பரமாத்மா எல்லா ப்ராணிகளிலும் நியாமகனாய் இருக்கிறான், எல்லா ப்ராணிகளும் பரமாத்மாவை ஆஶ்ரயித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றறிந்தவனுக்கு பயனைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—யோ மாம் பஶ்யதி ஸர்வத்ர ஸர்வம் ச மயி பஶ்யதி ||

தஸ்யாஹம் ந ப்ரணஶ்யாமி ஸ ச மே ந ப்ரணஶ்யதி || 30 ||

(ப. உ.) யः, மாம், பஶ்யதி, ஸர்வத்ர, ஸர்வம், ச, மயி, பஶ்யதி | தஸ்ய, அஹம், ந, ப்ரணஶ்யாமி, ஸः, ச, மே, ந, ப்ரணஶ்யதி ||

யः = எவன்

மாம் = என்னை (ஶ்ரீக்ருஷ்ணனை)

ஸர்வத்ர = எல்லா ப்ராணிகளிலும்

பஶ்யதி = காணுகிறானே

ஸர்வம், ச = எல்லா ப்ராணி ஸமூகத்தையும்

மயி = என்னுள் (ஶ்ரீக்ருஷ்ணனிடத்தில்)

பஶ்யதி = காணுகிறானே

தஸ்ய = அந்த ஞானிக்கு

அஹம் = நான் (ஶ்ரீக்ருஷ்ணன்)

ந, ப்ரணஶ்யாமி } = நாசத்தை உண்டாக்குவதில்லை (எப்பொழுதும் அவனிடயோகக்ஷேமத்தை நான் வஹிக்கிறேன்).

ச = மற்றும்

ஸ: = அந்த ஞானி
மே = எனக்கு
ந, ப்ரண ஸ்யதி } = நாசத்தையுண் டாக்குவதில்லை (என்னிடத்தில் பக்தி செய்யா மலிருப்பதில்லை. எப்பொழுதும் என்னிடபக்தனாகவே இருக்கிறான்.)

(மூ)—ஸர்வ-பூ(ஹ்ரு)த-ஸ்தி(யி)தம் யோ மாம் ப(ஹ)ஜத்யேகத்வ மாஸ்தி(யி)த: ||
ஸர்வதா(யா) வர்தமானோபி ஸ யோகீ(ஈ) மயி வர்ததே || 31 ||

(ப. உ.) ஸர்வ-பூ(ஹ்ரு)த-ஸ்தி(யி)தம், ய:, மாம், ப(ஹ)ஜதி, ஏகத்வம், ஆஸ்தி(யி)த: | ஸர்வதா(யா), வர்தமான:, அபி, ஸ:, யோகீ(ஈ), மயி, வர்ததே ||

ய: = யார்
ஸர்வ- = எல்லா
பூ(ஹ்ரு)த- = ப்ராணிகளில்
ஸ்தி(யி)தம் = (நியாமகனாய்) இருக்கும்
மாம் = என்னை (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை)
ஏகத்வம் = ஒருவனே என்று
ஆஸ்தி(யி)த: = தெரிந்தவனாய்
ப(ஹ)ஜதி = பஜிக்கிறானோ
ஸ: = அந்த
யோகீ(ஈ) = யோகியானவன்
ஸர்வதா(யா) = எவ்விதமாக
வர்தமான: அபி } = இருந்தபோதிலும் (அனியாயத்தில் ப்ரவேசித்திருந்த போதிலும்)
மயி = என்னிடத்தில்
வர்ததே = இருக்கிறான் (அவனுக்கு மோக்ஷம் கிடைத்தேதீருகிறது)

(மூ)—ஆத்மௌபம்யேன ஸர்வத்ர ஸமம் பஶ்யதி யோர்ஜுன ||
ஸுக(வ)ம் வா யதி(தி) வா துக்க(வ)ம் ஸ யோகீ(ஈ) பரமோ மத: || 32 ||

(ப. உ.) ஆத்மௌபம்யேன, ஸர்வத்ர, ஸமம், பஶ்யதி, ய:, அர்ஜுன | ஸுக(வ)ம், வா, யதி(தி), வா, துக்க(வ)ம், ஸ:, யோகீ(ஈ), பரம:, மத: ||

அர்ஜுன = ஓ அர்ஜுன!
ய: = எந்தயோகி
ஆத்மௌபம்யேன } = தன்னிடத்திலிருந்து
ஸுக(வ)ம், வா } = ஸுகத்தையாகிலும்
யதி(தி) = அல்லது
துக்க(வ)ம், வா } = துக்க(வ)த்தையாகிலும்

ஸர்வத்ர	= எல்லா ப்ராணி களிலும்
ஸமம்	= ஸமமாக
பஶ்யதி	= காணுகிறானே
ஸ:	= அவன்
பர:	= உத்தமனை
யோகீ(ஓ)	= யோகி
இதி	= என்று
மத:	= எனக்குஸமம் மதனைவன்.

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—யோயம் யோக(ஂ) ஸ்த்வயா ப்ரோக்த: ஸாம்யேன மது(ஂ)ஸூதி(ஊ)ன ||

ஏதஸ்யாஹம் ந பஶ்யாமி சஞ்சலத்வாத் ஸ்தி(யி)தம் ஸ்தி(யி)ராம் || 33 ||

(ப. உ.) ய:, அயம், யோக:(ஂ:), த்வயா, ப்ரோக்த:, ஸாம்யேன, மது(ஂ)ஸூதி(ஊ)ன | ஏதஸ்ய, அஹம், ந, பஶ்யாமி, சஞ்சலத்வாத், ஸ்தி(யி)திம், ஸ்தி(யி)ராம் ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்
உவாச	= வினவுகிறான்.
மது(ஂ) ஸூதன (ஊ)ன	= மதுஎன்னும் அசுரனைக் கொன்ற ஸ்ரீ க்ருஷ்ணா!
ஸாம்யேன	= பரமாத்மாவின் ரூபங்கள் தோஷமற்றவைகளென்றறிந்து கொள்ளும்
ய:	= எந்த
அயம்	= இந்த ப்ரஸித்தமான
யோக:(ஂ:)	= த்யான ரூபமான உபாயம்
த்வயா	= உன்னால்
ப்ரோக்த:	= சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ
(மனஸ:)	= மனதுக்கு
சஞ்சலத் வாத்	= சாஞ்சல்யமிருப்பதினால் (மனது சஞ்சலமானதினால்)
ஏதஸ்ய	= இந்த யோகத்திற்கு
ஸ்தி(யி)ராம்	= ஸ்தி(யி)ரமான
ஸ்தி(யி)திம்	= ஸ்தி(யி)தியை
அஹம்	= நான்
ந, பஶ்யாமி	= காணுவதில்லை. (அந்த யோக [ஂ]த்தை தளப்பொழுதும் செய்வதற்கு அவகாஶமாகிறதில்லை என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.)

(மூ)—சஞ்சலம் ஹி மன: க்ருஷ்ண ப்ரமாதி(யி) ப(ஃ)லவத் த்(ஜ்)ருடம் ||

தஸ்யாஹம் நிக்(ஜ்)ரஹம் மன்யே வாயோரிவ ஸூது(ஊ)ஷ்கரம் || 34 ||

(ப. உ.) சஞ்சலம், ஹி, மன:, க்ருஷ்ண, ப்ரமாதி(யி), ப(வ)லவத், ந்(ஸ்)ருடம் | தஸ்ய, அஹம், நிக்(ஸ்)ரஹம், மன்யே, வாயோ:, இவ, ஸுது(ஷ்)ஷ்கரம் ||

க்ருஷ்ண = ஓ கிருஷ்ணனே!
மன: = மனது
சஞ்சலம் = சஞ்சலமானது
ப்ரமாதி(யி) = தேஹம், இந்திரியம் இவைகளுக்கு சேஷ்டையையுண்டாக்குவது [பாதினமாக (யாதொன்றும் தொன்றுமற்) செய்வது.]
ப(வ)லவத் = பலிஷ்டமானது. (ஜயிப்பதற்கு முடியாதது.)
ந்(ஸ்)ருடம் = கெட்டவிஷயங்களில் ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதில்லை நல்ல விஷயங்களில் செலுத்துவதற்கு முடியாதது.
தஸ்ய = அம்மனதின்
நிக்(ஸ்)ரஹம் = அடக்கல் (ஸ்வாதினப்படுத்திக் கொள்ளல்)
வாயோ:, இவ = காற்றின் தடுத்தலைப்போல்
ஸுது(ஷ்)ஷ்கரம், இதி = கஷ்டமானதென்று
அஹம் = நான்
மன்யே = அறிகிறேன்.

அவதாரணிகை :—மனதை ஸ்வாதீனப்படுத்திக் கொள்ளுவதற்கு உபாயத்தைச் சொல்லுகிறான் :—

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—அஸம்ஸயம் மஹாபா(வா)ஹோ மநோ துர்நிக்(ஸ்)ரஹம் சலம் ||
அப்(ஸ்)யாஸேன து கௌந்தேய வைராக்யேண ச க்(ஸ்)ருஹ்யதே || 35 ||

(ப. உ.) அஸம்ஸயம், மஹாபா(வா)ஹோ, மன:, து(ஷ்)ர்நிக்(ஸ்)ரஹம், சலம் | அப்(ஸ்)யாஸேன, து, கௌந்தேய, வைராக்யேண, ச, க்ருஹ்யதே ||

ஸ்ரீ பகவான் = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச = (மனதை ஸ்வாதீனப் படுத்திக் கொள்ளும் உபாயத்தை) சொல்லுகிறான்
மஹா பா(ஹா) ஹோ = மிகவும் பாஹுபலியான
கௌந்தேய = அர்ஜுன!
மன: = மனது
சலம் = சஞ்சலமானது.
(அத:, ஏவ) = ஆகையினாலே
அஸம்ஶய ம்யதா[ஶா] ப[ஹு]வதி ததா[ஶா] = ஸம்ஶயமில்லாமல் (நிச்சயமாய்)
தர்நிக் (தி)ரஹம் = அடக்கிக் கொள்ளுவதற்கு முடியாதது.
து = ஆயினும்
அப்(ஹி) யாஸேன = கொஞ்சங் கொஞ்சமாக அடக்கிக் கொள்ளும் வழக்கம்செய்து வருவதாலும்
ச = மற்றும்
வைராக் யேண = கந்தா(ஶா)தி விஷயங்களில் அன்பைவிட்டுக் கொண்டு வருவதினாலும்
க்(தி)ருஹ்ய தே = அடக்கப்படுகிறது.

(மூ)—அஸம்யதாத்மனா யோகோ(ஓ)துஷ்ப்ராப இதி மே மதி:॥

வஶ்யாத்மனா து யததா ஶக்யோவாப்து முபாயத:॥ 36॥

(ப. உ.) அஸம்யதாத்மனா, யோக:(ஓ:), துஷ்ப்ராப:, இதி, மே, மதி:| வஶ்யாத்மனா, து, யததா, ஶக்ய:, அவாப்தும், உபாயத:॥

அஸம்யத- = அடக்கிக் கொள்ளப் படாதது
ஆத்மனா = மனதுடையவனால்
யோக:(ஓ:) = த்யானம்
துஷ்ப்ராப: = அடைவதற்கு முடிவதல்ல.
வஶ்ய- = அடக்கிக் கொள்ளப் பட்ட
ஆத்மனா = மனதுள்ள
யததா, து = முயற்சிப்பவனாலோ
[யோக:(ஓ:)] = த்யானமானது
உபாயத: = அப்(ஹி)யாஸ, வைராக்ய ரூபமான உபாயங்களினால்
அவாப்தும் = அடைவதற்கு
ஶக்ய:, இதி = சக்யமான தென்று
மே = என்னிட
மதி: = புத்தி (கருத்து)

அர்ஜுன உவாச :—

(மூ)—அயதி: ஶ்ரத்தயோபேதோ யோகா(ஂ)ச்சலிதமானஸ: ||
அப்ராப்ய யோக(ஂ)ஸம்ஸித்திம் காம் க(ஂ)தீம் க்ருஷ்ண
க(ஂ)ச்ச(ஂ)தி || 37 ||
கச்சின்னோப(ஂ)ய விப்(ஹ்ரீ)ரஷ்டஶ்சி(ஂ)ன்னப்(ஹ்ரீ)ரமிவ நஶ்
யதி ||
அப்ரதிஷ்டோ மஹாபா(வா)ஹோ விமூடோ ப்ரஹ்மண:
பதி(யி) || 38 ||
ஏதன்மே ஸம்ஶயம் க்ருஷ்ண சே(ஂ)த்துமர்ஹஸ்யஶேஷத: ||
த்வத(ஊ)ன்ய: ஸம்ஶயஸ்யாஸ்ய சே(ஂ)த்தா ந ஹ்யுபபத்(ஜ்)
யதே || 39 ||

(ப. உ.) அயதி:, ஶ்ரத்தயா, உபேத:, யோகா(ஂ)த், சலித-மானஸ:| அப்ராப்ய, யோக(ஂ)-ஸம்ஸித்திம், காம், கதிம், க்ருஷ்ண, க(ஂ)ச்ச(ஂ)தி|| கச்சித், ந, உப(ஂ)ய-விப்(ஹ்ரீ)ரஷ்ட:, சி(ஂ)ன்னப்(ஹ்ரீ)ரம், இவ, நஶ்யதி | அப்ரதிஷ்ட:, மஹாபா(வா) ஹோ, விமூட:, ப்ரஹ்மண:, பதி(யி) || ஏதத், மே, ஸம்ஶயம், க்ருஷ்ண, சே(ஂ)த்தும், அர்ஹஸி, அஶேஷத: | த்வத(ஊ)ன்ய:, ஸம்ஶயஸ்ய, அஸ்ய, சே(ஂ)த்தா, ந, ஹி, உபபத்(ஜ்)யதே ||

அர்ஜுன: = அர்ஜுனன்
உவாச = (37, 38, 39 ஶ்லோகங்க ளி னு ல்) வி ன வு கிறான்.
க்ருஷ்ண = ஓ கிருஷ்ணனே!
அயதி: = ப்ரயத்னம்செய் யாதிருக்கும்
ஶ்ரத்தயா = சிரத்தை யுடன் (ஆஸ்திக்ய புத் தியுடன்)
உபேத: = கூடிய மனிதன்
யோகா (ஂ)த் = த்யானத்திலுல்
சலித-மானஸ: (ஸன்) = மன துடைய வனாய்
யோக(ஂ)- = யோக(ஂ)த்தின்
ஸம்ஸித்திம் = முடிவை
அப்ராப்ய = அடையாமலே
காம் = எந்த
க(ஂ)திம் = கதியை
க(ஂ)ச்ச (ஂ) தி = அடைகிறான்?

'எந்த கதியை' என்பதை விவரிக்கிறான் :—

மஹாபா (வா)ஹோ = ஸ்ரீ கி ரு ஷ் ண னே!
உப(ஂ)ய- = மோக்ஷ ஸாதன மான த்யானம் முடிவடையாத தினால் மோக்ஷத் தி னி ன் று ம், ஸ் வ ர் க் க ா தி ப ய ன் களுக்கு ஸாதகமான

யாகாதிகளைச் செய்யாமலிருப்பதினால் ஸ்வர்க்காதிகளினின்றும்

விப்(ஹீ) ரஷ்டை: = பிரஷ்டனைய்

அப்ரதிஷ்டை: = ஆஸ்ரய ரஹிதனைய்

ப்ரஹ்மண: = பரமாத்மாவின்

பதி(யி) = மார்க்கத்தில் (விஷயத்தில்)

விமூட: = மூடனைய் (பரமாத்மாவின் அடைதலுக்கு உபாயமற்றவனைய்)

சி(ஹி)ன்ன- = வாயுவினால் சின்ன பின்னமாக்கப்பட்ட

அப்(ஹீ) ரம், இவ } = மேகத்தைப் போல்

நஸ்யதி கச்சித் } = நாசமடைகிறனே (நாகாத்யனர்த்தங்களை யடையாமலே படிப்படியாய் த்யானத்தைச் செய்து ஸத்கதியை யடைகிறனென்று

யனர்த்தங்களை யடைகிறனே)?

கச்சித் = அல்லது

ந, நஸ்யதி = நாசமடைவதில்லையோ?

க்ருஷ்ண = ஓ க்ருஷ்ணனே!

மே = என்னிட

ஏதத் = இந்த

ஸம்ஸயம் = ஸந்தேகத்தை

அசேஷத: = பூர்த்தியாய்

சே(ஹே)த்தும் } = போக்கடிப்பதற்கு

அர்ஹஸி = வல்லவனாயிருக்கிறாய்.

த்வத்(ஏ)ன்ய: = உன்னை விட வேறு மனிதன்

அஸ்ய = இந்த

ஸம்ஸயஸ்ய = சந்தேகத்தின்

சே(ஹே)த்தா } = நாசகன்

ந, உபபத்(ஜீ)யதே } = இல்லை.

ஹி = நிச்சயம்.

சொல்லுகிறான் :—

அவதரணிகை :—ஐந்து ஸ்லோகங்களினால் த்யானத்தினின்றும் ப்ரஷ்டனானவன் நாகாத்யனர்த்தங்களை யடையாமலே படிப்படியாய் த்யானத்தைச் செய்து ஸத்கதியை யடைகிறனென்று

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—பார்த்த நைவேஹ நாமுத்ர விநாஸஸ்தஸ்ய வித்(ஜீ)யதே ||
ந ஹி கல்யாணக்ருத் கஸ்சித் துர்க(ம்)திம் தாத க(ம்)ச்ச(ஹ)தி
|| 40 ||

(ப. உ.) பார்த்த, ந, ஏவ, இஹ, ந, அமுத்ர, விநாச:, தஸ்ய, வித்யதே | ந, ஹி, கல்யாணக்ருத், கஸ்சித், துர்க(ம்)திம், தாத, க(ம்)ச்ச(ஹ)தி ||

ஸ்ரீ பகவான் = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச = சொல்லுகிறான்
பார்த்த = ஓ அர்ஜுன!
தஸ்ய = யாகத்தி னின்றும் ப்ரஷ் டனை அம்மனி தனுக்கு
இஹ = இவ்வுலகில்
விஜய: = விஜயம் (இஷ் டமானவைகளை யடையாமல் அனிஷ்டமான வைகளையடை வது)
ந, வித்(தீ) யதே, ஏவ } = இல்லவேஇல்லை.
அமுத்ர = பரலோகத் திலும்

விஜய: = விஜயம்
ந, வித்(தீ) யதே } = இல்லை.
தாத = அர்ஜுன!
கல்யாண க்ருத் } = மங்களகரமான த்யானத்தைச் சிலகாலம் செய் திருக்கும்
கஸ்சித் = எந்த மனித னும்
துர்க(ம)திம் = கஷ்டமான ஸ்திதியை (நரகாத்யனர்த் தங்களை)
ந, க(ம)ச்சி(ஹ)தி } = அடைவதில்லை
ஹி = நிச்சயம்.

(மூ)—ப்ராப்ய புண்யக்ருதான் லோகானுஷித்வா ஸாஸ்வதீ: ஸமா: ||
ஸுசீனாம் ஸ்ரீமதாம் கே(கே)ஹே யோக(ம)ப்ரஷ்டோபி(ஹி)
ஜாயதே || 41 ||

(ப. உ.) ப்ராப்ய, புண்யக்ருதான், லோகான், உஷித்வா, ஸாஸ்வதீ:,
ஸமா: | ஸுசீனாம், ஸ்ரீமதாம், கே(கே)ஹே, யோக(ம)ப்ரஷ்ட:, அபி(ஹி)
ஜாயதே ||

யோக(ம)ப்(ஹீ)ரஷ்ட: } = யோகத்தைச் செய்து கொண் டிருந்து மத்தி யில் அதைவிட்ட மனிதன்
புண்யக்ருதான் } = புண்யத் தினால் ஸம்பாதிப் பதற் கு யோக்யங்க ளான
லோகான் = ஸ்வர்க்காதிலோ கங்களை
ப்ராப்ய = அடைந்து

(தத்ர) = அந்த லோகங் களில்
ஸாஸ்வதீ: = அநேகங்களான
ஸமா: = வர்ஷங்கள் வரைக்கும்
உஷித்வா = வஸித்து
ஸுசீனாம் = ஸுத்தரான
ஸ்ரீமதாம் = செல்வ முள்ள வருடைய
கே(கே)ஹே = வீட்டில்
அபி(ஹி) ஜாயதே } = பிறக்கிறான்.

(மூ)—அத(ய) வா யோகி(ஶி)ஞமேவ குலே ப(ஹ)வதி தீ(ர்)மதாம் ||
ஏதத்தி(ர்ய) து(ஹ்)ர்லப(ஹ)தரம் லோகே ஜன்ம யதீ(ஈ)த்(ஈ)ருஶம் || 42 ||

(ப. உ.) அத(ய), வா, யோகி(ஶி)ஞம், ஏவ, குலே, ப(ஹ)வதி, தீ(ர்)மதாம் | ஏதத், ஹி, து(ஹ்)ர்லப(ஹ)தரம், லோகே, ஜன்ம, யத், ஈத்(ஈ)ருஶம்||

அத(ய), வா = அல்லது
தீ(ர்)மதாம் = பண்டிதரான
யோகி(ஶி)ஞம் = யோகிகளின்
குலே, ஏவ = குலத்திலேயே
ப(ஹ)வதி = பிறக்கிறான்.
லோகே = உலகத்தில்
ஈத்(ஈ)ருஶம் = இத்தகைய (இவ்விருவகைகளான)
ஜன்ம = பிறப்பு
யத் = யாதுண்டோ
ஏதத் = இவ்விரு வகைகளான பிறப்புகள்
து(ஹ்)ர்லப(ஹ)தரம் = மிகவும் துர்லபமானது.
ஹி = ப்ரஸித்தம்.

(மூ)—தத்ர தம் பு(ஹ்)த்தி(யி)ஸம்யோக(ஜ)ம் லப(ஹ)தே பௌர்வதே(தே)ஹிகம் ||
யததே ச ததோ பூ(ஹூ)ய: ஸம்ஸித்தௌள(யௌள)குருநந்த(ந)ன || 43 ||

(ப. உ.) தத்ர, தம், புத்தி(யி)-ஸம்யோக(ஜ)ம், லப(ஹ)தே, பௌர்வதே(தே)ஹிகம் | யததே, ச, தத:, பூ(ஹூ)ய:, ஸம்ஸித்தௌள(யௌள), குருநந்த(ந)ன ||

குருநந்த (ந)ன = ஓ அர்ஜுன!
தத்ர = இவ்விருவகைகளான பிறப்புகளில்
பௌர்வதே(தே)ஹிகம் = முன்தேகத்தில் செய்யப்பட்ட
தம் = அந்த
புத்தி(யி)-ஸம்யோக(ஜ)ம் = பரமாத்மாவிடத்தில் மனதின் நிறுத்தலை
லப(ஹ)தே = அடைகிறான்.
ச = மற்றும்
தத: = முன் செய்யப்பட்ட அந்தத்யானத்தை விட
பூ(ஹூ)ய: = அதிகமாக
ஸம்ஸித்தௌள (யௌள) = அபேராக்ஷ ஞானத்திற்காக
யததே = முயலுகிறான்.

(மூ)—பூர்வாப்(ஜீ)யாஸேன தேனைவ ஹ்ரியதே ஹ்யவஶோபி ஸ: ||
ஜிஜ்ஞாஸுரபி யோக(ம்)ஸ்ய ஶப்த(ப்)ப்ரஹ்மாதிவர்ததே||44||

(ப. உ.) பூர்வாப்(ஜீ)யாஸேன, தேன, ஏவ, ஹ்ரியதே, ஹி, அவஶ:, அபி, ஸ: | ஜிஜ்ஞாஸு:, அபி, யோக(ம்)ஸ்ய, ஶப்த(ப்)ப்ரஹ்ம, அதிவர்ததே ||

ஸ:	= பூர்வஜன்மத்தில் யோகத்தினின்றும் ப்ரஷ்டனான அம்மனிதன்	படுகிறான் (த்யானம் செய்விக்கப்படுகிறான்)	
தேன	= அந்த	யோக(ம்)ஸ்ய	= த்யானயோக(ம்)த்தை
பூர்வாப்(ஜீ)யாஸேன, ஏவ	= பூர்வஜன்மத்தில் செய்ததத்யானத்தின் வழக்கத்திலேயே	ஜிஜ்ஞாஸு:, அபி	= அறியவேண்டுமென்கிற ஆசையுள்ளவனும்
அவஶ:, அபி	= த்யானம் செய்வதற்குதனக்காக விருப்பமில்லாதவனுமிணும்	ஶப்த(ப்)ப்ரஹ்ம	= விதி(யி)நிஷேதரூபமான வேதவாக்யத்தை
ஹ்ரியதே	= கட்டாயமாய்ப்ரவ்ருத்திக்கப்	அதிவர்ததே	= மீறுகிறான். (முக்தனாகிறான்)
		ஹி	= இது ப்ரமாணஸித்தமானது.

(க. உ.) த்யானயோகத்தை அறிந்துகொள்ளுவதற்கு விரும்புகிறவனே முக்தனாய்க்கொண்டிருக்க, சிலகாலம் த்யானத்தைச் செய்தவன் மோக்ஷத்தை அடைகிறனென்பது என்ன ஆச்சரியம். அவனுக்கு மோக்ஷம் ஸஹஜமாகவே கிடைக்கிறது.

அவதாரணிகை :—யோகத்தை (த்யானத்தை) அறிந்துகொள்ளுவதற்கு விரும்புகிறவன் மோக்ஷத்தை ஸாக்ஷாத்தாகவே அடைவதில்லை; பரம்பரையாய் அடைகிறனென்று சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ப்ரயத்னாத்(ஜ்)யதமானஸ்து யோகீ(ஏ) ஸம்ஶுத்த(ய்)கில்பி
(வி)ஷ: ||
அனேகஜன்ம ஸம்ஸித்த(ய்)ஸ்ததோ யாதி பராம் க(ம)திம் ||45||

(ப. உ.) ப்ரயத்னத், யதமான:, து, யோகீ(ஈ), ஸம்ஸுத்த(ய்ய)கில்பி (வி)ஷ: | அநேக-ஜன்ம-ஸம்ஸித்த:(ய்ய):, தத:, யாதி, பராம், க(ம)திம் ||

(யோக[ம]- = யோக(ம)த்தை
ஜிஜ்ஞாஸு:) = தெரிந்து கொள்ள வதற்கு விருப்ப முள்ளவன்
(யோக [ம]ம்) = யோகத்தை
(ஞாத்வா) = தெரிந்து கொண்டு
யதமான: (ஸன்) = முயற்சிப் பவனுய்
ப்ரயத்னத் = முயற்சியினால்
யோகீ(ஈ) (ஸன்) = தியான ரூப மான யோக(ம) முடையவனுய்
ஸம்ஸுத் த(ய்ய)- = நஷ்டமான
கில்பி(வி) ஷ: (ஸன்) = பாப முடைய வனுய்
அநேக- = வெகு
ஜன்ம- = ஜன்மங்களினால்
ஸம்ஸித்த: (ய்ய:)(ஸன்) = அபரோக்ஷ ஞான முள்ள வனுய்
தத: = அந்த அபரோக்ஷ ஞானத் தினால்
பராம் = மேலான
க(ம)திம் = கதியை (மோக்ஷத்தை)
யாதி = அடைகிறான்.

(மூ)—தபஸ்விப்(ஹீ)யோதி(யி)கோ யோகீ(ஈ) ஞானிப்(ஹீ)யோபி மதோதி(யி)க: ||
கர்மிப்(ஹீ)யஸ்சாதி(யி)கோ யோகீ(ஈ) தஸ்மாத்(ஜ்ஞீ)யோகீ(ஈ) ப(ஹ)வார்ஜுன || 46 ||

(ப. உ.) தபஸ்விப்(ஹீ)ய:, அதி(யி)க:, யோகீ(ஈ), ஞானிப்(ஹீ)ய:, அபி, மத:, அதி(யி)க: | கர்மிப்(ஹீ)ய:, ச, அதி(யி)க:, யோகீ(ஈ), தஸ்மாத், யோகீ, ப(ஹ)வ, அர்ஜுன ||

யோகீ(ஈ) = பரமாத்மாவின் தியானத்தைச் செய்பவன்
தபஸ் விப்(ஹீ)ய: = க்ருச்ர சாந்த ராயணாதி தபஸ் ஸுகளைச் செய் பவர்களைவிட
அதி(யி)க: = மேலானவன்,
ஞானிப் (ஹீ)ய:அபி = தியானத்தை தச் செய்யாமலி ருக்கும்வெறும் ஞானிகளை விட வும்
அதி(யி)க: = மேலானவன்.
(இதி) = என்று
மத: = ஸம்மதன்.
யோகீ(ஈ) = தியானம் செய் பவன்
கர்மிப்(ஹீ) ய:, ச = யஜ்ஞாதிகர் மங்களைச் செய் கிறவர்களை விடவும்
அதி(யி)க: = மேலானவன்.
தஸ்மாத் = யோகியான

வன் முன்செல்லப்பட்ட எல்லோரை விட மேலானவ னுதலால்
அர்ஜுன = அர்ஜுன !

(த்வம்) = நீ
யோகி(ஈ) = பரமாத் மாவின் தியானத் தைச் செய்ப வனுய்
ப(ஹ)வ = ஆகுக.

(மூ)—யோகி(ஈ)னமபி ஸர்வேஷாம் மத்க(ஹ)தேனாந்தராத்மன ||
ஸ்ரத்தா(யா)வான் ப(ஹ)ஜதே யோ மாம் ஸ மே யுக்ததமோ
மத: || 47 ||

(ப. உ.) யோகி(ஈ)னம், அபி, ஸர்வேஷாம், மத்க(ஹ)தேன, அந்தராத்மன | ஸ்ரத்தா(யா)வான், ப(ஹ)ஜதே, ய:, மாம், ஸ:, மே, யுக்ததம:, மத: ||

ஸர்வேஷாம் = ஸமஸ்தரான
யோகி(ஈ)னம் = யோகி(ஈ)களின்
மத்(யீ)யே, அபி = மத்தியிலும்
ய: = எவன்
ஸ்ரத்தா(யா)வான், (ஸன்) = ஸ்ரத்தையுடையவனுய்
மத்க(ஹ)தேன = என்னிடத்தில் (ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனிடத்தில்) இடப்பட்ட
அந்தராத்மன = மனதினுல்

மாம் = என்னை
ப(ஹ)ஜதே = பஜிக்கிறனே (பூஜாரூபமான ஸேவையைச் செய்கிறனே)
ஸ: = அவன்
யுக்ததம: = யோகி(ஈ)களில் சிரேஷ்டனவன்
(இதி) = என்று
மே = எனக்கு
மத: = ஸம்மதனவன்.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீ பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்ஜுன ஸம்வாதத்தில் ஆத்மஸம்யம யோகமென்னும்

ஆறுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

श्रीभगवानुवाच—

मय्यासक्तमनाः पार्थ योगं युञ्जन्मदाश्रयः ।
असंशयं समग्रं मां यथा ज्ञास्यसि तच्छृणु ॥ १ ॥

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—மய்யாஸக்தமனஃ பார்த்த யோக(ஂ)ம் யுஞ்ஜன் மதா(ஆ)ஶ்ரயஃ ॥

அஸம்ஶயம் ஸமக்(ஸ்)ரம் மாம் யதா(ஆ) ஜ்ஞாஸ்யஸி தத் ச்ருணு ॥ 1 ॥

(ப. உ.) மயி, ஆஸக்த-மனஃ, பார்த்த, யோக(ஂ)ம், யுஞ்ஜன், மதா(ஆ)ஶ்ரயஃ | அஸம்ஶயம், ஸமக்(ஸ்)ரம், மாம், யதா(ஆ), ஜ்ஞாஸ்யஸி, தத், ஸ்ருணு ॥

ஸ்ரீபகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்		ஞான முடைய
உவாச	= சொல்லுகிறான்		வனாய்
பார்த்த	= அர்ஜுன !	மாம்	= என்னை
மயி	= என்னிடத்தில்	ஸமக்(ஸ்)ரம்	= உனக்குள்ள
ஆஸக்த-	= அதிகமான நேசமுள்ள		வளவு தெரிந்து கொள்ள முடியுமோ
மனஃ (ஸன்)	= மனதுடையவனாய்		அவ்வளவையும் பூர்த்தியாய்
யோக(ஂ)ம்	= தியான ரூபமான யோகத்தையும், கர்ம ரூபமான யோகத்தையும்	அஸம்ஶயம்	= ஸந்தேகமின்றி
		யதா(ஆ)	= எவ்விதமாக
		ஜ்ஞாஸ்யஸி	= அறிந்து கொள்வாயோ
யுஞ்ஜன் (ஸன்)	= செய்பவனாய்	தத்	= அவ்விதத்தை
மதா(ஆ)ஶ்ரயஃ (ஸன்)	= நானே (கிருஷ்ணனே) ஆஶ்ரயன் என்னும்	ஸ்ருணு	= கேள் (கேட்டு அவ்விதமாக நடத்துவாயாக.)

ज्ञानं तेऽहं सविज्ञानम् इदं वक्ष्याम्यशेषतः ।
यज्ज्ञात्वा नेह भूयोऽन्यत् ज्ञातव्यमवशिष्यते ॥ २ ॥

(மூ)—ஞானம் தேஹம் ஸவிஜ்ஞானமிதம் வக்ஷ்யாம்யஸேஷத: ||
யஜ்ஜ்ஞாத்வா நேஹ பூ(ஊ)யோன்யத் ஜ்ஞாதவ்யமவசிஷ்
யதே || 2 ||

(ப. உ.) ஞானம், தே, அஹம், ஸவிஜ்ஞானம், இத(ஈ)ம், வக்ஷ்யாமி, அஸேஷத: | யத், ஜ்ஞாத்வா, ந, இஹ, பூ(ஊ)ய:, அன்யத், ஜ்ஞாதவ்யம், அவஸிஷ்யதே ||

அஹம் = நான்
இத(ஈ)ம் = இந்த என்னைச் சேர்ந்த
ஸவிஜ்ஞானம் (விஜ்ஞாயதே இதி) = விசேஷமாய் தெரிந்து கொள்வதற்குரிய மாஹாத்ம்யத்துடன் கூடிய
ஜ்ஞானம் (ஜ்ஞாயதே இதி) = ஸாதாரணமாய் அறிந்து கொள்வதற்குரிய மாஹாத்ம்யத்தையும்
அஸேஷத: = உன்னல் எவ்வளவு அறிந்து கொள்வதற்கு முடியுமோ அவ்வெல்லாவற்றையும்
தே = உனக்கு
வக்ஷ்யாமி = சொல்லுகிறேன்.
யத் = எந்த ஞான் சொல்லும் மாஹாத்ம்யத்தை
ஜ்ஞாத்வா = தெரிந்து கொண்டு
(ஸ்தி[யி]தஸ்ய) = இருக்கும் உனக்கு
இஹ = தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய மாஹாத்ம்யங்களில்
பூ(ஊ)ய: = மற்றும்
அன்யத் = வேறான
ஜ்ஞாதவ்யம் = தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய மாஹாத்ம்யம்
ந, அவசிஷ்யதே = மிச்சமிருப்பதில்லை. (நீ எவ்வளவு தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமோ அவ்வெல்லாவற்றையும் தெரிந்து கொண்டவனாவாய்).

मनुष्याणां सहस्रेषु कश्चिद्यतति सिद्धये ।
यततामपि सिद्धानां कश्चिन्मां वेत्ति तत्त्वतः ॥ ३ ॥

(மூ)—மனுஷ்யாணாம் ஸஹஸ்ரேஷு கஸ்சித் யததி ஸித்த(யீ)யே ||
யததாமபி ஸித்தா(யீ)னாம் கஸ்சின்மாம் வேத்தி தத்வத: || 3 ||

(ப. உ.) மனுஷ்யாணாம், ஸஹஸ்ரேஷு, கஃ, சித், யததி, ஸித்த(யீ)யே || யததாம், அபி, ஸித்தா(யீ)னாம், கஃ, சித், மாம், வேத்தி, தத்வதஃ ||

மனுஷ்யாணாம்	= மனிதர்களின்
ஸஹஸ்ரேஷு	= ஆயிரங்களில்
கஃ, சித்	= ஒருவனாவது
ஸித்த(யீ)யே	= ஞானத்திற்காக
யததி	= ப்ரயத்னிக்கிறான்.
யததாம், அபி	= ப்ரயத்னிக்கும் ஜனங்களிலும்
கஃ, சித்	= ஒருவனாவது
[ஸித்தி(யீ)ம்]	= ஞானத்தை
(யாதி)	= அடைகிறான்.
ஸித்தா(யீ)னாம்	= ஞானமடைந்தவர்களில்
கஃ, சித்	= ஒருவனாவது
மாம்	= என்னை
தத்வதஃ	= நிஜமாக
வேத்தி	= அறிந்து கொள்கிறான்.

भूमिरापोऽनलो वायुः खं मनो बुद्धिरेव च ।
अहङ्कार इतीयं मे भिन्ना प्रकृतिरष्टधा ॥ ४ ॥

(மூ)—பூ(ஊ)மிராபோனலோ வாயுஃ க(வ)ம் மனோ பு(பு)த்தி(யீ)ரேவ ச ||
அஹங்கார இதீயம் மே பி(ஹி)ன்ன ப்ரக்ருதிரஷ்டதா(யா) ||4||

(ப. உ.) பூ(ஊ)மிஃ, ஆபஃ, அனலஃ, வாயுஃ, க(வ)ம், மனஃ, புத்தி(யீ)ஃ, ஏவ, ச | அஹங்காரஃ, இதி, இயம், மே, பி(ஹி)ன்ன, ப்ரக்ருதிஃ, அஷ்டதா(யா) ||

மே	= என்னிட (என் அதீனமான)
இயம்	= இந்த
ப்ரக்ருதிஃ	= ப்ரக்ருதித்வம்
பூ(ஊ)மிஃ	= பூமி (நிலம்)
ஆபஃ	= ஜலம்
அனலஃ	= அக்னி
வாயுஃ	= காற்று
க(வ)ம்	= ஆகாயம்
மனஃ	= மனஸ்தத்வம்
புத்தி(யீ)ஃ	= புத்தித்வம்
ச	= மற்றும்
அஹங்காரஃ	= அஹங்கார தத்வம்
இதி, ஏவ	= என்றே
அஷ்டதா(யா)	= எட்டு விதமாய்
பி(ஹி)ன்ன	= வேவ்வேறு பிரிக்கிறது.

अपरेयमितस्त्वन्यां प्रकृतिं विद्धि मे पराम् ।
जीवभूतां महाबाहो ययेदं धार्यते जगत् ॥ ५ ॥

(ழு)—அபரேயமிதஸ்த்வன்யாம் ப்ரக்ருதிம் வித்தி(யி) மே பராம் ||
ஜீவபூ(ஊ-இ)தாம் மஹாபா(வா)ஹோ யயேத(ஏ)ம் தா(யா)ர்
யதே ஜகத் || 5 ||

(ப. உ.) அபரா, இயம், இத:, து, அன்யாம், ப்ரக்ருதிம், வித்தி(யி), மே, பராம் | ஜீவபூ(ஊ-இ)தாம், மஹாபா(வா)ஹோ, யயா, இத(ஏ)ம், தா(யா)ர்யதே, ஜக(அ)த் ||

மஹாபா (வா)ஹோ = பாஹு-ா சாலியான அர்ஜு-ன!
இயம், து = இந்த ஜடப்ரக்ருதியாயினும்
அபரா = அதமமான து (கடைத்தரமானது).
யயா = எந்த மஹாலக்ஷ்மியிலால்
இத(ஏ)ம், ஜகத் = இவ்வுலகம்
தா(யா)ர்யதே = தரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ
தாம் = அந்த
இத: = இந்த ஜடப்ரக்ருதியைவிட
அன்யாம் = வேறேயான
மே = என் அதீனமான
ஜீவபூ (ஊ-இ)தாம் = ஜீவரிட சரீரத்திலிருந்து அவரிட ப்ராணங்களை தரிப்பவளான
ப்ரக்ருதிம் = சேதன ரூபி ப்ரக்ருதியை (மஹாலக்ஷ்மியை)
பராம் = ப்ரக்ருதித்வத்தைவிட மேலானதாக (மேலானவளென்று)
வித்தி(யி) = தெரிந்துகொள்.

एतद्योनीनि भूतानि सर्वाणीत्युपधारय ।
अहं कृत्स्नस्य जगतः प्रभवः प्रलयस्तथा ॥ ६ ॥

(ழு)—ஏதத்(ஈ)யோனீனி பூ(ஊ-இ)தானி ஸர்வாணீத்யுபதா(யா)ரய ||
அஹம் க்ருத்ஸ்னஸ்ய ஜக(அ)த: ப்ரப(ஹ)வ: ப்ரலயஸ்ததா(யா)
|| 6 ||

(ப. உ.) ஏதத்(ஈ)யோனீனி, பூ(ஊ-இ)தானி, ஸர்வாணி, இதி, உபதா(யா)ரய| அஹம், க்ருத்ஸ்னஸ்ய, ஜக(அ)த:, ப்ரப(ஹ)வ:, ப்ரலய:, ததா(யா)||

ஸர்வாணி = ஸகலமான
பூ(ஊ-இ) தானி = ஸரீரம், இந்த்ரியங்கள், விஷயங்கள் இவை களுடன் கூடிய நான் முகன் முதலிய ஜீவர்கள்

ஏதத்(ஜ்) யோனீனி } = இந்த ஜட ப்ரக்ருதி, சேதன ப்ரக்ருதி இவை களையே காரண மாயுள்ளவர்கள்

இதி = என்று

உபதா (ரா)ரய } = தெரிந்து கொள்.

இந்த சராசர ப்ராணிகளுக்குக் காரணங்களான வெரும் ப்ரக்ருதிகளே என்னிட அதீன மானவைகளென்று அறிய வேண்டாம். எல்லா பதார்த்தங்களின் பிறப்பு இறப்பு முதலிய வைகளெல்லாம் என் அதீனங்களே என்று தெரிந்துகொள்ளென்று சொல்லுகிறான்:—

அஹம் = நான் (ஸ்ரீகிருஷ்ணன்)

க்ருத்ஸ்னஸ்ய } = ஸமஸ்தமான

ஜக(ஜ)த: = உலகத்திற்கு

ப்ரப(ஹ)வ: = உத்பாத(ஏ)கன் (பிறப்பிப்பவன்)

ததா(ஏ) = அப்படியே

ப்ரலய: = நாசம் செய்பவன்.

मत्तः परतरं नान्यत् किञ्चिदस्ति धनञ्जय ।
मयि सर्वमिदं प्रोतं सूत्रे मणिगणा इव ॥ ७ ॥

(மூ)—மத்த: பரதரம் நான்யத் கிஞ்சித(ஏ)ஸ்தி தனஞ்ஜய ||
மயி ஸர்வமித(ஏ)ம் ப்ரோதம் ஸூத்ரே மணிக(ஜ)ண இவ||7||

(ப. உ.) மத்த:, பரதரம், ந, அன்யத், கிம், சித், அஸ்தி, தனஞ்ஜய | மயி, ஸர்வம், இத(ஏ)ம், ப்ரோதம், ஸூத்ரே, மணிக(ஜ)ண:, இவ ||

தனஞ்ஜய = அர்ஜுன!

மத்த: = என்னைவிட

அன்யத் = வேறான

பரதரம் = ஸர்வோத்தமமான வஸ்து

கிம், சித் = ஒன்றுகிலும்

ந, அஸ்தி = இல்லை.

இத(ஏ)ம் = இந்த

ஸர்வம் = ப்ரக்ருதி முதலிய எல்லா ஜகத்தும்

ஸூத்ரே = நூலில்

மணிக(ஜ)ண: இவ } = மணி ஸமூஹாயத்தைப்போல்

மயி = என்னிடத்தில்

ப்ரோதம் = ஆச்ரயித்திருக்கிறது. (நான் வெரும் ஜகத்தின் பிறப்பு இறப்புக்குமாத்திரமே காரணமென்றல்ல, ஸகல ஜகத்தின் பாலனத்திற்கும் காரணமென்றறி.)

रसोऽहमप्सु कौन्तेय प्रभाऽस्मि शशिसूर्ययोः ।
प्रणवस्सर्ववेदेषु शब्दः खे पौरुषं नृषु ॥ ८ ॥

(மூ)—ரஸோஹமப்ஸு கௌந்தேய ப்ரபா(ஹா)ஸ்மி ஶஶிஸூர்ய
யோ: ||

ப்ரணவ: ஸர்வவேதே(தே)ஷு ஶப்(ப்)த:(ஃ:) கே(வே)பௌ
ருஷம் ந்ருஷு || 8 ||

(ப. உ.) ரஸ:, அஹம், அப்ஸு, கௌந்தேய, ப்ரபா(ஹா), அஸ்மி, ஶஶிஸூர்யயோ: | ப்ரணவ:, ஸர்வவேதே(தே)ஷு, ஶப்(ப்)த(ஃ):, கே(வே), பௌருஷம், ந்ருஷு ||

கௌந்தேய = அர்ஜுனனே!
அஹம் = நான்
அப்ஸு = ஜலத்தில்
[ஸ்தி(யி)த்வா] = இருந்து
ரஸ: = திரவ்ய மான ரஸத்திற்கு ஸ்வாமியாய் ரஸத்திலு மிருப்பவன்.
ஶஶிஸூர்யயோ: = சந்த்ர ஸூர்யர் களிடத்தில்
(ஸ்தி[யி]த்வா) = இருந்து
ப்ரபா(ஹா) = (அவர் களுக்கு ஸ்வாபாவிக மான) ப்ரபை (ஒளி)க்கு (ஒளிக்கு) நியாமகனாய் ப்ரபை (ஒளி) யிலும்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ஸர்வ-வேதே(தே)ஷு = ஸமஸ்தமான வேத(ஃ)ங்களில்
(ஸ்தி[யி]த்வா) = இருந்து
ப்ரணவ: = ப்ரணவ(ஓங்கார த்திற்கு) நியாமகனாய்ப் ப்ரணவத்திலுமி ருக்கிறேன்.
கே(வே) = ஆகாயத்திலிருந்து
ஶப்த:(ஃ:) = அதற்கு ஸ்வாபாவிகதர்மமான ஶப்தத்திற்கு நியாமகனாய் ஶப்தத்திலு மிருக்கிறேன்.
ந்ருஷு = புருஷர்களிலிருந்து
பௌருஷம் = (அவர்களின் ஸ்வாபாவிக தர்மமான) புருஷத்தன்மைக்கு நியாமகனாய் புருஷத்தன்மையிலு மிருக்கிறேன்.

पुण्यो गन्धः पृथिव्यां च तेजश्चास्मि विभावसौ ।
जीवनं सर्वभूतेषु तपश्चास्मि तपस्विषु ॥ ९ ॥

(மூ)—புண்யோ க(ஃ)ந்த:(ஃ:) ப்ருதி(யி)வ்யாம் ச தேஜஶ்சாஸ்மி விபா
(ஹா)வஸௌ ||

ஜீவனம் ஸர்வபூ(பூ)தேஷு தபஶ்சாஸ்மி தபஸ்விஷு || 9 ||

(ப. உ.) புண்ய:, க(ஂ)ந்த:(ய:), ப்ருதி(யி)வ்யாம், ச, தேஜ:, ச, அஸ்மி, விபா(ஹா)வஸௌ | ஜீவனம், ஸர்வபூ(ஹூ)தேஷு, தப:, ச, அஸ்மி, தபஸ்விஷு ||

ச	=	மற்றும்
ப்ருதி(யி) வ்யாம்	=	பூமியில் (இருந்து)
புண்ய:	=	புண்யகரமான (மேலான)
க(ஂ)ந்த:(ய:)	=	கந்தத்திற்கு நியாமகனாய் கந்தத்திலுமிருக்கிறேன்.
ச	=	மற்றும்
விபா(ஹா) வஸௌ	=	அக்னியிலிருந்து
தேஜ:	=	சூடும் தன்மைக்குநியாமகனாய் அதிலும்
அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்.
ஸர்வ-	=	ஸகலமான
பூ(ஹூ) தேஷு	=	ப்ராணிகளிலிருந்து
ஜீவனம்	=	அவர்களிட மேலான ஜீவனத்திற்குக்காரணமான பதார்த்தங்களில் நியாமகனாய் அவைகளிலுமிருக்கிறேன்.
ச	=	மற்றும்
தபஸ்விஷு	=	தபஸ்விகளிலிருந்து
தப:	=	மேலான தபஸ்ஸுக்கு நியாமகனாய் தபஸ்ஸிலும்
அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்.

बीजं मां सर्वभूतानां विद्धि पार्थ सनातनम् ।
बुद्धिर्बुद्धिमतामस्मि तेजस्तेजस्विनामहम् ॥ १० ॥

(மூ)—பீ(ஈ)ஜம் மாம் ஸர்வபூ(ஹூ)தானம் வித்தி(ய்ய) பார்த்த ஸனாதனம் ||

பு(ஹு)த்தி(ய்ய)ர் பு(ஹு)த்தி(ய்ய)மதாமஸ்மி தேஜஸ்தேஜஸ்வினாமஹம் || 10 ||

(ப. உ.) பீ(ஈ)ஜம், மாம், ஸர்வபூ(ஹூ)தானம், வித்தி(ய்ய), பார்த்த, ஸனாதனம் | பு(ஹு)த்தி:(ய்ய:), பு(ஹு)த்திமதாம், அஸ்மி, தேஜ:, தேஜஸ்வினம், அஹம் ||

பார்த்த = ஓ அர்ஜுன!
ஸர்வ- = ஸகலமான
பூ(ஊ)தா ணம் } = ப்ராணிகளுக்கு
பீ(வீ)ஜம் = காரணமாக (காரணமென்று)
வித்தி(யி)த்தாம் = தெரிந்துகொள்
புத்தி(யி)மதாம் } = புத்திமான்களிடமிருந்து
புத்தி:(யி:) } = மேலான புத்திக்குநியாமகனே
தேஜஸ்விநாம் } = தேஜஸ்வி (ஒளியுடையோர்) களிலிருந்து
தேஜ: = தேஜஸ்ஸுக்கு (ஒளிக்கு) நியாமகனே தேஜஸ்ஸினுள்ளும்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

बलं बलवतां चाहं कामरागविवर्जितम् ।
धर्माविरुद्धो भूतेषु कामोऽस्मि भरतर्षभ ॥ ११ ॥

(மூ)—ப(ஂ)லம் ப(ஂ)லவதாம் சாஹம் காமராக(ஂ)விவர்ஜிதம் ||
த(ஂ)ர்மாவிருத்தோ(ஂயோ) பூ(ஂ)தேஷு காமோஸ்மி ப(ஂ)ரதர்ஷப(ஂ) || 11 ||

(ப. உ.) ப(ஂ)லம், ப(ஂ)லவதாம், ச, அஹம், காம-ராக(ஂ)-விவர்ஜிதம்|
த(ஂ)ர்மாவிருத்த:(ஂயு:), பூ(ஂ)தேஷு, காம:, அஸ்மி, ப(ஂ)ரதர்ஷப(ஂ)||

ப(ஂ)ரதர்ஷப(ஂ) } = ஓ அர்ஜுன!
(அஹம்) = நான்
ப(ஂ)லவதாம் } = பலமுள்ளவர்களிலிருந்து
காம- = காமமென்ன
ராக(ஂ)- = ராகமென்ன இவைகளால்
விவர்ஜிதம் = அகன்றிருக்கும்
ப(ஂ)லம் = மேலான பலத்திற்கு நியாமக
பலத்திலும்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
பூ(ஂ)தேஷு } = ப்ராணிகளிலிருந்து
த(ஂ)ர்ம- = தர்மத்திற்கு
அவிருத்த:(ஂயு:) } = விருத்தமில்லாத
காம: = காமத்திற்கு ஸ்வாமியாய் காமத்திலும்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

(க. உ.):—அசுத்தமான பதார்த்தங்களிலும், தர்மத்திற்கு விருத்தமான காமாதிகளிலும் பகவானை உபாஸிக்கக்கூடாது, சுத்தமான தர்மத்திற்கு விருத்தமல்லாத கந்த காமாதிகளிலேயே

பகவானை உபாஸிக்கவேண்டுமென்றறிவிப்பதற்காக 'புண்யகரமான கந்தாதிகளென்றும் தர்மத்திற்கு விருத்தமல்லாத காமாதிகளென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ये चैव सात्त्विका भावा राजसास्तामसाश्च ये ।
मत्त एवेति तान्विद्धि न त्वहं तेषु ते मयि ॥ १२ ॥

(மூ)—யே சைவ ஸாத்விகா பா(ஹா)வா ராஜஸாஸ்தாமஸாஶ்ச யே ||
மத்த ஏவேதி தான் வித்தி(யி) ந த்வஹம் தேஷு தே மயி
|| 12 ||

(ப. உ.) யே, ச, ஏவ, ஸாத்விகாः, பா(ஹா)வாः, ராஜஸாः, தாமஸாः ச, யே | மத்தः, ஏவ, இதி, தான், வித்தி(யி), ந, து, அஹம், தேஷு, தே, மயி ||

ச	= மற்றும்		தங்களை
யே	= எந்த	மத்தः, ஏவ	= என்னிலேயே (பிறந்தவைகள்)
பா(ஹா)வாः	= பதார்த்தங்கள்	இதி	= என்று
ஸாத்விகாः	= ஸத்வ குணத்திலிருந்து பிறந்தவைகளோ	வித்தி(யி)	= தெரிந்துகொள்
		அஹம்	= நான்
யே	= எவை (எந்த பதார்த்தங்கள்)	தேஷு	= அவைகளில் (அவைகளுக்குக் கீழ்ப்பட்டவனாய்)
ராஜஸாः	= ரஜோகுணத்திலிருந்து பிறந்தவைகளோ	ந	= இல்லை.
ச	= மற்றும்	தே, து	= அப்பதார்த்தங்களோ
யே	= எவை (எந்த பதார்த்தங்கள்)	மயி	= என்னிடத்தில் (எனக்கடங்கினவைகளாய்)
தாமஸாः	= தமோகுணத்திலிருந்து பிறந்தவைகளோ	(ஸந்தி)	= இருக்கின்றன.
ஏவ	= ஸமஸ்தமான		
தான்	= அப்பதார்த்		

விசாரம்:—'ரஸோஹமப்ஸு கௌந்தேய' என்கிற ச்லோகம் முதல் 'காமோஸ்மி ப(ஹ)ரதர்ஷப(ஹ)' என்கிற ச்லோகம் வரைக்கு முள்ள நான்கு ச்லோகங்கள்—ரஸம், ப்ரபை(ஹை), ப்ரணவம், சப்தம், பௌருஷம், கந்தம், புத்தி, தேஜஸ்ஸு, பலம், காமம்

இவைகளுக்கு பரமாத்மாவுடன் ஐக்யத்தைச் சொல்வதைப் போல் 'ஆபாதத:' எனின் விசாரம் செய்யாமலிருக்கும் காலத்தில் தோன்றுகிறது. ஆயினும் இந்த ஸ்லோகங்களின் முன்பின் வாக்யங்களும், மற்றும் வேறு ப்ரமாணங்களும்—ப்ருதிவீ, ரஸம் முதலிய பதார்த்தங்களுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் பேதத்தையே சொல்லுகின்றன. ஆகையால் ஐக்யம் பொருந்துவதில்லை. சங்கராசார்யரும் 'காமோஸ்மி' இது முதலிய வாக்யங்களுக்கு 3-14-2 வது சாந்தோக்ய பாஷ்யத்தில் இவ்வாறே அர்த்தம் செய்திருக்கிறார். ஆகையால்—'அஹம் ரஸ:' இத்யாதி வாக்யங்களுக்கு "நான் ரஸத்திற்கு நியாமகனுய் ரஸத்திலிருக்கிறேன், கந்தத்திற்கு நியாமகனுய் கந்தத்திலிருக்கிறேன், காமத்திற்கு நியாமகனுய் காமத்திலிருக்கிறேன். அந்தந்த பதார்த்தங்களில் நியாமகனுயிருந்து அந்தந்த பதார்த்தங்களுக்கு அந்தந்த இனத்தின் இதர பதார்த்தங்களைவிட மேன்மையைத்தரும் என்னிட விபூதி ரூபங்கள் அனேகமுண்டு" என்றே அர்த்தம் செய்ய வேண்டுமேயொழிய, ரஸம், கந்தம், காமம் முதலியவைகளுக்கு பரமாத்மாவால் அபேதத்தைச் சொல்லக்கூடாது.

மற்றும்—10-வது அத்தியாயத்திலும் 'வேதானும் ஸாம வேதோஸ்மி' 'இந்த்ரியாணும் மனஸ்சாஸ்மி' 'ஐராவதம் கஜேந்த்ராணும்' இது முதலிய ஸ்லோகங்களில் ஸாமவேதம், மனஸ்ஸு, ஐராவதம் முதலியவைகளுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் அபேதம் சொல்வதைப்போல் அவிசாரதசையில் தோன்றுகிறது. ஆயினும் —'யே சைவ ஸாத்விகா பா(ஹ)வா:' என்கிற 7-12 வது கீதா ஸ்லோகம் எந்தெந்த ஸாத்விக, ராஜஸ, தாமஸ பதார்த்தங்களுமேதா அவ்வெல்லா பதார்த்தங்களும் என்னலேயே பிறந்தவைகள், என்னதீனமானவைகள் (என்னை ஆஸ்ரயித்துக்கொண்டிருப்பவைகள்) என்று சொல்வதினால் எல்லா பதார்த்தங்களுக்கும் பரமாத்மாவால் பேதத்தையே சொல்லவேண்டும்.

மற்றும்:—'அஹம் க்ருத்ஸ்னஸ்ய ஜக(ஹ)த:' (கீ..7-6.) என்கிற ஸ்லோகத்திலும் எல்லா ஜகத்திற்கும் பரமாத்மாவுக்கும் ஜன்யஜனகபாவத்தினாலும் (பிறக்கும்தன்மை பிறப்பிக்கும்

தன்மையிலும்) நாஸ்யநாஸக பாவத்திலும் பேதம் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. மற்றும் 10-வது அத்யாயத்திலுள்ள 'வக்துமர் ஹஸ்யமோஷண தி(ஹி)வ்பா ஹ்பாத்மவிபூ(ஹ-ஈ)தய:। யாபி(ஹி)ர் விபூ(ஹ-ஈ)திபி(ஹி)ர்லோகா நிமாம்ஸ்த்வம் வ்யாப்ய திஷ்டஸி' என்கிற 16-வது ஸ்லோகத்தில் 'எந்த விபூதி ரூபங்களால் இந்த ஜாவதம் முதலிய ஸகலலோகங்களை வ்யாபித்துக்கொண்டு இருக் கிறாயோ அத்தகைய (வ்யாபித்திருப்பதிலை) லோகத்தைவிட வேறான) ரூபங்களையே சொல்' என்று கேழ்க்கப்பட்டிருப்பதி னாலும்; மற்றும் 'கேஷு கேஷு சபா(ஹா)வேஷு சிந்த்யோஸி ப(ஹ)க(ஹ)வன் மயா'(10-17) என்கிற ஸ்லோகத்தில் எந்தெந்த பதார்த்தங்களில் உன்னிட த்யானத்தைச் செய்யவேண்டும்? பரமாத்மா (நீ) எந்தெந்த பதார்த்தங்களில் தன்னிட விசேஷ ஸக்தியிலை அபி(ஹி)வ்யக்தனைய் (வெளியாய்) இருக்கிறான்? என்று கேழ்க்கப்பட்டிருப்பதிலும் ஜாவதம் முதலிய பதார்த்தங் களுக்குப் பரமாத்மாவுடன் பேதமே ஸித்த(ய)மாகிறது.

மற்றும் 'அஹமாத்மா கு(ஹு)டாகேஸ ஸர்வபூ(ஹ-ஈ)தாஸய ஸ்தி(யி)த:। அஹமாதி(ஹி)ஸ்ச மத்(யி)யஞ்ச பூ(ஹ-ஈ)தாநமந்த ஏவ ச' (10-20) என்கிற ஸ்லோகத்திலுள்ள 'ஸர்வபூ(ஹ-ஈ)தாஸயஸ்தி (யி)த:' என்கிற பதத்திலை ஸர்வ ப்ராணிகளின் ஹ்ருதயத்தில் நியாமகனைய் இருக்கிறேன் என்று பேதம் சொல்லப்பட்டிருக் கிறது. 'அஹமாதி(ஹி)ஸ்ச மத்(யி)யம் ச பூ(ஹ-ஈ)தாநமந்த ஏவ ச' என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு ஸகல பதார்த்தங்களின் படைக் கும் தன்மை, நாசப்படுத்தும் தன்மை, காப்பாற்றும் தன்மை இவைகளைச் சொல்லியிருப்பதிலை பேதமே ஸித்த(ய)மாகிறது.

மற்றும் 'நதத(ஏ)ஸ்தி விநா யத் ஸ்யான்மயா பூ(ஹ-ஈ)தம் சராசரம்' (10-39) 'விஷ்டப்(ஹி)யாஹமித(ஏ)ம் க்ருத்ஸ்ன மேகாம் ஸேன ஸ்தி(யி)தோ ஜகத்' (10-42) என்கிற ஸ்லோகங்களில் ஸகல பதார்த்தங்களிலும் பரமாத்மா வ்யாப்தனையிருக்கிறான், பரமாத்மா இல்லாத பதார்த்தமே இல்லை என்று வ்யாப்யவ்யாபக பாவத்தி லும் (நிறைவித்துக்கொண்டிருக்கும் தன்மை நிறைந்திருக்கும்

தன்மையிலுமும்) எல்லா பதார்த்தங்களுக்கும் பரமாத்மாவுடன் பேதமே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

'ஸர்வகாம: ஸர்வகந்த:(ய:)' என்கிற 3-14-2-வது சாந்தோக்யமந்த்ரத்தின் சங்கராசார்யரிட வ்யாக்யானத்தில் 'த(ய)ர் மாவிருத்தோ பூ(ஹ்வ)தஷ்ட காமோஸ்மி ப(ஹ)ரதர்ஷப(ஹ)' என்கிற 7-11-வது கீதா ஸ்லோகத்தை யனுஸரித்து 'ஸர்வகாம:' என்கிற பதத்திற்கு பரமாத்மா ஸகல காமரூபன் என்று அர்த்தம் செய்யவேண்டுமென்று ஸங்கித்துக்கொண்டு—காமம் பரா தீனமானது, மற்றும் பிறப்புள்ளது. ஆகையால் பரமாத்மாவுக்குக் காமத்துடன் ஐக்கியத்தைச் சொல்லின், பரமாத்மாவுக்கு பரா தீனத்வமும், பிறப்பும் ப்ராப்தமாய் ஸ்வாதந்த்ர்யமும், அனைத்வ மும் நஷ்டமாக வேண்டியதாகிறது. ஆகையால் 'ஸர்வகாம:' என்கிற பதத்திற்கு 'ஸர்வஸ்மாச்ஸௌ காமஸ்ச ஸர்வகாம:' என்று கர்மதாரயத்தைச் செய்யாமல் 'ஸர்வே காமா: யஸ்ய' என்று பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸம் செய்துகொண்டு, காமத்திற்கு பரமாத்மாவுடன் பேதத்தையே சொல்லவேண்டும் என்று சொல்லி, 'காமோஸ்மி பரதர்ஷப' என்கிற கீதாவாக்யத்திற்கு காமம் ஈச்வராதீனம் என்று அர்த்தம் சொல்லவேண்டுமே யொழிய காமமும், ஈச்வரனும் ஒன்றே என்று சொல்லக்கூடாது என்று ஸ்பஷ்டமாய் சங்கராசார்யரே சொல்லியிருப்பதினாலும், 'ரஸோஹமப்ஸு கௌந்தேய' இது முதலிய வாக்யங்களும், பத்தாவது அத்யாயத்திலுள்ள 'வேதானாம் ஸாமவேதோஸ்மி' இது முதலிய வாக்யங்களும் ரஸம், ஸாமவேதம் முதலியவைகளுக்கு பரமாத்மாவுடன் அபேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்பது பொருந்துவதில்லை. ஆகையால் 'ய: ச்ருதிவ்யாம் திஷ்டன்' 'யோப்ஸு திஷ்டன்' இது முதலிய ச்ருதிகளுக்கு அர்த்தம் செய்திருப்பதைப்போலவே இங்கும் ரஸம், ஸாமவேதம் முதலியவைகளுக்கு நியாமகனும் ரஸாதிகளுக்கு ஸஜாதீயபதார்த்தங்களில் மேன்மையைக் கொடுப்பவனும் அவைகளில் பரமாத்மா இருக்கிறார் என்று செய்திருக்கும் அர்த்தமே ஸரியானது.

त्रिभिर्गुणमयैर्भावैरेभिस्सर्वमिदं जगत् ।
मोहितं नाभिजानाति मामेभ्यः परमव्ययम् ॥ १३ ॥

(மூ)—த்ரிபி(ஹி)ர்கு(ஹு)ணமயைர்பா(ஹா)வைரேபி:(ஹி:) ஸர்வமித
(உ)ம் ஜக(ஹ)த் ||
மோஹிதம் நாபி(ஹி) ஜாநாதி மாமேப்(ஹீ)ய: பரமவ்யயம் ||13||

(ப. உ.) த்ரிபி:(ஹி:), குணமயை:, பா(ஹா)வை:, ஏபி:(ஹி:), ஸர்வம், இத(உ)ம், ஜக(ஹ)த்| மோஹிதம், ந, அபி(ஹி)ஜாநாதி, மாம், ஏப்(ஹீ)ய:, பரம், அவ்யயம் ||

ஸர்வம் = ஸமஸ்தமான
இத(உ)ம் = இந்த
ஜக(ஹ)த் = ஞானத்தைவிட வேறுனப்ரபஞ் சம் (அஜ்ஞானி ஜனங்கள்)
கு(ஹு)ண மயை: } = ஸத்வராஜஸ் தமோகுணத்ம கங்களான (குணங்களால் மாறுத லடைந்
த்ரிபி:(ஹி:) = மூன்றுன [த)
ஏபி:(ஹி:) = இந்த
பா(ஹா)வை: = பதார்த்தங்க ளால்

மோஹி கம், (ஸத்) } = மோஹிதமாய் (மயங்கி)
ஏப்(ஹீ)ய: = இந்தஸத்வராஜஸ் தமோ குணங் களைவிட(குணங் களை)
பரம் = மீறியிருக்கும் (ஸத்வராஜஸ் தமோ குணங்க ளின் ஸம்பந்த மற்ற)
அவ்யயம் = நாசமற்ற
மாம் = என்னை
ந, அபி(ஹி) ஜாநாதி } = தெரிந்துகொள் வதில்லை.

दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया।
मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते ॥ १४ ॥

(மூ)—தை(ஹை)வீ ஹ்யேஷா கு(ஹு)ணமயீ மம மாயா து(ஹு)ரத்
யயா ||
மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே மாயா மேதாம் தரந்தி தே || 14 ||

(ப. உ.) தை(ஹை)வீ, ஹி, ஏஷா, கு(ஹு)ணமயீ, மம, மாயா, து(ஹு)
ரத்யயா | மாம், ஏவ, யே, ப்ரபத்யந்தே, மாயாம், ஏதாம், தரந்தி, தே ||

தை(ஹை) வீ [தேவ ஸ்யஇயம்] } = க்ரீடாதி குணங் களுடன் கூடிய பரமாத் மாவின் ஸம்பந்தியான
மம = என்னிட (ஸ்ரீக் ருஷ்ணனிட) அதீனமான

குணமயீ = ஸத்வராஜஸ் தமோரூபமான (ஸத்வாதி கு(ஹு)ணங்களுக் கு அபிமானி யான)
ஏஷா = இந்த

மாயா = துர்க்காதேவி
(மோஹிகா) = மோகமடையச் செய்கிறாள்.
து(ஸ்)ரத்யயா = கடப்பதற்கு அஸாத்யமானவள். (துர்க்கையாலுண்டாகும் மோஹத்தைக் கடப்போர் யாருமில்லை.)
யே = யார்
மாம், ஏவ = என்னை யே (ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனையே)
ப்ரபத்யந்தே = ஶரணமடைகிறார்களோ
தே = அவர்கள்
ஏதாம் = இந்த
மாயாம் = மாயையை
தரந்தி = கடக்கிறார்கள். (மாயையாலுண்டாகும் மோஹத்தைக் கடக்கிறார்கள்.)

न मां दुष्कृतिनो मूढाः प्रपद्यन्ते नराधमाः ।
माययाऽपहृतज्ञाना आसुरं भावमाश्रिताः ॥ १५ ॥

(மூ)—ந மாம் து(ஸ்)ஷ்க்ருதினே மூடாः ப்ரபத்(த்)யந்தே நராத(ம)மாः ||

மாயயாபஹ்ருதஜ்ஞானः ஆஸுரம் பா(வ)வமாஶ்ரிதாः || 15 ||

(ப. உ.) ந, மாம், து(ஸ்)ஷ்க்ருதினः, மூடாः, பரபத்(த்)யந்தே, நராத(ம)மாः | மாயயா, அபஹ்ருத-ஜ்ஞானः, ஆஸுரம், பா(வ)வம், ஆஶ்ரிதாः ||

து(ஸ்)ஷ்க்ருதினः = பாபகார்யங்களைச் செய்யும்
(அத ஏவ) = பாபகார்யங்களைச் செய்வதிலேயே
மூடாः = மூடரான
மாயயா = மாயையினால் (துர்க்கா தேவியால்)
அபஹ்ருத- = அபஹரிக்கப்பட்ட (நஷ்டமான)
ஞானः = நிஜமான ஞான மூள்ள
ஆஸுரம் = அஸுரஸம்பந்தியான
பா(வ)வம் = ஸ்வபா(வ)வத்தை
ஆஶ்ரிதாः = அடைந்திருக்கும்
நராத(ம)மாः = மனிதர்களில் இழிவானவர்கள்
மாம் = என்னை
ந, ப்ரபத்யந்தே = அடைவதில்லை.

அவதரணிகை:—தன்னை பஜிக்கும் புண்யவான்களிலும் தாரதம்யம் (ஏற்றத்தாழ்வு) உண்டென்று ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் சொல்லுகிறான்:—

चतुर्विधा भजन्ते मां जनास्सुकृतिनोऽर्जुन ।
आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थी ज्ञानी च भरतर्षभ ॥ १६ ॥

(மூ)—சதுர்விதா(யா) ப(ஹ)ஜந்தே மாம் ஜநா: ஸுக்ருதிநோர்ஜுன ||
ஆர்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரார்த்தார்த்தீ ஜ்ஞானீ ச ப(ஹ)ரதர்ஷப(ஹ)
|| 16 ||

(ப. உ.) சதுர்விதா:(யா:), ப(ஹ)ஜந்தே, மாம், ஜநா:, ஸுக்ருதின:, அர்ஜுன | ஆர்த:, ஜிஜ்ஞாஸு:, அர்த்தார்த்தீ, ஞானி, ச, ப(ஹ)ரதர் ஷப(ஹ) ||

ப(ஹ)ரதர் ஷப(ஹ)	= பரத குலத்தில் சிரேஷ்டனை		ப்முள்ளவன்,
அர்ஜுன	= அர்ஜுன !	ச	= மற்றும்
ஆர்த:	= ரோகாதிகளால் துக்கமடைந் திருப்பவன்,	ஜ்ஞானீ	= ஞான மூடையவன்
அர்த்தார்த்தீ	= பணம் முதலிய பதார்த்தங்களில் விருப்ப முடையவன்,	இதி	= இவ்வாறு
ஜிஜ்ஞாஸு:	= பரமாத்மாவை அறிய வேண்டு மென்கிற விருப்	சதுர் விதா:(யா:)	= நான்கு வகையோரான
		ஸுக்ருதின:	= புண்யவான் களான
		ஜநா:	= ஜனங்கள்
		மாம்	= என்னை
		பஜந்தே	= ஸேவிக்கின்றனர்.

तेषां ज्ञानी नित्ययुक्तः एकभक्तिर्विशिष्यते ।
प्रियो हि ज्ञानिनोऽत्यर्थमहं स च मम प्रियः ॥ १७ ॥

(மூ)—தேஷாம் ஞானீ நித்யயுக்த: ஏகப(ஹ)க்திர் விசிஷ்யதே ||
ப்ரியோ ஹி ஞானினோத்யர்த்தமஹம் ஸ ச மம ப்ரிய: || 17 ||

(ப. உ.) தேஷாம், ஞானீ, நித்யயுக்த:, ஏகபக்தி:, விசிஷ்யதே | ப்ரிய:, ஹி, ஞானின:, அத்யர்த்தம், அஹம், ஸ:, ச, மம, ப்ரிய: ||

நித்ய-	= நிரந்தரமும் (விடாமல்)	ஜ்ஞானீ	= ஞானியானவன்
யுக்த:	= பரமாத்மா விடத்தில் மனதுள்ள	தேஷாம்	= அந்த நான்கு வகையான ஜனங்களில்
ஏகப(ஹ) க்தி: (ஏக ஸ்மின்ஏவ ப[ஹ]க்தி: யஸ்ய ஸ:)	= என்னிடத்திலேயே முக்கிய மான பக்தியுள்ள	விசிஷ்யதே	= மேலானவனாகின்றான்.
		ஜ்ஞானின:	= ஞானிக்கு
		அஹம்	= நான்
		அத்யர்த்தம்	= மிகவும்
		ப்ரிய:	= ப்ரியன் (வேண்டி

டியவன்.)
ச = மற்றும்
ஸ: = அந்த ஞானி
மம = எனக்கு
ப்ரிய: = ப்ரியன் (வேண்டியவன்)
ஹி = ப்ரஸித்தம்.

उदारास्सर्व एवैते ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम् ।
आस्थितस्स हि युक्तात्मा मामेवानुत्तमां गतिम् ॥ १८ ॥

(மூ)—உதா(ஆ)ரா: ஸர்வ ஏவைதே ஞானீ த்வாத்மைவ மே மதம் ||
ஆஸ்தி(யி)த: ஸ ஹி யுக்தாத்மா மாமேவானுத்தமாம் க(ஹ)திம்
|| 18 ||

(ப. உ.) உதா(ஆ)ரா:, ஸர்வே, ஏவ, ஏதே, ஞானீ, து, ஆத்மா, ஏவ, மே, மதம் | ஆஸ்தி(யி)த:, ஸ:, ஹி, யுக்தாத்மா, மாம், ஏவ, அனுத்தமாம், க(ஹ)திம் ||

ஸர்வே = ஸமஸ்தான
ஏதே = இந்த நான்கு வகையோரான ஜனங்கள்
உதா(ஆ)ரா:, ஏவ = மேலானவர்களே.
ஞானீ, து = ஞானியோ
ஆத்மா, ஏவ (ஆப்தே னை திதி ஆத்மா) = என்னை (ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை) அடைபவனாகிறான். (மற்ற மூவரும் ஒருக்கால் என்னை [பரமாத்மாவை] அடையாமற்போயினும் போகலாம். ஞானிமாத்திரம் என்னை [பரமாத்மாவை] அடைந்தேதீருகிறான் [முக்தனையே தீருகிறான்])
இதி = என்று
மே = என்னிட
மதம் = அபிப்ராயம்.
ஸ: = அந்த ஞானி
அனுத்தமாம் (நிச்சயே த்தமோ யஸ்யா: ஸா) = அத்யுத்தமமான (ஸமான மற்ற)
க(ஹ)திம் = கதியை
[உத்தி(ஹி)ஷ்ய] = விரும்பி
யுக்தாத்மா (ஸன்) ஏவ = பரமாத்மாவிடத்திலேயே மனதுடையவனாய்
மாம் = என்னை
ஆஸ்தி(யி)த: (பவதி) = அடைந்தவனாக ஆகிறான்.
ஹி = நிச்சயம்.

बहूनां जन्मनामन्ते ज्ञानवान्मां प्रपद्यते ।
वासुदेवस्सर्वमिति स महात्मा सुदुर्लभः ॥ १९ ॥

(மூ)—ப(ஃ)ஹூ-னிணம் ஜன்மணமந்தே ஞானவான் மாம் ப்ர
பத்(ஈ)யதே ||
வாஸூதேவ: ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸூது(ஊ)ர்லப:(ஹ:)
|| 19 ||

(ப. உ.) ப(ஃ)ஹூனிணம், ஜன்மணம், அந்தே, ஞானவான், மாம், ப்ர பத்(ஈ)யதே | வாஸூதேவ:, ஸர்வம், இதி, ஸ:, மஹாத்மா, ஸூது (ஊ)ர் லப:(ஹ:) ||

(யோகீ)	= யோகியானவன்	மாம்	= என்னை
ப(ஃ)ஹூ-ணம்	= அநேகமான	ப்ரபத்(ஈ)யதே	= அடைகிறான்.
ஜன்மணம்	= ஜன்மங்களின்	ஸ:	= அவ்விதமான ஞானமுள்ள
அந்தே	= கடைசியில்	மஹாத்மா	= மஹாத்மா (மேன்மையுடையவன்)
வாஸூதேவ:	= வாஸூதேவன்	ஸூது (ஊ)ர்லப:(ஹ:)	= மிகவும் துர்லபன் (அறிதானவன்.)
ஸர்வம்	= ஸர்வஸ்வாமி அல்லது பூர்ணன்		
இதி	= என்கிற		
ஞான வான் பூ (ஹ்)த்வா	= ஞானமுடையவனாய்		

விசாரம் :—'ஞானீ த்வாத்மைவ' என்கிற வாக்யத்திலும் 'ஞானி பரமாத்ம ஸ்வரூபமே' என்றும், 'வாஸூதேவஸ்ஸர்வமிதி' என்கிற வாக்யத்திலும் 'எல்லாம் வாஸூதேவனின் ஸ்வரூபமே' என்றும் ஆபாதத: (மேன்மேலும்) தோன்றுகிறது. ஆனால் முன்பின் ச்லோகங்களிலும், மற்றும் வெகுப்ரமாணங்களிலும் பரமாத்மாவுக்கு ஜீவ ஜடாத்மகமான ப்ரபஞ்சத்துடன் பேதம் சொல்லப்படுவதிலும்; சங்கராசார்யரும் பிறப்புள்ள பிறருக்கடக்கமுள்ள காமாதி பதார்த்தங்களுக்கு அநுகியான ஸ்வதந்த்ரனை பரமாத்மாவுடன் ஐக்கியம் பொருந்துவதில்லை என்று சொல்லியிருப்பதிலும்; மற்றும் 'ஆப்நோதீதி ஆத்மா' என்று 'ஆத்மா' என்கிற பதத்திற்கு அடைபவன் என்று அர்த்தமாகிறபடியிலும்; 'பஹூ-னிணம் ஜன்மணமந்தே

ஞானவான் மாம் ப்ரபத்(ஜ்)யதே' (கீ. 7-19.) என்கிற ச்லோகத்திலேயே ஞானி என்னை (ஸ்ரீகிருஷ்ணனை) அடைகிறானென்று சொல்லியிருப்பதினாலும், 'ஞானீ ஆத்மா' என்கிற வாக்யத்திற்கு ஞானி என்னை அடைகிறான் என்றே அர்த்தம் செய்யவேண்டும்.

தவிர—'ஸர்வம் ஸமாப்னோஷி ததோஸி ஸர்வ:' என்கிற 11-40 வது ச்லோகத்திலுள்ள 'ஸர்வ' ஸப்தத்திற்கு 'ஸர்வ வ்யாபத்தன்' என்கிற அர்த்தத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே செய்திருப்பதினாலும்; 'ஸர்வம்' என்கிற பதத்திற்கு 'ஸர்வாப்திஸாதனம்' என்கிற அர்த்தத்தை அத்வைதிகளே செய்திருப்பதினாலும், 'உத்தம: புருஷஸ்த்வன்ய:' என்று பேதத்தையே ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தானே கண்டது: சொல்லியிருப்பதினாலும்; 'வாஸுதேவ: ஸர்வம்' என்பதற்கு 'வாஸுதேவன் பூர்ணன்' அல்லது 'ஸகல பயன்களுக்கும் ஸாதனன் (காரணன்)' என்கிற அர்த்தத்தைச் செய்யவேண்டுமேயன்றி அ ஸ் வ தந் த் ர பதார்த்தங்களுடன் பரமாத்மாவுக்கு அபேதத்தைச் சொல்லக்கூடாது.

कामैस्तैस्तैर्हृतज्ञानाः प्रपद्यन्तेऽन्यदेवताः ।
तं तं नियममास्थाय प्रकृत्या नियतास्स्वया ॥ २० ॥

(மூ)—காமைஸ் தைஸ்தைர் ஹ்ருத-ஜ்ஞாந: ப்ரபத்(ஜ்)யந்தேன்ய தே(தே)வதா: ||
தம் தம் நியமமாஸ்தா(யா)ய ப்ரக்ருத்யா நியதா: ஸ்வயா || 20 ||

(ப. உ.) காமை:, தை:, தை:, ஹ்ருத-ஜ்ஞாந:, ப்ரபத்(ஜ்)யந்தே, அன்யதே(தே)வதா:| தம், தம், நியமம், ஆஸ்தா(யா)ய, ப்ரக்ருத்யா, நியதா:, ஸ்வயா ||

தை:, தை:	= தம் தமக்கு வேண்டிய பதார்த்த விஷயங்களான	ப்பவன்' என்கிற ஞானமுடைய (பரமாத்மா ஸர்வாத்தமன், பலங்களைக் கொடுப்பவன் என்கிற ஞானமற்ற)
காமை:	= விருப்பங்களால்	
ஹ்ருத-ஜ்ஞாந:	= அபஹரிக்கப்பட்ட 'பரமாத்மாவே ஸர்வோத்தமன், ப(ஃ)லங்களைக்கொடு	ஸ்வயா = தன்னிட
		ப்ரக்ருத்யா = ஸ்வபாவத்

திரல்
நியதா: = நியமிக்கப்பட்ட ஜனங்கள்
தம், தம் = அந்தந்த தேவதைகளின் பூஜைக்காகச் சொல்லப்பட்டுள்ள
நியமம் = நியமத்தை (முறைமையை)

ஆஸ்தா (யா)ய = ஆஸ்ரயித்து (செய்து)
அன்ய தேவதா: = என்னை விடவேறான சிவன், சக்தி முதலிய தேவதைகளை
ப்ரபத்(ஜி)யந்தே = அடைகிறார்கள் (பூஜிக்கிறார்கள்.)

योयो यांयां तनुं भक्तः श्रद्धयाऽर्चितुमिच्छति ।
तस्यतस्याचलां श्रद्धां तामेव विदधाम्यहम् ॥ २१ ॥
स तया श्रद्धया युक्तस्याराधनमीहते ।
लभते च ततः कामान् मयैव विहितान्हि तान् ॥ २२ ॥

(மூ)—யோ யோ யாம் யாம் தனும் ப(ஹ)க்தः ஸ்ரத்த(ய்)யார்சிது மிச்ச(ஹ)தி ||
தஸ்ய தஸ்யாசலாம் ஸ்ரத்தா(ய்)ம் தாமேவ வித(ஹ)தா(யா)ம் யஹம் || 21 ||
ஸ தயா ஸ்ரத்த(ய்)யா யுக்தஸ் தஸ்யாராத(ய)னமீஹதே ||
லப(ஹ)தே ச ததः காமான் மயைவ விஹிதான் ஹி தான் ||22||

(ப. உ.) யः, யः, யாம், யாம், தனும், ப(ஹ)க்தः, ஸ்ரத்த(ய்)யா, அர்சிதும், இச்ச(ஹ)தி | தஸ்ய, தஸ்ய, அசலாம், ஸ்ரத்தாம், தாம், ஏவ, வித(ஹ)தா(யா)மி, அஹம் || ஸः, தயா, ஸ்ரத்த(ய்)யா, யுக்தः, தஸ்ய, ஆராத(ய)னம், ஈஹதே | லப(ஹ)தே, ச, ததः, காமான், மயா, ஏவ, விஹிதான், ஹி, தான் ||

யः, யः = யார் யார்
யாம், யாம், = எந்தெந்த
தனும் = சிவ சக்த்யாதி மூர்த்திகளை
ப(ஹ)க்தः (ஸன்) = அந்த ஸிவாதி தேவதைகளிடத்தில் பக்தியுடையவனாய்
ஸ்ரத்த (ய்)யா = ஆஸ்திக்யபுத்தியுடன்
அர்சிதும் = பூஜிப்பதற்கு
இச்ச(ஹ)தி = விரும்புகிறானோ
தஸ்ய, தஸ்ய = அவ்வவனுக்கு
தாம் = அந்த சிவாதி விஷயகமான
ஸ்ரத்தாம் ஏவ = பக்தியையே
அசலாம் = அசைவற்றதாக

அஹம் = நான்
வித(ஏ)தா } = செய்கிறேன்.
(யா)மி }
ஸ: = அவன்
தயா = அந்த சிவசக்தி யாதி விஷயகமான
ப்ரத்த } = ஆஸ்திக்ய
(ய்ய)யா } புத்தியினால்
யுக்த: = கூடியவனாய்
தஸ்ய = அந்த பரிவாதி தேவதைகளின்
ஆராத(ய) } = பூஜையை
னம் }
ஈஹதே = செய்கிறான்.
ச = மற்றும்
தத: = அந்த சிவாதி கள்ளின் பூஜையைச் செய்வதில்
லவ்
மயா, ஏவ = என்னாலேயே
விஹிதான் = கொடுக்கப் பட்ட
தான் = மக்கள், பொருள் முதலிய
காமான் = இஷ்டமான பதார்த்தங்களை
லப(ஹ)தே = அடைகிறான்.
ஹி = இது ப்ரமாணஸித்தமானது.

அவதரணிகை:—சிவன் முதலிய அன்ய தேவதைகளைப் பூஜிப்பவர்களுக்கு ப(ஹ)லம் கிடைக்குமாயின் உன்னிட பூஜையை ஏன் செய்யவேண்டும் என்கிற ஸங்கைக்குப் பதிலளிக்கிறான்:—

अन्तवत्तु फलं तेषां तद्भवत्यल्पमेधसाम् ।
देवान्देवयजो यान्ति मद्भक्ता यान्ति मामपि ॥ २३ ॥

(மூ)—அந்தவத்து ப(ஹ)லம் தேஷாம் தத் ப(ஹ)வத்யல்ப மேத(ய)ஸாம் ||
தே(தே)வான் தே(தே)வயஜோ யாந்தி மத்ப(ஹ)க்தா யாந்தி மாமபி || 23 ||

(ப. உ.) அந்தவத், து, ப(ஹ)லம், தேஷாம், தத், ப(ஹ)வதி, அல்ப-மேத(ய)ஸாம் | தே(தே)வான், தே(தே)வயஜ:, யாந்தி, மத்ப(ஹ)க்தா:, யாந்தி, மாம், அபி ||

அல்ப- = அற்பமான
மேத(ய) } = ஞான மூள்ள
ஸாம் } (பரமாத்மாவே ஸ்வதந்த்ராணய் ஸமஸ்தமான பலங்களையும் கொடுப்பவன்; சிவன் முதலியோர் அஸ்வதந்த்ரர்கள் என்கிற ஞானமற்ற)
தேஷாம் = அந்த இதர தேவதைகளைப் பூஜிக்கும் ஜனங்களுக்கு
தத் = அந்த இதர தேவதைகளின் பூஜையினால்

டாகும்
ப(ஹ)லம் = ப(ஹ)லன்
அந்தவத், து (ஏவ) } = நாசமுள்ளதே (அனித்யமானதே)
ப(ஹ)வதி = ஆகிறது.
அதுஎப்படி எனின்:-
தே(தே)வயஜ: } = இதர தேவதைகளைப் பூஜிப்பவர்கள்
தே(தே)வான் } = அந்த சிவாதி தேவர்களை
யாந்தி = அடைகிறார்கள்.
மத்ப(ஹ)க்தா: } = என்னிட பக்தர்கள்
மாம், அபி = தேவர்களை அடைந்து கடைசியில் என்னையும்
யாந்தி = அடைகிறார்கள்.

(க. உ.) என்னிட பக்தர்கள் இதர தேவதைகளை யடைந்தபோதிலும் கடைசியில் ஸ்ரீக்ருஷ்ண பரமாத்மாவான என்னையும் அடைந்தே தீருகிறார்கள் என்றால் முக்தராகிறார்கள். சிவன் முதலிய அன்ய தேவதைகளைப் பூஜிப்பவர்கள் சிவாதி தேவர்களை அடைகிறார்களேயொழிய முக்தராவதில்லை. ஆகையால் நித்ய புருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தை அபேக்ஷிப்பவர்கள் என்னையே முக்கியமாய்ப் பூஜிக்கவேண்டும். இதர தேவதைகளை என்னிட (கிருஷ்ணனின்) பரிவாரங்களென்று பூஜிக்கவேண்டும்.

अव्यक्तं व्यक्तिमापन्नं मन्यन्ते मामबुद्धयः ।
परं भावमजानन्तो ममाव्ययमनुत्तमम् ॥ २४ ॥

(மூ)—அவ்யக்தம் வ்யக்திமாபன்னம் மன்யந்தே மாமபு(ஹ்ரு)த்த(ய்ய)யः ॥

பரம் பா(ஹா)வமஜானந்தः மமாவ்யயமனுத்தமம் ॥ 24 ॥

(ப. உ.) அவ்யக்தம், வ்யக்திம், ஆபன்னம், மன்யந்தே, மாம், அபு(ஹ்ரு)த்த(ய்ய)யः | பரம், பா(ஹா)வம், அஜானந்தः, மம, அவ்யயம், அனுத்தமம் ॥

மம = என்னிட
பரம் = பிறரைவிட வேறேயான
அவ்யயம் = நாசமற்ற
அனுத்தமம் (நவித்யதே உத்தமம் யஸ்மாத் தத்) = அத்யுத்தமமான
பா(ஹா)வம் = ஸ்வரூபத்தை
அஜானந்தः = தெரிந்து கொள்ளாத
அபு(ஹ்ரு)த்த(ய்ய)யः = அற்பஞானிகள்
அவ்யக்தம் = ப்ராக்ருத தேஹமற்ற
மாம் = என்னை
வ்யக்திம் = ப்ராக்ருத

தேகத்தை ஆபன்னம்	= அடைந்த வனுக	மன்யந்தே	= தெரிந்துகொள் கிறார்கள்.

नाहं प्रकाशस्सर्वस्य योगमायासमावृतः ।
मूढोऽयं नाभिजानाति लोको मामजमव्ययम् ॥ २५ ॥

(மூ)—நாஹம் ப்ரகாஶ: ஸர்வஸ்ய யோக(ஂ)மாயா ஸமாவ்ருத: ||
மூடோயம் நாபி(ஜி)ஜானாதி லோகோ மாமஜமவ்யயம் || 25 ||

(ப. உ.) ந, அஹம், ப்ரகாஶ:, ஸர்வஸ்ய, யோக(ஂ)-மாயா-ஸமாவ்ருத:| மூட:, அயம், ந, அபி(ஜி)ஜானாதி, லோக:, மாம், அஜம், அவ்யயம் ||

அஹம்	= நான் (ஸ்ரீகிருஷ்ணன்)	ஸர்வஸ்ய	= எல்லா ஜனங்களுக்கும்
யோக(ஂ)-	= யோகம் (என்னிட ஸாமர்த்தியம்)	ப்ரகாஶ:	= ஞானவிஷயமாக
மாயா-	= மாயை (தூர்க்கை) இவர்களால்	ந	= ஆவதில்லை.
ஸமாவ்ருத: (ஸன்) (யோகஂ மாயாஸமாவ்ருத:)	= மூடப்பட்டவனாய்	அத:	= இக்காரணத்தினால்
		அயம்	= இந்த
		மூட:	= மூடரான
		லோக:	= ஜனங்கள்
		அஜம்	= பிறப்பற்ற
		அவ்யயம்	= நாசமற்ற
		மாம்	= என்னை
		ந, அபி(ஜி)ஜானாதி	= தெரிந்துகொள்வதில்லை.

அவதாரணிகை :—இருவர் நடுவில் தெரை போட்டிருக்குமாயின் ஒருவருக்கொருவர் எப்படி காணப்படுவதில்லையோ அப்படியே, மாயையினால் நீ (கிருஷ்ணன்) மூடப்பட்டிருப்பதினால் ஜனங்களால் நீ கண்டுகொள்ளப்படாமலிருப்பாயாயின் உனக்கும் ஜனங்கள் காணப்படமாட்டார்களல்லவோ என்கிற சங்கைக்குப் பதிலளிக்கிறான் :—

वेदाहं समतीतानि वर्तमानानि चार्जुन ।
भविष्याणि च भूतानि मां तु वेद न कश्चन ॥ २६ ॥

(மூ)—வேதா(ஹா)ஹம் ஸமதீதானி வர்தமாநானி சார்ஜுந ||
ப(ஹ)விஷ்யாணி ச பூ(ஹூ)தானி மாம் து வேத(ஹ) ந கஸ்
சன || 26 ||

(ப. உ.) வேத(ஹ), அஹம், ஸமதீதானி, வர்தமாநானி, ச, அர்ஜுந | ப(ஹ)விஷ்யாணி, ச, பூ(ஹூ)தானி, மாம், து, வேத(ஹ), ந, கஃ, சந ||

அர்ஜுந = ஓ அர்ஜுனா!
அஹம் = நான்
ஸமதீதானி = கடந்துபோன
பூ(ஹூ)தானி = ப்ராணிகளையும்
வேத(ஹ) = தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன்.
ச = மற்றும்
வர்தமாநானி = இப்போதிருக்கும் ப்ராணிகளையும்
ப(ஹ)விஷ்யாணி, ச = இனிமேலுண்டாகும் ப்ராணிகளையும்
[வேத(ஹ)] = அறிந்துகொண்டிருக்கிறேன்.
மாம், து = என்னையோ
கஃ, சன = யாரும்
[ந, வேத(ஹ)] = இருந்தது இருந்தாற்போல் அறிவதில்லை.

(க. உ.)—அந்த மாயை (தெரை) ஜனங்களின் ஞானத்திற்குத் தடையாகிறதேதொழிய எனக்கு ஜனங்களின் ஞானமுண்டாவதற்குத் தடையாவதில்லை.

इच्छाद्वेषसमुत्थेन द्वन्द्वमोहेन भारत ।
सर्वभूतानि संमोहं सर्गे यान्ति परन्तप ॥ २७ ॥

(மூ)—இச்சா(ஹா)த்(ஜ்)வேஷ ஸமுத்தே(யே)ன த்(ஜ்)ந்த்(ஜ்)வ
மோஹேந பாரத ||
ஸர்வபூ(ஹூ)தானி ஸம்மோஹம் ஸர்கே(ஸே) யாந்தி பரந்
தப || 27 ||

(ப. உ.) இச்சா(ஹா)-த்(ஜ்)வேஷ-ஸமுத்தே(யே)ன, த்வ(ஜ்)ந்த்(ஜ்)வ-மோஹேந, பா(ஹா)ரத | ஸர்வபூ(ஹூ)தாநி, ஸம்மோஹம், ஸர்கே(ஸே), யாந்தி, பரந்தப ||

பரந்தப = சத்ருக்களைத் தபிக்கச் செய்பவனும்
பாரத = அர்ஜுனா!
ஸர்வபூ(ஹூ)தானி = ஸமஸ்தப்ராணிகளும்
இச்சா(ஹா)த்(ஜ்)வேஷ- = விருப்பம் பகை இவைகளால்
ஸமுத்தே(யே)ன = பிறந்த

மல் இது இஷ்ட மானதுஎன்கிற இது முதலிய அஜ்ஞானத் தினால்)

ஸர்கே(ஏ) = ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் (ஸ்ருஷ்டி காலம் முதல்)

ஸம்மோஹம் = மித்யா ஞானத்தை

யாந்தி = அடைகிறார்கள்.

த்வ(ஜ்)ந்த் } = ஸுக துக்கம், லாப நஷ்டம் முதலிய பதார்த்த விஷயக மான

மோஹன = மோஹத்தினல் (துக்கம் எவ் வாறு விடத்தக் கதோ அவ்வா ரே விஷய ஸுக மும் விடத்தக் கது என்றறியா

येषां त्वन्तगतं पापं जनानां पुण्यकर्मणाम् ।
ते द्वन्द्वमोहनिर्मुक्ताः भजन्ते मां दृढव्रताः ॥ २८ ॥

(மூ)—ஏஷாம் த்வந்தக(ஏ)தம் பாபம் ஜனானம் புண்யகர்மணாம் ॥
தே த்(ஜ்)வந்த்(ஜ்)வ-மோஹ-நிர்முக்தாः ப(ஹ)ஜந்தே மாம்
த்ருடவ்ரதாः ॥ 28 ॥

(ப. உ.) ஏஷாம், து, அந்தக(ஏ)தம், பாபம், ஜனானம், புண்யகர்மணாம்|
தே, த்(ஜ்)வத்(ஜ்)வ-மோஹ-நிர்முக்தாः, ப(ஹ)ஜந்தே, மாம், த்ருடவ்ரதாः ॥

யேஷாம் = எந்த

புண்ய- = புண்யகரமான

கர்மணம் = கர்மங்களைச் செய்யும்

ஜனானம் = ஜனங்களின்

பாபம் = பாவமானது

அந்த க(ஏ)தம் } = முடிவடைந்திருக்கிறதோ

தே, து (ஏவ) = அவர்களே

த்(ஜ்)வந்த் (ஜ்)வ- } = சுக துக்கம், லாப நஷ்டம் முதலிய விஷயங்களான

மோஹ- = மோகத்தி னின்றும்

வினிர்முக்தாः (ஸந்தः) } = விடுதலை யடைந்தவர்களாய்

த்ருட- = ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனையே எப்பொழுதும் ஸேவிக்கவேண்டும் என்கிற த்ருடமான

வ்ரதாः (ஸந்தः) } = ஸங்கல்பமுள்ளவர்களாய்

மாம் = என்னை

ப(ஹ)ஜந்தே = பஜிக்கிறார்கள்.

जरामरणमोक्षाय मामाश्रित्य यतन्ति ये ।
ते ब्रह्म तद्विदुः कृत्स्नमध्यात्मं कर्म चाखिलम् ॥ २९ ॥

(மூ)—ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தி யே ||
தே ப்ரஹ்ம தத்விது:(ஊ:) க்ருத்ஸ்னமத்(யீ)யாத்மம் கர்ம
சாகி(வி)லம் || 29 ||

(ப. உ.) ஜரா-மரண-மோக்ஷாய, மாம், ஆஶ்ரித்ய, யதந்தி, யே | தே, ப்ரஹ்ம, தத், விது:(ஊ:), க்ருத்ஸ்னம், அத்(யீ)யாத்மம், கர்ம, ச, அகி(வி)லம் ||

யே	= யார்	தே	= அவர்கள்
ஜரா-	= கிழத்தனம்	தத்	= அந்த
மரண-	= மரணம் இவை களால்	ப்ரஹ்ம	= ப்ரஹ்மத்தை
மோக்ஷாய	= விடுவிக்கப் படுவதற்காக (மோக்ஷத்தை யடைவதற் காக)	விது:(ஊ:)	= தெரிந்து கொள்ளுகிறார் கள்.
மாம்	= என்னை	க்ருத்ஸ்னம்	= ஸமஸ்தமான
ஆஶ்ரித்ய	= ஆஶ்ரயித்துக் கொண்டு	அத்யாத்மம்	= அத்யாத்மத்தையும்
யதந்தி	= முயற்சிக்கிறார் களோ	அகி(வி)லம்	= ஸமஸ்தமான
		கர்ம, ச	= கர்மத்தையும்
		விது:(ஊ:)	= தெரிந்து கொள்ளுகிறார் கள்.

साधिभूताधिदैवं मां साधियज्ञं च ये विदुः ।
प्रयाणकालेऽपि च मां ते विदुर्युक्तचेतसः ॥ ३० ॥

(மூ)—ஸாதி(யி)பூ(ஊ)தாதி(யி)தை(ஐ)வம் மாம் ஸாதி(யி)யஜ்ஞம்
ச யே விது:(ஊ:) ||
ப்ரயாணகாலேபி ச மாம் தே விது(ஊ)ர்யுக்தசேதஸ: || 30 ||

(ப. உ.) ஸாதி(யி)பூ(ஊ)தாதி(யி)தை(ஐ)வம், மாம், ஸாதி(யி)யஜ்ஞம், ச, யே, விது:(ஊ:) | ப்ரயாணகாலே, அபி, ச, மாம், தே, விது:(ஊ:), யுக்தசேதஸ: ||

யே	= யார்	ஸாதி(யி) யஜ்ஞம்	= அதி(யி) யஜ்ஞத் துடன் கூடிய
ஸாதி(யி) பூ(ஊ)தா தி(யி)தை (ஐ)வம்	= அதி(யி)பூ(ஊ) தம் அதி(யி)தை வம் இவைகளு டன் கூடிய	மாம்	= என்னை
ச	= மற்றும்	விது:(ஊ:)	= தெரிந்து கொள்ளுகிறார் களோ

ச	= மற்றும்	யுக்த-	= பரமாத்மா விடத்தில் வைக்கப்பட்ட
ப்ரயாண காலே, அபி	= மரணகாலத்திலும்	சேதஸ:	= மனதுடையவர்கள் (என்று தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது.)
மாம்	= என்னை		
வித:(ஜா:)	= தெரிந்து கொள்ளுகிறார்களோ		
தே	= அவர்கள்		

அத்யாத்மம், அதிபூதம், அதிதைவம், அதியஜ்ஞம் என் பவைகள் யாது என்பதை மேல் அத்யாயத்தில் விவரிக்கிறான்.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்

ஜ்ஞான விஜ்ஞான யோகமென்னும்

ஏழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

अर्जुन उवाच—

किं तद्ब्रह्म किमध्यात्मं किं कर्म पुरुषोत्तम ।
अधिभूतं च किं प्रोक्तम् अधिदैवं किमुच्यते ॥ १ ॥

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—கிம் தத் ப்ரஹ்ம கிமத்(யீ)யாத்மம் கிம் கர்ம புருஷோத்தம ||
அதி(யி)பூ(பூ)தம் ச கிம் ப்ரோக்தமதி(யி)தை(ஏ)வம்
கிமுச்யதே || 1 ||

(ப. உ.) கிம், தத், ப்ரஹ்ம, கிம், அத்(யீ)யாத்மம், கிம், கர்ம, புருஷோத்தம | அதி(யி)பூ(பூ)தம், ச, கிம், ப்ரோக்தம், அதி(யி)தை(ஏஎ)வம், கிம், உச்யதே ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்	கிம்	= யாது?
உவாச	= கேட்கிறான்.	ச	= மற்றும்
புருஷோத்தம	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண!	அதி(யி)பூ(பூ)தம்	= அதிபூதம்
தத்	= உன்னால் முன் அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்ட	கிம் (இதி)	= என்று
		ப்ரோக்தம்	= சொல்லப்பட்டிருக்கிறது?
ப்ரஹ்ம	= ப்ரஹ்மம்	அதி(யி)தை(ஏஎ)வம்	= அதிதைவமும்
கிம்	= எது?	கிம் (இதி)	= என்று
அத்(யீ)யாத்மம்	= அத்யாத்மம்	உச்யதே	= சொல்லப்படுகிறது.
கிம்	= எது?		
கர்ம	= கர்மம்		

अधियज्ञः कथं कोऽत्र देहेऽस्मिन्मधुसूदन ।
प्रयाणकाले च कथं ज्ञेयोऽसि नियतात्मभिः ॥ २ ॥

(மூ)—அதி(யி)யஜ்ஞ: கத(ஏ)ம் கோத்ர தே(ஏ)ஹஸ்மின் மது
(ஸூ)ஸூதன(ஊ)ன ||
ப்ரயாணகாலே ச கத(ஏ)ம் ஞேயோஸி நியதாத்மபி:(ஹி:) || 2 ||

(ப. உ.) அதி(யி)யஜ்ஞ:, கத(ய)ம், க:, அத்ர, தே(தே)ஹே, அஸ்மின், மது(ய)ஸூதன(ந)ன | ப்ரயாணகாலே ச, கத(ய)ம், ஜ்ஞேய:, அஸி, நியதாத்மபி:(பி:) ||

மது(ய)ஸூதன(ந)ன	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண!	ச	= மற்றும்
அஸ்மின்	= இந்த	ப்ரயாண காலே	= இறக்கும் சமயத்தில்
தே(தே)ஹே	= சரீரத்தில்	நியத-	= நியமிக்கப்பட்ட
அதி(யி) யஜ்ஞ:	= அதி(யி)யஜ்ஞன்	ஆத்மபி:(பி):	= மனதுள்ள மனிதர்களால்
க:	= யார்?	கத(ய)ம்	= எவ்வாறு
அத்ர	= இச்சரீரத்தில்	ஜ்ஞேய:	= தெரிந்து கொள்ளப்படுபவன்
கத(ய)ம்	= எப்படியிருக்கிறான்?	அஸி	= இருக்கிறாய்?

श्रीभगवानुवाच—

अक्षरं ब्रह्म परमं स्वभावोऽध्यात्ममुच्यते ।
भूतभावोद्भवकरो विसर्गः कर्मसंज्ञितः ॥ ३ ॥

ஸ்ரீ பகவானுவாச = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—அக்ஷரம் ப்ரஹ்ம பரமம் ஸ்வபா(பா)வோத்(தி)யாத்மமுச்யதே||

பூ(பூ)தபா(பா)வோத்ப(ற்)வகரோ விஸர்க:(க:)கர்ம

ஸம்ஜ்ஞித: || 3 ||

(ப. உ.) அக்ஷரம், ப்ரஹ்ம, பரமம், ஸ்வபா(பா)வ:, அத்(தி)யாத்மம், உச்யதே | பூ(பூ)தபா(பா)வோத்ப(ற்)வகர:, விஸர்க:(க:), கர்ம-ஸம்ஜ்ஞித: ||

ப்ரஹ்ம	= ப்ரஹ்மமென்று சொல்லப்படுவது	திருல் சொல்லப்படுகிறுளென்னும் ஸந்தேஹம் உண்டாகாமலிருப்பதற்காகவே 'உத்தமாக்ஷரம்' என்று! சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.) [நான்குவகைநாசங்களையுமற்றது.
பரமம்	= மேலான	
அக்ஷரம்	= அக்ஷரம்(லக்ஷ்மீதேவியும் அக்ஷரஸப்தவாச்யளாயிருப்பதிருல் ப்ரஹ்மம் அக்ஷரம் என்றுல் அந்த லக்ஷ்மியே இங்கு ப்ரஹ்மஸப்தத்	

ஸ்வபா (ஹா)வ: } = ஜீவனுக்கு உபகாரகமாயிருக்கும் ஸரீரம், இந்த்ரியங்கள் முதலியபதார்த்தங்கள்

அத்(யீ) யாத்மம் (இதி) } = அத்(யீ)யாத்மமென்று

உச்யதே = சொல்லப் படுகிறது.

பூ(ஹூ) தபா(ஹா) வோத்(ஜீ) ப(ஹ)வகர: } = ஜீவர்களையும், ஜடபதார்த்தங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கும்

விஸர்க:(ஸ) = ஸ்ருஷ்டி-வ்யாபாரம் (பரமாத்மாவின் ஸ்ருஷ்டி-வ்யாபாரம்)

கர்மஸம்ஜ்ஞித: } = கர்மமென்று சொல்லப்படுகிறது.

अधिभूतं क्षरो भावः पुरुषश्चाधिदैवतम् ।
अधियज्ञोऽहमेवात्र देहे देहभृतां वर ॥ ४ ॥

(மூ)—அதி(யி)பூ(ஹூ)தம் க்ஷரோபா(ஹா)வ: புருஷஸ்சாதி(யி)தை(ஜெ)வதம் ||

அதி(யி)யஜ்ஞோஹமேவாத்ர தே(ஜே)ஹே தே(ஜே)ஹப்(ஹீ)ருதாம் வர || 4 ||

(ப. உ.) அதி(யி)பூ(ஹூ)தம், க்ஷர:, பா(ஹா)வ:, புருஷ:, ச, அதி(யி)தை(ஜெ)வதம் | அதி(யி)யஜ்ஞ:, அஹம், ஏவ, அத்ர, தே(ஜே)ஹே, தே(ஜே)ஹப்(ஹீ)ருதாம், வர ||

தேஹப் (ஹீ)ருதாம் } = ஸரீரத்தைத் தரித்தவர்களில்

வர = ஸ்ரேஷ்டனே அர்ஜுனே!

க்ஷர: = நாஸமடையும்

பா(ஹா)வ: = பதார்த்தங்களின் கூட்டம்

அதி(யி)பூ(ஹூ)தம் } = அதிபூதமென்று சொல்லப்படுகிறது.)

=மற்றும்

அதி(யி)தை(ஜெ)வதம் } = அதி(யி)தைவம்

புருஷ: = ஹிரண்யகர்பன் (சதுர்முக ப்ரஹ்மா)

அத்ர = இந்த

தே(ஜே)ஹே = சரீரத்தில் (இருக்கும்)

அதி(யி)யஜ்ஞ: } = அதி(யி)யஜ்ஞன்

அஹம் ஏவ = நானே.

अन्तकाले च मामेव स्मरन्मुक्त्वा कलेवरम् ।
यः प्रयाति स मद्भावं याति नास्त्यत्र संशयः ॥ ५ ॥

(மூ)—அந்தகாலே ச மாமேவ ஸ்மரன் முக்த்வா களேவரம் ||
யः ப்ரயாதி ஸ மத்(த்)பா(ஹா)வம் யாதி நாஸ்த்யத்ர ஸம்ஶயः|| 5 ||

(ப. உ.) அந்தகாலே, ச, மாம், ஏவ, ஸ்மரன், முக்த்வா, களேவரம் | யः, ப்ரயாதி, ஸः, மத்(த்)பா(ஹா)வம், யாதி, ந, அஸ்தி, அத்ர, ஸம்ஶயः ||

யः = எவன்
அந்த காலே, ச = மரணகாலத்திலும்
மாம், ஏவ = என்னையே (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையே)
ஸ்மரன் (ஸன்) = நினைப்பவனாய்
களேவரம் = ஸரீரத்தை
முக்த்வா = விட்டு
ப்ரயாதி = போகிறானே
ஸः = அவன்
மத்(த்)பா (ஹா)வம் மயிபா (ஹா)வம் = என்னுள்ளிருப்பை (மோக்ஷத்தை)
யாதி = அடைகிறான்.
அத்ர = இவ்விஷயத்தில்
ஸம்ஶயः = ஸந்தேஹம்
ந, அஸ்தி = இல்லை.

यं यं वाऽपि स्मरन्भावं त्यजत्यन्ते कलेवरम् ।
तं तमेवैति कौन्तेय सदा तद्भावभावितः ॥ ६ ॥

(மூ)—யம் யம் வாபி ஸ்மரன் பா(ஹா)வம் த்யஜத்யந்தே களேவரம் ||
தம் தமேவைதி கௌந்தேய ஸதா(ஆ) தத்(த்)பா(ஹா)வ
பா(ஹா)விதः || 6 ||

(ப. உ.) யம், யம், வா, அபி, ஸ்மரன், பா(ஹா)வம், த்யஜதி, அந்தே, களேவரம் | தம், தம், ஏவ, ஏதி, கௌந்தேய, ஸதா(ஆ), தத்(த்)பா(ஹா)வ பா(ஹா)விதः ||

கௌந்தேய = அர்ஜுன!
ஸதா(ஆ) = எப்பொழுதும்
தத்(த்)பா (ஹா)வ பா(ஹா) விதः (தஸ்மின் பா[ஹா]வः தத்[த்]பா[ஹா]வः தேன பா[ஹா]விதः) = அந்த பதார்த்தத்திலேயே மனதிருப்பதால் அந்த பதார்த்தமான விஷயமான நினைவையுண்டாக்கும் ஸம்ஸ்காரமுடைய மனிதன்
அந்தே = மரண காலத்தில்
யம், யம், வா = ஏதேதேயா கட்டும் (எந்ததெந்த)
பா(ஹா)வம் = பதார்த்தத்தை
ஸ்மரன் (ஸன்) = நினைப்பவனாய்
களேவரம் = தேஹத்தை
த்யஜதி = விடுகிறானே
தம், தம், ஏவ = அந்தந்த பதார்த்தத்தையே
ஏதி = அடைகிறான்.

तस्मात्सर्वेषु कालेषु मामनुस्मर युध्य च ।
मय्यर्पितमनोबुद्धिः मामेवैष्यस्यसंशयम् ॥ ७ ॥

(மூ)—தஸ்மாத் ஸர்வேஷு காலேஷு மாமனுஸ்மர யுத்(த்⁻)ய ச ||
மய்யர்பித மனோபு(வ²)த்தி(யீ)ர் மாமேவைஷ்யஸ்யஸம்ஶயம்
|| 7 ||

(ப. உ.) தஸ்மாத், ஸர்வேஷு, காலேஷு, மாம், அனுஸ்மர, யுத்(த்⁻)ய, ச | மயி, அர்பித-மனோ-புத்தி:(யீ:), மாம், ஏவ, ஏஷ்யஸி, அஸம்ஶயம் ||

தஸ்மாத் = விடாமற் செய்யும் என்னிடு நினைவு, மோக்ஷத்திற்குக்காரண மான மரண காலத்திலுண் டாகும் என்னிட (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிட) நினைவுக்குக் காரண மாதலால்
ஸர்வேஷு = எல்லா
காலேஷு = காலங்களிலும்
மாம் = என்னை
அனுஸ்மர = நினைத்துக் கொண்டிரு.
ச = மற்றும்
மயி = என்னிடத்தில்
அர்பித- = வைக்கப்பட்ட
மன:- = மனது
புத்தி: (ஸன்) = புத்தி இவை களையுடைய வனுய்
யுத்(த்⁻)ய = போர் செய்க.
அஸம்ஶய(ம்) (யதா(யீ)பவதி ததா(யீ)) = ஸந்தேதமின்றி
மாம், ஏவ = என்னையே
ஏஷ்யஸி = அடைவாய். (சேருவாய்).

अभ्यासयोगयुक्तेन चेतसा नान्यगामिना ।
परमं पुरुषं दिव्यं याति पार्थानुचिन्तयन् ॥ ८ ॥

(மூ)—அப்(ஹீ)யாஸ-யோக(ஃ)-யுக்தேன சேதஸா நான்ய-கா(ஃ)மினு
பரமம் புருஷம் தி(ஹி)வ்யம் யாதி பார்த்தா(ஃ)னு சிந்தயன் ||8||

(ப. உ.) அப்(ஹீ)யாஸ-யோக(ஃ)-யுக்தேன, சேதஸா, நான்யகா(ஃ)மினு | பரமம், புருஷம், தி(ஹி)வ்யம், யாதி, பார்த்த, அனுசிந்தயன் ||

பார்த்த = அர்ஜுன!
அப்யாஸ- = அடிக்கடி முயற்சி என்னும்
யோக(ஃ)- = உபாயத்துடன்
யுக்தேன = கூடிய
நான்யகா (ஃ)மினு = பரமாத்மாவை தவிர வேறு விஷயங்களில்

	போகாம லிருக்கும்		யிருக்கும் என்னை (ஸ்ரீகிருஷ்ணனை)
சேதஸா திர(ஸி)வ்யம்	= மனதிலல் = விளையாட்டு முதலிய குணங்களுடன் கூடிய	அனுசிந்தயன்	= தியானம் செய்துகொண்டிருக்கும் மனிதன்
பரமம் புருஷம் (புரி ஶய தே திவி)	= உத்தமனை = எல்லோருடைய தேஹங்களில் நியாமகனை	யாதி	= (பரமாத்மாவையே) அடைகிறான்.

அவதாரணிகை:—உன்னை எவ்வாறு ஸ்மரிக்கவேண்டும் என்னும் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லுகிறான்:—

कविं पुराणमनुशासितारं अणोरणीयांसमनुस्मरेद्यः ।
सर्वस्य धातारमचिन्त्यरूपं आदित्यवर्णं तमसः परस्तात् ॥ ९ ॥
प्रयाणकाले मनसाऽचलेन भक्त्या युक्तो योगबलेन चैव ।
भ्रुवोर्मध्ये प्राणमावेश्य सम्यक् स तं परं पुरुषमुपैति दिव्यम् ॥ १० ॥

(மூ)—கவிம் புராணமனுஶாஸிதார-
மணோரணீயாம்ஸமனுஸ்மரேத்(ஈ) யः ||
ஸர்வஸ்ய தா(யா)தாரமசிந்த்யரூப-
மாதி(ஹி)த்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத் || 9 ||

ப்ரயாணகாலே மனஸாசலேன
ப(ஹ)க்த்யா யுக்தோ யோக(ஹ)ப(வ)லேன சைவ ||
ப்(ஹீ)ருவோர்மத்(யீ)யே ப்ராணமாவேஶ்ய ஸம்யக்
ஸ தம் பரம் புருஷமுபைதி தி(ஹி)வ்யம் || 10 ||

(ப. உ.) கவிம், புராணம், அனுஶாஸிதாரம், அணோ:, அணீயாம்ஸம், அனுஸ்மரேத், யः | ஸர்வஸ்ய, தா(யா)தாரம், அசிந்த்யரூபம், ஆதி(ஹி)த்ய வர்ணம், தமஸ:, பரஸ்தாத் || ப்ரயாணகாலே, மனஸா, அசலேன, ப(ஹ)க்த்யா, யுக்த:, யோக(ஹ)ப(வ)லேன, ச, ஏவ | ப்(ஹீ)ருவோ:, மத்(யீ)யே, ப்ராணம், ஆவேஶ்ய, ஸம்யக், ஸ:, தம், பரம், புருஷம், உபைதி, தி(ஹி)வ்யம் ||

யः = எவன்
கவிம் = ஸர்வஜ்ஞனை
புராணம் = அநாதியான
அநுஶாஸிதாரம் = எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ஶாஸகனை (தண்டிப்பவனை)
அணோः = ஸூக்ஷ்ம பதார்த்தத்தைவிட
அணீயாம்ஸம் = மிகவும் ஸூக்ஷ்மனை
ஸர்வஸ்ய = ஸகலஜனங்களுக்கு
தா(ஶா)தாரம் = தரிப்பவனும், ரக்ஷகனுமாகிய
அசிந்த்ய- = ஸம்பூர்ணமாகத் தெரிந்து கொள்வதற்கு அஶக்யமான
ரூபம் = ரூபமுடைய
ஆதி(தி)த்யவர்ணம் = ஸூர்யனின் வர்ணத்தைப் போன்ற வர்ணமுடைய
தமஸः = ஸாத்வராஜஸ் தமோகுணத்மகமான ப்ரக்ருதியை
பரஸ்தாத் = கடந்தவனை (குணத்ரய ஸம்ப(ஹ)ந்தமற்றவனை)
(ஸ்தி[யி]தம்) = இருக்கும் பரமாத்மா

வை
ப(ஹ)க்த்யா- = பக்தியோடு
யுக்தः (ஸன்) = கூடினவனாய்
ப்ரயாண காலே = மரணகாலத்தில்
ச = மற்றும்
யோக(ஹ)ப(ஹ)லேன = வாயு ஜயரூபமான பலத்தால்
ப்(ஹ்)ருவோः = புருவங்களின்
மத்(யி)யே = நடுவில்
ப்ராணம் = ப்ராணவாயுவை
ஆவேஶ்ய = ப்ரவேஶிக்கச் செய்து
அசலேன = பரமாத்மாவிடமிருந்து அணையாதிருக்கும்
மனஸா = மனதினால்
ஸம்யக் = நன்றாக
அநுஸ்மரேத் = ஸ்மரிக்கின்றானோ
ஸः = அவன்
தி(ஹி)வ்யம் = க்ரீடை (விளையாட்டு) முதலியகுணவிபூஷிதனை
பரம் = உத்தமனை
தம் = அந்த
புருஷம் = பரமாத்மாவை
உபைதி = அடைகிறான். (சேருகிறான்).

(க. உ.):—"மாம் ஏஷ்யஸி" என்று 7-வது ஶ்லோகத்திலும், "பாம் புருஷம் யாதி" என்று 8-வது ஶ்லோகத்திலும் "பரம் புருஷமுபைதி" என்று 10-வது ஶ்லோகத்திலும், ஜீவன் பரமாத்மாவை அடைகிறானென்று சொல்லியிருப்பதாலும்;

7-வது ஸ்லோகத்தில் "மய்யர்பித மநோபுத்(வா)தி:(யு:)" "மாமேவைஷ்யஸி" என்னும் வாக்யங்களினால் பரமாத்மாவிடத்தில் மனதை வைத்தவர்கள் பரமாத்மாவையே அடைகிறார்கள் என்று சொல்லியிருப்பதினாலும்; "தம் தமேவைதி கௌந்தேய ஸதா(ஆ) தத்(ஈ)பா(ஆ)வ பா(ஆ)வித:" என்னும் ஆறுவது ஸ்லோகத்தில் "தஸ்மின் பா(ஆ)வ: தத்(ஈ)பா(ஆ)வ:" என்று பரமாத்மாவிடத்தில் மனதை வைத்தவர்கள் பரமாத்மாவை அடைகிறார்களென்று சொல்லியிருப்பதினாலும்; ப்ராப்ய ப்ராபகபாவத்தால் பே(ஏ)த(உ)த்தைச்சொல்லியிருப்பதினாலும்; 'ஸ்மரன் மத்(ஈ)பா(ஆ)வம் யாதி' என்கிற ஐந்தாவது ஸ்லோகத்திலும் பரமாத்மாவை ஸ்மரித்துக்கொண்டு (பரமாத்மாவிடத்தில் மனதை வைத்து) மரணமடைபவன் "மத்(ஈ)பா(ஆ)வம்" என்னிடத்தில் (பரமாத்மாவிடத்தில்) இருப்பை (மோக்ஷத்தை) அடைகிறானென்று அர்த்தம் செய்யவேண்டுமேயல்லாது "மம பா(ஆ)வ: மத்(ஈ)பா(ஆ)வ:" க்ருஷ்ணத்வத்தை அடைகிறானென்று (பரமாத்மாவே ஆகிறானென்று) அர்த்தம் செய்யக்கூடாது. அத்(ஈ)வைத மதத்தின்படிக்கு ஜீவன் எப்பொழுதும் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமேயாயிருக்கிறபடியாலும், ப்ரஹ்மத்தை அடைகிறானென்பதும், க்ருஷ்ணன் ஸகுணனைபடியால், ஜீவனே கிருஷ்ணனாகிறானென்பதும் பொருந்துவதில்லை.

यदक्षरं वेदविदो वदन्ति विशन्ति यद्यतयो वीतरागाः ।
यदिच्छन्तो ब्रह्मचर्यं चरन्ति तत्ते पदं सङ्ग्रहेण प्रवक्ष्ये ॥ ११ ॥

(மூ)—யத(உ)க்ஷரம் வேத(உ)விதோ(ஓ) வத(உ)ந்தி
விஶந்தி யத்(ஈ)யதயோ வீதராகா:(ஆ:) ||
யதி(ஈ)ச்ச(ஹ)ந்தோ ப்ரஹ்மசர்யம் சரந்தி
தத்தே பத(உ)ம் ஸங்க்ரஹேண ப்ரவக்ஷ்யே || 11 ||

(ப. உ.) யத், அக்ஷரம், வேத(உ)வித:(உ:), வத(உ)ந்தி, விஶந்தி, யத், யதய:, வீதராகா:(ஆ:) | யத், இச்ச(ஹ)ந்த:, ப்ரஹ்மசர்யம், சரந்தி, தத், தே, பத(உ)ம், ஸங்க்ரஹேண, ப்ரவக்ஷ்யே ||

வேத(ஏ)விதः(ஏः) = வேதார்த்தத்தையறிந்தவர்கள்

யத் = எந்த பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை

அக்ஷரம் = நாசரகிதமானதாக

வத(ஏ)ந்தி = சொல்லுகிறார்களோ

வீத- = போக்கடித்துக் கொள்ளப்பட்ட

ராகா:(மா:) = காமக்ரோதங்களையுடைய (காமக்ரோதங்களைத்துறந்த)

யதயः = மேலை ஜயத்தில் முயற்சியுள்ளவர்கள்

யத் = எந்த பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை

விஸந்தி = (முக்தராய்) ப்ரவேசிக்கின்றனரோ

யத் = எந்த பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை

(ஜ்ஞாதும்) இச்ச(ஆ)ந்த:(ஸந்த:) = தெரிந்து கொள்வதற்காக விருப்பமுடையவர்களாய்

ப்ரஹ்மசர்யம் = ப்ரஹ்மத்தினிடத்தில் மனது முதலிய இந்த்ரியங்களின் ஸஞ்சாரரூபமான ப்ரஹ்மசர்யத்தை

சரந்தி = செய்கிறார்களோ

தத் = அந்த

பத(ஏ)ம் = அடையத்தக்க பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை

ஸங்க்ர ஹேண = ஸங்கேபமாக

தே = உனக்காக

ப்ரவக்ஷ்யே = சொல்லுகிறேன்.

सर्वद्वाराणि संयम्य मनो हृदि निरुद्ध्य च ।
मूर्ध्न्याधायात्मनः प्राणं आस्थितो योगधारणाम् ॥ १२ ॥
ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन्मामनुस्मरन् ।
यः प्रयाति त्यजन्देहं स याति परमां गतिम् ॥ १३ ॥

(மூ)—ஸர்வ-த்(ஈ)வாராணி ஸம்யம்ய மநோ ஹ்ருதி(தி) நிருத்(ரு)ய ச ||
மூர்த்(ர்)ன்யாதா(யா)யாத்மன: ப்ராணமாஸ்தி(தி)தோ யோக
(கு)தா(யா)ரணம் || 12 ||

ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம வ்யாஹரன் மாமனுஸ்மரன் ||
ய: ப்ரயாதி த்யஜன் தே(தே)ஹம் ஸ யாதி பரமாம் க(கு)திம்
|| 13 ||

(ப. உ.) ஸர்வ-த்(த்)வாராணி, ஸம்யம்ய, மன:, ஹ்ருதி(தி), நிருத்(ரி)ய, ச | மூர்த்(ர்)னி, ஆதா(யா)ய, ஆத்மன:, ப்ராணம், ஆஸ்தி(யி)த:, யோக(ம)-தா(யா)ரணம் || ஓம், இதி, ஏகாக்ஷரம், ப்ரஹ்ம, வ்யாஹரன், மாம், அனுஸ்மரன் | ய:, ப்ரயாதி, த்யஜன், தே(தே)ஹம், ஸ:, யாதி, பரமாம், க(ம)திம் ||

ஸர்வத்(த்) வாராணி } = (வாயு ஸ்ருசாரமுள்ள) ஸகலமான இந்த்ரிய மார்க்கங்களும்

ஸம்யம்ய = தடுத்துக் கொண்டு

ச = மற்றும்

ஹ்ருதி(தி) = ஹ்ருதயத்தில்

மன: = மனதை

நிருத்(ரி)ய = தடுத்துக் கொண்டு (மனது வெளியில் போகாமற் செய்து கொண்டு)

ஆத்மன: = தன்னுடைய

ப்ராணம் = ப்ராணவாயுவை

மூர்த்(ர்)னி = ஸஹஸ்ரம் நாடி மூலமாக ப்ரஹ்மரந்த்ரத்தில்

ஆதா(யா)ய = வைத்து

யோக(ம)- = அகண்டஸ்ம்ருதிரூபமான (யோக(ம)த்தின்)

தா(யா)ரணம் } = தாரணையை

ஆஸ்தி (யி)த: (ஸன்) } = அடைந்தவனாய்

ஓம், இதி = ஓம் என்னும்

ஏகாக்ஷரம் = முக்கியமான ஏழுத்தினால் வாச்யனான (ஓங்கார ப்ரதிபாத்யனை)

ப்ரஹ்ம = பூர்ணனை

மாம் = என்னை (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை)

வ்யாஹரன் (ஸன்) } = உச்சரிப்பவனாய்

அனுஸ்மரன் = ஸ்மரித்துக் கொண்டு (நினைத்துக் கொண்டு)

தே(தே)ஹம் = ஸரீரத்தை

த்யஜன் = விட்டவனாய்

ய: = எவன்

ப்ரயாதி = புறப்படுகிறானோ

ஸ: = அவன்

பரமாம் = உத்தமமான

க(ம)திம் = ஸ்தா(யா)னத்தை (மோக்ஷத்தை)

யாதி = அடைகிறான்,

अनन्यचेतास्सततं यो मां स्मरति नित्यशः ।
तस्याहं सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य योगिनः ॥ १४ ॥

(மூ)—அனன்ய-சேதா: ஸததம் யோ மாம் ஸ்மரதி நித்யஶ: ||
தஸ்யாஹம் ஸுலப:(ஹ:) பார்த்த நித்யயுக்தஸ்ய யோகி(�here)ன:
|| 14 ||

(ப. உ.) அனன்ய-சேதா:, ஸததம், ய:, மாம், ஸ்மரதி, நித்யஶ: ||
தஸ்ய, அஹம், ஸுலப:(ஹ:), பார்த்த, நித்ய-யுக்தஸ்ய, யோகி(ஹி)ன: ||

பார்த்த	= அர்ஜுன !	தஸ்ய	= அந்த
ய:	= எவன்	நித்ய-	= எப்பொழுதும்
ஸததம்	= எப்பொழுதும்	யுக்தஸ்ய	= (என்னை அடைவதற்குக் காரணமான) வ்யாபாரமுடைய
அனன்ய-	= பரமாத்மாவைத் தவிர அன்னிய விஷயங்களில்	யோகி(ஹி)ன:	= யோகி(ஹி)க்கு
சேதா:(ஸன்)	= மனதைச்செலுத்தாதவனாய்	அஹம்	= நான்
நித்யஶ:	= நிரந்தரமும்	ஸுலப:(ஹ:)	= அனாயாஸமாக அடையப்படத் தகுந்தவன்.
மாம்	= என்னை		
ஸ்மரதி	= நினைக்கிறானே		

मामुपेत्य पुनर्जन्म दुःखालयमशाश्वतम् ।
नाप्नुवन्ति महात्मानः संसिद्धिं परमां गताः ॥ १५ ॥

(மூ)—மாமுபேத்ய புனர்ஜன்ம து:(து:)கா(வா)லயமஶாஶ்வதம் ||
நாப்னுவந்தி மஹாத்மான: ஸம்ஸித்தி(யி)ம் பரமாம் க(கு)தா: || 15 ||

(ப. உ.) மாம், உபேத்ய, புன:, ஜன்ம, து: (து:)கா(வா)லயம், அஶாஶ்வதம் | ந, ஆப்னுவந்தி, மஹாத்மான:, ஸம்ஸித்தி(யி)ம், பரமாம், க(கு)தா:||

மஹாத்மான:	= ஞானிகள்	உபேத்ய	= அடைந்து
(யத:)	= எந்த காரணத்தால்	து:(து:) காலயம்	= து:கத்திற்கு ஆஸ்ரயமான (காரணமான)
பரமாம்	= உத்தமமான	அஶாஶ் வதம்	= அநித்யமான
ஸம்ஸித்தி (யி)ம்	= மோக்ஷத்தை	ஜன்ம	= தேஹ ஸம்பந்தத்தை
க(கு)தா:	= அடைந்திருக்கிறார்களோ	புன:	= மறுபடியும்
(அத:)	= அக்காரணத்தால்	ந, ஆப்னு வந்தி	= அடைவதில்லை.
மாம்	= என்னை		

आब्रह्मभवनाल्लोकाः पुनरावर्तिनोऽर्जुन ।
मामुपेत्य तु कौन्तेय पुनर्जन्म न विद्यते ॥ १६ ॥

(மூ)—ஆப்ரஹ்மப(ஹ)வனால்லோகாः புனராவர்திநோர்ஜுன ||
மாமுபேத்ய து கௌந்தேய புனர்ஜன்ம ந வித்(தீ)யதே || 16 ||

(ப. உ.) ஆப்ரஹ்மப(ஹ)வனத், லோகாः, புனः, ஆவர்தினः, அர்ஜுன | மாம், உபேத்ய, து, கௌந்தேய, புனः, ஜன்ம, ந, வித்(தீ)யதே ||

அர்ஜுன	= அர்ஜுன !	மூதலியவை
ஆப்ரஹ்மப(ஹ)வனத்	= சதுர்முகப்ரஹ்மாவின் இல்லம் மூதல் (ஸத்யலோகம் மூதல்)	களை அடைவார்கள்.
லோகாः	= ஸ்வர்க்கமே மூதலிய ஸகல லோகங்களில் இருக்கும் ஜனங்கள்	
புனः	= மறுபடியும்	
ஆவர்தினः	= பூமியில் பிறப்பு	
கௌந்தேய	= அர்ஜுனை !	
மாம்	= என்னை	
உபேத்ய	= அடைந்து	
புனः	= மறுபடியும்	
ஜன்ம	= ஜன்மத்தை	
ந, து = ஏவவித்(தீ)யதே	= இல்லவேயில்லை	

सहस्रयुगपर्यन्तमहर्यद्ब्रह्मणो विदुः ।
रात्रिं युगसहस्रान्तां तेऽहोरात्रविदो जनाः ॥ १७ ॥

(மூ)—ஸஹஸ்ரயுக(ஂ)பர்யந்த மஹர்யத்(தீ)ப்ரஹ்மணோ விதுः(உ:) ||
ராத்ரிம் யுக(ஂ)ஸஹஸ்ராந்தாம் தேஹோராத்ரவிதோ(ஓ)
ஜனாः || 17 ||

(ப. உ.) ஸஹஸ்ரயுக(ஂ)பர்யந்தம், அஹः, யத், ப்ரஹ்மணः, விதுः (உ:) | ராத்ரிம், யுக(ஂ)ஸஹஸ்ராந்தாம், தே, அஹோராத்ரவிதः(உ:), ஜனாः ||

(யே)	= யார்	ஸஹஸ்ர யுக(ஂ) பர்யந்தம்	= * சதுர்முக ப்ரஹ்மாவின் இரண்டு பாரார்த்த
ப்ரஹ்மணः	= ப்ரப்ரஹ்மாவின்		
யத், அஹः	= எந்த பகலை		

*மனிதர்களின் எண்ணூற்று அறுபத்து நான்கு கோடி (864,00,00,000 வருஷங்கள் நான்முக ப்ரஹ்மாவுக்கு ஒரு நாளாகும். அத்தகைய 360 (முன்னூத்தறுவது) நாட்கள் ப்ரஹ்மாவுக்கு ஒரு வருஷமாகிறது. இம் மாதிரி வருஷங்கள் நூறுயின் த்விபாரார்த்தமென்று சொல்லிக்கொள்ளப் படுகிறது.

	ம் வரைக்கு முள்ளதாகவும்	விது:(ஊ:)	= தெரிந்துகொள் கிறார்களோ
ராத்ரிம்	= இரவை	தே, ஜன:	= அந்த மனிதர் கள்
யுகஸஹஸ்ராந்தாம்	= அநேக யுகங் கள் வரைக்கு முள்ளதாகவும்	அஹோராத்ரவித: (ஊ:)	= பரமாத்மாவின் பகலிரவுகளை யறிந்தவர்கள்.

விசாரம்:—இந்த ஸ்லோகத்தில் ஆபாதத: நான்முக ப்ரஹ்மாவின் பகலிரவுகளைச் சொல்வதுபோல் தோன்றுகிறது. ஆயினும் அப்படியே அர்த்தம் செய்யின் 'அவ்யக்தாத் வ்யக்தய: ஸர்வா: ப்ரபவந்த்யஹராகமே! ராத்ர்யாகமே ப்ரலீயந்தே தத்ரைவாவ்யக்த ஸம்ஜ்ஞகே' என்னும் உத்தர ஸ்லோகத்தில் 'பொழுது விடியும் காலத்தில் ஸகல பதார்த்தங்களும் உண்டாகின்றன. இரவு உண்டாகும்போது எல்லா பதார்த்தங்களும் நாஸமடைகின்றன' என்று சொல்வது பொருந்துவதில்லை. ஆகையால் பரமாத்மாவின் பகல் இரவென்று இங்கு அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

अव्यक्ताद्व्यक्तयस्सर्वाः प्रभवन्त्यहरागमे ।
राज्यागमे प्रलीयन्ते तत्रैवाव्यक्तसंज्ञके ॥ १८ ॥

(மூ)—அவ்யக்தாத்(ஈ)வ்யக்தய: ஸர்வா: ப்ரப(ஊ)வந்த்யஹராக(ஃ)மே ॥
ராத்ர்யாக(ஃ)மே ப்ரலீயந்தே தத்ரைவாவ்யக்த ஸம்ஜ்ஞகே ॥ 18 ॥

(ப. உ.) அவ்யக்தாத், வ்யக்தய:, ஸர்வா:, ப்ரப(ஊ)வந்தி, அஹோராக(ஃ)மே | ராத்ர்யாக(ஃ)மே, ப்ரலீயந்தே, தத்ர, ஏவ, அவ்யக்த-ஸம்ஜ்ஞகே ॥

அவ்யக்தாத்	= தன்னுடைய (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய) அனுக்ரஹமில்லமல் தான் காணப்படுபவனல் லாததினால் அவ்யக்த	ஸ்ருஷ்டியனை பரமாத்மாவினால்	
		ஸர்வா:	= ஸகலமான
		வ்யக்தய:	= பதார்த்தங் களும்
		அஹராகமே	= பொழுது விடிந்ததும்

	(ப்ரளயத்தின் முடிவில்)
ப்ரப(ஹ)வந்தி	= * (பராதீன விசேஷாவாப்தி என்னும் உத்பத்தி யை) பிறப்பையடைகின்றன.
ராத்ர்யாக(ஹ)மே	= இரவு ஆனதும்
அவ்யக்த ஸம்ஜ்ஞகே	= அவ்யக்தஸப்த வாச்யனான

ததர, ஏவ	= அந்த பரமாத்மாவிடத்திலேயே
ப்ரலீயந்தே	= * (பராதீன விசேஷாவாப்த்ய பாவரூப மானலயத்தை) நாசத்தை அடைகின்றன.

भूतग्रामस्स एवायं भूत्वाभूत्वा प्रलीयते ।
राज्यागमेऽवशः पार्थ प्रभवत्यहरागमे ॥ १९ ॥

(மூ)—பூ(ஹூ)தக்(ஹீ)ராமः ஸ ஏவாயம் பூ(ஹூ)த்வா பூ(ஹூ)த்வா ப்ரலீயதே ॥

ராத்ர்யாக(ஹ)மேவசஃ பார்த்த(ஹ) ப்ரப(ஹ)வத்யஹராக(ஹ)மே ॥ 19 ॥

(ப. உ.) பூ(ஹூ)தக்(ஹீ)ராமः, ஸः, ஏவ, அயம், பூ(ஹூ)த்வா, பூ(ஹூ)த்வா, ப்ரலீயதே। ராத்ர்யாக(ஹ)மே, அவசஃ, பார்த்த(ஹ), ப்ரப(ஹ)வதி, அஹராக(ஹ)மே ॥

பார்த்த	= அர்ஜுன!
ஸः	= பூர்வத்தில் உத்பத்தி நாசங்களை உடையதாக சொல்லப்பட்ட
அயம், ஏவ	= இதே
பூ(ஹூ)தக்ராமः	= சராசர பதார்த்தங்களின் கூட்டம்
அஹராகமே	= பரமாத்மாவுக்குப் பகலுண்டானதும்

ப்ரப(ஹ)வதி	= பிறக்கிறது.
பூ(ஹூ)த்வா, பூ(ஹூ)த்வா	= தினந்தோறும் பிறந்து பிறந்து
ராத்ர்யாக(ஹ)மே	= இரவானதும்
அவசஃ	= பரமாத்மாவின் ஆதீ(ஹீ)னமாய்
ப்ரலீயதே	= நாசமடைகிறது.

---

* கோவிந்தராஜர் இந்த ஸங்க்ரஹ மென்னும் வ்யாக்யானம்.

परस्तस्मात्तु भावोऽन्योऽव्यक्तो व्यक्तात्सनातनः ।
यस्स सर्वेषु भूतेषु नश्यत्सु न विनश्यति ॥ २० ॥

अव्यक्तोऽक्षर इत्युक्तस्तमाहुः परमां गतिम् ।
यं प्राप्य न निवर्तन्ते तद्धाम परमं मम ॥ २१ ॥

(மூ)—பரஸ்தஸ்மாத்து பா(ஹா)வோன்யோவ்யக்தோவ்யக்தாத் ஸனாதன: ॥

ய: ஸ ஸர்வேஷு பூ(ஹூ)தேஷு நஸ்யத்ஸு ந வினஸ்யதி ॥ 20 ॥

அவ்யக்தோக்ஷர இத்யுக்தஸ்தமாஹு: பரமாம் க(ஹ)திம் ॥
யம் ப்ராப்ய ந நிவர்தந்தே தத்தா(ஆ)ம பரமம் மம ॥ 21 ॥

(ப. உ.) பர:, தஸ்மாத், து, பா(ஹா)வ:, அன்ய:, வ்யக்த:, அவ்யக்தாத், ஸனாதன: | ய:, ஸ:, ஸர்வேஷு, பூ(ஹூ)தேஷு, நஸ்யத்ஸு, ந, வினஸ்யதி ॥ அவ்யக்த:, அக்ஷரம், இதி, உக்த:, தம், ஆஹு:, பரமாம், க(ஹ)திம் | யம், ப்ராப்ய, ந, நிவர்தந்தே, தத், தா(ஆ)ம, பரமம், மம ॥

அவ்யக்த:, து = அவ்யக்தஸப்த வாச்யனான பரமாத்மா
தஸ்மாத் = உத்பத்தி நாஸமுடைய
வ்யக்தாத் = பூத ஸமூதாயத்தைவிட
அன்ய: = பின்னனானவன் (வேறானவன்)
பா(ஹா)வ: = சுதந்திரன்
பர: = உத்தமன்
ஸனாதன: = அனாதி (ஹி) யாயிருப்பவன்.
ய: = எந்த பரமாத்மா
ஸர்வேஷு = ஸமஸ்தமான
பூ(ஹூ)தேஷு = ப்ராணிகள்
நஸ்யத்ஸு = நாஸமடைந்துகொண்டிருக்க

ந, வினஸ்யதி = நாஸமடைவதில்லையோ
ஸ: = அத்தகைய
அவ்யக்த: = அவ்யக்தஸப்த வாச்யனான பரமாத்மா
அக்ஷர:, = (நாஸரஹிதனுகையால்) அக்ஷரன்
இதி = என்று
உக்த: = சொல்லிக்கொள்ளப்படுகிறான்.
தம் = இந்த அக்ஷரஸப்த வாச்யனான பரமாத்மாவையே
பரமாம் = உத்தமமாகிய
க(ஹ)திம், (இதி) = அடையப்படவேண்டிய ஸ்தா(யா)னமென்று

ஆஹு: = சொல்லுகிறார்கள்.
யம் = எந்த ஸ்வரூபத்தை
ப்ராப்ய = அடைந்து
ந, நிவர்தந்தே } = திரும்பி வருவதில்லையோ
தத் = அது
மம = என்னுடைய
பரமம் = உத்தமமான
தா(யா)ம = ஸ்வரூபம்.

पुरुषस्स परः पार्थ भक्त्या लभ्यस्त्वनन्यया ।
यस्यान्तस्थानि भूतानि येन सर्वमिदं ततम् ॥ २२ ॥

(மூ)—புருஷ: ஸ பர: பார்த்த(யி)ப(ஹ)க்த்யா லப்(ஹீ)ய ஸ்த்வனன்யயா||
யஸ்யாந்த:ஸ்தா(யா)னி பூ(ஹூ)தானி யேன ஸர்வமித(ஏ)ம்
ததம் || 22 ||

(ப. உ.) புருஷ:, ஸ:, பர:, பார்த்த(யி), ப(ஹ)க்த்யா, லப்(ஹீ)ய:, து, அனன்யயா | யஸ்ய, அந்தஸ்தா(யா)னி, பூ(ஹூ)தானி, யேன, ஸர்வம், இத(ஏ)ம், ததம் ||

பார்த்த(யி) = அர்ஜுன!
பூ(ஹூ)தானி = சர சராத்மகமான ஸகல ப்ராணிகள்
யஸ்ய = எந்த என்னுடைய
அந்த: ஸ்தா(யா)னி } = உள்ளிருப்பனவகளாயிருக்கின்றனவோ,
யேன = எந்த என்னால்
இத(ஏ)ம் = இந்த
ஸர்வம் = ஸகலமான ஜகத்து
ததம் = வ்யாப்தமாயிருக்கிறதோ ('அந்தர்ப [வ] ஹிஸ்ச தத் ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ் தி[யி]த:' என்னும் ஸ்ருதியில் சொல்லியவாறு பரமாத்மாஸகல பதார்த்த(யி)ங்களின் உள்ளும் வெளியிலும் வ்யாபித்திருக்கிறே(ன)ன் [நிறைந்திருக்கிறேன்]
ஸ: = அத்தகைய
பர: = ஸர்வோத்தமனான
புருஷ: து = ஷட்குணபூர்ணனான பரமாத்மாவே (நானே)
அனன்யயா = அன்னிய தேவதைகளின் விஷயமல்லாமல் என் விஷயமான
ப(ஹ)க்த்யா = பக்தியினால்
லப்(ஹீ)ய: = அடையப் படுபவன்.

यत्र काले त्वनावृत्तिमावृत्तिं चैव योगिनः ।
प्रयाता यान्ति तं कालं वक्ष्यामि भरतर्षभ ॥ २३ ॥

(மூ)—யத்ர காலே த்வனாவ்ருத்திமாவ்ருத்திம் சைவ யோகி(ந்)ன: ||
ப்ரயாதா: யாந்தி தம் காலம் வக்ஷ்யாமி ப(ஹ்)ரதர்ஷப(ஹ) ||23||

(ய. உ.) யத்ர, காலே, து, அனாவ்ருத்திம், ஆவ்ருத்திம், ச, ஏவ, யோகி(ந்)ன:| ப்ரயாதா:, யாந்தி, தம், காலம், வக்ஷ்யாமி, ப(ஹ்)ரதர்ஷ ப(ஹ) ||

ப(ஹ்)ரதர் ஷப(ஹ)	= அர்ஜுன !	தேகத்தை விட்டு சென்ற வர்கள்
யத்ர, காலே, து	= எந்த காலத்தில் (எந்த காலாத் யபிமானி தேவ தைகளால் நிய ம்யமான வழி யில்)	
ப்ரயாதா:	= (ஸரீரத்தை விட்டு) சென்ற	
யோகி(ந்)ன:	= யோகிகள்	
ஆவ்ருத்திம்	= மறுபடியும்இவ் வுலகத் திற்குத் திரும்பி வருவ தையும்	அனாவ்ருத் திம் = இந்த லோகத் தைக் குறித்து மறுபடியும் திரும்பி வராம லிருப்பதையும்
ச(யத்ர, காலே, து, ப்ரயாதா:)	= எந்த காலாத் யபிமானி தேவ தைகளால்நியம் யமான வழியில்	யாந்தி, ஏவ = அடைந்தேதிரு கிறார்களோ
		தம் = அத்தகைய
		காலம் = காலாத்யபி மானி தேவதை களினால் அதிஷ் டிதமான வழி யை (வழிகளை)
		வக்ஷ்யாமி = சொல்லு கிறேன்.

अग्निर्ज्योतिरहश्शुक्लः षण्मासा उत्तरायणम् ।
तत्र प्रयाता गच्छन्ति ब्रह्म ब्रह्मविदो जनाः ॥ २४ ॥

(மூ)-அக்(ஹ்)னிர்ஜ்யோதிரஹ: ஸுக்ல: ஷண்மாஸா உத்தராயணம்||
தத்ர ப்ரயாதா க(ஹ)ச்ச(ஹ)ந்தி ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மவிதோ(ஓ)
ஜன: || 24 ||

(ப. உ,) அக்(ஹ்)னி:, ஜ்யோதி:, அஹ:, ஸுக்ல:, ஷண்மாஸா:, உத்த ராயணம்| தத்ர, ப்ரயாதா:, க(ஹ)ச்ச(ஹ)ந்தி, ப்ரஹ்ம, ப்ரஹ்மவித:(த:), ஜன: ||

அக்(ஹ்னி)னி: = அக்னி நாமக தேவதை
ஜ்யோதி: = அர்ச்சி: என்னும் பெயருடைய தேவதை
அஹ: = பகலுக்கு அபிமானி தேவதை
ஸுக்ல: = ஸுக்ல பக்ஷத்திற்கு அபிமானி தேவதை
ஷண்மாஸா: = ஆறு மாதங்களுக்கு அபிமானி தேவதைகள்
உத்தராயணம் = உத்தராயணத்திற்கு அபிமானி தேவதை

தத்ர = (இவர்களிருக்கின்றனரோ) = அந்த தேவதைகளால் நியம்யமான (அதிஷ்டிதமான) வழியில்
ப்ரயாதா: = செல்லும்
ப்ரஹ்ம வித(ஹ:) = ப்ரஹ்ம ஞானிகளான
ஜன: = ஜனங்கள்
ப்ரஹ்ம = பரமாத் மாவை (பரப்ரஹ்மத்தை)
க(ஹ்)ச்ச (ஹ)ந்தி = அடைகிறார்கள்.

धूमो रात्रिस्तथा कृष्णः षण्मासा दक्षिणायनम् ।
तत्र चान्द्रमसं ज्योतिर्योगी प्राप्य निवर्तते ॥ २५ ॥

(மூ)—தூ(ய-இ)மோ ராத்ரிஸ்ததா(யா) க்ருஷ்ண: ஷண்மாஸா
த(உ)க்ஷிணையனம் ||
தத்ர சாந்த்(ந்)ரமஸம் ஜ்யோதிர்யோகீ(ஈ) ப்ராப்ய நிவர்ததே
|| 25 ||

(ப. உ.) தூ(ய-இ)ம:, ராத்ரி:, ததா(யா), க்ருஷ்ண:, ஷண்மாஸா:, த(உ)க்ஷிணையனம் | தத்ர, சாந்த்(ந்)ரமஸம், ஜ்யோதி:, யோகீ(ஈ), ப்ராப்ய, நிவர்ததே ||

தூ(ய-இ)ம: = புகைக்கு அபிமானி தேவதை
ராத்ரி: = இரவுக்கபிமானி தேவதை
ததா(யா) = மற்றும்
க்ருஷ்ண: = க்ருஷ்ண பக்ஷத்திற்கு அபிமானி தேவதை
ஷண்மாஸா: = ஆறு மாதங்களுக்கு அபிமானி தேவதை

த(உ)க்ஷிணையனம் = தக்ஷிணையன அபிமானி தேவதை
தத்ர = அந்த (தேவதைகளினால் அதிஷ்டித மான [நியமிக்கப்பட்ட] வழியில்)
ப்ரயாதா: = செல்லும்
யோகீ(ஈ) = கர்மயோகியானவன்

சாந்த்ர மஸம், ஜ்யோதி: = சந்த்ரலோகத்தை

ப்ராப்ய = அடைந்து

ஏதே = இந்த முன் சொல்லப் பட்ட

ஶுக்ல-க்ருஷ்ணே = ஶுக்ல பக்ஷாபிமானி தேவதைகளால் அதி(யி)ஷ்டித மான

க(ஹ)தீ = மார்க்கங்கள்

ஜகத: = ஞானயோகிகளான மற்றும் கர்மயோகிகளான ஜனங்களுக்கு

ஶாஶ்வதே = ஶாஶ்வதமான வைகள்

இதி = என்று

மதே = ஸம்மதங்களாயிருக்கின்றன.

ஹி = இது ப்ரமாணப்ரஸித்தமானது.

நிவர்தந்தே = மறுபடியும் ஸம்ஸாரத்திற்கு வருகின்றன.

शुक्लकृष्णे गती ह्येते जगतश्शाश्वते मते ।
एकया यात्यनावृत्तिमन्ययाऽऽवर्तते पुनः ॥ २६ ॥

(மூ)—ஶுக்ல-க்ருஷ்ணே க(ஹ)தீ ஹ்யேதே ஜக(ஹ)தः ஶாஶ்வதே மதே ॥

ஏகயா யாத்யனாவ்ருத்திமன்யயாவர்த்ததே புனः ॥ 26 ॥

(ப. உ.) ஶுக்ல-க்ருஷ்ணே, க(ஹ)தீ, ஹி, ஏதே, ஜகதः, ஶாஶ்வதே, மதே । ஏகயா, யாதி, அனாவ்ருத்திம், அன்யயா, ஆவர்ததே, புனः ॥

ஏகயா = ஶுக்ல பக்ஷாபிமானி தேவதையினால் அதிஷ்டிதமான வழியால்

(க[ஹ]தः) = சென்றவன்

அனாவ்ருத்திம் = மறுபடியும் பூலோகத்திற்கு வராமலிருப்பதை

யாதி = அடைகிறான். (ஸம்ஸாரத்தை அடைவதில்லை மோக்ஷத்தை அடைகிறான்)

அன்யயா = க்ருஷ்ண பக்ஷாபிமானி தேவதையால் அதிஷ்டிதமான வழியால்

(க[ஹ]தः) = சென்றவன்

புனः = மறுபடியும்

ஆவர்ததே = ஸம்ஸாரத்திற்கு வருகிறான் (மோக்ஷமடைவதில்லை).

नैते सृती पार्थ जानन् योगी मुह्यति कश्चन ।
तस्मात्सर्वेषु कालेषु योगयुक्तो भवार्जुन ॥ २७ ॥

(மூ)—நைதே ஸ்ருதீ பார்த்த(�work) ஜானன் யோகீ(ஈ) முஹ்யதி கஸ்சன ||
தஸ்மாத் ஸர்வேஷு காலேஷு யோக(அ)யுக்தோ ப(ஹ)வார்ஜுன || 27 ||

(ப. உ.) ந, ஏதே, ஸ்ருதீ, பார்த்த(work), ஜானன், யோகீ(ஈ), முஹ்யதி, கஸ், சன | தஸ்மாத், ஸர்வேஷு, காலேஷு, யோக(அ)யுக்த:, ப(ஹ)வ, அர்ஜுன ||

பார்த்த(work)	= அர்ஜுன!	தால் (யோகம் புருஷார்த்தத் திற்குக் காரணமான திறல்)
யோகீ(ஈ)	= ப்ரஹ்ம மாப ராக்ஷி ஞான மூடைய		
கஸ், சித்	= எவன்	அர்ஜுன	= அர்ஜுன!
ஏதே, ஸ்ருதீ	= இவ்வழிகளை	ஸர்வேஷு	= ஸமஸ்தமான
ஜானன் (ஸன்)	= தெரிந்து கொண்டவனுய்	காலேஷு	= காலங்களிலும்
ந, முஹ்யதி	= பரமாத்மாவின் விஸ்மரணை (நினைவின்மை) ரூபமான மோஹத்தை அடைவதில்லை	யோக(அ)-	= பகவத் பக்தி பூர்வகமாய் க்ஷத்ரியர்களுக்குத் தகுந்த கர்மானுஷ்டான ரூபமான யோகத்துடன்
யோ		யுக்த:	= கூடியவனுக
தஸ்மாத்	= அக்காரணத்	ப(ஹ)வ	= ஆகுக.

वेदेषु यज्ञेषु तपस्सु चैव दानेषु यत्पुण्यफलं प्रदिष्टम् ।
अत्येति तत्सर्वमिदं विदित्वा योगी परं स्थानमुपैति चाद्यम् ॥ २८ ॥

(மூ)—வேதே(ஏ)ஷு யஜ்ஞேஷு தபஸ்ஸு சைவ
தா(ஆ)னேஷு யத்புண்ய-ப(ஹ)லம் ப்ரதி(இ)ஷ்டம் ||
அத்யேதி தத் ஸர்வமித(உ)ம் விதி(இ)த்வா
யோகீ(ஈ) பரம் ஸ்தா(யா)னமுபைதி சாத்(ஈ)யம் || 28 ||

(ப. உ.) வேதே(ஏ)ஷு, யஜ்ஞேஷு, தபஸ்ஸு, ச, ஏவ, தா(ஆ)னேஷு, யத், புண்ய-ப(ஹ)லம், ப்ரதி(இ)ஷ்டம் | அத்யேதி, தத், ஸர்வம், இத(உ)ம், விதி(இ)த்வா, யோகீ(ஈ), பரம், ஸ்தா(யா)னம், உபைதி, ச, ஆத்(ஈ)யம் ||

யோகீ = யோகியான வன்
இத(ஈ)ம் = இந்த அத்யாத் மம் முதலிய வைகளின் ஸ்வ ரூபங்களையும், பரமாத்மாவின் ஸமஸ்தஜகத்பாத(ஈ) கத்வம் முதலிய குணங் களையும், ஸாக்ஷாத் க்ருஷ்ணதிர் மார்க்கங்களை யும்
விதி(தி)த்வா = அறிந்து கொண்டு
வேதே (தே)ஷு = வேதாத்யய னங்களிலும்
யஜ்ஞேஷு = யாகங்களிலும்
ச = மற்றும்
தபஸ்ஸு = க்ருச்(ரீ)ராசாந் த்ராயணாதி வ்ர தங்களிலும்
தா(தா) னேஷு = தானங்களிலும்
யத் = எந்த
புண்ய-ப (ஹ)லம் = புண்ய பலன்
ப்ரதி(தி)ஷ் டம் = சொல்லப்பட் டிருக்கிறதோ
தத் = அந்த
ஸர்வம், ஏவ = ஸகலமான ப(ஹ)லத்தை தையும்
அத்யேதி, ச = மீறுகிறான். (வேதாத்யய னம் முதலிய வைகளால் உண் டாகும் பலத் தை அடைந்து, அதைவிட அதிகமான பலத்தையும் அடைகிறான்.)
ச = மற்றும்
ஆத்(தீ)யம் = ஸுதனமான
பரம் = உத்தமமான
ஸ்தா(தா)னம் = விஷ்ணு ஸ்தா (தா)னமாகிய வைகுண்டத் தையும்
உபைதி = அடைகிறான்.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீ பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்
அக்ஷர ப்ரஹ்ம யோகமென்னும்

எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

श्रीभगवानुवाच—

इदं तु ते गुह्यतमं प्रवक्ष्याम्यनसूयवे ।
ज्ञानं विज्ञानसहितं यज्ज्ञात्वा मोक्ष्यसेऽशुभात् ॥ १ ॥

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—இத(ஈ)ம் து தே கு(ஹ்ய)தமம் ப்ரவக்ஷ்யாம்யனஸூ-யவே ॥

ஜ்ஞானம் விஜ்ஞானஸஹிதம் யஜ்ஞாத்வா மோக்ஷ்யஸேஶுபா(ஹா)த் ॥ 1 ॥

(ப. உ.) இத(ஈ)ம், து, தே, கு(ஹ்ய)தமம், ப்ரவக்ஷ்யாமி, அனஸூயவே | ஜ்ஞானம், விஜ்ஞான-ஸஹிதம், யத், ஜ்ஞாத்வா, மோக்ஷ்யஸே, அஶுபா(ஹா)த் ॥.

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	விஜ்ஞான ஸஹிதம்	= விசேஷ மாய் அறிய வேண்டிய வஸ்துவுடன் கூடிய
உவாச	= சொல்லுகிறான்	ஞானம், து	= அறிவதற்கு யோக்யமான வஸ்துவை (பகவத் ஸ்வரூபத்தையே)
யத்	= எந்தஜ்ஞேய விஜ்ஞேயங்களை	அனஸூயவே	= பொறாமை யற்ற
ஜ்ஞாத்வா	= தெரிந்து கொண்டு	தே	= உனக்கு
அஶுபா(ஹா)த்	= அமங்கள மான ஸம்ஸாரத்தி னின்றும்	ப்ரவக்ஷ்யாமி	= சொல்லுவேன்.
மோக்ஷ்யஸே	= முக்தனாகுவாயோ		
இத(ஈ)ம்	= இவ்விதமாகிய		
கு(ஹ்ய)தமம்	= அதிரகஸிய மான		

राजविद्या राजगुह्यं पवित्रमिदमुत्तमम् ।
प्रत्यक्षावगमं धर्म्यं सुसुखं कर्तुमव्ययम् ॥ २ ॥

(மூ)—ராஜவித்(த்3)யா ராஜகு(ஹ்)ஹ்யம் பவித்ரமித(ஈ)முத்தமம் ॥
ப்ரத்யக்ஷாவக(ம)மம் த(ர்)ம்யம் ஸுஸுக(வ)ம் கர்துமவ்யயம் ॥ 2 ॥

(ப. உ.) ராஜவித்(ஜ்)யா, ராஜகு(ஹ்)ஹ்யம், பவித்ரம், இத(உ)ம், உத்தமம் | ப்ரத்யக்ஷாவக(ம)மம், த(ய)ர்ம்யம், ஸுஸுக(வ)ம், கர்தும், அவ்யயம் ||

இத(உ)ம் = முன் சொல்லப் பே பாவது

ராஜவித் (ஜ்)யா } = உத்தமமான வித்யை(வேத்ய மானது அறி யத்தக்கவை களில் பரம சிரேஷ்ட மானது)

ராஜகு (ஹ்)ஹ்யம் } = ரஹஸ்யமாய் வைக்கவேண் டியவைகளில் ச்ரேஷ்ட மானது

பவித்ரம் = புனிதமாக்கச் செய்வது

உத்தமம் = ச்ரேஷ்ட மானது.

ப்ரத்யக்ஷா வக(ம)மம் } = பரமாத்மாவின் அபரோக்ஷ ஞானத்திற்கு ஸாதனமானது.

அவ்யயம் = நாஸமற்ற மோக்ஷஸாதன மானது.

த(ய)ர்ம்யம் = ஸர்வதா(யா)ர்கனை பகவானிடத்வ விஷயகமான பரோக்ஷ ஞானத்தை

கர்தும் = ஸம்பாதிப் பதற்கு

ஸுஸுக (வ)ம் } = மிகவும் ஸுலபமானது.

अश्रद्दधानाः पुरुषा धर्म्यस्यास्य परन्तप।
अप्राप्य मां निवर्तन्ते मृत्युसंसारवर्त्मनि ॥ ३ ॥

(மூ)—அச்ரத்த(ஹ்)தா(யா)ன: புருஷா த(ய)ர்ம்யஸ்யாஸ்ய பரந்தப ||
அப்ராப்ய மாம் நிவர்தந்தே ம்ருத்யு-ஸம்ஸார-வர்த்மனி || 3 ||

(ப. உ.) அஸ்ரத்த(ஹ்)தா(யா)ன:, புருஷா:, த(ய)ர்ம்யஸ்ய, அஸ்ய, பரந்தப | அப்ராப்ய, மாம், நிவர்தந்தே, ம்ருத்யு-ஸம்ஸார-வர்த்மனி ||

பரந்தப = ஶத்ருக்களுக்கு தாபத்தை உண்டுபண்ணும் அர்ஜுன!

த(ய)ர்ம் யஸ்ய } = பரமாத்மாவின் விஷயகமான

அஸ்ய = இந்த ஞான விஷயத்தில்

அச்ரத்த (ஹ்)தா (யா)ன: } = ச்ரத்தையற்ற வர்களான

புருஷா: = புருஷர்கள்

மாம் = என்னை

அப்ராப்ய = அடையாமல்

ம்ருத்யு- = ம்ருத்யுரூப மான

ஸம்ஸார- = ஸம்ஸார மென்

வர்த்மனி = ஹம் வழியில் (வழிக்கு) | நிவர்தந்தே = மறுபடியும் வருகிறார்கள்.

मया ततमिदं सर्वं जगदव्यक्तमूर्तिना ।
मत्स्थानि सर्वभूतानि न चाहं तेष्ववस्थितः ॥ ४ ॥

(மூ)—மயா ததமித(ஏ)ம் ஸர்வம் ஜக(ஂ)த(ஏ)வ்யக்த மூர்தினா ॥
மத்ஸ்தா(யா)னி ஸர்வபூ(ஊ)தானி ந சாஹம் தேஷ்வவஸ்தி(யி)தः ॥ 4 ॥

(ப. உ.) மயா, ததம், இத(ஏ)ம், ஸர்வம், ஜக(ஂ)த், அவ்யக்த-மூர்தினா | மத்ஸ்தா(யா)னி, ஸர்வ-பூ(ஊ)தானி, ந, ச, அஹம், தேஷு, அவஸ்தி(யி)தः ॥

அவ்யக்த- = அவ்யக்தமான (காணத் தகாதான)
மூர்தினா = ரூபமுடைய
மயா = என்னால்
இத(ஏ)ம் = இந்த
ஸர்வம் = சராசரத் மகமான
ஜக(ஂ)த் = ப்ரபஞ்சம்
ததம் = வ்யாபிக்கப் பட்டிருக்கிறது
ஸர்வ- = எல்லா
பூ(ஊ)தானி = ஜீவ ஜடாத்மக மான ப்ராணிகள்
மத்ஸ் தா(யா)னி } = என்னை ஆஸ்ரயித்திருக்கின்றன.
அஹம் = நான்
தேஷு = அவைகளில்
ந, அவஸ் ஸ்(யி)தः, ச, ஏவ } = ஆஸ்ரயிக்காமலிருப்பவனே.

न च मत्स्थानि भूतानि पश्य मे योगमैश्वरम् ।
भूतभृन्न च भूतस्थो ममात्मा भूतभावनः ॥ ५ ॥

(மூ)—ந ச மத்ஸ்தா(யா)னி பூ(ஊ)தானி பஶ்ய மே யோக(ஂ)மைஶ்வரம் ॥
பூ(ஊ)த-ப்(ஹீ)ருன்ன ச பூ(ஊ)தஸ்தோ(யோ) மமாத்மா பூ(ஊ)தபா(ஹ)வனः ॥ 5 ॥

(ப. உ.) ந, ச, மத்ஸ்தா(யா)னி, பூ(ஊ)தானி, பஶ்ய, மே, யோக(ஂ)ம், ஐஶ்வரம் | பூ(ஊ)தப்(ஹீ)ருத், ந, ச, பூ(ஊ)தஸ்தः(யः), மம, ஆத்மா, பூ(ஊ)தபா(ஹா)வனः ॥

ச = மற்றும்
பூ(ஹ-ஏ)தானி = ப்ராணிகள்
மத்ஸ்தா(யா)னி = என்னிடத்தில் இருப்பவைகள்
= அல்ல (எப்படி அக்னி முதலியவைகள் இதர பாண்டங்களில் ஸம்பந்தப்பட்டு தம்மிட உஷ்ணம் முதலிய குணங்களை அப்பாண்டங்களில் பரவச் செய்கின்றனவோ அவ்வாறு அக்னி முதலியவைகள் என்னிடத்திலிருந்து அவைகளின் உஷ்ணம் முதலிய தர்மங்களை என்னிடத்தில் பரவச் செய்வதில்லை.)

ஏனெனின் :—
மே = என்னுடைய
ஐச்வரம் = ஈச்வரஸம்பந்தமான
யோகம்(ம)ம் = ஸாமர்த்யத்தை (திறமையை)
பச்ய = பார்!
ச = மற்றும்
பூ(ஹ-ஏ)த- = ப்ராணிகளை
பா(ஹ)வன: = படைப்பவனை
பூ(ஹ-ஏ)தப்(ஹி)ருத் = ப்ராணிகளை தரிப்பவனை
மம = என்னுடைய
ஆத்மா = ஸ்வரூபம்
பூ(ஹ-ஏ)தஸ்த:(ஃ) = ப்ராணிகளிருப்பது
= அல்ல. (நான் ப்ராணிகளில் இருந்த போதிலும் என்னிட குணங்கள் ப்ராணிகளுக்கு ஸம்பந்தப்படுவதில்லை).

यथाऽऽकाशस्थितो नित्यं वायुस्सर्वत्रगो महान् ।
तथा सर्वाणि भूतानि मत्स्थानीत्युपधारय ॥ ६ ॥

(மூ)—யதா(யா)காஶஸ்தி(யி)தோ நித்யம் வாயு: ஸர்வத்ரகோ(கோ) மஹான் ||

ததா(யா) ஸர்வாணி பூ(ஹ-ஏ)தானி மத்ஸ்தா(யா)னீத்
யுபதா(யா)ரய || 6 ||

(ப. உ.) யதா(யா), ஆகாஶ-ஸ்தி(யி)த:, நித்யம், வாயு:, ஸர்வத்ரக:(க:), மஹான் | ததா(யா), ஸர்வாணி, பூ(ஹ-ஏ)தானி, மத்ஸ்தா(யா)னி, இதி, உபதா(யா)ரய ||

யதா(யா) = எப்படி
நித்யம் = எப்பொழுதும்
ஆகாஶ- = ஆகாயத்தில்
ஸ்தி(யி)த: = இருக்கும்
மஹான் = பெரியதான
வாயு: = காற்று
ஸர்வத்ர க:(ஸ:) } = (அந்தந்த பதார்த்தங்களின் ஸம்பந்தமில்லாமல்) எல்லாவிடங்களிலும் இருக்கிறதோ

ததா(யா) = அப்படியே
ஸர்வாணி = ஸமஸ்தமான
பூ(ஹ-வி)தானி = ப்ராணிகள்
மத்ஸ்தா (யா)னி } = என்னிடத்தில் பரஸ்பர (அன்யோன்ய) தர்மஸம்பந்தமில்லாமல் இருக்கின்றன
இதி = என்று
உபதா (யா)ய } = தெரிந்து கொள்.

தாத்பர்யம்:—ஜகத்து பரமாத்மாவிடத்திலிருப்பதினால் பரமாத்மாவின் குணங்களின் ஸம்பந்தம் ஜகத்திற்காகிலும், ஜகத்தின் குணங்களின் ஸம்பந்தம் பரமாத்மாவுக்காகிலும் ஆவதில்லை.

सर्वभूतानि कौन्तेय प्रकृतिं यान्ति मामिकाम् ।
कल्पक्षये पुनस्तानि कल्पादौ विसृजाम्यहम् ॥ ७ ॥

(மூ)—ஸர்வபூ(ஹ-வி)தானி கௌந்தேய ப்ரக்ருதிம் யாந்தி மாமிகாம் ||
கல்பக்ஷயே புனஸ்தானி கல்பாதௌ(ஔ) விஸ்ருஜாம்யஹம் || 7 ||

(ப. உ.) ஸர்வ - பூ(ஹ-வி)தானி, கௌந்தேய, ப்ரக்ருதிம், யாந்தி, மாமிகாம் | கல்பக்ஷயே, புன:, தானி, கல்பாதௌ(ஔ), விஸ்ருஜாமி, அஹம் ||

கௌந்தேய = அர்ஜுன !
கல்பக்ஷயே = ப்ரளயகாலத்தில்
ஸர்வ-பூ(ஹ-வி)தானி } = ஸகல ஜீவஜடங்களும்
மாமிகாம் = என் அதீனமான
ப்ரக்ருதிம் = த்ரிகுணாத்மகமான ப்ரக்ருதியை
யாந்தி = அடைகின்றன. (அந்தப்ரக்ருதியில் லயத்தை அடைகின்றன = அடங்குகின்றன).
கல்பாதௌ(ஔ) } = ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில்
தானி = அவைகளை
அஹம் = நான்
புன: = மறுபடியும்
விஸ்ருஜாமி = பலவிதங்களாக ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன்.

प्रकृतिं स्वामवष्टभ्य विसृजामि पुनः पुनः ।
भूतग्राममिमं कृत्स्नमवशं प्रकृतेर्वशात् ॥ ८ ॥

(மூ)—ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமவஷ்டப்(ஜீ)ய விஸ்ருஜாமி புனः புனः ||
பூ(ஹூ)தக்(தீ)ராமமிமம் க்ருத்ஸ்னமவஶம் ப்ரக்ருதேர்
வஶாத் || 8 ||

(ப. உ.) ப்ரக்ருதிம், ஸ்வாம், அவஷ்டப்(ஜீ)ய, விஸ்ருஜாமி, புனः, புனः | பூ(ஹூ)தக்(தீ)ராமம், இமம், க்ருத்ஸ்னம், அவஶம், ப்ரக்ருதேः, வஶாத் ||

ஸ்வாம் = ஸ்வாதீனமான
ப்ரக்ருதிம் = த்ரிகுணத்மகமான ப்ரக்ருதியை
அவஷ்டப்(ஜீ)ய } = ஆஸ்ரயித்து (உபாதான = மாறுதலடையும் காரணமாகச் செய்து கொண்டு)
ப்ரக்ருதேः = என் ஆதீனமான ப்ரக்ருதிக்கு
வஶாத் = அதீனமாயிருப்பதால்
அவஶம் = பரதந்த்ரமான
இமம் = இந்த
க்ருத்ஸ்னம் = ஸமஸ்தமான
பூ(ஹூ)தக்(தீ)ராமம் } = பூதங்களின் கூட்டத்தை
புனः, புனः = அடிக்கடி
விஸ்ருஜாமி = ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன்.

न च मां तानि कर्माणि निबध्नन्ति धनञ्जय ।
उदासीनवदासीनमसक्तं तेषु कर्मसु ॥ ९ ॥

(மூ)—ந ச மாம் தானி கர்மாணி நிப(�வ)த்(ய்)னந்தி த(ய)னஞ்ஜய ||
உதா(ஊ)ஸீனவதா(ஊ)ஸீனமஸக்தம் தேஷு கர்மஸு || 9 ||

(ப. உ.) ந, ச, மாம், தானி, கர்மாணி, நிப(வ)த்(ய்)னந்தி, த(ய)னஞ்ஜய | உதா(ஊ)ஸீனவத், ஆஸீனம், அஸக்தம், தேஷு, கர்மஸு ||

த(ய)னஞ்ஜய } = அர்ஜுன !
தேஷு = அந்த
கர்மஸு = கர்மங்களில்
அஸக்தம் = அபிமான மற்ற (அக்கர்மங்களில் அபிமானமில்லாததினால்)
= மற்றும்
உத(ஊ)ஸீனவத் } = உதாஸீனனை (கர்மத்தைத் செய்து கொண்டிருந்தபோதிலும் செய்யாதவனை) போல்
ஆஸீனம் = இருக்கும்
மாம் = என்னை
தானி = அந்த

கர்மாணி	= ஸ்ருஷ்டி முதலிய கர்மங்கள்	லோகத்துக்கள் உண்டாவதில்லை.)
ந, நிப(வ)த்(ய்)னந்தி	= கட்டுவதில்லை. (அக்கர்மங்களினால் என்னை)	

मयाऽध्यक्षेण प्रकृतिः सूयते सचराचरम् ।
हेतुनाऽनेन कौन्तेय जगद्धि परिवर्तते ॥ १० ॥

(மூ)—மயாத்(ய்)யக்ஷேண ப்ரக்ருதிः ஸூயதே ஸசராசரம் ||
ஹேதுனானேன கௌந்தேய ஜகத் விபரிவர்ததே || 10 ||

(ப. உ.) மயா, அத்(ய்)யக்ஷேண, ப்ரக்ருதிः, ஸூயதே, ஸசராசரம் | ஹேதுனா, அனேன, கௌந்தேய, ஜக(அ)த், விபரிவர்ததே ||

கௌந்தேய	= அர்ஜுன !	
அத்(ய்)யக்ஷேண	= ஸ்வாமியான	
மயா	= என்னால்	
ப்ரக்ருதிः	= ஜட ப்ரக்ருதியானது	
ஸசராசரம்	= சராசரத்துடன் கூடிய ஜகத்தை	
ஸூயதே	= பிறப்பிக்கிறது.	
அனேன	= என்னால் ப்ரேரிக்கப்பட்ட (ஏவப்பட்ட) இந்த ப்ரக்ருதி ரூபமான	
ஹேதுனா	= காரணத்தால்	
ஜகத்	= ப்ரபஞ்சம்	
விபரிவர்ததே	= அடிக்கடி பிறக்கிறது.	

अवजानन्ति मां मूढा मानुषीं तनुमाश्रितम् ।
परं भावमजानन्तो मम भूतमहेश्वरम् ॥ ११ ॥
मोघाशा मोघकर्माणो मोघज्ञाना विचेतसः ।
राक्षसीमासुरीं चैव प्रकृतिं मोहिनीं श्रिताः ॥ १२ ॥

(மூ)—அவஜானந்தி மாம் மூடா:(ஜா:)மானுஷீம் தனுமாஶ்ரிதம் ||
பரம் பா(ஹா)வமஜானந்தோ மம பூ(ஊ)தமஹேஶ்வரம்||11||
மோகா(ஷா)ஶா மோக(ஷ) கர்மாணோ மோக(ஷ) ஜ்ஞானோ விசேதஸ: ||
ராக்ஷஸீ-மாஸுரீம் சைவ ப்ரக்ருதிம் மோஹினீம் ஶ்ரிதா: || 12 ||

(ப. உ.) அவஜானந்தி, மாம், மூடா:(ஜா:), மானுஷீம், தனும், ஆஶ்ரிதம் | பரம், பா(ஹா)வம், அஜானந்த:, மம, பூ(ஊ)த-மஹேஶ்வரம் || மோகா(ஷா)ஶா:, மோக(ஷ)கர்மாண:, மோக(ஷ)ஜ்ஞானோ:, விசேதஸ: | ராக்ஷஸீம், ஆஸுரீம், ச, ஏவ, ப்ரக்ருதிம், மோஹினீம், ஶ்ரிதா: ||

பூ(ஊ-ஏ)த- = ஸகல ப்ராணி களுக்கும்
மஹேஶ்வரம் = மூக்ய ஸ்வாமி யான
மம = என்னுடைய
பரம் = உத்தமமான
பா(ஆ)வம் = நிஜமான ரூபத்தை
அஜானந்த: = அறியாத
மூடா:(ஆ:) = மூடர்கள்
மாநுஷீம் = மானிட தேஹத்தைப் போன்ற
தநும் = தேஹத்தை
ஆஶ்ரிதம் = அடைந்த
மாம் = என்னை
அவஜானந்தி = அறிவதில்லை. (ஸர்வோத்தமனென்று அறியாமல் தூஷிக்கின்றனர்).
மோக(வ)- = வீணான
ஆஶா: = ஆஶையுடையவர்கள் (விரும்பிய பொருள்களை அடையாதவர்கள்)
மோக(வ)- = வ்யர்த்தமான
கர்மாண: = கர்மங்களையுடையவர்கள்
மோக(வ)- = வீணான
ஜ்ஞாந: = அறிவுடையவர்கள்
விசேதஸ: = விருத்தமான மனதுடையவர்கள் (இவர்கள்)
ராக்ஷஸீம் = ராக்ஷஸ ஸம்பந்தியான
ச = மற்றும்
ஆஸுரீம் = அஸுர ஸம்பந்தியான
மோஹிநீம் = புத்தி ப்ரம்ஶகரமான
ப்ரக்ருதிம் ஏவ = ஸ்வபாவத்தையே
ஶ்ரிதா: = ஆஶ்ரயிக்கிறார்கள். (ஆகையினாலேயே என்னை ஸர்வோத்தமனென்று தெரிந்து கொள்வதில்லை.)

महात्मानस्तु मां पार्थ दैवीं प्रकृतिमाश्रिताः ।
भजन्त्यनन्यमनसो ज्ञात्वा भूतादिमव्ययम् ॥ १३ ॥

(மூ)—மஹாத்மானஸ்து மாம் பார்த்த தை(ஏ)வீம் ப்ரக்ருதி மாஶ்ரிதா: ||
ப(ஜ)ஜந்த்யனன்ய-மனஸோ ஜ்ஞாத்வா பூ(ஊ)தாதி(தி)மவ்யயம் || 13 ||

(ப. உ.) மஹாத்மான:, து, மாம், பார்த்த, தை(ஏ)வீம், ப்ரக்ருதிம், ஆஶ்ரிதா: | ப(ஜ)ஜந்தி, அனன்யமனஸ:, ஜ்ஞாத்வா, பூ(ஊ)தாதி(தி)ம், அவ்யயம் ||

பார்த்த = அர்ஜுன !
தை(தெ)வீம் } = உத்தம ஜீவ ஸம்பந்தியான
ப்ரக்ருதிம் = ஸ்வபாவத்தை
ஆஸ்ரிதா: = ஆஸ்ரயித்த
மஹாத்மான:, து } = மேலான மன துடையவர்களோ
பூ(ஹு-வ்)தாதி(ஹி)ம் } = ப்ராணிகளுக்குக் காரணனை
அவ்யயம் = நாஸமற்ற
மாம் = என்னை
ஜ்ஞாத்வா = தெரிந்து கொண்டு
அனன்ய- = என்னிடத்திலேயே
மனஸ: (ஸந்த:) } = மனதுடையவராய்
ப(ஹு)ஜந்தி = ஸேவிக்கின்றனர்.

सततं कीर्तयन्तो मां यतन्तश्च दृढव्रताः ।
नमस्यन्तश्च मां भक्त्या नित्ययुक्ता उपासते ॥ १४ ॥

(மூ)—ஸததம் கீர்தயந்தோ மாம் யதந்தஸ்ச த்(ஹ்)ருட(ஹ)வ்ரதா: ||
நமஸ்யந்தஸ்ச மாம் ப(ஹ)க்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே || 14 ||

(ப. உ.) ஸததம், கீர்தயந்த:, மாம், யதந்த:, ச, த்(ஹ்)ருட(ஹ)வ்ரதா: | நமஸ்யந்த:, ச, மாம், ப(ஹ)க்த்யா, நித்யயுக்தா:, உபாஸதே ||

த்(ஹ்)ருட(ஹ)- = உறுதியான
வ்ரதா: = உபவாஸம் முதலிய நியமங்களையுடைய
நித்ய- = எப்பொழுதும்
யுக்தா: = என்னிடத்தில் மனதுடைய ஞ்ஜனர்கள்
ஸததம் = எப்பொழுதும்
கீர்தயந்த: = க்ருஷ்ணக்ருஷ்ணனென்று என்னிட நாமத்தையே உச்சரித்துக் கொண்டு
ச = மற்றும்
யதந்த: = என்னிட பூஜையில் முயற்சியுள்ளவராய்
ப(ஹ)க்த்யா = பக்தியுடன்
மாம் = என்னை
நமஸ்யந்த:,ச = நமஸ்கரித்துக் கொண்டும்
மாம் = என்னை
உபாஸதே = ஸேவிக்கின்றனர்.

ज्ञानयज्ञेन चाप्यन्ये यजन्तो मामुपासते ।
एकत्वेन पृथक्त्वेन बहुधा विश्वतोमुखम् ॥ १५ ॥

(மூ)—ஜ்ஞான-யஜ்ஞேன சாப்யன்யே யஜந்தோ மாமுபாஸதே ||
ஏகத்வேன ப்ருத(ஶ)க்த்வேன ப(ஹ)ஹுதா(ஶா) விஶ்வதோமுக(ஹ)ம் || 15 ||

(ப. உ.) ஜ்ஞானயஜ்ஞேன, ச, அபி, அன்யே, யஜந்த:, மாம், உபாஸதே | ஏகத்வேன, ப்ருத(ம)க்த்வேன, ப(ஹு)தா(யா), விஶ்வதோ-முக(வ)ம் ||

அன்யே	= மற்றும் சில மஹான்கள்		லும் தன்னுள் பேத மற்ற வனென்றும்
விஶ்வதோமுக(வ)ம்	= ஸகல திசைகளிலும் முகத்தையுடைய	ப்ருத(ம)க்த்வேன	= ஜீவ ஜடாத்மக ப்ரபஞ்சத்தை விட பின்னனென்றும்
மாம்	= என்னை	ச	= மற்றும்
ஜ்ஞான-	= ஞான ரூப மான	ப(ஹு)தா(யா) அபி	= கஶவ ராதி அனேக ரூபங் களையுடையவ னென்றும்
யஜ்ஞேன	= யஜ்ஞத்தால்	உபாஸதே	= உபாஸிக்கின்ற னர்.
யஜந்த:	= பூஜித்துக் கொண்டு		
ஏகத்வேன	= ஸகலமான ப்ராணிகளில் இருந்த போதி		

अहं क्रतुरहं यज्ञः स्वधाहमहमौषधम् ।
मन्त्रोऽहमहमेवाज्यमहमग्निरहं हुतम् ॥ १६ ॥

(மூ)—அஹம் க்ரதுரஹம் யஜ்ஞ: ஸ்வதா(யா)ஹமஹமௌஷத(ம)ம் ||
மந்த்ரோஹ மஹமேவாஜ்ய மஹமக்(ஶ்)னிரஹம் ஹுதம்

|| 16 ||

(ப. உ.) அஹம், க்ரது:, அஹம், யஜ்ஞ:, ஸ்வதா(யா), அஹம், அஹம், ஔஷத(ம)ம் | மந்த்ர:, அஹம், அஹம், ஏவ, ஆஜ்யம், அஹம், அக்(ஶ்)னி:, அஹம், ஹுதம் ||

அஹம்	= நான்		நியாமகன்.
க்ரது:	= ஜ்யோதிஷ்டோமாதி கர்மத்திற்கு நியாமகன்.	அஹம்	= நான்
அஹம்	= நான்	ஸ்வதா(யா)	= பித்ருத்ருப்தி ப்யகமான திலோதகம் முதலியவைகளுக்கு நியாமகன்.
யஜ்ஞ:	= தேவதைதகளின் உத்தேஶமாய் பொருளீகரூபமான யாகத்திற்கு	அஹம்	= நான்
		ஔஷத(ம)ம்	= ஔஷதங்களுக்கு நியாமக

	ணுய் ஔளஷதங் களி லிருப்ப வன்.
மந்த்ர:	= மந் த்ர த் தி ற் கு நி யா ம க ணுய் மந்த்ர த் தி லிருப்பவன்
அஹம்	= நான்.
ஆஜ்யம்	= நெ ய் க் கு நி யா ம க ணுய் நெய்யிலிருப்ப வன்
அஹம்	= நான்.
அக்(ஹ்)னி:	= அக்(ஹ்)னி க் கு நி யா ம க ணுய் அக்னியி லிருப் பவன்
அஹம்	= நான்.
ஹுதம்	= ஹோ மக்ரியை க்கு நி யா ம க ணுய்ஹோமத் தி லிருப்பவனும்
அஹம், ஏவ	= நா னே ன (இவ் வெல்லாம் என் அதீனம்).

விசாரணை :—இந்த ஸ்லோகத்திலுள்ள "அஹம் க்ரது:" இது முதலிய வாக்யங்களினல் யாகாதிகளுக்கு பரமாத்மாவுடன் ஆபாதத: அபேதம் (ஐக்யம்) தோன்றிக்கொண்டிருந்தபோதி லும், பூர்வோத்தர வாக்யங்களும், ப்ரமாணந்தரங்களும் யாகாதி களுடன் பரமாத்மாவுக்கு பேதத்தைச் சொல்லுகிறதினலும், பரதந்த்ரமான ஜன்யமான, யாகாதிகளுக்கு ஸ்வதந்த்ரனை, அனுதியான பரமாத்மாவுடன் அபேதம் (ஐக்யம்) பொருந்தாத தினலும், "ய: ப்ருதி(யி)வ்யாம் திஷ்டன்" இது முதலிய ப்ரமாணங்கள் பரமாத்மா அந்தந்த பதார்த்தங்களில் நியாமகனி யிருக்கிறனென்று சொல்வதினலும், இப்படி அர்த்தம் செய் யப்பட்டிருக்கிறது. "காமோஸ்மி ப(ஹ)ரதர்ஷப(ஹ)" என்னும் 7-வது அத்தியாயத்தின் 11-வது ஸ்லோகத்தில் ஸங்காசார்யரும் மேற்சொல்லிய காரணத்தால் 'காமோஸ்மி' என்னும் பதத் திற்கு காமத்திற்கு ஸ்வாமி என்று அர்த்தம் செய்திருக்கிறர். இவ்விஷயத்தின் விஸேஷ விசாரங்களை 7-வது அத்தியாயத்தின் 12-வது ஸ்லோகத்தில் பார்க்கத்தக்கது.

पिताऽहमस्य जगतो माता धाता पितामहः ।
वेद्यं पवित्रमोङ्कार ऋक्साम यजुरेव च ॥ १७ ॥

गतिर्भर्ता प्रभुस्साक्षी निवासश्शरणं सुहृत् ।
प्रभवप्रलयस्थानं निधानं बीजमव्ययम् ॥ १८ ॥

(மூ)—பிதாமஹஸ்ய ஜக(ஂ)தோ மாதா தா(யா)தா பிதாமஹ: ||
வேத்(தீ)யம் பவித்ரமோங்கார: ரு(ஐ)க்-ஸாம-யஜுரேவ ச||17||
க(ஂ)திர்ப(ஹ)ர்தா ப்ரபு:(ஹு:) ஸாக்ஷீ நிவாஸ: ஶரணம்
ஸுஹ்ருத் ||
ப்ரப(ஹ)வ: ப்ரலய: ஸ்தா(யா)னம் நிதா(தா)னம் பீ(வீ)ஜமவ்
யயம் || 18 ||

(ப. உ.) பிதா, அஹம், அஸ்ய, ஜகத:, மாதா, தா(யா)தா, பிதாமஹ:| வேத்(தீ)யம், பவித்ரம், ஓங்கார:, ரு(ஐ)க், ஸாம, யஜு:, ஏவ, ச || க(ஂ)தி:, ப(ஹ)ர்தா, ப்ரபு:(ஹு:), ஸாக்ஷீ, நிவாஸ:, ஶரணம், ஸுஹ்ருத்| ப்ரப(ஹ)வ:, ப்ரலய:, ஸ்தா(யா)னம், நிதா(யா)னம், பீ(வீ)ஜம், அவ்யயம் ||

அஹம் ஏவ = நானே
அஸ்ய = இந்த
ஜக(ஂ)த: = ப்ரபஞ்சத்திற்கு
பிதா = தந்தை.
மாதா = தாய்.
தா(யா)தா = போஷகன்.
பிதாமஹ: = பூஜ்யன்.
ச = மற்றும்
வேத்(தீ)யம் = அறியப் படத் தகுந்தவன்.
பவித்ரம் = ஶுத்தனானவன்
ஓங்கார: = ஓங்கார ஶப்த வாச்யன்.
ரு(ஐ)க் = பூஜ்யனை படியால் ரு(ஐ)க் என்று சொல்லப்படுபவன்.
ஸாம = எல்லா ரூபங்களிலும் ஸமனியிருப்பதினால் ஸாமகாமகன்.
யஜு: = பூஜ்யனை தினால் (யாகத்திற்குஉத்தேஶ்யனை படியால்) யஜு:
க(ஂ)தி: = மோக்ஷாபேக்ஷையுடையவர்களால் தெரியப்படுவதினால் கதி ஸப்தவாச்யன்.
ப(ஹ)ர்தா = போஷகன்.
ப்ரபு:(ஹு:) = ஸ்வாமி.
ஸாக்ஷீ = எல்லாவற்றையும்காண்பவன்.
நிவாஸ: = ஆஶ்ரயன்.
ஶரணம் = பயமடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுபவன்.
ஸுஹ்ருத் = அநிமித்தோபகாரி (ப்ரதிபலனை விரும்பாமலே உபகரிப்போன்)
ப்ரப(ஹ)வ: = ஜகத்தைஸ்ருஷ்டிப்பவன்.
ப்ரலய: = ஜகத்தைநாஶம் செய்பவன்.
ஸ்தா(யா)னம் } = எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரன்.

நிதா(யா)னம் = ப்ரளயகாலத்தில் ஜகத்தைத் தன் வயிற்றில் வைத்துக் கொள்பவன்.
அவ்யயம் = நாசமற்றவன்.
பீ(வீ)ஜம் = காரணன்.

तपाम्यहमहं वर्षं निगृह्णाम्युत्सृजामि च ।
अमृतं चैव मृत्युश्च सदसच्चाहमर्जुन ॥ १९ ॥

(மூ)—தபாம்யஹமஹம் வர்ஷம் நிக்(கீ)ருஹ்ணாம்யுத்ஸ்ருஜாமி ச ॥
அம்ருதம் சைவ ம்ருத்யுஸ்ச ஸத(ஸ)ஸச்சாஹமர்ஜுன ॥ 19 ॥

(ப. உ.) தபாமி, அஹம், அஹம், வர்ஷம், நிக்(கீ)ருஹ்ணமி, உத்ஸ்ருஜாமி, ச, । அம்ருதம், ச, ஏவ, ம்ருத்யுः, ச, ஸத், அஸத், ச, அஹம், அர்ஜுன ॥

அஹம் = நான்
தபாமி = ஸூர்யனிலிருந்து தாபத்தையுண்டு பண்ணுகிறேன்.
வர்ஷம் = மேகங்களிலிருந்து மழையை
உத்ஸ்ருஜாமி = உண்டாக்குகிறேன்.
ச = மற்றும்
நிக்(கீ)ருஹ்ணமி = மழையை நிறுத்துகிறேன்.
அர்ஜுன = அர்ஜுன!
அஹம் = நான்
அம்ருதம் = தேஹம், இந்த்ரியங்கள் இவைகளிலிருந்து ஸரீரத்தை தமாணமடையாமல் காப்பாற்று வதினால் அம்ருதனென்று சொல்லப்படுகிறேன்.
ச = மற்றும்
ம்ருத்யுः = ஸம்ஹாரகனபடியால் ம்ருத்யுவென்று சொல்லப்படுகிறேன்.
ஸத் = ஸாதுகுணபூர்ணன்.
ச = மற்றும்
அஸத் = ஸாதுகுணபூர்ணனைவேறுபுருஷர்களையற்றவன்.
அஹம், ஏவ = நானே (பரமாத்மாவொருவனே ஸாதுகுணபூர்ணன். இதரர்கள் அல்ல.)

त्रैविद्या मां सोमपाः पूतपापाः यज्ञैरिष्ट्वा स्वर्गतिं प्रार्थयन्ते ।
ते पुण्यमासाद्य सुरेन्द्रलोकमश्नन्ति दिव्यान्दिवि देवभोगान् ॥ २० ॥

(மூ)—த்ரைவித்(ஈ)யா மாம் ஸோமபா: பூதபாபா:
யஜ்ஞைரிஷ்ட்வா ஸ்வர்க(ம்)திம் ப்ரார்த்த(ர்)யந்தே ||
தே புண்யமாஸாத்(ஈ)ய ஸுரேந்த்(ஈ)ரலோக-
மச்னந்தி தி(தி)வ்யான் தி(தி)வி தே(தே)வபோ(தோ)
கா(ம்)ன் || 20 ||

(ப. உ.) த்ரைவித்(ஈ)யா:, மாம், ஸோமபா:, பூதபாபா:, யஜ்ஞை:, இஷ்ட்வா, ஸ்வர்க(ம்)திம், ப்ரார்த்த(ர்)யந்தே | தே, புண்யம், ஆஸாத்(ஈ)ய, ஸுரேந்த்ரலோகம், அச்னந்தி, தி(தி)வ்யான், தி(தி)வி, தே(தே)வபோ(தோ)கா(ம்)ன் ||

(யே) = வேதத்ரயங் களில் அமுக்ய மாகச் சொல்ல ப்படும்கர்ம பரமான எந்த

த்ரைவித் (ஈ)யா: = ருக்யஜுஸ் ஸாமமென்னும் மூவ்வகை யான வித்தை யகளையுடைய ஜனங்கள்

யஜ்ஞை: = யாகங்களால்

மாம் = என்னை

இஷ்ட்வா = பூஜித்து

ஸோமபா: = ஹரதேவஷ மான ஸோம பானத்தை யுடையவராய் (அதிஸல்)

பூதபாபா: (ஸந்த:) = நஷ்டமான பாபங்களை யுடையவராய் (பாபங்களை போக்கடித்துக் கொண்ட வராய்)

ஸ்வர் க(ம்)திம் = ஸ்வர்க்க ரூப மானஅடையத் தக்கதை

ப்ரார்த்த (ர்)யந்தே = வேண்டிக் கொள்கின்ற னரோ

தே = அந்தஜனங் கள்

புண்யம் = புண்யத்தி னலையடைய கூடிய

ஸுரேந்த்-லோகம் = ஸ்வர்க்க லோகத்தை

ஆஸாத்(ஈ)ய = அடைந்து

தி(தி)வி = அந்தஸ்வர்க் கத்தில்

தி(தி)வ்யான் = திவ்யமான (த்யுலோகத்தி லுள்ள)

தே(தே)வ போ (தோ) கா(ம்)ன் = தேவ போகங் களை

அச்னந்தி = அனுபவிக் கிறார்கள்.

ते तं भुक्त्वा स्वर्गलोकं विशालं क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोकं विशन्ति ।
एवं त्रयीधर्ममनुप्रपन्नाः गतागतं कामकामा लभन्ते ॥ २१ ॥

(மூ)—தே தம் பு(ஹு)க்த்வா ஸ்வர்க(ஃ)லோகம் விஶாலம்
க்ஷீணே புண்யே மர்த்ய-லோகம் விஶந்தி ||
ஏவம் த்ரயீத(ய)ர்மமனுப்ரபன்ன
க(ஃ)தாக(ஃ)தம் காமகாமா: லப(ஹ்)ந்தே || 21 ||

(ப. உ.) தே, தம், பு(ஹு)க்த்வா, ஸ்வர்க(ஃ)லோகம், விஶாலம், க்ஷீணே, புண்யே, மர்த்யலோகம், விஶந்தி | ஏவம், த்ரயீத(ய)ர்மம், அனுப்ரபன்ன:, க(ஃ)தாக(ஃ)தம், காமகாமா:, லப(ஹ்)ந்தே ||

தே	= அந்த ஜனங்கள்
தம்	= அந்த
விஶாலம்	= விஶாலமான
ஸ்வர்க(ஃ) லோகம்	= ஸ்வர்க்க லோகத்தை
பு(ஹு)க்த்வா	= அனுபவித்து
புண்யே	= புண்யமானது
க்ஷீணே(ஸதி)	= நாஶமடையவே
மர்த்ய-லோகம்	= மானிட லோகத்தை
விஶந்தி	= அடைகின்றனர்.
ஏவம் த்ரயீ-த(ய)ர்மம்	= இவ்விதமாக வேதங்களில் முக்யமாகச் சொல்லப்பட்ட தர்மத்தை
அனுப்ர பன்ன:	= அனுஷ்டித்துக் கொண்டே
காம- காமா:	= விஷயங்களை வேண்டுபவர்கள்
க(ஃ)தாக (ஃ)தம்	= போக்குவரவுகளை (புண்யம் செய்து ஸ்வர்க்கத்திற்குபோவது, புண்யம் முடியவே மானிடலோகம் அடைவது இவைகளை)
லப(ஹ்)ந்தே	= அடைகின்றனர்.

अनन्याश्चिन्तयन्तो मां ये जनाः पर्युपासते ।
तेषां नित्याभियुक्तानां योगक्षेमं वहाम्यहम् ॥ २२ ॥

(மூ)—அனன்யாஶ்சிந்தயந்தோ மாம் யே ஜன: பர்யுபாஸதே ||
தேஷாம் நித்யாபி(ஜி)யுக்தானம் யோக(ஃ)க்ஷேமம் வஹாம்-
யஹம் || 22 ||

(ப. உ.) அனன்யா:, சிந்தயந்த:, மாம், யே, ஜன:, பர்யுபாஸதே | தேஷாம், நித்யாபி(ஜி)யுக்தானம், யோக(ஃ)க்ஷேமம், வஹாமி, அஹம் ||

யே, ஜன:	= எந்தமனிதர்கள்
அனன்யா:	= பிறரை உபாஸிக்காமல்
மாம்	= என்னை
சிந்தயந்த:	= த்யானித்துக் கொண்டு

பர்யுபாஸதே	= பக்தியுடன் உபாஸனை செய்கின்றனரோ	யோக(ம) க்ஷேமம்	= யோக க்ஷேமத்தை
தஷாம்	= அத்தகைய	அஹம்	= நான்
நித்யாபி(ஹி)யுக் தாணம்	= எப்பொழுதும் மனோவாக்காயங்களால் என்னையே ஸேவிப்பவர்களின்	வஹாமி	= வஹிக்கிறேன். (மருபடியும் பிறப்பற்ற மோக்ஷத்தை தருகிறேன்.)

येऽप्यन्यदेवताभक्ता यजन्ते श्रद्धयाऽन्विताः ।
तेऽपि मामेव कौन्तेय यजन्त्यविधिपूर्वकम् ॥ २३ ॥

(மூ)—யேப்யன்ய-தே(தே)வதா-ப(ஹ)க்தா யஜந்தே ஸ்ரத்த(ய்)யான்விதா: ॥

தேபி மாமேவ கௌந்தேய யஜந்த்யவிதி(யி)பூர்வகம் ॥ 23 ॥

(ப. உ.) யே, அபி, அன்ய-தே(தே)வதா-ப(ஹ)க்தா:, யஜந்தே, ஸ்ரத்த(ய்)யா, அன்விதா: | தே, அபி, மாம், ஏவ, கௌந்தேய, யஜந்தி, அவிதி(யி)பூர்வகம் ॥

கௌந்தேய	= ஓ அர்ஜுன!	யஜந்தே	= அன்னிய தேவதைகளை பூஜிக்கின்றனரோ
அன்ய-	= அன்னியரான		
தேவதா-	= தேவதை	தே, அபி	= அவர்களும்
	களின்	அவிதி(யி) பூர்வகம்	= விதி பூர்வகமல்லாமல்
ப(ஹ)க்தா:	= பக்தரான	மாம், ஏவ	= என்னையே
யே, அபி	= எவரேயாகிலும்	யஜந்தி	= பூஜிக்கின்றனர்.
ஸ்ரத்த(ய்)யா	= ஸ்ரத்தையுடன்		
அன்விதா:	= கூடிக்கொண்டு		

अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च ।
न तु मामभिजानन्ति तत्त्वेनातश्च्यवन्ति ते ॥ २४ ॥

(மூ)—அஹம் ஹி ஸர்வ-யஜ்ஞானம் போ(ஹோ)க்தா ச ப்ரபு(ஹு)ரேவ ச ॥

ந து மாமபி(ஹி)ஜானந்தி தத்வேனதஸ்ச்யவந்தி தே ॥ 24 ॥

(ப. உ.) அஹம், ஹி, ஸர்வ-யஜ்ஞானம், போ(ஹோ)க்தா, ச, ப்ரபு: (ஹு:), ஏவ, ச, | ந, து, மாம், அபி(ஹி)ஜானந்தி, தத்வேன, அத:, ச்யவந்தி, தே ॥

அஹம், ஏவ = நானே
ஸர்வ- = ஸகலமான
யஜ்ஞானம் = யஜ்ஞங்களையும்
போ (ஹோ) க்தா } = புசிப்பவன்.
ச = மற்றும்
ப்ரபுः(ஹு:) = ப்ரவர்தகன். (நடத்துபவன்)
து (இதி) = இவ்வாறு
தத்வேன = நிஜமாக
மாம் = என்னை
அபி = எக்காரணத் தினால்

ந, அபி(பி) ஜானந்தி } = தெரிந்து கொள்வதில்லை யோ
அதः, ச = அக்காரணத் தினாலேயே
தே = அந்த யஜ்ஞும் செய்பவர்கள்
ச்யவந்தி = ஸ்வர்க்கத் திலிருந்து மானிடலோகத் திற்கு மறுபடி யும் வருகின் றனர்.

यान्ति देवव्रता देवान् पितॄन्यान्ति पितृव्रताः ।
भूतानि यान्ति भूतेज्याः यान्ति मद्याजिनोऽपि माम् ॥ २५ ॥

(மூ)—யாந்தி தே(தே)வவ்ரதா தே(தே)வான் பித்ரூன் யாந்தி பித்ரு வ்ரதாः ||
பூ(பூ)தானி யாந்தி பூ(பூ)தேஜ்யா யாந்தி மத்(தீ)யா ஜினோபி மாம் || 25 ||

(ப. உ.) யாந்தி, தே(தே)வ-வ்ரதாः, தே(தே)வான், பித்ரூன், யாந்தி, பித்ரு-வ்ரதாः | பூ(பூ)தானி, யாந்தி, பூ(பூ)தேஜ்யாः, யாந்தி, மத்(தீ) யாஜினः, அபி, மாம் ||

தே(தே)வ- = தேவதைகளை
வ்ரதாः = பூஜிப்பவர்கள்
தே(தே) வான் } = தேவர்களை
யாந்தி = அடைகின் றனர்.
பித்ரு- = பித்ருக்களை
வ்ரதாः = பூஜிப்பவர்கள்
பித்ரூன் = பித்ருக்களை
யாந்தி = அடைகின் றனர்.
பூ(பூ)த = பூதங்களை (மாத்ருகாதி களை)
இஜ்யாः = பூஜிப்பவர்கள்
பூ(பூ)தானி = பூதங்களை
யாந்தி = அடைகின் றனர்.
மத்(தீ)யா ஜினः } = என்னைப் பூஜிப் பவர்கள்
மாம், அபி,(ஏவ) } = என்னையே
யாந்தி = அடைகின் றனர் (முக்தரா கின்றனர்).

पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति।
तदहं भक्त्युपहृतमश्नामि प्रयतात्मनः ॥ २६ ॥

(மூ)—பத்ரம் புஷ்பம் ப(ஹ)லம் தோயம் யோ மே ப(ஹ)க்த்யா ப்ரயச்ச(ஹ)தி ||

தத(ஃ)ஹம் ப(ஹ)க்த்யுபஹ்ருத மஸ்னமி ப்ரயதாத்மன: || 26 ||

(ப. உ.) பத்ரம், புஷ்பம், ப(ஹ)லம், தோயம், ய:, மே, ப(ஹ)க்த்யா, ப்ரயச்ச(ஹ)தி | தத், அஹம், ப(ஹ)க்த்யுபஹ்ருதம், அஸ்னமி, ப்ரயதாத்மன: ||

பத்ரம்	= (நிவேஷிதமற்ற) இலை	ப்ரயதாத்மன:	= உபரதமான மனதுள்ள (விஷயங்களில் விரக்தனான) மனிதனின்
புஷ்பம்	= புஷ்பம்	ப(ஹ)க்த்யுபஹ்ருதம்	= பக்தியுடன் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட
ப(ஹ)லம்	= பழம்	தத்	= அந்த இலை முதலியவைகளை
தோயம்	= ஜலம் (இவைகளிலெல்லாதயாகிலும்)	அஹம்	= நான்
ய:	= எவன்	அஸ்னமி	= புசிக்கிறேன்.
மே	= என்க்கு		
ப(ஹ)க்த்யா	= பக்தியுடன்		
ப்ரயச்ச (ஹ)தி	= கொடுக்கிறேனே (அற்பிக்கிறேனே)		
(தஸ்ய)	= அப்படிப்பட்ட		

यत्करोषि यदश्नासि यज्जुहोषि ददासि यत्।
यत्तपस्यसि कौन्तेय तत्कुरुष्व मदर्पणम् ॥ २७ ॥

(மூ)—யத் கரோஷி யத(ஃ)ஸ்னஸி யஜ்ஜுஹோஷி த(ஃ)தா(ஆ)ஸி யத் ||

யத் தபஸ்யஸி கௌந்தேய தத் குருஷ்வ மத(ஃ)ர்பணம் || 27 ||

(ப. உ.) யத், கரோஷி, யத், அஸ்னஸி, யத், ஜுஹோஷி, த(ஃ)தா(ஆ)ஸி, யத் | யத், தபஸ்யஸி, கௌந்தேய, தத், குருஷ்வ, மத(ஃ)ர்பணம் ||

கௌந்தேய	= ஓ அர்ஜுன!	அஸ்னஸி	= புசிக்கிறாயோ
யத்	= எந்த கர்மத்தை	யத்	= எதை
கரோஷி	= செய்கிறாயோ	ஜுஹோஷி	= ஹோமம் செய்கிறாயோ
யத்	= எதை	யத்	= எதை

த(ஒ)தா (ஆ)ஸி	= தானம் கொடுக்கிறாயோ,	தத்	= அதை
யத்	= எந்த	மத(ஒ)ர் பணம்	= எனக்கு ஸமர்ப்பணம்
தபஸ்யஸி	= தவத்தைச்செய்கிறாயோ	குருஷ்வ	= செய்.

शुभाशुभफलैरेवं मोक्ष्यसे कर्मबन्धनैः ।
सन्न्यासयोगयुक्तात्मा विमुक्तो मामुपैष्यसि ॥ २८ ॥

(மூ)—ஸு-பா(ஆ)-ஸு-ப(அ)-ப(ஹ)லைரேவம் மோக்ஷ்யஸே கர்ம-ப(ஃ)ந்த(ய)னை: ॥

ஸம்ன்யாஸ-யோக(அ)-யுக்தாத்மா விமுக்தோ மாமுபைஷ்யஸி ॥ 28 ॥

(ப. உ.) ஸு-பா(ஆ)ஸு-ப(அ)-ப(ஹ)லை:, ஏவம், மோக்ஷ்யஸே, கர்ம-ப(ஃ)ந்த(ய)னை: | ஸம்ன்யாஸ-யோக(அ)-யுக்தாத்மா, விமுக்த:, மாம், உப, ஏஷ்யஸி ॥

ஏவம், (ஸதி)	= இவ்வாறு ஸகல கர்மங்களை எனக்கு ஸமர்ப்பணை செய்வாயின்	மோக்ஷ்யஸே	= முக்தனாவாய்.
		ஸம்ன்யாஸ-	= கர்ம பலத்தைத் துறப்பது,
ஸு-ப(அ)-	= ஸுபகரமான	யோக(அ)-	= கர்மாநுஷ்டானம் இவைகளால்
அஸு-ப(அ)-	= அஸுபகரமான	யுக்த-	= கூடிய
ப(ஹ)லை:	= பலங்களைக் கொடுக்கும்	ஆத்மா	= நீ
கர்ம-	= கர்மங்களின்	விமுக்த:, (ஸன்)	= கட்டினின்றும் முக்தனை
பந்த(ய)னை:	= பந்தங்களினின்றும்	மாம்	= என்னை
		உப, ஏஷ்யஸி	= அடைவாய்.

समोऽहं सर्वभूतेषु न मे द्वेष्योऽस्ति न प्रियः ।
ये भजन्ति तु मां भक्त्या मयि ते तेषु चाप्यहम् ॥ २९ ॥

(மூ)—ஸமோஹம் ஸர்வபூ(ஊ)தேஷு ந மே த்(தீ)வேஷ்யோஸ்தி ந ப்ரிய: ॥

யே ப(அ)ஜந்தி து மாம் ப(அ)க்த்யா மயி தே தேஷு சாப்யஹம் ॥ 29 ॥

(ப. உ.) ஸமः, அஹம், ஸர்வபூ(ஹ)தேஷு, ந, மே, த்(ஜ்)வேஷ்யः, அஸ்தி, ந, ப்ரியः। யே, பஜந்தி, து, மாம், ப(ஹ)க்த்யா, மயி, தே, தேஷு, ச, அபி, அஹம் ॥

அஹம்	= நான்
ஸர்வ-	= ஸகலமான
பூ(ஹ)தேஷு	= ப்ராணிகளில்
ஸமः	= ஸமன். (ஸமன் என்பதை விவரிக்கிறான்.)
மே	= எனக்கு
த்(ஜ்)வேஷ்யः	= காரணமின்றி பகைக்கு பாத்திரன் (தகுதியானவன்)
ந, அஸ்தி	= இல்லை.
ப்ரியः, து	= காரணமின்றி ப்ரீதிக்கு பாத்ரன் (தகுதியானவன்)
ந	= இல்லை.
யே	= யார்
மாம்	= என்னை
ப(ஹ)க்த்யா	= பக்தியுடன்
ப(ஹ)ஜந்தி	= ஸேவிக்கின்றனரோ
தே	= அவர்கள்
மயி	= என்னிடத்தில்
(வர்தந்தே)	= ப்ரீதியுடையவராகிறார்கள்.
ச	= மற்றும்
அஹம்	= நான்
தேஷு, அபி	= அவர்களிடத்திலும் அனுக்ரஹம் செய்பவனாகிறேன்.

अपि चेत्सुदुराचारो भजते मामनन्यभाक् ।
साधुरेव स मन्तव्यस्सम्यग्व्यवसितो हि सः ॥ ३० ॥

(மூ)—அபி சேத் ஸுது(து)ராசாரோ ப(ஹ)ஜதே மாமனன்ய பா(ஹா)க் ॥
ஸாது(து)ரேவ ஸ மந்தவ்யः ஸம்யக்(ஜ்)வ்யவஸிதோ ஹி ஸः ॥ 30 ॥

(ப. உ.) அபி, சேத், ஸுது(து)ராசாரः, ப(ஹ)ஜதே, மாம், அனன்யபா(ஹா)க் । ஸாதுः(துः), ஏவ, ஸः, மந்தவ்யः, ஸம்யக், வ்யவஸிதः, ஹி, ஸः ॥

யः	= (தேவதைகளில்) எவன்
ஸுது(து)ராசாரः, அபி, சேத்	= மிகவும் துராசாரமுடையவனுயிருந்தபோதிலும்
அனன்ய பா(ஹா)க்	= மற்றொருவரை பஜிக்காமல்
மாம்	= என்னை
ப(ஹ)ஜதே	= பஜிக்கிறானே
ஹி	= எக்காரணத்தால்
ஸः	= அவன்
ஸம்யக் (ஜ்)வ்யவஸிதः	= பகவத் தத்வத்தை நன்றாகத் தெரிந்தவனே

(அத:)	= அக்காரணத்தால்	(இதி)	= என்று
ஸ:	= அவன்	மந்தவ்ய:	= தெரியத்தக்கது (அறிய வேண்டியது).
ஸாது: (ய-:) ஏவ	= ஸாதுவே		

क्षिप्रं भवति धर्मात्मा शश्वच्छांतिं निगच्छति ।
कौन्तेय प्रतिजानीहि न मे भक्तः प्रणश्यति ॥ ३१ ॥

(மூ)—கூஷிப்ரம் ப(ஹ)வதி த(ய)ர்மாத்மா ஸஶ்வச்சா(ஶ்)ந்திம் நிக(ம)ச்ச(ஹ)தி ||
கௌந்தேய ப்ரதிஜ்ஞானீஹி ந மே ப(ஹ)க்த: ப்ரணஶ்யதி || 31 ||

(ப. உ.) கூஷிப்ரம், ப(ஹ)வதி, த(ய)ர்மாத்மா, ஸஶ்வத், ஸாந்திம், நிக(ம)ச்ச(ஹ)தி | கௌந்தேய, ப்ரதிஜ்ஞானீஹி, ந, மே, ப(ஹ)க்த:. ப்ரணஶ்யதி ||

(ஸ:)	= அந்த துராசாரத்தை யுடைய பகவத் தத்வத்தை அறிந்தவன்		(மோக்ஷத்தை)
		நிக(ம)ச்ச(ஹ)தி	= அடைகிறான்.
கூஷிப்ரம்	= சீக்கிரத்தில்	கௌந்தேய	= ஓ அர்ஜுன!
த(ய)ர்ம-	= தர்மத்தில்	மே	= என்னுடைய
ஆத்மா	= மனதுடையவன்	ப(ஹ)க்த:	= பக்தன்
ப(ஹ)வதி	= ஆகிறான்.	ந, ப்ரணஶ்யதி	= நாசம் முதலிய அனர்த்தங்களை அடைவதில்லை.
ஸஶ்வத்	= ஸாஶ்வதமான	(த்வம்)	= நீ
ஸாந்திம்	= ஸாந்தியை	ப்ரதிஜ்ஞானீஹி	= ப்ரதிஜ்ஞையை செய்க.

मां हि पार्थ व्यपाश्रित्य येऽपि स्युः पापयोनयः ।
स्त्रियो वैश्यास्तथा शूद्रास्तेऽपि यान्ति परां गतिम् ॥ ३२ ॥

(மூ)—மாம் ஹி பார்த்த(ஶ) வ்யபாஶ்ரித்ய யேபி ஸ்யு: பாபயோனய: ||
ஸ்த்ரியோ வைஶ்யாஸ்ததா(ஶா) ஶூத்(ஜ்)ராஸ்தேபி யாந்தி பராம் க(ம)திம் || 32 ||

(ப. உ.) மாம், ஹி, பார்த்த(ஶ), வ்யபாஶ்ரித்ய, யே, அபி, ஸ்யு:, பாபயோனய: | ஸ்த்ரிய:, வைஶ்யா:, ததா(ஶா), ஶூத்(ஜ்)ரா:, தே, அபி, யாந்தி, பராம், க(ம)திம் ||

பார்த்த(ஶ) = அர்ஜுன !
ஸ்த்ரிய: = ஸ்த்ரீகள்
வைஶ்யா: = வைஶ்யர்கள்
ஶூத்(த்ரீ)ரா: = ஶூத்ரர்கள்
ததா(ஶா) = மற்றும்
பாப- = பாபத்தை தக் காரணமா யுள்ள ஜாதியில்
யோனய: = பிறப்புடைய வர்கள்

அபி, யே, ஸ்யு: } = யார் இருக்கின் றனரோ,
தே, அபி = அவர்கள் எல் லோரும்
மாம் = என்னை
வ்யபாஶ் ரித்ய } = ஆஶ்ரயித்து,
பராம் = உத்தமமான
க(ம)திம் = கதியை
யாந்தி = அடைகிறார் கள்
ஹி = நிஶ்சயம்.

किं पुनर्ब्राह्मणाः पुण्या भक्ता राजर्षयस्तथा ।
अनित्यमसुखं लोकमिमं प्राप्य भजस्व माम् ॥ ३३ ॥

(மூ)—கிம் புனர் ப்ராஹ்மணா: புண்யா: ப(ஹ)க்தா ராஜர்ஷயஸ்-
ததா(ஶா) ॥
அனித்ய-மஸுக(வ)ம் லோகமிமம் ப்ராப்ய ப(ஹ)ஜஸ்வ மாம்
॥ 33 ॥

(ப. உ.) கிம், புன:, ப்ராஹ்மணா:, புண்யா:, ப(ஹ)க்தா:, ராஜர்ஷய:, ததா(ஶா) | அனித்யம், அஸுக(வ)ம், லோகம், இமம், ப்ராப்ய, ப(ஹ)ஜஸ்வ, மாம் ॥

ப(ஹ)க்தா: = பக்தர்களாகிய
ப்ராஹ்மணா: = ப்ராஹ்மணர் கள்
ததா(ஶா) = அப்படியே
ராஜர்ஷய: = ராஜர்ஷிகள்
புண்யா: = புண்ய புருஷர் கள்
புன:, கிம் (வக்தவ்யம்) } = என்னவோ அடவாரென்றுசொல்வ தென்ன இருக்கிறது.
(அத:) = ஆகையால்

அநித்யம் = நாஶமடையத் தகுந்த
அஸுக(வ)ம் = ஸுகமற்ற
இமம் = பக்தியாதிகளுக்குஸாதன மான
லோகம் = இவ்வுலகத்தை, இந்த தேஹத்தை
ப்ராப்ய = அடைந்து
மாம் = என்னை
ப(ஹ)ஜஸ்வ = பஜிக்கவும்.

मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मां नमस्कुरु ।
मामेवैष्यसि युक्त्वैवमात्मानं मत्परायणः ॥ ३४ ॥

(மூ)—மன்மனு ப(ஹ)வ மத்(த்)ப(ஹ)க்தோ மத்(த்)யாஜீ மாம் நமஸ்குரு ||

மாமேவைஷ்யஸி யுக்த்வைவமாத்மானம் மத்பராயணஃ ||34||

(ப. உ.) மன்மனஃ, ப(ஹ)வ, மத்(த்)ப(ஹ)க்தஃ, மத்(த்)யாஜீஃ, மாம், நமஸ்குரு | மாம், ஏவ, ஏஷ்யஸி, யுக்த்வா, ஏவம், ஆத்மானம், மத்பராயணஃ ||

மன்மனஃ = என்னிடத்தில் மனது தூடையவனாய்
ப(ஹ)வ = ஆகுக.
மத்(த்) ப(ஹ)க்தஃ } = என் பக்தனாக
[ப(ஹ)வ] = ஆகுக.
மத்(த்) யாஜீஃ } = என்னை பூஜிப்பவனாக
[ப(ஹ)வ] = ஆகுக.
மாம் = என்னை
நமஸ்குரு = நமஸ்காரம் செய்க.
ஏவம் = இவ்வாறு
மத்பராயணஃ } = என்னையே உத்தமகதி என்று தெரிந்து கொண்டு
ஆத்மானம் = மனதை
(மயி) = என்னிடத்தில்
யுக்த்வா = வைத்து
மாம், ஏவ = என்னையே
ஏஷ்யஸி = அடைவாய்.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில் ராஜவித்யா ராஜகுஹ்ய யோகமென்னும் ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பத்தாவது அத்தியாயம்.

அவதரணிகை:—த்யேயமான பரமாத்மாவின் விபூதி ரூபங்களை இந்த அத்யாயத்தில் சொல்லுகிறான்:—

ஸ்ரீ பகவானுவாச:—

(மூ)—பூ(ஊ)ய ஏவ மஹாபா(வா)ஹோ ஸ்ருணு மே பரமம் வச: ||
யத்தேஹம் ப்ரியமாணய வக்ஷ்யாமி ஹிதகாம்யயா || 1 ||

(ப. உ.) பூ(ஊ)ய:, ஏவ, மஹாபா(வா)ஹோ, ஸ்ருணு, மே, பரமம், வச: | யத், தே, அஹம், ப்ரீயமாணய, வக்ஷ்யாமி, ஹிதகாம்யயா ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	பூ(ஊ)ய:, ஏவ	= மறுபடியும்
உவாச	= சொல்லுகிறான்	யத்	= எதை
மஹாபா(வா)ஹோ	= மஹா பாஹோ சாமர்த்தியமான அர்ஜுன!	வக்ஷ்யாமி	= சொல்வேனோ
		(தத்)	= அந்த
அஹம்	= நான்	மே	= என்னுடைய
ப்ரீயமாணய	= சொல்வதைக் கேட்டு ஸந்தோஷமடையும்	பரமம்	= உத்தமமாகிய (என்னிட மாகாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமான)
தே	= உனக்காக	வச:	= வார்த்தையை
ஹிதகாம்யயா	= ஹிதத்தை யுண்டுபண்ண வேண்டுமென்னும் விருப்பத்தினால்	ஸ்ருணு	= கேள் (கேட்டு அவ்வாறு நடந்துகொள்.)

(மூ)—ந மே விது:(ஊ:) ஸுரக(ழ)ண: ப்ரப(ஹ)வம் ந மஹர்ஷய: ||
அஹமாதி(தி)ர்ஹி தே(தே)வானாம் மஹர்ஷீணாம் ச
ஸர்வஶ: || 2 ||

(ப. உ.) ந, மே, விது: (ஊ:), ஸுரக(ழ)ண:, ப்ரப(ஹ)வம், ந, மஹர்ஷய:| அஹம், ஆதி:(தி:), ஹி, தே(தே)வானாம், மஹர்ஷீணாம், ச, ஸர்வஶ:||

ஸுர கண:	= தேவர்களின் கூட்டம்	ப்ரப(ஹ)வம்	= மகிமையை
மே	= என்னுடைய	ந, விது:(ஊ:)	= தெரியமாட்டா

டார்கள்.
மஹர்ஷய: = மஹர்ஷிகள்
க, விது:(ஷு:) = தெரிய மாட்டார்கள்.
அஹம் = நான்
ஸர்வஸ: = ஸகலமான
தே(ஷு) வாணும் } = தேவதைகளுக்கும்

மஹர்ஷீணும் = மஹர்ஷிகளுக்கும்
ச = மனிதர்களுக்கும்
ஆதி:(தி:) = காரணன்.
ஹி = ப்ரஸித்தம்.

(மூ)—யோ மாமஜமனாதி(தி)ம் ச வேத்தி லோகமஹேச்வரம் ||
அஸம்மூட:(ட:) ஸ மர்த்யேஷு ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே ||3||

(ப. உ.) ய:, மாம், அஜம், அனாதி(தி)ம், ச, வேத்தி, லோகமஹேச்வரம் | அஸம்மூட:(ட:), ஸ:, மர்த்யேஷு, ஸர்வபாபை:, ப்ரமுச்யதே ||

ய: = எந்த மனிதன்
அனாதி(தி)ம் = காரண மற்றவனை
ச (தஸ்மாத்) = காரண மற்றவனாதலால்
அஜம் = பிறப் பில்லாதவனை
லோக- = ஸகல லோகங்களுக்கும்
மஹேச்வரம் } = மஹாஸ்வாமியான
மாம் = என்னை

வேத்தி = தெரிந்து கொள்கிறானோ
ஸ: = அம்மனிதன்
மர்த்யேஷு = மானிடர்களில்
அஸம் மூட:(ட:) (ஸன்) } = மோகமற்றவனாய்
ஸர்வ- = ஸமஸ்தமான
பாபை: = பாபங்களினால்
ப்ரமுச்யதே = முக்தனாகிறான். (மோக்ஷத்தை அடைகிறான்).

(மூ)—பு(பூ)த்தி(யி)ர்ஞானமஸம்மோஹ: க்ஷமா ஸத்யம் த(ஃ)மஸ் ஶம: ||
ஸுக(வ)ம் து:(கூ:)கம் ப(ஹ)வோ பா(ஹா)வோ ப(ஹ)யம் சாப(ஹ)யமேவ ச || 4 ||
அஹிம்ஸா ஸமதா துஷ்டிஸ்தபோ தா(ஹா)னம் யஶோயஶ: ||
ப(ஹ)வந்தி பா(ஹா)வா பூ(ஹி)தானும் மத்த ஏவ ப்ருத(ய)க்(தீ)விதா:(யா:) || 5 ||

(ப. உ.) பு(பூ)த்தி:(யி:), ஞானம், அஸம்மோஹ:, க்ஷமா, ஸத்யம், த(ஃ)ம:, ஶம: | ஸுக(வ)ம், து:(கூ:)க(வ)ம், ப(ஹ)வ:, பா(ஹா)வ:,

ப(ஹ)யம், ச, அப(ஹ)யம், ஏவ, ச ‖ அஹிம்ஸா, ஸமதா, துஷ்டி:, தப:, தா(தா)னம், யஶ:, அயஶ: | ப(ஹ)வந்தி, பா(ஹா)வா:, பூ(ஹூ)தானம், மத்த:, ஏவ, ப்ருத(யி)க்(தி)விதா:(யா:) ‖

புண்(ண்ய)த்தி: (யி:) } = அந்த:காணம்

ஞானம் = ஞானம்

அஸம் மோஹ: } = அகார்யம் செய்வதில் விருப்பமின்மை

க்ஷமா = பொறுமை (தீமை செய்தவனுக்கு தீமை செய்யாமை)

ஸத்யம் = நிஜத்தைப் பேசுதல்

த(தா)ம: = இந்திரியங்களை அடக்கிக் கொள்ளல்

ஶம: = பரமாத்மாவிடத்தில் புத்தியை வைப்பது

ஸுக(வ)ம் = ஸுகம்

து:(தூ:)க(வ)ம் } = துக்கம்

ப(ஹ)வ: = பிறப்பு

ச = மற்றும்

பா(ஹா)வ: = ஸ்திதி(இருப்பு)

ப(ஹ)யம் = பயம்

ச = மற்றும்

அப(ஹ)யம், ஏவ } = பயமின்மையும்

அஹிம்ஸா = பிறரை துன்புறுத்தாமை

ஸமதா = த்வந்த்வங்களில் (ஸுக துக்கங்களில்) விகாரமின்மை

துஷ்டி: = ஸந்தோஷம்

தப: = ப்ரஹ்மசர்யம் முதலியவைகள் (மேலுவாக்காயிகமான தபஸ்)

தா(தா)னம் = ஈகை

யஶ: = கீர்த்தி

அயஶ: = அபகீர்த்தி

(ஏவம்) = இவ்வாறு

ப்ருத(யி)க் (தி)விதா: (யா:) } = பலவகைகளான

பா(ஹா)வா: = மேற் சொல்லப்பட்ட தர்மங்களெல்லாம்

பூ(ஹூ)தானம் } = ப்ராணிகளுக்கு

மத்த:, ஏவ } = என்னாலேயே

ப(ஹ)வந்தி = ஆகின்றன.

அவதரணிகை:—ப்ராணிகளின் புத்தி ஞானம் முதலியவைகள் மாத்திரமே என்னால் உண்டாகின்றனவென்றல்ல, ப்ராணிகளும் என்னாலேயே உண்டாகின்றனர்கள் என்று சொல்லுகிறான்:—

மூ)—மஹர்ஷய: ஸப்த பூர்வே சத்வாரோ மனவஸ்ததா(யா) ‖
மத்(தீ)பா(பூ)வா மானஸா ஜாதா யேஷாம் லோக இமா:
ப்ரஜா: ‖ 6 ‖

ஏதாம் விபூ(ஊ)திம் யோக(ஂ)ம் ச மம யோ வேத்தி தத்வத: ||
ஸோவிகம்பேன யோகே(ஏ)ன யுஜ்யதே நாத்ர ஸம்ஶய: ||7||

(ப. உ.) மஹர்ஷய:, ஸப்த, பூர்வே, சத்வார:, மனவ:, ததா(ஶா)| மத்(ஜீ)பா(ஹா)வா:, மானஸா:, ஜாதா:, யேஷாம், லோகே, இமா:, ப்ரஜா: || ஏதாம், விபூ(ஊ)திம், யோக(ஂ)ம், ச, மம, ய:, வேத்தி, தத்வத: | ஸ:, அவிகம்பேன, யோகே(ஏ)ன, யுஜ்யதே, ந, அத்ர, ஸம்ஶய: ||

பூர்வே = முன் மன்வந்தரத்திலிருந்த
மஹர்ஷய: ஸப்த } = வஸிஷ்டாதி ஏழு மஹர்ஷிகள்
ததா(ஶா) = அப்படியே
லோகே = உலகத்தில்
இமா: = புத்ர பௌத்ராதி ரூபமாக கண்டு வரும் பிரஜைகள்
யேஷாம் = எந்தமனுக்களின்
ப்ரஜா: = ப்ரஜைகளாக
வர்தந்தே = உளரோ
தே = அந்த
பூர்வே = முன் கல்பத்தினரான
மானஸா: = சதுர்முக ப்ரஹ்மாவின் மனதிலுல்
ஜாதா: = பிறந்தவர்களான
சத்வார:, மனவ: } = ஸ்வாயம்புமுதலிய நான்கு மனுக்கள் இவர்கள்
மத்(ஜீ)பா(ஹா)வா: } = என்னுல்பிறந்தவர்கள்.
ய: = எவன்
ஏதாம் = முன் சொல்லப்பட்ட
மம = என்னுடைய
விபூ(ஊ)திம் = ப்ரபாவத்தையும்
ச = மற்றும்
யோக(ஂ)ம் = ஸாமர்த்யத்தையும்
தத்வத: = நிஜமாக
வேத்தி = தெரிந்து கொள்கிறானோ
ஸ: = அவன்
அவிகம்பேன = உறுதியான
யோகே(ஏ)ன } = த்யானரூபமான உபாயத்தால்
யுஜ்யதே = கூடுகிறான் (த்யானம் செய்பவனாகிறான்).
அத்ர = இவ்விஷயத்தில்
ஸம்ஶய: = ஸந்தேஹம்
ந = இல்லை.

(மூ)—அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரப(ஹ)வோ மத்த: ஸர்வம் ப்ரவர்ததே ||
இதி மத்வா ப(ஹ)ஜந்தே மாம் பு(ஃ)தா(ஶா) பா(ஹா)வஸமன்விதா: || 8 ||

(ப. உ.) அஹம், ஸர்வஸ்ய, ப்ரப(ஹ)வ:, மத்த:, ஸர்வம், ப்ரவர்தே | இதி, மத்வா, ப(ஹ)ஜந்தே, மாம், பு(வ)தா:(யா:), பா(ஹா)வ-ஸமன்விதா: ||

அஹம்	= நான்	பு(வ)தா:(யா:)	= ஞானிகள்
ஸர்வஸ்ய	= ஸகலமான ஜகத்துக்கு	இதி	= இவ்விதமாக
ப்ரப(ஹ)வ:	= ஸ்ருஷ்டி கர்தா.	மத்வா	= தெரிந்து கொண்டு
மத்த:	= என்னால்	மாம்	= என்னை
ஸர்வம்	= ஸமஸ்தமும்	பா(ஹா)வ-	= பக்தியுடன்
ப்ரவர்தே	= இஷ்டானிஷ்ட ப்ராப்தி பரிஹாரங்களுக்கு அநுகூலமான வ்யாபாரத்தோடு கூடிக்	ஸமன்விதா: (ஸந்த:)	= கூடிக்கொண்டவராய்
		ப(ஹ)ஜந்தே	= பூஜிக்கிறார்கள்.

(மூ)—மச்சித்தா மத்(தீ)க(ம)தப்ராண போ(வோ)த(ய)யந்த: பரஸ்பரம் ||

கத(ய)யந்தஸ்ச மாம் நித்யம் துஷ்யந்தி ச ரமந்தி ச || 9 ||

(ப. உ.) மச்சித்தா:, மத்(தீ)க(ம)தப்ராண:, போ(வோ)த(ய)யந்த:, பரஸ்பரம் | கத(ய)யந்த:, ச, மாம், நித்யம், துஷ்யந்தி, ச, ரமந்தி, ச ||

மச்சித்தா:	= என்னிடத்திலேயே மனதுடையவர்களாய்	பரஸ்பரம்	= ஒருவருக்கொருவர்
மத்(தீ)க(ம)த-	= என் விஷயத்திலேயே	மாம்	= என்னை
ப்ராண:	= வ்யாபாரங்களையுடையவர்களாய்	கத(ய)யந்த: ச	= கீர்த்தனை செய்துக் கொண்டே
நித்யம்	= எப்பொழுதும்	துஷ்யந்தி	= த்ருப்தியடைகின்றார்கள்.
போ(வோ)த-யந்த:, ச	= சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசித்துக் கொண்டே	ரமந்தி ச	= ஸுகத்தையும் அநுபவிக்கின்றார்கள்.

(மூ)—தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம் ப(ஹ)ஜதாம் ப்ரீதிபூர்வகம் ||

த(ஏ)தா(ஆ)மி பு(வ)த்தி(யோ)யோக(ம)ம் தம் யேன மாமுபயாந்தி தே || 10 ||

(ப. உ.) தேஷாம், ஸதத-யுக்தாநாம், ப(ஜ)ஜதாம், ப்ரீதிபூர்வகம் | த(ஜ)தா(ஜா)மி, பு(வ)த்தி(யோ)யோக(ம)ம், தம், யேன, மாம், உபயாந்தி, தே ||

ஸதத-	= எப்பொழுதும்	தே	= அவர்கள்
யுக்தாநாம்	= என்னிடத்திலேயே மனதை வைத்து	மாம்	= என்னை
		உபயாந்தி	= அடைகிறார்கள்
ப்ரீதி பூர்வகம்	= பக்தி பூர்வகமாக	தம்	= அவ்விதமான
		பு (வ) த்தி(யோ) யோக (ம)ம்	= ஞான ரூபமான மோக்ஷ பாயத்தை
ப(ஜ)ஜதாம்	= என்னையே பஜிக்கும்	அஹம்	= நான்
தேஷாம்	= அவர்களுக்கு	த(ஜ)தா (ஜா)மி	= கொடுக்கிறேன்
யேன	= எந்த புத்தி யோகத்தால்		

(மூ)—தேஷாமேவாநுகம்பார்த்த(ம்)மஹமஜ்ஞானஜம் தம: ||
நாஶயாம்யாத்மபா(ஜா)வஸ்தோ(யோ) ஜ்ஞானதீ(ஜீ)பேன
பா(ஜா)ஸ்வதா || 11 ||

(ப. உ.) தேஷாம், ஏவ, அநுகம்பார்த்த(ம்)ம், அஹம், அஜ்ஞான ஜம், தம: | நாஶயாமி, ஆத்மபா(ஜா)வஸ்த:(ம:), ஞானதீ(ஜீ)பேன, பா(ஜா) ஸ்வதா ||

தேஷாம்	= அந்த பக்தர்களுக்கு	தம:	= ஸ்வ (வ) தூக்காதிபந்தத்தை
அநுகம் பார்த்த (ம்)ம், ஏவ	= அநுக்ரஹம் செய்வதற்காகவே	பா(ஜா)ஸ் வதா	= ப்ரகாஶிக்கும்
அஹம்	= நான்	ஜ்ஞான தீ(ஜீ)பேன	= ஞானமென்னும் விளக்கினால்
ஆத்மபா (ஜா)வஸ் த:(ம:)	= அவர்களின் ஞானத்திற்கு விஷயனாய்	நாஶயாமி	= நாஶம் செய்கிறேன். (போக்கடிக்கிறேன்).
அஜ்ஞானஜம்	= அஜ்ஞானத்தால் பிறந்த		

அர்ஜுந உவாச—

(மூ)—பரம் ப்ரஹ்ம பரம் தா(ஜா)ம பவித்ரம் பரமம் ப(ஜ)வான் ||
புருஷம் ஶாஶ்வதம் தி(தீ)வ்யமாதி(தீ)தே(தே)வமஜம் விபு
(ஜு)ம் || 12 ||

ஆஹு²ஸ்த்வாம் ரு(ஷி)ஷய: ஸர்வே தே(தே)வர்ஷிர்நாரத(ஸ்)
ஸ்ததா(மா) ||
அஸிதோ தே(தே)வலோ வ்யாஸ: ஸ்வயம் சைவ ப்(ப்ர)ரவீஷி
மே || 13 ||

(ப. உ.) பரம், ப்ரஹ்ம, பரம், தா(மா)ம, பவித்ரம், பரமம், ப(ஹ)வான் | புருஷம், ஸாஸ்வதம், தி(தி)வ்யம், ஆதி(தி)தே(தே)வம், அஜம், விபு(ஹு²)ம் || ஆஹு²:, த்வாம், ரு(ஷி)ஷய:, ஸர்வே, தே(தே)வர்ஷி:, நாரத:(ஸ:), ததா(மா) | அஸித:, தே(தே)வல:, வ்யாஸ:, ஸ்வயம், ச, ஏவ, ப்(ப்ர)ரவீஷி, மே ||

அர்ஜு²ன:	= அர்ஜு²னன்
உவாச	= வினவுகிறான்.
(கேஸ²வ)	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண !
ப(ஹ)வான்	= நீ
பரம்	= உத்தமமான
ப்ரஹ்ம	= பரிபூர்ணமான வஸ்து.
பரம்	= உத்தமமான
தா(மா)ம	= ஆஸ்ரயன்.
பரமம்	= உத்தமமான
பவித்ரம்	= ஸ²ுத்தி (யி) யுடையவன்.
ஸர்வே	= ஸமஸ்தரான
ரு(ஷி)ஷய:	= ருஷிகள்
த்வாம்	= உன்னை
ஸாஸ்வதம்	= நிர்விகாரமுகவும்
தி(தி)வ்யம்	= லோகவிலக்ஷணமுகவும்
புருஷம்	= நிறைந்த ஷட் குணங்களுள்ளவருகவும்
ஆதி(தி) தே(தே)வம்	= தேவதைகளுக்கும் காரணமுகவும்
அஜம்	= ஜன்மமில்லாத வருகவும்
விபு(ஹு²)ம்	= ஸர்வஸ²க்தி யுடையவரும், வ்யாப்தனெவனென்றும்
ஆஹு²:	= சொல்லுகிறார்கள்.
தேவர்ஷி:	= தேவருஷியான
நாரத: (ஸ:)	= நாரதர்
அஸித:	= அஸிதர்
தே(தே)வல:	= தேவலர்
வ்யாஸ:	= வ்யாஸர் (இவர்களெல்லோரும்)
ததா(மா)	= அவ்வாறே
ஆஹு²:	= சொல்லுகிறார்கள்.
ஸ்வயம், ச	= நீயும்
[ததா (மா)], ஏவ	= அவ்வாறே
மே	= எனக்காக
ப்(ப்ர)ரவீஷி	= சொல்லுகிறாய்.

(மூ)—ஸர்வமேதத்(தீ)ருதம் மன்யே யன்மாம் வத(ஸ²)ஸி கேஸ²வ ||
ந ஹி தே ப(ஹ)க(ஹ²)வன் வ்யக்திம் விது(ஹு²)ர்தே(தே)வா ந
தா(தா²)னவா: || 14 ||

(ப. உ.) ஸர்வம், ஏதத், ரு(ஸி)தம், மன்யே, யத், மாம், வத(ஓ)ஸி, கேஶவ | ந, ஹி, தே, ப(ஹ)க(ம)வன், வ்யக்திம், விது(ஓ:), தே(ஏ)வா:, ந, தா(ஓ)னவா: ||

கேஶவ	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண !	ப(ஹ)கவன் !	= ஓ ஐஸ்வர்யாதி ஆறு குணங்க ளுடன் கூடிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண !
(த்வம்)	= நீ		
யத்	= எதை		
மாம்	= என் னை க் குறித்து	தே	= உன்னுடைய
		வ்யக்திம்	= ஸாமர்த்யாதி ஸயத்தை
வத(ஓ)ஸி	= சொல்லு கிறாயோ	தே(ஏ)வா:	= தேவதைகள்
ஏதத்	= மேற்சொல்லிய	ந, விது:(ஓ:)	= அறியமாட்டார் கள்.
ஸர்வம்	= ஸகலமான மாஹாத்ம்யங் களையும்	தா(ஓ)னவா:	= தானவர்கள்
		ந, விது:(ஓ:)	= அறியமாட்டார்கள்.
ரு(ஸி)தம்	= ஸத்யமென்றே		
மன்யே	= தெரிந்துகொள் கிறேன்.	ஹி	= ப்ரஸித்தம்.

(ழு)—ஸ்வயமேவாத்மனாத்மானம் வேத்த(யி) த்வம் புருஷோத் தம ||

பூ(ஊ)தபா(ஹா)வன பூ(ஊ)தேஶ தே (ஏ)வதே(ஏ)வ ஜகத்பதே || 15 ||

(ப. உ.) ஸ்வயம், ஏவ, ஆத்மன, ஆத்மானம், வேத்த(யி), த்வம், புரு ஷோத்தம | பூ(ஊ)தபா(ஹா)வன, பூ(ஊ)தேஶ, தே(ஏ)வதே(ஏ)வ, ஜகத்பதே ||

பூ(ஊ)த பா(ஹா) வன	= ப்ராணிகளுக்கு உற்பத்தி காரணனை	த்வம்	= நீ
		ஸ்வயம், ஏவ	= பிறரிடமிருந்து அபேக்ஷையில்லாமலே
பூ(ஊ)தேஶ	= ப்ராணிகளுக்கு நியாமகனை	ஆத்மன	= உன்னுடைய ஸாமர்த்யத்திலேயே
தே(ஏ)வ தே(ஏ)வ	= தேவதைகளுக்குஶ்ரேஷ்டனை	ஆத்மானம்	= உன்னை
		வேத்த(யி)	= தெரிந்துகொள்கிறாய்.
ஜகத்பதே	= ஜகத்தைப் பரிபாலிக்கும்		
புருஷோத் தம	= க்ஷராக்ஷர புருஷஶ்ரேஷ்டனே		

(மூ)—வக்துமர்ஹஸ்யஸோஷேண தி(ஹி)வ்யா ஹ்யாத்ம-விபூ(ஊ)தய: ||

யாபி(ஹி)ர்விபூ(ஊ)திபி(ஹி)ர் லோகானிமாம்ஸ்த்வம் வ்யாப்ய திஷ்ட(ஒ)ஸி|| 16 ||

(ப. உ.) வக்தும், அர்ஹஸி, அசேஷேண, தி(ஹி)வ்யா:, ஹி, ஆத்ம விபூ(ஊ)தய: | யாபி:(ஹி:), விபூ(ஊ)திபி:(ஹி:), லோகான், இமான், த்வம், வ்யாப்ய, திஷ்ட(ஒ)ஸி ||

த்வம்	= நீ	ஹி	= ப்ரஸித்தங்களான
யாபி:(ஹி:)	= எந்த	ஆத்மவிபூ(ஊ)தய: (ஆத்ம விபூ(ஊ)தி:)	= உன்னுடைய விபூ(ஊ)தி ரூபங்களை
விபூ(ஊ)தி:(ஹி:)	= விபூதி ரூபங்களால்	அசேஷேண	= ஸம்பூர்ணமாக
இமான்	= இந்த	வக்தும்	= சொல்வதற்கு
லோகான்	= லோகங்களை	அர்ஹஸி	= தகுந்தவராய் (சொல்லுக).
வ்யாப்ய	= வ்யாபித்துக் கொண்டு		
திஷ்ட(ஒ)ஸி	= இருக்கிறீயோ		
(தா:)	= அந்த		
தி(ஹி)வ்யா:	= அப்ராக்ருதங்களான		

(மூ)—கத(ம)ம் வித்(த்)யாமஹம் யோகி(ன்)ம்ஸ்த்வாம் ஸதா(ஸ)பரிசிந்தயன் ||

கேஷு கேஷு ச பா(ஸ)வேஷு சிந்த்யோஸி ப(ஸ)க(ஸ)வன் மயா || 17 ||

(ப. உ.) கத(ம)ம், வித்(த்)யாம், அஹம், யோகி(ன்)ன், த்வாம், ஸதா(ஸ), பரிசிந்தயன் | கேஷு, கேஷு, ச, பா(ஸ)வேஷு, சிந்த்ய:, அஸி, ப(ஸ)க(ஸ)வன், மயா ||

யோகின்	= அனந்த சக்தியுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ண!	வித்(த்)யாம்	= தெரிந்துகொள்வேன்?
அஹம்	= நான்	அத:, ச	= ஆகையினாலேயே
த்வாம்	= உன்னை	ப(ஸ)க(ஸ)வன்	= ஷட்குண பூர்ணனான ஸ்ரீ கிருஷ்ண!
ஸதா(ஸ)	= எப்பொழுதும்	கேஷு, கேஷு	= எந்தெந்த
பரிசிந்தயன்	= த்யானம்செய்து கொண்டிருந்த போதிலும்		
கத(ம)ம்	= எப்படி		

பா(ஆ)வேஷு = பதார்த்தங்களில்
மயா = என்னால்
சிந்த்ய: = த்யானம் செய்யப்படுபவனாக
அஸி = இருக்கிறாய்?

(மூ)—விஸ்தரேணாத்மனோ யோக(ம்)ம் விபூ(ஊ)திம் ச ஜனார்தன(உ)ன ||
பூ(ஊ)ய: கத(ம்)ய த்ருப்திர்ஹி ஸ்ருண்வதோ நாஸ்தி மேம்ருதம் || 18 ||

(ப. உ.) விஸ்தரேண, ஆத்மன:, யோக(ம்)ம், விபூ(ஊ)திம், ச, ஜனார்தன(உ)ன | பூ(ஊ)ய:, கத(ம்)ய, த்ருப்தி:, ஹி, ஸ்ருண்வத:, ந, அஸ்தி, மே, அம்ருதம் ||

ஜனார்தன(உ)ன = ஸ்ரீ கிருஷ்ண!
ஆத்மன: = உன்னுடைய
யோக(ம்)ம் = வல்லமையை
ச = மற்றும்
விபூ(ஊ)திம் = உன்னுடைய ஸன்னிதானத்தினால் அந்தந்த பதார்த்தங்களுக்குப்ரேஷ்டத்வத்தைத் கொடுத்துக் கொண்டே அந்தந்த பதார்த்தங்களில் வீற்றிருக்கும் ரூபங்களை
பூ(ஊ)ய: = மறுபடியும்
விஸ்தரேண = விஸ்தாரமாக
கத(ம்)ய = சொல்லுக.
மே = உன்னுடைய
அம்ருதம் = வாக்யாம்ருதத்தை
ஸ்ருண்வத: = கேட்டுக் கொண்டிருக்கும்
மே = எனக்கு
த்ருப்தி: = த்ருப்தி
ந, அஸ்தி = இல்லை.
ஹி = நிச்சயம்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(மூ)—ஹந்த தே கத(ம்)யிஷ்யாமி தி(தி)வ்யா ஹ்யாத்மவிபூ(ஊ)தய:||
ப்ராதா(தா)ன்யத: குருஸ்ரேஷ்ட நாஸ்த்யந்தோ விஸ்தரஸ்ய மே || 19 ||

(ப. உ.) ஹந்த, தே, கத(ம்)யிஷ்யாமி, தி(தி)வ்யா:, ஹி, ஆத்மவிபூ(ஊ)தய: | ப்ராதா(தா)ன்யத:, குருஸ்ரேஷ்ட, ந, அஸ்தி, அந்த:, விஸ்தரஸ்ய, மே ||

ஸ்ரீபகவான் உவாச = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொல்லுகின்றான்
குருஸ்ரேஷ்ட = அர்ஜுனா!
யா: = எந்த
தி(தி)வ்யா: = அப்ராக்ருதங்களான
ஆத்ம- = என்னுடைய

விபூ(ஹ்வி)தயः = விபூதி (ஹ்வி) திருபங்கள்
(ஸந்தி) = உண்டோ
மே = என்னுடைய
(தாஸாம்) = அவ்விபூதி திருபங்களின்
விஸ்தாஸ்ய = விஸ்தாரத்திற்கு
அந்தः = முடிவு
ந, அஸ்தி = இல்லை.
ஹி = ப்ரஸித்தமாகையால்
ப்ராதா(ர்)ன்யதः = முக்யமான
[ஸ்தி(ஸ்தி)தாः] = தன்னிட ஸக்தியை விஷேஷமாக ப்ரகாஸிக்கச் செய்து கொண்டிருக்கும் ரூபங்களை
தே = உனக்காக
கத(ர்)யிஷ்யாமி = சொல்லுவேன்
ஹந்த = ஸந்தோஷம்.

(மூ)—அஹமாத்மா கு(கு)டா(டா)கேஸ ஸர்வபூ(பூ)தாஸயஸ்தி(தி)தः ||
அஹமாதி(தி)ஸ்ச மத்(ன்)யம் ச பூ(பூ)தானமந்த ஏவ ச ||20||

(ப. உ.) அஹம், ஆத்மா, கு(கு)டா(டா)கேஸ, ஸர்வபூ(பூ)தாஸயஸ்தி(தி)தः | அஹம், ஆதिः(திः), ச, மத்(ன்)யம், ச, பூ(பூ)தானம், அந்தः, ஏவ, ச ||

கு(கு)டா(டா)கேஸ = தூக்கத்தை ஜயித்த அர்ஜுன!
அஹம் = நான்
ஆத்மா (ஸன்) = ஸ்வாமியாய் (அந்தந்த ப்ராணிகளின் வ்யாபாரங்களுக்கு ப்ரவர்த்தகனாய்
ஸர்வ- = ஸகலமான
பூ(பூ)த- = ப்ராணிகளின்
ஆஸய- = ஹ்ருதயகுஹையில்
ஸ்தி(தி)தः = இருப்பவன்.
ச = மற்றும்
அஹம் ஏவ, = நானே
பூ(பூ)தானம் = ப்ராணிகளுக்கு
ஆதिः(திः) = ஸ்ருஷ்டிகர்தா (படைப்பவன்)
ச = மற்றும்
மத்(ன்)யம் = ஸ்thி(தி)திகர்தா (ரக்ஷிப்பவன்).
ச = மற்றும்
அந்தः = நாஸகர்தா (நாஸம் செய்பவன்).

அவதரணிகை:—பூர்வஸ்லோகத்தில் எல்லாவிடங்களிலும் இருக்கும் விபூ(பூ)தி ரூபங்களைச் சொல்லி, உத்தர ஸ்லோகங்களில் அந்தந்த விஸேஷ பதார்த்தங்களிலிருந்து அந்தந்த பதார்த்தங்

களுக்கு விசேஷ வல்லமையைக் கொடுக்கும் விபூ(ஊ)தி ரூபங் களையும், ஸாக்ஷாத் (அந்தர்யாமியல்லாமலிருந்து) விசேஷ சக்தி ப்ரகாசகமான விபூ(ஊ)தி ரூபங்களையும் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ஆதி(தி)த்யாணமஹம் விஷ்ணுர் ஜ்யோதிஷாம் ரவிரம் ஸுமான் ||

மரீசிர்மருதாமஸ்மி நக்ஷத்ராணமஹம் ஸஸீ || 21 ||

(ப. உ.) ஆதி(தி)த்யாணம், அஹம், விஷ்ணு:, ஜ்யோதிஷாம், ரவி:, அம்ஸுமான் | மரீசி:, மருதாம், அஸ்மி, நக்ஷத்ராணம், அஹம், ஸஸீ ||

அஹம் = நான்
ஆதி(தி)த்யாணம் = பன்னிரண்டு ஆதித்யர்களில்
விஷ்ணு: = விஷ்ணு வென்னும் ரூபமுடை யவனும்
அஸ்மி = இருக்கிறேன். (இது ஸாக்ஷாத் ரூபம்)

"கேஷாம் கேஷாம் ச பா(ஹ)வேஷாம் கிந்த்யோऽஸி" என்னும் லோகத்தில் எந்தெந்த பதார்த்தங்களில் நியாமகனாயிருந்து, அந்தந்த பதார்த்தங்களுக்கு ஸஜாதீய பதார்த்தங்களில் மேன்மையைக் கொடுக்கும் ரூபத்தை த்யானம் செய்யவேண்டும் என்னும் அர்ஜுனனின் விஜ்ஞாபனத்துக்கு பதில் சொல்லுகிறான்:—

அஹம் = நான்
ஜ்யோதிஷாம் = ப்ரகாசிக்கும் பதார்த்தங்களில் (ஸ்ரேஷ்டனை)
அம்ஸுமான் = கிரணங்களை (கதிர்களை) யுடைய
ரவி: = ஸூர்யனுக்கு நியாமகனாய் இதர ஒளியுடைய பதார்த்தங்களில் இச்சூர்யனுக்கு ஆதித்யத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டு, வேத ரூபத்தங்களிலுல் தெரியப்படுபவனை தலால் ரவிரூபத்தவாச்யனாய் ஸூர்யனிலிருப்பவனை
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
அஹம் = நான்
மருதாம் = நாற்பத்தொன்பது மருத்தேவதைகளில்
மரீசி: = உத்தமனாமரீசிக்கு நியாமகனாய் ஸஜாதீயர்களாகிய இதர மருத்துக்களில் இவனுக்கு ஆதித்யத்தைக் கொடுத்துக்

ஆஹ்லாதகரமான பதார்த்தங்களில் சந்திரனுக்கு ஆதிக்யத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே, அதிசயஸுகமுள்ளவனுதலால் ஸஸீ என்னும் பெயருள்ளவனுய் சந்திரனிடத்தில்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

கொண்டு, மேகங்களைஸஞ்சரிக்கும்படி செய்து கொண்டிருப்பதிலும், மாருதமாகவும் மாரீசி என்னும் மருத்தினுள்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

அஹம் = நான்

நக்ஷத்ராணாம் = நக்ஷத்ரங்களில்

ஸஸீ = ஸ்ரேஷ்டனான சந்திரனுக்கு நியாமகனுய்

(மூ)—வேதா(ஹா)னாம் ஸாமவேதோ(ஹோ)ஸ்மி தே(ஹே)வானாமஸ்மி வாஸவ: ||

இந்த்(ஹ்)ரியாணாம் மனஶ்சாஸ்மி பூ(ஹூ)தானாமஸ்மி சேதனா ||22||

(ப. உ.) வேதா(ஹா)னாம், ஸாமவேத:(ஹ:), அஸ்மி, தே(ஹே)வானாம், அஸ்மி, வாஸவ: | இந்த்(ஹ்)ரியாணாம், மன:, ச, அஸ்மி, பூ(ஹூ)தானாம், அஸ்மி, சேதனா ||

வேதா(ஹா)னாம் = வேதங்களில்

ஸாமவேத:(ஹ:) = உத்தமமான ஸாமவேதத்திற்கு நியாமகனுய், இதரவேதங்களைவிட ஸாமவேதத்திற்கு ஆதிக்யத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டே, எல்லாவற்றிலும் ஸமமாயிருப்பதிலும், எல்லாவற்றையும் தெரிந்தவனை

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

தே(ஹே)வானாம் = தேவதைகளில்

வாஸவ: = ஸ்ரேஷ்டனான இந்திரனுக்கு நியாமகனுய் அன்யதேவதைகளைவிட இந்திரனுக்கு ஆதிக்யத்தைக் கொடுத்துக்

க்ஷகா ண்டே ஞான ரூபனா லல்மனஸ்ப ரவ்யனய் மனதில்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

பூ(ஹு)தா னம் } = ப்ராணிகளின்

சேதனே = சேதனத்திற்கு (அதிகஸ்மாண ஸக்திக்கு) நியாமகனாய் ஞான நியாமகனை படியால் சேதனே என்னும் பெயருடையவனாய் சேதனத்தில்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

கொண்டே, ஸகல தேவரால் களிலிருப்பதி னல் வாஸவ: என்னும் பெயருடையவனாய் இந்திரனுள்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

ச = மற்றும்

இந்த்(ஈ)ரி யாணாம் } = இந்திரியங் களில்

மன: = உத்தமமான மனதிற்கு நியாமகனாய், இதர இந்திரியங் களோடு மன இந்திரியத் திற்கு ஆதிக்யத் தைக்கொடுத்து

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

(ஸு)—ருத்(ஈ)ராணாம் ஸங்கரஸ்சாஸ்மி வித்தேஸோ யக்ஷ-ரக்ஷஸாம் ||

வஸூனாம் பாவகஸ்சாஸ்மி மேருஸ்ஸிக(வ)ரிணாமஹம் || 23 ||

(ப. உ.) ருத்(ஈ)ராணாம், ஸங்கர:, ச, அஸ்மி, வித்தேஸ:, யக்ஷ-ரக்ஷஸாம் | வஸூனாம், பாவக:, ச, அஸ்மி, மேரு:, ஸிக(வ)ரிணாம், அஹம் ||

ருத்(ஈ)ரா ணாம் } = பதினொன்று ருத்ரர்களில்

ஸங்கர: = உத்தமனான ஸங்கரன் என்னும் ருத்(ஈ)ரனுக்கு நியாமகனாய், இதர ருத்ரரை விட இவனுக்கு ஆதிக்யத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே, ஸுகத்திற்குக் காரணையிருப்

பதினால் ஸங்கரனென்னும் பெயருடன் ஸங்கரனுள்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

ச = மற்றும்

யக்ஷ-ரக்ஷஸாம் } = யக்ஷர்கள், ராக்ஷஸர்கள் இவர்களில்

வித்தேஸ: = உத்தமனான குபேரனுக்கு நியாமகனாய் ஸஜாதீயர்களில் இவனுக்கு

பவ(அ)நாதலால் பாவக னென்னும் பெயருடன் பாவகனில் (அக்னியில்)
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
அஹம் = நான்
ஸ்ரீக(வ)ரிணம் = பர்வதங்களுக்குள்
மேரு: = ஸ்ரேஷ்டமான மேரு பர்வதத்திற்கு நியாமகனாய் இதர பர்வதங்களை விட இதற்குஸ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே,
ஸம்பத்துக்கு அதிபதியாயிருப்பதால் வித்தேஶ: என்னும் பெயருடன் குபேரனுள்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ச = மற்றும்
வஸுனாம் = எட்டு வஸுக்களில்
பாவக: = உத்தமனான பாவகனுக்கு (அக்னிக்கு) நியாமகனாய் இதர வஸுக்களுக்குள் இவனுக்கு ஸ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே எல்லா வற்றையும் ஶுத்தி செய்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ப்(வி)ருஹஸ்பதிம் = ப்ருஹஸ்பதியாசார்யருக்கு நியாமகனாய் புரோஹிதர்களுக்குள் இவனுக்கு ஸ்ரேஷ்டமான
புரோத(ய)ஸாம் = புரோஹிதர்களில்
முக்(வி)யம் = ஸ்ரேஷ்டனான

(மூ)—புரோத(ய)ஸாம் ச முக்(வி)யம் மாம் வித்தி(யி)பார்த்த(யு) ப்(வி)ருஹஸ்பதிம்

ஸேனானீனமஹம் ஸ்கந்த(ஏ)ஸ்ஸரஸாமஸ்மி ஸாக(ஶ)ர: ||24||

(ப. உ.) புரோத(ய)ஸாம், ச, முக்(வி)யம், மாம், வித்தி(யி), பார்த்த, ப்(வி)ருஹஸ்பதிம் | ஸேனானீனம், அஹம், ஸ்கந்த:(ஏ:), ஸரஸாம், அஸ்மி, ஸாக(ஶ)ர: ||

பார்த்த = அர்ஜுனா!
புரோத(ய)ஸாம் = புரோஹிதர்களில்
முக்(வி)யம் = ஸ்ரேஷ்டனான
ப்(வி)ருஹஸ்பதிம் = ப்ருஹஸ்பதியாசார்யருக்கு நியாமகனாய் புரோஹிதர்களுக்குள் இவ

மிருக்கும் ஜகத்தை (ப்ரபஞ்சத்தை) வெளிப்படுத்துவதிலல் ஸ்கந்த: (உ:) என்னும் பெயருடையவனுய் ஸ்கந்தனில்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ஸரஸாம் = ஸரோவரங்களில்
ஸாக(ம்)ர: = ஸமுத்ரத்திற்கு நியாமகனுய் இதர ஸரோவரங்களை விட ஸமுத்ரத்திற்கு ஸ்ரேஷ்டத்வத்தைக்கொடுத்துக்கொண்டே ஸாரபோ(ஹோ)க்தனுதலால் ஸாகரநாமகனுய் ஸமுத்ரத்தில்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

ருக்கு உத்தமத்வத்தைக்கொடுத்துகொண்டே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு யஜமானனுன படியால் ப்ருஹஸ்பதி என்னும் பெயருடையவனுய் ப்ருஹஸ்பதியில் இருப்பவனென்று

மாம் = என்னை
வித்தி (யி) = தெரிந்துகொள்
ச = மற்றும்
அஹம் = நான்
ஸைநீனம் = ஸைநிபதிகளுக்குள்
ஸ்கந்த:(உ:) = உத்தமனுன ஸ்கந்தனுக்கு நியாமகனுய் இதர ஸைநிபதிகளுக்குள் இவனுக்கு ஆதிக்யத்தைக்கொடுத்துக்கொண்டே தன்னிட

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

(மூ)—மஹர்ஷீணாம் ப்(ஹீ)ருகு(ஊ)ரஹம் கி(கி)ராமஸ்மியேகமக்ஷரம் ॥

யஜ்ஞானாம் ஜபயஜ்ஞோஸ்மி ஸ்தா(யா)வராணாம் ஹிமாலய: ॥ 25 ॥

(ப. உ.) மஹர்ஷீணாம், ப்(ஹீ)ருகு:(ஊ:), அஹம், கி(கி)ராம், அஸ்மி, ஏகம், அக்ஷரம் | யஜ்ஞானாம், ஜபயஜ்ஞ:, அஸ்மி, ஸ்தா(யா)வராணாம், ஹிமாலய: ॥

மஹர்ஷீணாம் = மஹர்ஷிகளில்
அஹம் = நான்
ப்(ஹீ)ருகு: (ஊ:) } = ஸ்ரேஷ்டனனப்ருகு மஹர்ஷிக்கு நியாமகனுய், இதர மஹர்ஷிகளை விட இவருக்கு

வத்தைக்கொடுத்துக் கொண்டே, பிறந்தவர்களை இரக்ஷிப்பதிலும் பூஜ்யனென படியாலும் ஜபயஜ்ஞ: என்னும் பெயருடைய வஷட்கார மென்னும் யஜ்ஞத்தில்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

ஸ்தா(யா) வராணம் = அசையாத பதார்த்தங்களில் (ஸ்தாவரங்களில்)

ஹிமாலய: = உத்தமமான ஹிமயமலைக்கு நியாமகனாய் இதர பர்வதங்களுக்குள் இதற்கு ஸ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே, ஹ்ரீ:, ஸ்ரீ:, என்னும் இரண்டு ரூபங்களுடைய மஹாலக்ஷ்மிக்கு ஆஸ்ரயனாயிருப்பதிலும் ஹிமவானென்னும் பெயருடையவனாய் ஹிமவத்பர்வதத்தில்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

ஸ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே விரோதிகளைச் சுடுவதிலும் ப்ருகுநாமகனாய் ப்ருகு மஹர்ஷியில்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

கி(சி)ராம் = வாக்யங்களில்

ஏகம் = முக்யமான

அக்ஷரம் = ஸ்ரேஷ்டமான ஓங்காரத்திற்கு நியாமகனாய் இதர அக்ஷரங்களை விட இதற்கு ஸ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே, முக்யனென படியாலும், நான்குவிதநாமமற்றவனென படியாலும், ஏக: என்றும், அக்ஷரனென்றும் பெயருடையவனாய் ஓங்காரத்தில்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

யஜ்ஞானாம் = யஜ்ஞங்களில்

ஜபயஜ்ஞ: = ஸ்ரேஷ்டமான ஜபமென்னும் யஜ்ஞத்திற்கு நியாமகனாய், இதர யாகங்களை விட இதற்கு உத்தமத்

(மூ)—அஸ்வத்த:(ம:) ஸர்வவ்ருக்ஷாணாம் தே(தே)வர்ஷீணாம் ச நாரத:(ந:) ||
க(ந்)ந்த(ம)ர்வாணாம் சித்ரரத:(ம:) ஸித்தா(ய்)ணாம் கபிலோ முனி: || 26 ||

(ப. உ.) அஸ்வத்த:(ம:), ஸர்வ-வ்ருக்ஷாணாம், தே(தே)வர்ஷீணாம், ச, நாரத:(ந:) | க(ந்)ந்த(ம)ர்வாணாம், சித்ரரத:(ம:), ஸித்தா(ய்)ணம், கபில:, முனி: ||

ஸர்வ-	= ஸகலமான	எ கா டு த் து க்
வ்ருக்ஷாணம்	= வ்ருக்ஷங்களில்	எ கா ண் டு,
அஸ்வத் த:(ம:)	= உத்தமமான அ ஸ் வ த் த	ஞா ன த் தை த க்
	வ்ருக்ஷத்திற்கு (அ ர ச மா த்	எ கா டு ப் ப வ னை
	தி ற் கு) நி யா	த லா ல் நா ர த
	மகனும் இ த ர	ரென்கிற பெய
	வ்ருக்ஷங்க ளை	ரு டை யவனும்
	விட இ த ற் கு	நா ர த ரி ல்
	ஸ் ரே ஷ் ட	இருக்கிறேன்.
	த் வ த் தை த க்	
	எ கா டு த் து க்	
	எ கா ண் டே ட	
	குதிரையைப்	
	போ ல் இருப்	
	ப வ னை த லா ல்	
	அ ஸ் வ த் த	
	நா ம க னு ம்	
	அ ர ச மா த் தி ல்	
	இருக்கிறேன்.	
க(ந்)ந்த (ம)ர்வா ணம்	= கந்தர்வர்களில்	
சித்ரரத:(ம:)	= உத்தமனை	சி த் ர ர த னு க் கு
		நி யா ம க னு ம்
		இ த ர கந்தர்வர்
		க ளை வி ட இ வ
		னு க் கு உ த் த
		ம த் வ த் தை த க்
		எ கா டு த் து க்
		எ கா ண் டு,
		வி சி த் ர ர் ன
		அ தி (யி) ே த
		வ தி க ளை ர த
		மா யு டை ய வ
		னு த லா ல்
		சி த் ர ர த ன்
		என் னு ம் பெய
		ரு ள் ள வ னு ம்
		சி த் ர ர த னி ல்
		இருக்கிறேன்.
ச	= மற்றும்	
தே(தே) வர்ஷீணம்	= தேவர்ஷிகளில்	
நாரத:(ந:)	= ஸ்ரேஷ்டரான நா ர த ருக் கு நி யா ம க னு ம் இ த ர தேவர்ஷி க ளி ல் இவ ருக் கு ஸ்ரேஷ்ட த் வ த் தை த க்	

ஸித்தா (யா)ணம்	= ஸித்தர்களில்	தில் வைத்துக் கொள்வதி னாலும், ஸ்ரோஷ் டனை கபில ஸப்தவாச் யன் நாமே ன. (இது ஸாகூஷாத் ரூபம்).
மூனி:	= மௌ ன பீலனை	
கபில:	= ஸுகரூபனை தலாலும், ரக்ஷிப்பதி னாலும் ஜகத்தைதத் தன்னிடத்	

(மூ)—உச்சைஶ்ரவஸமஶ்வாணம் வித்தி(யி) மாமம்ருதோத்(தீ)ப(ஊ) வம் ||

ஐராவதம் க(ஹ)ஜேந்த்(தீ)ராணம் நராணம் ச நராதி(யி)பம் || 27 ||

(ப. உ.) உச்சை:ஶ்ரவஸம், அஶ்வாணம், வித்தி(யி), மாம், அம்ருதோத்(தீ)ப(ஊ)வம் | ஐராவதம், க(ஹ)ஜேந்த்(தீ)ராணம், நராணம், ச, நராதி(யி)பம் ||

அஶ்வாணம்	= குதிரைகளில்	பெயருடையவ னாய் அக்குதி யையில் இருப் பவனென்று
அம்ருதோத்(தீ)ப(ஊ)வம்	= பாற்கடலில் பிறந்த	
உச்சை: ஶ்ரவஸம்	= உத்தமமான உச்சை:ஶ்ரவஸ்ஸு என்னும் குதிரைக் குநியாமகனாய் இதர குதிரை களைவிட இதற்கு ஶ்ரேஷ்ட த்வத்தைத் கொடுத்துக் கொண்டு, அதிகமான கீர்த்தியை உடையவனு யிருப்பதினால் உச்சைஶ்ரவ ஸ்ஸுஎன்னும்	மாம் = என்னை வித்தி(யி) = தெரிந்து கொள். க(ஹ)ஜேந்த்(தீ)ராணம் = யானைகளில் ஐராவதம் = உத்தமமான ஐராவதமென் னும் யானைக்கு நியாமகனாய் இதர யானைகளை விட இதற்கு ஶ்ரேஷ்டத்வத் தைக் கொடுத் துக் கொண்டு, வைகுண்டத் தில் இருக்கும்

சக்ரவர்த்திக்கு நியாமகனாய் இதர மானிடர்களை விட இவனுக்குஉத்தமத்வத்தைக்கொடுத்துக்கொண்டு, மானிடர்களுக்கு ஈச்வரனாதலால் நாதி(யி)ப: என்னும் பெயருடையவனாய் சக்ரவர்த்தியில் இருப்பவனென்று

(மாம்) = என்னை
[வித்தி(யி)] = தெரிந்து கொள்.

ஐராவதமென்னும் ஸோதரத்தை (குளத்தை) ரக்ஷிப்பவனாதலால் ஐராவதனென்று பெயருடையவனாய் ஐராவதமென்னும் இந்த்ரனின்வாகனத்தில் இருப்பவன் என்று

(மாம்) = என்னை
[வித்தி(யி)] = தெரிந்து கொள்.

ச = மற்றும்
நராணாம் = மானிடர்களில்
நராதி(யி)பம் = உத்தமனை

(மூ)—ஆயுதா(யா)னமஹம் வஜ்ரம் தே(யே)ஹானாமஸ்மி காமது(யு—ஈ)க் ||
ப்ரஜனஸ்சாஸ்மி கந்த(ஹ)ர்ப: ஸர்பாணாமஸ்மி வாஸு—கி: || 28 ||

(ப. உ.) ஆயுதா(யா)னம், அஹம், வஜ்ரம், தே(யே)ஹானம், அஸ்மி, காமது(யு—ஈ)க் | ப்ரஜன:, ச, அஸ்மி, கந்த(ஹ)ர்ப:, ஸர்பாணம், அஸ்மி, வாஸு—கி: ||

ஆயுதா(யா)னம் } = ஆயுதங்களில்
வஜ்ரம் = ஸ்ரேஷ்டமான வஜ்ராயுதத்திற்கு நியாமகனாய் இதர ஆயுதங்களை விட இதற்குஸ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டு ஸகல தோஷ மற்றவனாதலால் வஜ்ரமென்னும்பெயருடையவனாய் வஜ்ராயுதத்தில்

அஹம் = நான்
(அஸ்மி) = இருக்கிறேன்.
தே(யே) } = பசுக்களில்
ஹானம் }
காம } = உத்தமமான
துக்(யு—ஈ)க் } காமதேனுவிற்கு நியாமகனாய் இதர பசுக்களை விட இதற்கு உத்தமத்

வத்தைக்கொடுத்துகொண்டே அபேக்ஷிக்கும் பொருள் களைக் கொடுப்பவனுதலால் காமதுக் என்னும் பெயருடையவ ணைய் காமதேனுவில்
(அஹம்) = நான்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ச = மற்றும்
ப்ரஜன: = ஸ்ருஷ்டிக்குக் காரணனை
கந்த(ஏ)ர்ப: = மன்மத (யி) னுக்கு நியாமக னைய் பலவிதங்களான ஸுகங்களை அனுபவிப்பவனுதலால் கந்த(ஏ)ர்ப: என்னும் பெயருள்ள வணைய் மன்மதனுள்
(அஹம்) = நான்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
நாகா(மா)னும் = அனேக தலைகளுடைய ஸர்ப்பங்களில்
அனந்த: = ஸ்ரேஷ்டனை ஸேஷனுக்கு நியாமகனைய் இதரஸர்ப்பங்களை விட இவனுக்கு ஸ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துகொண்டே, தன் லோகத்தில் வஸிப்பவர்களுக்கு ஸுகத்தைக் கொடுப்பவனுதலால் வாஸுகி என்னும் பெயருள்ளவனைய் வாஸுகியில்
(அஹம்) = நான்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

(மூ)—அனந்தஸ்சாஸ்மி நாகா(மா)னும் வருணோ யாத(ஏ)ஸாமஹம்||
பித்ருணாமர்யமா சாஸ்மி யமஸ்ஸம்யமதாமஹம் || 29 ||

(ப. உ.) அனந்த:, ச, அஸ்மி, நாகா(மா)னும், வருண:, யாத(ஏ)ஸாம், அஹம் | பித்ருணாம், அர்யமா, ச, அஸ்மி, யம:, ஸம்யமதாம், அஹம் ||

நாகா(மா)னும் } = அனேக தலைகளுடைய ஸர்ப்பங்களில்
அனந்த: = ஸ்ரேஷ்டனை ஸேஷனுக்கு நியாமகனைய் இதர ஸர்ப்பங்களை விட இவனுக்கு ஸ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டே குணபூர்ணனுதலால் அனந்த ஸப்தவாச்யனைய் அனந்த: என்னும் ஸர்ப்பத்தில்

(அஹம்) = நான்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
யாத(உ)ஸாம் = ஜலசர(ஜலத்தில் வசிக்கும்) ப்ராணிகளில்
வருண: = உத்தமனான வருணனுக்கு நியாமகனாய் இதர ஜலசர ப்ராணிகளை விட இவனுக்கு ஸ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டு மேலான ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பவனுதலால் வருண ஸப்தவாச்யனாய் வருணனில்
அஹம் = நான்
(அஸ்மி) = இருக்கிறேன்.
ச = மற்றும்
பித்ருணாம் = பித்ருக்களில்
ஆர்யமா = உத்தமனான ஆர்யமா என்னும் பித்ரு தேவதைக்கு நியாமகனாய் இதர பித்ருக்களை விட இவனுக்கு ஸ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டு மேலான ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பவனுதலால் ஆர்யமா என்னும் பித்ரு தேவதையில்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ச = மற்றும்
ஸம்யமதாம் = நியமிப்பவர்களில்
யம: = ஸ்ரேஷ்டனான யமனுக்கு நியாமகனாய் இதர நியமிப்பவர்களை விட இவனுக்கு ஸ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே நியமிப்பவனுதலால் யமஸப்தவாச்யனாய் யமனில்
அஹம் = நான்
(அஸ்மி) = இருக்கிறேன்.

(மூ)—ப்ரஹ்லாத(ஊ)ஸ்சாஸ்மி தை(ஒஔ)த்யாணாம் காலः கலயதாமஹம் ||
ம்ருகா(ஆ)ணாம் ச ம்ருகேந்த்(ஈ)ரோஹம் வைனதேயஸ்ச பக்ஷிணாம் || 30 ||

(ப. உ.) ப்ரஹ்லாதः(ஊः), ச, அஸ்மி, தை(ஒஔ)த்யாணாம், காலः, கலயதாம், அஹம் | ம்ருகா(ஆ)ணாம், ச, ம்ருகேந்த்(ஈ)ரः, அஹம், வைனதேயः, ச, பக்ஷிணாம் ||

தை(ஔஉ)த்யாணம் = தைத்யர்களில்
ப்ரஹ்லாத: = உத்தமனை ப்ரஹ்லாதனுக்கு நியாமகனாய் இதரதைத்யர்களை விட இவனுக்கு உத்தமத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே உத்க்ருஷ்டமான ஸுகமுடையவனுதலால் ப்ரஹ்லாதநாமகனாய் ப்ரஹ்லாதனில்
(அஹம்) = நான்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ச = மற்றும்
கலயதாம் = பந்தனுதிகளை உண்டாக்குபவர்களில்
கால: = ஸ்ரேஷ்டனை காலனுக்கு நியாமகனாய் இதர பந்தனம் முதசியனை வகளைச் செய்பவர்களை விட இவனுக்கு மேன்மையைக் கொடுத்துக் கொண்டு ஸரியாகத் தெரிந்து கொள்பவனுதலால் காலநாமகனாய் காலனில்
அஹம் = நான்

(அஸ்மி) = இருக்கிறேன்.
ச = மற்றும்
ம்ருகா(மா)ணம் = ம்ருகங்களில்
ம்ருகேந்த்ர: = உத்தமமான ஸிம்ஹத்திற்கு நியாமகனாய் மற்ற ம்ருகங்களை விட இதற்கு மேன்மையைத்தந்துகொண்டே, என்னை தேடும் பக்தர்களுக்கு ப்ரபுவாதலால் ம்ருகேந்த்ர: என்னும் பெயருடையவனாய் ஸிம்ஹத்தில்
அஹம் = நான்
(அஸ்மி) = இருக்கிறேன்.
பக்ஷிணாம் = பக்ஷிகளில்
வைனதேய: = உத்தமமான கருட பக்ஷிக்கு நியாமகனாய் மற்ற பக்ஷிகளை விட இதற்கு மேன்மையைத்தந்துகொண்டே விஷ்ணுவுக்கு நமஸ்கரிப்பவர்களுக்கு ஆஸ்ரயனாதலால் வைனதேயனாய் கருட பக்ஷியில்
(அஹம்) = நான்
(அஸ்மி) = இருக்கிறேன்.

(மூ)—பவன: பவதாமஸ்மி ராம: ஸஸ்த்ரப்(ஸ்)ருதாமஹம் ||
ஜ(ஷ)ஷாணாம் மகரஸ்சாஸ்மி ஸ்ரோதஸாமஸ்மி ஜாஹ்னவீ
|| 31 ||

(ப. உ.) பவன: பவதாம், அஸ்மி, ராம:, ஸஸ்த்ரப்(ஸ்)ருதாம், அஹம் | ஜ(ஷ)ஷாணாம், மகர:, ச, அஸ்மி, ஸ்ரோதஸாம், அஸ்மி, ஜாஹ்னவீ ||

பவதாம் = சுத்தப்படுத்தும் வஸ்துக்களில்
பவன: = ஸ்ரேஷ்டமான வாயுவுக்கு நியாமகனாய் சுத்தி செய்யும் இதர வஸ்துக்களைவிட இதற்கு உத்தமத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டு, பாலிப்பவர்களுக்கு பூஜ்ய னாதலால் பவன ஸப்தவாச்யனாய் வாயுவில்
(அஹம்) = நான்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ஸஸ்த்ரப்(ஸ்)ருதாம் = ஸஸ்த்ரதாரிகளில்
ராம: = உலகத்தை ரமிக்கச் செய்யும் (ஸந்தோஷப்படுத்தும்) ஸ்ரேஷ்டனான ராமன்
அஹம் = நானே (இது ஸாக்ஷாத்

ச = மற்றும்
ஜ(ஷ)ஷாணம் = மீன்களில்
மகர: = உத்தமமான முதலைக்கு நியாமகனாய் இதர மீன்களைவிட இதற்கு ஸ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே, லோகத்திற்கு அற்புதனானதைக் கொடுப்பவனாதலால் மகரஸப்தவாச்யனாய் முதலையில்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ஸ்ரோதஸாம் = நதிகளில்
ஜாஹ்னவீ = உத்தமமான கங்காநதிக்கு நியாமகனாய் இதர நதிகளைவிட இதற்கு உத்தமத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே ஸம்ஸாரம்

அஸாரமென்று தெரிந்து கொண்டு அதை விடுபவனே ரக்ஷிப்பவனாகிறான்.

ஜாக்ரன்னபீ = என்னும் பெயருடைய ஞானயக்ஞத்தில்
(அஹம்) = நான்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

(மூ)—ஸர்கா(ஶா)ணாமாதி(ஃ)ரந்தஶ்ச மத்(யீ)யம் ஸைவாஹமர்ஜுன ||

அத்(யீ)யாத்ம வித்(ஈ)யா வித்(ஈ)யாணாம் வாத:(ஃ) ப்ரவத(ஏ) தாமஹம் || 32 ||

(ப. உ.) ஸர்கா(ஶா)ணம், ஆதி:(ஃ), அந்த:, ச, மத்(யீ)யம், ச, ஏவ, அஹம், அர்ஜுன | அத்(யீ)யாத்மவித்(ஈ)யா, வித்(ஈ)யாணாம், வாத:(ஃ), ப்ரவத(ஏ)தாம், அஹம் ||

அர்ஜுன = அர்ஜுன!
ஸர்கா (ஶா)ணம் } = ஸ்ருஷ்டிக்கப் படும் ப்ராணிகளுக்கு
ஆதி:(ஃ) = காரணன்
ச = மற்றும்
மத்(யீ)யம் = ரக்ஷிகன்
ச = மற்றும்
அந்த: = நாஶகன்
அஹம், ஏவ = நானே.
வித்(ஈ)யாணாம் } = வித்யைகளில்
அத்(யீ)யாத்ம வித்(ஈ)யா } = உத்தமமாகிய ப்ரஹ்ம வித்யைக்கு நியாமகனும் இதர வித்யைகளை விட இதற்கு ஶ்ரேஷ்டத்வத்தைத் கொடுத்துக்கொண்டே ஜீவர்களில் அவர்களுக்குபதியாயிருப்பதினாலும், ஞானஸ்வரூபணியிப்பதினாலும் அத்யாத்ம வித்யாஸ்வரூபனாயிருக்கிறேன்.
ப்ரவத(ஏ)தாம் } = வாதம், ஜல்பம், விதண்டம் என்னும் இக்கதைகளை நடத்தும் ஜனங்களால் (செய்யப்படும்)
வாத: (ஃ) = வாதமென்னும் கதைக்கு நியாமகனுய்வாச்யத்வரூப காரணத்தினால் வாதஶப்தவாச்யனாய் வாதத்தில் (கதையில்) இருப்பவன்
அஹம் (ஏவ) = நானே.

(மூ)— அக்ஷராணாமகாரோஸ்மி த்(த்)வந்த்(த்)வஸ்ஸாமாஸிகஸ்ய ச ||
அஹமேவாக்ஷய: காலோ தா(தா)தாஹம் விஸ்வதோமுக:
(வ:) || 33 ||

(ப. உ.) அக்ஷராணம், அகார:, அஸ்மி, த்(த்)வந்த்(த்)வ:, ஸாமாஸிகஸ்ய, ச | அஹம், ஏவ, அக்ஷய:, கால:, தா(தா)தா, அஹம், விஸ்வதோமுக:(வ:) ||

அக்ஷராணம் = எழுத்துகளில்
அகார: = உத்தமமான 'அ' என்னும் எழுத்திற்கு நியாமகனாய் இதர அக்ஷரங்களை விட இதற்கு உத்தமத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே 'அ' என்று அழைக்கப்படுபவனாதலால் அகார ரூபத்தவனாய் 'அ' என்னும் எழுத்தில்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ச = மற்றும்
ஸாமாஸிகஸ்ய = ஸமாஸஸமூஹத்தில்
த்(த்)வந்த்(த்)வ: = உத்தமமான த்வந்த்வ ஸமாஸத்திற்கு நியாமகனாய் இதர ஸமாஸங்களை விட இதற்கு ஆதிக்யத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே உள்ளும் வெளியிலும் இரண்டு ரூபங்களுடன் இருப்பதால் த்வந்த்வ ரூபத்தவனாய்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
அக்ஷய: = நாசமற்றவனாதலால் அக்ஷய ரூபத்தவனாய்
கால: = ஸம்ஹாரகனாதலால் கால நாமகனாய் அக்ஷய காலத்திலிருப்பவன்
அஹம், ஏவ = நானே.
தா(தா)தா = தாரணத்தையும், போஷணத்தையும், செய்பவன்
அஹம் = நான்.
விஸ்வதோமுக: (வ:) = ஸகல திசைகளிலும் முகமுடையவனாதலால் சதுர்முகனில் இருப்பவன்; எல்லா விடத்திலும் ஸகல அவயவங்களையுமுடையவன்.

(மூ)—ம்ருத்யு: ஸர்வஹரஶ்சாஹமுத்(த்)ப(ஹ)வஶ்சப(ஹ)விஷ்யதாம்‖
கீர்த்தி: ஶ்ரீர்வாக் ச நாரீணாம் ஸ்ம்ருதிர்மேதா(யா) த்(தி)ருதி:
க்ஷமா ‖ 34 ‖

(ப. உ.) ம்ருத்யு:, ஸர்வஹர:, ச, அஹம், உத்(த்)ப(ஹ)வ:, ச, ப(ஹ)விஷ்யதாம்‖ கீர்த்தி:, ஶ்ரீ:, வாக், ச, நாரீணாம், ஸ்ம்ருதி:, மேதா(யா), த்(தி)ருதி:, க்ஷமா ‖

ச = மற்றும்
அஹம் = நான்
ஸர்வஹர: = ஸர்வ நாஶக னென
ம்ருத்யு: = ஸம்ஹாரக ணெ தலால் ம்ருத்யு நாம கணைய் ம்ருத்யுவுக்கு நியாமக ணைய் ம்ருத்யுவி ன்விருப்பவன்.
ச = மற்றும்
ப(ஹ)விஷ் யதாம் = பிறப்பவர் களின்
உத்(த்) ப(ஹ)வ: = பிறப்புக்கு நியாமக ணைய் பிறக்கச்செய்வ தினால் உத்பவ: என்னும் பெய ருடையவ ணைய் பிறப் பிலிருப் பவன்.
அஹம் = நான்
நாரீணாம் = ஸ்த்ரீகளின்
கீர்த்தி: = கீர்த்திக்கு நியா மகணைய் துதிக் கப்படு பவ ணைதலால் கீர்தி ஶப்தவாச் யணைய் கீர்தியில் இருப்பவன்.
= ஶ்ரீக்கு(ஒளிக்கு)

நியாமகணைய் ஶ்ரீக்கு ஆஶ்ரய ணெதலால் ஶ்ரீ ஶப்தவாச் யணைய் ஶ்ரீக்குள் ளிருப்பவன்.
வாக் = வாக்யங்களுக்கு நியாமகணைய், செல்லிக் கொள்ளப் படுபவ ணெதலால் வாக்ஶப்த வாச்யணைய் வாக்கியத்தி லிருப்பவன்.
ஸ்ம்ருதி: = ஸ்மரணைக்கு (நினைவுக்கு) நியாமகணைய் நினைக்கப் படுவ தற்கு யோக்ய ணைதலால் ஸ்ம் ருதி நாமகணைய் ஸ்ம்ருதியி லிருப்பவன்.
மேதா(யா) = புத்திக்கு நியாமகணைய் மேதா(யா) ஶப்தவாச் யணைய் மேதை (மெய்) யில் இருப்பவன்.
த்(தி)ருதி: = தைர்யத்திற்கு

நியாமகஸ்ய ஜகத்ஸ்ரஷ்டுஸ்த்ரிபுருஷஸ்ய விஷ்ணோர்வா பரமபதஸ்ய வாசகஸ்ய ப்ரணவஸ்ய ஸ்வாமிநம் நியந்தாரம் ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வசக்திமந்தம் ஸர்வாதாரம் ஸர்வேஸ்வரம் ஸர்வாந்தர்யாமிணம் ஸர்வஸ்ய ஸுஹ்ருதம் ஸர்வஸ்ய ஸர்வஸ்மாத் பரம

ஸப்தவாச்ய
ணய் மார்கபிர
மாதத்தி லிருப்
பவன்.

ரு(ஜி)தாணம் = ருதுக்களில்

குஸுமாகர: = உத்தமமான
வஸந்த ருது
விற்கு நியாமக
ணய் மற்ற
ருதுக்களை விட
இதற்கு மேன்
மையைக் கொடு
த்துகொண்டே
அவரவர் யோக்
யதைக்குத்தக்க
வாரு குத்ஸித
மான, மற்றும்
ஸமீசின மான
ஞானத்தைப்
பிறப்பிப்பதி
னல் குஸுமா
காரஸப்தவாச்ய
ணய் வஸந்த
ருதுவி லிருப்ப
வன்

(அஹம் ஏவ) = நானே.

(ழ)—த்(ஜ்)யூதம் ச(ஹ)லயதாமஸ்மி தேஜஸ்தேஜஸ்விணமஹம் ||
ஜயோஸ்மி வ்யவஸாயோஸ்மி ஸத்வம் ஸத்வவதாமஹம் ||36||

(ப. உ.) த்(ஜ்)யூதம், ச(ஹ)லயதாம், அஸ்மி, தேஜ:, தேஜஸ்விணம், அஹம் | ஜய: அஸ்மி, வ்யவஸாய:, அஸ்மி, ஸத்வம், ஸத்வவதாம், அஹம் ||

வாச்யணய்
ஓளியிலி ருப்
பவன்

அஹம் = நானே.

(ஜித்ரு
ணம் ஸ்தி
[யி]த:) } = ஜயஸீலர்களி
லிருக்கும்

ஜய: = ஜயத்திற்கு
நியாமகணய்
ஜயஸ்ப்த
வாச்யணய்
ஜயத்தி லிருப்
பவனாக

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

(வ்யவஸா
யிணம்)
[ஸ்தி
(யி)த:] } = நிஸ்சய ஞான
முடையவர்களி
லிருக்கும்

வ்யவஸாய: = நிஸ்சய ஞானத்
திற்கு நியா
மகணய் வ்யவ

ச(ஹ)லய
தாம் [ஸ்தி
(யி)தம்] } = கபடம் (வஞ்
சனை) செய்ப
வர்களிலிருக்
கும்

த்(ஜ்)யூதம் = த்யூதத்திற்கு
(சூதாட்டத்
திற்கு) நியா
மகணய் த்யூத
ஸப்த வாச்ய
ணய் த்யூதத்தி
லிருப்பவன்

அஹம் = நானே.

தேஜஸ்
விணம்
[ஸ்தி
(யி)த:] } = தேஜஸ்ஸுடை
யவர் (ஒளி
யுடையோர்)
களிலிருக்கும்

தேஜ: = தேஜஸ்ஸுக்கு
(ஒளிக்கு) நியா
மகணய் ப்ரகா
ஸிப்பதிணல்
தேஜஸ்ஸப்த

ஸத்வம் = பலத்திற்கு நியாமகனாய் ஸத்வ ஸம்பத வாச்யனாய் பலத்தில் இருப்பவனாக

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

ஸாயஸம்பத்தவாச்யனாய் நிஸ்சயஞானத்தில் இருப்பவனாக

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

ஸத்வ வதாம் [ஸ்தி (யி)தம்] = பலமுடைய வர்களிலிருக்கும்

(மூ)—வ்ருஷ்ணீனாம் வாஸுதே(தே)வோஸ்மி பாண்டவானாம் த(ய)னஞ்ஜய: ||

முனீனாமப்யஹம் வ்யாஸ: கவீனாமுஸனா கவி: || 37 ||

(ப. உ.) வ்ருஷ்ணீனாம், வாஸுதே(தே)வ:, அஸ்மி, பாண்டவானாம், த(ய)னஞ்ஜய: | முனீனாம், அபி, அஹம், வ்யாஸ:, கவீனாம், உஸனா, கவி: ||

வ்ருஷ்ணீனாம் = யாதவர்களில்

வாஸுதே(தே)வ: = உத்தமனான வாஸுதேவ குமாரனான ஸ்ரீகிருஷ்ணனாக

அஸ்மி = இருக்கிறேன். (ஸாகூஷாத் ஸ்வரூபம்)

பாண்டவானாம் = பாண்டு குமாரர்களில்

த(ய)னஞ்ஜய: = உத்தமனான அர்ஜுனனுக்கு நியாமகனாய் பீமனைத் தவிர மற்ற பாண்டவர்களை விட இவனுக்கு உத்தமத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே தனஞ்ஜய ஸம்பத வாச்யனாய் அர்ஜுனனில் இருப்பவன்.

முனீனாம் = முனிகளில்

வ்யாஸ: = வேதவ்யாஸர்

அஹம் = நானே. (ஸாகூஷாத் அவதாரம்)

கவீனாம் = கவிகளில்

உஸனா கவி: = ஸ்ரேஷ்டனான உஸனஸ் ஸுக்ராசார்யர்) என்னும் கவிக்கு நியாமகனாய் மற்ற கவிகளைவிட இவருக்கு ஆதிக்யத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே ஸ்ருஷ்டி செய்யும் அபேக்ஷையுடையவனாதலால் உஸனஸ் ஸம்பத வாச்யனாய் உஸனஸ் என்னும் கவியிலிருப்பவன்

அஹம்(ஏவ) = நானே.

(மூ)—த(ஊ)ண்டோ த(ஊ)மயதாமஸ்மி நீதிரஸ்மி ஜிகீ(ஷீ)ஷதாம் ||
மௌனம் சைவாஸ்மி கு(ஹ்ய)ஹ்யானம் ஜ்ஞானம் ஜ்ஞானவ
தாமஹம் || 38 ||

(ப. உ.) த(ஊ)ண்ட:, த(ஊ)மயதாம், அஸ்மி, நீதி:, அஸ்மி, ஜிகீ(ஷீ)ஷ
தாம் | மௌனம், ச, ஏவ, அஸ்மி, கு(ஹ்ய)ஹ்யானம், ஜ்ஞானம், ஜ்ஞானவ
தாம், அஹம் ||

த(ஊ)மய தாம்[ஸ்தி(யி)த:] = தண்டனை செய்பவர்களிலிருக்கும் (தண்டனை செய்பவர்களால் செய்யப்படும்)
த(ஊ)ண்ட: = சிக்ஷை (தண்டனை) நியாமகனைய் தண்டித்துக் கொண்டிருப்பதால் தண்டனாப்தவாச்யனைய் தண்டத்திலிருப்பவனை
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ச = மற்றும்
ஜிகீ(ஷீ)ஷ தாம்[ஸ்தி(யி)தா] = ஜயமடைவதற்கு ஆசையுடையவர்களிலிருக்கும்
நீதி: = நீதி ரூபமாகிய தர்மத்திற்கு நியாமகனைய் நீதி ஆப்தவாச்யனைய் நீதியிலிருப்பவனை
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

கு(ஹ்ய)ஹ்யானம் = கோப்யமான (ரஹஸ்யமான) வஸ்துக்களிலிருக்கும்
மௌனம் = உத்தமமான த்யானத்திற்கு நியாமகனைய் முனிகளால் பூஜ்யனைதலால் மௌன ஆப்தவாச்யனைய் மௌனத்திலிருப்பவனை
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ஜ்ஞானவ தாம்[ஸ்தி(யி)தம்] = ஞான முடையவர்களிலிருக்கும்
ஜ்ஞானம் = ஞானத்திற்கு (அறிவிற்கு) நியாமகனைய் ஞானரூபனைதலால் ஞான ஆப்தவாச்யனைய் ஞானத்திலிருப்பவன்
அஹம் (ஏவ) = நானே.

(மூ)—யச்சாபி ஸர்வபூ(பூ)தானம் பீ(பீ)ஜம் தத(ஊ)ஹமர்ஜுன ||
ந தத(ஊ)ஸ்தி விநா யத் ஸ்யான் மயா பூ(பூ)தம் சராசரம்
|| 39 ||

(ப. உ.) யத், ச, அபி, ஸர்வ-பூ(ஹ-வி)தாநம், பீ(வி)ஜம், தத், அஹம், அர்ஜுந | ந, தத், அஸ்தி, விநா, யத், ஸ்யாத், மயா, பூ(ஹ-வி)தம், சராசரம் ||

ச	= மற்றும்
அர்ஜுந	= அர்ஜுன!
ஸர்வ-	= ஸகல
பூ(ஹ-வி)தாநம்	= ப்ராணிகளுக்கு
யத்பீ(வி)ஜம்	= எது காரணமோ
தத் (அபி)	= அக்காரணத்திற்கு நியாமகனுய் அக்காரணத்தில் ஸிருப்பவனும்
அஹம் (ஏவ)	= நானே.
மயா	= நியாமகனென்னை
விநா	= விட்டு (நான் நியாமகனுய் | இல்லாமலிருக்கும்)
சராசரம்	= ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மகமான
யத்	= எந்த
பூ(ஹ-வி)தம்	= வஸ்து
ஸ்யாத்	= உண்டோ
தத்	= அவ்வஸ்து
ந, அஸ்தி	= இல்லை. [நான் மேற்சொல்லிய பதார்த்தங்களிலேயல்லாது எல்லா விடத்திலும் நியாமகனுய் இருக்கின்றேன்.]

(மூ)—நாந்தோஸ்தி மம திவ்யாநாம் விபூ(ஹ-வி)தீநாம் பரம்தப ||
ஏஷதூத்தே(த்தூ)ஸத: ப்ரோக்தோ விபூ(ஹ-வி)தேர்விஸ்தரோ மயா || 40 ||

(ப. உ.) ந, அந்த:, அஸ்தி, மம, திவ்யாநாம், விபூ(ஹ-வி)தீநாம், பரம்தப | ஏஷ:, து, உத்தே(த்தூ)ஸத:, ப்ரோக்த:, விபூ(ஹ-வி)தே:, விஸ்தர:, மயா ||

பரம்தப	= ஸத்ருதாபகனே அர்ஜுன!
மம	= என்னுடைய
திவ்யாநாம்	= அப்ராக்ருதங்களான
விபூ(ஹ-வி)தீநாம்	= விபூதிரூபங்களுக்கு
அந்த:	= முடிவு
ந, அஸ்தி	= இல்லை.
ஏஷ:, து	= இதுவரையில் சொல்லிய விபூதிரூபங்களின் சுருக்கம்
உத்தே (த்தூ)ஸத:	= வெவ்வேறுக
ப்ரோக்த:	= சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
மயா	= என்னல்
ஏஷ:	= இந்த

விபூ(ஊ)தேः } = விபூதிரூபங்களின்
விஸ்தரः = விஸ்தாரம்

(ப்ரோக்தः = ப்ரோச்யதே) = சொல்லப்படுகிறது.

(மூ)—யத்(தீ)யத்(தீ)விபூ(ஊ)திமத் ஸத்வம் ஸ்ரீமதூ(ஊ)ர்ஜித மேவ வா ||
தத்ததே(தே)வாவக(ம)ச்ச(ஹ) த்வம் மம தேஜோம்ச-ஸம்ப(ஹ)வம் || 41 ||

(ப. உ.) யத், யத், விபூ(ஊ)திமத், ஸத்வம், ஸ்ரீமத், ஊர்ஜிதம், ஏவ, வா | தத், தத், ஏவ, அவக(ம)ச்ச(ஹ), த்வம், மம, தேஜோம்ச-ஸம்ப(ஹ)வம் ||

யத், யத், = எந்தெந்த
ஸத்வம் = வஸ்து
ஏவ = தன்னினத்தில்
விபூ(ஊ)திமத் } = உத்தமமானதோ
ஸ்ரீமத், ஏவ = ஸம்பத்தோடு கூடிக் கொண்டிருக்கிறதோ
வா = மற்றும்
ஊர்ஜிதம் = அபிவ்ருத்தியுடையதோ

தத், தத் = அந்தந்த வஸ்து
மம = என்னுடைய
தேஜோம்ச- = ப்ரகாசரூபமாகிய அம்சத்தோடு
ஸம்ப(ஹ)வம் = கூடிக் கொண்டிருப்பதென்று
த்வம் = நீ
அவக(ம)ச்ச(ஹ) } = தெரிந்து கொள்.

(மூ)—அத(ய)வா ப(ஹ)ஹூனைதேன கிம் ஜ்ஞாதேன தவார்ஜுன ||
விஷ்டப்(ஷ்)யாஹமித(உ)ம் க்ருத்ஸ்னமேகாம்சேன ஸ்தி(யி)தோ ஜக(ம)த் || 42 ||

(ப. உ.) அத(ய), வா, ப(ஹ)ஹூனி, ஏதேன, கிம், ஜ்ஞாதேன, தவ, அர்ஜுன | விஷ்டப்(ஷ்)ய, அஹம், இத(உ)ம், க்ருத்ஸ்னம், ஏகாம்சேன, ஸ்தி(யி)தः, ஜகத் ||

அத(ய), வா = அல்லது
அர்ஜுன = ஓ அர்ஜுன!
ஜ்ஞாதேன = தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட
ப(ஹ)ஹூனி = அனேகமான
ஏதேன = முன்னில்சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீர் யன் முதலிய

வர்கருக்கு
நியாமகனு
யிருக்கும்
விபூ(ஊ)தி
ரூபத்தினில்
தவ = உனக்கு
கிம் = என்ன ப(ஹ)லம்?
என்றால் இனி சொல்லப்

போகும் விபூ(ஹ-ஏ)திரூபத்தின் ஞானத்திஞல் உண்டாகும் பலத்தைவிட முன்சொல்லிய ஸ-ர்யாதிகளில் நியாமகஞ யிருக்கும் விபூதிரூபங்களின் ஞானத்தால் உண்டாகும் ப(ஹ)லம் ஸ்வற்பமென்று அபிப்ராயம்.

இத(ஏ)ம் = இந்த ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணங்களால் ஸித்தமாயிருக்கும்

க்ருத்ஸ்னம் = ஸமஸ்தமான

ஜக(ஜ)த் = ப்ரபஞ்சத்தை

ஏகாம்ஸேன = அனேக அம்ஸங்களில் ஒரு அம்ஸத்தால்

விஷ்டப் (ஹீ)ய } = வ்யாபித்து (பற விக்கொண்டு)

அஹம் = நான்

ஸ்தி(யி)த: = இருக்கின்றேன்

தாத்பர்யம் :—மேற்சொல்லியவாரு ஸ-ர்யன் முதலிய சில பதார்த்தங்களிலேயே இருக்கிறேனென்று தெரியவேண்டாம். நான் ஒரு அம்ஸத்தால் இந்த ஸமஸ்த ப்ரபஞ்சத்தையும் வ்யாபித்து இருக்கிறேன் என்று அறிவதால் விசேஷ ப(ஹ)லனுண்டென்றறிக.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்ஜுன ஸம்வாதத்தில்

விபூதியோக மென்னும்

பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினொன்றுவது அத்தியாயம்.

அவதாரணிகை :—பூர்வ அத்தியாயத்தின் கடைசி ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட வ்யாப்தரூப உபாஸனை சுருக்கமாயிருந்து த்யானிப்பதற்கு புத்தியில் படுவதல்லாததால், பகவத்ரூபத்தை த்யானம் செய்வதற்காக விஸ்வரூபமே (விராட் ரூபமே) இவ்வத்யாயத்தில் விஸ்தாரமாக சொல்லப்படுகிறது.

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—மத(ஃ)னுக்(ஹீ)ரஹாய பரமம் கு(ஹ்ய)ஹ்யமத்(யீ)யாத்ம
ஸம்ஜ்ஞிதம் ||
யத் த்வயோக்தம் வசஸ்தேன மோஹோயம் விக(ம)தோ
மம || 1 ||

(ப. உ.) மத(ஃ)னுக்(ஹீ)ரஹாய, பரமம், கு(ஹ்ய)ஹ்யம், அத்(யீ)யாத்ம ஸம்ஜ்ஞிதம், | யத், த்வயா, உக்தம், வசः, தேன, மோஹः, அயம், விக(ம)தः, மம ||

மத(ஃ)னுக் (ஹீ)ர ஹாய	= என்னிடத்தில் அனுக்ரஹம் செய்வதற்காக	உக்தம்	= சொல்லப் பட்டதோ
பரமம்	= உத்தமமான	தேன	= அவ்வாக்யத்தினால்
கு(ஹ்ய)ஹ்யம்	= ரஹஸ்யமான	மம	= என்னுடைய
அத்(யீ)யாத்மஸம் ஜ்ஞிதம்	= பரமாத்மாவை போதிக்கும்	அயம்	= இந்தபந்துஸோக ரூபமாகிய
யத், வசः	= எந்த வாக்யம்	மோஹः	= மோஹம்
த்வயா	= உன்னால்	விக(ம)தः	= நாசமடைந்தது.

(மூ)—ப(ஈ)வாப்யயௌ ஹி பூ(ஊ)தானும் ஶ்ருதௌ விஸ்தரஶோ
மயா ||
த்வத்தः கமலபத்ராக்ஷ மாஹாத்ம்யமபி சாவ்யயம் || 2 ||

(ப. உ.) ப(ஈ)வாப்யயௌ, ஹி, பூ(ஊ)தானும், ஶ்ருதௌ, விஸ்தரஶः, மயா | த்வத்தः, கமலபத்ராக்ஷ, மாஹாத்ம்யம், அபி, ச, அவ்யயம் ||

கமலபத்ராக்ஷ = கமல தளங் களைப் போன்ற கண்களுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ண!

த்வத்த: = உன்னால்

பூ(ஹ-வி)தாணம் = ப்ராணிகளின்

ப(ஹ)வாப்யௌ = உற்பத்தி நாசம்

இவைகள் (7-வது அத்தியாயம் முதலிய (மூ)—ஏவமேதத்(ஜி)யதா(யா)த்த(ய) த்வமாத்மானம் பரமேஸ்வர ||

த்(ஜி)ராஷ்டுமிச்சா(ஹா)மி தே ரூபமைஸ்வரம் புருஷோத்தம ||3||

(ப. உ.) ஏவம், ஏதத், யதா(யா), ஆத்த(ய), த்வம், ஆத்மானம், பரமேஸ்வர | த்(ஜி)ராஷ்டும், இச்சா(ஹா)மி, தே, ரூபம், ஐஸ்வரம், புருஷோத்தம ||

பரமேஸ்வர = எல்லாவற்றிற்கும் ஸ்வாமியான க்ருஷ்ண!

த்வம் = நீ

ஆத்மானம் = உன்னை

யதா(யா) = எவ்விதமாக

ஆத்த(ய) = செயல் லுக்ருயோ

ஏதத் = இவ்வாக்கியம்

ஏவம் (ஏவ) = ஸத்யமானதே.

புருஷோத்தம = புருஷ ஸ்ரேஷ்டனே!

தே = உன்னுடைய

ஐஸ்வரம் = த்யானஞ் செய்வதற்கு அஸாதாரணமான ஸக்தியுடைய

ரூபம் = ரூபத்தை

த்(ஜி)ராஷ்டும் = காண்பதற்கு

இச்சா(ஹா)மி = விரும்புகிறேன்

(மூ)—மன்யஸே யதி(ஜி) தச்ச(ஹ)க்யம் மயா த்(ஜி)ராஷ்டுமிதி ப்ரபோ (ஹோ) ||

யோகே(ஹ)ஸ்வர ததோ மே த்வம் த(ஹ)ர்ஸயாத்மானமவ்யயம் || 4 ||

(ப. உ.) மன்யஸே, யதி(ஜி), தத், ஸக்யம், மயா, த்(ஜி)ராஷ்டும், இதி, ப்ரபோ(ஹோ) | யோகே(ஹ)ஸ்வர, ததः, மே, த்வம், த(ஹ)ர்ஸய, ஆத்மானம், அவ்யயம் ||

ப்ரபோ (ஹோ) } = ஸமர்த்தனே ஹ்ருஷீகேசனே!
மயா = என்னால்
தத் = அந்த ரூபம்
த்(ர)ஷ்டும் = காண்பதற்கு
ஶக்யம், இதி = ஸாத்யமென்று
யதி(ஹி), மன்யஸே } = நீ நினைத்திருப்பாயாகில்
தத: (தர்ஹி) } = அப்படியாயின்
யோகே (ஶ்)வர } = ஸகல உபாயங்களுக்கும் ஸ்வாமியான ஹ்ருஷீகேசனே!
த்வம் = நீ
அவ்யயம் = அழிவற்ற
ஆத்மானம் = உன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை
மே = எனக்கு
த(ர்)ஶய = காட்டுக.

அவதாரணிகை:—விஶ்வரூபத்தைக் காண்பதற்கு தூதாலால் முடைய அர்ஜுனனால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட ஹ்ருஷீகேசன் அந்த விஶ்வரூபத்தைப் பரென்று சொல்லுகிறான்:—

ஸ்ரீ பகவானுவாச:—

(மூ)—பஶ்ய மே பார்த்த ரூபாணி ஶதஶோத(ஶ) ஸஹஸ்ரஶ: ||
நாநாவிதா(ஶா)னி தி(ஹி)வ்யானி நானாவர்ணாக்ருதீனி ச ||5||

(ப. உ.) பஶ்ய, மே, பார்த்த, ரூபாணி, ஶதஶ:, அத(ஶ), ஸஹஸ்ரஶ: | நானாவிதா(ஶா)னி, தி(ஹி)வ்யானி, நானாவர்ணாக்ருதீனி, ச ||

ஸ்ரீ பகவான் = ஸ்ரீ ஹ்ருஷீகேசன்
உவாச = சொல்லுகிறான்.
பார்த்த = அர்ஜுன!
மே = என்னுடைய
ஶதஶ: = நூற்றுக்கணக்
குகளான
அத(ஶ) = மற்றும்
ஸஹஸ்ரஶ: = அளவற்றனவகளான
நாநாவிதா(ஶா)னி } = அனேகவிதங்களான
ச = மற்றும்
நானாவர்ணாக்ருதீனி } = அனேகவர்ணங்களாலும், அனேக உருவங்களாலும் கூடிய
தி(ஹி)வ்யானி = அப்ராக்ருதங்களான
ரூபாணி = ரூபங்களை
பஶ்ய = பார்.

(மூ)—பஶ்யாதி(ஹி)த்யான் வஸூன் ருத்(த்)ராநஶ்விநௌ மருதஸ்
ததா(ஶா) ||
ப(வ)ஹூன்யத்(த்)ருஷ்டபூர்வாணி பஶ்யாஶ்சர்யாணி
பா(ஹா)ரத ||6||

(ப. உ.) பஶ்ய, ஆதி(ஹி)த்யான், வஸூன், ருத்(த்)ரான், அஶ்விநௌ, மருத:, ததா(ஶா) | ப(வ)ஹூனி, அத்(த்)ருஷ்டபூர்வாணி, பஶ்ய, ஆஶ்சர்யாணி, பா(ஹா)ரத ||

பா(ஹா)ரத = பரதகுலோத்பன்ன ஜன அர்ஜுன!

ஆதி(தி)த்யான் } = பன்னிரண்டு ஆதித்யர்களையும்

வஸூன் = எட்டு வஸுக்களையும்

ருத்(த்ரீ)ரான் = பதினொன்று ருத்ரர்களையும்

அஸ்வினௌ = அஸ்வினீ தேவர்களையும்

மருத: = நாற்பத்தொன்பது மருத்துக்களையும்

பஸ்ய = பார்.

ததா(யா) = அப்படியே

ப(ஹ)ஹூனி = அனேகங்களான

அத்(தீ)ருஷ்ட பூர்வாணி } = இதுவரையிலும் கண்டிராத

ஆஸ்சர்யாணி = அத்புதமான பதார்த்தங்களையும்

பஸ்ய = பார்.

(மூ)—இஹைகஸ்த(ம்)ம் ஜக(த்)த் க்ருத்ஸ்னம் பஸ்யாத்(தீ)ய ஸசராசரம் ||

மம தே(தே)ஹே கு(கு)டாகேஸ யச்சான்யத் த்(தீ)ரஷ்டு மிச்ச(ஹ)ஸி || 7 ||

(ப. உ.) இஹ, ஏகஸ்த(ம்)ம், ஜக(த்)த், க்ருத்ஸ்னம், பஸ்ய, அத்(தீ)ய, ஸசராசரம் | மம, தே(தே)ஹே, கு(கு)டாகேஸ, யத், ச, அன்யத், த்(தீ)ரஷ்டும், இச்ச(ஹ)ஸி ||

கு(கு)டாகேஸ } = நித்திரையை வென்ற அர்ஜுன!

ஸசராசரம் = சராசரங்களோடு கூடிய

க்ருத்ஸ்னம் = ஸமஸ்தமான

ஜக(த்)த் = ப்ரபஞ்சத்தை

அத்(தீ)ய = இப்பொழுது

இஹ = உனக்குக் காட்டிக்கொண்டிருக்கும்

மம = என்னுடைய

தே(தே)ஹே = ஸரீரத்தில்

ஏகஸ்த(ம்)ம் = ஏகதேசத்தில் (ஓரிடத்தில்) இருப்பதாய்

பஸ்ய = பார்.

அன்யத் = இதைவிட வேறுள

யத் = எதை

த்(தீ)ரஷ்டும் = காணுவதற்கு

இச்ச(ஹ)ஸி = விரும்புகிறாயோ

(தத்) ச = அதையும்

(பஸ்ய) = பார்.

(மூ)—ந து மாம் ஸக்யஸே த்(தீ)ரஷ்டுமனேனைவ ஸ்வ சக்ஷுஷா ||
திவ்யம் த(தா)தா(தா)மி தே சக்ஷு: பஸ்ய மே யோக(த்)மைஸ்வரம் || 8 ||

(ப. உ.) ந, து, மாம், ஸக்யஸே, த்(தீ)ரஷ்டும், அனேன, ஏவ, ஸ்வ-சக்ஷுர்ஹா | தி(தி)வ்யம், த(ஔ)தா(ஔ)மி, தே, சக்ஷுர்:, பஶ்ய, மே, யோக(ஈ)ம், ஐஶ்வரம் ||

து	= மற்றும்
மாம்	= என்னை
அனேன	= இந்த
ஸ்வ-	= உன்னிட
சக்ஷுர்ஹா, ஏவ	= கண்ணிலேயே
த்(தீ)ரஷ்டும்	= காண்பதற்கு
(த்வம்)	= நீ
ந, ஸக்யஸே	= திறமையுள்ளவனாகமாட்டாய்.
(அத:)	= ஆதலால்
தே	= உனக்காக
திவ்யம்	= லோகவிலக்ஷணமான
சக்ஷுர்:	= காணும் ஸக்தியை
த(ஔ)தா(ஔ)மி	= கொடுக்கின்றேன்.
(தேன)	= அந்த அப்ராக்ருதமான சக்ஷுஸ்ஸினால்
மே	= என்னுடைய
ஐஶ்வரம்	= ஈஶ்வர ஸம்பந்தியான
யோக(ஈ)ம்	= ஸாமர்த்யத்தை
பஶ்ய	= பார்.

ஸஞ்ஜய உவாச :—

(மூ)—ஏவமுக்த்வா ததோ ராஜன் மஹாயோகே(ஈ)ஶ்வரோ ஹரி: ||

த(ஔ)ர்ஶயாமாஸ பார்தா(யா)ய பரமம் ரூபமைஶ்வரம் || 9 ||

(ப. உ.) ஏவம், உக்த்வா, தத:, ராஜன், மஹாயோகே(ஈ)ஶ்வர:, ஹரி: | த(ஔ)ர்ஶயாமாஸ, பார்தா(யா)ய, பரமம், ரூபம், ஐஶ்வரம் ||

ஸஞ்ஜய:	= ஸஞ்ஜயன்
உவாச	= சொல்லுகிறான்
ராஜன்	= த்ருதராஷ்ட்ர மஹாராஜனே!
மஹாயோகே(ஈ)ஶ்வர:	= மேலான உபாயங்களுக்கு ஸ்வாமியான
ஹரி:	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
ஏவம்	= இவ்வாறு
உக்த்வா	= சொல்லி
தத:	= பிறகு
பார்தா(யா)ய	= அர்ஜுனனுக்காக
பரமம்	= உத்தமமான
ஐஶ்வரம்	= ஈஶ்வர ஸம்பந்தியான
ரூபம்	= ரூபத்தை
த(ஔ)ர்ஶயாமாஸ	= காண்பித்தான்.

(மூ)—அனேக வக்த்ரநயன மனேகாத்(தீ)பு(பூ)த த(ஔ)ர்ஶனம் ||

அனேக திவ்யாப(ஹ)ரணம் திவ்யானேகோத்(தீ)யதா யுத(ய)ம் || 10 ||

(ப. உ.) அனேக-வக்த்ர-நயனம், அனேகா-த்(ஜ்)பு(ஹ்ர)த-த(உ)ர்ஶனம் | அனேக - தி(ஹி)வ்யா-ப(ஹ)ரணம்; தி(ஹி)வ்யானேகோத்(ஜ்)யதாயுத(ய)ம் ||

அனேக-	= அனேகமான
வக்த்ர-	= முகங்களையும்
நயனம்	= கண்களையுமுடையது.
அனேக-	= (தனக்குள் காணப்படும்) அனேகமான
அத்புத-	= ஆஶ்சர்யமான
தர்ஶனம்	= பதார்த்தங்களையுடையது.
அனேக-	= அனேகமான
திவ்ய-	= அப்ராக்ருதங்களான
ஆப(ஹ)ரணம்	= ஆபரணங்களையுடையது.
திவ்ய-	= அப்ராக்ருதங்களான
அனேக-	= அனேகங்களான
உத்(ஜ்)யத-	= மேலுக்குத் தூக்கிப் பிடித்துக் கொள்ளப்பட்ட
ஆயுதம்	= ஆயுதங்களையுடையது.

(மூ)—தி(ஹி)வ்யமால்யாம்ப(ஸ)ரத(ய)ரம் தி(ஹி)வ்யக(ஶ்)ந்தா(யா)னுலேபனம் ||

ஸர்வாஶ்சர்யமயம் தே(தே)வமனந்தம் விஶ்வதோமுக(வ)ம் || 11 ||

(ப. உ.) தி(ஹி)வ்ய-மால்யா-ம்ப(ஸ)ர-த(ய)ரம், தி(ஹி)வ்ய-க(ஶ்)ந்தா(யா)னுலேபனம் | ஸர்வாஶ்சர்யமயம், தே(தே)வம், அனந்தம், விஶ்வதோமுக(வ)ம் ||

தி(ஹி)வ்ய-	= அப்ராக்ருதங்களான
மால்ய-	= பூமாலைகளையும்
அம்பர-	= வஸ்த்ரங்களையும்
த(ய)ரம்	= தரித்திருப்பது
தி(ஹி)வ்ய-	= திவ்யமான
கந்த(ய)-	= சந்தனத்தை
அனுலேபனம்	= தரித்திருப்பது
ஸர்வ-	= அனேகமான
ஆஶ்சர்யமயம்	= ஆச்சர்யமானரூபமுடையது.
அனந்தம்	= குணபரிபூர்ணமானது.
விஶ்வதோமுகம்	= எல்லாதிசைகளிலும் முகங்களையுடையது.
தே(தே)வம்	= க்ரீடாதி குணவிஶிஷ்டமானது.

(மூ)—தி(ஹி)வி ஸூர்யஸஹஸ்ரஸ்ய ப(ஸ)வேத்(ஜ்)யுக(ஶ்)பது(உ)த்தி(யி)தா ||

யதி(ஹி) பா:(ஹா:) ஸத்(ஜ்)ருஶீ ஸா ஸ்யாத் பா(ஹா)ஸஸ்தஸ்ய மஹாத்மன: || 12 ||

(ப. உ.) தி(ஹி)வி, ஸைர்ய-ஸஹஸ்ரஸ்ய, ப(ஹ)வேத், யுக(ஶ)பத், உத்தி(யி)தா | யதி(ஹி), பா:(ஹா:), ஸத்ருஶீ, ஸா, ஸ்யாத், பா(ஹா)ஸ:, தஸ்ய, மஹாத்மன: ||

தி(ஹி)வி = ஆகாயத்தில்
யுக(ஶ)பத் = ஒரே காலத்தில்
உத்தி(யி) தஸ்ய = உதித்த
ஸைர்ய-ஸஹஸ்ரஸ்ய = அநேக ஸைர்யர்களின்
பா:(ஹா:) = ஒளியானது
யுக(ஶ)பத் = ஒரே காலத்தில்
உத்தி(யி)தா, ப(ஹ)வேத், யதி(ஹி) = உதித்ததே தாயின்
ஸா = அந்த ஒளியானது
தஸ்ய = அந்த
மஹாத்மன: = மஹா மஹிமையுடைய விஶ்வரூபத்தின்
பா(ஹா)ஸ: = ஒளிக்கு
ஸத்ருஶீ = ஸமானமாக
ஸ்யாத் = ஆகும்.

(க. உ.) பரமாத்மாவின் ஒளியானது ஒரே காலத்தில் உதித்த அனேக ஸைர்யர்களின் ஒளிக்கு ஒப்பாகும்.

(ஶூ)—தத்ரைகஸ்த(ஶ்)ம் ஜகத் க்ருத்ஸ்னம் ப்ரவிப(ஹ)க்தமனே கதா(யா) ||
அபஶ்யத் தே(தே)வதே(தே)வஸ்ய ஶரீரே பாண்டவஸ் ததா(தா) || 13 ||

(ப. உ.) தத்ர, ஏகஸ்த(ஶ்)ம், ஜகத், க்ருத்ஸ்னம், ப்ரவிப(ஹ)க்தம், அனேகதா(யா) | அபஶ்யத், தே(தே)வதே(தே)வஸ்ய, ஶரீரே, பாண்டவ:, ததா(தா) ||

ததா(தா) = அப்பொழுது
அனேகதா(யா) = பலவிதங்களாய்
ப்ரவிப(ஹ)க்தம் = பிரிக்கப்பட்டிருக்கும்
க்ருத்ஸ்னம் = ஸகலமான
ஜகத் = ஜகத்தை
தத்ர- = ஶ்ரீ கிருஷ்ணன் காண்பித்த
தே(தே)வஸ்ய = தேவர்களுக்கு ஸ்ரேஷ்டனான ஶ்ரீ கிருஷ்ணனின்
ஶரீரே = விஶ்வரூபத்தின்கண்.
ஏகஸ்த(ஶ்)ம் = ஓரிடத்திலிருப்பதாய்
பாண்டவ: = அர்ஜுனன்
அபஶ்யத் = பார்த்தான்.

(மூ)—ததः ஸ விஸ்மயாவிஷ்டோ ஹ்ருஷ்டரோமா த(ய)னஞ்ஜயः ||
ப்ரணம்ய ஶிரஸா தே(தே)வம் க்ருதாஞ்ஜலிரபா(ஹா)ஷத||14||

(ப. உ.) ததः, ஸः, விஸ்மயாவிஷ்டः, ஹ்ருஷ்டரோமா, த(ய)னஞ்ஜயः| ப்ரணம்ய, ஶிரஸா, தே(தே)வம், க்ருதாஞ்ஜலிः, அபா(ஹா)ஷத ||

ததः	= பிறகு
விஸ்மய-	= ஆ ஶ்சர்யத் தோடு
ஆவிஷ்டः	= கூடினவனும்
ஹ்ருஷ்ட- ரோமா	= மயிர்க் கூச்சிட் டிருப்பவனு மான
ஸः	= அந்த
த(ய)னஞ்ஜயः	= அர்ஜுனன்
தே(தே)வம்	= க்ரீடாதி குண விசிஷ்டனை பரமாத்மாவை
ஶிரஸா	= தலையினால்
ப்ரணம்ய	= ஶ்ரத்தா பக்தி யுடன் நமஸ் கரித்து
க்ருதாஞ் ஜலிः(ஸன்)	= கைகுவித்துக் கொண்டவனாய்
அபா(ஹா) ஷத	= சொன்னான்.

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—பஶ்யாமி தே(தே)வாம் ஸ்தவ தே(தே)வ தே(தே)ஹே
ஸர்வாம் ஸ்ததா(யா) பூ(ஹூ)த விஶேஷ ஸங்கா(வா)ன் ||
ப்ரஹ்மாணமீஶம் கமலாஸனஸ்த(ய)-
ம்ருஷீம்ஶ்ச ஸர்வானுரகா(ஹா)ம்ஶ்ச தி(தி)வ்யான் ||15||

(ப. உ.) பஶ்யாமி, தே(தே)வான், தவ, தே(தே)வ, தேஹே, ஸர்வான், ததா(யா), பூ(ஹூ)த-விஶேஷஸங்கா(வா)ன் | ப்ரஹ்மாணம், ஈஶம், கமலாஸனஸ்த(ய)ம், ரு(ஸி)ஷீன், ச, ஸர்வான் உரகா(ஹா)ன், ச, தி(தி)வ்யான் ||

அர்ஜுனः	= அர்ஜுனன்
உவாச	= சொல்லுகிறான்
தே(தே)வ	= ஶ்ரீ கிருஷ்ண !
தவ	= உன்னுடைய
தே(தே)ஹே	= ஶரீரத்தில்
ஸர்வான்	= ஸமஸ்தரான
தே(தே)வான்	= தேவர்களையும்
ததா(யா)	= அவ்வாறே
பூ(ஹூ)த-	= ப்ராணிகளின்
விஶேஷ-	= விசேஷமான
ஸங்கா (வா)ன்	= கூட்டத்தை தயும்
ப்ரஹ்மாணம்	= நான்முகப்ரஹ் மாவையும்
கமலாஸன ஸ்த(ய)ம்	= கமலத்தையே ஆஸனமா யுள்ள நான் முகனின் தலை டியின் மீதி ருக்கும்
ஈஶம்	= ருத்ரனையும்
ச	= மற்றும்
ஸர்வான்	= ஸமஸ்தரான
ரு(ஸி)ஷீன்	= ருஷிகளையும்
தி(தி)வ்யான்	= அற்புதங்க

உரகர (�ூ)ன், ச	= வாஸுகி முதலிய ஸர்ப்பங்களான	பஶ்யாமி	= காண்கிறேன்.

(மூ)—அனேக பா(வா)ஹுசித(ஊ)ர-வக்த்ர-நேத்ரம்
பஶ்யாமி த்வாம் ஸர்வதோனந்த ரூபம் ||
நாந்தம் ந மத்(யீ)யம் ந புனஸ்தவாதி(ஈ)ம்
பஶ்யாமி விஶ்வேஶ்வர விஶ்வரூப || 16 ||

(ப. உ.) அனேக-பா(வா)ஹு-த(ஊ)ர-வக்த்ர-நேத்ரம், பஶ்யாமி, த்வாம், ஸர்வத:, அனந்தரூபம் | ந, அந்தம், ந, மத்(யீ)யம், ந, புன:, தவ, ஆதி(ஈ)ம், பஶ்யாமி, விஶ்வேஶ்வர, விஶ்வரூப ||

விஶ்வேஶ்வர	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண!	த்வாம்	= உன்னை
அனேக-	= அனேகங்களான	பஶ்யாமி	= பார்க்கிறேன்.
பா(வா)ஹு-	= கைகளையும்	விஶ்வரூப	= பூர்ணமான ரூபமுடைய கிருஷ்ண!
உத(ஊ)ர-	= வயிறுகளையும்	தவ	= உன்னுடைய
வக்த்ர-	= வாய்களையும்	ஆதி(ஈ)ம்	= ஆதியை
நேத்ரம்	= கண்களையுமுடைய	ந, பஶ்யாமி	= காண்பதில்லை.
ஸர்வத:	= ஸகல இடங்களிலும்	மத்(யீ)யம்	= நடுவையும்
அனந்த ரூபம்	= அபரிச்சின்னமான (அளவற்ற) ரூபமுடைய	ந, (பஶ்யாமி)	= காண்பதில்லை
		புன:	= மற்றும்
		அந்தம்	= முடிவையும்
		ந, (பஶ்யாமி)	= காண்பதில்லை.

(மூ)—கிரீடினம் க(கு)தி(தி)னம் சக்ரிணம் ச
தேஜோராஶிம் ஸர்வதோ தீ(ஈ)ப்திமந்தம் ||
பஶ்யாமி த்வாம் து(தூ)ர்னிரீக்ஷ்யம் ஸமந்தாத்
தீ(ஈ)ப்தானலார்க-த்(தீ)யுதி-மப்ரமேயம் || 17 ||

(ப. உ.) கிரீடினம், க(கு)தி(தி)னம், சக்ரிணம், ச, தேஜோராஶிம், ஸர்வத:, தீ(ஈ)ப்திமந்தம் | பஶ்யாமி, த்வாம், து(தூ)ர்னிரீக்ஷ்யம், ஸமந்தாத், தீ(ஈ)ப்தா-னலா-ர்க-த்(தீ)யுதிம், அப்ரமேயம் ||

கிரீடினம்	= கிரீடத்தையும்	ச	= மற்றும்
க(கு)தி(தி)னம்	= கதாயுதத்தையும்	சக்ரிணம்	= சக்ரத்தையும் தரித்திருக்கும்

தேஜோ ராஸிம் } = தேஜஸ் புஞ்ஜையும்
ஸர்வத: = எல்லா திசைகளிலும்
தீ(ஈ)ப்தி மந்தம் } = ப்ரகாஸ மூடையவனைகவும்
ஸமந்தாத் = சுற்றிலும்
தீ(ஈ)ப்த- = எரிந்து கொண்டிருக்கும்
அனல- = அக்னி
அர்க- = ஸூரியன் இவர்களிட

த்(ஈ)யுதிம் = காந்தியைப் போன்ற காந்தியுடையவனையும்
அப்ரமேயம் = அபரிமிதனையும் (அளவுக்கடங்காதவனையும்)
து(ஊ)ர் நிரீக்ஷ்யம் } = ஸாதாரண கண்களால் காண முடியாத தவனையும் இருக்கும்
த்வாம் = உன்னை
பஸ்யாமி = பார்க்கிறேன்.

(மூ)—த்வமக்ஷரம் பரமம் வேதி(தி)தவ்யம்
த்வமஸ்ய விஸ்வஸ்ய பரம் நிதா(யா)னம் ||
த்வமவ்யய: ஸாஸ்வத த(ய)ர்ம கோ(ஓ)ப்தா
ஸனாதனஸ்த்வம் புருஷோ மதோ மே || 18 ||

(ப. உ.) த்வம், அக்ஷரம், பரமம், வேதி(தி)தவ்யம், த்வம், அஸ்ய, விஸ்வஸ்ய, பரம், நிதா(யா)னம் | த்வம், அவ்யய:, ஸாஸ்வத-த(ய)ர்ம-கோ(ஓ)ப்தா, ஸனாதன:, த்வம், புருஷ:, மத:, மே ||

த்வம் = நீ
வேதி(தி) தவ்யம் } = மோக்ஷத்தை விரும்பு மவர்களால் அறிவதற்குத் தகுந்தவன்.
பரமம் = உத்தமன்.
அக்ஷரம் = நாஸமற்றவன்.
த்வம் = நீ
அஸ்ய = இந்த
விஸ்வஸ்ய = ஜகத்திற்கு
பரம் = உத்தமமான
நிதா(யா) னம் } = ஆஸ்ரயன்.

த்வம் = நீ
ஸாஸ்வத- = அனாதி பரம்பரையாய் வந்த
த(ய)ர்ம- = தர்மங்களை
கோ(ஓ)ப்தா } = இரக்ஷிப்பவன்.
த்வம் = நீ
அவ்யய: = குறுக்க மற்றவன்
ஸனாதன: = அனாதி நித்யனை
புருஷ: = புருஷனை
மே = எனக்கு
மத: = ஸம்மதன்.

(மூ)—அனாதீ(தி) மத்(யே)யாந்த மனந்த வீர்ய-
மனந்த பா(ஹா)ஹூம் ஸஸிஸூர்ய நேத்ரம் ||
பஸ்யாமி த்வாம் தீ(ஈ)ப்த ஹூதாஸ வக்த்ரம்
ஸ்வதேஜஸா விஸ்வமித(ஏ)ம் தபந்தம் || 19 ||

(ப. உ.) அநந்தி(ஹி)-மத்(யீ)யா-ந்தம், அனந்த-வீர்யம், அனந்த-பா(வா)ஹ்ரும், ஸஸி-ஸூர்ய-நேத்ரம் | பஸ்யாமி, த்வாம், தீ(ஈ)ப்த-ஹுதாஸ-வக்த்ரம், ஸ்வ-தேஜஸா, விஸ்வம், இத(உ)ம், தபந்தம் ||

அநந்தி(ஹி)-மத்(யீ)யா-ந்தம்	= (குணங்களின்) முதலிடைகடையற்றவனுகவும்
அனந்த-வீர்யம்	= அளவற்ற பராக்ரமமுடையவனுகவும்
அனந்த-பா(வா)ஹ்ரும்	= கணக்கற்ற கைகளையுடையவனுகவும்
ஸஸிஸூர்யநேத்ரம்	= சந்திரஸூர்யர்களை கண்களாயுடையவனுகவும்
தீ(ஈ)ப்த-ஹுதாஸ-வக்த்ரம்	= எரிந்துகொண்டிருக்கும் அக்னிக்கு ஆஸ்ரயமான வக்த்ரம் = முகமுடையவனும்
ஸ்வ-தேஜஸா	= உன்னிடமுள்ள ஒளியினால்
விஸ்வம்	= ஸமஸ்தஜகத்தையும்
தபந்தம்	= தபிக்கச் செய்கிறவனை யும்
த்வாம்	= உன்னை
பஸ்யாமி	= காண்கிறேன்.

(மூ)—த்(ஈ)யாவா ப்ருதி(யி)வ்யோ ரித(உ) மந்தரம் ஹி
வ்யாப்தம் த்வயைகேன தி(ஹி)ஸ்ஸ ச ஸர்வா: ||
த்(ஈ)ருஷ்டவாத்பு(ஹு)தம் ரூபமுக்(ரீ)ரம் தவேத(உ)ம்
லோகத்ரயம் ப்ரவ்யதி(யி)தம் மஹாத்மன் || 20 ||

(ப. உ.) த்(ஈ)யாவா-ப்ருதி(யி)வ்யோ:, இத(உ)ம், அந்தரம், ஹி, வ்யாப்தம், த்வயா, ஏகேன, தி(ஹி)ஸ:, ச, ஸர்வா: | த்(ஈ)ருஷ்டவா, அத்(ஈ)பு(ஹு)தம், ரூபம், உக்(ரீ)ரம், தவ, இத(உ)ம், லோகத்ரயம், ப்ரவ்யதி(யி)தம், மஹாத்மன் ||

மஹாத்மன்	= ஓ மஹாத்மாவே!
இத(உ)ம்	= இந்த
த்(ஈ)யாவா-	= ஆகாயம்
ப்ருதி(யி)வ்யோ:	= பூமி இவைகளுடைய
அந்தரம்	= நடுபாகமானது
த்வயா	= உன்னால்
ஏகேன	= ஒருருபத்தினால்
வ்யாப்தம்	= பரவப்பட்டிருக்கின்றது.
ஸர்வா:	= ஸகலமான
தி(ஹி)ஸ:, ச	= திசைகளும்
(வ்யாப்தா:)	= பரவப்பட்டிருக்கின்றன.
தவ	= உன்னுடைய
இத(உ)ம்	= இந்த
அத்(ஈ)புதம்	= ஆஸ்சர்யகரமாயும்
உக்(ரீ)ரம்	= பயங்கரமாயு

மிருக்கும்
ரூபம் = ரூபத்தை
த்(ஶ்)ருஷ்ட்வா = பார்த்து
லோகத்ரயம் = மூன்று லோகங்களும்
ப்ரவ்யதி(யி)தம் = மிகவும் பயமடைந்திருப்பவைகளாக
(பஶ்யாமி) = காண்கின்றேன்
ஹி = நிச்சயம்.

(மூ)—அமீ ஹி த்வாம் ஸுரஸம்கா(வா) விஶந்தி
கேசித்(ஶ்)பீ(ஹீ)தா: ப்ராஞ்ஜலயோ க்(ஶ்)ருணந்தி ||
ஸ்வஸ்தீத்யுக்த்வா மஹர்ஷி ஸித்த(ய்) ஸங்கா:(வா:)
ஸ்துவந்தி த்வாம் ஸ்துதிபி:(ஹி:) புஷ்கலாபி:(ஹி:) || 21 ||

(ப. உ.) அமீ, ஹி, த்வாம், ஸுரஸங்கா:(வா:), விஶந்தி, கேசித், பீ(ஹீ)தா:, ப்ராஞ்ஜலய:, க்(ஶ்)ருணந்தி | ஸ்வஸ்தி, இதி, உக்த்வா, மஹர்ஷி-ஸித்த(ய்)-ஸங்கா:(வா:), ஸ்துவந்தி, த்வாம், ஸ்துதிபி:(ஹி:), புஷ்கலாபி:(ஹி:) ||

அமீ = இந்த
ஸுரஸங்கா:(வா): = தேவர்களின் ஸமூகங்கள்
த்வாம் = உன்னை
விஶந்தி = ப்ரவேஶிக்கின்றன
ஹி = நிச்சயம்.
கேசித் = சிலர்
பீ(ஹீ)தா: = பயமுடையவர்களாய்
ப்ராஞ்ஜலய: (ஸந்த:) = கைமுகிழ்ந்தவராய்
க்(ஶ்)ருணந்தி = துதிக்கிறார்கள்
மஹர்ஷி- = மஹர்ஷிகள்
ஸித்த(ய்) = ஸித்த(ய்)ர்கள் இவர்களிட
ஸங்கா:(வா:) = ஸமூகங்கள்
ஸ்வஸ்தி = உலகத்திற்கு க்ஷேமமுண்டாகக் கடவது
இதி = என்று
உக்த்வா = சொல்லி
புஷ்கலாபி:(ஹி:) = ஸம்பூர்ணமான அர்த்தமுடைய
ஸ்துதிபி: (ஹி:) = ஸ்தோத்திரங்களினால்
த்வாம் = உன்னை
ஸ்துவந்தி = துதிக்கிறார்கள்.

(மூ)—ருத்(ஶ்)ராதி(தி)த்யா வஸவோ யே ச ஸாத்(த்)யா
விஶ்வேஶ்விநௌ மருதஶ்சோஷ்மபாஶ்ச ||
க(ம)ந்த(ர்)ர்வ-யக்ஷா-ஸுர-ஸித்த(ய்) ஸங்கா(வா)
வீக்ஷந்தே த்வாம் விஸ்மிதாஶ்சைவ ஸர்வே || 22 ||

(ப. உ.) ருத்(ஶ்)ராதி(தி)த்யா:, வஸவ:. யே, ச, ஸாத்(த்)யா:, விஶ்வே, அஶ்விநௌ, மருத:, ச, ஊஷ்மபா:, ச | க(ம)ந்த(ர்)ர்வ-யக்ஷா ஸுர-ஸித்த(ய்)ஸங்கா:(வா:), வீக்ஷந்தே, த்வாம், விஸ்மிதா:, ச, ஏவ, ஸர்வே ||

யே = எந்த
ருத்(த்)ர- = ருத்ரர்கள்
ஆதித்யா: = ஆதித்யர்கள்
ச = மற்றும்
வஸவ: = வஸுக்கள்
ஸாத்(த்)யா: = ஸாத்யர்கள்
விச்வே = விச்வே தே வ தைகள்
அச்வி னௌ = அச்வினி தேவ தைகள்
ச = மற்றும்
மருத: = மருத்கணங்கள்
ச = மற்றும்
ஊஷ்மபா: = பித்ருக்கள்
ச = மற்றும்
க(ந)ந்த } = கந்தர்வர்கள்
(ய)ர்வ- }
யக்ஷ- = யக்ஷர்கள்
அஸுர- = அஸுரர்கள்
ஸித்த(ய்) = ஸித்தர்கள் இவர்களிட
ஸங்கா:(வா:) = கூட்டங்கள்
(தே)ஸர்வே = ஆகிய அவர்களெல்லோரும்
விஸ்மிதா: } = ஆச்சர்யமுடை
(ஸந்த:) } யவர்களாய்
த்வாமேவ, ச = உன்னையே
வீக்ஷந்தே = பார்க்கின்றார்கள்.

(மூ)—ரூபம் மஹத் தே ப(ஹ)ஹுவக்த்ர-நேத்ரம்
மஹாபா(ஹா)ஹோ ப(ஹ)ஹுபா(ஹா)ஹுருபாத(த)ம் ||
ப(ஹ)ஹுதர(த)ரம் ப(ஹ)ஹுத(த)ம்ஷ்ட்ரா கராலம்
த்(த்)ருஷ்ட்வா லோகா: ப்ரவ்யதி(தி)தாஸ்ததா(தா)ஹம்
|| 23 ||

(ப. உ.) ரூபம், மஹத், தே, ப(ஹ)ஹு-வக்த்ர-நேத்ரம், மஹாபா(ஹா)ஹோ, ப(ஹ)ஹு-பா(ஹா)ஹு-பாத(த)ம் | பஹுதரம், ப(ஹ)ஹு-த(த)ம்ஷ்ட்ரா-கராலம், த்(த்)ருஷ்ட்வா, லோகா:, ப்ரவ்யதி(தி)தா:, ததா(தா), அஹம் ||

மஹாபா } = அதிக பராக்ரம
(ஹா)ஹோ } மாலியான ஸ்ரீ கிருஷ்ண!
தே = உன்னுடைய
ப(ஹ)ஹு- = அனேக
ளான
வக்த்ர- = முகங்கள்
நேத்ரம் = கண்கள் இவை களையுடைய
ப(ஹ)ஹு- = அனேக
ளான
பா(ஹா)ஹு- = கைகள்
ஊரு- = துடைகள்
பாத(த)ம் = பாதங்கள் இவைகளை யுடைய
ப(ஹ)ஹு- = அனேக
ளான
உத(த)ரம் = வயிறுகளை யுடைய
ப(ஹ)ஹு- = அனேக
ளான
த(த)ம்ஷ் } = கோரைப் பற்க
ட்ரா } ளால் பயத்தை
கராலம் } யுண்டாக்கும்
மஹத் = பெரியதான

ரூபம் = ரூபத்தை
த்(தீ)ருஷ்டவா = கண்டு
லோகா: = ஜனங்கள்
ப்ரவ்யதி(யி)தா: = பயத்திறல் கலங்கியமனதுடையவர்களாய் இருக்கிறார்கள்.
அஹம், அபி = நானும்
ததா(யா) = அவ்வாறே
பயத்திறல் மனக்கலக்கமுள்ளவனாய்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

(மூ)—நப:(ஹ:)ஸ்ப்ருஶம் தீ(தீ)ப்தமனேகவர்ணம்
வ்யாத்தானனம் தீ(தீ)ப்த விஶால நேத்ரம் ||
த்(தீ)ருஷ்ட்வா ஹி த்வாம் ப்ரவ்யதி(யி)தாந்தராத்மா
த்(தீ)ருதிம் ந விந்தா(தா)மி ஶமம் ச விஷ்ணோ || 24 ||

(ப. உ.) நப:(ஹ:)-ஸ்ப்ருஶம், தீ(தீ)ப்தம், அனேக-வர்ணம், வ்யாத்தானனம், தீ(தீ)ப்த-விஶால-நேத்ரம் | த்(தீ)ருஷ்ட்வா, ஹி, த்வாம், ப்ரவ்யதி(யி)தா-ந்தராத்மா, த்(தீ)ருதிம், ந, விந்தா(தா)மி, ஶமம், ச, விஷ்ணோ ||

விஷ்ணோ = வ்யாப்தனனே ஸ்ரீ கிருஷ்ண!
நப:(ஹ:)- = ஆகாயத்தை
ஸ்ப்ருஶம் = தொடும்
தீ(தீ)ப்தம் = ப்ரகாஶித்துக்கொண்டிருக்கும்
அனேக- = பலவகைகளான
வர்ணம் = வர்ணங்களுடன் கூடியிருக்கும்
வ்யாத்த- = பெரியதாய் திறக்கப்பட்டிருக்கும்
ஆனனம் = வாயுடைய
தீ(தீ)ப்த- = ப்ரகாஶிக்கும்
விஶால- = விஶாலமான
நேத்ரம் = கண்களையுடைய
த்வாம் = உன்னை
த்(தீ)ருஷ்ட்வா = பார்த்து
ப்ரவ்யதி(யி)தா- = கலக்கமடைந்த
அந்தராத்மா = மனதுடைய
(அஹம்) = நான்
த்(தீ)ருதிம் = தைர்யத்தையும்
ச = மற்றும்
ஶமம் = ஶாந்தியையும் (மனத்தணிவையும்)
ந, விந்தா(தா)மி = அடைவதில்லை
ஹி = நிச்சயம்.

(மூ)—த(தா)ம்ஷ்ட்ராகராலானி ச தே முகா(வா)னி
த்(தீ)ருஷ்ட்வைவ காலானலஸன்னிபா(தா)னி ||

தி(ஶி)ஶோ ந ஜானே ந லபே(ஹே) ச ஶர்ம
ப்ரஸீத(ஷ) தே(ஷே)வேஶ ஜகன்னிவாஸ || 25 ||

(ப. உ.) த(ஷ)ம்ஷ்ட்ராகராலானி, ச, தே, முகா(வா)னி, த்(ஜ்)ருஷ்ட்வா, ஏவ, காலானல-ஸன்னிபா(ஹா)னி | தி(ஶி)ஶ:, ந, ஜானே, ந, லபே(ஹே), ச, ஶர்ம, ப்ரஸீத(ஷ), தே(ஷே)வேஶ, ஜகன்னிவாஸ ||

ஜகன்னிவாஸ	= ஜகத்திற்கு ஆஶ்ரயனான
தே(ஷே) வேஶ	= தேவர்களுக்கு ஸ்வாமியான ஶ்ரீ கிருஷ்ண !
தே	= உன்னுடைய
தம்ஷ்ட்ரா காராலானி	= கோரைப் பற்களால் பயங்கரமான
ச	= மற்றும்
காலானல-	= ப்ரளயாக்னிக்கு
ஸன்னிபா (ஹா)னி	= ஸமானமான
முகா(வா)னி	= முகங்களை
த்(ஜ்)ருஷ்ட்வா, ஏவ	= கண்டமாத்திரத்திலேயே
தி(ஶி)ஶ:	= திஶைகளை
ந, ஜானே	= அறியவில்லை.
ஶர்ம, ச	= ஸுகத்தையும்
ந, லபே(ஹே)	= அடையவில்லை
(அத:)	= அதனால்
(த்வம்)	= நீ
ப்ரஸீத(ஷ)	= ப்ரஸன்னனாகவேண்டும்.

(மூ)—அமீ ச த்வாம் த்(ய்)ருதராஷ்ட்ரஸ்ய புத்ரா:
ஸர்வே ஸஹைவாவனிபால ஸங்கை:(ஙவை:) ||
பீ(ஹீ)ஷ்மோ த்(ஜ்)ரோண: ஸூதபுத்ர ஸ்ததா(யா)ஸௌ
ஸஹாஸ்மதீ(ஜ்)யைரபி யோத(ய)முக்(வீ)யை: || 26 ||

(ப. உ.) அமீ, ச, த்வாம், த்(ய்)ருதராஷ்ட்ரஸ்ய, புத்ரா:, ஸர்வே, ஸஹ, ஏவ, அவனிபாலஸங்கை:(ஙவை:) | பீ(ஹீ)ஷ்ம:, த்(ஜ்)ரோண:, ஸூதபுத்ர:, ததா(யா), அஸௌ, ஸஹ, அஸ்மதீ(ஜ்)யை:, அபி, யோத(ய)முக்(வீ)யை: ||

அமீ	= இந்த
ஸர்வே	= ஸமஸ்தரான
த்(ய்)ருதராஷ்ட்ரஸ்ய	= த்ருதராஷ்ட்ரனின்
புத்ரா:	= குமாரர்கள்
அவனிபால-ஸங்கை: (ஙவை:)	= அரசர்களின் கூட்டங்களாக
ஸஹ, ஏவ	= கூடிக் கொண்டே
த்வாம்	= உன்னை
(விஶந்தி)	= ப்ரவேஶிக்கின்றார்கள்.
ச	= மற்றும்
பீ(ஹீ)ஷ்ம:	= பீஷ்மாசார்யர்
த்(ஜ்)ரோண:	= த்ரோணாசார்யர்

ததா(யா)	= அவ்வாறே
அஸௌ	= இந்த
ஸ-ஹிதபுத்ர:	= ஸ-ஹிதபுத்ரனை கர்ணன்
யோத(ய)-	= போர்செய்பவர் களில்
முக்யை:	= முக்யர்களான
அஸ்ம தீ(ஈ)யை: அதி	= நம்மவர்க ளோடும்
ஸஹ	= கூடிக்கொண்டு
த்வாம்	= உன்னை
(விஸ்ருஜந்தி)	= ப்ரவேசிக் கின்றார்கள்.

(மூ)—வக்த்ராணி தே த்வரமாண விஸ்ருஜந்தி
த(ஊ)ம்ஷ்ட்ராகராலானி ப(ஊ)யானகானி ||
கேசித்(ஈ)விலக்(ஜீ)ன தி(ஊ)ஷணந்தரேஷு
ஸம்த்(ஈ)ருஸ்யந்தே சூர்ணிதைருத்தமாங்கை:(ஙே:) ||27||

(ப. உ.) வக்த்ராணி, தே, த்வரமாண:, விஸ்ருஜந்தி, த(ஊ)ம்ஷ்ட்ரா-கராலானி, ப(ஊ)யானகானி | கேசித், விலக்(ஜீ)ன:, த(ஊ)ஷணந்தரேஷு, ஸம்த்(ஈ)ருஸ்யந்தே, சூர்ணிதை:, உத்தமாங்கை:(ஙெ:) ||

தே	= அந்த துர்யோ தனாதிகள்
த(ஊ)ம்ஷ் ட்ரா- கராலானி	= கோரைப்பற் களினால் = விகாரங்களான
ச	= மற்றும்
ப(ஊ)யான கானி	= பயத்தையுண்டு பண்ணும்
தே	= உன்னுடைய
வக்த்ராணி	= முகங்களை
த்வரமாண:	= வேகத்தோடு கூடியவர்களாய்
விஸ்ருஜந்தி	= ப்ரவேசிக் கின்றார்கள்.
கேசித்	= சிலர்
த(ஊ)ஷ ணந்த- ரேஷு	= பற்சந்துகளில்
விலக் (ஜீ)ன: (ஸந்த:)	= அகப்பட்ட வர்களாய்
சூர்ணிதை:	= பொடியாய்ப் போன
உத்த மாங்கை:	= தலைகளுடன்
யுக்தா: (ஸந்த:)	= கூடிய வர்க ளாய்
ஸம்த்(ஈ) ருஸ்ய- ந்தே	= காணப்படு கின்றார்கள்.

(மூ)—யதா(யா) நதீ(ஈ)னம் ப(ஊ)ஹவோம்பு(ஊ)வேகா:(ஙா:)
ஸமுத்(ஈ)ரமேவாபி(ஹி)முகா(வா) த்(ஈ)ரவந்தி ||
ததா(யா) தவாமீ நரலோகவீரா
விஸ்ருந்தி வக்த்ராண்யபி(ஹி)விஜ்வலந்தி || 28 ||

(ப. உ.) யதா(யா), நதீ(ஈ)னம், ப(ஊ)ஹவ:, அம்பு(ஊ)வேகா(ஙா:), ஸமுத்(ஈ)ரம், ஏவ, அபி(ஹி)முகா:(வா:), த்(ஈ)ரவந்தி | ததா(யா), தவ, அமீ, நரலோகவீரா:, விஸ்ருந்தி, வக்த்ராணி, அபி(ஹி)விஜ்வலந்தி ||

யதா(யா) = எவ்வாறு
ந்தீ(ஈ)ணம் = நதிகளின்
ப(வ)ஹவ: = அனேகமான
அம்பு (வ)வே கா(மா:) = ஜலப்ரவாஹங்கள்
ஸமுத்(தீ)ரம், ஏவ = ஸமுத்ரத்தையே
அபிமுகா: (ஸந்த:) = எதிர்முகமாய்
த்(தீ)ரவந்தி = ப்ரவேஷிக்கின்றனவோ
ததா(யா) = அவ்வாறே
அபீ = இந்த
நரலோக- = மானிட உலகிலுள்ள
வீரா: = வீரர்களான பீஷ்மாதிகள்
தவ = உன்னுடைய
அபி(ஹி) விஜ்வலந்தி = க்ரூரமாய் ப்ரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும்
வக்த்ராணி = முகங்களை
விஶந்தி = ப்ரவேஷிக்கின்றனர்.

(மூ)—யதா(யா) ப்ரீதீ(ஈ)ப்தம் ஜ்வலனம் பதங்கா(மா) விஶந்தி நாஶாய ஸம்ருத்த(ய்)வேகா:(மா:) ||
ததை(வே)வ நாஶாய விஶந்தி லோகா ஸ்தவாபி வக்த்ராணி ஸம்ருத்த(ய்)வேகா:(மா:) || 29 ||

(ப. உ.) யதா(யா), ப்ரதீ(ஈ)ப்தம், ஜ்வலனம், பதங்கா:(மா:), விஶந்தி, நாஶாய, ஸம்ருத்த(ய்)வேகா:(மா:) | ததா(யா), ஏவ, நாஶாய, விஶந்தி, லோகா:, தவ, அபி, வக்த்ராணி, ஸம்ருத்த(ய்)வேகா:(மா:) ||

யதா(யா) = எவ்வாறு
ஸம்ருத் த(ய்)- = அதிகமான
வேகா:(மா:) = வேகத்தோடு கூடிய
பதங் கா:(மா:) = ஶலபங்கள் (விட்டில் பூச்சிகள்)
நாஶாய = அழிவுக்காக
ப்ரீதீ(ஈ) ப்தம் = நன்ருய் எரிந்து கொண்டிருக்கும்
ஜ்வலனம் = நெருப்பை
விஶந்தி = ப்ரவேஷிக்கின்றனவோ
ததா(யா)ஏவ = அவ்வாறே
ஸம்ருத்த (ய்)வேகா: = அதிகவேகத்தோடு கூடிய
லோகா:, அபி = துர்யாதனாதிஜனங்களும்
நாஶாய = மரணத்திற்காக
தவ = உன்னுடைய
வக்த்ராணி = வாய்களை
விஶந்தி = ப்ரவேஷிக்கின்றனர்கள்.

(மூ)—லேலிஹ்யஸே க்(ஸீ)ரஸமான: ஸமந்தால்-
லோகான் ஸமக்(ஸீ)ரான் வத(ஊ)னர்ஜ்வலத்பி:(ஜ்வ:) ||
தேஜோபி(ஆ)ராபூர்ய ஜக(அ)த் ஸமக்(ஸீ)ரம்
டா(ஆ)ஸஸ்தவோக்(ஸீ)ரா: ப்ரதபந்தி விஷ்ணோ || 30 ||

(ப. உ.) லேலிஹ்யஸே, க்(ஸ்ரீ)ரஸமான:, ஸமந்தாத், லோகான், ஸமக்(ஸ்ரீ)ரான், வத(உ)னை:, ஜ்வலத்பி:(ஹி:)। தேஜோபி:(ஹி:), ஆபூர்ய, ஜகத், ஸமக்(ஸ்ரீ)ரம், பா(ஹா)ஸ:, தவ, உக்(ஸ்ரீ)ரா:, ப்ரதபந்தி, விஷ்ணோ ॥

(த்வம்)	= நீ	யிலல் ருசிபார்ப்	
ஸமக்(ஸ்ரீ)ரான்	= ஸமஸ்தான	பவனைப்போல்	
		அடிக்கடி)	
லோகான்	= துர்யோதனாதி ஜனங்களை	நக்கிக்கொள்ளுகிறாய்	
ஜ்வலத்பி:(ஹி:)	= எரிந்துகொண்டிருக்கும்	விஷ்ணோ	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண!
		தவ	= உன்னுடைய
வத(உ)னை:	= முகங்களினால்	உக்(ஸ்ரீ)ரா:	= குரூரங்களான
ஸமந்தாத்	= நான்கு திசைகளினின்றும்	பா(ஹா)ஸ:	= ஓளிகள்
		தேஜோபி: (ஹி:)	= பிரகாசங்களினால்
க்(ஸ்ரீ)ரஸமான:	= விழுங்குபவனைப்	ஸமக்(ஸ்ரீ)ரம்	= ஸகலமான
லேலிஹ்யஸே	= (ரக்தத்துடன் கூடியிருக்கும் உதடுகளை நாக்கின் நுனி	ஜகத்	= ஜகத்தை
		ஆபூர்ய	= பரவிக்கொண்டு
		ப்ரதபந்தி	= மிகவும் தபிக்கச் செய்கின்றன.

(மூ)—ஆக்(வி)யாஹி மே கோ ப(ஹ)வானுக்(ஸ்ரீ)ர ரூபோ
நமோஸ்து தே தே(உ)வவ ப்ரஸீத(உ) ॥
விஜ்ஞாதுமிச்சா(ஹா)மி ப(ஹ)வந்தமாத்(ஸ்ரீ)யம்
ந ஹி ப்ரஜாநாமி தவ ப்ரவ்ருத்திம் ॥ 31 ॥

(ப. உ.) ஆக்(வீ)யாஹி, மே, க:, ப(ஹ)வான், உக்(ஸ்ரீ)ரரூப:, நம:, அஸ்து, தே, தே(உ)வவ, ப்ரஸீத(உ)। விஜ்ஞாதும், இச்சா(ஹா)மி, ப(ஹ)வந்தம், ஆத்(ஸ்ரீ)யம், ந, ஹி, ப்ரஜாநாமி, தவ, ப்ரவ்ருத்திம் ॥

உக்(ஸ்ரீ)ர-	= உக்ரமான	தேவவர	= தேவஸ்ரேஷ்டனே!
ரூப:	= ரூபமுடைய	தே	= உனக்கு
ப(ஹ)வான்	= நீ	நம:	= நமஸ்காரம்
க:	= யார்? (எதற்காக இந்த ரூபத்தைத் தரித்திருக்கிறாய்)	அஸ்து	= இருக்கட்டும்.
		ப்ரஸீத(உ)	= ப்ரஸன்னனாகுக.
மே	= எனக்கு [டும்.	ஆத்(ஸ்ரீ)யம்	= ஆதிபுருஷனை
ஆக்(வி)யாஹி	= சொல்லவேண்	ப(ஹ)வந்தம்	= உன்னை

விஜ்ஞாதும் = நன்று க (ஸரியாக) தெரிந்து கொள்வதற்கு
இச்சா(ஹா)மி = விரும்புகிறேன்.
ஹி = மற்றும்
தவ = உன்னுடைய
ப்ரவ்ருத்திம் = கார்யங் களை
(என் இந்த காரருபத்தைத் தரித்தாயே) அதை
ந, ப்ரஜானமி } = அறியவில்லை.

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(மூ)—காலோஸ்மி லோகக்ஷயக்ருத் ப்ரவ்ருத்தோ(ஜ்ஞோ)
லோகான் ஸமாஹர்துமிஹ ப்ரவ்ருத்தः ||
ருதேபி த்வாம் ந ப(ஹ)விஷ்யந்தி ஸர்வே
யேவஸ்தி(யி)தாः ப்ரத்யநீகேஷு யோதாः(யாः) || 32 ||

(ப. உ.) காலः, அஸ்மி, லோக-க்ஷயக்ருத், ப்ரவ்ருத்தः (ஜ்ஞः), லோகான், ஸமாஹர்தும், இஹ, ப்ரவ்ருத்தः | ருதே, அபி, த்வாம், ந, ப(ஹ)விஷ்யந்தி, ஸர்வே, யே, அவஸ்தி(யி)தாः, ப்ரத்யநீகேஷு, யோதாः(யாः) ||

ஸ்ரீ பகவான் = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச = (காரருபத்தைத் தரித்ததற்குக் காரணத்தை) சொல்லுகிறான்.
(அஹம்) = நான்
காலः = ப்ரபஞ்சத்திற்கு பந்தனம் ஸம்ஹாரம் முதலிய கர்மங்களைச் செய்து கொண்டிருப்பதிலே காலஸ்வரூபத்தை வாச்யனுய்
லோக- = ப்ரபஞ்சத்தை
க்ஷயக்ருத் = நசிக்கச் செய்பவனுய்
ப்ரவ்ருத்தः(ஜ்ஞः) } = ஸகலதேசங்களிலும் காலங்களிலும் நிரை

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
இஹ = இப்பேரற்களத்திற்கு வந்திருக்கும்
லோகான் = ஜனங்களை
ஸமாஹர்தும் } = ஸம்ஹரிப்பதற்காக
ப்ரவ்ருத்தः = ப்ரவ்ருத்தனுய்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
யே = யார்
ப்ரத்யநீகேஷு } = இருபடைகளிலும் பரஸ்பரத்தோடு கூடி
அவஸ்தி(யி)தாः } = நின்றிருக்கும்
யோதாः(யாः) = பார் வீரர்களோ (அவர்களில்)
த்வாம் = உன்னையும்
அபி = மற்றும், தர்ம

ராஜர், பீமன், நகுலன், ஸகதேவன், அஸ்வத்தாமா, க்ருபாசார்யர் க்ருதவர்மா இவர்களையும்	ருதே = தவிர தே, ஸர்வே = (மற்ற) அவர்களெல்லோரும் ந, ப(ஹ) விஷ்யந்தி = இருப்பதில்லை. (என்னுல்மாணமடைகிறார்கள்)

அவதரணிகை :—அர்ஜுனன் 'ஜயமுண்டாகுமோ பராஜயமுண்டாகுமோ' என்று ஸந்தேஹமடைந்ததற்கு 'ஜயித்தால் ராஜ்யத்தை யனுபவிப்பாய், போரில் மரணமடைந்தால் ஸ்வர்க்கத்தை அனுபவிப்பாய்; ஆகையால் ஜய விஷயத்தில் ஸந்தேஹமிருந்தாலும் எழுந்து போர் செய்' என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் முன் சொல்லியிருந்தான். இப்பொழுது 'உனக்கு (அர்ஜுனனுக்கு) நிச்சயமாய் ஜய முண்டாகிறபடியால் எழுந்து போர் செய்' என்று சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—தஸ்மாத் த்வமுத்திஷ்ட யஸோ லப(ஹ)ஸ்வ
ஜித்வா ஶத்ரூன் பு(ஹு)ங்க்ஷ்வ ராஜ்யம் ஸம்ருத்த(ய்)ம் ||
மயைவைதே நிஹதா: பூர்வ மேவ
நிமித்தமாத்ரம் ப(ஹ)வ ஸவ்யஸாசின் || 33 ||

(ப. உ.) தஸ்மாத், த்வம், உத்திஷ்ட, யஶ:, லப(ஹ)ஸ்வ, ஜித்வா, ஶத்ரூன், பு(ஹு)ங்க்ஷ்வ, ராஜ்யம், ஸம்ருத்த(ய்)ம் | மயா, ஏவ, ஏதே, நிஹதா:, பூர்வம், ஏவ, நிமித்தமாத்ரம், ப(ஹ)வ, ஸவ்யஸாசின் ||

தஸ்மாத்	= நானே ஸகல லோகங்களையும் நாஶம் செய்யவேண்டுமென்று ப்ரவர்த்தணை யிருப்பதால்
த்வம்	= நீ
உத்திஷ்ட	= யுத்தம் செய்வதற்கு எழுந்திரு.
ஶத்ரூன்	= ஶத்ருக்களை
ஜித்வா	= ஜயித்து
யஶ:	= கீர்த்தியை
லப(ஹ)ஸ்வ	= அடைவாயாக.
ஸம்ருத்த(ய்)ம்	= படை, பொக்கிஷம் (செல்வம்) துரக்கம் (ஓடுக்குவழி) இவைகளால் பூர்ணமான
ராஜ்யம்	= ராஜ்யத்தை
பு(ஹு)ங்க்ஷ்வ	= அனுபவிப்பாயாக.
பூர்வம், ஏவ	= முன்னமே
ஏதே	= இப்போர் வீர்

கள்
மயா, ஏவ = என்னாலேயே
நிஹதா: = கொல்லப் பட்டவர்களைப் போலவே (அவர்களின் ஆயுளை நான் அபஹரித்திருப்பதால் நெருங்கியமரணமுள்ளவர்களாய்) இருக்கிறார்கள்.
ஸவ்யஸாசின் = இருகைகளாலும் பாணங்களை விடும் வல்லமையுள்ள அர்ஜுனை!
த்வம் = நீ
நிமித்த மாத்ரம் } = காரணன் மாத்திரம் (அர்ஜுனன் ஸம்ஹரித்தான் என்னும் பெயர் மாத்திரத்தை நீ அடைவதற்குக் காரணனாய்)
ப(வ)வ = ஆகுக.

அவதாரணிகை :—பரசுராமரால் மேலான அஸ்திரங்களை ஸம்பாதி(தி)த்த ஆசார்யராகிய த்ரோணாசார்யர், தான் விரும்பிய போது மரணமடையும் திறமையுள்ள பீஷ்மாசார்யர், தன் தலையை நிலத்தில் விழச்செய்பவனின் தலை ஆயிரத்துணுக்குகளாகும் படிக்கு ருத்ரதேவனின் வரம்பெற்ற ஜயத்ரதன், இந்திரனால் ஸக்த்யாயுதத்தை அடைந்திருக்கும் கர்ணன், மற்றும் ஸூரர்களாகிய அனேக மஹாராஜர்கள் இவர்களெல்லோரும் போர்க்களத்தில் நின்றிருக்க தனக்கு எப்படி ஜயம் உண்டாகும் என்னும் அர்ஜுனனின் ஸங்கைக்கு பதிலளிக்கிறான் :—

(மூ)—த்(தீ)ரோணம் ச பீ(ஹீ)ஷ்மம் ச ஜயத்(தீ)ரத(ர)ம் ச
கர்ணம் ததா(ர்யா)ன்யானபி யோத(ர)வீரான் ||
மயா ஹதாம் ஸ்த்வம் ஜஹி மா வ்யதி(ர்)ஷ்டா:
யுத்யஸ்வ ஜேதாஸி ரணே ஸபத்னான் || 34 ||

(ப. உ.) த்(தீ)ரோணம், ச, பீ(ஹீ)ஷ்மம், ச, ஜயத்(தீ)ரத(ர)ம், ச, கர்ணம், ததா(ர்யா), அன்யான், அபி, யோத(ர)வீரான் | மயா, ஹதான், த்வம், ஜஹி, மா, வ்யதி(ர்)ஷ்டா:, யுத்யஸ்வ, ஜேதா, அஸி, ரணே, ஸபத்னான் ||

மயா = என்னால்
ஹதான் = மரண மடைந்தவர்களைப் போல இருக்கிறார்
த்(தீ)ரோணம், ச } = த்ரோண சார்யரையும்
பீ(ஹீ)ஷ்மம்ச = பீஷ்ம சார்யரையும்

ஜயத்(த்)ரத(ம்), ச = ஜயத்ரத(ம்) னையும்
கர்ணம் = கர்ணனையும்
ததா(ம) = அவ்வாறே
அன்யான், அபி = இவர்களை விட வோரான
யோத(ம) வீரான் = யுத்த வீரர்களை யும்

த்வம் = நீ
ஜஹி = கொல்லு.
மா, வ்யதி(தி)ஷ்டா: = துன்பப்பட வேண்டாம்.
யுத்யஸ்வ = யுத்தம் செய்.
ரணே = போரில்
ஸபத்னான் = ஸத்ருக்களை
ஜேதா = வெல்லுபவனாக
அஸி = இருக்கிறாய்.

ஸஞ்ஜய உவாச—

(மூ)—ஏதத் ஸ்ருத்வா வசனம் கேஸவஸ்ய
க்ருதாஞ்ஜலிர்வேபமான: கிரீடீ ||
நமஸ்க்ருத்வா பூ(பூ)ய ஏவாஹ க்ருஷ்ணம்
ஸக(ம)த்(த்)க(ம)த(ஏ)ம் பீ(பீ)தபீ(பீ)த: ப்ரணம்ய || 35 ||

(ப. உ.) ஏதத், ஸ்ருத்வா, வசனம், கேஸவஸ்ய, க்ருதாஞ்ஜலி:, வேபமான:, கிரீடீ | நமஸ்க்ருத்வா, பூ(பூ)ய:, ஏவ, ஆஹ, க்ருஷ்ணம், ஸக(ம)த்(த்)க(ம)த(ஏ)ம், பீ(பீ)தபீ(பீ)த:, ப்ரணம்ய ||

ஸஞ்ஜய: = ஸஞ்ஜயன்
உவாச = பிறகு என்ன நேர்ந்தி தன்னும் த்ருதாஷ்ட்ரனின் மஹாத்மாவான கைக்கு ஸமானத்தைத் சொல்லுகிறான்
கிரீடீ = இந்திரனால் கொடுக்கப் பட்ட கிரீடத்தை யுடைய அர்ஜுனன்
ஏதத் = இதுவரையில் சொல்லிய
கேஸவஸ்ய = ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின்
வசனம் = வார்த்தைகளை
ஸ்ருத்வா = கேட்டு
வேபமான: = நடுக்கமெடுத்த வனாய்

க்ருதாஞ்ஜலி: = பத்தாஞ்ஜலியா
நமஸ்க்ருத்வா = நமஸ்கரித்து[ப்
பூ(பூ)ய: ஏவ = மறுபடியும்
க்ருஷ்ணம் = ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் குறித்து
பீ(பீ)தபீ(பீ)த: = மிகவும் பயத்தை யடைந்தவனாய்
ப்ரணம்ய = வணக்கமுடையவனாய்
ஸக(ம)த்(த்)க(ம)த(ஏ)ம்[ப ததா(தா)]] = நடுக்கமுள்ள ஸ்வரத்துடன்
ஆஹ = சொல்லுகிறான்.

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—ஸ்தா(யா)னே ஹ்ருஷீகேச தவ ப்ரகீர்த்யா
ஜக(அ)த் ப்ரஹ்ருஷ்யத்யனு ரஜ்யதே ச ||
ரக்ஷாம்ஸி பீ(ஈ)தானி தி(தி)ஶோ த்(த்)ரவந்தி
ஸர்வே நமஸ்யந்தி ச ஸித்த(ய்) ஸங்கா:(வா:) || 36 ||

(ப. உ.) ஸ்தா(யா)னே ஹ்ருஷீகேச, தவ, ப்ரகீர்த்யா, ஜக(அ)த், ப்ரஹ்ருஷ்யதி, அனுரஜ்யதே, ச | ரக்ஷாம்ஸி, பீ(ஈ)தானி, தி(தி)ஶ:, த்(த்)ரவந்தி, ஸர்வே, நமஸ்யந்தி, ச, ஸித்த(ய்)ஸங்கா:(வா:) ||

அர்ஜுன: = அர்ஜுனன்
உவாச = சொல்லுகிறான்
ஹ்ருஷீகேச = ஸகல இந்திரியங்களுக்கும் ப்ரேரகனே ஸ்ரீ கிருஷ்ண!
தவ = உன்னுடைய
ப்ரகீர்த்யா = மகிமையின் கீர்த்தனையினால்
ஜக(அ)த் = ப்ரபஞ்சம்
ப்ரஹ்ருஷ்யதி = மிகவும் ஸந்தோஷமடைகிறது.
அனுரஜ்யதே, ச = அனுராகமுடையதாகவுமாகிறது.
ரக்ஷாம்ஸி = ராக்ஷஸர்கள்
பீ(ஈ)தானி = பயமுடையவர்களாய்
தி(தி)ஶ: = திசைகளைக் குறித்து
த்(த்)ரவந்தி = ஓடுகின்றார்கள்,
ச = மற்றும்
ஸர்வே = ஸகலமான
ஸித்த(ய்)- = ஸித்தரின்
ஸங்கா:(வா:) = கூட்டங்கள்
நமஸ்யந்தி = நமஸ்கரிக்கின்றன.
[இத(ஏ)ம்] = இதுகள்
ஸ்தா(யா)னே = உமக்கு தக்கவைகளே.

(மூ)—கஸ்மாச்ச தே ந நமேரன் மஹாத்மன்
க(அ)ரீயஸே ப்ரஹ்மணோப்யாதி(தி)கர்த்ரே ||
அனந்த தே(ஏ)வேஶ ஜக(அ)ன்னிவாஸ
த்வமக்ஷரம் ஸத(ஏ)ஸத் தத்பரம் யத் || 37 ||

(ப. உ.) கஸ்மாத், ச, தே, ந, நமேரன், மஹாத்மன், க(அ)ரீயஸே, ப்ரஹ்மண:, அபி, ஆதி(தி)கர்த்ரே | அனந்த, தே(ஏ)வேஶ, ஜக(அ)ன்னிவாஸ, த்வம், அக்ஷரம், ஸத், அஸத், தத்பரம், யத் ||

மஹாத்மன் = மஹாத்மாவான ஸ்ரீ கிருஷ்ண!
க(அ)ரீயஸே = ஶ்ரேஷ்டனனே
ப்ரஹ்ம ணோ, அபி = சதுர்முக ப்ரஹ்மாவுக்கும்
ஆதி(தி)கர்த்ரே = ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவாயிருக்கும்
தே = உனக்காக
கஸ்மாத் = ஏன்
ந, நமேரன் = நமஸ்கரிக்க

மாட்டார்கள்?
(நமஸ்கரித்தே
தீருவார்கள்)
= மற்றும்
அனந்த = முடிவற்ற
தே(தே)வேஶ = தேவர்களுக்கு ஸ்வாமியான
ஜக(கு)ன்னிவாஸ = உலகத்திற்கு ஆஸ்ரயனான
க்ருஷ்ண!
அக்ஷரம் = அக்ஷரனென்னும் பெயருடை

த்வம் = நீ
யத் = எந்த
ஸத(து)ஸத் = பாவாபாவ ரூபமான (இருக்கிறதுமில்லாததுமான) பரபஞ்சமுண்டோ
தத்- = அந்த ப்ரபஞ்சத்தைவிட
பரம் = மேலானவன்.

(மூ)—த்வமாதி(தி)தே(தே)வ: புருஷ: புராண
ஸ்த்வமஸ்ய விஶ்வஸ்ய பரம் நிதா(தா)னம் ||
வேத்தாஸி வேத்(தீ)யம் ச பரம் ச தா(தா)ம
த்வயா ததம் விஶ்வமனந்தரூப || 38 ||

(ப. உ.) த்வம், ஆதி(தி)தே(தே)வ:, புருஷ:, புராண:, த்வம், அஸ்ய, விஶ்வஸ்ய, பரம், நிதா(தா)னம் | வேத்தா, அஸி, வேத்(தீ)யம், ச, பரம், ச, தா(தா)ம, த்வயா, ததம், விஶ்வம், அனந்தரூப ||

த்வம் = நீ
அஸ்ய = இந்த
விஶ்வஸ்ய = ப்ரபஞ்சத்திற்கு
பரம் = ஶ்ரேஷ்டமான
நிதா(தா)னம் = ஆஸ்ரயன்.
வேத்தா = ஜகத்தை அறிந்தவன்.
ச = மற்றும்
வேத்(தீ)யம் = ஜனங்களால் அவசியமாய் தெரிந்து கொள்ளப்படுபவன்.
ஆதி(தி) தே(தே)வ: = தேவர்களுக்கு ஆதிகாரணன்.

த்வம் = நீ
புராண: = ஸனாதனனான
புருஷ: = புருஷன்.
ச = மற்றும்
பரம் = உத்தமமான
தா(தா)ம = தேஜஸ்வரூபன்.
அனந்தரூப = அளவற்ற ரூபமுடைய பரமாத்மாவே!
த்வயா = உன்னால்
விஶ்வம் = ப்ரபஞ்சம்
ததம் = வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(மூ)—வாயுர்யமோக்(தீ)னிர்வருண: ஶஶாங்க:
ப்ரஜாபதிஸ்த்வம் ப்ரபிதாமஹஶ்ச ||
நமோ நமஸ்தேஸ்து ஸஹஸ்ரக்ருத்வ:
புனஶ்ச பூ(பூ)யோபி நமோ நமஸ்தே || 39 ||

(ப. உ.) வாயுः, யமः, அக்(ஹி)னिः, வருணः, ஶஶாங்கः, ப்ரஜாபதिः, த்வம், ப்ராபிதாமஹः, ச | நமः, நமः, தே, அஸ்து, ஸஹஸ்ரக்ருத்வः, புனः, ச, பூ(ஊ)யः, அபி, நமः, நமः, தே ||

த்வம்	= நீ	ச	= மற்றும்
வாயுः	= பலம், ஞானம் இவைகளே ஸ்வரூபமாயுடையவன்.	ப்ராபிதாமஹः	= ப்ரஜைகளைப் படைக்கும் ப்ரஹ்மாவுக்கும் தந்தையானவன்.
யமः	= நியமிப்பவன்.	தே	= உனக்காக
அக்(ஹி)னिः	= ஜகத்திற்கு சேஷ்டகனானவன்.	ஸஹஸ்ரக்ருத்வः	= ஆயிரக்கணக்கான
வருணः	= பக்தர்களிடத்தில் அனுக்ரஹம் செய்பவன்.	நமः நமः	= நமஸ்காரங்கள்
		அஸ்து	= இருக்கட்டும்.
ஶஶாங்கः	= மிகவும் ஸுகமுடையவன்.	தே	= உனக்காக
ப்ரஜாபதिः	= ஜனங்களை ரக்ஷிப்பவன்.	பூ(ஊ)யः, அபி	= அனேகமாய்
		புனः, ச	= அடிக்கடி
		நமः, நமः	= நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்.

மூ)—நமः புரஸ்தாத(ஏ)த(ய) ப்ருஷ்டதஸ்தே
நமோஸ்து தே ஸர்வத ஏவ ஸர்வ ||
அனந்தவீர்யாமித விக்ரமஸ்த்வம்
ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோஸி ஸர்வः || 40 ||

(ப. உ.) நமः, புரஸ்தாத், அத(ய), ப்ருஷ்டதः, தே, நமः, அஸ்து, தே, ஸர்வதः, ஏவ, ஸர்வ | அனந்தவீர்யாமிதவிக்ரமः, த்வம், ஸர்வம், ஸமாப்நோஷி, ததः, அஸி, ஸர்வः ||

ஸர்வ	= பரிபூர்ணனானஶ்ரீ கிருஷ்ண !		முதலிய எல்லாதிசைகளிலும்
தே	= உனக்காக	நமः	= நமஸ்காரம்
புரஸ்தாத்	= முன்புறத்தில்	(அஸ்து)	= இருக்கட்டும்.
நமः	= நமஸ்காரம்	த்வம்	= நீ
அஸ்து	= இருக்கட்டும்.	அனந்த-	= அளவற்ற
அத(ய)	= பிறகு	வீர்ய-	= வீர்யமும்
ப்ருஷ்டதः	= பின்புறத்தில்	அமித-	= அளவற்ற
நமः	= நமஸ்காரம்	விக்ரமः	= பராக்ரமமுமுடையவன்.
(அஸ்து)	= இருக்கட்டும்.		
ஸர்வதः ஏவ	= வலம், இடம்	(யதः)	= எக் காரணத்தி

ஸர்வம் = ஸகலமான ப்ரபஞ்சத்தையும்
ஸமாப்னோஷி = வ்யாபித்துக் கொண்டிருக்கிறீயோ
ததः = அக்காரணத்தால்

ஸர்வः = ('ஸர்வம் க(வ)ல் விதம் ப்ரஹ்ம' 'புருஷ ஏவேதம் ஸர்வம்' முதலிய ச்ருதிகளிலிருக்கும்) ஸர்வ ஶப்த வாச்யனாய்
அஸி = இருக்கின்றாய்.

(மூ)—ஸகே(வே)தி மத்வா ப்ரஸப(ஹ)ம் யது(உ)க்தம்
ஹே க்ருஷ்ண ஹே யாதவ ஹே ஸகே(வே)தி ||
அஜானதா மஹிமானம் தவேத(உ)ம்
மயா ப்ரமாதா(ஆ)த் ப்ரணயேன வாபி || 41 ||
யச்சாபஹாஸார்த்த(�அ)மஸத்க்ருதோஸி
விஹாரஶய்யாஸன போ(ஹோ)ஜனேஷு ||
ஏகோத(அ)வாப்யச்யுத தத் ஸமக்ஷம்
தத் க்ஷாமயே த்வாமஹமப்ரமேயம் || 42 ||

(ப. உ.) ஸகா(வா), இதி, மத்வா, ப்ரஸப(ஹ)ம், யத், உக்தம், ஹே, க்ருஷ்ண, ஹே, யாத(உ)வ, ஹே, ஸகே(வே), இதி, | அஜானதா, மஹிமானம், தவ, இத(உ)ம், மயா, ப்ரமாதா(ஆ)த், ப்ரணயேன, வா, அபி || யத், ச, அபஹாஸார்த்த(அ)ம், அஸத்க்ருதः, அஸி, விஹார-ஶய்யா-ஸன-போ(ஹோ)ஜனேஷு, | ஏகः, அத(அ), வா, அபி, அச்யுத, தத், ஸமக்ஷம், தத், க்ஷாமயே, த்வாம், அஹம், அப்ரமேயம் ||

இத(உ)ம் = முன் சொல்லப்பட்ட
தவ = உன்னுடைய
மஹிமானம் = ஜகத்ஸ்ருஷ்டி கர்த்ருத்வம் முதலியமகிமைகளை
அஜானதா = அறியாத
மயா = என்னால்
ப்ரமாதா(ஆ)த் = அறியாமையிலாவது
ப்ரணயேன, வா = நேசத்தினாலாவது

ஸகா(வா) = ஸமான வயதுள்ளவன்
இதி = என்று
மத்வா = நினைத்துகொண்டு
ஹே, க்ருஷ்ண = ஓ கிருஷ்ண!
ஹே, யாத(உ)வ = ஓ யாதவனே!
ஹே, ஸகே(வே) = ஓ நேசனே!
இதி = என்று
ப்ரஸப(ஹ)ம் = அபமான

கரமாய்
யத் = யாது
உக்தம் = சொல்லப் பட்டதோ
அது(ம), வா = மற்றும்
அச்யுத = ஓ கிருஷ்ணா!
அபஹரா ஸார்த் த(ம்)ம் } = பரிஹாரத் திற்காக
ஏக: = ஏகாக்ர யற்றவொருவனே யாயிருக்கும்
(த்வம்) = நீ
விஹார- = விளையாட்டு
ஶய்யா- = படுக்கை
ஆஸன- = உட்காருவது
போ(ஹோ) } = சாப்பாடு
ஜனேஷு } = லியலைகளில்
யத், ச = எந்த

அஸத்க்ருத:, அஸி } = அபமானம் செய்யப் பட்டிருக்கின்றாயோ
தத் = அந்த அபமானங்களைக் குறித்து
அப்ரமேயம் = அப்ரமேயனனே (அளவற்ற)
த்வாம் = உன்னை
தத்ஸம க்ஷம், அபி } = அந்தஸ்னேஹினி தனனை உன்னெதிரிலேயே
அஹம் = நான்
க்ஷாமயே = மன்னிக்க வேணுமாய் வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

(மூ)—பிதாஸி லோகஸ்ய சராசரஸ்ய
த்வமஸ்ய பூஜ்யஶ்ச கு(ரு)ர்க(கு)ரீயான் ||
ந த்வத் ஸமோஸ்த்யப்(ஹீ)யதி(யி)க: குதோன்யோ
லோகத்ரயேப்யப்ரதிமப்ரபா(ஹா)வ || 43 ||

(ப. உ.) பிதா, அஸி, லோகஸ்ய, சராசரஸ்ய, த்வம், அஸ்ய, பூஜ்ய:, ச, கு(ரு)ரு:, க(கு)ரீயான் | ந, த்வத்-ஸம:, அஸ்தி, அப்(ஹீ)யதி(யி)க:, குத:, லோகத்ரயே, அபி, அப்ரதிமப்ரபா(ஹா)வ ||

அஸ்ய = இந்த
சராசரஸ்ய = ஸ்தாவர ஜங்க மாத்மகமான
லோகஸ்ய = உலகத்திற்கு
த்வம் = நீ
பிதா = தந்தையாகவும்
பூஜ்ய:, ச = பூஜ்யனாகவும்
க(கு)ரீயான் = உத்தமனான
கு(ரு)ரு: = ஆசார்யனாகவும்
அஸி = இருக்கிறாய்.
லோகத்ரயே, அபி, } = மூன்று லோகங்களிலும்
அப்ரதிம- = ஒப்பற்ற
ப்ரபா(ஹா)வ = ஐஸ்வர்யமுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ண!
த்வத்- = உனக்கு
ஸம: = ஸமானனான
அன்ய: = மற்றொருவன்
ந, அஸ்தி = இல்லை.

அப்(ஹீ)யத்தி(யி)கः } = உன்னை மீறி உன்னை விட உத்தமனை வன்

குதः = எங்கிருக்கிறான் (இல்லவே இல்லை).

(மூ)—தஸ்மாத் ப்ரணம்ய ப்ரணிதா(யா)ய காயம்
ப்ரஸாத(ஏ)யே த்வாமஹமீஶமீட்யம் ||
பிதேவ புத்ரஸ்ய ஸகே(வே)வ ஸக்(வி)யுः
ப்ரியः ப்ரியாயார்ஹஸி தே(தே)வ ஸோடு(ஹ்)ம் || 44 ||

(ப. உ.) தஸ்மாத், ப்ரணம்ய, ப்ரணிதா(யா)ய, காயம், ப்ரஸாத(ஏ)யே, த்வாம், அஹம், ஈஶம், ஈட்(ட்)யம் | பிதா, இவ, புத்ரஸ்ய, ஸகா(வா), இவ, ஸக்(வி)யுः, ப்ரியः, ப்ரியாயாः, அர்ஹஸி, தேவ, ஸோடு(ஹ்)ம் ||

தஸ்மாத் = இவ்விதமான மஹாமகிமை யுடையவ னதலால்
காயம் = ஶரீரத்தை
ப்ரணி தா(யா)ய } = நன்றாகத் தாழ்த்திக்கொண்டு
ப்ரணம்ய = ஸாஷ்டாங்க மாய் நமஸ்கரித்து
ஈஶம் = ஸகல நியாமகனை
ஈட்யம் = துதிக்கப்படத் தகுந்தவனை
த்வாம் = உன்னை
அஹம் = நான்
ப்ரஸா தே(ஏ)யே } = ப்ரஸன்னனாக வேண்டு மென்று கோறுகிறேன்.
தே(ஏ)வ = விளையாட்டு முதலிய குணங்களுடன் கூடிய பரமாத்மாவே
பிதா = தந்தை
புத்ரஸ்ய = மகனின்
அபராத(ஶ்)ம், இவ } = குற்றத்தைப் போலவும்
ஸகா(வா) = ஸ்நேஹிதன்
ஸக்(வி)யுः = ஸ்நேஹமுடைய
அபராத(ஶ்)ம், இவ } = குற்றத்தைப் போலவும்
ப்ரியः = கணவன்
ப்ரியாயாः = மனைவியின்
அபரா(ஶ்)தம், இவ } = குற்றத்தைப் போலவும்
மம = என்னிட
அபரா த(ஶ்)ம் } = குற்றத்தை
ஸோடு (ஹ்)ம் } = பொறுத்துக் கொள்வதற்கு
அர்ஹஸி = தகுந்தவனாயிருக்கிறாய்.

(மூ)—அத்(தி)ருஷ்டபூர்வம் ஹ்ருஷிதோஸ்மி த்(தி)ருஷ்ட்வா
ப(ஹ)யேன ச ப்ரவ்யதி(யி)தம் மனோ மே ||
ததே(தே)வ மே தர்ஶய தே(தே)வ ரூபம்
ப்ரஸீத(தே) தே(தே)வேஶ ஜக(ஹ)ன்னிவாஸ || 45 ||

(ப. உ.) அத்(ஈ)ருஷ்டபூர்வம், ஹ்ருஷிதः, அஸ்மி, த்ருஷ்ட்வா, ப(ஹ)யேன, ச, ப்ரவ்யதி(யி)தம், மனः, மே | தத், ஏவ, மே, த(ஃ)ர்ஶய, தே(ஃ)வ, ரூபம், ப்ரஸீத(ஃ), தே(ஃ)வேஶ, ஜக(ஂ)ன்னிவாஸ ||

தே(ஃ)வ	= ஓ ஸ்ரீ கிருஷ்ண!
அத்ருஷ்ட பூர்வம்	= முன்னெப்பொழுதும் கண்டிராத
(தவ)	= உன்னுடைய
ரூபம்	= விஸ்வ ரூபத்தை
த்(ஈ)ருஷ்ட்வா	= கண்டு
ஹ்ருஷிதः	= ஸந்துஷ்டனைய்
அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.
ச	= மற்றும்
மே	= என்னுடைய
மனः	= மனது
ப(ஹ)யேன	= பயத்தால்
ப்ரவ்யதி(யி)தம்	= வ்யாகுலத்தை யடைந்திருக்கிறது.
(அத:)	= ஆகையால்
தே(ஃ)வேஶ	= தேவதேவருக்கு ஸ்ரேஷ்டனை
தே(ஃ)வ	= க்ரீடாதிகுணயுக்தனை
ஜக(ஂ)ன்னிவாஸ	= ஜகத்துக்கு ஆஸ்ரயனை கிருஷ்ண!
தத்	= அந்த
ரூபம், ஏவ	= முன்னிருந்த ரூபத்தையே
மே	= எனக்கு
த(ஃ)ர்ஶய	= காட்டுக.
ப்ரஸீத(ஃ)	= ப்ரஸன்னமாகுக.

(மூ)—கிரீடினம் க(ஂ)தி(ஃ)னம் சக்ரஹஸ்த-
மிச்சா(ஆ)மி த்வாம் த்(ஈ)ரஷ்டுமஹம் ததை(யே)வ ||
தேனைவ ரூபேண சதுர்பு(ஊ)ஜேன ||
ஸஹஸ்ர பா(வா)ஹோ ப(ஹ)வ விஸ்வமூர்தே ||46||

(ப. உ.) கிரீடினம், க(ஂ)தி(ஃ)னம், சக்ரஹஸ்தம், இச்சா(ஆ)மி, த்வாம், த்(ஈ)ரஷ்டும், அஹம், ததா(யா), ஏவ | தேன, ஏவ, ரூபேண, சதுர்பு(ஊ)ஜேன, ஸஹஸ்ரபா(வா)ஹோ, ப(ஹ)வ, விஸ்வமூர்தே ||

அஹம்	= நான்
ததா(யா), ஏவ	= உன்னுடைய விஸ்வரூபத்தை எவ்வாறு கண்டேனோ அவ்வாறே
கிரீடினம்	= கிரீடத்தை தரித்ததாயும்
க(ஂ)தி(ஃ)னம்	= கதா யுதத்தை தரித்ததாயும்
சக்ரஹஸ்தம்	= சக்ராயுதத்தை தாங்கு கூடிய கைகளையுடையதாயுமிருக்கும்
த்வாம்	= உன்னை
த்(ஈ)ரஷ்டும்	= காண்பதற்கு
இச்சா(ஆ)மி	= ஆசைப்படுகிறேன்.
விஸ்வமூர்தே	= ஜகத்வ்யாப்தனை

ஸஹஸ்ர-	= ஆயிரக்கணக்கான
பா(ஹா)ஹோ	= பாஹுக்களையுடைய கிருஷ்ணா!
சதுர்பு(ஹு)ஜேன	= நான்கு புஜங்களையுடைய
தேன ரூபேண ஏவ	= அந்த முன்னிருந்த ரூபத்திலேயே
(யுக்த:) ப(ஹு)வ	= கூடியவனாகுக.

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(மூ)—மயா ப்ரஸன்னேன தவார்ஜுனேத(உ)ம்
ரூபம் பரம் த(உ)ர்ஸிதமாத்மயோகா(ஆ)த் ||
தேஜோமயம் விஸ்வமனந்த-மாத்(தீ)யம்
யன் மே த்வத(உ)ன்யேன ந த்(தீ)ருஷ்டபூர்வம் || 47 ||

(ப. உ.) மயா, ப்ரஸன்னேன, தவ, அர்ஜுன, இத(உ)ம், ரூபம், பரம், த(உ)ர்ஸிதம், ஆத்மயோகா(ஆ)த்| தேஜோமயம், விஸ்வம், அனந்தம், ஆத்(தீ)யம், யத், மே, த்வத(உ)ன்யேன, ந, த்(தீ)ருஷ்டபூர்வம் ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச	= சொல்லுகிறான்
அர்ஜுன	= அர்ஜுன!
ப்ரஸன்னேன	= ப்ரஸன்னனான
மயா	= என்னால்
ஆத்ம-யோகாத்	= ஸ்வரூப ஸாமர்த்யத்தினால்
தேஜோமயம்	= அதிகதேஜஸ் ஸ்வரூபமான
விஸ்வம்	= பூர்ணமான
அனந்தம்	= தேஸ காலங்களில் அபரிச்சின்னமான
ஆத்(தீ)யம்	= எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் முதலாவதான
மே	= என்னுடைய
யத்	= எந்த
பரம்	= உத்தமமான
ரூபம்	= ரூபமானது
தவ	= உனக்கு
த(உ)ர்ஸிதம்	= காண்பிக்கப் பட்டதோ
இத(உ)ம்	= இத்தகைய ரூபம்
த்வத(உ)ன்யேன	= உன்னைவிட கீழானவேறெந்த புருஷனாலும்
த்(தீ)ருஷ்டபூர்வம்	= இதற்கு முன்னல் காணப்பட்டது
ந	= அல்ல.

(மூ)—ந வேத(உ) யஜ்ஞாத்(தீ)யயனைர் ந தா(ஆ)னை:
ந ச க்ரியாபி(ஹி)ர்ந தபோபி(ஹி)ருக்(தீ)ரை: ||
ஏவம் ரூப: ஸக்ய அஹம் ந்ருலோகே
த்(தீ)ரஷ்டும் த்வத(உ)ன்யேன குரு-ப்ரவீர || 48 ||

(ப. உ.) ந, வே'த(ஆ)யஜ்ஞாத்(யீ)யயனை:, ந, தா(ஆ)னை:, ந, ச, க்ரியாபி:(ஹி:), ந, தபோபி:(ஹி:), உக்(ரீ)ரை:। ஏவம்ரூப:, மய்ய:, அஹம், ந்ருலோகே, த்(ஈ)ரஷ்டும், த்வத(உ)ன்யேன, குருப்ரவீர ॥

குருப்ரவீர	= கௌரவர்களில் வீரனே அர்ஜுனனே !
ஏவம் ரூப:	= பூர்வத்தில் காண்பிக்கப் பட்ட விஸ்வ ரூபமுடைய
அஹம்	= நான்
ந்ருலோகே	= மனுஷ்ய லோகத்தில்
த்வத (உ)ன் யேன	= உன்னை விட வேறான புருஷனால்
வேத(உ)-	= வேத(உ)மும்
யஜ்ஞ-	= யஜ்ஞமும்
அத்(யீ)ய யனை:	= ஸாஸ்த்ராத்யயனம் இவைகளாலும்
த்(ஈ)ரஷ்டும்	= காண்பதற்கு
ந, மய்ய:	= ஸாத்யனல்ல.
தா(ஆ)னை:	= தானங்களினாலும்
ந	= காண்பதற்கு ஸாத்யனல்ல.
க்ரியாபி:(ஹி:)	= அக்னிஹோத்ரம் முதலிய கிரியைகளினாலும்
ந	= காண்பதற்கு ஸாத்யனல்ல.
உக்(ரீ)ரை:	= க்ரூரமான
தபோபி: (ஹி:), ச	= க்ருச்ராசாந்த்ராயணம் முதலிய தபஸ்ஸுகளாலும்
ந	= காண்பதற்கு ஸாத்யனல்ல.

(மூ)—மா தே வ்யதா(ஆ) மா ச விமூட(ஐ)பா(ஹா)வோ
த்(ஈ)ருஷ்ட்வா ரூபம்கோ(வோ)ரமீத்(ஈ)ருங் மமேத(உ)ம் ॥
வ்யபேதபீ:(ஹீ:) ப்ரீதமன: புனஸ்த்வம்
ததே(ஏ)வ மே ரூபமித(உ)ம் ப்ரபஸ்ய ॥ 49 ॥

(ப. உ.) மா, தே, வ்யதா(ஆ), மா, ச, விமூட(ஐ)பா(ஹா)வ:, த்(ஈ)ருஷ்ட்வா, ரூபம், கோ(வோ)ரம், ஈத்(ஈ)ருக், மம, இத(உ)ம் । வ்யபேதபீ:, ப்ரீதமன:, புன:, த்வம், தத், ஏவ, மே, ரூபம், இத(உ)ம், ப்ரபஸ்ய ॥

மம	= என்னுடைய
கோ (வோ)ரம்	= ஸம்ஹாரகமான
ஈத்(ஈ)ருக்	= அனந்தபாஹுக்கள் முதலியனவைகளையுடைய
ரூபம்	= ரூபத்தை
த்(ஈ)ருஷ்ட்வா	= கண்டு
தே	= உனக்கு
வ்யதா(ஆ)	= துக்கம்
மா (அஸ்து)	= உண்டாவேண்டாம்.
ச	= மற்றும்

விஷாட(ஜ) } = சித்த ப்ரமை
பா(ஜா)வ: } யும்
மா (அஸ்து) = உண்டாக வேண்டாம்.
வ்யபே } = பயமொழிந்த
தபீ:(ஹீ:) } வனுய்
ப்ரீதமன: } = ஸந்துஷ்ட
(ஸன்) } மனதுடைய வனுய்

புன: = மறுபடியும்
த்வம் = நீ
மே = என்னுடைய
தத், இத (ஏ)ம், ரூபம், ஏவ } = முன்கண்ட இந்த ரூபத்தையே
ப்ரபஸ்ய = நன்குபார்.

ஸஞ்ஜய உவாச :—

(மூ)—இத்யர்ஜுனம் வாஸுதே(தே)வ ஸ்ததோ(யோ)க்த்வா
ஸ்வகம் ரூபம் த(தி)ர்ஶயாமாஸ பூ(பூ)ய: ||
ஆஶ்வாஸயாமாஸ ச பீ(பீ)தமேனம்
பூ(பூ)த்வா புன: ஸௌம்யவபுர் மஹாத்மா || 50 ||

(ப. உ.) இதி, அர்ஜுனம், வாஸுதே(தே)வ:, ததா(யா), உக்த்வா, ஸ்வகம், ரூபம், த(தி)ர்ஶயாமாஸ, பூ(பூ)ய:, | ஆஶ்வாஸயாமாஸ, ச, பீ(பீ)தம், ஏனம், பூ(பூ)த்வா, புன:, ஸௌம்யவபு:, மஹாத்மா ||

ஸஞ்ஜய: = ஸஞ்ஜயன்
உவாச = சொல்லுகிறான்
இதி = முன் சொல்லிய வாறு
வாஸுதே } = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
(தே)வ: }
அர்ஜுனம் = அர்ஜுனனைக் குறித்து
உக்த்வா = சொல்லி
பூ(பூ)ய: = மறுபடியும்
ஸ்வகம், ரூபம் = தன்னுடைய க்ருஷ்ண ரூபத்தை
த(தி)ர்ஶ யாமாஸ } = காண்பித்தான்.
ததா(யா) = மற்றும்
மஹாத்மா = மகாத்மாவாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
புன: = மறுபடியும்
ஸௌம்ய வபு:, பூ(பூ)த்வா } = ஸாந்தமான ரூபமுடையவனுய்
பீ(பீ)தம் = பயமடைந்திருக்கும்
ஏனம் = இந்த அர்ஜுனனை
ஆஶ்வாஸ யாமாஸ } = ஸமாதானப் படுத்தினான்.

அர்ஜுன உவாச :—

(மூ)—த்(தீ)ருஷ்ட்வேத(தி)ம் மானுஷம் ரூபம் தவ ஸௌம்யம் ஜனார்தன ||
இதா(தா)னீமஸ்மி ஸம்வ்ருத்த: ஸசேதா: ப்ரக்ருதிம் க(கா)த: || 51 ||

(ப. உ.) த்(ஜீ)ருஷ்ட்வா, இதம், மாநுஷம், ரூபம், தவ, ஸௌம்யம், ஜனர்த(ஹ)ன | இதா(ஹா)னீம், அஸ்மி, ஸம்வ்ருத்த:, ஸசேதா:, ப்ரக்ருதிம், க(ம)த: ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்
உவாச	= சொல்லுகிறான்
ஜனர்த(ஹ)ன	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண !
இத(ஹ)ம்	= இந்த
மாநுஷம்	= மானிட ஜன ப் போலிருக்கும்
ஸௌம்யம்	= ஸௌம்ய மான (பார்க்கக் கூடிய)
தவ	= உன்னுடைய
ரூபம்	= ரூபத்தை
த்(ஜீ)ருஷ்ட்வா	= பார்த்து
இதா(ஹா)னீம்	= இப்பொழுது
ஸசேதா:	= ப்ரஸன்ன மான மனது டையவனாய்
ஸம்வ்ருத்த:, அஸ்மி	= ஆகியிருக்கிறேன்.
ப்ரக்ருதிம்	= பூர்வஸ்வ பாவத்தை
க(ம)த:	= அடைந்தேன்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—ஸுது(ஹு)ர்த(ஹ)ர்ஶமித(ஹ)ம் ரூபம் த்(ஜீ)ருஷ்டவானஸி யன் மம ||

தே(ஹே)வா அப்யஸ்ய ரூபஸ்ய நித்யம் த(ஹ)ர்ஶன-காங்க்ஷிண: ||52||

(ப. உ.) ஸுது(ஹு)ர்த(ஹ)ர்ஶம், இத(ஹ)ம், ரூபம், த்(ஜீ)ருஷ்டவான், அஸி, யத், மம | தே(ஹே)வா:, அபி, அஸ்ய, ரூபஸ்ய, நித்யம், த(ஹ)ர்ஶன-காங்க்ஷிண: ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச	= சொல்லுகிறான்
மம	= என்னுடைய
யத்	= எந்த
ரூபம்	= ரூபத்தை
த்(ஜீ)ருஷ்டவான், அஸி	= கண்டாயோ
அஸ்ய	= இந்த
ரூபஸ்ய	= ரூபத்தின்
நித்யம்	= எப்பொழுதும்
த(ஹ)ர்ஶன-	= தர்ஶனத்தை
காங்க்ஷிண:	= அபேக்ஷிக்கும்
யே	= எந்த
தே(ஹே)வா:	= தேவர்களோ
தே, அபி	= அந்த தேவர்களும்
(யத்)	= எந்த ரூபத்தை
த்(ஜீ)ருஷ்டவந்த:)	= கண்டிருக்கிறார்களோ
(தத்) இத(ஹ)ம்	= அவ்விந்த
ரூபம்	= ரூபமானது
ஸுது(ஹு)ர்த(ஹ)ர்ஶம்	= காண்பதற்கு மிகவும் அரிய மானது.

அவதரணிகை :—மிகவும் துர்லபமான தர்ஶனத்தை உனக்கு நான் கொடுத்தேனென்று சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—நாஹம் வேதை(ஏஷை)ர்ந தபஸா ந தா(தா)னேன ந சேஜ்யயா ||
ஶக்ய ஏவம் விதோ(தோ) த்(த்)ரஷ்டும் த்(த்)ருஷ்டவானஸி
மாம் யதா(தா) || 53 ||

(ப. உ.) ந, அஹம், வேதை:(ஏஷை:), ந, தபஸா, ந, தா(தா)னேன, ந, ச, இஜ்யயா | ஶக்ய:, ஏவம்வித:(த:), த்(த்)ரஷ்டும், த்(த்)ருஷ்டவான், அஸி, மாம், யதா(தா) ||

யதா(தா)	= எவ்விதமாக	தபஸா	= தவத்திறலும்
மாம்	= என்னை	[த்(த்)ரஷ்டும்]	= காண்பதற்கு
த்(த்)ருஷ்டவான் அஸி	= கண்டிருக்கிறாயோ	ந, (ஶக்ய:)	= ஸாத்யனல்ல.
ஏவம் வித:(த:)	= இப்படிப்பட்ட விஶ்வரூபமுடைய	தா(தா)னேன	= தானத்திறலும்
		ந, (ஶக்ய:)	= ஸாத்யனல்ல.
அஹம்	= நான்	ச	= மற்றும்
வேதை: (ஏஷை:)	= வேதாத்யயனங்களினால்	இஜ்யயா	= பூஜையினாலும்
த்(த்)ரஷ்டும்	= காண்பதற்கு	[த்(த்)ரஷ்டும்]	= காணுவதற்கு
ந, ஶக்ய:	= ஸாத்யனல்ல.	ந, (ஶக்ய:)	= ஸாத்யனல்ல.

அவதரணிகை:—எந்த உபாயத்தினால் உன்னைப்பார்க்க முடியுமென்பதில் அளிக்கிறான் :—

(மூ)—ப(ஜ)க்த்யா த்வனன்யயா ஶக்ய அஹமேவம் விதோ(தோ)ர்ஜுன ||
ஜ்ஞாதும் த்(த்)ரஷ்டும் ச தத்வேன ப்ரவேஷ்டும் ச பரம்தப
|| 54 ||

(ப. உ.) ப(ஜ)க்த்யா, து, அனன்யயா, ஶக்ய:, அஹம், ஏவம்வித:(த:), அர்ஜுன | ஜ்ஞாதும், த்(த்)ரஷ்டும், ச, தத்வேன, ப்ரவேஷ்டும், ச, பரம்தப ||

பரம்தப	= ஶத்ருதாபகனே	ஏவம் வித:(த:)	= இப்படிப்பட்ட
அர்ஜுன	= அர்ஜுன !	அஹம்	= நான்

தத்வேன	= நிஜமாக (எப்படி இருப்பேனே அப்படியே)		தற்கும் (ஸாயுஜ்ய மோக்ஷத்தையடைவதற்கும்)
ஜ்ஞாதும்	= தெரிந்துகொள்வதற்கும்	அனன்யயா	= ஸாதாரணமாய் எல்லாருக்கும் கிடைக்காத
த்(ஜ்)ரஷ்டும், ச	= காண்பதற்கும்	து	= விசேஷமான
ப்ரவேஷ்டும், ச	= என்னிடத்தில் ப்ரவேசிப்ப	ப(ஹ)க்த்யா	= பக்தியினால்
		ஶக்ய:	= ஸாத்தியன்.

(மூ)—மத்கர்மக்ருன்மத்பரமோ மத்(ஜ்)ப(ஹ)க்த: ஸங்க(ஶ)வர்ஜித: ||
நிர்வைர: ஸர்வபூ(ஹ்ம)தேஷு ய: ஸமாமேதி பாண்டவ
|| 55 ||

(ப. உ.) மத்கர்மக்ருத், மத்பரம:, மத்(ஜ்)ப(ஹ)க்த:, ஸங்க(ஶ)-வர்ஜித:| நிர்வைர:, ஸர்வபூ(ஹ்ம)தேஷு, ய:, ஸ:, மாம், ஏதி, பாண்டவ ||

பாண்டவ	= அர்ஜுன!		வேண
ய:	= எவன்	ஸங்க(ஶ)-வர்ஜித:	= தான் செய்யும் கர்மங்களுக்கு பலாபேக்ஷையத்துறந்த வேண
மத்-	= என்னிடப்ரீதிக்காக	ஸர்வ-	= ஸகல
கர்ம-	= விஹிதகர்மங்களை	பூ(ஹ்ம)தேஷு	= ப்ராணிகளிடத்திலும்
க்ருத்	= செய்பவனே	நிர்வைர:	= ஶத்ருத்வமில்லாதவனே
மத்பரம:	= நானே ஸர்வோத்தமனென்று தெரிந்து கொண்டவனே	ஸ:	= அவன்
மத்(ஜ்)ப(ஹ)க்த:	= என்னிடத்தில் பக்தியுடைய	மாம்	= என்னை
		ஏதி	= அடைகிறான்.

ஓம் தத் ஸத்

ஶ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஶ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்
விஶ்வரூபதர்ஶன யோகமென்னும்

பதினென்றுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்.

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—ஏவம் ஸதத யுக்தா யே ப(ஹ)க்தாஸ்த்வாம் பர்யுபாஸதே ||
யே சாப்யக்ஷரமவ்யக்தம் தேஷாம் கே யோக(�அ)வித்தமா: || 1 ||

(ப. உ.) ஏவம், ஸததயுக்தா:, யே, பக்தா:, த்வாம், பர்யுபாஸதே |
யே, ச, அபி, அக்ஷரம், அவ்யக்தம், தேஷாம், கே, யோக(அ)வித்தமா: ||

அர்ஜுன: = அர்ஜுனன்
உவாச = வினவுகிறான்.
யே = எந்த
ப(ஹ)க்தா: = பக்தர்கள்
ஸதத- = எல்லா காலத்திலும்
யுக்தா: (ஸந்த:) = த்யானமென்னும் கர்மயோகத்துடன் கூடியவராய்
ஏவம் = மூன்று நிலைகண்ட மற்றும் கேட்ட
த்வாம் = உன்னை (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை)
ஏவம் = மூன்று சொல்லிய வாறு பக்த்யாதி களுடன்
பர்யுபாஸதே = உபாஸிக்கிறார் களோ
ச = மற்றும்
யே, அபி = யார்
அக்ஷரம் = அக்ஷர ஸப்த வாச்யளான
அவ்யக்தம் = ப்ரக்ருதித்வாபிமானியான ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியை
பர்யுபாஸதே = உபாஸிக்கிறார் களோ
தேஷாம் (மத்யே) = அவ்விரு வகை மனிதர்களில்
கே = யார்
யோக(அ) வித்தமா: = மேலே கூறாபாயத்தை அறிந்தவர்களில் சிறந்தவர்கள் ?

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(மூ)—மய்யாவேஸ்ய மனோ யே மாம் நித்யயுக்தா உபாஸதே ||
ஸ்ரத்தயா பரயோபேதாஸ்தே மே யுக்ததமா மதா: || 2 ||

(ப. உ.) மயி, ஆவேஸ்ய, மன:, யே, மாம், நித்யயுக்தா:, உபாஸதே |
ஸ்ரத்தயா, பரயா, உபேதா:, தே, மே, யுக்ததமா:, மதா: ||

ஸ்ரீ பகவான் = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச = சொல்லுகிறான்.
யே = யார்
மயி = என்னிடத்தில் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடத்தில்)

மன: = மனதை
ஆவேஶ்ய = வைத்து
நித்ய யுக்தா: (ஸந்த:) = எப்பொழுதும் தியான ரூபமான யோகத்துடன் கூடின வராய்
மாம் = என்னை
பரயா = மேலான
ஶ்ரத்தயா = ஆஸ்திக்யபுத்தியுடன்
உபேதா: (ஸந்த:) = கூடினவராய்
உபாஸதே = உபாஸிக்கிறார்கள்
தே = அவர்கள்
யுக்ததமா: இதி = மேன்மேலும் யோகத்தை அறிந்தவர்களில் மேலானவர்களென்று
மே = எனக்கு
மதா: = ஸம்மதரானவர்கள்.

(மூ)—யே த்வக்ஷரமனிர்தேஶ்யமவ்யக்தம் பர்யுபாஸதே |
ஸர்வத்ரக(அ)மசிந்த்யம் ச கூடஸ்த(ய)மசலம் த்(ரீ)ருவம் ॥ 3 ॥
ஸம்நியம்யேந்த்ரியக்(ராம)ராமம் ஸர்வத்ர ஸமபுத்தய: |
தே ப்ராப்னுவந்தி மாமேவ ஸர்வபூ(ஹி)தஹிதே ரதா: ॥ 4 ॥

(ப. உ.) யே, து, அக்ஷரம், அனிர்தேஶ்யம், அவ்யக்தம், பர்யுபாஸதே | ஸர்வத்ரக(அ)ம், அசிந்த்யம், ச, கூடஸ்த(ய)ம், அசலம், த்(ரீ)ருவம் || ஸம்நியம்ய, இந்த்ரியக்(ராம)ராமம், ஸர்வத்ர, ஸமபுத்தய: | தே, ப்ராப்னுவந்தி, மாம், ஏவ, ஸர்வ-பூ(ஹி)த-ஹிதே, ரதா: ||

யே, து = யாராயினும்
அக்ஷரம் = அக்ஷர ஶப்தவாச்யளான, அவிநாஶியான
அனிர்தேஶ்யம் = ஸ்தூலத்வமுடையவளாதலால் குறிக்கத்தகாதவளான
ச = மற்றும்
அசிந்த்யம் = வெகு குணங்களுடையவளாதலால் சிந்திக்கத்தகாதவளான
கூடஸ்த(ய)ம் = ஆகாயத்தில் நியாமகளாயிருக்கும்
அசலம் = தன்னிடத்தை விட்டு எப்பொழுதும் அசையாமலிருக்கும்
ஸர்வத்ரக(அ)ம் = எங்கும் நிறைந்தவளான
த்(ரீ)ருவம் = விகாரமற்றவளான
அவ்யக்தம் = அவ்யக்ததத்வத்திற்கு (ஜடப்ரக்ருதிக்கு) அபிமானியான மஹாலக்ஷ்மியை
இந்த்ரிய- = சக்ஷுராதி இந்த்ரியங்களின்

க்(ஸ்ரீ)ராமம் } = கூட்டத்தை

ஸம்நியம்ய = நன்றாய் அடக்கிக்கொண்டு

ஸர்வத்ர = 'வித்யா வினய ஸம்பன்னே ப்ராஹ்மணே கவி.....' என்கிற ஸ்லோகத்தில் சொல்லியவராறு ப்ராஹ்மணரிடத்தில்

ஸமபுத்தயः (ஸந்தः) } = நிர்தோஷமான ப்ரஹ்மமிருக்கிறதென்கிற

புத்தி புள்ளவராய்

ஸர்வ- = ஸகலமான

பூ(ஹ)த- = பிராணிகளுக்கு

ஹிதே = ஹிதத்தைச் செய்வதில்

ரதாः(ஸந்தः) = விருப்பமுள்ளவர்களாய்

பர்யுபாஸதே = அதிகமாய் உபாஸிக்கிறார்களோ

தே = அவர்கள்

மாம், ஏவ = என்னையே

ப்ராப்னுவந்தி } = (கடைதியில்) அடைகிறார்கள்.

(மூ)—க்லேஶோ(அ)திதரஸ்தேஷாம வ்யக்தாஸக்த சேதஸாம் ||
அவ்யக்தா ஹி க(அ)திர் துःக்கம் தே(தே)ஹவத்பி(ஹி)ரவாப்யதே || 5 ||

(ப. உ.) க்லேஶः, அதி(யி)கதரः, தேஷாம், அவ்யக்தா-ஸக்தசேதஸாம் | அவ்யக்தா, ஹி, க(அ)திः, துःக்கம், தே(தே)ஹவத்பிः, அவாப்யதே ||

அவ்யக்த- = ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியிடத்தில்

ஆஸக்த- = ஆஸக்தமான

சேதஸாம் = மனதுள்ள (லக்ஷ்மீ உபாஸகர்களான)

தேஷாம் = அவர்களுக்கு

அதி(யி)கதரः } = மிகவும் அதிகமான

க்லேஶः = கஷ்டம்

[ப(அ)வதி] = உண்டாகிறது.

அவ்யக்தா = அவ்யக்தோபாஸனையிலுண்டாகும்

க(அ)திः = என்ன அடையும்வழியான து

தே(தே)ஹவத்பிः } = ப்ராணிகளால்

துःக்கம் (யதா[யா] ப[அ]வதி ததா[யா]) } = துःக்கமெப்படி ஆகவேண்டுமோ அப்படி (கஷ்டத்தினால்)

அவாப்யதே = அடையப்படுகிறது.

ஹி = ப்ரமாணஸித்தமானது.

(மூ)—யே து ஸர்வாணி கர்மாணி மயி ஸம்ன்யஸ்ய மத்பராः ||
அனன்யேனைவ யோகே(தே)ன மாம் த்(யி)யாயந்த உபாஸதே || 6 ||

தேஷாமஹம் ஸமுத்த(ய்)ர்தா ம்ருத்யுஸம்ஸார ஸாக(ஂ)ராத் ||
ப(ஹ)வாமி ந சிராத் பார்த்த மய்யாவேஶித சேதஸாம் || 7 ||

(ப. உ.) யே, து, ஸர்வாணி, கர்மாணி, மயி, ஸம்ன்யஸ்ய, மத்பராः |
அனன்யேன, ஏவ, யோகே(ஂ)ன, மாம், த்யாயந்தः, உபாஸதே ||
தேஷாம், அஹம், ஸமுத்த(ய்)ர்தா, ம்ருத்யுஸம்ஸாரஸாக(ஂ)ராத் | ப(ஹ)
வாமி, ந, சிராத், பார்த்த, மயி, ஆவேஶித-சேதஸாம் ||

பார்த்த = அர்ஜுனா!
யே, து = எவரோ யாகிலும்
ஸர்வாணி = ஸகலமான
கர்மாணி = கர்மங்களை
மயி = என்னிடத்தில்
ஸம்ன்யஸ்ய = அற்பித்து (நான் செய்யுப் எல்லா கர்மங்களும் பரமாத்மாவின் பூஜாரூபமென்று அறிந்து கொண்டு
மத்பராः (ஸந்தः) = நானே (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனே) ஸர்வோத்தமமென்று அறிந்துகொண்டவராய்
அனன்யேன = அவ்யபசார விஷயகமாகாமல் என் விஷயகமாத்ரமான
யோகே (ஂ)ன, ஏவ = த்யானயோகத்திலேயே (லக்ஷ்மீ உபாஸனையிலல்)
மாம் = என்னை
த்யாயந்தः (ஸந்தः) = த்யானம் செய்பவர்களாய்
உபாஸதே = உபாஸனை செய்கிறார்களோ
மயி = என்னிடத்தில்
ஆவேஶித- = வைக்கப்பட்ட
சேதஸாம் = மனதுள்ள
தேஷாம் = அந்த ஜனங்களின்
ம்ருத்யு- = ம்ருத்யுரூபமான
ஸம்ஸார- = ஸம்ஸாரமென்னும்
ஸாக(ஂ)ராத் = கடலினின்றும்
ந, சிராத் = (அவர்களை) சீக்கிரத்தில்
ஸமுத்தர்தா = தாண்டுவிப்பவனாய் (மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவனாய்)
அஹம் = நான்
ப(ஹ)வாமி = ஆகிறேன்.

(க. உ.) 'ஸ்ரீயம் வஸாஸு அம்ருதத்வமாயன்' இதுமுதலிய ச்ருதி ஸ்ம்ருதிகளில் மஹாலக்ஷ்மி உபாஸனையினால் மோக்ஷமுண்டாகிறதென்று சொல்லுகிறது. நீயோ என்னிட(ஸ்ரீகிருஷ்ணனின்) உபாஸனையினால் மோக்ஷமுண்டாகிறதென்று சொல்லு

கிறாய். மோக்ஷத்திற்காக உன்னிட உபாஸனை செய்பவர்கள் மோக்ஷ மார்க்கத்தை யறிந்தவர்களில் மேலானவர்களா? அல்லது மஹாலக்ஷ்மியை உபாஸிப்பவர்கள் மேலானவர்களா? என்கிற அர்ஜுனனின் கேள்விக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பதிலளிக்கிறான். "அர்ஜுன! நானே மோக்ஷத்தைத் தருபவன், என்னைவிட்டு வேறு யாருக்கும் மோக்ஷத்தைத் தரும் ஸாமர்த்யமில்லை என்று ப்ரமாணங்களினால் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது. மஹாலக்ஷ்மியை உபாஸித்து, அம்மஹா லக்ஷ்மியின் அன்பை ஸம்பாதித்துக் கொண்டு அவளிட உதவியையடைந்து, பிறகு சிலகாலம் என்னிட உபாஸனை செய்து, அபரோக்ஷ ஞானத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு என்னிட ப்ரீதியினாலேயே மோக்ஷத்தையடைய வேண்டியது. இவ்வாறு நம்மிருவரிட உபாஸனை செய்தே ஆக வேண்டும். என்னிருவரிட உபாஸனையினாலேயே மோக்ஷமுண்டாகிறது. ஆகையினால் மஹாலக்ஷ்மியின் உபாஸனை மூலமாய் மோக்ஷத்தையடையும் மார்க்கம் மிகவும் கஷ்டமானது.

மற்றும், என்னைக் கொஞ்சமாக உபாஸித்தபோதிலும் நான் ப்ரீதனாகிறேன். மஹாலக்ஷ்மியையோ 'பர்யுபாஸதே' என்று மூன்றுவது ஸ்லோகத்தில் சொல்லியுள்ளவாறு அதிகமாகவும் ஸரியாகவும் உபாஸனை செய்தால்தான் அவள் ப்ரீதியடைகிறாள். அவ்வழியில் இது ஓர் துன்பமுமுண்டு. தவிர, நான் சீக்ரத்தில் ப்ரஸன்னனாய் மோக்ஷத்தைத் தருகிறேன். லக்ஷ்மீ உபாஸகர்கள் சிலகாலம் லக்ஷ்மீ உபாஸனை செய்து பிறகு என்னை உபாஸிப்பதினால் மோக்ஷமடைவதற்கு காலதாமதமாகிறது மற்றொரு துன்பம். தவிர, மஹாலக்ஷ்மியை உபாஸிப்பவர்கள் அதிகமாய் இந்திரிய நிக்ரஹமுடையவராக வேண்டும். என்னையுபாஸிப்பவர்களுக்கு அதிக இந்த்ரிய நிக்ரஹம் வேண்டியதில்லை. இவ்வாறு லக்ஷ்மி உபாஸனையில் அதிக கஷ்டங்களிருப்பதினாலும், என்னை உபாஸிப்பதில் வெகுஸௌகர்யங்களிருப்பதினாலும் மோக்ஷத்திற்காக என்னை நேராக உபாஸிப்பவர்களே உபாயங்களை யறிந்தவர்களில் மேலானவர்களென்று என் கருத்து."

விசாரம் :—

(1) ஸகல வேதங்களும், ஸ்மிருதிகளும், கீதையும் ஸர்வஜ்ஞத்வம் முதலிய அனந்த கல்யாண குணங்களுடன் கூடியதான பரப்ரஹ்மத்தையே சொல்லுகின்றனவேயொழிய ஸகல தர்ம ரஹிதமான (நிர்குண) ப்ரஹ்மத்தைச் சொல்லுவதில்லை.

(2) அத்வைத மதத்தின்படிக்கு ஸர்வஜ்ஞத்வாதி ஸகல தர்மாஹிதமான ப்ரஹ்மம் இதர ப்ரமாணங்களினால் அறியப்படுவ தல்ல (ஸ்வப்ரகாசம்) என்று அவனால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட் டிருப்பதினால் அந்த நிர்குண ப்ரஹ்மம் முயற்கொம்பைப்போல் அப்ரமாணிகமானது. ஆகையால் அத்தகைய தர்மங்களையற்ற ப்ரஹ்மமே இல்லை. அந்த நிற்குண ப்ரஹ்மத்தின் ஞானமுண்டாவ தற்கே வழியில்லாதிருக்க அதின் உபாஸனை செய்வது மிகவும் பொருத்தமற்றதாகையால் சங்கராசார்யர் இவ்வேழு ஸ்லோகங்க ளுக்கு "ஸகுணனை உன்னிட (ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனிட) உபாஸனை செய்பவர்கள் யோகத்தை யறிந்தவர்களில் மேலானவர்களோ, நிற்குண ப்ரஹ்மத்தை உபாஸிப்பவர்கள் மேலானவர்களோ" என்று அர்ஜுனனிட கேள்வி என்றுவைத்துக்கொண்டு "ஸகுண ப்ரஹ்மோபாஸனை செய்பவர்கள் மேலானவர்கள். நிற்குண ப்ரஹ்ம மோபாஸனை செய்பவர்கள் என்னை (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை) அடை கிறார்கள்" என்று பதிலளித்திருப்பதாய் அர்த்தம் செய்திருப்பது மிகவும் அயுக்தமானது.

அவதாரணிகை :—என்னிட (ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனிட) உபாஸனையே மேலானதாகையால் அதையே செய்க. அதற்குத் திறமை இல்லை யாயின் என்னிடத்தில் மனதை நிருத்து. மனதை நிருத்தத்திறமை யில்லையாயின் அதற்காக பயிற்சி செய்க. இது முதலிய உபா யங்களைச் செய்யின் க்ரமமாக மோக்ஷமடைவாயென்று சொல்லு கிறான் :—

(மூ)—மய்யேவ மன ஆத(ய)த்ஸ்வ மயி பு(பு)த்திம் நிவேஶய ||
நிவஸிஷ்யஸி மய்யேவ அத ஊர்த்வம் ந ஸம்ஶய: || 8 ||

(ப. உ.) மயி, ஏவ, மன:, ஆத(ய)த்ஸ்வ, மயி, பு(பு)த்திம், நிவேஶய' நிவஸிஷ்யஸி, மயி, ஏவ, அத:, ஊர்த்வம், ந, ஸம்ஶய: ||

மயி, ஏவ = என்னிடத்திலே
மன: = மனதை
ஆத(ய)ஸ்வ = வை (என்னை உபாஸிப்பாயாக)
[ததோ(அ)லாபே(லே)] = அப்படி உபாஸிக்க முடியாவிடின்
மயி = என்னிடத்தில்
பு(பூ)த்திம் = புத்தியை
நிவேஸய = வை. (என்விஷயகமானஞானத்தை ஸம்பாதித்துக்கொள்.)
அத, ஊர்த்வம் = ஞானத்தை யடைந்தபிறகு
மயி, ஏவ = என்னிடத்திலே
நிவஸிஷ்யஸி = வாஸம் செய்வாயாக (மோக்ஷமடைவாய்)
அத்ர = இவ்விஷயத்தில்
ந, ஸம்ஸய: = ஸந்தேகமில்லை.

(மூ)—அத(ய) சித்தம் ஸமாதா(யா)தும் ந ஶக்நோஷி மயி ஸ்தி(யி)ரம் ||
அப்(ஹீ)யாஸயோகே(கே)ன ததோ மாமிச்சா(ஆ)ப்தும் த(ய)னஞ்ஜய || 9 ||

(ப. உ.) அத(ய), சித்தம், ஸமாதா(யா)தும், ந, ஶக்நோஷி, மயி, ஸ்தி(யி)ரம் | அப்(ஹீ)யாஸயோகேன, தத:, மாம், இச்ச(ஆ), ஆப்தும், தனஞ்ஜய ||

தனஞ்ஜய = ஓ அர்ஜுன!
சித்தம் = மனதை
மயி = என்னிடத்தில்
ஸ்தி(யி)ரம் [யதா(யா)ஸ்யாத் ததா(யா)] = எப்படி உறுதியாகுமோ அப்படி
ஸமாதாதும் = நிறுத்துவதற்கு
அத(ய), ந, ஶக்நோஷி = திறமையற்றவனாயின்
தத: = என்னிடத்தில் மனதை நிறுத்துவதற்குத் திறமையற்றவனால்
அப்(ஹீ)யாஸயோகே(கே)ன = பழக்கமென்னும் உபாயத்தினால்
மாம் = என்னை
ஆப்தும் = தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு
இச்ச(ஆ) = விரும்பு.

(மூ)—அப்(ஹீ)யாஸேப்யஸமர்த்தோஸி மத்கர்மபரமோ ப(ஆ)வ ||
மதர்த்தமபி கர்மாணி குர்வன் ஸித்திமவாப்ஸ்யஸி || 10 ||

(ப. உ.) அப்(ஹீ)யாஸே, அபி, அஸமர்த்த:, அஸி, மத்கர்மபரம:, ப(ஆ)வ | மத(ஈ)ர்த்தம், அபி, கர்மாணி, குர்வன், ஸித்திம், அவாப்ஸ்யஸி ||

அப்(ஜீ)யாஸை, அபி } = பழக்கம் செய்வதிலும்
அஸமர்த்த: = திறமையற்றவனுய்
அஸி, சேத் = இருப்பாயாகில்
மத்-கர்மபரம: } = என்னுத்தேச ஸ்யகமான கர்மமே உத்தமமென்கிற அறிவுடையவனுய், என்னுத்தேசஸ்யகமாகவே (மூ)—அதை(யை)தத(ஊ)ப்யஸக்தோஸி கர்தும் மத்(ஜீ)யோக(ஹ) மாஸ்ரித: ||

முக்யமாய் கர்மங்களைச் செய்பவனுய்
ப(ஹ)வ = ஆகுக.
மத(ஊ)ர்த்தம், அபி } = என்னுத்தேசஸ்யகமாயாயினும்
கர்மாணி = கர்மங்களை
குர்வன் (ஸன்) } = செய்பவனுய்
ஸித்திம் = ஞானத்தை
அவாப்ஸ்யஸி } = அடைவாய்.

ஸர்வ-கர்ம-ப(ஹ)ல-த்யாக(ஹ)ம் தத: குரு யதாத்மவான் || 11 ||

(ப. உ.) அத(ய), ஏதத், அபி, அஸக்த:, அஸி, கர்தும், மத்(ஜீ)யோக(ஹ)ம், ஆஸ்ரித: | ஸர்வ-கர்ம-ப(ஹ)ல-த்யாக(ஹ)ம், தத:, குரு, யதாத்மவான் ||

அத(ய) = அல்லது
ஏதத் = என்னிடம் (பரமாத்மாவின்) உத்தேசஸ்யகமாய் ஸகல ஜபஹோமயஜ்ஞாதி கர்மங்களை
கர்தும், அபி } = செய்வதற்கும்
அஸக்த: = திறமையற்றவனுய்
அஸி, சேத் = இருப்பாயாயின்
மத்யோகம் = ஸகல கர்மங்களையும் என்னிடத்தில் நன்முய் ஒப்புவிப்பதென்னும்
பூஜாரூபமான உபாயத்தை
ஆஸ்ரித: = ஆஸ்ரயித்தவனுய்
ப(ஹ)வ = ஆகுக.
தத: = ஸகல கர்மங்களையும் பரமாத்மாவிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்கிறதென்னும் உபாயத்தினல்
யதாத்மவான் (ஸன்) } = அடக்கிக் கொள்ளப்பட்டமனதுள்ளவனுய்
ஸர்வ- = ஸகலமான
கர்ம- = கர்மங்களாலுண்டாகும்
ப(ஹ)ல- = மோக்ஷத்தை

விடதே வரூன க்ஷேத்ர (அற்ப) பயன்களின் விருப்பத்தின்

(மூ)—ஸ்ரேயோ ஹி ஜ்ஞான மப்(ஹீ)யாஸாத் ஜ்ஞாநாத் த்யானம் விஸிஷ்யதே ||

த்யாநாத் கர்மப(ஹ)லத்யாக(ஂ)ஸ்த்யாகாத் ஸாந்திரனந்தரம் || 12 ||

(ப. உ.) ஸ்ரேய:, ஹி, ஜ்ஞானம், அப்(ஹீ)யாஸாத், ஜ்ஞாநாத், த்யானம், விஸிஷ்யதே | த்யாநாத், கர்ம-ப(ஹ)ல-த்யாக:(ஂ:), த்யாகா(ஂ)த், ஸாந்தி:, அநந்தரம் ||

த்யாகம்	= விடுபதை
குரு	= செய் (அற்ப பயன்களை விரும்பாதே.)
அப்(ஹீ)யாஸாத்	= அஜ்ஞான பூர்வகமான த்யானத்தை ஸம்பாதிப்பதற்குக் காரணமான பழக்கத்தை விட
ஜ்ஞானம்	= ஞானமானது
ஸ்ரேய:	= ஸ்ரேயஸ்கரமானது.
ஹி	= ப்ரஸித்தம்.
ஜ்ஞாநாத்	= த்யானமற்ற ஞானத்தை விட
த்யானம்	= ஞான பூர்வக மான த்யானம்
விஸிஷ்யதே	= மேலானது.
த்யாநாத்	= ஞான பூர்வக மான ஸகாம த்யானத்தை விட
கர்ம-ப(ஹ)ல-	= கர்ம ப(ஹ)லங்களின்
த்யாக:(ஂ:)	= த்யாக பூர்வக மான த்யானம்
(ஸ்ரேயான்)	= ஸ்ரேயஸ் ஸாதன(ய)மானது.
த்யாகா(ஂ)த்	= கர்ம பலத்யாகம் செய்து ஞான பூர்வக மான த்யானத்தின்
அநந்தரம்	= பிறகு
ஸாந்தி:	= அபேராக்ஷ ஞானத்வாராமோக்ஷம்
[ப(ஹ)வதி]	= உண்டாகிறது.

அவதாரணிகை :—பரமாத்ம ப்ரீதித்வாரா மோக்ஷத்திற்குக் காரணங்களான மற்றும் சில தர்மங்களைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—அத்வேஷ்டா ஸர்வபூ(ஊ)தானம் மைத்ர: கருண ஏவ ச ||
நிர்மமோ நிரஹங்கார: ஸமது:க்கஸு(வ)க்ஷமீ || 13 ||
ஸந்துஷ்ட: ஸததம் யோகீ(ஂ) யதாத்மா த்ருடநிஸ்சய: ||
மய்யர்பிதமநோபு(வு)த்திர்யோ மத்ப(ஹ)க்த: ஸ மே ப்ரிய : || 14 ||

(ப. உ.) அத்வேஷ்டா, ஸர்வ-பூ(ஜ)தாநாம், மைத்ர:, கருண:, ஏவ, ச | நிர்மம:, நிரஹங்கார:, ஸம-துர்க்கஸுக:, க்ஷமீ || ஸந்துஷ்ட:, ஸததம், யோகீ(ஈ), யதாத்மா, த்(ஈ)ருட-நிஶ்சய:| மயி, அர்பித-மநோ-பு(வ)த்தி:, ய:, மத்ப(ஜ)க்த:, ஸ:, மே, ப்ரிய: ||

ய:	= யார்
ஸர்வ-	= ஸகலமான
பூ(ஜ-ஞ)தா ணம்	= ப்ராணிகளுக்கும்
அத்வே ஷ்டா	= அப்ரீதிசெய்யாமலிருப்பவனே
மைத்ர:	= கஷ்டம் நேர்ந்தபோது அதற்குக் காரணங்களை அறிவித்து அக்கஷ்டத்தினின்றும் காப்பாற்றுபவனே
ச	= மற்றும்
கருண:	= கருணையுடையவனே
நிர்மம:	= பதார்த்தங்களில் இது எனதென்கிற ஸ்வாதந்த்ர்யாபி(ஜ)மானமற்றவனே
நிரஹங்கார:	= தன்னிடமில்லாதகுணங்கள் உண்டென்கிற அபிமானமற்றவனே
ஸமது:க்க ஸுக:	= துக்கமெப்படிவிடத்தக்கதோ அப்படியே வைவஷயிக ஸுகமும் அனித்யமானது, அற்பமானதாதலால்விடத்தக்கதென்றறிந்துகொண்டிருப்பவனே
க்ஷமீ	= பொறுமையுடையவனே
ஸந்துஷ்ட:	= ஸந்தோஷமுடையவனே
யோகீ	= கர்மம், த்யானம் முதலியஞானோபாயங்களையுடையவனே
யதாத்மா	= விஷயங்களினின்றும் பின்வாங்கப்பட்டமனதுள்ளவனே
த்ருட நிஶ்சய:	= விஷ்ணுவே ஸர்வோத்தமனென்கிற நிஶ்சயமுள்ளவனே
மயி, ஏவ	= என்னிடத்திலேயே
அர்பித மநோ- பு(வ) த்தி:	= வைக்கப்பட்டமனது, புத்தி இவைகளையுடையவனே
மத்ப(ஜ)க்த:	= என்னிடத்தில்பக்தியுள்ளவனே

ஸ:	= அவன்	ப்ரிய:	= வேண்டியவன் (ப்ரியன்).
மே	= எனக்கு		

(மூ)—யஸ்மான்னோத்(த்)விஜதே லோகோ லோகான்னோ த்(த்)வி ஜதே ச ய: ||

ஹர்ஷாமர்ஷப(ஹ)யோத்(த்)வேகை(கை)ர்முக்தோ ய: ஸ ச மே ப்ரிய: || 15 ||

(ப. உ.) யஸ்மாத், ந, உத்விஜதே, லோக:, லோகாத், ந, உத்விஜதே, ச, ய: | ஹர்ஷாமர்ஷப(ஹ)யோத்(த்)வேகை:, முக்த:, ய:, ஸ:, ச, மே, ப்ரிய: ||

லோக:	= ஜனங்கள்	அமர்ஷ-	= கோபம்
யஸ்மாத்	= யாரால்	ப(ஹ)ய-	= பயம்
ந, உத்விஜதே	= பயப்படுவ தில்லையோ	உத்(த்) வேகை:	= உத்வேகம் இவைகளால்
	= மற்றும்	முக்த:	= விடுதலையடைந் தவனே
ய:	= யார்	ஸ:, ச	= அவனும்
லோகாத்	= ஜனங்களால்	மே	= எனக்கு
ந, உத்விஜதே	= பயப்படுவ தில்லையோ	ப்ரிய:	= ப்ரியன் (மிகவும் வேண்டியவன்.)
ய:	= யார்		
ஹர்ஷ-	= ஸந்தோஷம்		

(மூ)—அனபேக்ஷ: ஶுசிர்த(உ)க்ஷ உதா(ஆ)ஸீனோ க(ம)தவ்ய த:(ஶ:) ||

ஸர்வாரம்ப(ஹ)பரித்யாகீ(கீ) யோ மத்ப(ஹ)க்த: ஸ மே ப்ரிய: || 16 ||

(ப. உ.) அனபேக்ஷ:, ஶுசி:, த(உ)க்ஷ:, உதா(ஆ)ஸீன:, க(ம)தவ்ய த:(ஶ:) | ஸர்வாரம்ப(ஹ)பரித்யாகீ(கீ), ய:, மத்ப(ஹ)க்த:, ஸ:, மே, ப்ரிய: ||

ய:	= யார்	ஶுசி:	= பரஹ யாந்தர (மனது, சரீரம் இவைகளின்) ஶுத்தியுடைய வனே
அனபேக்ஷ:	= பரமாத்மாவின் ப்ரீதியைத் தவிர இதர பயன்களின் விருப்பமற்ற வனே	த(உ)க்ஷ:	= பரமாத்மோத் தேஶ்யமாய் கர்மங்களைச் செய்வதில் ஸமர்த்தனே
		உதா(ஆ) ஸீன:	= அஸத்பக்ஷித் தை அங்கீகரிக் காமலிருப்ப வனே

கர்மங்களின் பலன்களையும் துறந்திருக்கிறேனே

மத்ப(ஹ)க்தः = என்னிடத்தில் பக்தியுடைய வனே

ஸः = அவன்

மே = எனக்கு

ப்ரியः = ப்ரீதி விஷயன்.

க(ஹ)தவ்ய தः(ஃ) = ஜனங்கள் செய்யும் அபகாரத்தினால் துஃக்கமற்ற வனே

ஸர்வாரம்ப(ஹ) பரித்யாகீ(ஈ) = விஷ்ணுஸம்பந்தமற்ற ஸகல கர்மங்களைத் துறந்திருக்கிறவனே, அல்லது ஸகல

(மூ)—யோ ந ஹ்ருஷ்யதி ந த்வேஷ்டி ந ஶோசதி ந காங்க்ஷதி ||
ஶுபா(ஹா)ஶுப(ஹ)பரித்யாகீ(ஈ) ப(ஹ)க்திமான் யः ஸ மே ப்ரியः || 17 ||

(ப. உ.) யः, ந, ஹ்ருஷ்யதி, ந, த்வேஷ்டி, ந, ஶோசதி, ந, காங்க்ஷதி | ஶுபா(ஹா)ஶுப(ஹ)பரித்யாகீ(ஈ), ப(ஹ)க்திமான், யः, ஸः, மே, ப்ரியः ||

யः = யார்

ந, ஹ்ருஷ்யதி = தனக்கிஷ்டமான பொருளை யடைவதினால் ஸந்தோஷப்படுவதில்லையோ

ந, த்(ஜ்)வேஷ்டி = பொருளையடையாததினால் த்வேஷிப்பதில்லையோ

ந, ஶோசதி = துஃக்கப்படுவதில்லையோ

ந, காங்க்ஷதி = அற்பபலன்களை விம்புருவதில்லையோ

ஶுப- = பரமாத்மாவின் ப்ரீதிக்கு ஸாதனமல்லாதசுபபதார்த்தங்களையும்

அஶுப- = அஶுப பதார்த்தங்களையும் விட்டிருப்பவனே

ப(ஹ)க்திமான் = என்னிடத்தில் ப(ஹ)க்தி செய்பவனே

ஸः = அவன்

மே = எனக்கு

ப்ரியः = ப்ரீதி விஷயனானவன்.

(மூ)—ஸமः ஶத்ரௌ ச மித்ரே ச ததா(ஈ) மானாபமானயோः ||
ஶீதோஷ்ணஸுகது:க்கேஷு ஸமः ஸங்க(ஹ)விவர்ஜிதः || 18 ||
துல்யநிந்தாஸ்துதிர்மௌனீ ஸந்துஷ்டோ யேன கேன சித் ||
அனிகேதः ஸ்தி(ஈ)ரமதிः ப(ஹ)க்திமான் மே ப்ரியோ நரः || 19 ||

(ப. உ.) ஸம:, ஸுத்ரௌ, ச, மித்ரே, ச, ததா(யா), மாநாபமாநயோ:| ஸீதோஷ்ணஸுகது:க்கேஷு, ஸம:, ஸங்க(ஹ)விவர்ஜித: || துல்யநிந்தாஸ்துதி:, மௌனீ, ஸந்துஷ்ட:, யேன, கேன, சித் | அனிகேத:, ஸ்தி(யி)ரமதி:, ப(ஹ)க்திமான், மே, ப்ரிய:, நர: ||

ஸுத்ரௌ, ச = பகைவனிடத்திலும்
மித்ரே, ச = ஸ்நேஹிதனிடத்திலும்
ஸம: = அவாளவாளிடமோக்யதையையநுசரித்துக் காணுவதே
ததா(யா) = அப்படியே
மாநாபமாநயோ: = மானமாயினும் அபமானமாயினும்
ஸம: = விகாரமற்றவதே
ஸீத- = ஸீதம்
உஷ்ண- = உஷ்ணம் இவைகளையடைந்தபோதிலும், மற்றும் இவைகளால் உண்டாகும்
ஸுக-து: கேஷு = ஸுகது:க்கங்களையடைந்தபோதிலும்
ஸம: = மன்னமதாழ்மைகளையடையாமல் விகாரமற்றவணையிருக்கிறதே
ஸங்க- = பயன்களில் அன்பை
வர்ஜித: = விட்டவதே
துல்ய நிந்தாஸ்துதி: = பிறரால் துதிக்கப்படினும், நிந்திக்கப்படினும் ஸமமாயிருப்பவதே
மௌனீ = வீண்வார்த்தைகளையாடாமலிருப்பவதே
யேன, கேன, சித் = பரமாத்மாவின் இச்சையினால் அடையப்பட்டயாதொருபொருளிலாகிலும்
ஸந்துஷ்ட: = ஸந்தோஷப்படுபவதே
அனிகேத: = நியதமானஸ்தா(யா)னமற்றவதே
ஸ்தி(யி)ரமதி: = துர்மதங்களைக்கேட்பதினால் அசைவற்ற (த்ருடமான) புத்தியுள்ளவதே
ப(ஹ)க்திமான் = பக்தியுள்ளவதே
ஸ:, நர: = அம்மனிதன்
மே = எனக்கு
ப்ரிய: = ப்ரீதிவிஷயன்.

(மூ)—யே து த(ய)ர்ம்யாம்ருதமித(ஏ)ம் யதோ(யோ)க்தம் பர்யுபாஸதே ||
ஸ்ரத்ததா(யா)ந மத்பரமா:ப(ஹ)க்தாஸ்தேதீவ மே ப்ரியா:||20||

(ப. உ.) யே, து, த(ய)ர்ம்யாம்ருதம், இத(ஏ)ம், யதோ(யோ)க்தம், பர்யுபாஸதே | ஸ்ரத்ததா(யா)ஸ:, மத்பரமா:, ப(ஹ)க்தா:, தே, அதீவ, மே, ப்ரியா: ||

யே, து	= யாரேயாகிலும்	யதா(யா)	= முன் சொல்லப் பட்டவாரு
ஸ்ரத்த(ஹ்) தா(யா)ஸ: (ஸந்த:)	= ஆஸ்திக்ய புத்(வ்ரு)த்தி யுள்ளவர்களாய்	உக்தம்	= சொல்லப் பட்ட
		இத(ஏ)ம்	= இவ்வெல்லா ஸாத(ய)னத்தையும்
மத்பரமா: (ஸந்த:)	= நானே (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே) ஸர்வோத்தமனென்கிறவரான முள்ளவர்களாய்	பர்யுபாஸதே	= நன்றாய் ஆசரிக்கிறார்களோ
		ப(ஹ)க்தா:	= பக்தர்களான
		தே	= அவர்கள்
		மே	= எனக்கு
தர்ம்யாம்ருதம்	= தர்மத்திற்கும் மோக்ஷத்திற்கும் ஸாதனமான	அதீவ	= மிகவும்
		ப்ரியா:	= ப்ரீதி விஷயர்கள்.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்

ஸ்ரத்தாத்ரய விபாகயோகமென்னும்

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதின்மூன்றுவது அத்தியாயம்.

அவதாரணிகை :—முதற் பன்னிரண்டு அத்தியாயங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விஷயங்களின் சுருக்கமே இவ்வத்தியாயத்தில் சொல்லப்படுகிறது. முதல் ஆறு அத்தியாயங்களில் ஆங்காங்கு இறைத்தாற்போல் சொல்லப்பட்டிருக்கும் ஞான ஸாதனங்களையும், இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்ட ஜீவ பரமாத்மாக்களின் ஸ்வரூபத்தையும், ஏழாவது அத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்ட க்ஷேத்ரமெனப்படும் பரமாத்மாவின் வாஸஸ்தானத்தையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் எளிதில் அர்ஜுனனின் புத்தியிற்படுவதற்காகச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறான் :—

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ க்ஷேத்ரம் க்ஷேத்ரஜ்ஞ மேவ ச ||
ஏதத்(ஏ)வேதி(தி)துமிச்சா(ஆ)மி ஜ்ஞானம் ஜ்ஞேயம் ச
கேஶவ || 1 ||

(ப. உ.) ப்ரக்ருதிம், புருஷம், ச; ஏவ, க்ஷேத்ரம், க்ஷேத்ரஜ்ஞம், ஏவ, ச | ஏதத், வேதி(தி)தும், இச்சா(ஆ)மி, ஜ்ஞானம், ஜ்ஞேயம், ச, கேஶவ ||

அர்ஜுனः	= அர்ஜுனன்
உவாச	= வினவுகிறான்.
கேஶவ	= ப்ரஹ்ம ருத்ர நியாமக னென ஸ்ரீ கிருஷ்ண !
ப்ரக்ருதிம்	= ஜட, சேதன ப்ரக்ருதிகளையும்
ச	= மற்றும்
புருஷம், ஏவ	= ஜீவ னென்னும் புருஷனையும்
ச	= மற்றும்
க்ஷேத்ரம்	= பகவதாவாஸஸ்தான மாகிய (ஶரீர ஸ்தான மாகிய) க்ஷேத்ரத்தையும்
க்ஷேத்ரஜ்ஞம், ஏவ	= அந்த க்ஷேத்ரத்தை ஸம்பூர்ணமாய்ப் ப்ரத்யக்ஷீகரித்துக் கொண்டிருக்கும் பரப்ரஹ்மத்தையும்
ச	= மற்றும்
ஜ்ஞானம்	= அந்த ப்ரஹ்ம ஞான ஸாதனத்தையும்
ஜ்ஞேயம், ஏவ	= மோக்ஷத்திற்காக அறியவேண்டிய பரமாத்மாவையும்
ஏதத்	= இவைகளெல்லாவற்றையும் (விவரமாக)
வேதி(தி)தும்	= அறிந்து கொள்வதற்கு
இச்சா(ஆ)மி	= விரும்புகிறேன்

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—இத(உ)ம் ஸரீரம் கௌந்தேய க்ஷேத்ரமித்யபி(ஹி)தீ(ஈ)யதே ||
ஏதத்(ஈ)யோ வேத்தி தம் ப்ராஹு:க்ஷேத்ரஜ்ஞ இதி தத்(ஈ)
வித:(உ:) || 2 ||

(ப. உ.) இத(உ)ம், ஸரீரம், கௌந்தேய, க்ஷேத்ரம், இதி, அபி(ஹி)தி(ஈ)யதே | ஏதத், ய:, வேத்தி, தம், ப்ராஹு:, க்ஷேத்ரஜ்ஞ:, இதி, தத்(ஈ) வித:(உ:) ||

கௌந்தேய	= அர்ஜுன !	பூதங்களே முதலிய ஸகல பதார்த்த ரூபமான க்ஷேத்ரத்தை	
இத(உ)ம்	= ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணங்களினுல் ஸித்தமாயிருக்கும்		
ஸரீரம்	= ஸரீரம் எனின்— "மஹாபூதான்யஹங்கார:" (கீதா. 13-6, 7) ஸ்லோகங்களில் சொல்லப்படும் ஸகல பதார்த்தங்களும்)	ய:	= எவன்
		வேத்தி	= தெரிந்துகொள்கிறானே
		தம்	= அவ்வெல்லாவற்றையும் தெரிந்துகொண்டவனை
க்ஷேத்ரம், இதி அபி(ஹி)தீ(ஈ)யதே	= க்ஷேத்ரமென்று சொல்லப்படுகிறது.	க்ஷேத்ரஜ்ஞ: இதி தத்(ஈ) வித:(உ:)	= க்ஷேத்ரஜ்ஞனென்று அந்த க்ஷேத்ரஜ்ஞனைத் தெரிந்தவர்கள்
ஏதத்	= இந்த மஹா	ப்ராஹு:	= சொல்லுகிறார்கள்.

(கருத்து)—"யஸ்ய ப்ருதி(யி)வீ ஸரீரம்.....யஸ்ய ஆபஸ் ஸரீரம்" இது முதலிய ப்ருஹதாரண்யக ஸ்ருதிகளினுல் பரமாத்மாவின் ஸரீரமென்று சொல்லப்படும் மஹாபூதாதி ஸகல பஞ்சரூபமான க்ஷேத்ரத்தைத்தெரிந்த பரமாத்மாவே க்ஷேத்ரஜ்ஞனென்று ஞானிகள் சொல்லுகிறார்கள்.

(மூ)—க்ஷேத்ரஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்தி (யீ) ஸர்வ-க்ஷேத்ரேஷு பா(ஆ)ரத ||
க்ஷேத்ர-க்ஷேத்ரஜ்ஞயோர் ஜ்ஞானம் யத் தஜ்ஜ்ஞானம் மதம் மம || 3 ||

(ப. உ.) கேஷத்ரஜ்ஞரும், ச, அபி, மாம், வித்(யீ), ஸர்வ-கேஷத்ரேஷு, பா(ஹா)ரத| கேஷத்ர-கேஷத்ரஜ்ஞயோ:, ஞானம், யத், தத், ஜ்ஞானம், மதம், மம ||

பா(ஹா)ரத	= அர்ஜுன !
ஸர்வ-கேஷத்ர, ரேஷு, அபி	= கேஷத்ர ஸப்த வாச்யங்களான மஹா பூதாதி ஸமஸ்தபதார்த் தங்களிலும்
(ஸ்தி[யி]தம்)	= இருக்கும்
கேஷத்ரஜ்ஞம்	= கேஷத்ரத்தை தெரிந்திருக் கும் பரப்ரஹ் மத்தை
மாம், ச (ஏவ)	= என்னையாகவே (நானென்றே)
வித்தி(யீ)	= தெரிந்துகொள்
கேஷத்ர-கேஷத்ரஜ் ஞயோ:	= இந்த பஞ்ச மஹா பூதங் களே முதலிய
கேஷத்ரம்	மற்றும் அந்த கேஷத்ரத்தை அறிந்த பரமாத்மா இவர்களுடைய
ஜ்ஞானம்	= அறிவு
யத்	= யாதுண்டோ
தத், ஜ்ஞானம்	= அந்த அறிவு
மம	= எனக்கு (மோக்ஷ ஸாதன மென்று)
மதம்	= ஸம்மதமானது.

விசாரம் :— “இத(உ)ம் ஸரீரம் கௌந்தேய கேஷத்ரமித்ய பி(ஹி)தீ(யீ)யதே” என்னும் ஸ்லோகத்தில் சொல்லிய ஸரீரமென்னும் கேஷத்ரத்தையே “தத் கேஷத்ரம் யச்ச யாத்(ஈ)ருக் ச யத்(ஈ)விகாரி.....தத் ஸமாஸேன மே ஸ்ருணு” என்னும் ஸ்லோகத்தால் அந்த கேஷத்ரம் யாது? எத்தகையது? அதின் விகாரங்கள் எவை? என்னும் விஷயத்தைச் சொல்லுகிறேன் என்று சொல்லி—“மஹாபூதான்யஹங்கார:” (கீதா. 13-6, 7) இது முதலிய ஸ்லோகங்களில் பஞ்சபூதம் முதலிய ஸகல ப்ரபஞ்சமும் கேஷத்ரமென்று சொல்லியிருப்பதில் கைகால் முதலிய அவயவங்களுடன் கண்டுவரும் ஏழடியுள்ள ஸரீரமே கேஷத்ரமல்ல. இப்படிப்பட்ட பஞ்சமஹாபூதம் முதலிய ஸகல ஜகத்ரூபமான கேஷத்ரத்தை ஜீவன் தெரிந்துகொள்ளமாட்டான். தன்னுடைய ஏழடி தேஹத்தையே தெரிந்துகொள்ளமுடியாமல் வைத்தியர்களின் வீட்டிற்கு அலைந்துகொண்டிருக்கும் ஜீவன் இந்த ஸகல ப்ரபஞ்சத்தை எப்படி

தெரிந்துகொள்வான்? ஆகையால் ஜீவன் கேஷத்ராஜ்ஞனாகமாட்டான். மற்றும் "ஜ்ஞேயம் யத் தத் ப்ரவக்ஷ்யாமி யஜ்ஞாத்வாம்ருதமஸ்னுதே" என்னும் வாக்யத்தால் "ஜ்ஞேயனான கேஷத்ராஜ்ஞனைச் சொல்லுகிறேன்" என்று உறுதிகூறி "அனாதி(தி)மத் பரம் ப்ரஹ்ம" (கீதா. 13-13) என்று "கேஷத்ராஜ்ஞன் பரப்ரஹ்மமே" என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே சொல்லியிருக்கிறான். ஸங்கராசார்யரும் * இந்த ஸ்லோகத்திற்கு "கேஷத்ராஜ்ஞன் பரப்ரஹ்மம்" என்று வ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறார்; என்ற பிறகு கேஷத்ராத்மகசரீரமே ஸகலமான ஜகத்து; அந்த ஸகல ஜகதாத்மகமான கேஷத்ரத்தைத் தெரிந்தவன் பரப்ரஹ்மம் என்று கீதா ஸ்லோகங்களிலும், ஸங்கராசார்யருடைய வ்யாக்யானத்தாலும் ஸித்தமாகிறது. ஆகையால் "கேஷத்ராஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்தி(யி)" என்னும் ஸ்லோகத்திற்கு "கேஷத்ராஜ்ஞனான பரப்ரஹ்மம் நானே (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே)" என்று தெரிந்துகொள்ளென்று அர்த்தமாகிறது.

மற்றும் இந்த அர்த்தம் "பரம் ப்ரஹ்ம பரம் தாம பவித்ரம் பரமம் ப(ஹ)வான்".....".....ஆஹுஸ்த்வாம் ருஷயஸ்ஸர்வே தே(ஏ)வர்ஷிர் நாரத(ஏ)ஸ்ததா(யா)। அஸிதோ தே(ஏ)வலோ வ்யாஸ: ஸ்வயம் சைவ ப்ரவீஷி மே। ஸர்வமேதத்(ந்)ருதம்மன்யே யன்மாம் வதஸி கேஸவ॥" (கீதா. 10-12, 13.) இது முதலிய ஸ்லோகங்களினால் "பரப்ரஹ்மம் நீயே (ஸ்ரீகிருஷ்ணனே) என்று தேவர்ஷிகளான நாரதர் முதலியவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நீயும் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும்) சொல்லுகிறாய். இவ்வெல்லாம் ஸத்யமென்றே தெரிந்துகொள்கிறேன்" என்று சொல்லியிருப்பதினால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே பரப்ரஹ்மமென்று இந்த ஸ்லோகங்களுக்கு அர்த்தம் செய்வது ஸரியானதாதலால், இந்த ஸ்லோகம் கேஷத்ராஜ்ஞனான பரப்ரஹ்மமே ஸ்ரீ கிருஷ்ணனென்று சொல்லுகிறதேயொழிய ஜீவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனென்று சொல்வதில்லை.

---

* "கேஷத்ராஜ்ஞோ வக்ஷ்யமாண: யஸ்ய ஸப்ரபா(ஹா)வஸ்ய கேஷத்ராஜ்ஞஸ்ய பரிஜ்ஞானத் அம்ருதத்வம் ப(ஹ)வதி தம்" "ஜ்ஞேயம் யத் தத்ப்ரவக்ஷ்யாமி" இத்யாதினா ஸவிஸேஷணம் ஸ்வயமேவ வக்ஷ்யதி பகவான்.

அத்வைத மதத்தின்படிக்கே ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஸகுணன், மாயிகன், பொய்யானவன், விசிஷ்டன் ஆதலால் அந்த கிருஷ்ணனுக்கு விசிஷ்டனை, பொய்யான, அல்பஞத்வாதிகுண விசிஷ்டனை ஜீவனுல் ஐக்யம் பொருந்தாமலிருப்பதினுல் இவ்வாக்யம் ஜீவனுக்கு பரமாத்மாவுடன் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன்) ஐக்யத்தைப் போதிப்பதில்லை.

(மூ)—தத் க்ஷேத்ரம் யச்ச யாத்(தீ)ருக் ச யத்(தீ)விகாரி யதஶ்ச யத் ||
ஸ ச யோ யத் ப்ரபா(வா)வஶ்ச தத் ஸமாஸேன மே ஶ்ருணு
|| 4 ||

ரு(ஷி)ஷிபி(பி)ர்ப(ஹ)ஹு⁻தா(தா) கீ(தீ)தம் ச(ஹ)ந்தோ(தோ)
பி(பி)ர்விவிதை:(தை:) ப்ருத(த)க் ||
ப்ரஹ்மஸூ⁻த்ரபதை(தை)ஶ்சைவ ஹேதுமத்(தீ)பி(பி)ர்
விநிஶ்சிதம் || 5 ||

(ப. உ.) தத், க்ஷேத்ரம், யத், ச, யாத்(தீ)ருக், ச, யத்(தீ)விகாரி, யத:, ச, யத் | ஸ:, ச, ய:, யத்ப்ரபா(வா)வ:, ச, தத், ஸமாஸேன, மே, ஶ்ருணு || ரு(ஷி)ஷிபி:(பி:), ப(ஹ)ஹு⁻தா(தா), கீ(தீ)தம், ச(ஹ)ந்தோ(தோ)பி:(பி:), விவிதை:(தை:), ப்ருத(த)க் | ப்ரஹ்மஸூ⁻த்ரபதை:(தை:), ச, ஏவ, ஹேதுமத்(தீ)பி:(பி:), விநிஶ்சிதம் ||

தத்	= முன் ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட	யத:	= எவனுல்
க்ஷேத்ரம்	= க்ஷேத்ரம்	யத்	= வ்யாபாரத்தையுடையது? (ப்ரவர்த்திப்பது?)
யத்	= யாது. (அதின் ஸ்வரூபம் யாது?)	ச	= மற்றும்
ச	= மற்றும்	ஸ:	= அந்த ப்ரவர்த்தகனை புருஷன்
யாத்(தீ)ருக்	= எத்தகையது?	ய:	= எவன்?
ச	= மற்றும்	ச	= மற்றும்
யத்(தீ)விகாரி	= எதின் விகாரம் (அந்த க்ஷேத்ரத்திற்கு உபாதான காரணம் யாது?)	யத்-	= எப்படிப்பட்ட
		ப்ரபா(வா)வ:	= ஸாமர்த்யமுடையவன்.
	= மற்றும்	யத்	= எந்த க்ஷேத்ராதிகளின் ஸ்வரூபம்

ருஷி(ஸீ) பி:(ஹி:) = ருஷிகளால் (மன்வாதிஸ்ம்ருதி)
பஹு(ஊ)னா தா(யா) = பலவா [களில்) ருக
கீ(ஈ)தம் = சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ
விவிதை: (யை:) = பற்பல விதங்களான
ச(ஹ)ந் தோ பி:(ஹி:) = வேதங்களினால்
ப்ருத(ய)க் (ஏவ) = தனித்தனியாகவே
(கீ[ஈ]தம்) = சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ
வைதுமத் (தி)பி:(ஹி:) = யுக்திகளுடன் கூடிய (யுக்திகளைச் சொல்லும்)
ப்ரஹ்ம ஸ்ரோத்ர பதை: (ஸை:), ச (ப்ருத[ய]க்) = ப்ரஹ்மஸ்ரோத்ர பதங்களினாலும்
விநிஶ்சிதம் = நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ
மே (ஸகாஶாத்) = என்னால்
ஸமாஸேன (வக்ஷ்யமாணம்) = சுருக்கமாகச் சொல்லப்போகும்
தத் = அந்த க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்வரூபத்தை
ஶ்ருணு = கேள். (கேட்டு அதை நம்பு.)

அவதாரணிகை :—ஶரீர ஶப்தத்தால் சொல்லப்படும் க்ஷேத்ரம் யாது? எத்தகையது? என்னும் கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்கிறான் :—

(மூ)—மஹா பூ(ஊ)தான்யஹங்காரோ பு(பூ)த்தி(யீ) ரவ்யக்தமேவ ச ||
இந்த்ரியாணி த(தா) ஶைகம் ச பஞ்ச சேந்த்ரிய-கோ(கோ)சரா: || 6 ||
இச்சா(ச்சா)த்(த்)வேஷஸ்ஸு(பூ)க(வ)ம் து: (து:)க(வ)ம் ஸங்கா(காஸ்)தஶ்-சேதனா த்(னா)ருதி: ||
ஏதத் க்ஷேத்ரம் ஸமாஸேன ஸவிகாரமுதா(தா)ஹ்ருதம் || 7 ||

(ப. உ.) மஹாபூ(தூ)தானி, அஹங்கார:, புத்தி(யீ:), அவ்யக்தம், ஏவ, ச | இந்த்ரியாணி, த(தா)ஶ, ஏகம், ச, பஞ்ச, ச, இந்த்ரியகோசரா: || இச்சா(ச்சா), த்(த்)வேஷ:, ஸுக(வ)ம், து:(து:)க(வ)ம், ஸங்கா(காஸ்)த:, சேதனா, த்(னா)ருதி: | ஏதத், க்ஷேத்ரம், ஸமாஸேன, ஸவிகாரம், உதா(தா)ஹ்ருதம் ||

மஹாபூ(ஹ-பூ)தானி = ப்ருதிவீ, ஜலம், அக்னி, காற்று, ஆகாயம் முதலிய பஞ்ச பூதங்கள்

அஹங்காரः = அஹங்கார தத்வம்

புத்தिः(யீः) = புத்தி தத்வம்

ச = மற்றும்

அவ்யக்தம் = ப்ரக்ருதி தத்வம்

த(ஊ)ச = பத்து

ச = மற்றும்

ஏகம் = ஒன்று (எண்ணின் பதினொன்று)

இந்த்ரியாணி = (க்ராணம், ரஸனம், சக்ஷுர், ஸ்ப்ரோத்ரம், த்வக், வாக், பாணி, பாத, பாயு, உபஸ்த(ய)ம், மனஸ் என்கிற) இந்த்ரியங்கள்

ச = மற்றும்

இந்த்ரிய- = இந்த்ரியங்களுக்கு

கோ(சோ)சராः = விஷயங்களான

பஞ்ச = கந்தம், ரஸம், ரூபம், ஸ்பர்சம், சப்தம், என்னும் ஐந்து

இச்சா(ஏ) = விருப்பம்

த்(தீ)வேஷः = பகை

ஸுக(வ)ம் = ஸுகம்

துः(ஊः)க(வ)ம் = துःக்கம்

ஸங்காத(காயः) = சரீரம்

சேதனா = மனதின் செய்கை

த்(தி)ருதिः = தைர்யம்

இதி = இவ்வாறு

ஏதத் = இந்த பூர்வோக்தமான (முன் சொல்லப்பட்ட)

ஸவிகாரம் = மாறுதலுடன் கூடிய

க்ஷேத்ரம் = க்ஷேத்ரமானது

ஸமாஸேன = சுருக்கமாக

உதா(ஊ)ஹ்ருதம் = உரைக்கப்பட்டது.

அவதாரணிகை :—பரப்ரஹ்மமான க்ஷேத்ரஜ்ஞனை "ஜ்ஞேயம் யத் தத் ப்ரவக்ஷ்யாமி" (13-13) என்னும் ச்லோகத்திலுல் சொல்வதற்காக பரப்ரஹ்ம ஞானத்திற்கு ஸாதனங்களான தர்மங்களை ஐந்து ச்லோகங்களிலுல் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—அமானித்வ-மத(ஊ)ம்பி(ஹி)த்வமஹிம்ஸா க்ஷாந்திரார்ஜவம் ॥ ஆசார்யோபாஸனம் சௌசம் ஸ்தை(ஏ)ர்ய மாத்மவினிக்(நி)ரஹः ॥ 8 ॥

(ப. உ.) அமானித்வம், அத(ஊ)ம்பி(ஹி)த்வம், அஹிம்ஸா, க்ஷாந்திः, ஆர்ஜவம் । ஆசார்யோபாஸனம், சௌசம், ஸ்தை(ஏ)ர்யம், ஆத்ம-விநிக்(நி)ரஹः ॥

அமானித்வம் = தன்னைத் துதித்துக் கொள்ளாமை
அதம்பித்வம் = தான் தாழ்ந்தவனென்று நினைத்திருந்து தன்னிடமில்லாத பெருமையைக் காட்டாமலிருக்கை
அஹிம்ஸா = பிறரைத் துன்புறுத்தாமை
க்ஷாந்தி: = பொறுமை
ஆர்ஜவம் = மனோவாக்காயகர்மங்களில் ஸ்தை(யை)ர்யம் = பயாதிகளால் தன்னுடையதர்மங்களை விடாமல் ஸ்திரமாயிருக்கை
ஆசார்யோபாஸனம் = ஆசார்யரை (குருவை) சேவிப்பது
சௌசம் = பாஹ்யாப்யந்தர சுத்தி
ஆத்மவிநிக்ரஹ: = மனதின் அடக்கம்.

(மூ)—இந்த்ரியார்த்தே(யே)ஷ்வ வைராக்(கீ)யமனஹங்கார ஏவ ச ||
ஜன்மம்ருத்யு ஜரா வ்யாதி(யி) து:(கூ:)க(வ) தோ(தோ)ஷானு
த(தை)ர்சனம் || 9 ||

(ப. உ.) இந்த்ரியார்த்தே(யே)ஷு, வைராக்(கீ)யம், அனஹங்கார:, ஏவ, ச | ஜன்ம-ம்ருத்யு-ஜரா-வ்யாதி(யி)-து:(கூ:)க(வ)-தோ(தோ)ஷானு த(தை)ர்சனம் ||

இந்த்ரியார்த்தே(யே)ஷு = ரூபரஸகந்தாதி விஷயங்களில்
வைராக்(கீ)யம் = வெறுப்பு
ச = மற்றும்
அனஹங்கார: = தன்னிடமில்லாத குணங்கள் தன்னிடமுண்டென்னும் மோஹமின்மை
ஏவ = மற்றும்
ஜன்ம- = பிறப்பு
ம்ருத்யு- = இறப்பு
ஜரா- = மூப்பு
வ்யாதி(யி)- = வ்யாதி இவைகளில்
து:(கூ:)க(வ)- = துக்கத்தையும்
தோ(தோ)ஷ- = தோஷத்தையும்
அனு த(தை)ர்சனம் = காண்பது (இவைகள் துக்கங்களைத் தரக்கூடியவை. மற்றும் துஷ்டமானவைகளென்றறிதல்)

(மூ)—அஸக்திரனபி(ஷ்)ஷ்வங்க:(ஷ்:) புத்ரதா(தா)ரக்(கீ)ருஹாதி(தி)ஷ்வ ||
நித்யம் ச ஸமசித்ததத்வமிஷ்டானிஷ்டோபபத்திஷ்வ || 10 ||

(ப. உ.) அஸக்தி:, அனபி(ஹி)ஷ்வங்க:(ம:), புத்ர-தா(ஆ)ர-க்(கீ)ருஹாதி(தி)ஷு | நித்யம், ச, ஸமசித்ததத்வம், இஷ்டாநிஷ்டோபபத்திஷு ||

புத்ர- = மக்கள்
தா(ஆ)ர- = மனைவி
க்(கீ)ருஹ- = வீடு
ஆதி(தி)ஷு = இது முதலிய வைகளில்
அஸக்தி: = இவர்கள் நம்மவர்க ளென்னும் நட்பின்மை
அனபி(ஹி)ஷ்வங்க:(ம:) = புத்ராதிகளுக்குண்டாகும் ஸ்நேக துர்க்கண்டதான் ஸ்நேகதுர்கமடையாமை
ச = மற்றும்
நித்யம் = எப்பொழுதும்
இஷ்டாநிஷ்டோபபத்திஷு = இஷ்டம் நேரிடினும் அனிஷ்டம் நேரிடினும்
ஸமசித்ததத்வம் = ஒரே விதமான மனோதிடருக்கை.

(மூ)—மயி சானன்ய யோகே(கே)ன பக்திரவ்யபி(ஹி)சாரிணீ ||
விவிக்த தே(தே)ஶஸேவித்வமரதிர்ஜன ஸம்ஸதி(தி) || 11 ||

(ப. உ.) மயி, ச, அனன்யயோகே(கே)ன, பக்தி:, அவ்யபி(ஹி)சாரிணீ| விவிக்த-தே(தே)ஶ-ஸேவித்வம், அரதி:, ஜனஸம்ஸதி ||

ச = மற்றும்
மயி = என்னுள் (ஸ்ரீகிருஷ்ணனில்)
அனன்ய யோகே(கே)ன = பரமாத்மாவைவிடபின்னரான சிவன் முதலிய வர்களை முக்ய மென்று கிரஹிக்காமலிருப்பதால்
அவ்ய பி(ஹி) சாரிணீ = வ்யபி(ஹி) சரித மாகாத (தவறுத)
பக்தி: = பக்திசெய்தல்
விவிக்த- = அயோக்யஜனங்களற்ற
தே(தே)ஶ ஸேவித் வம் = தேஶத்தி லிருக்கை
ஜன- = அயோக்ய ஜனர்களின்
ஸம்ஸதி(தி) = கோஷ்டியில்
அரதி: = ஆஸக்தியின்மை.

(மூ)—அத்(யே)யாத்மஜ்ஞான நித்யத்வம் தத்வஜ்ஞானர்த்த(ஶ)த(தே)ர்ஶனம் ||
ஏதஜ்ஜ்ஞானமிதி ப்ரோக்தமஜ்ஞானம் யத(தே)தோன்யதா(தா)
|| 12 ||

(ப. உ.) அத்(யே)யாத்ம-ஜ்ஞான-நித்யத்வம், தத்வஜ்ஞானர்த்தத(தே)ர்ஶனம் | ஏதத், ஜ்ஞானம், இதி, ப்ரோக்தம், அஜ்ஞானம், யத், அத:, அன்யதா(தா) ||

அத்(ஶீ)யாத்மஜ்ஞானநித்யத்வம் = பரமாத்ம விஷயகமான ஞானத்தில் நிலை பெற்றிருத்தல்

தத்வஜ்ஞானார்த்தம் = பகவத்தத்வாபரோக்ஷத்திற்காக

தர்ஶனம் = விசாரம்

ஏதத் = (அமானித்வம் முதலிய) இவைகளெல்லாம்

ஜ்ஞானம், இதி = ஞான ஸாதனமென்று

ப்ரோக்தம் = சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அத: = இவற்றைக்காட்டிலும்

அன்யதா(ஶ) = வேறானது

யத் = யாதுண்டோ

தத் = அது

அஜ்ஞானம் = ஞானத்திற்கு ஸாதனமல்லாதது

இதி = என்று

ப்ரோக்தம் = சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அவதரணிகை :—க்ஷேத்ரத்தைச் சொல்லி, க்ஷேத்ரஜ்ஞனின் ஞானத்திற்கு ஸாதனத்தையும் சொல்லி "க்ஷேத்ரஜ்ஞன் யார்? அவனிடப்ரபாவம் யாது?" என்னும் விஞக்களுக்கு "க்ஷேத்ரஜ்ஞன் பரப்ரஹ்மமே" என்று பதிலளிக்கிறான்:—

(மூ)—ஜ்ஞேயம் யத் தத் ப்ரவக்ஷ்யாமி யஜ்ஞாத்வாம்ருதமஶ்னுதே ||
அனாதி(தி)மத் பரம் ப்ரஹ்ம ந ஸத் தன்னாஸது(ச்)யதே|| 13 ||

(ப. உ.) ஜ்ஞேயம், யத், தத், ப்ரவக்ஷ்யாமி, யத், ஜ்ஞாத்வா, அம்ருதம், அஶ்னுதே | அனாதி(தி)மத், பரம், ப்ரஹ்ம, ந, ஸத், தத், ந, அஸத், உச்யதே ||

யத் = எந்த க்ஷேத்ரஜ்ஞனை

ஜ்ஞாத்வா = தெரிந்து கொண்டு

அம்ருதம் = மோக்ஷத்தை

அஶ்னுதே = அடைகிறானே

யத் = எந்த க்ஷேத்ரஜ்ஞன்

ஜ்ஞேயம் = மோக்ஷத்திற்காக தெரிந்து கொள்வதற்கு ஆவஶ்யகமான வனே

தத் = அந்த க்ஷேத்ரஜ்ஞனை

ப்ரவக்ஷ்யாமி = ஸரியாகச் சொல்லுகிறேன்.

தத் = அந்த க்ஷேத்ரஜ்ஞன்

பரம், ப்ரஹ்ம = பரப்ரஹ்மமே.

அனாதி(தி)மத் = உற்பத்தியுள்ளபராக்ருதங்களானதேஹேந்

த்ரிய கர்மாதி களை யற்றது.

ரு, ஸத் = சூர் தங்களான (கண் ணுக்குக் காணப் படும்) ப்ருதிவீ, ஜலம், தேஜஸ்ஸுகளை விட விலக்ஷண மானது.

ரு, அஸத் = ஆ சூர் த் த ங் களான (கண் ணுக்கு காணப் படாத) வாயுவு ஆகாயங்களை விட விலக்ஷண மானது

இதி உச்யதே = என்று சொல்லப் படுகிறது.

(மூ)—ஸர்வத: பாணிபாத(உ)ம் தத் ஸர்வதோக்ஷி சிரோமுக(வ)ம் ||
ஸர்வதச்ச்ருதிமல்லோகே ஸர்வமாவ்ருத்ய திஷ்டதி || 14 ||

(ப. உ.) ஸர்வத:, பாணி-பாத(உ)ம், தத், ஸர்வத:, அக்ஷி-சிரோ-முக(வ)ம் | ஸர்வத:, ச்ருதிமத், லோகே, ஸர்வம், ஆவ்ருத்ய, திஷ்டதி ||

தத் = அந்த ப்ரஹ்மம்

ஸர்வத: = எல்லா விடங்களிலும்

பாணிபாத(உ)ம் = கைகால் களுடையது.

ஸர்வத: = எல்லா விடங்களிலும்

அக்ஷி- = கண்

சிர:- = சிரஸ்ஸு

முக(வ)ம் = முகம் இவைகளையுடையது.

ஸர்வத: = எல்லாவிடங்களிலும்

ச்ருதிமத் = காதுகளுடையது.

லோகே = உலகத்தில்

ஸர்வம் = எல்லாப் பொருள்களையும்

ஆவ்ருத்ய = உள்ளும் வெளியிலும் வ்யாபித்துக் கொண்டு

திஷ்டதி = இருக்கிறது.

(கருத்து) :—பின்னல் சொல்லிக்கொள்ளப்பட்ட ஜ்ஞேயன் = பரப்ரஹ்மம் தேச கால குணங்களிலும் நிரூப சரித வ்யாப்தியுள்ளது; எல்லாவற்றையு மறிந்தது.

(மூ)—ஸர்வேந்த்ரியகுணபா(ஹா)ஸம் ஸர்வேந்த்ரியவிவர்ஜிதம் ||
அஸக்தம் ஸர்வப்(ஹீ)ருச்சைவ நிர்குணம் குணபோ(ஹோ)க்த்ரு
ச || 15 ||

(ப. உ.) ஸர்வேந்த்ரிய-கு(ஹ்ரு)ண-பா(ஹா)ஸம், ஸர்வேந்த்ரிய-விவர்ஜிதம் | அஸக்தம், ஸர்வப்(ஹீ)ருத், ச, ஏவ, நிர்கு(ஹ்ரு)ணம், கு(ஹ்ரு)ணபோ(ஹோ)க்த்ரு, ச ||

ஸர்வ- = ஸகலமான
இந்த்ரிய- = இந்த்ரியங்கள்
குண- = ஸத்தம் முதலிய குணங்கள்
அவபா(ஹா)ஸம் } = ப்ரகாஸகமானது.
ஸர்வ- = ஸகலமான
இந்த்ரிய- = ப்ராக்ருதேந்த்ரியங்களை
வர்ஜிதம் = அற்றது.
அஸக்தம் = புண்ய பாபங்களின் ஸம்பந்தமற்றது.

ச = மற்றும்
ஸர்வ- = எல்லா வற்றையும்
ப்(ஹீ)ருத் = தரிப்பது.
ஏவ = மற்றும்
*நிர்குண(மூ)ணம் } = ஸத்வராஜஸ் தமோகுணங்களையற்றது.
ச = மற்றும்
குண(மூ)ணபோ(ஹோ)க்த்ரு } = ஆனந்தாதி கல்யாணகுணங்களையனுபவித்துக்கொண்டிருப்பது.

(மூ)—ப(வ)ஹிரந்தஶ்ச பூ(ஹ)தாணுமசரம் சரமேவ ச ||
ஸூக்ஷ்மத்வாத் ததத(ஏ)விஜ்ஞேயம் தூ(ஊ)ரஸ்த(ஏ)ம் சாந்திகே ச தத் || 16 ||

(ப. உ.) ப(வ)ஹிः, அந்தः, ச, பூ(ஹ)தாணும், அசரம், சரம், ஏவ, ச | ஸூக்ஷ்மத்வாத், தத், அவிஜ்ஞேயம், தூ(ஊ)ரஸ்த(ஏ)ம், ச, அந்திகே, ச, தத் ||

தத் = அந்த பரப்ரஹ்மம்
பூ(ஹ)தாணும் } = ப்ராணிகளிடத்திலும்
ப(வ)ஹிः = வெளியிலும்
அந்தः, ச = உள்ளும்
(திஷ்டதி) = இருக்கின்றது.
அசரம் = தன்னிடஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணங்களால் எப்பொழுதும் அசையாமல் இருப்பது. (எப்பொழுதும் குணபூர்ணமானது.)
சரம், ஏவ = ஸகல தேசங்களிலும் ஸஞ்சரிப்பதே.
ச = மற்றும்
ஸூக்ஷ்மத்வாத் } = ஸூக்ஷ்மமாதலால்
தத் = அந்தப்ரஹ்மம்
அவிஜ்ஞேயம் = ஸாதாரண ஜனங்களால் ப்ராக்ருதங்களான சக்ஷுராதிகளால்

* ஸங்கராசார்யரும் தம்மிட பாஷ்யத்தில் இவ்வாறே வ்யாக்யானம் செய்திருப்பதால் இப்பதத்திற்கு பரமாத்மா நிர்குணன் = ஸகலதர்மராஹிதன் என்று அத்வைதிகள் அர்த்தம் செய்வது அஸங்கதமாகும்.

தரித்து கொள்வதற்கு முடியாதது.	
ச = மற்றும்	
தத் = அந்த ப்ரஹ்மம் (வ்யாப்தமாத	துர(ஹ)ஸ்த(ய)ம் = துரத்தி விருப்பது. ச = மற்றும் அந்திகே = ஸமீபத்தில் ஸ்தி(யி)தம் = இருப்பது.

(மூ)—அவிப(ஹ)க்தம் ச பூ(ஹ)தேஷு விப(ஹ)க்தமிவ ச ஸ்தி(யி)தம் ||

பூ(ஹ)தப(ஹ)ர்த்ரு ச தஜ்ஜ்ஞேயம் க்(ஸ்)ரஸிஷ்ணு ப்ரப(ஹ)விஷ்ணு ச || 17 ||

(ப. உ.) அவிப(ஹ)க்தம், ச, பூ(ஹ)தேஷு, விப(ஹ)க்தம், இவ, ச, ஸ்தி(யி)தம், பூ(ஹ)தப(ஹ)ர்த்ரு, ச, தத், ஜ்ஞேயம், க்ரஸிஷ்ணு, ப்ரப(ஹ)விஷ்ணு, ச ||

தத் = அந்த ப்ரஹ்மம்	வேருருபங்களையுடையதென்றுதோன்றுவது)
பூ(ஹ)தேஷு = வெவ்வேறான ப்ராணிகளில்	
அவிப(ஹ)க்தம், ச = வெவ்வேறாகாமலே (ஒன்றுகவே) இருப்பினும் (ஸகல ப்ராணிகளிலும் அவைகளுக்கு நியாயகமாய் ஒன்றுகவே யிருப்பினும்)	ச = மற்றும் பூ(ஹ)தப(ஹ)ர்த்ரு = ப்ராணிகளை தரிப்பது, ரக்ஷிப்பது. ச = மற்றும் க்(ஸ்)ரஸிஷ்ணு = (ப்ரளய காலத்தில் எல்லாவற்றையும்) பக்ஷிப்பது (நசிக்கச் செய்வது). ச = மற்றும் ப்ரப(ஹ)விஷ்ணு = (ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் எல்லாவற்றையும்) ஸ்ருஷ்டிப்பது
விப(ஹ)க்தம், இவ, ஸ்தி(யி)தம் = வெவ்வேறானதைப்போல்இருப்பது. (அந்தந்த பதார்த்தங்களில் நியாமகங்களாயிருக்கும் பரமாத்மாவின்ரூபங்களுக்கு பேதமில்லாவிடினும் அஜ்ஞானிகளுக்கு வெவ்வ	(இதி) = என்று ஜ்ஞேயம் = அறியப்படத்தகுந்தது.

(மூ)—ஜ்யோதிஷாமபி தத் ஜ்யோதிஸ்தமஸ: பரமுச்யதே ||
ஜ்ஞானம் ஜ்ஞேயம் ஜ்ஞானக(ம்)ம்யம் ஹ்ருதி(தி) ஸர்வஸ்ய
விஷ்டிதம் || 18 ||

(ப. உ.) ஜ்யோதிஷாம், அபி, தத், ஜ்யோதி:. தமஸ:, பரம், உச்யதே| ஜ்ஞானம், ஜ்ஞேயம், ஜ்ஞானக(ம்)ம்யம், ஹ்ருதி(தி), ஸர்வஸ்ய, விஷ்டிதம் ||

தத் = அந்த ப்ரஹ்மம்
ஜ்யோதி ஷாம், அபி } = ஸூர்யாதிகளுக்கும்
ஜ்யோதி: = ப்ரகாசன சக்தியைக் கொடுப்பது.
தமஸ: = ஸத்வராஜஸ் தமோகுணத்மகமான ப்ரக்ருதி, ம்ருத்யு அஜ்ஞானம் இவைகளை
பரம் = மீரியிருப்பது (ஸத்வராஜஸ் தமோகுணத்மகமான ப்ரக்ருதியிலல் கட்டுப்படாதது)
(இதி) = என்று
உச்யதே = ஸ்ருத்யாதிகளில் சொல்லப்படுகிறது.
ஜ்ஞானம் = ப்ரகாசரூபமானது.
ஜ்ஞேயம் = தன்னாலேயே அறியப்படத்தகுந்தது. (ஸ்வப்ரகாசம்.)
ஞான- = அபேராக்ஷஞானத்தால்
க(ம்)ம்யம் = மோக்ஷத்தில் அடைவதற்கு யோக்யமானது.
ஸர்வஸ்ய = எல்லா ப்ராணிகளின்
ஹ்ருதி(தி) = ஹ்ருதயத்தில்
விஷ்டிதம் = நியாமகமாயிருப்பது.

(மூ)—இதி க்ஷேத்ரம் ததா(யா) ஜ்ஞானம் ஜ்ஞேயம் சோக்தம் ஸமாஸத: ||
மத்(ஜ்)ப(ஹ)க்த ஏதத் விஜ்ஞாய மத்(ஜ்)பா(ஹா)வாயோபபத்
(ஜ்)யதே || 19 ||

(ப. உ.) இதி, க்ஷேத்ரம், ததா(யா), ஜ்ஞானம், ஜ்ஞேயம், ச, உக்தம், ஸமாஸத: | மத்(ஜ்)ப(ஹ)க்த:, ஏதத், விஜ்ஞாய, மத்(ஜ்)பா(ஹா)வாய, உபபத்(ஜ்)யதே ||

இதி = இவ்வாறு
க்ஷேத்ரம் = க்ஷேத்ரமானது
உக்தம் = [மஹாபூ(ஹ-வி)தானி' இது முதலிய இரண்டு ஸ்லோகங்களி

னல்] சொல்லப் பட்டது.

தத(ஶ)ா = மற்றும்

ஜ்ஞானம் = ஞான ஸாதனமும்

உக்தம் = ('அமானித்வம்' இது முதலிய முன் ஸ்லோகங்களினால்) சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ச = மற்றும்

ஜ்ஞேயம் = மோக்ஷத்திற்காகத் தெரிந்து கொள்வதற்கு யோக்யனான பரமாத்மா (பரப்ரஹ்மம்)

ஸமாஸத: = (எல்லா வற்றையும் சொல்வதற்கு முடிவதால்) சுருக்கமாக

உக்தம் = ('ஜ்ஞேயம் யத்தத்ப்ரவக்ஷ்யாமி' இது முதலிய ஸ்லோகங்களினால்) சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்.

ஏதத் = இவைகளை

மத்- = என்னிட

ப(ஹ)க்த: = பக்தன்

விஜ்ஞாய = தெரிந்து கொண்டு

மத்(ஜ்)பா(ஹா)வாய [மயி பா(ஹ)வ:மத்பாவ:] = என்னிடத்திலேயே இருப்பதற்கு (ஸாயுஜ்ய மோக்ஷத்தையடைவதற்கு)

உபபத்(ஜ்)யதே = தகுந்தவனாகிறான்.

(மூ)—ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ வித்யனாதீ(ஈ) உபா(ஹா)வபி ||
விகாராம்ஶ்ச கு(ஶ)ணாம்ஶ்சைவ வித்தி(யி) ப்ரக்ருதிஸம்ப(ஹ)வான் || 20 ||

(ப. உ.) ப்ரக்ருதிம், புருஷம், ச, ஏவ, வித்தி(யி), அனாதீ(ஈ), உபௌ(ஹௌ), அபி, | விகாரான், ச, கு(ஶ)ணான், ச, ஏவ, வித்தி(யி), ப்ரக்ருதி ஸம்ப(ஹ)வான் ||

ப்ரக்ருதிம் = இருபத்தைந்து தத்வஸ்வரூபமான ப்ரக்ருதி, மற்றும் ததபிமானியாகிய மஹாலக்ஷ்மி

புருஷம் = பரமாத்மா, ஜீவன் என்னும் இப்புருஷர்கள்

உபௌ(ஹௌ), அபி = இவ்விரு வகையான ப்ரக்ருதி புருஷர்களையும்

அனாதி(ஈ) ஏவ = அனாதியாயிருப்பவர்களென்றே (உற்பத்தியற்றவர்களென்றே)

வித்தி(யி) = அறி.
ச = மற்றும்
விகாரான் = இச்சைமுதலிய விக்ருத(மாருத லை டந் த) பதார்த்தங்களை யும்
ச = மற்றும்

கு(ஶ)ணன் = ஸத்வராஜஸ் தமோகுணங் களையும்
ப்ரக்ருதி-ஸம்ப(ஹ)வான் } = ப்ரக்ருதியிலுல் பிறந் தவைக ளாகவே
வித்தி(யி) = அறி.

(மூ)—கார்யகாரண கர்த்ருத்வே ஹேது: ப்ரக்ருதிருச்யதே ||
புருஷஸ்ஸுக(வ) து:(ஃ)கா(வா)னம் போ(ஹோ)க்த்ருத்வே ஹேதுருச்யதே || 21 ||

(ப. உ.) கார்ய-காரண-கர்த்ருத்வே, ஹேது:, ப்ரக்ருதி:, உச்யதே | புருஷ:, ஸுக-து:க்கானம், போ(ஹோ)க்ருத்வே, ஹேது:, உச்யதே ||

ப்ரக்ருதி: = ப்ரக்ருதியானது
கார்ய- = ஜீவனின் தேதஹம்
காரண- = இந்த்ரியங்கள்
கர்த்ருத்வே = இவைகளை பிறப்பிப்பதில்
ஹேது: = காரணம்
(இதி) = என்று
உச்யதே = சொல்லப்படுகிறது.

புருஷ: = பரமாத்மா
ஸுக து:க்காணம் } = (ஜீவனின்)ஸுக துக்கங்களின்
போ(ஹோ)க்த்ருத்வே } = அநுபவத்தில்
ஹேது: = காரணன்
(இதி) = என்று
உச்யதே = சொல்லப்படுகிறான்.

(மூ)—புருஷ: ப்ரக்ருதிஸ்தோ(ஶ்ரீ) ஹி பு(ஶ)ங்க்தே ப்ரக்ருதி ஜான் கு(ஶ)ணன் ||
காரணம் கு(ஶ)ணஸங்கோ(ஶா)ஸ்ய ஸத(ஃ)ஸத்(ஸ்)யோனி ஜன்மஸு || 22 ||

(ப. உ.) புருஷ:, ப்ரக்ருதிஸ்த:(ஶ:), ஹி, பு(ஶ)ங்க்தே, ப்ரக்ருதிஜான், கு(ஶ)ணன் | காரணம், கு(ஶ)ணஸங்க:(ஶ:), அஸ்ய, ஸத(ஃ)ஸத்(ஸ்) யோனி, ஜன்மஸு ||

ப்ரக்ருதி ஸ்த:(ஶ) } = ப்ரக்ருத்யாத் மகமான சரீரத் திலிருக்கும்
புருஷ: = ஜீவன்
ப்ரக்ருதி ஜான் } = ப்ரக்ருதியால் பிறந்த
கு(ஶ)ணன் } = ஸுகது:க்காதிகளை
பு(ஶ)ங் க்தே } = உண்ணுது (அநுபவிக்கிறான்)
(இதி) = என்பது
ஹி = எல்லாருக்கும்

அனுபவ ஸித்த மானது.

அஸ்ய = இந்த ஜீவனுக்கு
ஸத்- = உத்தமமான
அஸத்- = நீசமான
யோனி = ஜாதிகளில்
ஜன்மஸு = பிறப்பதில்
கு(மூ)ணு- = ஸுகாதிகளில் (செய்யும்)
ஸங்க: = நேஹமே
காரணம் = காரணமானது.

கருத்து:—ஸுகத்திலும், பார்யா புத்ராதிகளிடத்திலும் நேஹம்செய்து அவர்களை அடைவதற்காகப் பலவகைகளான துஷ்டாதுஷ்ட கர்மங்களைச் செய்வதினால் கெட்ட யோனியிலும் நல்ல யோனியிலும் ஜன்மமுண்டாகிறது.

அவதாரணிகை :—ஜீவனைப்போல் பரமாத்மாவும் ப்ரக்ருத்யாத்மகமான சரீரத்திலிருந்தபோதிலும் மஹாசக்தியுடையவராலும் ஸ்வதந்த்ர சேதனராலும் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தங்களாகிய ஸுகதுஃக்காதிகளை அனுபவிப்பவனல்ல. ஜீவனின் வ்யாபாரங்களைப் பார்த்துக்கொண்டும் அவைகளை அனுமோதித்துக் கொண்டும் அவனை ரக்ஷிப்பவனாயிருக்கிறானென்று சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—உபத்(ஜ்)ரஷ்டானுமந்தா ச ப(ஹ)ர்தா போ(ஹோ)க்தா மஹேச்வர: ||

பரமாத்மேதி சாப்யுக்தோ தே(தே)ஹேஸ்மின் புருஷ: பர: || 23 ||

(ப. உ.) உபத்(ஜ்)ரஷ்டா, அனுமந்தா, ச, ப(ஹ)ர்தா, போ(ஹோ)க்தா, மஹேச்வர: | பரமாத்மா, இதி, ச, அபி, உக்த:, தே(தே)ஹே, அஸ்மின், புருஷ:, பர: ||

அஸ்மின் = இந்த
தே(தே)ஹே = சரீரத்தில்
[ஸ்தி(யி)த:] = இருக்கும்
பர: = ஜீவனிடமிருந்து வேறான
புருஷ: = பரமாத்மா
உபத்(ஜ்)ரஷ்டா = ஜீவன் செய்யும் வ்யாபாரங்களைக் காண்பவன்.
ச = மற்றும்
அனுமந்தா = ஸகல வ்யாபாரங்களையும் அனுமோதிப்பவன்
ப(ஹ)ர்தா = ஸகல ஜகத்தையும் தரித்தவன் போஷிப்பவன்.
போக்தா = ஸகல கர்மபலங்களின் ஸாரத்தையும் புஜிப்பவன்.
ச = மற்றும்
மஹேச்வர: = ஸம்பூர்ணசக்தியுடையவனுமான

லால் மஹாஸ்வாமி இதி உக்த: = என்று ஸ்ருதி முதலிய வைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்.

பரமாத்மா இதி, அபி } = பரமசேதனன் என்றும் உக்த: = ஸ்ருதி முதலிய வைகளில் சொல்லப்பட்டவன்.

(மூ)—ய ஏனம் வேத்தி புருஷம் ப்ரக்ருதிம் ச கு(ஂ)ணைஸ்ஸஹ ||
ஸர்வதா(யா) வர்தமானேபி ந ஸ பூ(ஊ)யோபி(ஹி) ஜாயதே
|| 24 ||

(ப. உ.) யः, ஏனம், வேத்தி, புருஷம், ப்ரக்ருதிம், ச, கு(ஂ)ணः, ஸஹ | ஸர்வதா(யா), வர்தமானः, அபி, ந, ஸः, பூ(ஊ)யः, அபி(ஹி) ஜாயதே ||

யः = எவன்
ஏனம் = இந்த
புருஷம் = ஜீவபரமாத்மாக்களென்னும் இருவகை புருஷர்களையும்
ச = மற்றும்
ப்ரக்ருதிம் = ஜடம், சேதனம் என்னும் இருவகை ப்ரக்ருதியையும்
குணைः, ஸஹ } = அவ்வவைகளின் லக்ஷணங்களுடன்
வேத்தி = அறிகிறானே
ஸः = அவன்
ஸர்வதா(யா) } = ப்ரமாதத்திரஸ் அன்யாயகார்யங்களில்
வர்தமானः, அபி } = ப்ராவ்ருத்த நிவிருத்த போதிலும்
பூ(ஊ)யः = மறுபடியும்
ந, அபி(ஹி) ஜாயதே } = பிறப்பதில்லை. (பரமாத்மாவின் அபரோக்ஷ ஞானத்வாரா முக்தனாகிறான்)

தாத்பர்யம் :—ஜீவன் ப்ரக்ருதி குணங்களால் கட்டுப்பட்டவனாய் ஸுகது:க்காதிகளை அனுபவிப்பவன், ஜீவனைவிட பின்னனான பரமாத்மா மஹா ஶக்தியுள்ளவனாதலால் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமான ஸுகது:க்காதிகளை யனுபவிக்காமல் அவைகளுக்கு நியாமகனாய் இருப்பவன், ஜடப்ரக்ருதி ஜீவர்களுக்கு தன்னிடமிருந்து ஸத்வராஜஸ்தமோகுணங்களால் ஸுகது:கங்களைப் பிறப்பிப்பது, சேதன ப்ரக்ருதி (மஹாலக்ஷ்மி) பரமாத்மாவுக்கு அடங்கியி

வளாய் ஜடப்ரக்ருதிக்கு நியாமகளாயிருப்பவள் என்னும் லக்ஷணங்களுடன் கூடிய-ஜீவன், பரமாத்மா, ஜடப்ரக்ருதி, சேதன ப்ரக்ருதி இதுகளை யறிந்தவன் ப்ரமாதத்திலல் எவ்வித நிலைமையி லிருந்தபோதிலும் முக்தனாகிறான்.

அவதரணிகை :—பரமாத்மாவின் அபரோக்ஷ ஞானமுண்டா கும் வழியைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—த்(யீ)யானேனாத்மனி பஸ்யந்தி கேசித்(ஆ)த்மானமாத்மனா ||
அன்யே ஸாங்க்யேன யோகே(ஏ)ன கர்மயோகே(ஏ)ன
சாபரே || 25 ||

(ப. உ.) த்(யீ)யானேன, ஆத்மனி, பஸ்யந்தி, கே, சித், ஆத்மானம், ஆத்மனா | அன்யே, ஸாங்க்யேன, யோகே(ஏ)ன, கர்மயோகே(ஏ)ன, ச, அபரே ||

கேசித்	= ப்ரவணமனனதிகளைச் செய்த சிலர்	அபரே	= ப்ரவணம் செய்வதில் திறமையற்றவர்கள்
ஆத்மானம்	= பரமாத்மாவை	கர்மயோகேன }	= பகவதர்ப்பணபுத்தியுடன் செய்யப்படும் கர்ம ரூபமான உபாயத்தினாலும் (பகவதர்பண புத்தியால் கர்மத்தைத் செய்து, மனதைசுத்தப்படுத்திக் கொண்டு ப்ரவணத்தைச் செய்யும் ஸாமர்த்யத்தைச் சம்பாதித்து ப்ரவணமனனங்களின் மூலமாய் த்யானம் செய்தும்)
த்(யீ)யானேன }	= த்யானத்தினால்		
ஆத்மனா	= மனதினால்	(ஆத்மானம்)	= பரமாத்மாவை
ஆத்மனி	= ஸரீரத்தில்	(ஆத்மனி)	= ஸரீரத்தில்
பஸ்யந்தி	= காண்கின்றனர்.	(ஆத்மனா)	= மனதினால்
அன்யே	= மற்றும் சிலர் (ஸாஸ்த்ரத்தாலுண்டாகிய ஞான மற்றவராய், ஸாஸ்த்ர ப்ரவணத்தைச் செய்வதற்கு ஸக்தராகவர்கள்)	(பஸ்யந்தி)	= காண்கின்றனர் கள்.
ஸாம்க்யேன, யோ(ஏ)கேன }	= ஸாஸ்த்ரங்களினால் பிறக்கும் ஞான ரூபமாகிய உபாயத்தாலும் (ப்ரவணம் செய்து மனனத்யாநாதிகளைச்செய்தும்)		
ச	= மற்றும்		

(மூ)—அன்யே த்வேவமஜ்ஞானந்த: ஶ்ருத்வான்யேப்(ஹீ)ய உபாஸதே ||
தேபி சாதிதரம்த்யேவ ம்ருத்யும் ஶ்ருதிபராயணா: || 26 ||

(ப. உ.) அன்யே, து, ஏவம், அஜ்ஞானந்த:, ஶ்ருத்வா, அன்யேப்(ஹீ)ய:, உபாஸதே | தே, அபி, ச, அதிதரந்தி, ஏவ, ம்ருத்யும், ஶ்ருதிபராயணா: ||

ஏவம் = இவ்வாறு
அஜ்ஞானந்த: = பரமாத்மாவை தெரிந்து கொள்ளாத
அன்யே, து = மற்றும் சிலர்
அன்யேப்(ஹீ)ய: = பிறரால்
ஶ்ருத்வா = பரமாத்மாவைக் கேட்டுதெரிந்து கொண்டு
உபாஸதே = த்யானம் செய்கின்றனர்.
தே, அபி, ச = அவர்களும்
ஶ்ருதிபராயண: (ஸந்த:) = ஶ்ரவணத்தில் ஆஸக்தராய் (அடிக்கடி ஶ்ரவணம் செய்து)
ம்ருத்யும் = மரணத்தை (ஸம்ஸாரத்தை)
அதிதரந்தி, ஏவ = கடந்தே திருகிறார்கள். (ஸம்ஸார துஃக்கங்களைக் கடந்து விடுகிறார்கள்.)

(மூ)—யாவத் ஸம்ஜாயதே கிஞ்சித் ஸத்வம் ஸ்தா(யா)வராஜங்க(ம)மம்||
க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஸம்யோகா(மா)த் தத்(ஜ்)வித்தி(யி) ப(ஹ)
ரதர்ஷப(ஹ) || 27 ||

(ப. உ.) யாவத், ஸம்ஜாயதே, கிஞ்சித், ஸத்வம், ஸ்தா(யா)வராஜங்க(ம)மம் | க்ஷேத்ர-க்ஷேத்ரஜ்ஞ-ஸம்யோகா(மா)த், தத், வித்தி(யி), ப(ஹ)ரதர்ஷப(ஹ) ||

ப(ஹ)ரதர்ஷப(ஹ) = அர்ஜுன!
யாவத், கிஞ்சித் = எந்தெந்த
ஸ்தா(யா)வராஜங்கமம் = ஸ்தாவராஜங்கமாத்மகமான
ஸத்வம் = ப்ராணி ஸமூகமுளதோ
தத் = அவ்விவல்லா ப்ராணி ஸமூகங்களும்
க்ஷேத்ர, க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஸம்யோகா(மா)த் = ப்ரக்ருதி, பரமாத்மாக்களின் ஸம்பந்தத்தால்
ஸம்ஜாயதே = பிறக்கின்றன
(இதி) = என்று
வித்தி(யி) = தெரிந்துகொள்

(மூ)—ஸமம் ஸர்வேஷு பூ(ஹ)தேஷு திஷ்டந்தம் பரமேஶ்வரம்||
விநஶ்யத்ஸ்ஸவிநஶ்யந்தம் ய: பஶ்யதி ஸ பஶ்யதி || 28 ||

(ப. உ.) ஸமம், ஸர்வேஷு, பூ(ஹ)தேஷு, திஷ்டந்தம், பரமேஶ்வரம் | வினஶ்யத்ஸு, அவினஶ்யந்தம், ய:, பஶ்யதி, ஸ:, பஶ்யதி ||

வினஶ்யத்ஸு = அந்தப்ராணிகள் ஜனன மரண துஃக்காதி ரூபமான நாஶத்தை அடைந்த போதிலும்

அவினஶ்யந்தம் = ஜனன மரண துஃக்கங்களை அடையாம லிருப்பவனை

பஶ்யதி = காண்கிறானே

ஸः = அவன்

பஶ்யதி = பரமாத்மாவின் நிஜ ஞானத்தை யுடையவன்.

யः = எவன்

ஸர்வேஷு பூ(ஹ)தேஷு = உச்ச நீசங்களான ஸகல ப்ராணிகளிலும்

ஸமம் [யதா(ஶ) ஸ்யாத் ததா(ஶ)] = உச்சத்வம், நீசத்வம் இவைகளை அடையாமலே ஸமானஞ்ஞ் எப்படி இருக்கவேண்டுமோ அப்படி

திஷ்டந்தம் = இருக்கும்

பரமேஶ்வரம் = பரமாத்மாவை

(மூ)—ஸமம் பஶ்யன் ஹி ஸர்வத்ர ஸமவஸ்தி(ஶி)தமீஶ்வரம் ||

ந ஹினஸ்த்யாத்மனாத்மானம் ததோ யாதி பராம் க(ஹ)திம்

|| 29 ||

(ப. உ.) ஸமம், பஶ்யன், ஹி, ஸர்வத்ர, ஸமவஸ்தி(ஶி)தம், ஈஶ்வரம் | ந, ஹினஸ்தி, ஆத்மனா, ஆத்மானம், ததः, யாதி, பராம், க(ஹ)திம் ||

பஶ்யன் (ஸன்) = காண்பவனாய்

ஆத்மனா = தன் புத்தியினால்

ஆத்மானம் = தன்னை

ந, ஹினஸ்தி = நரகம் முதலிய அனர்த்த ரூபமான நாஶத்தை யடைவிப்பதில்லை.

ததः = அந்த ஞானத்தால்

பராம் = உத்தமமான

க(ஹ)திம் = மோக்ஷத்தை

யாதி = அடைகிறான்.

ஹி = ப்ரஸித்த(ய்ய)ம்.

ஸர்வத்ர = உச்ச நீசங்களான எல்லா ப்ராணிகளிலும்

ஸமவஸ்தி(ஶி)தம் = நிர்தோஷ மும் குணபூர்ணமுமாயிருக்கும்

ஈஶ்வரம் = பரமாத்மாவை

ஸமம் [யதா(ஶ) ஸ்யாத் ததா(ஶ)] = உத்தம நீச ஸ்தானங்களிலிருந்த போதிலும் உச்சத்வ நீசத்வங்களை அடையாமல் ஸமமாயிருப்பவனென்று

அவதாரணிகை :—பரமாத்மா ஸகல கர்மங்களையும் ஜீவர்களால் செய்வித்து பலத்தைக் கொடுப்பவனையின் ஒரு ஜீவனல் துஷ்டகர்மத்தைச் செய்வித்து துஷ்டபலத்தைக் கொடுப்பதினாலும், ஒரு ஜீவனல் நற்கர்மங்களைச் செய்வித்து நல்ல பலங்களைக் கொடுப்பதினாலும், வைஷம்யம், நைர்க்ருண்யம் (தயையில்லாமை) என்னும் தோஷங்கள் ப்ராப்தமாகின்றன என்னும் சங்கைக்கு பதில் அளிக்கிறான் :—

(ழ)—ப்ரக்ருத்யைவ ச கர்மாணி க்ரியமாணானி ஸர்வஶ: ||
யः பஶ்யதி ததா(ஆ)த்மானமகர்தாரம் ஸ பஶ்யதி || 30 ||

(ப. உ.) ப்ரக்ருத்யா, ஏவ, ச, கர்மாணி, க்ரியமாணானி, ஸர்வஶ: | யः, பஶ்யதி, ததா(ஆ), ஆத்மானம், அகர்தாரம், ஸः, பஶ்யதி ||

யः	= எவன்	(இதி)	= என்று
ஸர்வஶ:	= ஸகலமான	பஶ்யதி	= தெரிந்து கொள்கிறானே
கர்மாணி	= கர்மங்களை		
ச	= (பூர்வ ப்ரஸக்தனை) பரமாத்மாவினல்	ததா(ஆ)	= மற்றும்
		ஆத்மானம்	= தன்னை(ஜீவனை)
ப்ரக்ருத்யா, ஏவ	= பூர்வகர்மத்தை உத்பாதனை செய்தே (பூர்வகர்மானுஸாரமாகவே)	அகர்தாரம்	= சுதந்திர கர்தா அல்லவென்று
		(பஶ்யதி)	= அறிகிறானே
		ஸः	= அவன்
க்ரியமாணானி	= செய்விக்கப்படுகின்றன	பஶ்யதி	= பரமாத்மாவை அபரோக்ஷமாய் காண்கிறான்.

தாத்பர்யம் :—"வைஷம்ய நைர்க்(கி)ருண்யேன ஸாபேக்ஷத்வாத்ததா(ஆ) ஹி த(தி)ர்ஶயதி" (2-1-35) என்னும் ஸூத்ரத்தில், மற்றும் அந்த ஸூத்ரத்தில் ஸூசிக்கப்பட்ட "புண்யோவை புண்யேன கர்மணா ப(ஜ)வதி பாபः பாபேன" (ப்ரு. 3-2-13) என்னும் ஶ்ருதியிலும் சொல்லியிருக்கிறவாறு அந்தந்த ஜீவர்களின் பூர்வ கர்மங்களையனுஸரித்தே கர்மங்களைச் செய்வித்து பலங்களைக்கொடுக்கிறான். ஆகையால் பரமாத்மாவுக்கு வைஷம்யம் முதலிய தோஷங்கள் வருவதில்லை. இவ்விதமாக எவன் தெரிந்து கொள்கிறானே, மற்றும் எவன் "நான் சுதந்திர கர்தா அல்ல" வென்று தெரிந்துகொள்கிறானே அவன் அபரோக்ஷஞானியாகிறான்.

(மூ)—யதா(ஆ) பூ(ஊ)தப்ருத(ய)க்(ஜீ)பா(ஆ)வ மேகஸ்த(ய)மனு பச்யதி ||

தத ஏவ ச விஸ்தாரம் ப்ரஹ்ம ஸம்பத்(ஜீ)யதே ததா(ஆ)
|| 31 ||

(ப. உ.) யதா(ஆ), பூ(ஊ)த - ப்ருத(ய)க்(ஜீ)பா(ஆ)வம், ஏகஸ்த(ய)ம், அனுபஶ்யதி | தத:, ஏவ, ச, விஸ்தாரம், ப்ரஹ்ம, ஸம்பத்(ஜீ)யதே, ததா(ஆ) ||

யதா(ஆ)	= எக்காலத்தில்	தத, ஏவ,	= அந்த பரமாத்மாவிலேயே
பூத-	= பூதங்களின் (ப்ராணிகளின்)	விஸ்தாரம்	= (ப்ராணிகளின்) உத்பத்தியையும்
ப்ருதக் பாவம்	= பேதத்தை	அனுபஶ்யதி	= காண்கின்றனே
ஏகஸ்த (ய)ம்	= ஒருவனேயாகிய பரமாத்மாவில் இருப்பதாக	ததா(ஆ)	= அக்காலத்தில்
அனுபஶ்யதி	= காண்கின்றனே	ப்ரஹ்ம	= பரமாத்மாவை
ச	= மற்றும்	ஸம்பத் (ஜீ)யதே	= அடைகிறான்.

தாத்பர்யம் :—ஸகல ப்ராணிகளுக்கு பாஸ்பா பேதத்தையும், அந்த பின்னரான பிராணிகள் பரமாத்மாவில் இருப்பதையும், பரமாத்மாவினால் பிறப்பதையும் அறிபவன் பரமாத்மாவை அடைகிறான் (முக்தனாகிறான்).

(மூ)—அனாதி(தி)த்வான்னிர்கு(கு)ணத்வாத் பரமாத்மாயமவ்யய: ||
ஶரீரஸ்தோ(யோ)பி கௌந்தேய ந கரோதி ந லிப்யதே || 32 ||

(ப. உ.) அனாதி(தி)த்வாத், நிர்கு(கு)ணத்வாத், பரமாத்மா, அயம், அவ்யய: | ஶரீரஸ்த:(ய:), அபி, கௌந்தேய, ந, கரோதி, ந, லிப்யதே ||

கௌந்தேய	= அர்ஜுன	நிர்கு(கு)ணத்வாத்	= ஸத்வ ரஜஸ் தமோ குணங்களின் ஸம்பந்த மற்றவனுதலாலும்
அயம்	= இந்த	அவ்யய:	= நாஶமற்றவன்.
பரமாத்மா	= பரமாத்மா	ந, லிப்யதே	= கர்மபலங்களின் ஸம்பந்தமடை
ஶரீரஸ்த: (ய:), அபி	= நாஶமடையும் சரீரத்தில் இருந்தபோதிலும்		
அனாதி(தி) த்வாத்	= பிறப்பில்லாதவனுதலாலும்		

வதில்லை
(அத, ஏவ) = அக்காரணத்தா
லேயே
ந, கரோதி } = கர்மங்களைச்
செய்பவனல்ல.
(கர்மங்களைச் செய்பவன் அல்ல வென்று சொல்லப்படுகிறான் அல்லது பலாபேக்ஷையினால் கர்மங்களைச் செய்பவனல்ல).

(மூ)—யதா(ஶா) ஸர்வக(ஶ்)தம் ஸௌக்ஷ்ம்யாதா(ஆ)காஶம்
நோபலிப்யதே ||
ஸர்வத்ராவஸ்தி(யி)தோ தே(ஹே)ஹே ததா(ஶா)த்மா நோப
லிப்யதே || 33 ||

(ப. உ.) யதா(ஶா), ஸர்வக(ஶ்)தம், ஸௌக்ஷ்ம்யாத், ஆகாஶம், ந, உப
லிப்யதே | ஸர்வத்ர, அவஸ்தி(யி)தः, தே(ஹே)ஹே, ததா(ஶா), ஆத்மா, ந,
உபலிப்யதே ||

யதா(ஶா) = எப்படி
ஆகாஶம் = ஆகாயம்
ஸர்வக(ஶ்)தம், அபி } = ஸகல பதார்த்தங்களில் இருந்தபோதிலும்
ஸௌக்ஷ்ம்யாத் } = ஸூக்ஷ்மமாதலால்
ந, உபலிப்யதே } = அந்த பதார்த்தங்களின் குணதோஷங்களால் ஸம்பந்தப்படுவதில்லையோ
ததா(ஶா) = அப்படியே
ஆத்மா = பரமாத்மா
ஸர்வத்ர = நீசஉச்சங்களாகிய ஸகலமான
தேஹே = சரீரங்களில்
அவஸ்தி(யி)தம், அபி } = இருந்தபோதிலும்
ந, உபலிப்யதே } = தேஹத்தின் குணதோஷங்களின் ஸம்பந்தமுடையவனல்ல.

(மூ)—யதா(ஶா) ப்ரகாஶயத்யேகः க்ருத்ஸ்னம் லோகமிமம் ரவிः ||
க்ஷேத்ரம் க்ஷேத்ரீ ததா(ஶா) க்ருத்ஸ்னம் ப்ரகாஶயதி பா(ஹா)
ரத || 34 ||

(ப. உ.) யதா(ஶா), ப்ரகாஶயதி, ஏகः, க்ருத்ஸ்னம், லோகம், இமம்,
ரவிः | க்ஷேத்ரம், க்ஷேத்ரீ, ததா(ஶா), க்ருத்ஸ்னம், ப்ரகாஶயதி, பாரத ||

பாரத = அர்ஜுன
யதா(ஶா) = எவ்வாறு
ஏகः = ஒருவனை
ரவிः = ஸூர்யன்

க்ருத்ஸ்னம் = ஸகலமான
இமம் = இந்த
லோகம் = ப்ரபஞ்சத்தை
ப்ரகாஶயதி = ப்ரகாஶ முடை யதாகச் செய் கின்றனே
ததா(ஶ) = அவ்வாறே
க்ஷேத்ரீ = க்ஷேத்ரத்தில் இருக்கும் க்ஷேத்ரஜ்ஞனான பரமாத்மா

க்ருத்ஸ்னம் = இந்த ஸமஸ்தமான
க்ஷேத்ரம் = க்ஷேத்ரத்தை (மஹா பூதாதி தத்வ ஸமூஹத்தை)
ப்ரகாஶயதி = ப்ரகாஶிக்கச் செய்கின்றனன்.

(மூ)—க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞயோ ரேவமந்தரம் ஜ்ஞான-சக்ஷுஷா ||
பூ(ஊ)தப்ரக்ருதி மோக்ஷம் ச யே விது(ஊ)ர்யாந்தி தே
பரம் || 35 ||

(ப. உ.) க்ஷேத்ர-க்ஷேத்ரஜ்ஞயோ:, ஏவம், அந்தரம், ஜ்ஞான-சக்ஷுஷா| பூ(ஊ)த-ப்ரக்ருதி-மோக்ஷம், ச, யே, விது:(ஊ:), யாந்தி, தே, பரம் ||

யே = யார்
க்ஷேத்ர-க்ஷேத்ரஜ்ஞயோ: = க்ஷேத்ரம் (ஸகலமானஜகத்து) மற்றும் க்ஷேத்ரஜ்ஞனான பரமாத்மா இவர்களின் (இவர்களுக்கு)
ஏவம் = முன் சொல்லப்பட்டவாறு
அந்தரம் = வைலக்ஷண்யத்தையும்
ச = மற்றும்

பூ(ஊ)த-ப்ரக்ருதி- = ப்ராணிகளுக்கு ப்ரக்ருதியிலிருந்து
மோக்ஷம் = மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகிய அமானித்வம் முதலியஸாதனங்களையும்
ஜ்ஞான சக்ஷுஷா = விவேகத்ருஷ்டியால்
விது:(ஊ): = தெரிந்துகொள்கிறார்களோ
தே = அவர்கள்
பரம் = பரப்ரஹ்மத்தை
யாந்தி = அடைகிறார்கள்.

தாத்பர்யம்:—எந்த ஜனங்கள் "பரமாத்மா ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் ப்ரேரகன், உத்பாதகன், ஸகல பதார்த்தங்களைவிட வேறானவன். எல்லா பதார்த்தங்களுக்கும் ப்ரகாஶகன். ஸூர்யன் முதலானவர்களுக்கு ப்ரகாசக சக்தியைக் கொடுப்பவன். இவைகளே முதலிய அனேக குணங்களை யுடையவன்" என்று தெரிந்து கொள்கிறார்களோ அவர்கள் பரமாத்மாவை அடைகிறார்கள்

என்று ப்ராப்ய ப்ராபக பாவத்தைச் சொல்வதால் பரமாத்மாவுக்கும் ஜீவனுக்கும் பேதம், மற்றும் மோக்ஷத்திற்கு குணபூர்ணத்வ ஞானமே காரணம் என்று சொல்வதில் "பேதஞானமே மோக்ஷத்திற்குக் காரணமென்றும் அபேதஞானம் (ஐக்யஞானம்) மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகாது" என்றும் ஸித்திக்கின்றது.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்ஜுன ஸம்வாதத்தில்

க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞ விபாகயோக மென்னும்

பதின்மூன்றுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினன்காவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(மூ)—பரம் பூ(ஹூ)யः ப்ரவக்ஷ்யாமி ஜ்ஞானானாம் ஜ்ஞானமுத்தமம்‖
யஜ்ஜ்ஞாத்வா முனயஸ்ஸர்வே பராம் ஸித்திமிதோ க(ஹ)தாः
‖ 1 ‖

(ப. உ.) பரம், பூ(ஹூ)யः, ப்ரவக்ஷ்யாமி, ஜ்ஞானானாம், ஜ்ஞானம், உத்தமம் | யத், ஜ்ஞாத்வா, முனயः, ஸர்வே, பராம், ஸித்தி(யி)ம், இதः, க(ஹ)தாः ‖

ஸ்ரீபகவான்	= ஸ்ரீகிருஷ்ணன்	பரம்	= முன் சொன்னதைவிட வேறேயான
உவாச	= சொல்லுகிறான்		
யத்	= எதை		
ஜ்ஞாத்வா	= தெரிந்து கொண்டு	ஜ்ஞானானாம்	= தெரிந்து கொள்வதற்கு யோக்யமான வஸ்துக்களில்
ஸர்வே	= ஸமஸ்தரான		
முனயः	= ஞானிகள்		
இதः	= இந்த ஸம்ஸாரத்தினின்றும்	உத்தமம்	= மேலான
		ஜ்ஞானம்	= தெரிந்து கொள்வதற்கு யோக்யமான வஸ்துவை
பராம்	= மேலான		
ஸித்திம்	= மோக்ஷத்தை		
க(ஹ)தாः	= அடைந்தனரோ	ப்ரவக்ஷ்யாமி	= சொல்லுகிறேன்.
தத்	= அந்த		
பூ(ஹூ)யः	= மற்றும்		

(மூ)—இத(ஈ)ம் ஜ்ஞானமுபாச்ரித்ய மம ஸாத(ர்)ர்ம்ய மாக(ஹ)தாः‖
ஸர்கே(ஹ)பி நோபஜாயந்தே ப்ரளயே ந வ்யத(தி)ந்தி ச ‖ 2 ‖

(ப. உ.) இத(ஈ)ம், ஜ்ஞானம், உபாச்ரித்ய, மம, ஸாத(ர்)ர்ம்யம், ஆக(ஹ)தாः| ஸர்கே(ஹ), அபி, ந, உபஜாயந்தே, ப்ரளயே, ந, வ்யத(தி)ந்தி, ச ‖

இத(ஈ)ம்	= முன் சொல்லப் போகும் பதார்த்த விஷயகமான ஞானத்	உபாச்ரித்ய	= ஸம்பாதித்துக் கொண்டு
		மம	= என்னிடை

ஸாத(ய)ர் ம்யம்	= ஸமான தர்மத்தை	ந, உபஜா யந்தே	= பிறப்பதில்லை.
ஆக(ம)தர:	= அடைகின்றனர்	ச	= மற்றும்
ஞானிகள் அடையும் அந்த ஸமான தர்மங்களைச் சொல்லுகிறான் :—		ப்ரளீய	= ப்ரளயகாலத்தில்
ஸர்கே (ஷு), அபி	= ஸ்ருஷ்டி காலத்திலும்	ந, வ்யத (ய)ந்தி	= துக்கப்படுவதில்லை.

(மூ)—மம யோனிர்மஹத் ப்ரஹ்ம தஸ்மின் க(ர்)ர்ப(ஹ)ம் த(ஏ)தா(யா)ம்யஹம் ||

ஸம்ப(ஹ)வ: ஸர்வபூ(ஹ்ரி)தானும் ததோ ப(ஹ)வதி பா(ஹா)ரத ||3||

(ப. உ.) மம, யோனி:, மஹத், ப்ரஹ்ம, தஸ்மின், க(ர்)ர்ப(ஹ)ம், த(ஏ)தா(யா)மி, அஹம் | ஸம்ப(ஹ)வ:, ஸர்வ-பூ(ஹ்ரி)தானும், தத:, ப(ஹ)வதி, பா(ஹா)ரத ||

பாரத	= ஓ அர்ஜுன !	த(ஏ)தா (யா)மி	= வைக்கிறேன்.
மஹத்	= பெரியதான	தத:	= அக்கர்ப்பத்தை வைப்பதிலில்
ப்ரஹ்ம	= சித்ப்ரக்ருதி (மஹாலக்ஷ்மி)	ஸர்வ-	= ஸகல
மம	= என்னிட	பூ(ஹ்ரி)தா னும்	= பிராணிகளின்
யோனி:	= பார்யை.	ஸம்ப(ஹ)வ:	= தேக ஸம்பந்த ரூபமான பிறப்பு
தஸ்மின்	= அந்த சித் ப்ரக்ருதியில்	ப(ஹ)வதி	= உண்டாகிறது.
அஹம்	= நான்		
க(ர்)ர்ப(ஹ)ம்	= கர்ப்பத்தை		

அவதாரணிகை :—வெறும் ஸ்ருஷ்டி ஆரம்பத்தில் மாத்திரமே இந்த ப்ரக்ருதி புருஷர்கள் இந்த ஸகல ப்ராணிகளுக்கும் பிறப்புக்குக் காரணர்களென்றல்ல, எப்பொழுதும் காரணர்களென்று சொல்லுகிறான்.

(மூ)—ஸர்வயோனிஷு கௌந்தேய மூர்தய: ஸம்ப(ஹ)வந்தி யா: ||
தாஸாம் ப்ரஹ்ம மஹத்யோனிரஹம் பீ(ஹீ)ஜப்ரத:(ஏ:) பிதா ||4||

(ப. உ.) ஸர்வ-யோனிஷு, கௌந்தேய, மூர்தய:, ஸம்ப(ஹ)வந்தி, யா: | தாஸாம், ப்ரஹ்ம, மஹத், யோனி:, அஹம், பீ(ஜீ)ஜப்ரத:(ஓ:), பிதா ||

கௌந்தேய = ஓ அர்ஜுன!
ஸர்வ- = தேவ மனுஷ்ய திர்யக ராதி ஸகல
யோனிஷு = யோனிகளில்
யா: = எந்த
மூர்தய: = தேஹங்கள்
ஸம்ப(ஹ)வந்தி = பிறக்கின்றனவோ
தாஸாம் = அந்த தேஹங்களுக்கு
மஹத், ப்ரஹ்ம = மஹாலக்ஷ்மி
யோனி: = க்ஷேத்ர ரூபமான காரணம் (தாய்).
அஹம் = நான்
பீ(ஜீ)ஜப்ரத:(ஓ:) = கர்பத்தைத் தரிக்கச் செய்யும்
பிதா = தந்தை.

அவதாரணிகை :—குணத்ரயத்தினுல் உண்டாகும் பந்தத்தின் விதத்தைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ஸத்வம் ரஜஸ்தம இதி கு(ஓ)ண: ப்ரக்ருதி ஸம்ப(ஹ)வா: ||
நிப(ஃ)த்னந்தி மஹாபா(வா)ஹோ தே(தே)ஹே தே(தே)ஹினமவ்யயம் || 5 ||

(ப. உ.) ஸத்வம், ரஜ:, தம:, இதி, கு(ஓ)ண:, ப்ரக்ருதி-ஸம்ப(ஹ)வா: | நிப(ஃ)த்னந்தி, மஹாபாஹோ, தேஹே, தேஹினம், அவ்யயம் ||

மஹாபா (வா) ஹோ = மஹா பாஹோ சாலியான அர்ஜுன!
ப்ரக்ருதி- = ப்ரக்ருதியினல்
ஸம்ப(ஹ)வா: = உண்டான
ஸத்வம் = ஸத்வகுணம்
ரஜ: = ரஜோகுணம்
தம: = தமோகுணம்
இதி = என்று
கு(ஓ)ண: = மூன்று குணங்களும் அந்த குணபிமானி தேவதைகளும்
தே(தே) ஹே = தேஹத்தில்
(ஸ்திதம்) = இருக்கும்
அவ்யயம் = ஸ்வரூபத்தினல் நாசமற்ற
தே(தே) ஹினம் = ஜீவனை
நிப(ஃ)த்னந்தி = கட்டுகின்றன.

(மூ)—தத்ர ஸத்வம் நிர்மலத்வாத் ப்ரகாஸகமனாமயம் ||
ஸுக(வ)ஸங்கே(தே)ன ப(ஃ)த்னா(தி) ஜ்ஞான ஸங்கே(தே)ன சானக(ஃ) || 6 ||

(ப. உ.) தத்ர, ஸத்வம், நிர்மலத்வாத், ப்ரகாஶகம், அனாமயம் | ஸுக (வ)ஸங்கே(மே)ன, ப(ஃ)த்ன(ந்நா)தி, ஜ்ஞான-ஸங்கேன, ச, அனக(ஃ) ||

அனக(ஃ) = பாபமற்ற அர்ஜுன!

தத்ர = அத்தேவதைதகளுள்ளும் அக்குணங்களுள்ளும்

ஸத்வம் = ஸத்வகுணமும் அதின் அபிமானி தேவதையான ஸ்ரீதேவியும்

நிர்மலத்வாத் = நிற்மலமாயிருப்பதிஞல்

அனாமயம் (ஸத்) } = ஆரோக்யத்தையுண்டாக்கத் தக்கதாயும்

ப்ரகாஶகம் (ஸத்) } = தத்வ ஜ்ஞானத்தையுண்டாக்கத்தக்கதாயிருந்து

ஸுக(வ)- = ஸுகத்தின்

ஸங்கேன = ஸம்பந்தத்தினாலும்

ச = மற்றும்

ஜ்ஞான = ஞானத்தின்

ஸங்கேன = ஸம்பந்தத்தினாலும்

தே(ஷ)ஹினம் } = ஸாத்விகஜீவனை

ப(ஃ)த்ன(ந்நா)தி } = கட்டுகிறது.

(மூ)—ரஜோ ராகா(ஃா)த்மகம் வித்தி(ய்யி) த்ருஷ்ணாஸங்க(ஃ)ஸமுத்ப(ஃ)வம் ||

தன்னிப(ஃ)த்ன(ந்நா)தி கௌந்தேய கர்மஸங்கே(ஃ)ன தே(ஷ)ஹினம் || 7 ||

(ப. உ.) ரஜ:, ராகாத்மகம், வித்தி(ய்யி), த்ருஷ்ணா-ஸங்க(ஃ)-ஸமுத்ப(ஃ)வம் | தத், நிப(ஃ)த்ன(ந்நா)தி, கௌந்தேய, கர்ம-ஸங்கே(ஃ)ன, தே(ஷ)ஹினம் ||

கௌந்தேய = ஓ அர்ஜுன!

த்ருஷ்ணா- = ஆஸையையும்

ஸங்க- = வஸ்துக்களில் ஸ்நேஹத்தையும்

ஸமுத்ப(ஃ)வம் } = பிறப்பிக்கும்

ரஜ: = ரஜோகுணத்தையும், ரஜோபிமானி தேவதையையும்

ராகா(ஃா)த்மகம் } = பதார்த்தங்களைப்படைத்து ப்ரகாபிக்கச் செய்பவர்களாக

வித்தி(ய்யி) = தெரிந்துகொள்

தத் = அந்த ரஜோகுணமும், ரஜோபிமானி தேவதையும்

தே(ஷ)ஹினம் = ஜீவனை

கர்ம- = கர்மத்தின்

ஸங்கேன = ஸம்பந்தத்தினால்

நிபத்நா (ந்நா)தி } = கட்டுகிறது.

(மூ)—தமஸ்த்வஜ்ஞானஜம் வித்தி(ய்பி) மோஹனம் ஸர்வதே(ஷே)ஹிணம் ||

ப்ரமாதா(ஓ)லஸ்ய நித்ராபி(ஹி)ஸ்தன்னிப(ஃ)த்நா(ய்நா)தி பா(ஹா)ரத || 8 ||

(ப. உ.) தம:, து, அஜ்ஞானஜம், வித்தி(ய்பி), மோஹனம், ஸர்வ-தே(ஷே)ஹிணம் | ப்ரமாதா(ஓ)-லஸ்ய-நித்ராபி:(ஹி:), தத், நிப(ஃ)த்நா(ய்நா)தி, பா(ஹா)ரத ||

பா(ஹா)ரத	= ஓ அர்ஜுன!	வித்தி(ய்பி)	= தெரிந்துகொள்
அஜ்ஞானஜம்	= அஞ்ஞானத்திற்குக் காரணமான	தத்	= அந்த தமோபிமானி தேவதையும், தமோ குணமும்
தம:, து	= தமோ குணபிமானி தேவதை, மற்றும் தமோ குணமும்	ப்ரமாத-	= செய்ய வேண்டிய கார்யங்களில் அஜாக்ரதை
ஸர்வ-	= ஸமஸ்தான	ஆலஸ்ய-	= சோம்பல்
தே(ஷே) ஹிணம்	= ஜீவர்களுக்கு	நித்ராபி:(ஹி:)	= உறக்கம் இவைகளால்
மோஹனம்	= மித்யா ஜ்ஞானத்தைப் பிறப்பிக்கிறது	நிப(ஃ)த்நா(ய்நா)தி	= கட்டுகின்றது.
(இதி)	= என்று		

(மூ)—ஸத்வம் ஸுகே(வே) ஸஞ்ஜயதி ரஜ: கர்மணி பாரத ||

ஜ்ஞானமாவ்ருத்ய து தம: ப்ரமாதே(ஷே) ஸஞ்ஜயத்யுத || 9 ||

(ப. உ.) ஸத்வம், ஸுகே(வே), ஸஞ்ஜயதி, ரஜ:, கர்மணி, பாரத | ஜ்ஞானம், ஆவ்ருத்ய, து, தம:, ப்ரமாதே(ஷே), ஸஞ்ஜயதி, உத ||

பாரத	= பரதகுலோத்பன்னனான அர்ஜுன!	படி செய்கின்றனர்.	
ஸத்வம்	= ஸத்வ குணமும் ஸத்வாபிமானி ஸ்ரீ தேவியும்	ரஜ:	= ரஜோ குணமும், ரஜோபிமானி பூதேவியும்
ஸுகே(வே)	= ஸுக விஷயத்தில்	கர்மணி	= கர்ம விஷயத்தில்
ஸஞ்ஜயதி	= ஜீவர்களை ப்ரவர்த்திக்கும்	ஸஞ்ஜயதி	= ஜீவர்களை ப்ரவர்த்திக்கும்

படி செய்கின்றனர்.

தமஃ, து = தமோகுணமும், தமோபிமானி துர்காதேவியும்

ஜ்ஞானம் = மனதின் தத்வஜ்ஞானசக்தியை

ஆவ்ருத்ய = மறைத்து (தடுத்து)

ப்ரமாதே(ஆ) } = அதர்மம், அதர்மபுத்தி, அஜாக்ரதை இவைகளிலும்

உத = மற்றும் சோம்பல் முதலியவைகளிலும்

ஸஞ்ஜயதி = ப்ரவர்த்திக்கும்படி செய்கிறது.

அவதரணிகை:—ஸத்வராஜஸ்தமோகுணங்கள் மூன்றுமிருக்க ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொரு குணத்தின் கார்யமே எப்படி ஆகிறது? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—ரஜஸ்தமஶ்சாபி(ஹி)பூ(பூ)ய ஸத்வம் ப(ஹ)வதி பா(ஹா)ரத ||
ரஜஸ்ஸத்வம் தமஶ்சைவ தமஸ்ஸத்வம் ரஜஸ்ததா(யா) || 10 ||

(ப. உ.) ரஜஃ, தமஃ, ச, அபி(ஹி)பூ(பூ)ய, ஸத்வம், ப(ஹ)வதி, பா(ஹா)ரத | ரஜஃ, ஸத்வம், தமஃ, ச, ஏவ, தமஃ, ஸத்வம், ரஜஃ, ததா(யா) ||

பா(ஹா)ரத = பரதகுலோத்பன்ன ஜன அர்ஜுன!

ரஜஃ = ரஜோகுணத்தையும்

ச = மற்றும்

தமஃ = தமோகுணத்தையும்

அபி(ஹி)பூ(பூ)ய } = அடக்கி

ஸத்வம் = அதிகரித்த ஸத்வகுணமானது

ப(ஹ)வதி = தன்னிடகார்யத்தைச் செய்வதிலேயே திறமையுடையதாகிறது.

ததா(யா), ஏவ } = அவ்வாறே

ரஜஃ = அதிகரித்த ரஜோகுணம்

ஸத்வம் = ஸத்வகுணத்தையும்

ச = மற்றும்

தமஃ = தமோகுணத்தையும்

அபி(ஹி)பூ(பூ)ய } = அடக்கி

[ப(ஹ)வதி] = தன்னிடகார்யத்தைச் செய்வதிலேயே திறமையுள்ளதாகிறது.

தமஃ = அதிகரித்த தமோகுண

மானது
ஸத்வம் = ஸத்வ குணத்தையும்
ரஜ: = ரஜோ குணத்தையும்
அபி(ஹி) } = அடக்கி
பூ(ஹூ)ய }
[ப(ஹ)வதி] = தன்னிடகார்யத்தைச் செய்வதில் திறமையுள்ளதாகிறது.

அவதரணிகை :— எக்குறியிலுல் ஸத்வரஜஸ்தமோகுணங்களின் அதிகரித்தலை அறியவேண்டியதென்னும் சங்கைக்கு பதிலளிக்கிறான் :—

(மூ)—ஸர்வத்(ஓ)வாரேஷு தே(ஹே)ஹேஸ்மின் ப்ரகாச உப
ஜாயதே ||
ஜ்ஞானம் யதா(ஆ) ததா(ஆ) வித்(ஓ)யாத் விவ்ருத்த(ய்)ம்
ஸத்வமித்யுத || 11 ||

(ப. உ.) ஸர்வத்(ஓ)வாரேஷு, தே(ஹே)ஹே, அஸ்மின், ப்ரகாச:, உப
ஜாயதே | ஜ்ஞானம், யதா(ஆ), ததா(ஆ), வித்(ஓ)யாத், விவ்ருத்த(ய்)ம், ஸத்வம், இதி, உத ||

அஸ்மின் = இந்த
தே(ஹே)ஹே = தேஹத்தில்
ஸர்வ- = ஸ்ரோத்ராதி
ஸகல
த்(ஓ)வா } = இந்த்ரியங்களில்
ரேஷு }
ஜ்ஞானம் = ஸப்தாதி ஞானரூபமான
ப்ரகாச: = ப்ரகாசமும்
உத = மற்றும் ஸுகாதிகளும்
யதா(ஆ) = எக்காலத்தில்
உபஜாயதே = உண்டாகிறதோ
ததா(ஆ) = அக்காலத்தில்
ஸத்வம் = ஸத்வ குணம்
விவ்ருத்த } = அதிகரித்தது
(ய்)ம் }
இதி = என்று
வித்(ஓ) } = அறிய வேண்டியது.
யாத் }

(மூ)—லோப:(ஹ:)ப்ரவ்ருத்திராரம்ப:(ஹ:)கர்மணாமஸம: ஸ்ப்ருஹா ||
ரஜஸ்யேதானி ஜாயந்தே விவ்ருத்தே(யே) பரதர்ஷப || 12 ||

(ப. உ.) லோப:(ஹ:), ப்ரவ்ருத்தி:, ஆரம்ப:(ஹ:), கர்மணாம், அஸம:, ஸ்ப்ருஹா | ரஜஸி, ஏதானி, ஜாயந்தே, விவ்ருத்தே(யே), ப(ஹ)ரதர்ஷப ||

பரதர்ஷப = ஓ அர்ஜுன !
லோப:(ஹ:) = பொருளீகையில் விறுப்பமின்மை (பராசை)
ப்ரவ்ருத்தி: = ப்ரயோஜனத்

தைளதிற்பாரா மலே காரியங்களில் ஓழிவற்று பிரவர்த்தித்தல்
கர்மணம் = காம்ய கர்மங்களை
ஆரம்ப: = தொடங்குதல்
அசம: = மனதிற்கு உபரதியின்மை (விஷய போகம் போது மென்கிற புத்தியின்மை)
ஸ்ப்ருஹா = அடைவதற்கு முடியாதவை களை விரும்பு

ஏதானி = இவைகளிலாம்
ரஜஸி = ரஜோகுணம்
விவ்ருத் தே(யே) ஸதி } = அதிகரித்திருக்கும்போது
ஜாயந்தே = உண்டாகின்றன. (எனின் மேற்சொல்லிய காரியங்களால் ரஜோ குணம் அதிகரித்திருக்கிறதென்று அறியவேண்டும்)

(மூ)—அப்ரகாசோ ऽப்ரவ்ருத்திश्च ப்ரமாதோ(ஓ) மோஹ ஏவ च ||

தமஸ்யேதானி ஜாயந்தே விவ்ருத்தே(யே) குருநந்தன || 13 ||

(ப. உ.) அப்ரகாச:, அப்ரவ்ருத்தி:, च, ப்ரமாத:(ஓ:), மோஹ:, ஏவ, च | தமஸி, ஏதானி, ஜாயந்தே, விவ்ருத்தே(யே), குருநந்தன ||

குருநந்தன = குருகுலத்திற்கு ஆனந்தத்தைத் தரும் அர்ஜுன
அப்ரகாச: = ஸ்ரோத்ராதிகளால் ஸப்தாதிகளின் அறிவின்மை
அப்ரவ்ருத்தி: } = செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யாமல்ஸ்தம்பித்து நிற்றல்
च = மற்றும்
ப்ரமாத:(ஓ:) = கவனிக்காமை
மோஹ: = விபரீத (மித்யா)

தமஸி = தமோகுணம்
விவ்ருத் தே(யே) [ஸதி]ஏவ } = அதிகரித்திருக்கும்போதே
ஜாயந்தே = உண்டாகின்றன. (எனின்—இக் குறிகளால் தமோ குணம் அதிகரித்திருக்கிறதென்று அறியவேண்டும்.)

அவதரணிகை :—ஸத்வாதி குணங்கள் அதிகரித்திருக்கும் ஸமயத்தில் மரணமடைந்தோருக்குக் கிடைக்கும் பலங்களின் பேதத்தைக் கூறுகிறான் :—

(மூ)—யதா(ஊ) ஸத்வே ப்ரவ்ருத்தே(யே) து ப்ரலயம் யாதி தே(ஹே) ஹப்ருத் ||
ததோ(ஹோ)த்தமவிதா(ஊ)ம் லோகானமலான் ப்ரதிபத்யதே || 14 ||

(ப. உ.) யதா(ஊ), ஸத்வே, ப்ரவ்ருத்தே(யே), து, ப்ரலயம், யாதி, தே(ஹே)ஹப்ருத், | ததா(ஊ), உத்தமவிதா(ஊ)ம், லோகான், அமலான், ப்ரதிபத்(தீ)யதே ||

யதா(ஊ), து	= எக்காலத்தில்
ஸத்வே	= ஸத்வகுணம்
ப்ரவ்ருத் தே(யே)	= அதிகரித் திருக்கு மோ (அக்காலத்தில்)
தே(ஹே) ஹப்ருத்	= ஜீவன்
ப்ரலயம்	= மரணத்தை
யாதி	= அடைகிறானே
ததா(ஊ)	= அக்காலத்தில்
உத்தம விதா(ஊ)ம்	= பகவத்ஜ்ஞானி களின் (பகவ ஜ்ஞானிகளை டையும்)
அமலான்	= தோஷங்களை யற்ற
லோகான்	= தேகங்களை
ப்ரதிபத் (தீ)யதே	= அடைகிறான். (ஸாத்விக குலத்தில் பிறக் கிறான்.)

(மூ)—ரஜஸி ப்ரலயம் க(ஹ)த்வா கர்மஸங்கி(ஸி)ஷு ஜாயதே ||
ததா(யா) ப்ரலீனஸ்தமஸி மூட(ஹ)யோனிஷு ஜாயதே || 15 ||

(ப. உ.) ரஜஸி, ப்ரலயம், கத்வா, கர்ம-ஸங்கி(ஸி)ஷு, ஜாயதே | ததா(யா), ப்ரலீன:, தமஸி, மூட(ஹ)யோனிஷு, ஜாயதே ||

ரஜஸி	= ரஜோகுணம்
[ப்ரவ்ருத் தே(யே) ஸதி]	= அதிகரித்திருக் கும்போது
ப்ரலயம்	= மரணத்தை
க(ஹ)த்வா	= அடைந்து
கர்ம-	= காம்ய கர்மங் களை
ஸங்கி (ஸி)ஷு	= செய்பவர் களின் குலத் தில்
ஜாயதே	= பிறக்கிறான்.
ததா(யா)	= அவ்வாறே
தமஸி	= தமோகுணம்
[ப்ரவ்ருத் தே(யே) ஸதி]	= அதிகரித்த போது
ப்ரலீன:	= மரண மடைந்த வன்
மூட(ஹ) யோனி ஷு	= தைத்ய குலத் தில்
ஜாயதே	= பிறக்கிறான்.

அவதாணிகை:—ஸத்வாதி கர்மங்களுக்கு பலங்களைச் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—கர்மண: ஸுக்ருதஸ்யாஹு: ஸாத்விகம் நிர்மலம் ப(ஹ)லம் ||
ரஜஸஸ்து ப(ஹ)லம் து:க்கமஜ்ஞானம் தமஸ: ப(ஹ)லம் || 16 ||

(ப. உ.) கர்மண:, ஸுக்ருதஸ்ய, ஆஹு:, ஸாத்விகம், நிர்மலம், ப(ஹ)லம் | ரஜஸ:, து, ப(ஹ)லம், து:க்கம், அஜ்ஞானம், தமஸ:, ப(ஹ)லம் ||

ஸுக்ருதஸ்ய = நன்றாய்ச் செய்யப்பட்ட
கர்மண: = கர்மத்திற்கு
ஸாத்விகம் = ஸாத்விகமான
நிர்மலம் = துக்கமற்ற
ப(ஹ)லம் = பலத்தை
ஆஹு: = சொல்லுகிறார்கள்.
ரஜஸ:, து = ராஜஸ கர்மத்திற்கோ
து:க்கம் = துக்கத்துடன் கூடிய
ப(ஹ)லம் = பலத்தை
ஆஹு: = சொல்லுகிறார்கள்.
தமஸ: = தாமஸ கர்மத்திற்கு
அஜ்ஞானம் = அஜ்ஞானத்தையும், அஜ்ஞான கார்யத்தையும்
ப(ஹ)லம் இதி } = பலமென்று
ஆஹு: = சொல்லுகிறார்கள்.

அவதாரணிகை :—மேற்கூறிய பலங்களை விவரித்துச்சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ஸத்வாத் ஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞானம் ரஜஸோ லோப(ஹ) ஏவ ச ||
ப்ரமாத(ஹ)மோஹௌ தமஸோ ப(ஹ)வதோ ঽஜ்ஞானமேவ ச || 17 ||

(ப. உ.) ஸத்வாத், ஸஞ்ஜாயதே, ஜ்ஞானம், ரஜஸ:, லோப:(ஹ:), ஏவ, ச | ப்ரமாத(ஹ)-மோஹௌ, தமஸ:, ப(ஹ)வத:, அஜ்ஞானம், ஏவ, ச ||

ஸத்வாத் = ஸத்வ குணத்தினின்று
ஜ்ஞானம் = பராபர தத்வ ஜ்ஞானம்
ஸஞ்ஜாயதே = உண்டாகிறது.
ச = மற்றும்
ரஜஸ: = ரஜோ குணத்தினின்று
லோப:(ஹ:) ஏவ } = போராசையே
ஸஞ்ஜாயதே = உண்டாகிறது.
ச = மற்றும்
தமஸ: = தமோ குணத்தால்
ப்ரமாத(ஹ)- = அஜாக்ரதையும்
மோஹௌ = விபரீத ஜ்ஞானமும்
ப(ஹ)வத: = உண்டாகின்றன.
அஜ்ஞானம், ஏவ } = அஜ்ஞானமும்
ப(ஹ)வதி = உண்டாகிறது.

அவதரணிகை:-ஸத்வாதி குணங்களுக்கு ஞான லோப(ஹ)ப்ர மாதங்களினுலுண்டாகும் பலன்களைச் சொல்லுகிறுன் :—

(மூ)—ஊர்த்(ய்)வம் க(ஹ்)ச்ச(ஹ)ந்தி ஸத்வஸ்தா(ஶ்ரீ) மத்(ய்)யே திஷ்டந்தி ராஜஸா: ||
ஜக(வ்)ன்ய-குணவ்ருத்திஸ்தா(ஶ்ரீ)அதோ(ஶ்ரீ) க(ஹ்)ச்ச(ஹ)ந்தி தாமஸா: || 18 ||

(ப. உ.) ஊர்த்வம், க(ஹ்)ச்ச(ஹ)ந்தி, ஸ்த்வஸ்தா:(ஶ்ரீ:) மத்யே, திஷ்டந்தி, ராஜஸா:| ஜக(வ)ன்ய-குண-வ்ருத்திஸ்தா:(ஶ்ரீ:) அத:(ய:), க(ஹ்)ச்ச(ஹ)ந்தி, தாமஸா: ||

ஸத்வஸ்தா:	= ஸாத்விகர்கள்	திஷ்டந்தி	= இருக்கிறுர்கள்.
ஜ்ஞானேன	= ஞானத்தினுல்	ஜக(வ) ன்ய குண வ்ருத்தி ஸ்தா(ஶ்ரீ:)	= ஸத்வ ரஜோ குணங்களை விட கீழான தமோ குணத்தின் பரிணும பூதமான அஜ்ஞானத்தி லிருக்கும் (அஜ் ஞானிகளான)
ஊர்த்(ய்)வம்	= ஜநோ லோகம் தபோலோ கம் முதலிய மேலுலகங் களை		
க(ஹ்)ச் ச(ஹ)ந்தி	= அடைகிறுர்கள்		
ராஜஸா:	= கர்ம யகர்மங் களைச் செய்யும் ஜனங்கள்	தாமஸா:	= தாமஸ ஜனங் கள்
மத்(ய்)யே	= ஸ்வர்க்க ாதி லோகங்களில்	அத:(ய:)	= நித்ய நரகத்தை
		க(ஹ்)ச் ச(ஹ)ந்தி	= அடைகிறுர்கள்

(மூ)—நான்யம் கு(ஹ்ரு)ணேப்(ஹ்ரீ)ய: கர்தாரம் யதா(ஹ்ரு) த்(ஹ்ரீ)ரஷ்டானுபஶ்யதி ||
குணேப்(ஹ்ரீ)யஶ்ச பரம் வேத்தி மத்(ஹ்ரீ)பா(ஹ்ரு)வம் லோதி (யி)க(ஹ்)ச்ச(ஹ)தி || 19 ||

(ப. உ.) ந, அன்யம், கு(ஹ்ரு)ணேப்(ஹ்ரீ)ய:, கர்தாரம், யதா(ஹ்ரு), த்(ஹ்ரீ)ரஷ்டா, அனுபஶ்யதி| கு(ஹ்ரு)ணேப்(ஹ்ரீ)ய:, ச, பரம், வேத்தி, மத்(ஹ்ரீ)பா(ஹ்ரு)வம், ஸ:, அதி(யி)க(ஹ்)ச்ச(ஹ)தி ||

த்(ஹ்ரீ)ரஷ்டா	= ஜீவன்	அன்யம்	= வேறுன
யதா(ஹ்ரு)	= எப்பொழுது	கர்தாரம்	= பரிணுமி கர்த் ருவை (மாருத லையும் பதார்த்தத்தை)
கு(ஹ்ரு) ணேப் (ஹ்ரீ)ய:	= ஸத்வாதி குணங்களை விட		

ந, அணு பஶ்யதி } = காணுவதில்லை யோ
ச = மற்றும்
கு(ஶு)ணேப் (ஹீ)ய: } = ஸத்வாதி குணங்களை விட
பரம் = உத்தமனை (ஸ்வதந்த்ரனை) பரமாத்மாவை
வேத்தி = அறிந்து கொள்

ஸ: = அந்தஜ்ஞானியான ஜீவன்
மத்(ஈ)பா(ஹா)வம் (மயி பாவம்) } = ஒரு நந்தாத் மகமான என்னிடத்திலி ருப்பை
அதி(யி)க(ஶ்ச)(ஹ)தி } = அடைகிறான்.

(மூ)—கு(ஶு)ணானேதானதீத்ய த்ரீன் தே(ஶே)ஹீ தே(ஜே)ஹஸமுத்(ஈ)ப(ஹ)வான் ||
ஜன்ம-ம்ருத்யு-ஜரா-து:க்கைர்விமுக்தோ(ஸ்)ம்ருதமஶ்னுதே ||
|| 20 ||

(ப. உ.) கு(ஶு)ணான், ஏதான், அதீத்ய, த்ரீன், தே(ஜே)ஹீ, தே(ஜே)ஹஸமுத்(ஈ)ப(ஹ)வான் | ஜன்ம-ம்ருத்யு-ஜரா-து:க்கை:, விமுக்த:, அம்ருதம், அஶ்னுதே ||

தே(ஜே)ஹ- = அந்தந்த குணங்களால் பிறந்த தேகங்களில் வெளியான
ஏதான் = இந்த
த்ரீன் = மூன்று
கு(ஶு)ணான் = குணங்களை
அதீத்ய, ஏவ } = கடந்தே
தே(ஜே)ஹீ = ஜீவன்

ஜன்ம- = பிறப்பு
ம்ருத்யு- = இறப்பு
ஜரா- = மூப்பு
து:க்கை: = து:க்கம் இவைகளால்
விமுக்த: = விடபட்டவனாய்
அம்ருதம் = பரப்ரஹ்மத்தை
அஶ்னுதே = அடைகிறான்.

அவதாரணிகை :—குணங்களைக்கடந்த புருஷனிட லக்ஷணத்தையும் அந்த குணங்களைக்கடப்பதற்கு உபாயங்களையும் அர்ஜுனன் வினவுகிறான் :—

அர்ஜுன உவாச :—

(மூ)—கைர்லிங்கை(ஸ்)ஸ்த்ரீன் கு(ஶு)ணானேதாநதீதோ ப(ஹ)வதி ப்ரபோ(ஹோ) ||
கிமாசார: கத(ம்)ம் சைதாம்ஸ்த்ரீன் கு(ஶு)ணாநதிவர்ததே ||
|| 21 ||

(ப. உ.) கை:, லிங்கை:, த்ரீன், கு(ஹு)ணன், ஏதான், அதீத:, பவதி, ப்ரபோ(ஹோ) | கிமாசார:, கத(யி)ம், ச, ஏதான், த்ரீன், கு(ஹு)ணன், அதிவர்ததே ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்
உவாச	= வினவுகிறான்.
ஏதான்	= இந்த ஸர்வ பந்தகமான
த்ரீன்	= மூன்றான
கு(ஹு)ணன்	= ஸத்வ ரஜஸ் தமோ குணங்களை
அதீத:	= கடந்திருக்கும் புருஷன்
கை:	= எந்த
லிங்கை: (மை:)	= அடையாளங்களோடு
யுக்த:	= கூடியவனாக
ப(ஹ)வதி	= ஆகிறான்.
ப்ரபோ (ஹோ)	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே!
கிமாசார:	= (அவன்) எவ்வித ஆசாரமுடையவன்.
ச	= மற்றும்
கத(யி)ம்	= எந்த உபாயத்தால்
ஏதான்	= இந்த
த்ரீன்	= மூன்றான
குணன்	= குணங்களை
அதிவர்ததே	= கடக்கிறான்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—ப்ரகாசம் ச ப்ரவ்ருத்திம் ச மோஹமேவ ச பாண்டவ ||
ந த்வேஷ்டி ஸம்ப்ரவ்ருத்தானி ந நிவ்ருத்தானி காங்க்ஷதி ||22||

(ப. உ.) ப்ரகாசம், ச, ப்ரவ்ருத்திம், ச, மோஹம், ஏவ, ச, பாண்டவ | ந, த்(தீ)வேஷ்டி, ஸம்ப்ரவ்ருத்தானி, ந, நிவ்ருத்தானி, காங்க்ஷதி ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச	= குணங்களைக் கடந்திருக்கும் புருஷனின் லக்ஷணங்களைச் சொல்லுகிறான் :—
பாண்டவ (ய:)	= ஓ அர்ஜுன! = யார்
ஸம்ப்ரவ்ருத்தானி	= தன்னிடத்திலுண்டான
ப்ரகாசம்	= ஸ்தூலமான ஸத்வகுணத்தாலுண்டாகும் லௌகிக விஷயமான ஞானத்தையும்
ச	= மற்றும்
ப்ரவ்ருத்திம்	= ப்ரவிருத்தியையும் (உத்யோகத்தையும்)
ச	= மற்றும்
மோஹம், ஏவ	= தமோகுணத்தாலுண்டாகும் அஜ்ஞானத்தையும்
ந, த்(தீ)வேஷ்டி	= த்வேஷிக்கிறதில்லையோ

வேண்டும்.)

(ஸ-ரிக்ஷ்மஸத்வாதிகுணத்தா லுண்டாகும் விஷ்ணு விஷய மான ஞானம் உத்யோகம் இவைகளை விரும்புகிறான். அஜ்ஞானத்தை த் தேவஷிக் கிறான்.)

(மூ)--உதா(ஊ)ஸீனவதா(ஊ)ஸீனே கு(ஊ)ணார்யோ ந விசால்யதே
குணே வர்தந்த இத்யேவ யோவதிஷ்டதி நேங்கதே || 23 ||

ஸமது:க்கஸு(வ):ஸ்வஸ்த:(ய:) ஸமலோஷ்டாஶ்ம காஞ்சன:||
துல்யப்ரியாப்ரியோ தீ(ர)ரஸ்துல்ய நிந்தா(ஆ)த்மஸம்ஸ்துதி:||24||

மானபமானயோஸ் துல்யஸ்துல்யோ மித்ராரிபக்ஷயோ: ||
ஸர்வாரம்ப பரித்யாகீ(ஈ) கு(ஊ)ணாதீத: ஸ உச்யதே || 25 ||

(ப. உ.) உதா(ஊ)ஸீனவத், ஆஸீன:, கு(ஊ)ணை:, ய:, ந, விசால் யதே | கு(ஊ)ணை:, வர்தந்தே, இதி, ஏவ, ய:, அவதிஷ்டதி, ந, இங்கதே || ஸம-து:க்க-ஸு:க:, ஸ்வஸ்த:, ஸம-லோஷ்டாஶ்ம-காஞ்சன: | துல்ய-ப்ரியா-ப்ரிய:, தீ(ர)ர:, துல்ய-நிந்தாத்ம-ஸம்ஸ்துதி: || மான-பமானயோ:, துல்ய:, துல்ய:, மித்ராரி-பக்ஷயோ: | ஸர்வா-ரம்ப(ஹ)-பரித்யாகீ(ஈ), கு(ஊ)ணாதீத:, ஸ:, உச்யதே ||

ந:	= யார்		விகாரத்தை
உதா(ஊ) ஸீனவத்	= உதாஸீனன் போல்		அடைவதில்லை யோ
ஆஸீன:	= இருக்கிறேனை வஷ்ணவ தர்மங்களைச் செய்வது கொண்டிருப்பதில் நிஜமாக உதாஸீனனவதில்லையோ	கு(ஊ)ணை:	= ஸத்வாதி குணங்கள்
		வர்தந்தே	= ஈச்வரேச்சையினால் ப்ரவர்த்திக்கின்றன, ஸ்வதந்திரமாய் ப்ரவர்த்திக்கிறதில்லை
கு(ஊ)ணை:	= ஸத்வராஜஸ் தமோ குணங்களால்	இதி, ஏவ	= என்றே
		அவதிஷ்டதி	= தெரிந்து கொள்கிறேனை
ந, விசால் யதே	= அந்த குணங்களாலுண்டாகும்	(ஸ:)	= அவன்

ந, இங்க (ஹ)தே } = கெட்டவ்யா பாரங்களில் ப்ரவர்திப்பதில்லை.

ஸமது:க்க ஸுக(வ): } = துர்க்கத்தை எப்படிவிடத் தக்கதென்றறிகிறேனை அப்படியேனை வஷியிக ஸுகத்தையும் விடத்தக்கதென்று காண்கிறேனை

ஸ்வஸ்த:(ஸ்த:) = விசேஷமாய் விகாரமற்றவனை

ஸமலோ ஷ்டாச்ம காஞ்சன: } = மண்ணுங்கட்டி, கல், தங்கம் இவைகளை ஸமமாகக் காண்கிறேனை

தல்யப்ரி யாப்ரிய: } = அப்ரிய பதார்த்தங்கள் எப்படி விடத் தக்கவைகளோ அப்படியே ப்ரிய பதார்த்தங்களும் விடத் தக்கவைகளென்றறிந்து கொள்கிறேனை

தல்ய நிந் தாத்மஸம் ஸ்துதி: } = நிந்திக்கும் போது எப்படி ஸந்தோஷப்படுவதில்லையோ அப்படியே நிந்திக்கும் போதும் ஸந்தோஷப்படுவதில்லையோ

தீ(ர): = மேற் சொல்லிய வைகளுக்குகாரணமானதைர்யமுள்ளவனாயிருக்கிறேனை

மானப மானயோ: } = மானப மானங்களில்

துல்ய: = ஸமமாயிருக்கிறேனை

மித்ர- = ஸ்னேஹிதர்கள்

அரி- = பகைவர்கள் இவர்களிட

பக்ஷயோ: = பக்ஷங்களில்

துல்ய: = ஸமமாயிருக்கிறேனை

ஸர்வ- = ஸமஸ்தமான

ஆரம்ப(ஹ) = காம்ய கர்மங்களின் துவக்கத்தை

பரித்யாகீ(ஈ) = விட்டவனை

ஸ: = அவன்

கு(ஹ்ரு)ண தீத: } = குணங்களைக் கடந்தவன்

(இதி) = என்று

உச்யதே = சொல்லப்படுகிறான்.

(மூ)—மாம் ச யோ ஸ்வ்யபி(ஹி)சாரேண ப(ஹ)க்தியோகே(ஹ்ரு)ன

ஸேவதே ||

ஸ குண(ஹ்ரு)ணான் ஸமதீத்யைதான் ப்ரஹ்மபூ(ஹூ)யாய கல்

பதே || 26 ||

(ப. உ.) மாம், ச, யः, அவ்யபி(ஹி)சாரேண, ப(ஹ)க்தியோகே(ஹ)ன, ஸேவதே | ஸः, கு(கூ)ணன், ஸமதீத்ய, ஏதான், ப்ரஹ்மபூ(ஹூ)யாய, கல்பதே ||

யः	= யார்
மாம்,	= என்னை
அவ்யபி(ஹி)சாரேண	= விடாத அனன்ய விஷயகமான
ப(ஹ)க்தியோகே(ஹ)ன	= பக்தியோகத்தால் (பக்திரூப உபாயத்தால்)
ஸேவதே	= ஸேவிக்கிறானே
ஸः	= அவன்
ஏதான்	= இந்த
கு(கூ)ணன்	= குணங்களை (அனைவகளாலுண்டாகும் பந்தங்களை
ஸமதீத்ய	= நன்றாகக் கடந்து
*ப்ரஹ்மபூ(ஹூ)யாய	= சித்ப்ரக்ருதியையடைவதற்கு
கல்பதே	= திறமையுள்ளவனாகிறான்.

அவதாரணிகை :—குணதீதனுக்கு பகவத்ப்ராப்தியாகிறதென்று சொல்லாமல் லக்ஷ்மீப்ராப்தியாகிறதென்று சொல்வதற்கு காரணமென்ன எனின்—மஹாலக்ஷ்மி என்னிடத்திலிருப்பதால் லக்ஷ்மீப்ராப்தியாயின் என்னிட ப்ராப்தியாகிறது என்கிற கருத்தைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ப்ரஹ்மணோ ஹி ப்ரதிஷ்டாஹமம்ருதஸ்யாவ்யயஸ்ய ச ||
ஶாஶ்வதஸ்ய ச த(ர்)ம்மஸ்ய ஸுக(வ)ஸ்யைகாந்திகஸ்ய ச
|| 27 ||

(ப. உ.) ப்ரஹ்மணः, ஹி, ப்ரதிஷ்டா, அஹம், அம்ருதஸ்ய, அவ்யயஸ்ய, ச | ஶாஶ்வதஸ்ய, ச, த(ர்)ம்மஸ்ய, ஸுக(வ)ஸ்ய, ஏகாந்திகஸ்ய, ச ||

ப்ரஹ்மணः	= மஹாலக்ஷ்மிக்கு
ச	= மற்றும்
அவ்யயஸ்ய	= நாசமற்ற
அம்ருதஸ்ய	= முக்தர்களின் வகுப்புக்கு
ச	= மற்றும்
ஶாஶ்வதஸ்ய	= அக்ஷயமான

---

* உத்தரஸ்லோகத்தில் (27 வதில்) ப்ரஹ்மத்திற்கு நான் ஆதாரனென்று சொல்லியிருப்பதால் இவ்விரு ஸ்லோகங்களிலிருக்கும் ப்ரஹ்ம என்னும் பதத்திற்கு பரமாத்மா என்று அர்த்தம் செய்யாமல் மஹாலக்ஷ்மி என்று அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

தத்(ய)ர்மஸ்ய	= நிஷ்காமதர்மத்திற்கு	ஸுக(வ)ஸ்யு, ச	= ஸுகத்திற்கும்
ச	= மற்றும்	அஹம்	= நான்
ஏகாந்திகஸ்ய	= உத்தமமான	ப்ரதிஷ்டா	= ஆதாரன்
		ஹி	= இது ப்ரமாணப்ரஸித்தமானது.

தாத்பர்யம் :—குணதீதன் லக்ஷ்மீ ஸன்னிதியையடைந்து அவரிட அனுக்கிரகத்தை ஸம்பாதித்துக்கொண்டு பரமாத்மாவையடைகிறான் என்னும் பரம்பரையை காட்டுவதற்காக இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்ஜுன ஸம்வாதத்தில்

குணத்ரயவிபாக யோகமென்னும்

பதிணன்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—ஊர்த்(ர்)வமூலமத(ர)ஸ்ஸாக(வ)மஸ்வத்த(ர)ம் ப்ராஹுரவ்
யயம்‖
ச(ஹ)ந்தா(ா)ம்ஸி யஸ்ய பர்ணானி யஸ்தம் வேத(ஈ) ஸ
வேத(ஈ)வித் ‖ 1 ‖

(ப. உ.) ஊர்த்(ர்)வமூலம், அத(ர)ஸ்ஸாக(வ)ம், அஸ்வத்த(ர)ம், ப்ராஹு:, அவ்யயம், | ச(ஹ)ந்தாம்ஸி, யஸ்ய, பர்ணானி, ய:, தம், வேத(ஈ), ஸ:, வேத(ஈ)வித் ‖

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	மூன்றிடை
உவாச	= சொல்லுகிறான்	கீழான அபி
(ப்ராஜ்ஞா:)	= ஞானிகள்	மானி தேவதை
[ஜக(ஹ)த்(ஜ்)வ்ருக்ஷம்]	= ஜகத் ரூபமான (ஜகத்தென்னும்) விருக்ஷத்தை	களுடன் கூடிய மஹத ஹங் காரபுத்தி தத்வங்கள் பஞ்ச பூதங்கள் இவைகளை கிளை களாயுள்ள தாகவும்
ஊர்த்(ர்)வ-	= எல்லாவற்றை யிடமேலா யிருக்கின்ற பரமாத்மா, அஸ்வதந் திரங்களில் மேலான வளாயிருக்கும் மஹாலக்ஷ்மி, ஜடத்தில் மேலான த்ரிகுணத்மக மான ப்ரக்ருதி இவைகளையே	அஸ்வத்த(ர)ம் [ஸ்வ: திஷ்டதீதி ஸ்வத் த:(ர்:) நஸ்வத் த:(ர்:) அஸ்வத் த:(ர்:)தம்] = இன்றுள்ளது போல் நாளைக் கிராததாகவும் (அப்போதுக்கப் போது மாறுதலை யத்தக்கதாகவும்
மூலம்	= வேராயுடைய தாகவும்	
அத(ர):	= மேற்கூறிய	

ஹம் பால்	கூடிய வேத
ஜகத்து	வாக்யங்கள்
நஷ்டமாயிலும்	பர்ணனி = இலகளாயிருக்
மற்றொன்று	கின்றனவோ
இருக்கவே	தம் = அந்த ஜகத்
இருப்பதினல்	வ்ருக்ஷத்தை
ப்ரவாஹத்தை	யः = எவன்
போல் நித்ய	வேத(உ) = இவ்வாறு தெரி
மானதாகவும்)	ந்து கொள்
ப்ராஹுः = சொல்லுகின்	கிறானே
றார்கள்.	ஸः = அவன்
யஸ்ய = எந்த ஜகத்வ்ரு	வேத- = ஸகல வேதார்த்
க்ஷத்திற்கு	தங்களையும்
ச(ஹ)ந்தா = அபிமானி	வித் = அறிந்தவன்.
(ஹ)ம்ஸி தேவர்களுடன்	

(மூ)—அத(ய)ஶ்சோர்த்(ர்)வம் ப்ரஸ்ருதாஸ்தஸ்ய ஶாகா(வா)
கு(ஹ்ம)ணப்ரவ்ருத்தா(ய்ர்)ா விஷயப்ரவாலா: ||
அத(ய)ஶ்ச மூலான்யனுஸந்ததானி
கர்மானுபந்தீ(ர்)னி மனுஷ்யலோகே || 2 ||

(ப. உ.) அத:(ய:), ச, ஊர்த்(ர்)வம், ப்ரஸ்ருதா:, தஸ்ய, ஶாகா:(வா:), கு(ஹ்ம)ணப்ரவ்ருத்தா:(ய்ர்ா:), விஷயப்ரவாலா:, | அத:(ய:), ச, மூலானி, அனுஸந்ததானி, கர்மானுபந்தி(ர்)னி, மனுஷ்யலோகே ||

தஸ்ய = அந்த ஜகத்வ்ரு	தில் இருக்கின்ற
க்ஷத்தின்	அபிமானி
கு(ஹ்ம)ண- = ஸத்வரஜஸ்	தேவதைகளு
தமோகுணங்	டன் கூடிய
களால்	மஹதஹங்
ப்ரவ்ருத் = அபிவ்ருத்	காரம் முதலிய
தா:(ய்ர்ா:) தி(ர்)யடைந்தி	எட்டு தத்வங்
ருக்கும்	கள்
விஷய- = ரூப, ஸ்பர்ஶ,	அத:(ய:) = தங்களைவிட
கந்தாதி விஷ	கீழானவர்
யங்களையே	களின் ஶரீராதி
ப்ரவாலா: = தளிராகக்	களிலும்
கொண்டிருக்	ச = மற்றும்
கின்ற	ஊர்த்(ர்)வம் = தங்களுக்குக்
ஶாகா:(வா:) = கிளை ஸ்தானத்	காரணமாகிய

ப்ரக்ருதி தத்வத்திலும்
ப்ரஸ்ருதா: = ஸூக்ஷ்ம ரூபங்களால் பரவியிருக்கின்றன.
= மற்றும்
மனுஷ்ய லோகே } = மானிட லோகத்தில்
கர்மானுபந்தீ (நீ)னி } = கர்மங்களை யனுஸரித்து பலங்களைக் கொடுக்கும்
மூலானி = ஜகத்வ்ருக்ஷத்திற்கு தேவர்களாகிய பரமாத்மா, லக்ஷ்மீ, ப்ரக்ருதி ஸத்வாதி குணங்கள் இவைகள்
அத:(ஸ:) = கீழான (கிளை ஸ்தானீயர்களான சதுர்முகாதிகளிலும் மற்றும் மஹதஹங்காராதி தத்வங்களிலும்)
அனுஸந்தானி } = பரவி இருக்கின்றனர்.

(மூ)—ந ரூபமஸ்யேஹ ததோ(ஓ)பலப்(ஹீ)யதே
நாந்தோ ந சாதிர்ந ச ஸம்ப்ரதிஷ்டா ||
அஸ்வத்த(ஶ்ரீ)மேனம் ஸுவிரூட(ஜ)மூலம்
அஸங்கஶஸ்த்ரேண த்(ஸ்ரீ)ருடேன சி(ஹி)த்வா || 3 ||

தத: பத(ஷ)ம் தத் பரிமார்கி(ஸி)தவ்யம்
யஸ்மின் க(ஸ்)தா ந நிவர்தந்தி பூ(ஹூ)ய: ||
தமேவ சாத்(ஸ்ரீ)யம் புருஷம் ப்ரபத்(ஸ்ரீ)யே
யத: ப்ரவ்ருத்தி: ப்ரஸ்ருதா புராணீ || 4 ||

(ப. உ.) ந, ரூபம், அஸ்ய, இஹ, ததா(ர), உபலப்(ஹீ)யதே, ந, அந்த:, ந, ச, ஆதி(தி:,) ந, ச, ஸம்ப்ரதிஷ்டா | அஶ்வத்த(ஶ்ரீ)ம், ஏனம், ஸுவிரூட(ஜ)மூலம், அஸங்க(ஸ்)ஶஸ்த்ரேண, த்(ஸ்ரீ)ருடேன, சி(ஹி)த்வா || தத:, பத(ஷ)ம், தத், பரிமார்கி(ஸி)தவ்யம், யஸ்மின், க(ஸ்)தா:, ந, நிவர்தந்தி, பூ(ஹூ)ய: | தம், ஏவ, ச, ஆத்(தீ)யம், புருஷம், ப்ரபத்(தீ)யே, யத:, ப்ரவ்ருத்தி:, ப்ரஸ்ருதா, புராணீ ||

அஸ்ய = இந்த ஜகத்வ்ருக்ஷத்தின்
ரூபம் = ஸ்வரூபமானது
ததா(ர) = முன்னெப்படி இருந்ததோ அப்படியே
இஹ = இந்த லோகத்தி

ந உபலப்(ஜீ)யதே = (இக்காலத்தில்) கண்டு வருவதில்லை. *
(அஸ்ய) = இந்த ஸம்ஸார விருக்ஷத்தின்
அந்தः = நாசமுகனை பரமாத்மா
ந,(உபலப்யதே) = கண்டு வருவதில்லை.
ஆதिः(தி) = காரணனை பரமாத்மா
ந,(உபலப்யதே) = கண்டு வருவதில்லை.
ஸம்ப்ரதிஷ்டா = ஸ்திதி காரணனை பரமாத்மா
ந (உபலப்யதே) = கண்டு வருவதில்லை.
ஸுவிரூட(ஃ)- = மிகவும் உறுதியாய் ஊன்றியிருக்கும்
மூலம் = வேருடைய
ஏனம் = இந்த
அஸ்வத்த(ய்ய)ம் = ஜகத்தென்னும் விருக்ஷத்தை
த்(தி)ருடேன = உறுதியான
அஸங்க- = மனவி மக்கள் முதலியவர்களில் நேசமின்மையென்னும் வைராக்யத்துடன் கூடிய ஞான
ஶஸ்த்ரேண = ஶஸ்த்ரத்தி

ஞல் (கத்தியி ஞல்)
சி(ஹி)த்வா = வெட்டிக் கண்டு [மனவி மக்கள் முதலியப்ரபஞ்சம் பரமாத்மாவின் அதீனம், ஓரே விதமாயிருப்பதல்ல மாறுதலுடையது என்று தெரிந்து கொண்டு]
ததः = இவ்வாறு தெரிந்து கொண்ட பிறகு
யஸ்மின் = யாரிடத்தில்
க(ஹ)தாः = போய் சேர்ந்த (யாரையடைந்த) ஜனங்கள்
பூ(ஹ)யः = மறுபடியும்
ந, நிவர்த்தந்தி = ஸம்ஸார மார்க்கத்தில் திரும்ப மாட்டார்கள்
தத் = அந்த
பத(ஹ)ம் = பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபம்
பரிமார்க்கி(ஹி)தவ்யம் = ச்ரவணமனனாதிகளால் தெரிந்து கொள்ளத் தக்கது.
யத: = எந்த பரமாத்மாவிலல்

---

* ஜகத்ஸ்ருஷ்டி விகாரமடைந்து வருவதிலல் மேற்றிருந்தாற்போல் இன்றிருப்பதில்லை; இன்றிருப்பதுபோல் நாசமடைந்திருப்பதில்லையாதலால் ஒரே விதமாக கண்டுவருவதில்லை.

புராணீ	= வெகுகாலமாய் தொடர்ந்து வந்திருக்கிற	ஆத்(ஈ)யம்	= எல்லாவற்றிற்கும் முன்னிருந்த
ப்ரவ்ருத்திः	= ஸம்ஸார ப்ரவ்ருத்தி	புருஷம், ஏவ	= ஷட்குணபூர்ணனுமான பரமாத்மாவையே
ப்ரஸ்ருதா	= விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ	ப்ரபத்(ஈ)யே (ப்ரபத்யேத).	= சரணமடையவேண்டும்.
தம்	= அந்த		

கருத்து :—ஸம்ஸாரமென்னும் விருக்ஷமானது அடிக்கடி மாருதலுடையதாகையால் ஓரேவிதமாக கண்டு வருவதில்லை. இச்சம்சார விருக்ஷத்திற்கு நாசகனும் படைப்பவனும் இரக்ஷிப்பவனுமாய் அவ்விருக்ஷத்திலிருக்கும் பரமாத்மா ஜனங்களுக்கு கண்டு வருவதில்லை. அத்தகைய பரமாத்மாவை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமாயின் :— பத்னீ புத்ராதி ப்ரபஞ்சம் நச்வரமானது, பராதீனமான தென்றறிந்து, அதுகளில் வெறுப்புடையவனாய் மறுபடியும் ஜனனாதிகளையற்ற மோக்ஷத்தில் அடைவதற்கு யோக்கியனான ஜகஜ் ஜன்மாதிகர்த்தாவான அந்த பரமாத்ம விஷயகமான **ச்ரவண** மனன ரூபமான விசாரத்தைச் செய்ய வேண்டியது. அவ்விசாரத்தில் ப்ரவ்ருத்தியாயினும் அந்த பரமாத்மாவிலேயே உண்டாக வேண்டியிருப்பதினால் அதற்காக அந்த பரமாத்மாவையே சரணமடைய வேண்டியது.

அவதாரணிகை :—பரமாத்மாவை அடைவதற்கு ஸாத(ய)னங்களைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—நிர்மானமோஹா ஜிதஸங்க(ஶ)தோ(ஷோ)ஷா
அத்(யீ)யாத்மநித்யா விநிவ்ருத்தகாமாः ||
த்(ஜீ)வந்த்(ஜீ)வைர்விமுக்தாः ஸுக(வ)துः(ஷுः)க்கஸம்ஜ்ஞைர்
க(ஶ)ச்ச(ஹ்)ந்த்யமூடாः(ஜாः) பத(ஷ)மவ்யயம் தத் || 5 ||

(ப. உ.) நிர்மான-மோஹாः, ஜித-ஸங்க(ஶ)-தோ(ஷோ)ஷாः, அத்(யீ)யாத்மநித்யாः, விநிவ்ருத்தகாமாः | த்(ஜீ)வந்த்(ஜீ)வைः, வ்விமுக்தாः, ஸுக(வ)துः(ஷுः)க(வ)ஸம்ஜ்ஞைः, க(ஶ)ச்ச(ஹ்)ந்தி, அமூடாः(ஜாः), பதம், அவ்யயம், தத் ||

நிர்மான-மோஹா: = அஹங்காரம், மித்யாஜ்ஞான மும் இவைகளை யற்ற

ஜிதஸங்க(ஃ)தோஷா: = விஷய ஸம்பந்தமான தோஷங்களை ஜயித்த (கந்தாதி விஷய ஸம்பந்தங்களில் விருப்பமற்ற)

அத்(த்)யாத்ம நித்யா: = அத்யாத்ம விஷயத்தில் (பரமாத்ம விஷயத்தில்) நிலை பெற்றவர்களான (எப்பொழுதும் பகவத் விஷயகமான ஸ்ரவணமனனாதிகளைச் செய்துக் கொண்டிருக்கும்)

விநிவ்ருத்தகாமா: = எல்லாவிதத்திலும் விஷயங்களில் விருப்பத்தைத் துறந்திருக்கும்

ஸுக(வ)- = ஸுக(வ)ம்

துஃ(து:)க்கஸம்ஜ்ஞை: = துஃக்கம், மானபமானம் முதலிய

த்(தீ)வந்த்(தீ)வை: = த்வந்த்வங்களினால்

விமுக்தா: = விடுபட்டிருக்கும் (ஸுகமும் மானமும் நேர்ந்தபோது மென்மையும் துஃக்கமும் அவமானமும் நேர்ந்தபோது தாழ்மையும் அடையாமலிருக்கும்)

அமூடா: (ஜ:) = மூடரல்லாதவர்கள் (ஞானிகள்)

அவ்யயம் = நாசமற்ற

தத் = முன் சொல்லப்பட்ட

பத(தி)ம் = அடைவதற்கு யோக்யனான பரமாத்மாவை

க(ம)ச் சு(ஹ)ந்தி = அடைகிறார்கள்.

அவதாரணிகை :—அடையத்தக்க பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ந தத் பா(ஹா)ஸயதே ஸூர்யோ ந ஸஸாங்கோ ந பாவக: ||
யத்(தீ)க(ம)த்வா ந நிவர்தந்தே தத் தா(யா)ம பரமம் மம || 6 ||

(ப. உ.) ந, தத், பா(ஹா)ஸயதே, ஸூர்ய:, ந, ஸஸாங்க:, ந, பாவக:, யத், க(ம)த்வா, ந, நிவர்தந்தே, தத், தா(யா)ம, பரமம், மம ||

தத் = அந்த பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை

ஸூர்ய: = ஸூர்யன்

ந, பா(ஹா)ஸயதே } = ப்ரகாசிக்கச் செய்வதில்லை.*
பபாங்க: = சந்திரன்
தத் = அந்த பரமாத்மாவை
ந(பாஸயதே) = ப்ரகாசிக்கும்படி செய்யமாட்டான்.
பாவக: = அக்னி
தத் = அந்த பரமாத்மாவை
ந(பாஸயதே) = ப்ரகாசிக்கும்படி செய்யமாட்டான்.
யத் = எந்த பரமாத்மாவை
க(ம)த்வா = அடைந்து
(ஜன:) = ஜனங்கள்
ந, நிவர்தந்தே } = மறுபடியும் ஸம்ஸாரத்திற்கு திரும்பமாட்டார்களோ
தத் = அது
மம = என்னிட
பரமம் = மேலான
தா(யா)ம = ஸ்வரூபம்.

(மூ)—மமைவாம்ஸோ ஜீவலோகே ஜீவபூ(ஊ)த: ஸனாதன: ||
மனஷ்ஷஷ்டா நீந்த்ரியாணி ப்ரக்ருதிஸ்தா(யா)னி கர்ஷதி|| 7 ||
ஸரீரம் யத(உ)வாப்னோதி யச்சாப்யுத்க்ராமதீஸ்வர: ||
க்(கீ)ருஹீத்வைதானி ஸம்யாதி வாயுர்க(ம)ந்தானிவாஸயாத் || 8 ||

(ப. உ.) மம, ஏவ, அம்ஸ:, ஜீவலோகே, ஜீவபூ(ஊ)த:, ஸனாதன:, மனஷ்ஷஷ்டானி, இந்த்ரியாணி, ப்ரக்ருதிஸ்தா(யா)னி, கர்ஷதி || ஸரீரம், யத், அவாப்னோதி, யத், ச, அபி, உத்க்ராமதி, ஈஸ்வர: | க்(கீ)ருஹீத்வா, ஏதானி, ஸம்யாதி, வாயு:, க(ம)ந்தா(யா)ன், இவ, ஆஸயாத் ||

ஜீவலோகே = நான் முகன் முதலிய ஜீவர்களின் ஸரீரங்களில்
[ஸ்தி(யி)த:] = இருக்கும்
ஸனாதன: = அனாதி நித்யனான
ஜீவபூ (ஊ)த: } = ஜீவனானவன்
மம = என்னிட
அம்ஸ:, ஏவ = அம்ஸத்திற்கு ஸமானனான (அம்ஸத்தைப்போல் ஞானாதி ஸ்வரூபனான)
ஈஸ்வர: = பரமாத்மா
ஸரீரம் = ஜீவனின் ஸரீரத்தை
யத் (யதா) = எக்காலத்தில்
அவாப்னோதி = அடைகிறானோ
(ததா) = அக்காலத்தில்
(ஸ:) = அந்த ஜீவன்

---

* விளக்கு தன்னைவிட அதிக ப்ரகாஸமுள்ள ஸூர்யனை எப்படி ப்ரகாசிக்கச் செய்யமாட்டாதோ அவ்வாறே பரமாத்மா ஸூர்யனைவிட அதிக ப்ரகாஸமுள்ளவனுதலால் ஸூர்யன் பரமாத்மாவை ப்ரகாஸிக்கச் செய்யமாட்டான்.

ப்ரக்ருதி ஸ்தா (யா)னி	= ப்ரக்ருதி காய்ய மான ஸரீரத்தி லிருக்கும்
மன:-	= மனதை
ஷஷ்டானி	= ஆ ரா வ தா யுள்ள
இந்த்ரியாணி	= க்ராண, ரஸன, சக்ஷுர், ஸ்ரோ ரா த்ர, த்வக் ரூப மான இந்த்ரி யங்கள
கர்ஷதி	= (விஷயங்களைக் குறித்து) இழுத் துச் செல்லு கிறான்.
அபி	= மற்றும்
(ஈஸ்வர:)	= பரமாத்மா
யத், ச	= எக்காலத்தில்
உத்க்ராமதி	= ஜீவனின் ஸரீ ரத்தை விட்டு (மேலுக்கு) செல்லுகிறானே (வேறுலகத்திற் குச் செல்லு கிறானே)
ததா(தா) ஆஸயாத்	= அக்காலத்தில் = புஷ்ப ரூபமான ஸ்தானத்தி லின்றும்
வாயு:	= காற்று
கந்தா(யா)ன், இவ	= கந்த முள்ள புஷ்பாவயவங் களைப் போல் (புஷ்பத்தி லின்று வாசனை களைக் கவர்ந்து செல்வதுபோல்)
ஸ:	= அந்த ஜீவன்
ஏதானி	= இந்த இந்த்ரி யங்களை (அவை களின் அம்ஸங் களை)
க்(தி)ரு ஹீத்வா	= எடுத்துக் கொண்டு
ஸம்யாதி	= போகிறான்.

கருத்து:—பரமாத்மாவின் அம்ஸத்திற்கொப்பான (பின்னும் ஸனன ஜீவன்—பரமாத்மா சரீரத்திலிருக்கும்போது இந்த்ரியங் களை விஷயங்களைக்குறித்து இழுத்துச் செல்லுகிறான். பரமாத்மா சரீரத்தை விட்டுப் போகும்போது ஜீவன் தன்னிட இந்த்ரியாம் ஸங்களை தன்னோடு எடுத்துக்கொண்டு செல்லுகிறான்.

விசாரம்:—அத்வைதமத ப்ரவர்த்தகரான சங்கராசார்யர் இந்த ஸ்லோகத்தின் வ்யாக்யானத்தில் ஜீவன் நிரவயவமான ப்ரஹ்மத் தின் அம்ஸனனவன் என்பது பொருந்தாததினால் 'அம்ஸ இவ' ஜீவன் பரமாத்மாவுக்கு ஒப்பானவனேயொழிய அம்ஸனே அல்ல. என்றும்; 2-3-43-வது ப்ரஹ்ம ஸூத்ர சாங்கர பாஷ்யத்தில் * பர

---

* 'ஜீவ: ஈஸ்வரஸ்யாம்ஸோ ப(ஹ)விதுமர்ஹதி' யதா(யா)க்(தீ)னேர் விஸ்பு(ஸ்)லிங்க:(ஸ:) அம்ஸ இவாம்ஸோ ந ஹி நிரவயவஸ்ய முக்யோம்ஸ: ஸம்பவதி | கஸ்மாத் புனர் நிரவயதத்வாத் ஸ ஏவ ந ப(ஹ)வதி நாநா வ்யப தே(தே)ஸாத் 'ஸோன்வேஷ்டவ்ய: ஸ விஜிஜ்ஞாஸிதவ்ய:' (சாந். 8-7-3.) 'ஏதமேவ விதி(தி)த்வா முனிர்பவதி' 'ய ஆத்மனி திஷ்டன்.....ஆத் மானமந்தரோ யமயதி'

மாத்மா நிரவயவ(நிரம்ஶ)ஶ்ருதலால் ஜீவன் பரமாத்மாவின் அம்ஶமல்ல. அம்ஶத்திற்கோப்பானவன் என்று சொல்லி, ஜீவன் பரமாத்மாவைவிட பின்னன் என்னும் விஷயத்தில் 'ஸோன்வேஷ்டவ்ய:' 'ஏதமேவ விதி(ஜி)த்வா முனிர்ப(ஹ)வதி' 'ய ஆத்மனி திஷ்டன்' என்கிற ஶ்ருதிகளை உதகரித்து பேதத்தையே சொல்லியிருக்கிறார். மற்றும் 2-3-46-வது ப்ரஹ்ம ஸூத்ர ஶாங்கர பாஷ்ய வ்யாக்யானத்தில் பரமதிகார: "ப்ரஹ்மாம்ஶ இவ தத்தந்த்ரதயா ந தத்வம்ஶ இதி தாத்பர்யார்த்த:" ஜீவன் பரமாத்மாவின் அதீனனாதால் பரமாத்மாவின் அம்ஶத்திற்கு ஒப்பானவனேயொழிய அம்ஶனே அல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையால் 'மமைவாம்ஶ:' ஜீவன் பரமாத்மாவின் அம்ஶன் என்று சொல்லியிருப்பதினால் ஜீவன் பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபமென்று அத்வைதிகள் சொல்வதற்கு அவர்கள் தம்மிட ப்ராசீன ஆசார்யர்களின் (அத்வைதிகளின்) க்ரந்தங்களைப் பார்க்காமலிருப்பதே காரணமாகும். ஆகையால் 'அம்ஶ:' எனின் அம்ஶ ஸத்ருஶன் அம்ஶத்தைப்போல் மிகவும் அற்பன் என்றே அர்த்தம் சொல்லவேண்டும்.

(மூ)—ஶ்ரோத்ரம் சக்ஷு:ஸ்பர்ஶனம் ச ரஸனம் க்(வ்)ராணமேவச‖
அதி(யி)ஷ்டாய மனஶ்சாயம் விஷயானுபலேவதே ‖ 9 ‖

(ப. உ.) ஶ்ரோத்ரம், சக்ஷு:, ஸ்பர்ஶனம், ச, ரஸனம், க்(வ்)ராணம், ஏவ, ச | அதி(யி)ஷ்டாய, மன:, ச, அயம், விஷயான், உபலேவதே ‖

அயம் = இந்த பரமாத்மா
ஶ்ரோத்ரம் = காதையும்
சக்ஷு:ஸ் = கண்ணையும்
ச = மற்றும்
ஸ்பர்ஶனம் = தோலையும்
ரஸனம் = நாவையும்
ச = மற்றும்
க்(வ்)ராணம் = மூக்கையும்
ச = மற்றும்
மன: = மனதையும்
அதி(யி)ஷ்டாய, ஏவ = ப்ரகாஶிக்கிற இந்த்ரியங்களிலிருந்தே
விஷயான் = ஶப்த விஷயங்களை
உபலேவதே = அனுபவிக்கிறான்.

(மூ)—உத்க்ராமந்தம் ஸ்தி(யி)தம் வாபி பு(போ)ஞ்ஜானம் வா குணான்விதம் ‖
விமூடா(ஜா) நானுபஶ்யந்தி பஶ்யந்தி ஜ்ஞானசக்ஷுஷ: ‖ 10 ‖

(ப. உ.) உத்க்ராமந்தம், ஸ்தி(யி)தம், வா, அபி, பு(ஹ்ரு)ஜ்ஞானம், வா, கு(ஹ்ரு)ணன்விதம் | விமூடா:(ஜா:), ந, அனுபஶ்யந்தி, பஶ்யந்தி, ஜ்ஞான சக்ஷுஷ: ||

விமூடா:(ஜா:) = மூடர்கள்
(ஏனம்) = இந்த பரமாத்மாவை
உத்க்ரா மந்தம் } = ஜீவனிட சரீரத்தை விட்டுக் கொண்டிருப்பினும்
வா = அல்லது
ஸ்தி(யி) தம் (அபி) } = ஜீவனின் சரீரத்திலிருப்பினும்
வா = அல்லது
குணன்விதம் = சுகபோ(ஹ) பத(ஜ)லங்களை
புஜ்ஞானம், அபி } = அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பினும்
ந, அனுபஶ்யந்தி } = காணுவதில்லை.
ஜ்ஞான சக்ஷுஷ: } = ஜ்ஞான மென்னும் கண்ணுள்ளவர்கள் (ஞானிகள்)
பஶ்யந்தி = அத்தகைய பரமாத்மாவை காணுகிறார்கள்.

(மூ)—யதந்தோ யோகி(ஹி)னஶ்சைனம் பஶ்யந்த்யாத்மன்யவஸ்தி(யி)தம் ||

யதந்தோப்யக்ருதாத்மானோ னைநம் பஶ்யந்த்யசேதஸ: || 11 ||

(ப. உ.) யதந்த:, யோகி(ஹி)ன:, ச, ஏனம், பஶ்யந்தி, ஆத்மனி, அவஸ்தி(யி)தம் | யதந்த:, அபி, அக்ருதாத்மான:, ந, ஏனம், பஶ்யந்தி, அசேதஸ: ||

யோகி(ஹி)ன: = ஞானேபாயத்தை ஆசரிப்பவர்கள்
யதந்த: (ஸந்த:) } = முயற்சிப்பவராய்
ஆத்மனி = தம்மிடத்தில்
அவஸ்தி (யி)தம் } = இருக்கும்
ஏனம் = இந்த பரமாத்மாவை
பஶ்யந்தி = காண்கிறார்கள்.
அக்ருதாத் மான: } = சுத்தமான அந்த: கரணமற்ற
அசேதஸ: = அவிவேகிகளோ
யதந்த: (அபி) } = முயற்சித்தபோதிலும்
ஏனம் = இந்த பரமாத்மாவை
ந, பஶ்யந்தி = காண்பதில்லை.

(மூ)—யதா(ஆ)தி(தி)த்யக(ஃ)தம் தேஜோ ஜக(ஃ)த்(ஜ்)பா(ஹ)ஸய
தே(வி)லம் ||

யச்சந்த்ரமஸி யச்சாக்(ஜ்)னௌ தத் தேஜோ வித்தி(யி)
மாமகம் || 12 ||

(ப. உ.) யத், ஆதி(ஹி)த்யக(ம)தம், தேஜ:, ஜகத், பாஸயதே, அகிலம்| யத், சந்த்ரமஸி, யத், ச, அக்னௌ, தத், தேஜ:, வித்தி(ய்பி), மாமகம் ||

அகிலம்	= ஸமஸ்தமான
ஜக(ம)த்	= ஜகத்தை
பா(ஹா) ஸயதே	= ப்ரகாஸிக்கச் செய்யும்
ஆதி(ஹி)த்ய	= ஸூர்யனிடத்தில்
க(ம)தம்	= இருக்கும்
தேஜ:	= தேஜஸ்ஸு
யத்	= யாதுளதோ
ச	= மற்றும்
சந்த்ரமஸி	= சந்த்ரனிடத்திலிருக்கும்
யத் (தேஜ:)	= எந்த தேஜஸ்
ஸுளதோ	
ச	= மற்றும்
அக்(நீ) னௌ	= அக்னியில்
யத் (தேஜ:)	= எந்த தேஜஸ்
ஸுளதோ	
தத்	= அந்த
தேஜ:	= தேஜஸ்ஸு
மாமகம்	= என்னுடைய தாக (என்னிட அதீனமான தாக)
வித்தி(ய்பி)	= அறி.

(மூ)—கா(ஆ)மாவிஸ்ய ச பூ(ஊ)தானி தா(யா)ரயாம்யஹமோஜஸா ||

புஷ்ணாமி சௌஷதீ:(ய:) ஸர்வா: ஸோமோ பூ(ஊ)த்வா ரஸாத்மக: || 13 ||

(ப. உ.) கா(ஆ)ம், ஆவிஸ்ய, ச, பூ(ஊ)தானி, தா(யா)ரயாமி, அஹம், ஓஜஸா | புஷ்ணாமி, ச, ஓஷதீ:(ய:), ஸர்வா:, ஸோம:, பூ(ஊ)த்வா, ரஸாத்மக: ||

அஹம், ஏவ	= நானே
கா(ஆ)ம்	= பூமியை
ஆவிஸ்ய, ச	= ப்ரவேசித்து
பூ(ஊ)தானி	= ஸமஸ்தப்ராணிகளையும்
ஓஜஸா	= என்னிடஸாமர்த்தியத்தினால்
தா(யா)ர யாமி	= தரிக்கிறேன்.
ச	= மற்றும்
அஹம்	= நான்
ரஸாத்மக:	= அம்ருதரஸ ரூபனை
ஸோம:	= சந்திரனாக
பூ(ஊ)த்வா	= ஆகி
ஸர்வா:	= ஸமஸ்தமான
ஓஷதீ:(ய:)	= ஓஷதிகளை (விருக்ஷாதிகளை)
புஷ்ணாமி	= புஷ்டிகரிக்கிறேன்.

(மூ)—அஹம் வைஸ்வானரோ பூ(ஊ)த்வா ப்ராணினாம் தே(தே)ஹமாஸ்ரித: ||

ப்ராணாபான ஸமாயுக்த: பசாம்யன்னம் சதுர்விதம் || 14 ||

(ப. உ.) அஹம், வைஶ்வானர:, பூ(ஹு)த்வா, ப்ராணினாம், தே(தே)ஹம், ஆஶ்ரித: | ப்ராணாபானஸமாயுக்த:, பசாமி, அன்னம், சதுர்விதம் ||

அஹம் = நான்
வைஶ்வானர: = ஜாடராக்னியில் வைஶ்வானர நாமகன்
பூ(ஹு)த்வா = ஆகி
ப்ராணினாம் = ஸமஸ்தப்ராணிகளின்
தே(தே)ஹம் = தேகத்தை
ஆஶ்ரித: (ஸன்) = ஆஶ்ரயித்தவனாய்
ப்ராண- = ப்ராணவாயு
அபான- = அபான வாயு இவைகளால்
ஸமாயுக்த:(ஸன்) = கூடியவனாய்
சதுர்விதம் = பக்ஷ்ய, போஜ்ய லேஹ்ய, பேயங்களென்னும் நான்கு வகைகளான
அன்னம் = உணவுகளை
பசாமி = பக்குவம் செய்கிறேன்.

(மூ)—ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி(தி) ஸன்னிவிஷ்டோ
மத்த: ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞானமபோஹனம் ச ||
வேதை(தை)ஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்(தி)யோ
வேதா(தா)ந்தக்ருத் வேத(த)விதே(தே)வ சாஹம் || 15 ||

(ப. உ.) ஸர்வஸ்ய, ச, அஹம், ஹ்ருதி(தி), ஸன்னிவிஷ்ட:, மத்த:, ஸ்ம்ருதி:, ஜ்ஞானம், அபோஹனம், ச | வேதை:(தை:), ச, ஸர்வை:, அஹம், ஏவ, வேத்(தி)ய:, வேதா(தா)ந்தக்ருத், வேத(த)வித், ஏவ, ச, அஹம் ||

ச = மற்றும்
அஹம் = நான்
ஸர்வஸ்ய = எல்லோரிடத்
ஹ்ருதி(தி) = ஹ்ருதயத்தில்
ஸன்னிவிஷ்ட: = இருப்பவன்.
மத்த: = என்னால்
(ஸர்வப்ராணினாம்) = எல்லா ப்ராணிகளிடத்
ஸ்ம்ருதி: = நினைவும்
ஜ்ஞானம் = அறிவும்
ச = மற்றும்
அபோஹனம் = மறப்பும்
[ப(ஹ)வந்தி] = உண்டாகின்றன.
ச = மற்றும்
அஹம், ஏவ = நானே (ஸ்ரீகிருஷ்ணனே)
ஸர்வை: = ஸமஸ்தமான
வேதை:(தை:) = வேதங்களினாலும்
வேத்ய: = சொல்லிக் கொள்ளப்படுபவன்.
வேதா(தா)ந்தக்ருத் = ப்ரஹ்ம ஸூத்ரங்களை செய்தவன்.
ச = மற்றும்
அஹம் = நான்
வேத(த)வித் = ஸமஸ்த வேதங்களையும் வேதார்த்தங்களையும் அறிந்தவன்.

(மூ)—த்(ஈ)வாவிமௌ புருஷௌ லோகே க்ஷரஶ்சாக்ஷர ஏவ ச ||
க்ஷர: ஸர்வாணி பூ(ஊ)தானி கூடஸ்தோ(ஓ)க்ஷர உச்
யதே || 16 ||

(ப. உ.) த்(ஈ)வௌ, இமௌ, புருஷௌ, லோகே, க்ஷர:, ச, அக்ஷர:, ஏவ, ச | க்ஷர:, ஸர்வாணி, பூ(ஊ)தானி, கூடஸ்த:(ஓ:), அக்ஷர:, உச்யதே ||

லோகே = இவ்வுலகத்தில்
க்ஷர:, இதி, ச = க்ஷரமென்றும்
அக்ஷர:, இதி, ச = அக்ஷரமென்றும்
இமௌ = ப்ரமாணஸித்தான
புருஷௌ = புருஷர்கள் (சேதனர்கள்)
த்(ஈ) வௌ (ஏவ) = இருவரே (இருவகையினரே).
ஸர்வாணி = நான்முகன் முதலியஎல்லா
பூ(ஊ)தானி = ஜீவர்களும்
க்ஷர:, இதி = க்ஷரரென்று
உச்யதே = சொல்லப்படுகிறார்கள்.

(நான்முகன் முதலிய எல்லாப்ராணிகளும் தேகநாசமுள்ளவர்களாதலால் க்ஷரரென்று சொல்லப்படுகிறார்கள்)

கூடஸ்த:(ஓ:) = நியாமகளாய் ஆகாயத்திலிருக்கும் மஹாலக்ஷ்மி
அக்ஷர:, இதி = நாசமற்ற தேகமுடையவளாதலால் அக்ஷரளென்று
(உச்யதே) = சொல்லப்படுகிறாள்.

(மூ)—உத்தம: புருஷஸ்த்வன்ய: பரமாத்மேத்யுதா(ஹ)ஹ்ருத: ||
யோ லோகத்ரயமாவிஶ்ய பி(பி)ப(ஹ)ர்த்யவ்யய ஈஶ்வர: || 17 ||

(ப. உ.) உத்தம:, புருஷ:, து, அன்ய:, பரமாத்மா, இதி, உதா(ஹ)ஹ்ருத: | ய:, லோகத்ரயம், ஆவிஶ்ய, பி(பி)ப(ஹ)ர்தி, அவ்யய:, ஈஶ்வர: ||

உத்தம:, புருஷ:, து [ஆப்(ஹீ)யாம்] = உத்தம புருஷனான நான் (ஸ்ரீகிருஷ்ணன்) இந்த க்ஷராக்ஷர புருஷர்களிடம்
அன்ய: = வேறானவன்.
பரமாத்மா = பரமாத்மா (உத்தம சேதனன்)
இதி = என்று
உதா(ஹ)ஹ்ருத: = ஸ்ருத்யாதி(ஹி)களால் சொல்லப்படுகிறான்.
ய: = எவன்

லோகத்ரயம் = மூன்று லோகங்களையும்
ஆவிஶ்ய = பிரவேசித்து
பி(வி)ப(ஹ)ர்தி = ரக்ஷிக்கிறேன்
ஸ: = அவன்
அவ்யய: = நாசமற்றவன்.
ஈஶ்வர: = நாசமற்றிருக்கும் திறமையுள்ளநாராயணன்.

(மூ)—யஸ்மாத் க்ஷரமதீதோஹமக்ஷராத(உ)பி சோத்தம:
அதோஸ்மி லோகே வேதே(ஊ) ச ப்ரதி(யி)த: புருஷோத்தம:
|| 18 ||

(ப. உ.) யஸ்மாத், க்ஷரம், அதீத:, அஹம், அக்ஷராத், அபி, ச, உத்தம:
அத:, அஸ்மி, லோகே, வேதே(ஊ), ச, ப்ரதி(யி)த:, புருஷோத்தம: ||

யஸ்மாத் = எக்காரணத்தால்
அஹம் = நான்
க்ஷரம் = நான்முகன் முதலிய எல்லாப்ராணிகளையும்
அதீத: = கடந்திருப்பவனே
ச = மற்றும்
அக்ஷராத், அபி = மஹாலக்ஷ்மியைவிடவும்
உத்தம: = உத்தமனே
அத: = அக்காரணத்திலும்
லோகே = பௌருஷேயங்களான பாராதாதிகளில்
ச = மற்றும்
வேதே(ஊ) = அபௌருஷேயமான வேதங்களிலும்
புருஷோத்தம: (இதி) = புருஷோத்தமனென்று
ப்ரதி(யி)த: = ப்ரஸித்தனாய்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

(மூ)—யோ மாமேவமஸம்மூடோ ஜானாதி புருஷோத்தமம் ||
ஸ ஸர்வவித் ப(ஹ)ஜதி மாம் ஸர்வபா(ஹா)வேன பாரத || 19 ||

(ப. உ.) ய:, மாம், ஏவம், அஸம்மூட:, ஜானாதி, புருஷோத்தமம்
ஸ:, ஸர்வவித், ப(ஹ)ஜதி, மாம், ஸர்வபா(ஹா)வேன, பாரத ||

பாரத = அர்ஜுன!
ய: = எவன்
அஸம்மூட: = கலங்கமேமும் ஸந்தேகமற்றவனாய்
மாம் = என்னை
ஏவம் = இவ்வாறு
புருஷோத்தமம் = க்ஷராக்ஷர புருஷர்களை விட உத்தமனாகிய புருஷோத்தமனென்று
ஜானாதி = அறிகிறானே
ஸ: = அவன்

ஸர்வஜ்ஞ = *ஸகல ஶாஸ்த்ரார்த்ததங்கூர அறிந்தவன்.
(ஸ:) = அவன்
ஸர்வ பா (ஹ)வேன = தந்தை என்றும், குருவென்றும், தைவமென்றும், ராக்ஷஸ னென்றும் இது முதலிய ஸகல விதமான எண்ணத்திலும்
மாம் = என்னை
ப(ஹ)ஜதி = ஆராதிக்கிறான்.

(மூ)—இதி கு(ஹ்ய)தமம் ஶாஸ்த்ரமித(ஏ)முக்தம் மயானக(஖) ||
ஏதத் பு(வ்)த்வா(ர்யா)புத்தி(ர்யா)மான் ஸ்யாத் க்ருதக்ருத்யஶ்ச
பாரத || 20 ||

(ப. உ.) இதி, கு(ஹ்ய)தமம், ஶாஸ்த்ரம், இத(ஏ)ம், உக்தம், மயா, அனக(஖)| ஏதத், பு(வ்)த்வா(ர்யா), புத்திமான், ஸ்யாத், க்ருத-க்ருத்ய:, ச, பாரத ||

அனக(஖) = பாபமற்ற
பாரத = அர்ஜுன!
இதி = இந்த முன் சொல்லியவாறு
கு(ஹ்ய)தமம் = மிகவும் இரகசியமான
ஶாஸ்த்ரம் ஶிக்ஷ்யதே இதி ஶாஸ்த்ரம் = ஶிக்ஷணீயமான (உபதேசிப்பதற்கு யோக்யமான)
இத(ஏ)ம் = எல்லோரிடமும் நியாமகமாயிருப்பது, ஸர்வஜகத்தை படைப்பது, ஸகல ப்ராணிகளைவிட வேறாயிருப்பது, இது முதலிய குணங்களுடையவன்
உக்தம் = (உனக்காக) சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
மயா = என்னால்
ஏதத் = இந்த ஸர்வோத்தமத்வாதிகுண ஸமூதாயத்தை
பு(வ்)த்வா = தெரிந்து கொண்டு
பு(வ்)த்திமான் = அபேராக்ஷ ஞானி
ஸ்யாத் = ஆவான்.
ச = மற்றும்
க்ருதக்ருத்ய: = முக்தனும்
ஸ்யாத் = ஆவான்.

---

* ஸகல ஶாஸ்த்ரங்களிலும் நானே (ஶ்ரீ கிருஷ்ணனே) ஸர்வோத்தமனென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால் பரமாத்மாவே (ஶ்ரீ கிருஷ்ணனே) ஸர்வோத்தமனென்று தெரிந்துகொண்டவன் ஸகல ஶாஸ்த்ரங்களையும் தெரிந்துகொண்டவனாகிறான்.

கருத்து :—ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் (நாராயணன்)—மஹாலக்ஷ்மீ நான் முகன் முதலிய ஸகல ஜீவபின்னத்வம் (பேதம்), ஸர்வோத்தம த்வம், ஸமஸ்த ஜகத்துத்பத்தி கர்த்ருத்வம், நியாமகத்வம், ரக்ஷக த்வம், ஸர்வஜ்ஞத்வம், இது முதலிய அநேக குணங்களுடன் கூடியவன். இதை தெரிந்துகொண்ட மனிதன் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் வழியாய் மோக்ஷமடைகிறான். இந்த ப்ரமேயமானது மிகவும் இரகஸியமானது. இதுவே இந்த கீதைக்கு அபிமத மானது. மற்றும் ஸகல வேதங்களுக்கும் அபிமதமானது. சங்க ராசார்யரும் "ஸமஸ்தமான கீதையில் சொல்லியிருக்கும் ப்ரமே யம் இந்த பதினைந்தாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக் கிறது. ஸமஸ்த கீதார்த்தம் மாத்ரமேயல்ல—ஸமஸ்த வேதார்த் தங்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (இப்பதினைந்தாவது அத் யாயத்தில் சொல்லப்பட்ட பரமாத்மா ஸர்வோத்தமன், ஜீவ ஜடாத்மகமான ப்ரபஞ்சத்தைவிட பின்னன். ஸர்வஜ்ஞத்வம், புருஷோத்தமத்வம் இது முதலிய அநேக குணங்களுடன் கூடிய வன். இத்தகைய ஞானமே மோக்ஷ ஸாதனம் என்கிற ப்ரமேயங் களே ஸகல கீதைக்கும் அபிமதமானது) என்று இந்த ஸ்லோகத் தின் தம்மிட *பாஷ்யத்தில் எழுதியிருப்பதை எல்லோரும் காண லாம். ஆகையால் பதினைந்தாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்ட பரமாத்மா குணபூர்ணன், ஜீவ ஜடாத்மக ப்ரபஞ்சத்தைவிட பின்னன் என்கிற இத்தகைய ஞானமே மோக்ஷ ஸாதனமானது என்பதே ஸகல கீதார்த்தமும், மற்றும் ஸகல வேதார்த்தமுமே யொழிய; பரமாத்மா நிற்குணன், ஜீவனைவிட அபின்னன் என்னும் இத்தகைய ஞானம் மோக்ஷ ஸாதனமென்று கீதை யில் சொல்லவில்லை, வேதத்திலும் சொல்லவில்லை, ஆகையினால் பரமாத்மா ஸர்வகுண பூர்ணன், ஸமஸ்த ஜீவஜடாத்மக ப்ரபஞ்சத் தைவிட பின்னன் என்று தெரிந்துகொண்டு மோக்ஷத்தை அடையத் தக்கது. ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்
புராண புருஷோத்தம யோகமென்னும்
பதினைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

---

* ஸர்வோபி கீதாஶாஸ்த்ரார்த்தோஸ்மின்னத்யாயே ஸமாஸேனோக்த: | ந கேவலம் ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்த இஹ பரிஸமாப்தோ 'யஸ்தம் வேத ஸ வேதவித்' 'வேதைஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய:' இதி சோக்தம் | இத (ஆ)முக்தம் கதி(யி)தம்மயா ஹேஹ அனக(ஊ) அபாப ஏதத் ஶாஸ்த்ரம் யதா(யா) த(ஆ)ர்ஶிதார்த்தம் பு(ஊ)த்வா(ஆ) புத்திமான் ஸ்யாத் ப(ஹ)வேத், நான்யதா(யா), க்ருதக்ருத்யஶ்ச பாரத க்ருதம் க்ருத்யம் கர்த வ்யம் யேன ஸ க்ருத க்ருத்யோ விஷ்டஜன்மப்ரஸூதேன ப்ராஹ்மணேன யத் கர்தவ்யம் தத்ஸர்வம் பகவத்தத்வே வி(ஈ)தே க்ருதம் ப(ஹ)வதீத் யர்த்த: ||

பதிணேழுவது அத்தியாயம்.

அவதாரணிகை:—முன்னத்தியாயத்தில் பாமாத்மா ஸர்வோத்தமன், ஸகலப்ரபஞ்சத்தைவிட பின்னன், ஸகலப்ரபஞ்சத்திற்குக் காரணன் என்கிற ஞானமே மோக்ஷ ஸாதனமென்று சொல்லி; 'ஈச்வரோஹம்' நானே ஈச்வரன், ஜகத்து பொய் (மித்யை) என்று தெரிந்துகொள்பவர்கள் அஸுரர்கள் (தாமஸர்கள்), நானே ஈச்வரன் என்கிற ஞானமுள்ளவர்களும், ஜகத்து பொய் (மித்யை) என்கிற ஞானமுள்ளவர்களும் அதோகதியை (தமஸ்ஸை) அடைகிறார்கள், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை அடைவதில்லை (முக்தராவதில்லை) என்று இவ்வத்தியாயத்தில் சொல்லுகிறான்:—

முதலில் தைவீ ஸம்பத்தை யடைந்தவர்களிட (ஸாத்விகர்களிட) குணங்களை மூன்று ச்லோகங்களினால் சொல்லுகிறான்:—

ஸ்ரீ பகவானுவாச = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—அப(ஊ)யம் ஸத்வஸம்ஶுத்தி(யி)ர்ஜ்ஞானயோக(ஊ)வ்யவஸ்தி(யி)தி: ||

தானம் தீ(உ)மச்ச யஜ்ஞஶ்ச ஸ்வாத்யாயஸ்தப ஆர்ஜவம் || 1 ||

அஹிம்ஸா ஸத்ய-மக்ரோத(ய)ஸ்த்யாக(ஊ)ஶ் ஶாந்திரபை ஶுனம் ||

த(உ)யா பூ(ஊ)தேஷ்வலோலுத்வம் மார்த(உ)வம் ஹ்ரீரசா பலம் || 2 ||

தேஜ: க்ஷமா த்(யி)ருதி: ஶௌசமத்ரோஹோ நாதிமானிதா ||
ப(ஊ)வந்தி ஸம்பத(உ)ம் தைவீமபி(ஜீ)ஜாதஸ்ய பாரத || 3 ||

(ப. உ.) அப(ஊ)யம், ஸத்வஸம்ஶுத்தி:(யி:), ஜ்ஞானயோக(ஊ)வ்யவஸ்தி(யி)தி: | தா(உ)னம், த(உ)ம:, ச, யஜ்ஞ:, ச, ஸ்வாத்(யீ)யாய:, தப:, ஆர்ஜவம் || அஹிம்ஸா, ஸத்யம், அக்ரோத:(ய:), த்யாக:(ஊ:), ஶாந்தி:, அபைஶுனம் | த(உ)யா, பூ(ஊ)தேஷ்வ், அலோலுத்வம், மார்த(உ)வம், ஹ்ரீ:, அசாபலம் || தேஜ:, க்ஷமா, த்(யி)ருதி:, ஶௌசம், அத்(ஈ)ரோஹ:, நாதிமானிதா | ப(ஊ)வந்தி, ஸம்பத(உ)ம், தைவீம், அபி(ஜீ)ஜாதஸ்ய, பாரத ||

அப(ஹ)யம் = தன்னால் பிறருக்கும்பிறரால் தனக்கும் பயமின்மை

ஸத்வ- = அந்த: கரணத்தின்

ஸம்ஸுத்தி:(யி:) = ஸுத்தி

ஜ்ஞான- = தத்வ ஞானத்தை

யோக(ம)- = ஸம்பாதிக்கும்

வ்யவஸ்தி(யி)தி: = முயற்சியிலிருக்கை

தா(ஈ)னம் = 17-வது அத்யாயம், 20-வது ச்லோகத்தில் சொல்லும் ஸாத்விகதானம்

த(ஈ)ம: = இந்த்ரியங்களை அடக்குதல்

ச = மற்றும்

யஜ்ஞ: = 17 — 11-வது ச்லோகத்தில் சொல்லும்ஸாத்விகமானடகவத் பூஜா ரூபமான த்ரவ்யாத்மக ஞானத்மக மான யஜ்ஞங்கள்

ச = மற்றும்

ஸ்வாத்(யி)யாய: = வேதாத்(யி)யயனம்

தப: = தேகத்திலும் வாக்கிலும், மனதிலும் செய்யப்படும் ஸாத்விக தவம்

ஆர்ஜவம் = மனது, வாக்கு, தேகம் இவைகளில் ஸரளமாயிருக்கை (கபடமின்மை)

அஹிம்ஸா = பிறருக்குத் தீங்கு செய்யாமை

ஸத்யம் = உண்மை

அக்ரோத: = கோபமின்மை (பிறரைத் தன் புருத்துமம்மேல் விகாரமின்மை)

த்யாக: (ம:) = ஔதார்யம் (மிகு கொடை)

ஸாந்தி: = பகவத் விஷயமான புத்தி

அபை ஸுனம் = பிறரைத் தன் புறுத்தக்காரணமான கோட்களை ராஜாதிகளிடத்திற் சொல்லாமை

பூ(ஹூ)தேஷு = பிராணிகளிடத்தில்

த(ஈ)யா = தயை

அலோலுத்வம் = விஷயங்களில் நேசமின்மை

மார்த(ஈ)வம் = தன்னைத் தன் புறுத்துவாரையும் பணிக்காமை (மென்மை)

ஹ்ரீ: = அகார்யம் செய்வதில் வெட்கம்

அசாபலம் = ஸத்கர்மங்களைச் செய்வதில் உறுதியாயிருக்கை

தேஜ: = துர்ஜனர்களால் அவமதிக்

கத்தகாமவிருக்கை = ஏகாபமற்றவனும் அபகாரம் செய்தவனுக்குப் ப்ரத்யபகாரம் செய்யாமலிருக்கை(பொறுமை)

த்(யி)ருதி: = ஸாத்விக தைர்யம்

ஔளசம் = தேக ஶுத்தி மற்றும் அந்த: கரணசுத்தி

அத்(தீ)ரோஹ: = பிறருக்குத்ரோஹம் செய்யாமலிருக்கை

நாதிமானிதா = நானேமேலான வனென்கிற அபிமானமின்மை

(ஏதே) = இவ்வெல்லாக் குணங்களும்

பாரத = ஓ பரதகுலோத்பன்ன அர்ஜுன!

தை(ஈ)வீம் } = தேவதாஸம்பந்தி யான

ஸம்பத(ஈ)ம் } = ஸம்பத்தை (ஸ்வபாவத்தை)

அபிஜாதஸ்ய = அடைந்த புருஷனுக்கு

ப(ஹ)வந்தி = உண்டாகின்றன.

கருத்து:—தைவீ ஸம்பத்தையடைந்த ஸாத்விக ஜனங்களுக்கு அப(ஹ)யம் முதலிய இருபத்தாறு குணங்களிருக்கின்றன.

அவதரணிகை:—ஆஸுர ஸம்பத்தை யடைந்திருக்கிற (தாமஸ) ஜனங்களின் தோஷங்களைச் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—த(ஈ)ம்போ(ஹோ) த(ஈ)ர்போ>பிமானஶ்ச க்ரோத(ய:) பாருஷ்யமேவ ச ||

அஜ்ஞானம் சாபி(ஹி)ஜாதஸ்ய பார்த்த ஸம்பத(ஈ)மாஸுரீம்||4||

(ப. உ.) த(ஈ)ம்ப:(ஹ:), த(ஈ)ர்ப:, அபி(ஹி)மான:, ச, க்ரோத:(ய:), பாருஷ்யம், ஏவ, ச | அஜ்ஞானம், ச, அபி(ஹி)ஜாதஸ்ய, பார்த்த, ஸம்பத(ஈ)ம், ஆஸுரீம் ||

பார்த்த = ஓ அர்ஜுன!

த(ஈ)ம்ப: (ஹ:) } = தன்னிடமிருக்கும் கீழ்மையைத் தெரிந்திருந்தும் மேன்மையைக் காட்டுதல்

த(ஈ)ர்ப: = பயத்திற்குக் காரணமிருப்பி னும் மத(ஈ)த்தில் ஸ்பயமில்லாதவனைப் போல் காட்டுதல்

ச = மற்றும்

அபி(ஹி)மான: } = அகங்காரம்

ச = மற்றும்

க்ரோத:(ஸ:) = பிறருக்கு துன்புறுத்தும் சித்த விகாரமுடைமை
ச = மற்றும்
பாருஷ்யம் = நிஷ்டூரத்வம் (கொடுமை)
அஜ்ஞானம் = அஜ்ஞானம் (அவிவேகம்)
(ஏதே) = இந்த தோஷங்கள்

ஆஸுரீம் = ஆஸுர ஸம்பந்தியான
ஸம்பதம் (ஈம்) = ஸம்பத்தை
அபி(ஹி) ஜாதஸ்ய = அடைந்தவர்களுக்கு
[ப(ஹ)வந்தி] = உண்டாகியிருக்கின்றன.

கருத்து:—ஆஸுர ஸ்வபாவமுள்ள (காமஸ) ஜனங்களுக்கு தம்பம் முதலிய ஆறு குணங்களிருக்கின்றன. (இவ்வாறு குணங்களையுடையவர்கள் தாமஸரென்று அறியவேண்டும்.)

(மூ)—தைவீ ஸம்பத்விமோக்ஷாய நிபந்தா(யா)யாஸுரீ மதா ||
மா ஸுச: ஸம்பத(ஈ)ம் தைவீமபி(ஹி)ஜாதோஸி பாண்டவ
|| 5 ||

(ப. உ.) தைவீ, ஸம்பத், விமோக்ஷாய, நிப(ஃ)ந்தாய, ஆஸுரீ, மதா | மா, ஸுச:, ஸம்பத(ஈ)ம், தை(ஐ)வீம், அபி(ஹி)ஜாத:, அஸி, பாண்டவ ||

தைவீ = தேவதாஸம்பந்தியான
ஸம்பத் = ஸம்பத்து
விமோக்ஷாய = மோக்ஷத்திற்கு (காரணம்) என்றும்
ஆஸுரீ = ஆஸுர ஸம்பந்தியான ஸம்பத்து
நிப(ஃ)ந்தா(யா)ய = மிகவும் பந்துரூபமான தமஸுக்கு (காரணம்) என்றும்
மதா = ஸம்மதமானது

ஒருக்கால் நான் ஆஸுர ஸம்பத்துள்ளவனாயிருந்து

எனக்கு அந்தந்தமஸ்ஸுண்டாகுமோ என்னமோ என்ற சங்கையினால் துக்கமடைந்த அர்ஜுனனுக்குறித்து ஸ்ரீகிருஷ்ணன் சொல்லுகிறான்:—
பாண்டவ = ஓ அர்ஜுன!
த்வம் = நீ
தைவீம், ஸம்பதம் = தைவீ ஸம்பத்தை
அபி(ஹி) ஜாத: = அடைந்தவனாய்
அஸி = இருக்கிறாய்.
(அத:) = ஆகையால்
மா, ஸுச: = துயரமடையவேண்டாம்.

கருத்து:—தைவீ ஸம்பத்துடையவனென்னும் (ஸாத்விகன்) மோக்ஷத்தையடைகிறான். ஆஸுர ஸம்பத்துடையவனும் (தாமஸன்) மறுபடியும் துக்கமயமான ஸம்ஸாரத்தையடைகிறான்.

(மூ)—த்(ஜீ)வெள பூ(ஹ்ரி)த ஸர்கேள(ஶள) லோகேஸ்மின் தைவ
ஆஸுர ஏவ ச ||

தைவோ விஸ்தரஶ: ப்ரோக்த: ஆஸுரம் பார்த்த மே ஶ்ருணு
|| 6 ||

(ப. உ.) த்(ஜீ)வெள, பூ(ஹ்ரி)தஸர்கேள, லோகே, அஸ்மின், தைவ:, ஆஸுர:, ஏவ, ச | தைவ:, விஸ்தரஶ:, ப்ரோக்த:, ஆஸுரம், பார்த்த, மே, ஶ்ருணு ||

பார்த்த	= ஓ அர்ஜுன !	தைவ:	= தெய்வ ஸம்பத்து மானதென்றும்
அஸ்மின்	= இந்த	விஸ்தரஶ:	= விஸ்தாரமாக
லோகே	= உலகத்தில்	ப்ரோக்த:	= ('அபயம்' என்னும் இது முதலியஸ்லோகங்களில்) சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
பூதஸர்கேள	= ப்ராணிகளின் ஸ்வபாவங்கள்	மே (ஸகாரத்)	= என்னிடத்தினின்றும்
தைவ:	= தெய்வ ஸம்பத்து மானதென்றும்	ஆஸுரம்	= ஆஸுர ஸ்வபாவத்தை
ஆஸுர:	= அஸுர ஸம்பத்து மானதென்றும்	(விஸ்தரஶ:)	= விஸ்தாரமாக
த்(ஜீ) வெள, ஏவ	= இருவகைகளே.	ஶ்ருணு	= கேள்.
த்ர	= அவைகளில்		

அவதரணிகை :—ஏழாவது ஶ்லோகம் முதல் இருபதாவது ஶ்லோகம் வரைக்கும் ஆஸுர (தாமஸ) ஸ்வபாவமுள்ள ஜனங்களின் செயல்களையும், அவர்களுக்குண்டாகும் ஞானம் முதலிய பயன்களையும் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ப்ரவ்ருத்திம் ச நிவ்ருத்திம் ச ஜநா ந விதுராஸுரா: ||
ந ஶௌசம் நாபி சாசாரோ ந ஸத்யம் தேஷு வித்யதே || 7 ||

(ப. உ.) ப்ரவ்ருத்திம், ச, நிவ்ருத்திம், ச, ஜந:, ந, விது:, ஆஸுரா:| ந, ஶௌசம், ந, அபி, ச, ஆசார:, ந, ஸத்யம், தேஷு, வித்யதே ||

ஆஸுரா:	= அஸுர ஸ்வபாவமுள்ள	நிவ்ருத்திம், ச	= பாவம் நிறைந்த நிஷித்த கர்மங்களினின்றும் முயற்சியையும்
ஜந:	= ஜனங்கள்		
ப்ரவ்ருத்திம், ச	= பாவம் நிறைந்த விஹித கர்மங்களினின்றும் முயற்சியையும்		

சியின் மையும் = அறிவதில்லை.
ந, வித: = அறிவதில்லை.
தேஷாம் = அத்தகைய ஜனங்களிடத்தில்
மௌடம் = உள்ளும் புறமுமுள்ள சுத்தி

ந, வித்யதே = இருப்பதில்லை.
ஆசார:, அபி = ஆசாரமும்
ந,(வித்யதே) = இருப்பதில்லை.
ச = மற்றும்
ஸத்யம் = நிஜமான வார்த்தையும்
ந,(வித்யதே) = இருப்பதில்லை.

(மூ)—அஸத்யமப்ரதிஷ்டம் தே ஜகதா(ஆ)ஹுரனீச்வரம் ||
அபரஸ்பரஸம்பூ(பூ)தம் கிமன்யத் காமஹைதுகம் || 8 ||

(ப. உ.) அஸத்யம், அப்ரதிஷ்டம், தே, ஜகத், ஆஹு:, அனீச்வரம்|| அபரஸ்பரஸம்பூதம், கிம், அன்யத், காம-ஹைதுகம் ||

தே = அந்த ஆஸுர ஜனங்கள்
ஜகத் = ப்ரபஞ்சம்
அஸத்யம் = கல்பிதமானது (மித்யை, பொய், ஸத்யமானதல்ல).
அப்ரதிஷ்டம் = மூத்துச் சிப்பியிற்காணும் வெள்ளியைப் போல் ஞானத்திறல் நாசமடைவது.
அனீச்வரம் = ஈச்வரனையற்றது.
அபரஸ்பரஸம்பூ(பூ)தம் = மூன்றுவது அத்யாயத்தில் 'அன்னாத் பவந்தி பூதானி' இது முதலிய ச்லோகங்களில் சொல்லியவாறு ஒன்றிறல்

மற்றொன்று பிறந்ததல்ல.
காம- = காமத்திற்குக் காரணமான அவித்யையையே
ஹைதுகம் = காரணமாயுடையது.
கிம் = (மற்றும்) என்ன தகையது (எனின்)
அன்யத் = விலக்ஷணமானது
(ஜன்யம் = பிறப்பதென்றுகிலும், அஜன்யம் = பிறக்காதென்றுகிலும், ஸத்தியமென்றுகிலும், அஸத்ய மென்றுகிலும் மற்றும் எவ்விதமாயகிலும் இத்தகைய தென்று சொல்லவராதது)
(இதி) = என்று
ஆஹு: = சொல்லுகிறார்கள்.

கருத்து :—இந்த 'அஸத்யமப்ரதிஷ்டம் தே ஜகதாஹுரனீச்வரம்' என்கிற ச்லோகத்திலுள்ள ஜகத்தை அஸத்யமென்று

சொல்லும் அத்வைதிகளே அஸுரர்களென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணன் நிந்தித்திருப்பதாய் ஸித்தமாகிறது.

(மூ)—ஏதாம் த்(ஈ)ருஷ்டிமவஷ்டப்(ஹீ)ய நஷ்டாத்மாநோ(அ)ல்ப பு(வ்)த்த(ய்ய)யः ||
ப்ரப(ஹ)வந்த்யுக்(ரீ)ரகர்மாணः க்ஷயாய ஜக(ம)தோ ऽஹிதாः
|| 9 ||

(ப. உ.) ஏதாம், த்ருஷ்டிம், அவஷ்டப்ய, நஷ்டாத்மானः, அல்ப பு(வ்)த்தயः | ப்ரப(ஹ)வந்தி, உக்(ரீ)ரகர்மாணः, க்ஷயாய, ஜக(ம)தः, அஹிதாः ||

ஏதாம் = இம்முன் சொல்லிய
த்(ஈ)ருஷ்டிம் = மித்யா ஞானத்தை
அவஷ்டப்(ஹீ)ய } = ஆஸ்ரயித்து
நஷ்டாத்மானः } = துஷ்டமான புனதுள்ள
அல்பபுத்தயः } = அற்ப ஞான முள்ள
உக்(ரீ)ரகர்மாணः } = க்ரூரமான கர்மங்களைச் செய்யும்
ஜக(ம)தः = ப்ரபஞ்சத்திற்கு
அஹிதாः = ம்ருத்ருக்களான தாமஸர்கள்
(ஜகதः) = ஜகத்தின்
க்ஷயாய = அனிஷ்டப்ராப்திக்காக
ப்ரப(ஹ)வந்தி = பிறக்கிறார்கள்.

விசாரம் :—அத்வைதிகள் ஜகத்துக்கு மித்யாத்வத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். அஸத்யத்வத்தைச் சொல்லுகிறதில்லை. இப்படியிருக்க ஜகத்துக்கு அஸத்யத்வத்தைச் சொல்பவர்களை நிந்திக்கும் இந்த ச்லோகம் ஜகத்துக்கு அஸத்யத்வத்தைச் சொல்லாத அத்வைதிகளை நிந்திப்பதாக எப்படியாகும்?

எனின் :— ஸித்தாந்தலேச ஸங்க்ரஹமென்னும் கிரந்தத்திலும் அதின் வ்யாக்யானத்திலும் அப்பயதீக்ஷிதர் முதலிய அத்வைதிகள் 'ஜகத்து முயற்கொம்பைப்போலவும், கனவைப்போலவும் எப்பொழுதுமில்லாதது' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

தவிர :—பௌத்தரிட * மாத்யமிகவ்ருத்தி என்னும் நூலிலும் சங்காராசார்யரின் பரமகுருவான கௌடபாதரின் † காரிகாக்ரந்தத்திலும், சங்காராசார்யரால் செய்யப்பட்ட அதின் ‡ பாஷ்யத்திலும் கந்தர்வ நகரத்தைப்போல் இந்த ஸமஸ்த ஜகத்தும் அஸத்யமானதென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இதுவுமின்றி :—2-1-14வது ப்ரஹ்மஸூத்ர பாஷ்யத்தில் சங்காராசார்யர்—'அஸத்யேன வேதாந்தவாக்யேன' என்று வேதங்களுக்கு அஸத்யத்வத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார். மற்றும் 'அவித்(த்³)யா ஸஹகார்யேண நாஸீத(உ)ஸ்தி ப(ஹ)விஷ்யதி' என்று முயற்கொம்பைப்போல் மூக்காலத்திலு மில்லாதது என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையால் ஜகத்து மித்யை என்றும் அஸத்யமானதென்றே அத்வைதிகளின் மதமென்று ஸித்தமாகிறது. ஆகையால் 'அஸத்ய மப்ரதிஷ்டம் தே ஜகதாஹுர-:'

---

* யதா(யா) மாயா யதா(யா) ஸ்வப்நே கந்தர்வநகரம் யதா(யா)। தேதா(யோ)த்பாத(உ)ஸ்ததா(யா) ஸ்தா(யா)னம் ததா(யா) ப(ஹ)ங்க(ஹ) உதா(ஊ)ஹ்ருத: ॥ (மாத்யமிசவ்ருத்தி).

† ஸ்வப்ன மாயே யதா(யா) த்(த்³)ருஷ்டே க(ஹ)ந்தர்வநகரம் யதா(யா)। தத்தா(யா) விஸ்ருமித(உ)ம் த்(த்³)ருஷ்டம் வேதா(ஊ)ந்தேஷு விசக்ஷணை: ॥ 31 ॥ ந நிரோதோ(யோ) ந சோத்பத்தி: ந ப(ஹ)த்தோ(யோ) ந ச ஸாத(ய)க:। ந முமுக்ஷுர்ந வை முக்த இத்யேஷா பரமார்த்ததா ॥ ॥ 32 ॥ (கௌடபாதகாரிகா)

‡ ஸ்வப்னஸ்ய மாயா ச ஸ்வப்னமாயே அஸத்(த்³)வஸ்த்வாத்மிகே ஸத்வஸ்த்வாத்மிகே இவ லக்ஷ்யேதே அவிவேகிபி:(ஹி:)। யதா(யா) ச ப்ரஸாரித பண்யாபண க்ருஹ ப்ராஸாத(உ) ஸ்த்ரீ பும்ஜனபத வ்யவஹாராகீர்ணமிவ க(ஹ)ந்த(ய)ர்வநகரம் த்(த்³)ருஸ்யமானமேவ ஸத் அகஸ்மாத் அபா(ஹா)வதாம் க(ஹ)தம் த்(த்³)ருஷ்டம் யதா(யா) ச ஸ்வப்னமாயே த்(த்³)ருஷ்டே அஸத்ரூபே ததா(யா) விஸ்ருமித(உ)ம் த்(த்³)வைதம் ஸமஸ்தம் அஸத் த்(த்³)ருஷ்டம் ந நிரோத:(ய:) ப்ரலய:, உத்பத்தி: ஜனனம், ப(ஹ)த்த:(ய:) ஸம்ஸாரீ ஜீவ:, ஸாத(ய)க: ஸாத(ய)னவான், மோக்ஷஸ்ய முமுக்ஷோ: மோசநார்த்தீ முக்த: விமுக்த பந்த:(ய:) உத்பத்தி ப்ரலயயோராபா(ஹா)வாத் ப(ஹ)த்தா(யா)தயோ ந ஸந்தீத் யேஷா பரமார்த்ததா .....த்வை

தஸ்ய அஸத்வாத்

என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் 'ஜகத்து அஸத்யமென்று சொல்பவர்கள் அஸுராக்கள், மோக்ஷத்தை யடையாமல் அதோகதியை (தமஸ்ஸை) யடைகிறார்கள்' என்று நிந்தித்திருப்பது 'ப்ரஹ்ம ஸத்யம் ஜகன்மித்யா ஜீவோ ப்ரஹ்மைவ நாபர:' என்று சொல்லும் அத்வைதிகளுக்கே ஸம்பந்தப்படுகிறது. ஆகையால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இந்த ஸ்லோகத்தினால் அத்வைத மதத்தையே நிந்தித்திருப்பதாக ஸித்தமாகிறது.

(மூ)—காமமாஸ்ரித்ய துஷ்பூரம் தம்பமானமதான்விதா: ||
மோஹாத் க்ருஹீத்வாஸத்க்ராஹான் ப்ரவர்தந்தேஸுசிவ்ரதா: || 10 ||

(ப. உ.) காமம், ஆஸ்ரித்ய, துஷ்பூரம், தம்ப-மான-மதான்விதா: | மோஹாத், க்ருஹீத்வா, அஸத்க்ராஹான், ப்ரவர்தந்தே, அஸுசிவ்ரதா: ||

தம்ப-	= தம்பம்
மான-	= மானம்
மத-	= மதம் (இவைகளுடன்)
அன்விதா:	= கூடியவரான
(அஸுரா:)	= அஸுரர்கள்
துஷ்பூரம்	= முடிப்பதற்கு முடியாத
காமம்	= பொருள்களின் விருப்பத்தை
ஆஸ்ரித்ய	= ஆஸ்ரயித்து
மோஹாத்	= மித்யா ஞானத்தினால்
அஸத்க்ராஹான்	= ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளில் இல்லாத அர்த்தங்களை
க்ருஹீத்வா	= செய்து கொண்டு (தெரிந்து கொண்டு)
அசுசி-	= அசுத்தமான
வ்ரதா: (ஸந்த:)	= ஆசாரமுள்ளவர்களாய்
ப்ரவர்தந்தே	= அற்பமான போகங்களுக்காக முயற்சிக்கிறார்கள்.

(மூ)—சிந்தாமபரிமேயாம் ச ப்ரலயாந்தாமுபாஸ்ரிதா: ||
காமோபபோ(ஹோ)க(ஃ)பரமா ஏதாவதி(தி)தி நிஸ்சிதா: || 11 ||

ஆஸாபாஸஸதைர்ப(வ)த்தா:(ய்யா:) காம-க்ரோத (ய) -பராயணா: ||
ஈஹந்தே காமபோ(ஹோ)கா(ஃ)ர்த்தமன்யாயேனார்த்தஸஞ்சயான் || 12 ||

(ப. உ.) சிந்தாம், அபரிமேயாம், ச, ப்ரலயாந்தாம், உபாஸ்ரிதா: | காமோபபோ(ஹோ)க(ம)பரமா:, ஏதாவத், இதி, நிஸ்சிதா: || ஆசாபாச ஸதை:, ப(வ)த்தா:(ய்தா:), காமக்ரோத(ய)பராயணா: | ஈஹந்தே, காம போ(ஹோ)கா(மா)ர்த்தம், அன்யாயேன, அர்த்த-ஸஞ்சயான் ||

(அஸுராம்:) = அஸுரர்கள்
ப்ரல யாந்தாம் = மரணம் வரையில் தொடர்ந்திருக்கின்றதுமான
அபரிமேயாம் = அளவிடமுடியாததான
சிந்தாம் = மனக்கவலையை
உபாஸ்ரிதா: (ஸந்த:) = அடைந்தவர்களாய்
ச = மற்றும்
காம- = விஷயங்களின்
உபபோக- = அனுபவமே
பரமா: (ஸந்த:) = பரம புருஷார்த்தமென்றிருந்தவர்களாய்
ஏதாவத் = இவ்வளவுதான போகங்களே பயன், பரமார்த்திகமானபயனில்லை
இதி = என்று [வராய்
நிஸ்சிதா: = நிச்சயமுள்ள
ஆசா- = ஆசைகளென்கிற
பாச- = கயிறுகளின்
ஸதை: = நூற்றுக்கணக்குகளால்
ப(வ)த்தா: (ஸந்த:) = கட்டப்பட்டவர்களாய்
காம- = காமம்
க்ரோத- = க்ரோதம் இவைகளையே
பராயணா: = முக்கியமாகக் கொண்டவர்களாய்
காம- = விரும்பும் விஷயங்களின்
போகார்த்தம் = அனுபவத்திற்காக
அன்யாயேன = திரு முதலிய அநீதியினால்
அர்த்த ஸஞ்சயான் = பரார்த்தகுவியல்களை
ஈஹந்தே = ஸம்பாதிப்பதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள்.

அவதரணிகை:—'சிந்தாம் அபரிமேயாம் ச' என்னும் ச்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட தாமஸஜனங்களின் சிந்தையின் வகைகளை நான்கு ச்லோகங்களினால் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—இத(ஈ)மத்ய மயா லப்த(ய)மிமம் ப்ராப்ஸ்யே மநோரத(ம்)ம் ||
இத(ஈ)மஸ்தீத(ஈ)மபி மே ப(ஹ)விஷ்யதி புனர்த்த(ய)னம் ||13||

(ப. உ.) இத(ஈ)ம், அத்ய, மயா, லப்(ப்ஸ்)ய(ய)ம், இமம், ப்ராப்ஸ்யே, மநோரத(ம)ம் । இத(ஈ)ம், அஸ்தி, இத(ஈ)ம், அபி, மே, ப(ஹ)விஷ்யதி புனர், த(ய)னம் ||

மயா	= என்னால்
இத(ஂ)ம்	= இப்பொருள்
அத்(ஔ)ய	= இன்று
லப்த(ய)ம்	= அடையப்பட்டு விட்டது.
இமம்	= இந்த
மநை ரத(ய)ம்	= விருப்பத்தை
ப்ராப்ஸ்யே	= அடையப் போகிறேன்.
மே	= எனக்கு
இத(ஂ)ம்	= இந்த
த(ய)னம்	= பொருள்
அஸ்தி	= இருக்கின்றது.
இ(ஂ)ம்	= இந்த
த(ய)னம், அபி	= பொருளையும்
புன:	= திரும்பவும்
ப(ஹ)விஷ் யதி	= வருகிறது.

(மூ)—அஸௌ மயா ஹதஸ்ஶத்ருர்ஹநிஷ்யே சாபரானபி ||
ஈஶ்வரோஹமஹம் போ(ஹோ)கீ(ஶீ) ஸித்தோ(யோ)ஹம் பல
வான் ஸுகீ(வீ) || 14 ||

(ப. உ.) அஸௌ, மயா, ஹத:, ஶத்ரு:, ஹநிஷ்யே, ச, அபரான், அபி | ஈஶ்வர:, அஹம், அஹம், போ(ஹோ)கீ, ஸித்த:(ய:), அஹம், ப(ஹ)லவான், ஸுகீ(வீ) ||

மயா	= என்னால்
அஸௌ	= இந்த
ஶத்ரு:	= ஶத்ரு
ஹத:	= கொல்லப் பட்டான்.
அபரான், அபி	= இதர சத்ருக் களையும்
ஹநிஷ்யே	= கொல்லுவேன்.
அஹம்	= நான்
ஈஶ்வர:	= பரமாத்மா (நாராயணன்).
அஹம்	= நான்
போ (ஹோ) கீ(ஶீ)	= ஸகல போகங்க ளுடன் கூடின வன்.
அஹம்	= நான்
ஸித்த:(ய:)	= க்ருதக்ருத் யன்,
ப(ஹ)லவான்	= பல முள்ளவன்,
ஸுகீ(வீ)	= ஸுக முள்ள வன்.

(மூ)—ஆட்யோபி(ஜி)ஜனவானஸ்மி கோன்யோஸ்தி ஸத்ருஶோ
மயா ||
யக்ஷ்யே தா(ஔ)ஸ்யாமி மோதி(ஜி)ஷ்ய இத்யஜ்ஞான விமோ
ஹிதா: || 15 ||

(ப. உ.) ஆட்ய:, அபி(ஜி)ஜனவான், அஸ்மி, க:, அன்ய:, அஸ்தி, ஸத்ருஶ:, மயா | யக்ஷ்யே, தா(ஔ)ஸ்யாமி, மோதி(ஜி)ஷ்யே, இதி, அஜ்ஞான விமோஹிதா: ||

அஹம் = நான்
ஆப்தः = நிறைந்த பொருளுடைய வன்.
அபி(ஜி)ஜன வான் = உயர் குலத்தில் பிறந்தவனாக
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
மயா = என்னால் (எனக்கு)
ஸத்ருசः = ஒப்பானவன்
அன்யः = வேறு
கः = எவன்
அஸ்தி = இருக்கிறான்.
யக்ஷ்யே = யாகம் செய்வேன்
தா(ஓ)ஸ்யாமி = தானம் செய்வேன்
மோதி(ஷி)ஷ்யே = ஸந்தோஷமடைவேன்
இதி = இவ்விதமாக
அஜ்ஞான- = அஜ்ஞானத்தினால்
விமோஹிதாः (ஸந்தः) = மயக்கங்கொண்டவராய்

(மூ)—அநேக சித்தவிப்(ஹ்)ராந்தா மோஹஜால ஸமாவ்ருதாः ||
ப்ரஸக்தாः காமபோ(ஹோ)கே(ஹ)ஷு பதந்தி நரகேऽ
ஶுசௌ || 16 ||

(ப. உ.) அநேக-சித்த-விப்(ஹ்)ராந்தாः, மோஹ-ஜால-ஸமாவ்ருதாः | ப்ரஸக்தாः, காமபோ(ஹோ)கே(ஹ)ஷு, பதந்தி, நரகே, அஶுசௌ ||

அநேக- = பலவிஷயங்களின் சிந்தையுடன் கூடிய
சித்த- = மனதினால்
விப்(ஹ்)ராந்தாः = மிகவும் ப்ரமமுடையவர்களாய்
மோஹ- = மோகமென்னும்
ஜால- = வலையினால்
ஸமாவ்ருதாः = சூழப்பட்டவர்களாய்
காம- = விஷயங்களின்
போ(ஹோ)கே(ஹ)ஷு = போகங்களில்
ப்ரஸக்தாः (ஸந்தः) = அதிக பற்றுதலுடையவர்களாய்
அஶுசௌ = அசுத்தமான (மலமூத்ராதிகளினால் பூர்ணமான)
நரகே = நரகத்தில்
பதந்தி = விழுகின்றார்கள்.

விசாரம் :—'ஸர்வமோஹனம்' என்கிற ச்லோகத்தில் யார் 'நானே ஸர்வரன்' என்று நிச்சயித்துக்கொள்கிறார்களோ அவர்கள் அஸுரர்கள் என்று சொல்லி, அவர்கள் 'ஆஸுரீம் யோனி மாபன்ன மூடா ஜன்மனி ஜன்மனி | மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய ததோ யாந்த்யத(ய)மாம் க(ஹ)திம் || (கீ. 16-20) என்கிற ச்லோகத்

தில் ஸ்ரீ பரமாத்மாவை அடையாமல் அதோகதியை (அந்தந் தமஸ்ஸை) அடைகிறார்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸங்க ராசார்யரிட கீதா பாஷ்யம் ப்ரஹ்ம ஸூத்ரபாஷ்யம் முதலிய நூல்களால் 'நானே ஈச்வரன்' என்று திரிந்துகொண்டவர்கள் அத்வைதிகளே என்று ஸ்பஷ்டமாகிறது. அது எப்படி எனின் :—

'வீதராக பயக்ரோதா:(யா): மன்மயா மாமுபாச்ரிதா:' (கீ. 4-10) என்கிற ச்லோகத்திலுள்ள 'மன்மயா:' என்கிற பதத்திற்கு 'ப்ரஹ்மவித: ஈச்வராபேததர்சின:' என்று ப்ரஹ்ம, ஈச்வர பதங்களுக்கு ஒரே அர்த்தத்தை வைத்துக்கொண்டு 'நானே ஈச்வரன்' என்று திரிந்து கொண்டவர்கள் மத்பா(ஹா)வம் = ஈச்வரபா(ஹா)வத்தை (ஈச்வரத்வத்தை) அடைகிறார்கள் என்று ஸங்கராசார்யர் தம்மிட கீதா பாஷ்யத்தில் அர்த்தம் செய்திருக்கிறார்.

மற்றும் பாஷ்யாத்கர்ஷதீபிகா என்கிற அத்வைதிக்ரந்தத் திலும் 'மன்மயா: = ஈச்வராபேததர்சின:' என்று ஈச்வரா பேதஜ்ஞானமே மோக்ஷஸாதனமென்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் 'நானே ஈச்வரன்' என்கிற ஜ்ஞானமே மோக்ஷ ஸாதன மென்று அத்வைதிகள் சொல்லுகிறார்களென்று ஸித்த மாகிறது.

'பி(லி)பர்த்யவ்யய ஈச்வர:' என்கிற 15-17 வது ச்லோ கத்தின் பாஷ்யத்திலும் 18-61 வது கீதா ச்லோகத்தின் பாஷ் யத்திலும் 'ஈச்வர: = ஈசன ச்ரீலோ நாராயண:' என்று ஈச்வர: எனின் நாராயணனென்று அர்த்தம் செய்திருக்கிறார்.

மற்றும் 4-1-3 வது ப்ரஹ்ம ஸூத்ர ஸாங்கர பாஷ்யத்தில் 'நன்வஹமேவேச்வர ஏவோக்த: ச்ருத்யா யத்யேவம் ப்ரதி பு(பூ)த்தோஸி நாஸ்தி கஸ்யசிதப்ரமோத:(ய:)' என்கிற வாக்யத்திலல் நானே ஈச்வரன் என்கிற ஜ்ஞானமே அத்வைதி களுக்கு அபிமதமென்று வெளியாகிறது. இத்தகைய 'நானே ஈச்வரன்' என்கிற ஜ்ஞானம் ஆஸுர ஜ்ஞானம், இந்த ஜ்ஞானத்தை அந்தந்தமஸ்ஸுக்கு ஸாதனமென்று நிந்தித்திருப்பதிலல்

'நானே ஈச்வரன்' என்று தெரிந்துகொள்ளும் அத்வைதிகள் அஸுரர்கள், அவர்களுக்கு மோக்ஷமுண்டாகாமல் அந்தந் தமஸ்ஸே உண்டாகிறதென்று இந்த கீதா ச்லோகத்தினால் ஸித்தமாகிறது.

பதினைந்தாவது அத்யாயத்தில்—'உத்தம: புருஷஸ்த்வன்ய: பரமாத்மேத்யுதா(ஹ)ஹ்ருத:। யோ லோகத்ரயமாவிச்ய பி(பி)ப(ஹ)ர்த்யவ்யய ஈச்வர:॥ 17 ॥ யஸ்மாத் க்ஷரமதீதோஹ மக்ஷரா த(ஹ)பி சோத்தம:।.....॥ 18 ॥ ஏதத் பு(பூ)த்வா(ஹ்வா) புத்தி மான் ஸ்யாத் க்ருதக்ருத்யச்ச பாரத ॥ 20 ॥' இந்த ச்லோகங்களில் 'அன்ய:' என்கிற பதத்தினாலும் ப்ரவேஷ்டரு ப்ரவேச்ய பாவத்தினாலும், ரக்ஷ்ய ரக்ஷிகத்வ, தா(யா)ர்ய தா(யா)ரகத்வ, ஈச்வரானீச்வரத்வ, புருஷோத்தமத்வம் முதலிய விருத்த தர்மங்களினால் ஜீவபரமாத்மாக்களுக்கு பேதத்தைச்சொல்லி, இந்தகைய பேதஜ்ஞானிக்கு 'ஏதத் புத்வா(ஹ்வா) பு(பூ)த்திமான் ஸ்யாத் க்ருதக்ருத்யச்ச பாரத' என்று மோக்ஷத்தை ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லி; பதினேழுவது அத்தியாயத்தில் தைவம் ஆஸுரமென்று இருவகைகளாய் ஜீவர்களைப் பிரித்து ஆஸுர ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லும்போது 'ஈச்வரோஹம்' என்கிற வாக்யத்தினால் 'நானே ஈச்வரன்' என்கிற அபேதஜ்ஞானம் ஆஸுர ஸ்வபாவமென்று சொல்லி அத்தகைய ஜ்ஞானமுடையோருக்கு மோக்ஷமுண்டாகாமல் அந்தந்தமஸ்ஸு உண்டாகிறதென்று சொல்லியிருப்பதினால் 'ஈச்வரோஹம்' என்கிற வாக்யம் ஈச்வராபேத வாதிகளான அத்வைதிகளையே நிந்திக்கிறதென்று ஸித்தமாகிறது.

"அஸௌ மயா ஹத: சத்ரு: ஹனிஷ்யே சாபராநபி। ஈச்வரோஹமஹம் போகீ ஸித்தோஹம் பலவான் ஸுகீ॥" என்கிற 16-14-வது கீதா ச்லோகத்தின் சாங்கர பாஷ்யத்தில் "அஸௌ மயேதி—அஸௌ ஹ(ஏ)தவ(ஏ)த்ய மாமா மயா ஹத: அபரோ சத்ரு: ஹனிஷ்யே சான்யான் வயமிவ மாமகா(யா)பி மாம்ஸ்யபி மத்ஸமோ கோ(ஏ) ஸ்வி(பி)த்தோ யமிவ ச ஸ்வபிந்தோ யமிவ

ஸம்பன்ன: புத்ரை: பௌத்ரைர் நப்த்ருபி:(ஹி:) ந கேவலம் மானுஷ்யோஹம் பலவான் ஸுகீ ச அஹமேவ அன்யே து பூ(ஊ)மிபா(லா)ராயாவதீர்ணை:" என்று ஸுலபமான மற்றும் அழுக்கியமான பதங்களுக்கு அர்த்தம் செய்து, முக்கியமான 'ஈஸ்வர:, அஹம்' என்கிற பதங்களுக்கு அர்த்தம் செய்யாமலிருப்பதற்கு இந்த கீதா வாக்யம் தம் மதத்திற்கு மிகவும் விருத்தமானதென்பதே காரணமென்று ஊகிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆகையால் அஹம் = நான், ஈஸ்வர: = ஸமர்த்தன் என்று இப்போதிய அத்வைத பண்டிதர்கள் அர்த்தம் செய்துகொண்டு 'ஈஸ்வரோஹம்' என்கிற வாக்யம் தம் மதத்தை நிந்திப்பதில்லை என்று அவர்கள் சொல்வது அயுக்தமானது.

(மூ)—ஆத்ம-ஸம்பா(ஆ)விதா ஸ்தப்தா:(யா:)த(ய)னமான மதா(ஊ)ன் விதா: ||

யஜந்தே நாமயஜ்ஞைஸ்தே த(ஊ)ம்பே(ஹே)னவிதி(யி)பூர்வகம் || 17 ||

அஹங்காரம் ப(ஃ)லம் த(ஊ)ர்பம் காமம் க்ரோத(ய)ம் ச ஸம்ஸ்ரிதா: ||

மாமாத்ம பரதே(தே)ஹேஷு ப்ரத்(தி)விஷந்தோப்(ஹ்)ய ஸூயகா: || 18 ||

(ப. உ.) ஆத்ம-ஸம்பா(ஆ)விதா:, ஸ்தப்தா:(யா:), த(ய)ன-மான-மதா(ஊ)ன்விதா: | யஜந்தே, நாமயஜ்ஞை:, தே, த(ஊ)ம்பே(ஹே)ன, அவிதி(யி)பூர்வகம் || அஹங்காரம், ப(ஃ)லம், த(ஊ)ர்பம், காமம், க்ரோத(ய)ம், ச, ஸம்ஸ்ரிதா: | மாம், ஆத்ம-பர-தே(தே)ஹேஷு, ப்ரத்விஷந்த:, அப்யஸூயகா: ||

ஆத்ம-	= தம்மைத்தாமே	அன்விதா:	= கூடியவர்களான
ஸம்பாவிதா:	= புகழ்ந்து கொள்ளும்	அஹங்காரம்	= அகங்காரத்தையும்
ஸ்தப்தா: (யா:)	= வணக்கமற்றவர்களான	ப(ஃ)லம்	= பலத்தையும்
த(ய)ன-	= செல்வத்தினாலுண்டான	தர்பம்	= தருப்பத்தையும் (இருமாப்பையும்)
மான-	= செருக்கு	காமம்	= காமத்தையும்
மத(ஊ)-	= மத(ஊ)ம் இவைகளுடன்	ச	= மற்றும்

தத்(த்)வதர்ஸிபி: = தத்துவத்தை யுணர்ந்தவர்களால்

ஜ்ஞானம் = ஞானம்

ஜ்ஞானின: = ஞானிகளான

தத்(த்)வ = தத்துவத்தை

தர்ஸின: = உணர்ந்தவர்கள்

தத் = அது

ஜ்ஞானம் = ஞானம்

இதி = என்று

யத் = எது

அஜ்ஞானம் = அஜ்ஞானம்

தத் = அது

அதி = மிகவும்

ப்ரவக்ஷ்யாமி = சொல்லுவேன்

தத்(த்)பரம் = தத்துவத்தை

தத் = அது

ஸ்ருணு = கேள்

ஸர்வ = எல்லா

ஜ்ஞானானாம் = ஞானங்களுக்கும்

ப்ரவக்ஷ்யாமி = சொல்லுவேன்

ஸ்ருணு = கேள்

ஸர்வ = எல்லா

ஜ்ஞானானாம் = ஞானங்களுக்கும்

தத் = அது

ஜ்ஞானம் = ஞானம்

இதி = என்று

யத் = எது

அஜ்ஞானம் = அஜ்ஞானம்

தத் = அது

அதி = மிகவும்

ப்ரவக்ஷ்யாமி = சொல்லுவேன்

தத்(த்)பரம் = தத்துவத்தை

தத் = அது

(மூ)—ஆஸுரீம் யோனிமாபன்ன மூடா ஜன்மனி ஜன்மனி ||
மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய ததோ யாந்த்யத(ய)மாம் க(ஹ)
திம் || 20 ||

(ப. உ.) ஆஸுரீம், யோனிம், ஆபன்ன:, மூடா:, ஜன்மனி, ஜன்மனி | மாம், அப்ராப்ய, ஏவ, கௌந்தேய, தத:, யாந்தி, அத(ய)மாம், க(ஹ)திம் ||

கௌந்தேய = ஓ அர்ஜுன!
மூடா: = மூடர்களான
(தே) = அவர்கள்
ஜன்மனி, ஜன்மனி } = பிறவிதோறும்
ஆஸுரீம் = அ ஸு ர ஸ ம் பந்தியான
யோனிம் = பிறப்பை
ஆபன்ன: (ஸந்த:) } = அடைந்தவர் களாய்
மாம் = என்னை (மோக்ஷத்தை)
அப்ராப்ய, ஏவ } = அடையாமலே
தத: = அதைவிட
அத(ய)மாம் = தாழ்ந்ததான
கதிம் = கதியை (நித்ய துரக்கமுண் டாகும் அந்தந் தமஸ்ஸை)
யாந்தி = அடைகிறார் கள்.

அவதரணிகை :—நரகத்திற்கும், ஸ்ரேயஸ்ஸுக்கும் காரணங் களை இரண்டு ஸ்லோகங்களினால் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—த்ரிவிதம் நரகஸ்யேத(ஏ)ம் த்வாரம் நாஸனமாத்மன: ||
காம-க்ரோத(ய)ஸ்-ததா(ஆ) லோப(ஹ)ஸ்-தஸ்மாதே(ஏ)தத்
த்ரயம் த்யஜேத் || 21 ||

(ப. உ.) த்ரிவித(ய)ம், நரகஸ்ய, இத(ஏ)ம், த்(ஈ)வாரம், நாஸனம், ஆத்மன: | காம:, க்ரோத:, ததா(ஆ), லோப:(ஹ:), தஸ்மாத், ஏதத், த்ரயம், த்யஜேத் ||

காம: = காமம்
க்ரோத:(ய:) = க்ரோதம்
ததா(ஆ) = மற்றும்
லோப:(ஹ:) = லோப(ஹ)ம்
(இதி) = இவ்வாறு
த்ரிவித(ய)ம் = மூவ்வகையான
இதம் = இந்த துர்க் குணங்கள்
நரகஸ்ய = நரகத்திற்கு
த்(ஈ)வாரம் = வாயிலாக வும் (காரண மாகவும்)
ஆத்மன: = (அவகள்) ஜீவனுக்கு
நாஸனம் = கெடுதலே விளை விக்கின்றனவு மிருக்கின்றன.
தஸ்மாத் = ஆதலால்
ஏதத் = இந்த
த்ரயம் = காமக்ரோத லோபமென் னும் மூன்றை யும்
த்யஜேத் = விட்டுவிட வேண்டும்.

(மூ)—ஏதைர்விமுக்தः கௌந்தேய தமோத்வாரைஸ்த்ரிபிர்நரः ||
ஆசரத்யாத்மனः ஸ்ரேயஸ்ததோ யாதி பராம் க(ம)திம் || 22 ||

(ப. உ.) ஏதைः, விமுக்தः, கௌந்தேய, தமோத்(ஜி)வாரைः, த்ரிபிः (ஜிः), நரः| ஆசரதி, ஆத்மனः, ஸ்ரேயः, ததः, யாதி, பராம், க(ம)திம் ||

தமோத்வாரைः	= தமஸ்ஸுக்குக் காரணங்களான	ஸ்ரேயः	= புருஷார்த்த ஸாதனத்தை
த்ரிபிः(ஜிः)	= மூன்றுன	ஆசரதி	= செய்து கொள்ளுகிறான்
ஏதைः	= இந்த காம க்ரோதலோபங்களால்	ததः	= அதிலில்
விமுக்தः	= விடுபட்ட	பராம்	= மேலான
நரः	= மனிதன்	க(ம)திம்	= கதியை (மோக்ஷத்தை)
ஆத்மனः	= தன்னிட	யாதி	= அடைகிறான்.

(மூ)—யஷ்ஶாஸ்த்ரவிதி(யி)முத்ஸ்ருஜ்ய வர்ததே காமகாரத: ||
ந ஸ ஸித்தி(ய்யி)மவாப்னோதி ந ஸுகம் ந பராம் க(ம)திம் ||23||

(ப உ.) யः, ஶாஸ்த்ரவிதிம், உதஸ்ருஜ்ய, வர்ததே, காமகாரதः| ந, ஸः, ஸித்தி(ய்யி)ம், அவாப்னோதி, ந, ஸுகம், ந, பராம், கதிம் ||

யः	= யார்	ந, அவாப்னோதி	= அடைவதில்லை.
ஶாஸ்த்ரவிதி(யி)ம்	= ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்ட முறையை	ஸுகம்	= ஐஹிக ஸுகத்தையும்
உத்ஸ்ருஜ்ய	= விட்டு	ந, அவாப்னோதி	= அடைவதில்லை.
காமகாரதः	= தன் இஷ்டப்படி	பராம்	= உத்தமமான
வர்ததே	= நடக்கிறானே (யாகாதிகளைச் செய்கிறானே)	கதிம்	= கதியும் (மோக்ஷத்தையும்)
ஸः	= அவன்	ந, அவாப்னோதி	= அடைவதில்லை.
ஸித்திம்	= புருஷார்த்தோபாயத்தை		

(மூ)—தஸ்மாத் ஶாஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் தே கார்யாகார்ய வ்யவஸ்தி(யி)தௌ ||
ஜ்ஞாத்வா ஶாஸ்த்ரவிதா(யா)னோக்தம் கர்ம கர்துமிஹார்ஹஸி || 24 ||

(ப. உ.) தஸ்மாத், ஶாஸ்த்ரம், ப்ரமாணம், தே, கார்யா-கார்ய-வ்யவஸ்தி(யி)தௌ | ஜ்ஞாத்வா, ஶாஸ்த்ர-விதா(யா)நோக்தம், கர்ம, கர்துமி, இஹ, அர்ஹஸி ||

தஸ்மாத்	= ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லியவாறு ஆசரிக்காமல் தம்மிஷ்டப்படி கர்மத்தை ஆசரிப்பதினால் பயனையடையாததினால்	ஶாஸ்த்ரம்	= ஸ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிஶாஸ்த்ரமானது
கார்ய-	= இந்த கர்மம் செய்யத் தகுந்தது	ப்ரமாணம்	= ப்ரமாணமாயிருக்கிறது.
அகார்ய-	= இந்த கர்மம் செய்யத்தகாதது என்கிற வ்யவஸ்தையில்	(தஸ்மாத்)	= ஶாஸ்த்ரமே ப்ரமாணமாயிருப்பதினால்
தே	= ஸாத்விகஸ்வபாவமுள்ள (தைவீ ஸம்பத்தை தயடைந்துள்ள) உனக்கு	இஹ	= இவ்வுலகத்தில்
		ஶாஸ்த்ர விதா(யா) நோக்தம்	= விதாயகமான ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்ட
		கர்ம	= கர்மத்தை
		ஜ்ஞாத்வா	= தெரிந்துகொண்டு
		கர்துமி	= செய்வதற்கு
		அர்ஹஸி	= தகுந்தவனாயிருக்கிறாய்.

ஓம் தத் ஸத்

ஶ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஶ்ரீ க்ருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்

அக்ஷராப்ரஹ்ம யோகமென்னும்

பதிஞ்ஞாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினேழாவது அத்தியாயம்.

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—யே ஶாஸ்த்ரவிதி(யி)முத்ஸ்ருஜ்ய யஜந்தே ஶ்ரத்தயான்விதா:||
தேஷாம் நிஷ்டா து கா க்ருஷ்ண ஸத்வமாஹோ ரஜஸ்
தம: || 1 ||

(ப. உ.) யே, ஶாஸ்த்ரவிதி(யி)ம், உத்ஸ்ருஜ்ய, யஜந்தே, ஶ்ரத்தயா, அன்விதா:| தேஷாம், நிஷ்டா, து, கா, க்ருஷ்ண, ஸத்வம், ஆஹோ, ரஜ:, தம: ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்
உவாச	= வினவுகிறான்.
கிருஷ்ண	= ஓ கிருஷ்ணனே!
யே	= யார்
ஶாஸ்த்ர விதி(யி)ம்	= விதா(யா) யக மான ஶாஸ் த் ரத்தை
உத்ஸ்ருஜ்ய	= விட்டு (அறியா மல்)
ஶ்ரத்தயா	= ஶ்ரத்தையுடன்
அன்விதா: (ஸந்த:)	= கூடியவராய்
யஜந்தே	= (தேவதைகளை) பூஜிக்கின்றனர்
தேஷாம்	= அவர்களின்
நிஷ்டா, து	= ஸ்திதியாயினும்
கா	= எத்தகையது?
ஸத்வம்	= (அது) ஸாத்விக ஸ்திதியா?
ஆஹோ	= அல்லது
ரஜ:	= ராஜஸ ஸ்திதியா?
தம:	= தாமஸ ஸ்திதியா?

(அவர்கள் ஸாத்விகர்களா, ராஜஸர்களா, தாமஸர்களா என்று கேட்பியின் கருத்து.)

ஶ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—த்ரிவிதா(யா) ப(ஹ)வதி ஶ்ரத்தா தே(தே)ஹினாம் ஸா ஸ்வபா
(ஹா)வஜா ||
ஸாத்விகீ ராஜஸீ சைவ தாமஸீ சேதி தாம் ஶ்ருணு || 2 ||

(ப. உ.) த்ரிவிதா(யா), ப(ஹ)வதி, ஶ்ரத்தா, தே(தே)ஹினாம், ஸா, ஸ்வபா(ஹா)வஜா | ஸாத்விகீ, ராஜஸீ, ச, ஏவ, தாமஸீ, ச, இதி, தாம், ஶ்ருணு ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச	= சொல்லுகிறான்
தே(ஜ) ஹிணம்	= மனிதர்களின்
ஸ்ரத்தா	= ஆஸ்திக்ய புத்தியானது
ஸ்வபா (ஹா)வஜா (ஏவ)	= ஜீவர்களின் ஸ்வபா (ஹா) வ ஸித்தமானதே.
ஸா	= அந்த ஸ்ரத்தையானது (ஆஸ்திக்ய புத்தியானது)
ஸாத்விகீ	= ஸாத்விகம்
ராஜஸீ	= ராஜஸம்
ச	= மற்றும்
தாமஸீ	= தாமஸம்
இதி	= என்று
த்ரிவிதா, ஏவ	= மூன்று வகைகளாகவே
ப(ஹ)வதி	= ஆயிருக்கின்றன
தாம்	= அம் மூன்று வகைகளான ஸ்ரத்தைகளை
ஸ்ருணு	= கேள் (கேட்டு அதில் நம்பிக்கை வை.)

(மூ)—ஸத்வானுரூபா ஸர்வஸ்ய ஸ்ரத்தா ப(ஹ)வதி பாரத ||
ஸ்ரத்தாமயோ>யம் புருஷோ யோ யச்(ஹ்)ரத்த: ஸ ஏவ ஸ: ||3||

(ப. உ.) ஸத்வானுரூபா, ஸர்வஸ்ய, ஸ்ரத்தா, ப(ஹ)வதி, பாரத | ஸ்ரத்தாமய:, அயம், புருஷ:, ய:, யத், ஸ்ரத்த:, ஸ:, ஏவ, ஸ: ||

பாரத	= ஓ அர்ஜுன !
ஸர்வஸ்ய	= எல்லா ப்ராணிகளிட
ஸ்ரத்தா	= ஆஸ்திக்ய புத்தியானது
ஸத்வானு ரூபா	= அந்தந்த ஜீவர்களிடஸ்வரூபத்திற்கு அநுகுணமாகவே
ப(ஹ)வதி	= இருக்கின்றன.
அயம்	= இந்த
புருஷ:	= புருஷன்
ஸ்ரத்தாமய:	= ஸ்ரத்தா ஸ்வரூபன்.
(அத:)	= ஆகையால்
ய:	= எந்த புருஷன்
யத், ஸ்ரத்த:	= எந்த ஸ்ரத்தையுடையவனே
(ஸாத்விக ஸ்ரத்தையுள்ளவனே, ராஜஸ ஸ்ரத்தையுள்ளவனே, தாமஸ ஸ்ரத்தையுள்ளவனே)	
ஸ:	= அந்த புருஷன்
ஸ:, ஏவ	= ஸாத்விக ஸ்ரத்தையுள்ளவன் ஸாத்விகனே, ராஜஸஸ்ரத்தையுள்ளவன் ராஜஸனே, தாமஸ ஸ்ரத்தையுள்ளவன் தாமஸனே யாவன்.

கருத்து :—ஜீவர்கள் ஸாத்விக, ராஜஸ, தாமஸர்களென்று மூவ்வகையா யிருக்கின்றனர். பதினேழாவது அத்யாயத்தில் ஜீவர்

கள் தைவீ ஸம்பத்துள்ளவர்களென்றும் ஆஸுர ஸம்பத்துள்ள வர்களென்றும் இருவகைகளாய் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். அதில் ஆஸுர ஸம்பத்துள்ளவர்களில் ராஜஸர்களென்றும் தாமஸர்களென்றும் இருவகைகளாக பிரித்துக்கொண்டு, தைவீ ஸம்பத்துள்ளவர்களை ஸாத்விகர்களென்று வைத்துக்கொண்டு இங்கு ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸர்களென்று மூவ்வகையாய் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். எந்த ஜீவன் ஸாத்விகனே அவனிட ப்ரத்தை நித்யமாய் ஸாத்விகமாகவே மாறுதலடையாமலிருக்கும். ராஜஸ ஜீவனின் ப்ரத்தை ராஜஸமாகவே நித்யமுமிருக்கும். தாமஸ ஜீவனின் ப்ரத்தை தாமஸமாகவே நித்யமுமிருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(மூ)—யஜந்தே ஸாத்விகா தேவான் யக்ஷரக்ஷாம்ஸி ராஜஸா: ||
ப்ரேதான் பூ(ஊ)தகணம்ஶ்சான்யே யஜந்தே தாமஸா
ஜன: ||4||

(ப. உ.) யஜந்தே, ஸாத்விகா:, தே(தே)வான், யக்ஷ-ரக்ஷாம்ஸி, ராஜஸா: | ப் ரே தா ன், பூ(ஊ)தக(ம)ணான், ச, அன்யே, யஜந்தே, தாமஸா:, ஜன: ||

ஸாத்விகா:	= ஸாத்விக ஜனங்கள்	அன்யே	= இதரரான
தேவான்	= தேவதைகளை	தாமஸா:	= தாமஸரான
யஜந்தே	= பூஜிக்கின்றனர்.	ஜன:	= ஜனங்கள்
ராஜஸா:	= ராஜஸ ஜனங்கள்	ப்ரேதான்	= பிசாசங்களையும்
யக்ஷ-ரக்ஷாம்ஸி	= ராக்ஷஸர்களையும்	ச	= மற்றும்
யஜந்தே	= பூஜிக்கின்றனர்.	பூ(ஊ)த-க(ம)ணான்	= பூதங்களின் கூட்டங்களையும்
		யஜந்தே	= பூஜிக்கின்றனர்.

(மூ)—அஶாஸ்த்ர-விஹிதம் கோ(கோ)ரம் தப்யந்தே யே தபோ
ஜன: ||
த(த)ம்பா(ஆ)-ஹங்கார-ஸம்யுக்தா: காம-ராக(ம)-ப(ஃ)லான்
விதா: || 5 ||

(மூ)—கர்மயந்த: ஸரீரஸ்த(ம்)ம் பூ(ஊ)தக்ராமமசேதஸ: ||
மாம் சைவாந்தஸ்ஸரீரஸ்த(ம்)ம் தான் வித்(யி)யாஸுர நிஸ்ச
யான் || 6 ||

(ப. உ.) அஸாஸ்த்ரவிஹிதம், கோ(வோ)ரம், தப்யந்தே, யே, தப:, ஜநா: | த(உ)ம்பா(ஹா)-ஹங்கார-ஸம்யுக்தா:, காம-ராக(ஹ)-ப(ஷ)லான் விதா: || கர்மயந்த:, ஸரீரஸ்த(ம்)ம், பூ(ஹூ)தக்(ஹீ)ராமம், அசேதஸ: | மாம், ச, ஏவ, அந்தஸ்ஸரீரஸ்த(ம்)ம், தான், வித்தி(யி), ஆஸுர-நிஸ்சயான் ||

யே	= எந்த	பூ(ஹூ)த க்ராமம்	= நியாமகர்களான தேவதைகளின் கூட்டத்தை
ஜநா:	= ஜனங்கள்		
அஸாஸ்த்ர விஹிதம்	= ஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்படாததும், துஷ்டமான ஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்பட்டதுமான	கர்மயந்த:	= அற்பர்களாக (குணமற்றவர்களாக) காண்பவர்களாய்
கோ (வோ)ரம்	= க்ரூரமான	அந்தஸ் ஸரீரஸ் த(ம்)ம்	= ஸரீரத்தில் அந்தர்யாமியாயிருக்கும்
தப:	= தவத்தை	மாம், ச, ஏவ	= என்னையும் (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனையும்)
தம்ப(ஹ)-	= டம்பம்	(கர்மயந்த:)	= நிற்குணனென்றறிகிறார்களோ
அஹங்கார-	= அஹங்காரம் இவைகளால்	தான்	= அவர்களை
ஸம் யுக்தா: (ஸந்த:)	= கூடியவர்களாய்	அசேதஸ:	= அவிவேகிகளாகவும்
காம-	= இச்சை	அஸுர நிஸ்சயான்	= நிஸ்சயமாக அஸுரர்களாகவும்
ராக(ஹ)-	= ஆஸக்தி	வித்தி(யி)	= தெரிந்து கொள்.
ப(ஷ)ல-	= ஆக்ரஹம் இவைகளால்		
அன்விதா: (ஸந்த:)	= கூடியவர்களாய்		
தப்யந்தே	= செய்கிறார்களோ		
ச	= மற்றும்		
ஸரீரஸ் த(ம்)ம்	= ஸரீரத்திலிருக்கும்		

(மூ)—ஆஹாரஸ்த்வபி ஸர்வஸ்ய த்ரிவிதோ(யோ) ப(ஹ)வதி ப்ரிய: ||
யஜ்ஞஸ்தபஸ்ததா(யா) தா(ஏ)னம் தேஷாம் பே(ஹே)த(ஏ)
மிமம் ஸ்ருணு || 7 ||

(ப. உ.) ஆஹார:, து, அபி, ஸர்வஸ்ய, த்ரிவித:(ய:), ப(ஹ)வதி, ப்ரிய: | யஜ்ஞ:, தப:, ததா(யா), தா(ஏ)னம், தேஷாம், பே(ஹே)த(ஏ)ம், இமம், ஸ்ருணு ||

ஸர்வஸ்ய = ஸாத்விக, ராஜஸ, தாமஸ ரான எல்லா ஜனங்களுக்கும்
ப்ரிய: = ப்ரியமான
ஆஹார:, அபி = ஆஹாரமும்
த்ரிவித:(ய:) = மூவ்வகையாக
ப(ஹ)வதி = ஆகிறது.
து = மற்றும்
யஜ்ஞ: = யஜ்ஞமும்
[த்ரிவித:(ய:)] = மூவ்வகையானது.
தப: = தவமும்
தானம் = தானமும்
ததா(யா) = மேற் சொல்லிய வாறே மூவ் வகையானது.
தேஷாம் = ஆஹாரம், யஜ்ஞம், தவம், தானம் இவைகளின்
இமம் = முன் சொல்லப் போகும்
பே(ஹே)தம் = மூவ்வகையான பேதத்தையும்
ஸ்ருணு = கேள்.

(மூ)—ஆயுஸ்ஸத்வப(ஹ)லாரோக்ய ஸுக(வ)ப்ரீதி விவர்த்த(ய)ன:: ||
ரஸ்யா: ஸ்நிக்தா:(யா:) ஸ்தி(யி)ரா ஹ்ருத்(ஜ்)யா ஆஹாராஸ்
ஸாத்விக ப்ரியா: || 8 ||

(ப. உ.) ஆயு:, ஸத்வ-ப(ஹ)லா-ரோக்ய-ஸுக(வ)-ப்ரீதி-விவர்த்தன:: | ரஸ்யா:, ஸ்நிக்தா:, ஸ்தி(யி)ரா:, ஹ்ருத்யா:, ஆஹாரா:, ஸாத்விக ப்ரியா: ||

ஆயு: = ஆயுள்
ஸத்வ- = ஸாத்துத்வம்
பல- = பலம்
ஆரோக்ய- = ஆரோக்யம்
ஸுக- = ஸுகம்
ப்ரீதி- = பிரீதி இவைகளை
விவர்த்தன:: = விருத்தி செய்கின்ற
ரஸ்யா: = ரஸயுக்தமான
ஸ்நிக்தா:(யா:) = ஸ்நேகயுக்தமான (பசையுடைய)
ஸ்தி(யி)ரா: = அநுபவிப்பதில் வெகுகாலம் வைக்கும் குணத்தைத்தரும்

ஹ்ருத்யா: = மனதிற்கினிய வைகளான
ஆஹாரா: = ஆகாரங்கள்
ஸாத்விக- = ஸாத்விக ஜனங்
ப்ரியா: = ப்ரிய மான வைகள்.

(மூ)—கட்வம்ல லவணாத்யுஷ்ண தீக்ஷ்ண ரூக்ஷ விதா(ஹா)ஹின: ||
ஆஹாரா ராஜஸஸ்யேஷ்டா துக்க ஶோகாமய ப்ரதா:(தா:)||9||

(ப. உ.) கட்-வம்ல-லவண-த்யுஷ்ண - தீக்ஷ்ண-ரூக்ஷ-விதா(தா)ஹின: ஆஹாரா:, ராஜஸஸ்ய, இஷ்டா:, துக்க-ஶோக-ஆமய-ப்ரதா(தா:) ||

கடு- = உறைப்பான
ஆம்ல- = புளிப்பான
லவண- = உப்பான
அத்யுஷ்ண- = மிகவும் சூடான
தீக்ஷ்ண- = தீக்ஷ்ண மான (ஓமம் கடுகு முதலியவை போன்ற ஈரஸ மான)
ரூக்ஷ- = வரக்ஷியான
விதா(தா)ஹின: = வெகு ஸந்தாப காரமான
துக்க- = புசிக்கும் போது துண்டாகும் பாதகம்
ஶோக- = பிறகுண்டாகும் வருத்தம்
ஆமய- = நோய் (வியாதி) இவைகளை
ப்ரதா:(தா:) = உண்டாக்கத் தக்க
ஆஹாரா: = உணவு பதார்த்தங்கள்
ராஜஸஸ்ய = ராஜஸ ஸ்வபாவமுள்ளவர்க ளுக்கு
இஷ்டா: = இஷ்டமானவை கள்.

(மூ)—யாதயாமம் க(ம)தரஸம் பூதி பர்யுஷிதம் ச யத் ||
உச்சி(ஹி)ஷ்டமபி சாமேத்(த்ய)யம் போ(ஜ)ஜனம் தாமஸ ப்ரியம் || 10 ||

(ப. உ.) யாதயாமம், க(ம)தரஸம், பூதி, பர்யுஷிதம், ச, யத் | உச்சி(ஹி)ஷ்டம், அபி, ச, அமேத்யம், போஜனம், தாமஸ-ப்ரியம் ||

யத் = எந்த
போ(ஜ)ஜனம் = உணவு
யாதயாமம் = பக்குவமாய் ஒரு யாம (மூன்று மணிநேர)த்தை விட அதிக காலம் வைக்கப் பட்டு
க(ம)தரஸம் = முதலில் கல்லரஸ முள்ளதாயிருந்து பிறகு கெட்டு, ரஸமற்றதாயாகுமோ
பூதி = துர்க்கந்த முள்ளதோ
ச = மற்றும்
பர்யுஷிதம் = பழையதோ

(பக்குவமாய் ஓரிரவானதோ) = அசுத்தமானதோ
அபி = மற்றும்
உச்சி(ஹி)ஷ்டம் = எச்சிலோ
ச = மற்றும்
அமேத்(த்ய)யம் = அசுத்தமான
தத் = அந்த உணவு
தாமஸ- = தாமஸ ஜனங்களுக்கு
ப்ரியம் = ப்ரியமானது.

(மூ)—அப(ஹ)லாகாங்க்ஷிபி(ஹி)ர்யஜ்ஞோ விதி(தி)த்(தீ)ருஷ்டோ ய இஜ்யதே ||
யஷ்டவ்யமேவேதி மன: ஸமாதா(தா)ய ஸ ஸாத்விக: || 11 ||

(ப. உ.) அப(ஹ)லாகாங்க்ஷிபி:, யஜ்ஞ:, விதி(தி)த்ருஷ்ட:, ய:, இஜ்யதே | யஷ்டவ்யம், ஏவ, இதி, மன:, ஸமாதா(தா)ய, ஸ:, ஸாத்விக: ||

அப(ஹ)லாகாங்க்ஷிபி: (ஹி:) = பயனில் விருப்பத்தை விட்டிருப்பவர்களால்
விதி(தி)த்ருஷ்ட: = விதாயக ஶாஸ்த்ரத்திலல் அறியப்பட்ட
ய: = எந்த
யஜ்ஞ: = யாகமானது
யஷ்டவ்யம், ஏவ = ஶாஸ்த்ரத்தில் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதிலல் அவஶ்யமாய் செய்யத்தக்கது
இதி = என்று
மன: = மனதை
ஸமாதா(தா)ய = உறுதியாக்கிக் கொண்டு
இஜ்யதே = அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதோ
ஸ: = அந்த யாகம்
ஸாத்விக: = ஸாத்விகமானது.

(மூ)—அபி(ஹி)ஸந்தா(தா)ய து ப(ஹ)லம் தம்பா(ஹா)ர்த்தமபி சைவ யத் ||
இஜ்யதே பரதஶ்ரேஷ்ட தம் யஜ்ஞம் வித்தி ராஜஸம் || 12 ||

(ப. உ.) அபி(ஹி)ஸந்தா(தா)ய, து, ப(ஹ)லம், தம்பா(ஹா)ர்த்தம், அபி, ச, ஏவ, யத் | இஜ்யதே, ப(ஹ)ரதஶ்ரேஷ்ட, தம், யஜ்ஞம், வித்தி(தி), ராஜஸம் ||

பரத ஶ்ரேஷ்ட = ஓ அர்ஜுன!
ப(ஹ)லம் = பலத்தை
அபி(ஹி)ஸந்தா(தா)ய = தனக்குவேண்டுமென்று அபேக்ஷித்துக் கொண்டே
தம்பா(ஹா)ர்த்தம், அபி = டம்பத்திற்காகவும்
ச = அல்லது
யத் = எந்த யாகம்
இஜ்யதே = செய்யப்படுகிறதோ

தம் = அந்த
யஜ்ஞம் = யாகத்தை
ராஜஸம், ஏவ = ராஜஸ யாகமென்றே
விதி(யி) ஹீனம் = தெரிந்து கொள்.

(மூ)—விதி(யி)ஹீனமஸ்ருஷ்டான்னம் மந்த்ரஹீன மதக்ஷிணம் ||
ஸ்ரத்தா(யா) விரஹிதம் யஜ்ஞம் தாமஸம் பரிசக்ஷதே || 13 ||

(ப. உ.) விதி(யி)ஹீனம், அஸ்ருஷ்டான்னம், மந்த்ரஹீனம், அத(ஏ)க்ஷிணம் | ஸ்ரத்தா(யா)-விரஹிதம், யஜ்ஞம், தாமஸம், பரிசக்ஷதே ||

விதி(யி) ஹீனம் = சாஸ்திரத்தில் சொல்லியவாறு செய்யாத
அஸ்ருஷ்டான்னம் = அன்னமிடாத
மந்த்ர ஹீனம் = எந்தெந்த காலத்தில் எந்தெந்த மந்த்ரங்களால் ஹோமாதிகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அத்தகைய மந்த்ரங்களற்ற
அத(ஏ)க்ஷிணம் = தக்ஷிணை, தானம் இவைகளற்ற
ஸ்ரத்தா-விரஹிதம் = ஆஸ்திக்யபுத்தியற்ற மனிதனால் செய்யப்பட்ட
யஜ்ஞம் = யஜ்ஞமானது
தாமஸம் = தாமஸ மென்று
பரிசக்ஷதே = சொல்லப்படுகிறது.

அவதாரணிகை :—ஸாத்விகாதி முவ்வகையான தவத்தைச் சொல்லுவதற்காக ஸாரீர வாங்மய மானஸிக தவங்களை மூன்று ஸ்லோகங்களினால் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—தேவத்விஜகுரு ப்ராஜ்ஞ பூஜனம் ஸௌசமார்ஜவம் ||
ப்ரஹ்மசர்யமஹிம்ஸா ச ஸாரீரம் தப உச்யதே || 14 ||

(ப. உ.) தேவ-த்விஜ-குரு-ப்ராஜ்ஞ-பூஜனம், ஸௌசம், ஆர்ஜவம் | ப்ரஹ்மசர்யம், அஹிம்ஸா, ச, ஸாரீரம், தபः, உச்யதே ||

தே(தே)வ-த்(த்)விஜ- = தேவதைகள் ப்ராஹ்மணர்கள்
கு(கு)ரு- = ஆசார்யர்கள்
ப்ராஜ்ஞ- = பண்டிதர்கள்
பூஜனம் = இவர்களை பூஜித்தல்
ஸௌசம் = உள்ளும் புறமும் ஸுத்தி
ஆர்ஜவம் = மனோவாக்காயகர்மங்களில் ஸரளிதமா

பிருக்கை புறுத்தாமை
ப்ராஹ்ம சார்யம் } = ஊர்த்வ ரேதஸ்த்வம் (எவ் விதத்திலும் ரேதஸ்ஸை வெளிப்படுத் தாமை) = இது
= மற்றும் = தேகத்தில் செய்யத்தக்க
அஹிம்ஸா = பிறரைத் துன் தப: = தவம்
(இதி) = என்று
உச்யதே = சொல்லப் படுகிறது.

(மூ)—அனுத்(ஜ்)வேக(ஶ)காம் வாக்யம் ஸத்யம் ப்ரியஹிதம் சயத் ||
ஸ்வாத்(ய்)யாயா ப்யஸனம் சைவ வாங்மயம் தப உச்யதே
|| 15 ||

(ப. உ.) அனுத்(ஜ்)வேக(ஶ)காம், வாக்யம், ஸத்யம், ப்ரியஹிதம், ச, யத் | ஸ்வாத்(ய்)யாயாப்(ஜ்)யஸனம், ச, ஏவ, வாங்மயம், தப:, உச்யதே ||

அனுத்(ஜ்) வேக(ஶ) காம் } = ஜனங்களுக்கு கோபாவேசத்தை (மனவருத்தத்தை) யுண்டாக்காமலிருக்கும்
ஸத்யம் = நிஜமான
ச = மற்றும்
ப்ரிய- = கேட்கும் போது மருபடியும் கேட்க வேண்டுமென்கிற விருப்பத்தையும்
ஹிதம் = பிறகு ஸுககரமுமான
யத் = எந்த
வாக்யம் = வார்த்தையுளதோ
ச = மற்றும்
ஸ்வாத்(ய்) யாயாப் (ஜ்)யஸனம் } = எந்த அடிக்கடி செய்யும் வேதாத்யயனமுண்டோ
தத், ஏவ = அதுவே
வாங்மயம் = வாக்கினால் செய்யத்தக்க
தப: = தவம்
(இதி) = என்று
உச்யதே = சொல்லப் படுகிறது.

(மூ)—மன: ப்ரஸாத: ஸௌம்யத்வம் மௌனமாத்மவிநிக்ரஹ: ||
பா(ஹா)வஸம்ஶுத்தி(ய்)ரித்யேதத் தபோ மானஸமுச்யதே || 16 ||

(ப. உ.) மன: - ப்ரஸாத:(ஃ), ஸௌம்யத்வம், மௌனம், ஆத்ம-விநிக்ரஹ: | பா(ஹா)வ-ஸம்ஶுத்தி:(ய்), இதி, ஏதத், தப:, மானஸம், உச்யதே ||

மன: ப்ர ஸாத:(த:) = முயற்சியின்றி விஷயங்களில் மனது செல்லாமலிருக்கை

ஸௌம்யத்வம் = க்ரூரத்வமின்மை

மௌனம் = எப்போதும் பரமாத்மாவை த்யானித்தல்

ஆத்ம-விநிக்ரஹ: = பரமாத்மாவிடத்தில் அதிகமாய் மனதை செலுத்துதல்

பா(ஹா)வ: = அந்த: கரணத்தின்

ஸம்ஸுத்தி: = சுத்தி (விஷயப்பற்றை சயின்மை)

இதி, ஏதத் = இந்த முன் சொல்லப்பட்ட கர்மஸமூதாயமானது

மானஸம் = மனதினால் செய்யத்தக்க

தப: = தவம்

இதி = என்று

உச்யதே = சொல்லப்படுகிறது.

(மூ)—ச்ரத்த(ய்)யா பரயா தப்தம் தபஸ்தத் த்ரிவித(ய)ம் நர: ||
அப(ஹ)லாகாங்க்ஷிபி(ஹி)ர்யுக்தை: ஸாத்விகம் பரிசக்ஷதே ||17||

(ப. உ.) ச்ரத்த(ய்)யா, பரயா, தப்தம், தப:, தத், த்ரிவித(ய)ம், நர: | அப(ஹ)லாகாங்க்ஷிபி:(ஹி:), யுக்தை:, ஸாத்விகம், பரிசக்ஷதே ||

நர: = மனிதர்களால்

தப்தம் = செய்யப்பட்ட

தத் = முன் சொல்லப்பட்ட

தப: = தவமானது

த்ரிவித(ய)ம் = ஸாத்விக, ராஜஸ தாமஸ பேதத்திரு முவ்வகையானது.

அப(ஹ)லாகாங்க்ஷி பி:(ஹி:) = பயனில்விருப்பமற்ற

யுக்தை: = பரமாத்மாவிடத்தில் ஸமர்பணமென்னும் யோகத்துடன் கூடிய ஜனங்களால்

பரயா = மேலான

ச்ரத்தயா = ஆஸ்திக்யபுத்தியினால்

தப்தம் = செய்யப்பட்ட

தப: = தவத்தை

ஸாத்விகம் = ஸாத்விகமான தவம்

(இதி) = என்று

பரிசக்ஷதே = சொல்லுகிறார்கள்.

(மூ)—ஸத்காரமானபூஜார்த்தம் தபோ த(ஃ)ம்(ஹே)ன சைவ யத் ||
க்ரியதே தத்(தி)ஹ ப்ரோக்தம் ராஜஸம் சலமத்(தி)ருவம் ||18||

(ப. உ.) ஸத்கார - மான - பூஜார்த்தம், தப:, த(ஏ)ம்பே(ஹே)ன, ச, ஏவ, யத்| க்ரியதே, தத், இஹ, ப்ரோக்தம், ராஜஸம், சலம், அத்(ரு)ருவம்||

ஸத்கார-	= மனதிருல் ஆதரித்தல்	க்ரியதே	= செய்யப்படுகிறதோ
மான-	= வாக்கிருல் புகழ்தல்	தத்	= அந்தத்தவ மானது
பூஜார்த்தம்	= நமஸ்காராதி பூஜை இவைகளுக்காக	ராஜஸம்	= ராஜஸதவ மென்று
ச	= மற்றும்	ப்ரோக்தம்	= சொல்லப் படுகிறது.
த(ஏ)ம்பே (ஹே)ன, ஏவ	= தன்னிடமில் லாத பெருமை யைக் காட்டு வதற்காகவே	தத்	= அந்தத்தவ மானது
யத்	= எந்த	சலம்	= நம்பவமான பயனைத்தரு வது,
தப:	= தவமானது	அத்(ரு)ருவம்	= நாசமடை வது.
இஹ	= இவ்வுலகில்		

(மூ)—மூட(ஜ)க்ராஹேணாத்மனோ யத் பீடயா க்ரியதே தப: ||
பரஸ்யோத்ஸாதனார்த்தம் வா தத் தாமஸமுதா(ஹா)ஹ்ருதம்
|| 19 ||

(ப. உ.) மூட(ஜ)க்ராஹேண, ஆத்மன:, யத், பீடயா, க்ரியதே, தப: | பரஸ்ய, உத்ஸாதனார்த்தம், வா, தத், தாமஸம், உதா(ஹா)ஹ்ருதம் ||

மூட(ஜ)-	= அவிவேக மூலக மான	யத்	= எந்த
க்ராஹேண	= துராக்ரஹத்தி னால்	தப:	= தவமானது
ஆத்மன:	= தனக்கு	க்ரியதே	= செய்யப்படு கிறதோ
பீடயா	= துக்கங்களை யுண்டுபண்ணிக் கொண்டு	தத்	= அந்தத்தவ மானது
வா	= அல்லது	தாமஸம்	= தாமஸதவம்
பரஸ்ய	= பிறரிட	இதி	= என்று
உத்ஸாத (ஏ)னார்த் தம்	= நாசத்தைத யுண்டு பண்ணு வதற்காக	உதா(ஹா) ஹ்ருதம்	= சொல்லப் படுகிறது.

(மூ)—தா(ஏ)தவ்யமிதி யத்தா(ஏ)னம் தீ(ஈ)யதேனுபகாரிணே ||
தே(ஏ)ஶே காலே ச பாத்ரே ச தத்தா(ஏ)னம் ஸாத்விகம்
ஸ்ம்ருதம் || 20 ||

(ப. உ.) தா(ஆ)தவ்யம், இதி, யத், தா(ஆ)னம், தீ(ஈ)யதே, அனுப காரிணே | தே(ஏ)ஶ, காலே, ச, பாத்ரே, ச, தத், தா(ஆ)னம், ஸாத்விகம், ஸ்ம்ருதம் ||

தா(ஆ)தவ்யம், இதி	=	தானம் ஶாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதினால் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்கிற	பாத்ரே (பாத்ராய)	=	விப்ர, வினயம், விஷ்ணுபக்தி முதலிய வைகளால் கூடியிருக்கும் ப்ராஹ்மணனுக்காக
[புனர்(வஸு)த்யா]	=	புத்தியினால்	யத்	=	எந்த
தே(ஏ)ஶ	=	மலான காசி முதலிய க்ஷேத்ரங்களில்	தானம்	=	தானமானது
ச	=	மற்றும்	தீயதே	=	செய்யப்படுகிறதோ
காலே	=	சாதுர்மாஸ்யாதி புண்ய காலத்தில்	தத்	=	அந்த
ச	=	மற்றும்	தானம்	=	தானமானது.
அனுப காரிணே	=	தனக்குபகாரம் செய்யாமல்	ஸாத்விகம்	=	ஸாத்விகமென்று
			ஸ்ம்ருதம்	=	சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கருத்து :—இவன் நமக்கு உபகாரம் செய்கிறபடியால் இவனுக்கு தானம் கொடுக்கவேணுமென்று கொடுக்கும் தானம் அந்த உபகாரத்திற்கு ப்ரத்யுபகாரமாய் சம்பளரூபமாயாகிறதே யொழிய தானமென்றுவதில்லை. ஆகையால் உபகாரம் செய்தவனென்று மனதில் வைத்துக்கொண்டு தானம் செய்யக்கூடாது.

(மூ)—யத்து ப்ரத்யுபகாரார்த்தம் ப(ஃ)லமுத்திஶ்ய வா புன: ||

தீ(ஈ)யதே ச பரிக்லிஷ்டம் தத் தானம் ராஜஸம் ஸ்ம்ருதம்||21||

(ப. உ.) யத், து, ப்ரத்யுபகாரார்த்தம், ப(ஃ)லம், உத்தி(ஜி)ஶ்ய, வா, புன: | தீ(ஈ)யதே, ச, பரிக்லிஷ்டம், தத், தா(ஆ)னம், ராஜஸம், ஸ்ம்ருதம் ||

யத்	=	எந்த			ப்ரத்யுபகாரம் செய்வான் என்கிற விருப்பத்திலேயே
தானம்	=	தானமான்து	புன:	=	மற்றும்
ப்ரத்யுபகாரார்த்தம் து = ஏவ	=	நான் இவனுக்கு தானம் கொடுத்தால் இவன் எனக்கு	ப(ஃ)லம்	=	ப(ஃ)லத்தை

உத்திஶ்ய வா = ஏவ	= உத்தேசித்துக்கொண்டே	தத்	= அந்த
பரிக்லிஷ்டம்	= அனியாயத்தினால் ஸம்பாதித்த பொருளானது	தா(ஆ)னம்	= தானமான து
தீ(ஈ)யதே	= கொடுக்கப்படுகிறதோ	ராஜஸம், இதி, ச = ஏவ	= ராஜஸமென்றே
		ஸ்ம்ருதம்	= சொல்லப்படுகிறது.

(மூ)—அதே(தே)ஶ காலே யத்தானமபாத்ரேப்(ஹீ)யஶ்ச தீ(ஈ)யதே ||
அஸத்க்ருதமவஜ்ஞாதம் தத் தாமஸமுதா(ஆ)ஹ்ருதம் || 22 ||

(ப. உ.) அதே(தே)ஶகாலே, யத், தா(ஆ)னம், அபாத்ரேப்(ஹீ)யः, ச, தீ(ஈ)யதே | அஸத்க்ருதம், அவஜ்ஞாதம், தத், தாமஸம், உதா(ஆ)ஹ்ருதம் ||

அதே (தே)ஶ காலே	= ஶாஸ்திரங்களால் நிஷித்தமான அஶுத்தமானதேதஶ காலங்களில்	அவஜ் ஞாதம்	= அவமதிப்புடன்
ச	= மற்றும்	யத்	= எந்த
அபாத்ரேப்(ஹீ)யः	= விஷ்ணு பக்தி, வித்யாவினயாதிஸத்குணங்களையற்றவர்களுக்காக	தானம்	= தானமான து (பொருளானது)
அஸத்க்ருதம்	= நமஸ்காராதிஸத்காரங்களை (பூஜாதிகளை) யற்று	தீயதே	= கொடுக்கப்படுகிறதோ
		தத்	= அந்த தானம்
		தாமஸம்	= தாமஸ தானம்
		இதி	= என்று
		உதாஹ்ருதம்	= சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(மூ)—ஓம் தத் ஸதி(தி)தி நிர்தே(தே)ஶோ ப்ரஹ்மணः த்ரிவித:(யः) ஸ்ம்ருதः ||
ப்ராஹ்மணாஸ்தேன வேதா(ஆ)ஶ்ச யஜ்ஞாஶ்ச விஹிதாः புரா || 23 ||

(ப. உ.) ஓம், தத், ஸத், இதி, நிர்தே(தே)ஶः ப்ரஹ்மணः, த்ரிவித:(யः) ஸ்ம்ருதः | ப்ராஹ்மணாः, தேன, வேதாः(ஆः), ச, யஜ்ஞாः, ச, விஹிதாः, புரா ||

ப்ரஹ்மணஃ = பரமாத்மாவுக்கு
ஓம், இதி = குணபூர்ணனுதலால் ஓம் என்றும்
தத் (இதி) = வ்யாப்தனுதலால் தத் என்றும்
ஸத் (இதி) = ஸாது (ஸு) ஆன மற்றவனுதலால் ஸத் என்றும்
த்ரிவிதஃ (யஃ) = மூன்று விதங்களான
நிர்தே (ஸே)ஶஃ } = பெயர்
ஸ்ம்ருதஃ = ஸ்ம்ருத்யாதி

க்ரந்தங்களில் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது.
தேன = அந்த பரமாத்மாவினால்
புரா = ஆதி காலத்தில்
ப்ராஹ்மணாஃ = ப்ராஹ்மணர்கள்
ச = மற்றும்
வேதாஃ (தாஃ) = வேதங்கள்
ச = மற்றும்
யஜ்ஞாஃ = யாகங்கள்
விஹிதாஃ = ஸ்ருஷ்டிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

(மூ)—தஸ்மாதோ(ஓ)மித்யுதாஹ்ருத்ய யஜ்ஞதானதபஃக்ரியாஃ ||
ப்ரவர்தந்தே விதா(யா)நோக்தாஃ ஸததம் ப்ரஹ்மவாதினாம்||24||

(ப. உ.) தஸ்மாத், ஓம், இதி, உதாஹ்ருத்ய, யஜ்ஞ - தான - தபஃ-க்ரியாஃ | ப்ரவர்தந்தே, விதா(யா)நோக்தாஃ, ஸததம், ப்ரஹ்மவாதினாம் ||

தஸ்மாத் = ஓங்காரம் பரமாத்மாவின் பெயராயிருப்பதால்
ப்ரஹ்ம வாதினாம் } = ப்ரஹ்மமே உத்தமமென்று சொல்லும் ஞானிகளின்
விதா(யா) நோக்தாஃ } = ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லியுள்ள
யஜ்ஞ- = யாகம்
தா(ஆ)ன- = தானம்
தபஃ- = தவம் இவ்விதமான
க்ரியாஃ = கர்மங்கள்
ஓம், இதி = ஓம் என்று
உதாஹ்ருத்ய = உச்சரித்துக் கொண்டே
ஸததம் = எப்பொழுதும்
ப்ரவர்தந்தே = நடக்கின்றன.

(மூ)—ததி(தி)த்யனபி(தி)ஸந்தா(யா)ய ப(ஃ)லம் யஜ்ஞதபஃக்ரியாஃ ||
தா(ஆ)னக்ரியாஶ்ச விவிதாஃ க்ரியந்தே மோக்ஷகாங்க்ஷிபிஃ
(ஃபிஃ) || 25 ||

(ப. உ.) தத், இதி, அனபிஸந்தாய, ப(ஃ)லம், யஜ்ஞ-தபஃ-க்ரியாஃ | தா(ஆ)னக்ரியாஃ, ச, விவிதாஃ(யாஃ), க்ரியந்தே, மோக்ஷகாங்க்ஷிபிஃ(ஃபிஃ) ||

தத், இதி = பரமாத்மாவை போதிக்கும் தத் என்னும் ஸப்தத்தை

(உச்சார்ய) = உச்சரித்துக் கொண்டே (வ்யாப்தனான பரமாத்மா தத் என்கிற ஸப்தத்தினால் சொல்லப்படுகிறான் என்று நினைத்துக்கொண்டே)

தத் = பரோக்ஷ மான (கண்ணுக்குப் புலப்படாத)

ப(ஹ)லம் = ஸ்வர்க்கம் முத

ஸ்ரேயஸ்வர மான பயனை

அனபிஸந்தா(யா)ய = விரும்பாமல்

விவிதா: = பலவகைகளான

யஜ்ஞ- = யாகம்

தப:- = தவம் இவ்விதமான

க்ரியா: = கர்மங்களையும்

ச = மற்றும்

தானக்ரியா: = தானமென்னும் கார்யத்தையும்

மோக்ஷ காங்க்ஷிபி: (ஹி:) = மோக்ஷத்தை விரும்பும் ஜனங்களால்

க்ரியந்தே = செய்யப்படுகின்றன.

(மூ)—ஸத் பா(ஹா)வே ஸாது(ய்ய)பா(ஹா)வே ச ஸதி(ஹி)த்யேதத் ப்ரயுஜ்யதே ||

ப்ரஸஸ்தே கர்மணி ததா(யா) ஸத் ஸப்த:(ஶ:) பார்த்த யுஜ்யதே || 26 ||

(ப. உ.) ஸத்பா(ஹா)வே, ஸாதுபா(ஹா)வே, ச, ஸத், இதி, ஏதத், ப்ரயுஜ்யதே | ப்ரஸஸ்தே, கர்மணி, ததா(யா), ஸத்ஸப்த:, பார்த்த, யுஜ்யதே ||

பார்த்த = ஓ அர்ஜுனா!

ஏதத் = இந்த ப்ரஹ்மத்தை போதிக்கும்

ஸத், இதி = ஸத் என்கிற ஸப்தம்

ஸத்பா(ஹா)வே = ஸ்ருஷ்டியிலும் (ப்ரஜனனத்தில் = பிறப்பிக்கும் வ்யாபாரத்திலும்)

ச = மற்றும்

ஸாது(ய்ய)பா(ஹா)வே = ஸாது குணாங்களிலும்

ப்ரயுஜ்யதே = பிரயோகிக்கப்படுகிறது.

ததா(யா) = மற்றும்

ஸத் ஸப்த: = ஸத் என்ற ஸப்தம்

ப்ரஸஸ்தே = சிறந்த

கர்மணி = கர்மத்திலும்

யுஜ்யதே = பிரயோகிக்கப்படுகிறது.

கருத்து:—பங்கஜ மென்ற ஸப்தம் பங்கஜனிகர்த்ரு (சேற்றில் பிறப்பது) என்கிற அர்த்தத்தில் பிரயோகிக்கப்படுகிறது.

எனின்:—தாமரையில் பங்கஜ ஶப்தத்தை ப்ரயோகிப்பதற்குக் காரணமான (ஶக்யதாவச்சேதகமான) தர்மத்தை போதிப்பதினால் பங்கஜனி கர்த்ருத்வவிஶிஷ்டமான = சேற்றிலிருந்து பிறப்பதென்கிற தர்மமுள்ள தாமரை 'பங்கஜ' மென்கிற ஶப்தத்தினால் ப்ரதிபாத்யம் = சொல்லப்படுவது என்று எப்படி அபி(ஹி)ப்ராயமோ அப்படியே 'ஸத்' என்கிற ஶப்தம் ஸத்பாவம் என்கிற அர்த்தத்திலும் ப்ரஜனன என்கிற அர்த்தத்திலும் ஸாதுகுணம் என்கிற அர்த்தத்திலும் ப்ரஶஸ்த = சிறந்த கர்மம் என்கிற அர்த்தத்திலும் ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது எனின்—ப்ரஹ்மத்தில் 'ஸத்' என்கிற ஶப்தத்தை உபயோகிப்பதற்குக் காரணமான (ஶக்யதாவச் சேதகமான) தர்மத்தை போதிப்பதினால் ப்ரஜனனரூபமான (ஸ்ருஷ்டிரூபமான) வ்யாபாரமுள்ள ஸாதுகுணங்களையுள்ள மற்றும் ப்ரஶஸ்தமான (துக்கங்களைத்தருத) கர்மங்களையுடைய பரமாத்மாவே ஸத் என்கிற ஶப்தத்தினால் வேதங்களில் ப்ரதிபாத்யன்.

(மூ)—யஜ்ஞே தபஸி தா(ஆ)னே ச ஸ்தி(யி)தி: ஸதி(ஹி)தி சோச்யதே ||
கர்ம சைவ தத(உ)ர்த்தீயம் ஸதித்யேவாபி(ஹி)தீ(யீ)யதே || 27 ||

(ப. உ.) யஜ்ஞே, தபஸி, தா(ஆ)னே, ச, ஸ்தி(யி)தி:, ஸத், இதி, ச, உச்யதே | கர்ம, ச, ஏவ, ததர்த்தீயம், ஸத், இதி, ஏவ, அபி(ஹி)தீ(யீ)யதே ||

ச	= மற்றும்
யஜ்ஞே	= யஜ்ஞத்தில்
தபஸி	= தவத்தில்
ச	= மற்றும்
தானே	= தானத்தில்
ஸ்திதி:	= இருப்பு (நான் இக்கர்மத்தைச் செய்வதினால் பரமாத்மா பலத்தைத் தருகிறான் என்கிற ஆஸ்திக்ய புத்தி)
ஸத், இதி	= ஸத் என்கிற ஶப்தத்தினால்
உச்யதே	= சொல்லப் படுகிறது.
ச	= மற்றும்
தத(உ)ர்த் தீயம் (தத்ஶப்தம் அர்த்த ஸ்ய இத[உ]ம்),	= ஓம், தத், ஸத் என்கிற ஶப்தங்களால் ப்ரதிபாத்ய மானப்ரஹ்ம மாத்மே தமான
கர்ம, ஏவ, அபி	= கர்மமும்
ஸத், இதி, ஏவ	= ஸத் என்றே
அபி(ஹி) தீ(யீ)யதே	= சொல்லப் படுகிறது.

(மூ)—அஶ்ரத்த(யீ)யா ஹுதம் த(உ)த்தம் தபஸ்தப்தம் க்ருதம் ச யத் ||
அஸதி(ஹி)த்யுச்யதே பார்த்த ந ச தத்ப்ரேத்ய நோ இஹ || 28 ||

(ப. உ.) அஸ்ரத்த(ய்)யா, ஹுதம், த(ஔ)த்தம், தப:, தப்தம், க்ருதம், ச, யத் | அஸத், இதி, உச்யதே, பார்த்த, ந, ச, தத், ப்ரேத்ய, நோ, இஹ ||

பார்த்த = ஓ அர்ஜுன!

அஸ்ரத்தயா = பரலோகமுண்டு, அது நிஜமானது, பயனைக்கொடுக்கும் ஈஸ்வரனுண்டு என்கிற ஆஸ்திக்யபுத்தி இல்லாமலே

ஹுதம் = செய்யப் பட்ட ஹோமம் (யாகம்)

த(ஔ)த்தம் = கொடுக்கப் பட்ட தானம்

தப்தம் = செய்யப்பட்ட

தப: = தவம்

க்ருதம் = செய்யப் பட்ட கர்மம்

யத், ச = இவைகளெல்லாம்

அஸத், இதி = அஸத் என்று

உச்யதே = சொல்லப் படுகிறது.

தத் = அஸ்ரத்தையினால் செய்த அந்த ஹோமம் முதலியவைகள்

ப்ரேத்ய = மரணமடைந்த பிறகு.

ந[ப(ஹ)ல ஜனகம் ப(ஹ)வதி] = ஸ்வர்கராதி பயன்களுக்குக் காரணமாவதில்லை.

இஹ, ச = இவ்வுலகத்திலும்

நோ = பயன்களைத் தருபதாயாவதில்லை.

கருத்து:—பரலோகத்தில் ப(ஹ)லதா(ஔ)தாவான ஈஸ்வரனுளன் என்கிற ஆஸ்திக்ய புத்தியினால் கூடிக்கொண்டு ஈஸ்வரப்ரீதிக்காகச் செய்த யஜ்ஞதான தவங்கள் பயன்களைத் தருபவை. ஈஸ்வரனே இல்லை, நானே ஈஸ்வரன், பரலோகாதிகளெல்லாம் மித்யை, ஸத்ய மல்ல என்கிற நாஸ்திக்ய புத்தியினால் செய்யப்பட்ட யஜ்ஞமும் தானம் தபஸ்ஸு இவைகள் ஐஹிக பயனுக்கும் பாரத்ரிக பயனுக்கும் காரணமாவதில்லை. ஆகையால் ஓ அர்ஜுன! நீ ஆஸ்திக்ய புத்தியுடன் கூடியவனாய் என்னிட ப்ரீதிக்காக ஓம் தத் ஸத் என்கிற பெயர்களை உச்சரித்துக்கொண்டே யுத்தமென்னும் கர்மத்தைச் செய்து என்னிட ப்ரீதியை ஸம்பாதித்துக்கொண்டு மோக்ஷத்தையடைவாயாக.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்
ச்ரத்தாத்ரய விபாகயோகமென்னு முள்ள
பதினேழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்.

அர்ஜுன உவாச :—

(மூ)—ஸம்ன்யாஸஸ்ய மஹாபா(ஆ)ஹோ தத்வமிச்சா(ஆ)மி
வேதி(தி)தும் ||
த்யாக(ஃ)ஸ்ய ச ஹ்ருஷீகேச ப்ருத(ஈ)க் கேசிநிஷூதி(தி)ன(உ)ன
|| 1 ||

(ப. உ.) ஸம்ன்யாஸஸ்ய, மஹாபா(ஆ)ஹோ, தத்வம், இச்சா(ஆ)மி, வேதி(தி)தும் | த்யாக(ஃ)ஸ்ய, ச, ஹ்ருஷீகேச, ப்ருத(ஈ)க், கேசிநிஷூதி(தி)ன(உ)ன ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்
உவாச	= வினவுகிறான்.
மஹா பா(ஆ) ஹோ	= மஹாபாஹோ (ப்ராக்ரமமுடையவனே
கேசி-	= கேசி என்னும் அஸுரனை
நிஷூதி(தி)ன(உ)ன	= ஸம்ஹரித்த
ஹ்ருஷீகேச	= ஸர்வேந்த்ரியங்களுக்கு ஸ்வாமியான கிருஷ்ணா!
ஸம்ன்யா ஸஸ்ய	= ஸம்ன்யாஸத்தின்
ச	= மற்றும்
த்யாக(ஃ) ஸ்ய	= த்யாகத்தின்
தத்வம்	= ஸ்வரூபத்தை
ப்ருத(ஈ)க்	= தனித்தனியாக
வேதி(தி)தும்	= தெரிந்து கொள்வதற்கு
இச்சா(ஆ)மி	= விரும்புகிறேன்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—காம்யானாம் கர்மணாம் ந்யாஸம் ஸம்ன்யாஸம் கவயோ
விது:(ஊ:) ||
ஸர்வகர்ம ப(ஃ)லத்யாக(ஃ)ம் ப்ராஹுஸ்த்யாக(ஃ)ம் விச
க்ஷணா: || 2 ||

(ப. உ.) காம்யானாம், கர்மணாம், ந்யாஸம், ஸம்ன்யாஸம், கவய:, விது:(ஊ:) | ஸர்வ-கர்ம-ப(ஃ)ல-த்யாக(ஃ)ம், ப்ராஹு:, த்யாக (ஃ) ம், விசக்ஷணா: ||

ஸ்ரீபகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச	= சொல்லுகிறான்
கவய:	= ஞானிகள்
காம்யானாம்	= காம்யங்களான
	கிய
கர்மணாம்	= கர்மங்களின்
ந்யாஸம்	= விடுதலை
ஸம்ன்யாஸம்	= ஸம்ன்யாஸ
	மென்று
விது:(து:)	= அறிகிறார்கள்.

விசக்ஷணா:	= (சி ல) அறிஞர்
	கள்
ஸர்வ-	= ஸகலமான
கர்ம-	= கர்மங்களின்
ப(ஹ)ல-	= பலத்தின்
த்யாக(ஹ)ம்	= துறத்தலை
த்யாக(ஹ)ம்	= த்யாகமென்று
ப்ராஹு:	= சொல்லுகிறார்
	கள்.

(மூ)—த்யாஜ்யம் தோ(ஷா)ஷவதி(தி)த்யேகே கர்ம ப்ராஹுர்
மனீஷிண : ||
யஜ்ஞதானதப: கர்ம ந த்யாஜ்யமிதி சாபரே || 3 ||

(ப. உ.) த்யாஜ்யம், தோ(ஷா)ஷவத், இதி, ஏகே, கர்ம, ப்ராஹு:, மனீஷிண: | யஜ்ஞ-தா(ஆ)ன-தப:-கர்ம, ந, த்யாஜ்யம், இதி, ச, அபரே ||

ஏகே	= சில
மனீஷிண:	= ஞானிகள்
தோ(ஷா)ஷவத்	= பந்தகத்வ ரூபமான தோஷத்தோடு கூடிய
கர்ம	= காம்ய கர்மம்
த்யாஜ்யம்	= அகார்யமானது (செய்யத் தகாதது)
இதி	= என்று
ப்ராஹு:	= சொல்லுகிறார்கள்.
ச	= மற்றும்

அபரே	= மற்றும் சில ஞானிகள்
யஜ்ஞ-	= யாகம்
தா(ஆ)ன-	= தானம்
தப:-	= தபஸ்ஸு
கர்ம	= இக்கர்மங்களின் ஸ்வரூபமாயம்
ந, த்யாஜ்யம்	= விடத்தக்கனவல்ல
இதி	= என்று
ப்ராஹு:	= சொல்லுகிறார்கள்.

அவதாரணிகை :—ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா தன்னிட அபிப்ராயத்தைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—நிஶ்சயம் ஶ்ருணு மே தத்ர த்யாகே(ஹ) ப(ஹ)ரதஸத்தம ||
த்யாகோ(ஹா) ஹி புருஷவ்யாக்(க்)ர த்ரிவித(ய)ஸ்ஸம்ப்ர
கீர்த்தித: || 4 ||

(ப. உ.) நிஶ்சயம், ஶ்ருணு, மே, தத்ர, த்யாகே(ஹ), ப(ஹ)ரத ஸத்தம | த்யாக:(ஹ:), ஹி, புருஷவ்யாக்(க்)ர, த்ரிவித:(ய:), ஸம்ப்ரகீர்த்தித: ||

புருஷவ்யாக்(வ்ர்)ர = மானிடர்களில் ச்ரேஷ்டனான
பு(ஹ)ரத ஸத்தம = பரத குலத்தில் ச்ரேஷ்டனான அர்ஜுன !
தத்ர = அந்த வாதக்ரஸ்தமான (பல வகையான)
த்யாகே(ஹ) = த்யாக விஷயத்தில்
நிச்சயம் = நிச்சயத்தை (நிச்சயமான மதத்தை)
மே (ஸகாஸாத்) = என்னால்
ச்ருணு = கேள்.
த்யாக:(ஹ:) = த்யாகமென்பது
த்ரிவித:(ய:) = மூன்று சொல்லப் போகும்விதமாக ஸாத்விக, ராஜஸ, தாமஸ பேதங்களினால் மூவ்வகைகளாக இருப்பனவை
இதி = என்று
ஹி = நிச்சயமாக
ஸம்ப்ரகீர்த்தித: = சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(மூ)—யஜ்ஞதா(ஆ)ன தப:கர்ம ந த்யாஜ்யம் கார்யமேவ தத் ||
யஜ்ஞோ தா(ஆ)னம் தபச்சைவ பாவனானி மனீஷிணாம் ||5||

(ப. உ.) யஜ்ஞ-தா(ஆ)ன-தப:-கர்ம, ந, த்யாஜ்யம், கார்யம், ஏவ, தத்| யஜ்ஞ:, தா(ஆ)னம், தப:, ச, ஏவ, பாவனானி, மனீஷிணாம் ||

யஜ்ஞ- = யாகம்
தா(ஆ)ன- = தானம்
தப:- = தபஸ்ஸு
கர்ம = கர்மம் இவைகளின் கூட்டம்
ந, த்யாஜ்யம் = விடத்தக்கதல்ல.
தத் = யாகம், தானம் தவம் முதலிய அக்கர்மங்கள்
கார்யம், ஏவ = செய்யத் தக்கவைகளே.
ச = மற்றும்
யஜ்ஞ: = யாகம்
தானம் = தானம்
தப: = தவம் (இவைகள்)
மனீஷிணாம் = ஞானிகளுக்கு
பாவனானி, ஏவ = பாவித்ரயத்தை உண்டாக்குவதே (சுத்தப்படுத்துபவைகளே.)

(மூ)—ஏதான்யபி து கர்மாணி ஸங்க(ஹ)ம் த்யக்த்வா ப(ஹ)லானி ச ||
கர்தவ்யானீதி மே பார்த்த(ய) நிச்சிதம் மதமுத்தமம் || 6 ||

(ப. உ.) ஏதானி, அபி, து, கர்மாணி, ஸங்க(ஹ)ம், த்யக்த்வா, ப(ஹ)லானி, ச| கர்தவ்யானி, இதி, மே, பார்த்த(ய), நிச்சிதம், மதம், உத்தமம்||

பார்த்த(ய) = அர்ஜுன !
ஏதானி = இம் மூன் சொல்லிய
கர்மாணி, து = யஜ்ஞ, தான தபோ ரூப மாகிய கர்மங்க ளாயினும்
அபி = பலத்தை அபேக்ஷிப் பவர்க ளுக்கு பந்தக மான போதி லும்
ஸங்க(ம)ம் = நானே கர்தா என்னும் அபி மானத்தையும்
ச = மற்றும்
ப(ஹ)லானி = பலங்கள் (பலா பேக்ஷையை)
த்யக்த்வா = விட்டு
கர்தவ் யானி(ஏவ) } = செய்யத் தக் கனவைகளே
இதி = என்று
மே = என்னுடைய
நிஶ்சிதம் = நிச்சயிக்கப் பட்ட
உத்தமம் = மேலான
மதம் = மதமாகும்.

(மூ)—நியதஸ்ய து ஸம்ன்யாஸ: கர்மணோ நோபபத்(ஜ்)யதே ||
மோஹாத் தஸ்ய பரித்யாக(ம)ஸ்தாமஸ: பரிகீர்த்தித: || 7 ||

(ப. உ.) நியதஸ்ய, து, ஸம்ன்யாஸ:, கர்மண:, ந, உபபத்(ஜ்)யதே| மோஹாத், தஸ்ய, பரித்யாக:(ம:), தாமஸ:, பரிகீர்த்தித: ||

நியதஸ்ய, து = தம் தம் வர்ணப்ரமங்க ளுக்கு விதி த மான
கர்மண: = கர்மத்தின்
ஸம்ன்யாஸ: = விடுதலோ
ந, உபபத் (ஜ்)யதே } = பொருந்து வதில்லை (நரகாத் யனர்த்த ஸாதன மாகிற து.
மோஹாத் = ஹிம்ஸாதிக ளுடன் கூடிய வைகளாதலால்
நரகாத்யனர்த்த ஸாதன மான வைகள்என்கிற ப்ரமையினால்
தஸ்ய = நியதமான கர்மத்தின்
பரித்யாக: (ம:) } = விடுதல்
தாமஸ: = தாமஸம்
(இதி) = என்று
பரிகீர்த்தித: = சொல்லப்பட் டிருக்கிறது.

(மூ)—து:(ஊ:)க(வ)மித்யேவ யத்கர்ம காயக்லேஶ ப(ஹ)யாத் த்யஜேத் ||
ஸ க்ருத்வா ராஜஸம் த்யாகம் நைவ த்யாக(ம)ப(ஹ)லம் லபேத்(ஹே) || 8 ||

(ப. உ.) து:(ஊ:)க(வ)ம், இதி, ஏவ, யத், கர்ம, காயக்லேஶப(ஹ)யாத், த்யஜேத் | ஸ:, க்ருத்வா, ராஜஸம், த்யாக(ஃ)ம், ந, ஏவ, த்யாக(ஃ) ப(ஹ)லம், லபே(ஹே)த் ||

கர்ம	= கர்மம்
து:(ஊ:) க(வ)ம்	= து:க ஸாதனம்
இதி, ஏவ	= என்றே
காய-க்லேஶ-	= ஶரீரத்திற்கு கஷ்ட முண்டாகுமென்னும்
ப(ஹ)யாத்	= பயத்தினால்
த்யஜேத் (இதி)	= விடத்தக்கதென்னும்
யத்	= எந்த கர்மங்களின் த்யாக மூளதோ
ஸ:	= அது
(ராஜஸ:)	= ராஜஸ த்யாகமென்று சொல்லப்படுகிறது.
(தம்)	= அத்தகைய
ராஜஸம்	= ராஜஸமாகிய
த்யாக(ஃ)ம்	= த்யாகத்தை
க்ருத்வா	= செய்து
த்யாக(ஃ) பலம்	= த்யாகத்தின் பலத்தை
ந, லபே (ஹே)த், ஏவ	= என்றைக்கும் அடைவதே இல்லை.

(மூ)—கார்யமித்யேவ யத் கர்ம நியதம் க்ரியதேர்ஜுன ||
ஸங்க(ஃ)ம் த்யக்த்வா ப(ஹ)லம் சைவ ஸ த்யாக(ஃ)ஸ்
ஸாத்விகோ மத: || 9 ||

(ப. உ.) கார்யம், இதி, ஏவ, யத், கர்ம, நியதம், க்ரியதே, அர்ஜுன | ஸங்க(ஃ)ம், த்யக்த்வா, ப(ஹ)லம், ச, ஏவ, ஸ:, த்யாக:(ஃ:), ஸாத்விக:, மத:||

அர்ஜுன	= அர்ஜுன !
நியதம்	= தம் தம் வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கு விதிதமான
கர்ம	= கர்மம்
கார்யம், ஏவ	= செய்யத்தக்கதே
இதி	= என்று
(மத்வா)	= தெரிந்து கொண்டு
ஸங்க(ஃ)ம்	= நான்ஸ்வதந்த்ர கர்த்தா வென்னும் அபிமானத்தை
த்யக்த்வா	= விட்டு
ச	= மற்றும்
ப(ஹ)லம்	= பயனை (பலாபேக்ஷையை)
த்யக்த்வா, ஏவ	= விட்டே
க்ரியதே	= செய்யப்படுகிறது
(இதி)	= என்பது
யத்	= யாதுண்டோ
ஸ:த்யாக:(ஃ:)	= அந்த கர்ம பலத்யாகம்
ஸாத்விக:	= ஸாத்விகமானது
(இதி)	= என்று
மத:	= ஸம்மதமானது.

அவதாரணிகை:—ஸாத்விக த்யாகத்தைச் செய்பவனின் தர்மங் களையும், குணங்களையும் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ந த்(ஜீ)வேஷ்ட்யகுஶலம் கர்ம குஶலே நானுஷஜ்ஜதே ||
த்யாகீ ஸத்வஸமாவிஷ்டோ மேதா(யா)வீ சி(ஹி)ன்ன ஸம்ஶய:
|| 10 ||

(ப. உ.) ந, த்(ஜீ)வேஷ்டி, அகுஶலம், கர்ம, குஶலே, ந, அனுஷஜ் ஜதே | த்யாகீ(ஈ), ஸத்வஸமாவிஷ்ட:, மேதா(யா)வீ, சி(ஹி)ன்ன-ஸம் ஶய: ||

(ய:)	= எவன்	களையும் ஸமர்	
அகுஶலம்	= தற்காலத் தில் ஸுகத்தை கொடுக்கா மல் கஷ்டத் தைக் கொடுக் கும்	பணம் செய் பவனை	
		ஸத்வஸ மாவிஷ்ட:	= ஸத்வ குணத் தோடு கூடிய வனை
கர்ம	= கர்மத்தை	மேதா(யா)வீ	= பகவத் தத்வ ஞான முடைய வனை
ந,த்(ஜீ)வே ஷ்டி	= த்வேஷிப் பதில்லையோ	சி(ஹி)ன்ன-ஸம்ஶய:	= பரமாத்மா வின் தத்வம், ஜகத்தத்வம் இவைகளின் விஷயங்களில் ஸந்தேஹ மற்றவனை
குஶலே	= தற்காலத் தில் ஸுகத்தை கொடுக்கும் கர்மத்தில்	(ஸ:)	= அவன்
ந, அனு ஷஜ்ஜதே	= ஆஸக்தனாவ தில்லையோ	த்யாகீ	= ஸாத்விக த்யாகியாவன்.
த்யாகீ(ஈ)	= பரமாத்மா விடத்தில் ஸகல கர்மங்		

(மூ)—ந ஹி தே(தே)ஹப்ருதா ஶக்யம் த்யக்தும் கர்மாண்யஶேஷத:||
யஸ்து கர்மப(ஹ)லத்யாகீ(ஈ) ஸ த்யாகீ(ஈ)த்யபி(ஹி)தீ(ஈ)யதே
|| 11 ||

(ப. உ.) ந, ஹி, தே(தே)ஹப்(ஹீ)ருதா, ஶக்யம், த்யக்தும், கர்மாணி, அஶேஷத: | ய:, து, கர்மப(ஹ)லத்யாகீ(ஈ), ஸ:, த்யாகீ(ஈ), இதி அபி(ஹி) தீ(ஈ)யதே ||

தேஹப்ருதா	= ஶரீரத்தை தரித்திருக்	கும் மனிதனால்	
		அஶேஷத:	= ஸகலமான

கர்மாணி = கர்மங்களையும்
த்யக்தும் = விடுவதற்கு
ஹி = எக்காரணத்தாலும்
ந, ஸக்யம் = ஸாத்யமல்லவோ
து = அக்காரணத்தினால்
ய: = எவன்
கர்ம- = கர்மத்தின்
ப(ஹ)ல- = பயனை
த்யாகீ(ஈ), = விட்டவனே
ஸ: = அவன்
த்யாகீ(ஈ) இதி } = த்யாகி என்று
அபி(ஹி) தீ(ஈ) யதே } = சொல்லப் படுகிறான்.

அவதாரணிகை:—பலங்களில் அபேக்ஷையை விடாமலிருப்பவனை நிந்தித்துகொண்டே, பலங்களில் அபேக்ஷையை துறந்தவனை துதிக்கிறான்:—

(மூ)—அநிஷ்டமிஷ்டம் மிஶ்ரம் ச த்ரிவித(ய)ம் கர்மண: பலம் ||
ப(ஹ)வத்யத்யாகி(ஶி)னம் ப்ரேத்ய ந து ஸம்ன்யாஸினாம் க்வசித் || 12 ||

(ப. உ.) அநிஷ்டம், இஷ்டம், மிஶ்ரம், ச, த்ரிவித(ய)ம், கர்மண:, ப(ஹ)லம் | ப(ஹ)வதி, அத்யாகி(ஶி)னம், ப்ரேத்ய, ந, து, ஸம்ன்யாஸினாம், க்வசித் ||

ப்ரேத்ய = மரணமடைந்து
(ஸ்திதான்) = இருக்கும்
அத்யாகி (ஶி)னம் } = பயன்களின் விருப்பத்தை விடாமலிருப்பவர்களுக்கு
கர்மண: = கர்மங்களின்
அனிஷ்டம் = நரகாதிரூபமும்
இஷ்டம் = ஸ்வர்காதி ரூபமும்
ச = மற்றும்
மிஶ்ரம் = டாணிட ஜன் மாதி ரூபமான
த்ரிவித(ய)ம் = மூவ்வகையான
ப(ஹ)லம் = பலமானது
ப(ஹ)வதி = உண்டாகிறது.
ஸம்ன்யாஸினாம் } = பலனில் காம்ய கர்மங்களைச் செய்யாமலிருக்கும் ஜனங்களுக்கு
து = அந்தமூவ்வகையான பயனும்
க்வசித், து = எவ்வுலகத்திலும் (இந்த லோகத்திலாகிலும் பரலோகத்திலாகிலும்)
ந = ஆவதில்லை.

(மூ)—பஞ்சைதானி மஹாபா(ஹா)ஹோ காரணானி நிபோ(போ)தமே ||
ஸாங்க்(ஶீ)யே க்ருதாந்தே ப்ரோக்தானி ஸித்த(த்)யே ஸர்வ-
கர்மணாம் || 13 ||

(ப. உ.) பஞ்ச, ஏதானி, மஹாபா(ஹா)ஹோ, காரணானி, நிபோ(ஹோ)த(ய), மே | ஸாங்க்(வி)யே, க்ருதாந்தே, ப்ரோக்தானி, ஸித்த(ய்)யே, ஸர்வ-கர்மணாம் ||

மஹாபா ஹோ } = ஓ அர்ஜுன!
ஸர்வ- = ஸமஸ்தமான
கர்மணாம் = கர்மங்களின்
ஸித்த(ய்)யே } = ஸித்திக்காக
ஸாங்க்(வி)யே } = கபிலநாமக பரமாத்மாவினால் செய்யப்பட்ட ஸாங்க்(வி)ய மென்கிற பெயருள்ள
க்ருதாந்தே = ஸாஸ்த்ரத்தில்
ப்ரோக்தானி = சொல்லப்பட்ட
ஏதானி = இந்த மூன்று சொல்லப் போகும்
பஞ்ச = ஐந்தான
காரணானி = காரணங்களை
மே (ஸகாஸாத்) } = என்னிடத்தினின்றும்
நிபோ (ஹோ)த(ய) } = தெரிந்து கொள்.

(மூ)—அதி(யி)ஷ்டானம் ததா(யா) கர்தா கரணம் ச ப்ருத(ய)க்வித(ய)ம்||

விவிதா(யா)ஸ்ச ப்ருத(ய)க் சேஷ்டா தை(ஜ)வம் சைவாத்ர பஞ்சமம் || 14 ||

(ப. உ.) அதி(யி)ஷ்டானம், ததா(யா), கர்தா, கரணம், ச, ப்ருத(ய)க்வித(ய)ம் | விவிதா:(யா:), ச, ப்ருத(ய)க், சேஷ்டா:, தை(ஜ)வம், ச, ஏவ, அத்ர, பஞ்சமம் ||

அதி(யி)ஷ்டானம் } = தேகம் முதலிய வைகள்
ததா(யா) = மற்றும்
கர்தா = ஜீவன்
ச = மற்றும்
ப்ருத(ய)க்விதம் } = பலவகைகளான
கரணம் = இந்த்ரியங்கள் ஸ்ருக் ஸ்ருவம் முதலிய ஸாதனங்கள்
ச = மற்றும்
விவிதா:(யா:) = பலவகைகளான
ப்ருத(ய)க் = பரஸ்பரம் பின்னங்களான
சேஷ்டா: = வ்யாபாரங்கள்
ச = மற்றும்
அத்ர, ஏவ = இக் கர்ம காரணங்களில்
பஞ்சமம் = ஐந்தாவது
தை(ஜ)வம் = பரமாத்மா.

(மூ)—ஸரீரவாங்மனோபி(ஹி)ர்யத் கர்ம ப்ராரப(ப)தே நர: ||
ந்யாய்யம் வா விபரீதம் வா பஞ்சைதே தஸ்ய ஹேதவ: || 15 ||

(ப. உ.) ஶரீர-வாங்-மநோபி:(பி:), யத், கர்ம, ப்ராரப(ப்)தே, நர:। ந்யாய்யம், வா, விபரீதம், வா, பஞ்ச, ஏதே, தஸ்ய, ஹேதவ:॥

நர: = மனிதன்	மாயாகிலும்
ஶரீர- = ஶரீரம்	யத் = எந்த
வாக்- = வாக்கு	கர்ம = கர்மத்தை
மநோபி:(பி:) = மனது (இவை களால்)	ப்ராரப(ப்)தே = செய்கிறானே
ந்யாய்யம், வா = ஶாஸ்த்ரத்தை யநுசரித்தாகிலும்	தஸ்ய = அக்கர்மத்திற்கு
விபரீதம், வா = ஶாஸ்த்ரத்திற்கு விருத்த	ஏதே = இந்த
	பஞ்ச = ஐந்து
	ஹேதவ: = காரணங்கள் (உண்டு.)

(மூ)—தத்ரைவம் ஸதி கர்தாரமாத்மானம் கேவலம் து ய:॥

பஶ்யத்யக்ருத புத்(வ்)த்தித்வாத் ந ஸ பஶ்யதி துர்மதி:॥ 16॥

(ப. உ.) தத்ர, ஏவம், ஸதி, கர்தாரம், ஆத்மானம், கேவலம், து, ய:। பஶ்யதி, அக்ருதபுத்(வ்)த்தித்வாத், ந, ஸ:, பஶ்யதி, துர்மதி:॥

ய: = எந்த மனிதன்	பஶ்யதி = அறிகிறானே
தத்ர = அந்த கர்மங் களுக்கு காரண ஸமூகம் (கூட் டம்)	ஸ: = அம்மனிதன்
ஏவம், ஸதி = அதி(யி)ஷ்டா னம் முதலிய பஞ்சகம் (ஐந்து) இருக்க	அக்ருத புத்(வ்)த்தித்வாத் = ஶாஸ்திர ஸ்ரவணதி களால் ஶுத்த மானபுத்தி யற்றவனுத லால்
கேவலம், ஆத்மா னம், து = தன்னொருவனே மாத்திரமே	துர்மதி: (ஸன்) = கெட்டபுத்தி யுள்ளவனுய்
கர்தாரம் = ஸ்வதந்த்ர கர்த்தாவாக	ந, பஶ்யதி = தத்வத்தைத் தெரிந்து கொள்வதில்லை.

(மூ)—யஸ்ய நாஹங்க்ருதோ பா(ஹா)வோ பு(வ்)த்திர்யஸ்ய ந லிப் யதே॥

ஹத்வாபி ஸ இமான் லோகான் ந ஹந்தி ந நிபத்(யி)யதே॥ 17॥

(ப. உ.) யஸ்ய, ந, அஹங்க்ருத:, பா(ஹா)வ:, பு(வ்)த்தி:(யி):, யஸ்ய, ந, லிப்யதே। ஹத்வா, அபி, ஸ:, இமான், லோகான், ந, ஹந்தி, ந, நிப(வ்)த்(யி)யதே॥

ஸ: = அம்மனிதன்
இமான் = இந்த
லோகான் = லோகங்களை (லோகத்தி விருப்பவர்களை)
ஹத்வா, அபி } = கொன்றாலும்
ந, ஹந்தி = கொன்றவனாகான் (நான் கொன்றேன் என்கிற அபிமானமுள்ளவனில்லை.)
(அத: ஏவ) = இக்காரணத்திலேயே
ந, நிப(ல)த்(லி)யதே } = எந்த பாவஸம்பந்தமுமுடையவனில்லை.

யஸ்ய = எந்த மனிதனுக்கு
அஹங்க்ருத: = என்னால் இக்கார்யம் செய்யப்பட்டது
(இதி) = என்கிற
பா(ஆ)வ: = அபி(பி)ப்ராயம் (ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமானம்)
ந = இல்லையோ
யஸ்ய = எவனிட
பு(பூ)த்தி: = புத்தியானது
(பலாகாங்க்ஷா) ந, விப்யதே } = கர்மபல விருப்பத்தினால் பற்றப்படவில்லையோ (ஸம்பந்தமாவதில்லையோ)

(மூ)–ஜ்ஞானம் ஜ்ஞேயம் பரிஜ்ஞாதா த்ரிவிதா(யா)கர்மசோத(ஏ)னை ||
கரணம் கர்ம கர்தேதி த்ரிவித:(ய:) கர்மஸங்க்ரஹ: || 18 ||

(ப. உ.) ஜ்ஞானம், ஜ்ஞேயம், பரிஜ்ஞாதா, த்ரிவிதா(யா), கர்மசோதனை | கரணம், கர்ம, கர்தா, இதி, த்ரிவித:(ய:), கர்மஸங்க்ரஹ:||

கர்ம- = ('யஜ்ஞார்த்தகர்மத்தைத் தவிர மற்ற' என்று) கர்மத்தில்
சோதனை = ப்ரேரணை
ஜ்ஞானம் = விதிவிஷயகமான ஞானம்
ஜ்ஞேயம் = ப்ரயத்னம் முதலியனவைகள்
பரிஜ்ஞாதா = இவைகளை அறிந்து கொள்பவன் (ஜீவன்)
(இதி) = என்று
த்ரிவிதா(யா) = மூவ்வகையாயுள்ளது. (இம்மூன்றைக் காரணங்களாயுள்ளது).
கர்ம- = கர்ம காரணங்களின்
ஸங்க்ரஹ: = சுருக்கம்
காரணம் = இந்த்ரியங்கள், ஸ்ருக், ஸ்ருவம், முதலியவஸ்துக்கள், தேஹாதிகள்
கர்ம = நியமனம் முதலியகர்

மங்கள்
கர்தா = ஜீவன், மற்றும் ஈஸ்வரன்

இதி = என்று
த்ரிவித:(ய:) = மூவ்வகையா யுள்ளது.

(மூ)—ஜ்ஞானம் கர்ம ச கர்தா ச த்ரிதை(யை)வ குணபே(ஹே) த(ஈ)த: ||
ப்ரோச்யதே குணஸங்க்யானே யதா(யா)வத் ஸ்ருணு தான்யபி ||19||

(ப. உ.) ஜ்ஞானம், கர்ம, ச, கர்தா, ச, த்ரிதா(யா), ஏவ, குணபே (ஹே)த(ஈ)த: | ப்ரோச்யதே, குணஸங்க்யானே, யதா(யா)வத், ஸ்ருணு, தானி, அபி ||

ஜ்ஞானம் = ஞானம்
ச = மற்றும்
கர்ம = கர்மம்
ச = மற்றும்
கர்தா = கர்தா
(ப்ரத்யேகம்) = ஒவ்வொன்றும்
குணபேதத: = ஸத்வராஜஸ் தமோ குணங்களின் பேதத்தால்
த்ரிதா(யா) ஏவ = மூவ்வகைகளாயுள்ள

(இதி) = என்று
குணஸங்க்யானே = குணங்களைச் சொல்லும் வைதிகஸாங்க்ய ஸாஸ்த்ரத்தில்
ப்ரோச்யதே = சொல்லப் படுகிறது.
தானி, அபி = அந்த பேதங்களையும்
யதா(யா)வத் = உள்ளபடி.
ஸ்ருணு = கேள்.

அவதரணிகை :—ஸாத்விக ஞானத்தைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ஸர்வபூ(ஹ்ரு)தேஷு யேனைகம் பா(ஹா)வமவ்யயமீக்ஷதே ||
அவிப(ஹ)க்தம் விப(ஹ)க்தேஷு தஜ்ஜ்ஞானம் வித்தி(யி) ஸாத்விகம் ||20||

(ப. உ.) ஸர்வ-பூ(ஹ்ரு)தேஷு, யேன, ஏகம், பா(ஹா)வம், அவ்யயம், ஈக்ஷதே | அவிப(ஹ)க்தம், விப(ஹ)க்தேஷு, தத், ஜ்ஞானம், வித்தி(யி), ஸாத்விகம் ||

விப(ஹ)க்தேஷு = பரஸ்பரம் வெவ்வேறு யிருக்கிற
ஸர்வ- = எல்லா
பூ(ஹ்ரு)தேஷு = பிராணிகளிடத்திலும்
பா(ஹா)வம் = எப்பேபாதது

ஏகம் = முள்ள மான
அவிப(ஜ)க்தம் = வெவ்வேறான அநேக பதார்த்தங்களிலிருந்த போதிலும் அதிஷ்டான பேதநிமித்தகமான பேதமற்றவனை
அவ்யயம் = நாசமற்றவ (பரமாத்மானம்) = பரமாத்மாவை னை
யேன = எந்த ஞானத்தினால்
ஈக்ஷதே = பார்க்கிறானே
தத் = அந்த
ஜ்ஞானம் = ஞானத்தை
ஸாத்விகம் = ஸாத்விகமானது
(இதி) = என்று
வித்தி(ய்யி) = அறி.

(மூ)–ப்ருத(ய)க்த்வேன துயஜ்ஜ்ஞானம் நாநாபா(ஹா)வான் ப்ருத(ய)க் விதா(யா)ன் ||
வேத்தி ஸர்வேஷு பூ(ஹ்ரி)தேஷு தஜ்ஜ்ஞானம் வித்தி(ய்யி) ராஜஸம் || 21 ||

(ப. உ.) ப்ருத(ய)க்த்வேன, து, யத், ஜ்ஞானம், நாநாபா(ஹா)வான், ப்ருத(ய)க்விதா(யா)ன் | வேத்தி, ஸர்வேஷு, பூ(ஹ்ரி)தேஷு, தத், ஜ்ஞானம், வித்தி(ய்யி), ராஜஸம் ||

யத் = எந்த
ஜ்ஞானம் = ஞானமானது
ஸர்வேஷு = ஸமஸ்தமான
பூ(ஹ்ரி)தேஷு = ஜீவ ஜடாத்மக மான பூதங்களில்
ப்ருத(ய)க்த்வேன = வெவ்வேறாக
வேத்தி = அறிகிறதோ
மேற்சொன்னதையே விவரிக்கிறான் :—
ப்ருத(ய)க்விதா(யா)ன் = நாநா விதங்களான
நாநாபா(ஹா)வான் = ஜீவ ஜடாத்மக ப்ரபஞ்சத்தை பரஸ்பரம் பேதமுடையவைகளாக
வேத்தி = அறிகிறதோ
து = பரமாத்மாவின் விஷயத்தில் ஸந்தேகரூபமானதோ
தத் = அந்த
ஜ்ஞானம் = ஞானமானது
ராஜஸம் = ராஜஸம்
(இதி) = என்று
வித்தி(ய்யி) = அறி.

(மூ)–யத்து க்ருத்ஸ்னவதே(ஹே) கஸ்மின் கார்யே ஸக்தமஹைதுகம் ||
அதத்வார்த்தவத(ஹ)ல்பம் ச தத்தாமஸமுதா(ஹா)ஹ்ருதம் || 22 ||

(ப. உ.) யத், து, க்ருத்ஸ்னவத், ஏகஸ்மின், கார்யே, ஸக்தம், அஹைதுகம் | அதத்வார்த்தவத், அல்பம், ச, தத், தாமஸம், உதா(ஹ்ரு)ஹ்ருதம் ||

யத்	= எந்த
து	= ராஜஸ ஞானத்தை தவிட வில க்ஷணமான
(ஜ்ஞானம்)	= ஜ்ஞானமானது
ஏகஸ்மின்	= ஒருவிதமான
கார்யே	= ஜீவனிடத்தில் அல்லது ஜகத்தில்
க்ருத்ஸ்னவத்	= பூர்ணமான ப்ரஹ்மத்தைப் போல்
ஸக்தம்	= அறிந்து கொள்ளுகிறதோ (ஜீவனே ப்ரஹ்மம் அல்லது ஜகத்தே ப்ரஹ்மம் என்று அறிகிறதோ)
அஹைதுகம்	= யுக்தியற்றதோ (யுக்திக்கு விருத்தமானதோ)
அதத்வார்த்தவத்	= இல்லாததை இருப்பதாக அறிகிறதோ
ச	= மற்றும்
அல்பம்	= அதிகமான அஜ்ஞானத்துடன் கூடியதோ
தத்	= அந்த
(ஜ்ஞானம்)	= ஞானமானது
தாமஸம், இதி	= தாமஸமென்று
உதா(ஹ்ரு)ஹ்ருதம்	= சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(மூ)—நியதம் ஸங்கரஹிதமராக(ம)த்(தீ)வேஷதஃ க்ருதம் ||
அப(ஹ)லப்ரேப்ஸுனா கர்ம யத் தத் ஸாத்விகமுச்யதே || 23 ||

(ப. உ.) நியதம், ஸங்க-ரஹிதம், அராக-த்வேஷதஃ, க்ருதம் | அப(ஹ)ல ப்ரேப்ஸுனா, கர்ம, யத், தத், ஸாத்விகம், உச்யதே ||

நியதம்	= தத்தம் வர்ணப்ரமங்களுக்கு விதிதங்களான
ஸங்க(ம)-ரஹிதம்	= அபிமானமற்ற
அராக(ம)த்வேஷதஃ	= கீர்த்திபொருள் முதலியவைகளில் விருப்பம் அபகீர்த்தி முதலியவைகளில் த்வேஷமும் இவைகளையற்ற
அப(ஹ)ல ப்ரேப்ஸுனா	= பயனில் விருப்பமற்றமனிதனால்
க்ருதம்	= செய்யப்பட்ட
யத்	= எந்த
கர்ம	= கர்மமுளதோ
தத் (கர்ம)	= அந்த கர்மமானது
ஸாத்விகம்	= ஸாத்விகமானது
(இதி)	= என்று
உச்யதே	= சொல்லப்படுகிறது.

(மூ)—யத்து காமேப்ஸுனா கர்ம ஸாஹங்காரேண வா புன: ||
க்ரியதே ப(ஃ)ஹுலாயாஸம் தத்ராஜஸமுதாஹ்ருதம் || 24 ||

(ப. உ.) யத், து, காமேப்ஸுனா, கர்ம, ஸாஹங்காரேண, வா, புன: | க்ரியதே, ப(ஃ)ஹுலாயாஸம், தத், ராஜஸம், உதாஹ்ருதம் ||

து	= மற்றும்
யத்	= எந்த
கர்ம	= கர்மம்
காமேப்ஸுனா }	= பயனை விரும்பும்
புன:	= மற்றும்
ஸாஹங்காரேண, வா	= அஹங்காரத்துடன் கூடிய மனிதனால்
ப(ஃ)ஹுலாயாஸம் [யதா(ஈ)ஸ்யாத் ததா(ஈ)]	= அதிகக்ஷ்டமெப்படியுண்டாகுமோ அப்படிக்கு
க்ரியதே	= செய்யப்படுகிறதோ
தத்	= அந்த கர்மம்
ராஜஸம்	= ராஜஸமானது
(இதி)	= என்று
உதா(ஆ)ஹ்ருதம்	= சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(மூ)—அனுப(ஃ)ந்த(ம்)ம் க்ஷயம் ஹிம்ஸாமனபேக்ஷ்ய ச பௌருஷம் ||
மோஹாதா(ஆ)ரப்(ஜீ)யதே கர்ம யத்தத்தாமஸமுச்யதே || 25 ||

(ப. உ.) அனுபந்த(ம்)ம், க்ஷயம், ஹிம்ஸாம், அனபேக்ஷ்ய, ச, பௌருஷம் | மோஹாத், ஆரப்(ஜீ)யதே, கர்ம, யத், தத், தாமஸம், உச்யதே ||

யத்	= எந்த
கர்ம	= கர்மம்
அனுபந்த(ம்)ம்	= பிறகு நேரிடக்கூடிய அநர்த்தத்தையும்
க்ஷயம்	= நாசத்தையும்
ஹிம்ஸாம்	= பிறரிடஹிம்ஸையையும்
ச	= மற்றும்
பௌருஷம்	= தன்னிடவல்லமையையும்
அனபேக்ஷ்ய	= ஆலோசியாமல்
மோஹாத்	= அஜ்ஞானத்தினால்
ஆரப்(ஜீ)யதே	= ஆரம்பிக்கப்படுகிறதோ
தத்	= அந்த கர்மமானது
தாமஸம்	= தாமஸம்
(இதி)	= என்று
உச்யதே	= சொல்லப்படுகிறது.

(மூ)—முக்தஸங்கோ(ஓ)ऽனஹம்வாதீ(ஈ) த்(யீ)ருத்யுத்ஸாஹ ஸமன்வித: ||

ஸித்யஸித்யோர்நிர்விகார: கர்தா ஸாத்விக உச்யதே || 26 ||

(ப. உ.) முக்தஸங்க:, அனஹம்வாதி(ஈ), த்ருத்யுத்ஸாஹஸமன்வித: | ஸித்யஸித்யோ:, நிர்விகார:, கர்தா, ஸாத்விக:, உச்யதே ||

முக்த ஸங்க:(அ:) = பயனில் நேச மற்றவனும்
அனஹம் வாதி(ஈ) = நானே ஸ்வதந் திரனென்று சொல்லிக் கொள்ளாத (அபிமான மற்ற) வனும்
த்(யீ)ருதி- = தைர்யம்
உத்ஸாஹ- = உத்ஸாஹம் இவைகளுடன்
ஸமன்வித: = கூடியவனும்

ஸித்ய- ஸித்யோ: = பயன் ஸித்தியா யினும் அஸித்தி யாயினும்
நிர்விகார: = ஹர்ஷ சோகங் களை விட்டவ னுமான
கர்தா = கர்த்தாவான வன்
ஸாத்விக: = ஸாத்விகன்
(இதி) = என்று
உச்யதே = சொல்லப் படுகிறான்.

(மூ)—ராகீ(ஈ) கர்மப(ஹ)லப்ரேப்ஸுர்லுப்(ஷீ)தோ(யோ)ஹிம்ஸாத்மகோऽஸுசி: ||

ஹர்ஷஶோகான்வித: கர்தா ராஜஸ: பரிகீர்தித: || 27 ||

(ப. உ.) ராகீ(ஈ), கர்மப(ஹ)லப்ரேப்ஸு:, லுப்(ஷீ)த:(ய:), ஹிம்ஸாத்மக:, அஸுசி: | ஹர்ஷஶோகான்வித:, கர்தா, ராஜஸ:, பரிகீர்தித: ||

ராகீ(ஈ) = கீர்த்தி முதலிய வைகளில் விருப்ப முள்ள வனும்
கர்ம- = கர்மங்களின்
ப(ஹ)ல- = பயனை
ப்ரேப்ஸு: = அடைய வேண்டு மென்ற விருப்ப முள்ளவனும்
லுப்(ஷீ) த:(ய:) = கர்மத்தில் குறை வேண்டிய பொருளைச் செலவிடாதவ னும்

ஹிம்ஸாத் மக: = பிறருக்குத் துன்பம் செய்யும் ஸ்வபாவ முள்ளவனும்
அஸுசி: = அஸுத்தமான ஆசார முள்ளவ னும்
ஹர்ஷ- = (பயனைடந் தால்) ஸந்தோ ஷித்துடனும்
ஶோக- = (பயனையடை யாவிடில்) துக்கத் துடன் கூடிய வனுமான [வன்
கர்தா = கர்த்தாவான

ராஜஸ: = ராஜஸன்
(இதி) = என்று

பரிகீர்தித: = சொல்லப்படுகிறான்.

(மூ)—அயுக்த: ப்ராக்ருத: ஸ்தப்(ஸ்)த:(ய:) ஸடோ(ஸோ) நைஷ்க்ருதி கோ(ஸ்)லஸ: ||

விஷாதீ(ஷீ) தீ(ஷீ)ர்க்கஸூத்ரீ ச கர்தா தாமஸ உச்யதே || 28 ||

(ப. உ.) அயுக்த:, ப்ராக்ருத:, ஸ்தப்(ஸ்)த:(ய:), ஸட:(ட:), நைஷ்க்ருதிக:, அலஸ: | விஷாதி(ஷீ), தீ(ஷீ)ர்க்கஸூத்ரீ, ச, கர்தா, தாமஸ:, உச்யதே ||

அயுக்த: = தான் செய்த கர்மங்களை பரமாத்மா விடத்தில் அற்பிப்பதென்னும் உபாயமற்றவனும்

ப்ராக்ருத: = விவேகமற்றவனும்

ஸ்தப்த:(ஸ்ய:) = துராபிமானத்தினால் வணக்கமற்றவனும்

ஸடோ:(ட:) = மாயாவினத்வேஷத்தினால் கர்மங்களைச் செய்பவனும்

நைஷ்க்ருதிக: = கீழான கர்மங்களைச் செய்பவனும்

அலஸ: = கர்மங்களைச் செய்ய வேண்டிய ஸமயத்திலும் செய்யாமல் சோம்பலுள்ளவனும்

விஷாதீ(ஷீ) = துற்பலமான மனதுள்ளவனும்

ச மற்றும்

தீ(ஷீ)ர்க்கஸூத்ரீ = வெகுநாளைக்கு முன் செய்யப்பட்டிருக்கும் பிறரிடதோஷங்களை (பிறரைத் துன்புறுத்துவதற்காக) அனியாயமாக அறிவிப்பவனுமான

கர்தா = கர்த்தாவான

தாமஸ: = தாமஸன் [வன்

(இதி) = என்று

உச்யதே = சொல்லப்படுகிறான்.

(மூ)—பு(வோ)த்தோர்பே(ஹே)தம் த்(ய்)ருதேஸ்சைவ கு(ஹோ)ணத ஸ்த்ரிவித(ய)ம் ஸ்ருணு ||
ப்ரோச்யமானமஸேஷேண ப்ருத(ய)க்த்வேன தன(ய)ஞ்ஜய || 29 ||

(ப. உ.) பு(வோ)த்தே:, பே(ஹே)தஸ்(ஸ்)ய, த்(ய்)ருதே:, ச, ஏவ, கு(ஹோ)ணத:, த்ரிவித(ய)ம், ஸ்ருணு | ப்ரோச்யமானம், அஸேஷேண, ப்ருத(ய)க்த்வேன, தன(ய)ஞ்ஜய ||

த(ய்)னஞ்ஜய = ஓ அர்ஜுன !
(மயா) = என்னால்
ப்ருத(ய்)க் த்வேன } = தனித்தனியாக
ப்ரோச்ய மானம் } = சொல்லப்படும்
கு(ஹ்)ணத: = ஸத்வ ரஜஸ் தமோகுண ரூப காரணங்களால்
த்ரிவிதம், ஏவ } = மூவ்வகைகளாகவே யிருக்கும்
பு(வ்)த்தே: = புத்தியின்
ச = மற்றும்
த்(ர்)ருதே: = தைர்யத்தின்
பே(ஹ)தம் = பிறிவை
அசேஷேண = முழுதும்
ப்ருணு = கேள்.

(மூ)—ப்ரவ்ருத்திம் ச நிவ்ருத்திம் ச கார்யாகார்யே ப(ஹ)யாப(ஹ)யே|| ப(ஹ)ந்த(ய்)ம் மோக்ஷம் ச யா வேத்தி பு(வ்)த்திஸ்ஸா பார்த்த ஸாத்விகீ || 30 ||

(ப. உ.) ப்ரவ்ருத்திம், ச, நிவ்ருத்திம், ச, கார்யாகார்யே, ப(ஹ)யாப(ஹ)யே | ப(ஹ)ந்த(ய்)ம், மோக்ஷம், ச, யா, வேத்தி, பு(வ்)த்தி:, ஸா, பார்த்த, ஸாத்விகீ ||

பார்த்த = ஓ அர்ஜுன !
யா = எந்த
பு(வ்)த்தி: = அந்த: கரண மானது
ப்ரவ்ருத்திம் = ஸம் ஸார த்திற்குக் காரண மான தர்மத் தையும்
ச = மற்றும்
நிவ்ருத்திம் = மோக்ஷத் திற்கு காரணமான தர் மத்தையும்
ச = மற்றும்
கார்யா கார்யே } = இது செய்யத் தக்கது, இது செய்யத்தகாதது என்கிற இரண்டையும்
ப(ஹ)யாப (ஹ)யே } = அதின்பொருட் டான பயத் தையும் அபயத்தையும்
ப(ஹ)ந்தம் = பந்தத்தையும்
ச = மற்றும்
மோக்ஷம் = மோக்ஷத்தையும்
வேத்தி = அறிகிறதோ
ஸா = அந்த
புத்தி: = புத்தியானது
ஸாத்விகீ = ஸாத்விகமானது

(மூ)—யயா த(ய்)ர்மமத(ய்)ர்மம் ச கார்யம் சாகார்யமேவ ச || அயதா(யா)வத் ப்ரஜாநாதி புத்திஸ்ஸா பார்த்த ராஜஸீ || 31 ||

(ப. உ.) யயா, த(ய்)ர்மம், அத(ய்)ர்மம், ச, கார்யம், ச, அகார்யம், ஏவ, ச | அயதா(யா)வத், ப்ரஜாநாதி, பு(வ்)த்தி:, ஸா, பார்த்த, ராஜஸீ ||

பார்த்த = ஓ அர்ஜுன !
யயா = எந்த
[பு(வ்)த்யா] = அந்த: கரணத்திலுள்ள

த(ய)ர்மம்	= தர்மத்தையும்
ச	= மற்றும்
அதர்மம்	= அதர்மத்தையும்
ச	= மற்றும்
கார்யம்	= செய்யத் தக்கதையும்
ச	= மற்றும்
அகார்யம்	= செய்யத் தகாததை
அயதா (யா)வத்	= முழுதும் நிஜமல்லாததாக (ஸங்கேதரூபமாக)
ப்ராஜாநாதி ஏவ	= அறிகிறதோ
ஸா	= அந்த
பு(வ)த்தி:	= புத்தியானது
ராஜஸீ	= ராஜஸமானது.

(மூ)—அத(ய)ர்மம் த(ய)ர்மமிதி யா மன்யதே தமஸா ऽऽ வ்ருதா ||
ஸர்வார்த்தான் விபரீதாம்ஸ்ச பு(வ)த்திஸ்ஸா பார்த்த தாமஸீ
|| 32 ||

(ப. உ.) அத(ய)ர்மம், த(ய)ர்மம், இதி, யா, மன்யதே, தமஸா, ஆவ்ருதா | ஸர்வார்த்தான், விபரீதான், ச, பு(வ)த்தி:, ஸா, பார்த்த, தாமஸீ ||

பார்த்த	= ஓ அர்ஜுன!
யா	= எந்த
புத்தி:	= புத்தியானது
தமஸா	= அஜ்ஞானத் தினால்
ஆவ்ருதா	= மூடப்பட்டு
அத(ய)ர்மம்	= அதர்மத்தை
தர்மம், இதி	= தர்மமென்றும்
ச	= மற்றும்
ஸர்வார்த் தான்	= ஸகல பதார்த்தங்களையும்
விபரீதான்	= விபரீதங்களாகவும் (மாறுபாடுகளாகவும்)
மன்யதே	= அறிகிறதோ
ஸா	= அந்த புத்தியானது
தாமஸீ	= தாமஸமானது.

(மூ)—த்(ரி)ருத்யா யயா தா(ர)ரயதே மன: ப்ராணேந்த்ரிய க்ரியா: ||
யோகே(கே)னாவ்யபி(பி)சாரிண்யா த்ருதிஸ்ஸா பார்த்த ஸாத்
விகீ || 33 ||

(ப. உ.) த்(ரி)ருத்யா, யயா, தா(ர)ரயதே, மன:-ப்ராண-இந்த்ரிய-க்ரியா: | யோகே(கே)ன, அவ்யபி(பி)சாரிண்யா, த்(ரி)ருதி:, ஸா, பார்த்த, ஸாத்விகீ ||

பார்த்த = அர்ஜுன!
(மனுஷ்யः) = மனிதன்
யோகே (மே)ன = பகவத் பக்தி ரூப மான யோகத்திலல்
(யுக்தயா) = கூடிய
அவ்யபி (ஹி)சாரிண்யா = ஸ்ரத்தா விஹித வஸ்து விஷயக மான, மற்றும் ஸாஸ்த்ராத்தில் சொல்லப் பட்ட வஸ்துவை விஷயீகரிக்கும்

யயா = எந்த
த்(தி)ருத்யா = தைர்யத்திலல்
மனः- = மனது
ப்ராண- = ப்ராணம்
இந்த்ரிய- = இந்த்ரியங் கள் இவைகளின்
க்ரியாः = செய்கைகளை
தா(தா)ரயதே = நில நிறுத்திக் கொள்கிறானோ
ஸா = அந்த
த்(தி)ருதிः = தைர்யம்
ஸாத்விகீ = ஸாத்விக மானது.

(மூ)—யயா து த(ர்)மகாமார்த்தான் த்(தி)ருத்யா தா(தா)ரயதேர் ஜுன ||
ப்ரஸங்கே(மே)ன ப(ஹ)லாகாங்க்ஷீ த்(தி)ருதிः ஸா பார்த்த ராஜஸீ || 34 ||

(ப. உ.) யயா, து, த(ர்)ம-காமார்த்தான், த்(தி)ருத்யா, தா(தா)ரயதே, அர்ஜுன | ப்ரஸங்கே(மே)ன, ப(ஹ)லாகாங்க்ஷீ, த்ருதிः, ஸா, பார்த்த, ராஜஸீ ||

பார்த்த = குந்தி குமாரனை
அர்ஜுன = அர்ஜுனனே!
து = மற்றும்
(மனுஷ்யः) = மனிதன்
யயா = எந்த
த்(தி)ருத்யா = தைர்யத்திலல்
த(ர்)ம- = தர்மத்தையும்
காம- = காமத்தையும்
அர்த்தான் = அர்த்தத்தையும்
தா(தா)ரயதே = நில நிறுத்திக் கொள்கிறானே
ப்ரஸங்கேன = இது எனதென்னும் அதிக பற்றுதலோடு
ப(ஹ)லா காங்க்ஷீ = பயன விருப்பு கிறானே
ஸா = அந்த
த்(தி)ருதிः = தைர்யமானது
ராஜஸீ = ராஜஸமானது.

(மூ)—யயா ஸ்வப்னம் ப(ஹ)யம் சோகம் விஷாதம் மத(த)மேவ ச ||
ந விமுஞ்சதி துர்மேதா(தா) த்(தி)ருதிஸ்ஸா பார்த்த தாமஸீ || 35 ||

(ப. உ.) யயா, ஸ்வப்னம், ப(ஹ)யம், ஶோகம், விஷாத(ஂ)ம், மத(ஂ)ம், ஏவ, ச | ந, விமுஞ்சதி, து(ஊ)ர்மேதா(யா):, த்(ரி)ருதி:, ஸா, பார்த்த, தாமஸீ ||

பார்த்த	= அர்ஜுன!	ச = மற்றும்
துர்மேதா: (யா:)	= துர்புத்தியுடையவன்	மத(ஂ)ம் = கர்வம் இவைகளை
யயா	= எந்த	ந, விமுஞ்சதி = விடுவதில்லையோ
த்(ரி)ருத்யா	= தைர்யத்தினால்	ஸா = அந்த
ஸ்வப்னம்	= உறக்கம்	த்(ரி)ருதி: = தைர்யமானது
ப(ஹ)யம்	= பயம்	தாமஸீ, ஏவ = தாமஸமானதே.
ஶோகம்	= துக்கம்	
விஷாத(ஂ)ம்	= மேனி தளர்(ஊ)ப்பல்யம்	

(மூ)—ஸுக(வ)ம் த்விதா(ஊ)னீம் த்ரிவித(ய)ம் ஶ்ருணு மே ப(ஹ)ரதர்ஷப(ஹ) ||

அப்(ஹி)யாஸாத்(ஜி)ரமதே யத்ர துக்காந்தம் ச நிக(ம)ச்ச(ஹ)தி || 36 ||

யத்த து(ஊ)க்ரே விஷமிவ பரிணாமேऽம்ருதோபமம் ||
தத் ஸுக(வ)ம் ஸாத்விகம் ப்ரோக்தமாத்ம பு(பு)த்தி ப்ரஸாத(ஂ)ஜம் || 37 ||

(ப. உ.) ஸுக(வ)ம், து, இதா(ஊ)னீம், த்ரிவித(ய)ம், ஶ்ருணு, மே, பரதர்ஷப | அப்யாஸாத், ரமதே, யத்ர, துக்காந்தம், ச, நிக(ம)ச்ச(ஹ)தி || யத், தத், அக்(ஜி)ரே, விஷம், இவ, பரிணாமே, அம்ருதோபமம் | தத், ஸுக(வ)ம், ஸாத்விகம், ப்ரோக்தம், ஆத்ம-பு(பு)த்தி-ப்ரஸாத(ஂ)ஜம் ||

பரதர்ஷப	= பரத குலத்தில் ச்ரேஷ்டனான அர்ஜுன!
த்ரிவிதம்	= மூவ்வகையான
ஸுகம், து	= ஸுகத்தையும்
மே (ஸகாத்)	= என்னிடத்தினின்றும்
இதா(ஊ)னீம்	= இப்போது
ஶ்ருணு	= கேள்.
யத்ர	= எந்த ஸுகத்தில்
அப்(ஹி)யாஸாத்	= வெகுகாலபழக்கத்தினால் (மனிதன்)
ரமதே	= ரமிக்கிறானோ
துக்காந்தம், ச	= துக்கத்தின் நாசத்தையும்
நிக(ம)ச்ச(ஹ)தி	= அதிகமாய் அடைகிறானோ
யத்	= எந்த ஸுக

அக்(ஹீ)ரே = முதலில் (தொடக்கத்தில்)
விஷம், இவ = விஷத்தைப் போலவும்
பரிணமே = முடிவில்
அம்ருதோபமம் = அம்ருதத்தைப் போன்றதுமாகிறதோ
ஆத்ம- = பரமாத்மாவினிடவும்
புத்(ஸ்)தி- = புத்தியினிடவும்
ப்ரஸாத(ஜ)ம் = ப்ரஸாதத்திணல் (புத்தி விஷயங்களில் போகாதிருப்பதிணல்) பிறக்கும்
தத் = அந்த
ஸுகம் = ஸுகமானது
ஸாத்விகம் = ஸாத்விகமானது
(இதி) = என்று
ப்ரோக்தம் = சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(மூ)—விஷயேந்த்ரிய ஸம்யோகா(ஆ)த்யத்தத(ஏ)க்ரேऽம்ருதோபமம்‖
பரிணமே விஷமிவ தத் ஸுகம் ராஜஸம் ஸ்ம்ருதம் ‖ 38 ‖

(ப. உ.) விஷயேந்த்ரிய-ஸம்யோகா(ஆ)த், யத், தத், அக்ரே, அம்ருதோபமம்| பரிணமே, விஷம், இவ, தத், ஸுகம், ராஜஸம், ஸ்ம்ருதம் ‖

தத் = ப்ரஸித்தமான
யத் = எந்த ஸுகமானது
விஷய- = ஶப்தாதி விஷயங்கள்
இந்த்ரிய- = ஶ்ரோத்ராதி இந்த்ரியங்கள் இவைகளின் ஸம்பந்தத்திணல்
(உத்பன்னம்) = உண்டாகிறதோ
அக்ரே = ஆரம்பத்தில்
அம்ருதோபமம் = அம்ருதத்திற் கொப்பாயிருந்து
பரிணமே = முடிவில்
விஷம், இவ = (துக்கத்தை தயுண்டாக்குவதிணல்) விஷத்திற் கொப்பாகிறதோ
தத் = அந்த
ஸுகம் = ஸுகமானது
ராஜஸம் (இதி) = ராஜஸமென்று
ஸ்ம்ருதம் = சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(மூ)—யத(ஏ)க்ரே சானுபந்தே(யே) ச ஸுகம் மோஹனமாத்மன:‖
நித்(ஹி)ராலஸ்ய ப்ரமாதோ(ஓ)த்த(ஶ)ம் தத்தாமஸமுதா(ஹ்)ஹ்ருதம் ‖ 39 ‖

(ப. உ.) யத், அக்ரே, ச, அனுபந்தே(யே), ச, ஸுகம், மோஹனம், ஆத்மன:| நித்ரா-லஸ்ய-ப்ரமாதோத்தம், தத், தாமஸம், உதாஹ்ருதம் ‖

யத் = எந்த
ஸுகம் = ஸுகமானது
அக்ரே = ஆரம்பத்தில்
ச = மற்றும்
அனுப(஬)ந்தே(யே) } = பிறகும் (பல
னும் எண்டாகும்
காலத்திலும்)
ஆத்மன: = தனக்கு
மோஹனம் = மோஹகமான
தே தா
ச = மற்றும்
நித்ரா- = தூக்கம்
ஆலஸ்ய- = சோம்பல்
ப்ரமாத(ஜ)- = அஜாக்ரதை
(அதர்மத்தில்
புத்தி) இவை
களால்
உத்த(தீ)ம் = உண்டாகிற
தே தா
தத் = அந்த ஸுக
மானது
தாமஸம் = தாமஸமானது
(இதி) = என்று
உதா(ஹ)ர்- } = சொல்லப்பட்
ஹ்ருதம் } டிருக்கிறது.

(மூ)—ந ததஸ்தி ப்ருதி(யி)வ்யாம் வா தி(தி)வி தே(தே)வேஷு வா புன: ||

ஸத்வம் ப்ரக்ருதிஜைர்முக்தம் யதேபி:(பி:) ஸ்யாத் த்ரிபி(பி)ர் குணை: || 40 ||

(ப. உ.) ந, ததத், அஸ்தி, ப்ருதி(யி)வ்யாம், வா, தி(தி)வி, தேவேஷு, வா, புன: | ஸத்வம், ப்ரக்ருதிஜை:, முக்தம், யத், ஏபி:(பி:), ஸ்யாத், த்ரிபி: (பி:), குணை: ||

புன: = மற்றும்
யத் = எந்த
ஸத்வம் = ஜீவஸமூஹாயம்
ப்ரக்ருதிஜை: = ப்ரக்ருதியிலுள்
பிறந்த
ஏபி:(பி:) = இந்த
த்ரிபி:(பி:) = ஸத்வரஜஸ்த
மஸ் மென்னும்
மூவ்வகையான
குணங்(ணா)ை: = குணங்களால்
முக்தம் = விடுபட்டதாக
ஸ்யாத் = ஆகுமோ
தத் = அந்த ஜீவ ஸமூ
ஹாயம்
ப்ருதி(யி) } = பூலோகத்தில்
வ்யாம் } (இருப்பவர்களி
லாகிலும்)
வா = மற்றும்
தி(தி)வி = ஸ்வர்க்கத்தில்
[ஸ்தி(யி) } = இருக்கும்
தே(தே)வேஷு] }
தேவேஷு = தேவதைகளி
லாகிலும்
ந, அஸ்தி = இல்லை.

(மூ)—ப்ராஹ்மண க்ஷத்ரிய விசாம் சூத்ராணாம் ச பரம்தப ||
கர்மாணி ப்ரவிப(ஜ)க்தானி ஸ்வபா(ஜா)வப்ரப(ஜ)வைர்
குணை: || 41 ||

(ப. உ.) ப்ராஹ்மண-க்ஷத்ரிய-விசாம், சூத்ராணாம், ச, பரம்தப | கர்மாணி, ப்ரவிப(ஜ)க்தானி, ஸ்வபா(ஜா)வப்ரப(ஜ)வை:, குணை: ||

பரம்தப = பகைவர் களைவாட்டு பவனே!

ப்ராஹ்மண- = ப்ராஹ்மணர் கள்

க்ஷத்ரிய- = க்ஷத்ரியர்கள்

விஶாம் = வைஶ்யர் கள் இவர்களிட

ச = மற்றும்

ஶூத்ரா ணம் } = ஶூத்ரர்களிட

கர்மாணி = கர்மங்கள்

ஸ்வபா (ஹா)வ- } = அவரவரிட (ப்ராஹ்ம ணர்களிட) ஸ்வபாவ (ஹா)வ- = உண்டாயிருக் கின்ற (வெளி யான)

குண: = ஸத்வாதி குணங்க ளால்

ப்ரவிப(ஹ)க்தானி } = தனித்தனி யாகபிரிக்கப் பட்டிருக் கின்றன.

அவதரணிகை :—ப்ராஹ்மணர்களின் தர்மங்களையும் கர்மங்களையும் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ஶமோ த(ஃ)மஸ்தபஶ்ஶௌசம் க்ஷாந்திரார்ஜவ மேவ ச ‖ ஜ்ஞானம் விஜ்ஞானமாஸ்திக்யம் ப்ரஹ்மகர்ம ஸ்வபா(ஹா) வஜம் ‖ 42 ‖

(ப. உ.) ஶம:, த(ஃ)ம:, தப:, ஶௌசம், க்ஷாந்தி:, ஆர்ஜவம், ஏவ, ச | ஜ்ஞானம், விஜ்ஞானம், ஆஸ்திக்யம், ப்ரஹ்மகர்ம, ஸ்வபா(ஹா)வஜம் ‖

ஶம: = பகவானிடத் தில் வைக்கப் பட்ட புத்தி

த(ஃ)ம: = இந்திரியங் களின் நிக்ரஹம்(அடக்கம்)

தப: = ப்ரஹ்மசர்யம் முதலிய காயிகவாசிக மானஸிக தவம்

ஶௌசம் = உள்ளும் புறமும் சுத்தி

க்ஷாந்தி: = பொறுமை (கோபமின்மை)

= மற்றும்

ஆர்ஜவம் = ருஜுபா(ஹா) வம்(நேர்மை = மனோவாக் காயங்களில் ஓரவிதமா யிருக்கை)

ஏவ = மற்றும்

ஜ்ஞானம் = ஸாமான்ய ஞானம்

விஜ் ஞானம் } = விசேஷஞானம்

ஆஸ்திக்யம் = தர்மாதிகளில் ப்ரயோஜன முண்டென்னும் புத்தி

(ஏதத்) = இவைகள்

முதலிய கர்மங்களின் ஸமூதாயம்

ப்ரஹ்ம- = ப்ரஹ்மணஸம்பந்தமான

ஸ்வபா(ஹா)வஜம் = ஸ்வபாவத்திலுண்டான

கர்ம = கர்மங்களாயிருக்கின்றன.

அவதரணிகை :—க்ஷத்ரியர்களுக்கு ஸ்வாபா(ஹா)விகமான தர்மங்களை சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ஶௌர்யம் தேஜோ த்(ர்)ருதிர்தா(ஆ)க்ஷ்யம் யுத்தே சாப்யபலாயனம் ||

தா(ஆ)னமீஶ்வரபா(ஹா)வஶ்ச க்ஷாத்ரம் கர்ம ஸ்வபா(ஹா)வஜம் || 43 ||

(ப. உ.) ஶௌர்யம், தேஜ:, த்(ர்)ருதி:, தா(ஆ)க்ஷ்யம், யுத்தே(யே), ச, அபி, அபலாயனம் | தா(ஆ)னம், ஈஶ்வரபா(ஹா)வ:, ச, க்ஷாத்ரம், கர்ம, ஸ்வபா(ஹா)வஜம் ||

ஶௌர்யம் = பயமின்மை (பராக்ரமம்)

தேஜ: = தேகத்திலுள்ள காந்தி

த்(ர்)ருதி: = தைர்யம்

ச = மற்றும்

தா(ஆ)க்ஷ்யம் = படுத்வம் (எல்லா கார்யங்களையும் நிறைவேற்றும் வல்லமை)

அபி = மற்றும்

யுத்தே(யே) = போரில்

அபலாயனம் = பயத்திலல்புறங்காட்டி ஓடாமலிருக்கை

ச = மற்றும்

தா(ஆ)னம் = ஸத்பாத்ரத்தில் பூமி முதலியவைகளின் தானை

ஈஶ்வரபா(ஹா)வ: = நியமிக்கும் திறமை

(ஏதத்) = இவ்விவல்லா கர்மஸமூதாயம்

ஸ்வபாவஜம் = ஸ்வபாவஸித்தமான

க்ஷாத்ரம் = க்ஷத்ரியஸம்பந்தமான

கர்ம = கர்மமாயிருக்கிறது.

அவதரணிகை :—வைஶ்யர்களுக்கும் ஶூத்ரர்களுக்கும் ஸ்வாபா(ஹா)விகமான தர்மங்களைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—க்ருஷி கோ(கௌ)ரக்ஷ்ய வாணிஜ்யம் வைஶ்யகர்ம ஸ்வபா(ஹா)வஜம் ||

பரிசர்யாத்மகம் கர்ம ஶூத்(த்)ரஸ்யாபி ஸ்வபா(ஹா)வஜம் || 44 ||

(ப. உ.) க்ருஷி-கோ(ஹோ)ரக்ஷ்ய-வாணிஜ்யம், வைஶ்யகர்ம, ஸ்வபா(ஹா)வஜம் | பரிசர்யாத்மகம், கர்ம, ஶூத்(த்)ரஸ்ய, அபி, ஸ்வபா(ஹா)வஜம் ||

க்ருஷி-	= பயிரிடுதல்
கோ(ஹோ) ரக்ஷ்ய-	= பசுக்காத்தல்
வாணிஜ்யம்	= வர்த்தகஞ் செய்தல் இவைகளனைத்தும்
ஸ்வபா (ஹா)வஜம்	= ஸ்வபாவஸித்தமான
வைஶ்ய-	= வைஶ்யர்க ளுக்குரிய
கர்ம	= தொழில்கள்.
அபி	= மற்றும்
பரிசர் யாத்மகம்	= ப்ராஹ்மணனிடமு ன்றுவரு ணத்தாரிட ஊழிய ரூபமான தொழில்
ஶூத்ரஸ்ய	= ஶூத்ரனுக்கு
ஸ்வ பா(ஹா)வ ஜம்	= ஸ்வபாவஸித்தமானது.

(மூ)—ஸ்வே ஸ்வே கர்மண்யபி(அ)ரத: ஸம்ஸித்திம் லப(ஹ)தே நர: ||
ஸ்வகர்மநிரத: ஸித்திம் யதா(ஶா)விந்த(ஈ)தி தத் ஶ்ருணு || 45 ||

(ப. உ.) ஸ்வே, ஸ்வே, கர்மணி, அபி(ஹி)ரத:, ஸம்ஸித்திம், லப(ஹ)தே, நர: | ஸ்வகர்ம-நிரத:, ஸித்திம், யதா(ஶா), விந்த(ஈ)தி, தத், ஶ்ருணு||

ஸ்வே, ஸ்வே	= தம் தம் வர்ணஶ்ரமங்களுக்கு விதிதமான
கர்மணி	= கர்மங்களில்
அபி(ஹி)ரத:	= ஆஸக்தனை
நர:	= மனிதன்
ஸம்ஸித்திம்	= ஞானத்வாரா மோக்ஷத்தை
லப(ஹ)தே	= அடைகிறான்.
ஸ்வகர்ம- நிரத:	= தம் தம் வர்ணஶ்ரமங்களுக்கு விதிதங்களான கர்மங்களில் ஆஸக்தனான (நிலை பெற்ற) மனிதன்
ஸித்திம்	= மோக்ஷத்தை
யதா(ஶா)	= எவ்வாறு
விந்ததி	= அடைகிறானே
தத்	= அவ்விதத்தை
ஶ்ருணு	= கேள்.

(மூ)—யத: ப்ரவ்ருத்திர்பூ(ஊ)தானாம் யேன ஸர்வமித(ஈ)ம் ததம் ||
ஸ்வகர்மணா தமப்(ஹி)யர்ச்ய ஸித்திம் விந்த(ஈ)தி மானவ:||46||

(ப. உ.) யத:, ப்ரவ்ருத்தி:, பூ(ஊ)தானாம், யேன, ஸர்வம், இத(ஈ)ம், ததம் | ஸ்வகர்மணா, தம், அப்(ஹி)யர்ச்ய, ஸித்திம், விந்ததி, மானவ: ||

மானவ:	= மனிதன்
பூதானாம்	= ப்ராணிகளின்
ப்ரவ்ருத்தி:	= வ்யாபாரமானது

யத:	= எந்த பரமாத் மாவிலுல்
[ப(ஜ)வதி] யென	= ஆகிறதோ = எந்த பரமாத் மாவிலுல்
இத(ஏ)ம்	= இந்த
ஸர்வம்	= ஸகலசராசராத் மகமான ஜகத்து
ததம்	= வ்யாபிக்கப்பட் டிருக்கிறதோ
தம்	= அந்த பரமாத் மாவை
ஸ்வ-	= தம் தம் வர்ண ஸ்ரமங்களுக்கு விகிதமான
கர்மண	= கர்மத்திலுல்
அப்(ஹி) யர்ச்ய	= பூஜித்து
ஸித்திம்	= மோக்ஷத்தை
விந்த(ஏ)தி	= அடைகிறான்.

அவதாரணிகை :—தம் தம் வர்ணஸ்ரமங்களுக்கு விகிதமான கர்மங்களைச் செய்வதே ஸ்ரேயஸ்கரமானதென்று சொல்லு கிறான் :—

(மூ)—ஸ்ரேயான் ஸ்வத(ய)ர்மோ விகு(ஹ்ரு)ண: பரத(ய)ர்மாத் ஸ்வ னுஷ்டிதாத் ||
ஸ்வபா(ஹா)வனியதம் கர்ம குர்வன்னுப்நோதி கில்பி(வி) ஷம் || 47 ||

(ப. உ.) ஸ்ரேயான், ஸ்வத(ய)ர்ம:, விகு(ஹ்ரு)ண:, பரத(ய)ர்மாத், ஸ்வனுஷ்டிதாத் | ஸ்வபா(ஹா)வ-னியதம், கர்ம, குர்வன், ந, ஆப்னோதி, கில்பி(வி)ஷம் ||

ஸ்வ-	= தம் தம் வர்ண ஸ்ரமங்களுக்கு விகிதமான
த(ய)ர்ம:	= தர்மமானது
விகு(ஹ்ரு) ண: (அபி)	= சில பாகங்களைக் குறையா யுள்ள தாயினும் (எப் படிச் செய்ய வேண்டுமோ அப்படிச் செய் யப்படாத தாயி னும்)
ஸ்வனுஷ் டிதாத்	= முறைப்படி செய்யப் பட்ட
பரதர்மாத்	= இதர (தம் வர்ண ஸ்ரமங் களுக்கு விகித மல்லாத இதர வர்ண ஸ்ரமங் களுக்கு விகித மான) தர்மத்தை யும் காட்டி லும்
ஸ்ரேயான்	= ஸ்ரேயஸ்கர மானது.
(மனுஷ்ய:)	= மனிதன்
ஸ்வபா (ஹா)வ-	= தம் தம் வர்ண ஸ்ரமங்களுக்கு நியதமான
கர்ம	= கர்மத்தை
குர்வன் (ஸன்)	= செய்பவனாய்

கில்பி(லி)ஷம் } = அங்கங்பூர்ண்டாகும் | ந, ஆப்நோதி } = தோஷத்தை அடைவதில்லை.

அவதரணிகை :—எந்த கர்மமும் ஸர்வாங்கங்களுடன் கூடி செய்வதற்கு முடிவதல்ல. ஆதலால் எல்லா கர்மங்களும் அங்கக் குறைவு ரூபமான தோஷத்துடன் கூடியவைகளே யாதலால் அங்கவைகல்யரூப தோஷ பயத்தினல் ஸ்வஸ்வ விதிதங்களான கர்மங்களை விடக்கூடாதென்று சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ஸஹஜம் கர்ம கௌந்தேய ஸதோ(தோ)ஷமபி ந த்யஜேத் ||
ஸர்வாரம்பா(ரம்பா)ஹி தோ(தோ)ஷேண தூ(தூ)மேனாக்னி
ரிவாவ்ருதா: || 48 ||

(ப. உ.) ஸஹஜம், கர்ம, கௌந்தேய, ஸதோ(தோ)ஷம், அபி, ந, த்யஜேத் | ஸர்வாரம்பா:(ரம்பா:), ஹி, தோ(தோ)ஷேண, தூ(தூ)மேன, அக்னி:, இவ, ஆவ்ருதா: ||

கௌந்தேய = ஓ அர்ஜுனா!
ஹி = ஏனெனில்
அக்னி: = அக்னியானது
தூ(தூ)மேன } = புகையினல்
யுக்தா: (இவ) = கூடியதுபோல்
ஸர்வாரம்பா: = செய்யப்பட்ட ஸகல கர்மங்களும்
தோ(தோ)ஷேண } = அங்கவைகல்ய ரூபமான தோஷத்துடன்
ஆவ்ருதா: = கூடினவைகளோ
(தஸ்மாத்) = ஆகையினல்

ஸஹஜம் = தம் தம் வர்ணாஸ்ரமங்களுக்கு விதிதமான
கர்ம = கர்மத்தை
ஸதோ(தோ)ஷம் (அபி) } = அங்கவைகல்ய ரூபமான தோஷத்துடன் கூடியிருப்பினும் (ஒழுங்காக ஸரியாகச் செய்வதற்கு வராமலிருப்பினும்)
ந, த்யஜேத் = விடக்கூடாது.

(மூ)—அஸக்தபுத்தி(பு)ஸ்ஸர்வத்ர ஜிதாத்மா விக(க)தஸ்ப்ருஹ: ||
நைஷ்கர்ம்யஸித்தி(தி)ம் பரமாம் ஸம்ன்யாஸேனதி(தி)
க(க)ச்ச(ச்ச)தி || 49 ||

(ப. உ.) அஸக்த-புத்தி:(யி:), ஸர்வத்ர, ஜிதாத்மா, விக(ஹ)த-ஸ்ப்ருஹ:; நைஷ்கர்ம்ய-ஸித்தி(யி)ம், பரமாம், ஸம்ன்யாஸேன, அதி(யி)க(ஹ)ச்சதி ||

ஸர்வத்ர = ஸப்த கந்தாதி விஷயங்களில்
அஸக்த- = அபிமானமற்ற
புத்தி:(யி:) = புத்தியுடைய
ஜிதாத்மா = ஜயிக்கப் பட்ட மனதுடைய (மனஸ்வாதீன முடைய)
விகதஸ் ப்ருஹ: } = இஹலோகத் தின் ஸுகத் திலும், ஸ்வர்க் கதி ஸுகங் களிலும்விருப்ப மற்றமனிதன்
பரமாம் = ஸம்பூர்ண மான
ஸம்ன்யா ஸேன } = ஸகல கர்மங் களை பரமாத்மா விடத்தில் ஸமர்ப்பிப் பதில்
நைஷ்கர்ம்ய- = மோக்ஷத்தின்
ஸித்தி(யி)ம் = உபாயத்தை
அதி(யி) க(ஹ)ச்சதி } = அடைகிறான்.

(மூ)—ஸித்தி(யி)ம் ப்ராப்தோ யதா(யா) ப்ரஹ்ம ததா(யா)ப்னோதி நிபோ(ஹோ)த(ய) மே ||
ஸமாஸேனைவ கௌந்தேய நிஷ்டா ஜ்ஞானஸ்ய யா பரா || 50 ||

(ப. உ.) ஸித்தி(யி)ம், ப்ராப்த:, யதா(யா), ப்ரஹ்ம, ததா(யா), ஆப்னோதி, நிபோ(ஹோ)த(ய), மே || ஸமாஸேன, ஏவ, கௌந்தேய, நிஷ்டா, ஜ்ஞானஸ்ய, யா, பரா ||

கௌந்தேய = அர்ஜுன!
(மனுஷ்ய:) = மனிதன்
ஜ்ஞானஸ்ய = ஞானத்தின்
யா = எந்த
பரா = கடைய தான
நிஷ்டா = மோக்ஷஸா தன(ஸ்)வரூப முண்டோ
(தாம்) = அந்த (அவஸ்தா ரூபமான)
ஸித்தி(யி)ம் = ஸித்தியை
யதா(யா) = எந்த ப்ரகாரமாக
ப்ராப்த: (ஸன்) } = அடைந்தவனாய்
ப்ரஹ்ம = ப்ரஹ்மத்தை
ஆப்னோதி ஏவ } = அடைந்தே திருவாரே
ததா(யா) = அந்த வகையை
மே (ஸகாஶாத்) } = என்னிடமிருந்து
ஸமாஸேன = சுருக்கமாக
நிபோத (ஹோ)த(ய) } = அறிவாயாக.

(மூ)—புத்(தி)யா விஶுத்த(ஜ்)யா யுக்தோ த்(தி)ருத்யாத்மானம் நியம்ய ச ||

ஶப்தா(ஆ)தீ(ஈ)ன் விஷயாம்ஸ்த்யக்த்வா ராக(அ)த்(ஈ)வே ஷௌ வ்யுத(ஊ)ஸ்ய ச || 51 ||

விவிக்தஸேவீ லக்(ஷ்)வாஸீ யதவாக்காயமானஸ: ||
த்(தி)யானயோக(அ)பரோ நித்யம் வைராக்(கி)யம் ஸமுபா ஶ்ரித: || 52 ||

அஹங்காரம் ப(ஃ)லம் த(ஊ)ர்பம் காமம் க்ரோத(ய)ம் பரி க்(கி)ரஹம் ||
விமுச்ய நிர்மமஶ்ஶாந்தோ ப்ரஹ்மபூ(ஊ)யாயகல்பதே || 53 ||

(ப. உ.) புத்(தி)யா, விஶுத்த(ஜ்)யா, யுக்த:, த்(தி)ருத்யா, ஆத்மானம், நியம்ய, ச, | ஶப்தா(ஆ)தீ(ஈ)ன், விஷயான், த்யக்த்வா, ராக(அ)த்(ஈ)வேஷௌ, வ்யுத(ஊ)ஸ்ய, ச, || விவிக்த-ஸேவீ, லக்(ஷ்)வாஸீ, யதவாக்-காய-மானஸ: | த்(தி)யானயோக(அ)-பர:, நித்யம், வைராக்(கி)யம், ஸமுபாஶ்ரித: || அஹங்காரம், ப(ஃ)லம், த(ஊ)ர்பம், காமம், க்ரோத(ய)ம், பரிக்(கி)ரஹம் | விமுச்ய, நிர்மம:, ஶாந்த:, ப்ரஹ்மபூ(ஊ)யாய, கல்பதே ||

விஶுத்த் த(ஜ்)யா = விஷயங்களில் பற்றற்ற
புத்(தி)யா = அந்த:கரணத்துடன்
யுக்த: = கூடிய
த்(தி)ருத்யா = தைர்யத்துடன்
ஆத்மானம் = மனதை
நியம்ய = விஷயங்களிற் செல்லாமல் அடக்கிக் கொண்டவனும்
ச = மற்றும்
ஶப்தா(ஆ) தீ(ஈ)ன் = ஶப்தம் முதலான
விஷயான் = விஷயங்களை
த்யக்த்வா = விட்டு (ஶப்தாதி விஷயங்களின் அனுபவேச்சையை விட்டு)
ச = மற்றும்
ராகத்(ஈ) வேஷௌ = விருப்பு வெறுப்புகளை
வ்யுத(ஊ)ஸ்ய = விலக்கி
விவிக்த- = துஷ்டஜனஸஹவாஸ மற்ற இடத்தில்
ஸேவீ = வசிப்பவனும்
லக்(ஷ்)வாஸீ = மிதமான ஆஹாரத்தை உட்கொள்பவனும்
யத- = ஸாது விஷயங்களில் நியத

மாய் வைக்கப் பட்ட

வாக்- = வாக்கு

காய- = சரீரம்

மானஸ: = மனது இவை களையுடைய வனும்

நித்யம் = எப்பொழுதும்

த்(யீ)யான யோக(ம)- } = த்யான ரூபமான உபாயத்தில்

பர: = பற்றுள்ள வனும்

வைரா க்(ஹீ)யம் } = வைராக்யத்தை

ஸம்பா ப்ரீத: } = நன்றாக அடைந்தவனும்

அஹங்காரம் = அஹங்காரம் (நானே கர்த்தா வென்னும் அபிமானம்)

ப(ல)லம் = பலம் (ஸாமர்த்யாபிமானம்)

த(ர்)ர்பம் = தர்பம் (இறுமாப்பு)

காமம் = விஷயேச்சை

க்ரோத(ய)ம் = கோவம்

பரிக்(ஹீ) ரஹம் } = அன்னம் வஸ்த்ரம் முதலிய வைகளின் ஸங்க்ரஹம் (இவைகளை)

விமுச்ய = விட்டு

நிர்மம: = மமதையற்ற வனும்

ப்ராந்த: = ப்ராந்தனான

(மனுஷ்ய:) = மனிதன்

ப்ரஹ்ம பூ(ஹூ)யாய } = ப்ரஹ்மமாவை ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொள்வதற்கு (ப்ரஹ்மாவிடத்தில் மனதை வைப்பதற்கு)

கல்பதே = உரித்தியுள்ளவனாகிறான்.

(மூ)—ப்ரஹ்மபூ(ஹூ)த: ப்ரஸன்னாத்மா ந ஶோசதி ந காங்க்ஷதி ||
ஸம: ஸர்வேஷு பூ(ஹூ)தேஷு மத்(த்)ப(ஹ)க்திம்
லப(ஹ)தே பராம் || 54 ||

ப(ஹ)க்த்யா மாமபி(ஹி)ஜானாதி யாவான் யஶ்சாஸ்மி தத்வத: ||
ததோ மாம் தத்வதோ ஜ்ஞாத்வா விஶதே தத(உ)னந்தரம் ||55||

(ப. உ.) ப்ரஹ்மபூ(ஹூ)த:, ப்ரஸன்னாத்மா, ந, ஶோசதி, ந, காங்க்ஷதி | ஸம:, ஸர்வேஷு, பூ(ஹூ)தேஷு, மத்(த்)ப(ஹ)க்திம், லப(ஹ)தே, பராம் || ப(ஹ)க்த்யா, மாம், அபி(ஹி)ஜானாதி, யாவான், ய:, ச, அஸ்மி, தத்வத: | தத:, மாம், தத்வத:, ஜ்ஞாத்வா, விஶதே, தத(உ)னந்தரம் ||

ப்ரஹ்ம- பூ(ஹூ)த: } = ப்ரஹ்மாவிடத்தில் மனதை வைத்த

ப்ரஸன்ன- = ப்ரஸன்ன மான (விஷயத்தில் தாஸ்யத்தில் ஸல்லாபம் விரும்கும்)

ஆத்மா = மனதுடைய மனிதன்
ந, பேராசதி = துக்கப்படுகிறதில்லை *
ந, காங்க்ஷதி = பதார்த்தங்களை விரும்புகிறதுமில்லை.
ஸர்வேஷு = எல்லா
பூ(ஹி)தேஷு = ப்ராணிகளிடத்திலும்
ஸமः = அவரவர்யோக்யதையை யனுஸரித்துப் பார்ப்பவனாக
[ப(ஹ)வதி] = ஆகிறான்.
பராம் = சிறந்ததான
மத்- = என்னிடத்தில் (ஸ்ரீகிருஷ்ணனிடத்தில்)
ப(ஹ)க்திம் = பக்தியை
லப(ஹ)தே = அடைகிறான்.
அஹம் = நான் (ஸ்ரீகிருஷ்ணன்)
யாவான் = தேசம், காலம், குணம் இவைகளால் எவ்வளவு வ்யாபித்திருக்கிறோமோ
யः = எந்தபெயருடையவனோ
எந்தரூபமுடையவனோ
அஸ்மி = இருக்கிறேனோ
[தத்(ஜ்ஞ)ரூபம்] = அப்படிப்பட்ட
மாம் = என்னை
ப(ஹ)க்த்யா = பக்தியினால்
தத்வதः = உள்ளபடி
அபி(ஜ்ஞ)- = தன்யோக்யதாநுஸாரமாய்
ஜாநாதி = தரிந்துகொள்கிறோனை
ததः = அந்தபக்தியினால்
மாம் = என்னை
தத்வதः = உள்ளபடி
ஜ்ஞாத்வா = தரிந்துகொண்டு
தத(த்)நந்தரம் = அவ்விதஞானமடைந்தபிறகு
மாம் = என்னை (ஸ்ரீகிருஷ்ணனை)
விஶதே = ப்ரவேஶிக்கிறான் (மோக்ஷத்தையடைகிறான்.)

அவதாரணிகை :—மற்றும் அந்தரங்கஸாதனத்தைச் சொல்லி, சொல்லிய சாஸ்த்ரார்த்தத்தை முடிக்கிறான் :—

(மூ)—ஸர்வகர்மாண்யபி ஸதா(ஆ) குர்வாணோ மத்(ஈ)வ்யபாஶ்ரயः ||
மத்ப்ரஸாதா(ஆ)த்(உ)வாப்நோதி ஶாஶ்வதம் பத(உ)மவ்யயம்
|| 56 ||

---

* இவ்விஷயத்தின் விசாரத்தை 5-வது அத்தியாயம் 24-வது ஶ்லோகத்தில் பார்க்கத்தக்கது.

(ப. உ.) ஸர்வ-கர்மாணி, அபி, ஸதா(ஆ), குர்வாண:, மத்(ந்)வ்ய பாஸ்ரய: | மத்ப்ரஸாதா(ஆ)த், அவாப்ஸ்யேதி, ஸாஸ்வதம், பத(ஆ)ம், அவ்யயம் ||

மத்(ந்)வ்யபாஸ்ரய:	= நானே (என்னையே) ஆஸ்ரயமாயுடைய	மத்ப்ரஸாதாத் (ஆல்)	= என் அருளால்
ஸதா(ஆ)	= எல்லாக காலங்களிலும்	ஸாஸ்வதம்	= ஸாஸ்வதமும்
அபி	= எதையும் விடாமல்	அவ்யயம்	= அழிவற்றதுமான
ஸர்வ-கர்மாணி	= ஸகலமான கர்மங்களை	பத(ஆ)ம்	= ஸ்தானத்தை (மோக்ஷத்தை)
குர்வாண:	= செய்கிறமனிதன்	அவாப்ஸ்யேதி	= அடைகிறான்.

(மூ)—சேதஸா ஸர்வகர்மாணி மயி ஸம்ன்யஸ்ய மத்பர: ||
புத்தி(ய்)யோக(அ)முபாஸ்ரித்ய மச்சித்தஸ்ஸததம் ப(ஹ)வ||57||

(ப. உ.) சேதஸா, ஸர்வ-கர்மாணி, மயி, ஸம்ன்யஸ்ய, மத்பர: பு(வ)த்தி(ய்)யோக(அ)ம், உபாஸ்ரித்ய, மச்சித்த:, ஸததம், ப(ஹ)வ ||

(பார்த்த)	= அர்ஜுன !	நானமுடையவ	= நானஸாதனத்தை
சேதஸா	= மனதிறல் (மன: பூர்வகமாய்)	பு(வ)த்தி(ய்)யோக(அ)ம்	= நானஸாதனத்தை
ஸர்வ-கர்மாணி	= ஸடஸ்தமான கர்மங்களையும்	உபாஸ்ரித்ய	= ஆஸ்ரயித்து
மயி	= என்னிடத்தில்	ஸததம்	= எல்லாகாலத்திலும்
ஸம்ன்யஸ்ய	= ஸமர்ப்பித்து	மச்சித்த:	= என்னிடத்திலேயே மனதுடையவனாக
மத்பர: (ஸன்)	= நாரேண (ஸ்ரீகிருஷ்ணரேன) ஸாரேவாத்தமமென்னும்	ப(ஹ)வ	= ஆகுக.

(மூ)—மச்சித்தஸ்ஸர்வது(ஊ)ர்கா(ஆ)ணி மத்ப்ரஸாதா(ஆ)த்தரிஷ்யஸி ||
அத(ம) சேத் த்வமஹங்காரான்ன ஸ்ரோஷ்யஸி விநங்க்ஷ்யஸி ||58||

(ப. உ.) மச்சித்த:, ஸர்வது(ஊ)ர்கா(மா)ணி, மத்ப்ரஸாதா(ஊ)த், தரிஷ்யஸி | அத(ம), சேத், த்வம், அஹங்காராத், ந, ஶ்ரோஷ்யஸி, வினங்க்ஷ்யஸி ||

மச்சித்த: = என்னிடத்திலேயே மனதுடையவனாய்

மத்ப்ரஸாதாத் = என் அனுக்ரஹத்தினால்

ஸர்வதுர்காணி = ஸகல கஷ்டங்களையும்

தரிஷ்யஸி = தாண்டப் போகிறாய்.

அத(ம) = மற்றும்

த்வம் = நீ

அஹங்காராத் = நானே யுத்தம் செய்வதற்கும், விடுவதற்கும், சுதந்திரனென்னும் புத்தியினால்

ந, ஶ்ரோஷ்யஸி, சேத் = போர் புரி என்னும் என் வார்த்தை தனையக் கேளாவிடின் (கேட்டு போர் செய்யாவிடின்)

வினங்க்ஷ்யஸி = நாசத்தை அடைவாய் (புருஷார்த்தத்தினின்றும் விடபட்டவனாவாய்)

(மூ)—யத(ஹ)ஹங்காரமாஶ்ரித்ய ந யோத்ஸ்ய இதி மன்யஸே ||
மித்(மி)யைஷ வ்யவஸாயஸ்தே ப்ரக்ருதிஸ்த்வாம் நியோக்ஷ்
யதி || 59 ||

(ப. உ.) யத், அஹங்காரம், ஆஶ்ரித்ய, ந, யோத்ஸ்யே, இதி, மன்யஸே | மித்(மி)யா, ஏஷ:, வ்யவஸாய:, தே, ப்ரக்ருதி:, த்வாம், நியோக்ஷ்யதி ||

யத், மன்யஸே = எனது நினைக்கின்றாயோ

ஏஷ: = இந்த

தே = உன்னுடைய

வ்யவஸாய: = நிச்சயமானது

மித்(மி)யா = வீணு கும். (யுத்தம் செய்வதில்லை என்பது நடக்கிறதில்லை.)

ப்ரக்ருதி: = ஸ்வபாவசைஷ அல்லது ராஜோகுண ரூப

(த்வம்) = நீ

அஹங்காரம் = நானென கர்மத்தனது செய்வதற்கும், விடுவதற்கும் சுதந்திரனென்னும் அறங்காரத்தை

ஆஶ்ரித்ய = ஆஶ்ரயித்து

ந, யோத்ஸ்யே = போர் புரியமாட்டேன்

இதி = என்று

மான ப்ரக்ருதி
த்வாம் = உன்னை
நியோக்ஷ்யதி = யுத்தத்தில் | ப்ரவர்த்திக்கச் செய்கிறது.

(மூ)—ஸ்வபா(ஆ)வஜ்ஞ கௌந்தேய நிப(ஃ)த்த:(ய:) ஸ்வேன கர்மணா ||
கர்தும் நேச்ச(ஃ)ஸி யன்மோஹாத் கரிஷ்யஸ்யவஸோபி தத் ||
|| 60 ||

(ப. உ.) ஸ்வபா(ஆ)வஜ்ஞ, கௌந்தேய, நிப(ஃ)த்த:(ய:), ஸ்வேன, கர்மண | கர்தும், ந, இச்ச(ஃ)ஸி, யத், மோஹாத், கரிஷ்யஸி, அவஸ:, அபி, தத் ||

கௌந்தேய = அர்ஜுன !
ஸ்வ, பா(ஆ)வ, ஜ்ஞ = பூர்வ ஸம்ஸ்காரத்தினால் பிறந்த
ஸ்வேன = ஸ்வகீயமான (உன்னுடைய)
கர்மண = கர்மத்தால்
நிப(ஃ)த்த:(ய:) = கட்டுப்பட்டவனாய்
(த்வம்) = நீ
யத் = எந்த கர்மத்தை
மோஹாத் = பந்துக்களில் ஸ்நேஹத்தாலுண்டான | கர்தும் = செய்வதற்கு
ந, இச்ச(ஃ)ஸி = விரும்புவதில்லையோ
தத் = அந்த யுத்தினமென்னும் கர்மத்தை
அவஸ:, அபி = நீ விரும்பாவிடினும் (பரானீனனாயினும்)
கரிஷ்யஸி (ஏவ) = செய்தே திருகுவாய்.

(மூ)—ஈச்வரஸ்ஸர்வபூ(ஊ)தானும் ஹ்ருத்தே(த்தே)ஸோர்ஜுன திஷ்டதி ||
ப்(ஹ்ரீ)ராமயன் ஸர்வபூ(ஊ)தானி யந்த்ராரூடா(ஆ)னி மாயயா ||
|| 61 ||

(ப. உ.) ஈச்வர:, ஸர்வ-பூ(ஊ)தானம், ஹ்ருத்தே(த்தே)ஸே, அர்ஜுன, திஷ்டதி | ப்(ஹ்ரீ)ராமயன், ஸர்வ-பூ(ஊ)தானி, யந்த்ராரூடா(ஆ)னி, மாயயா ||

அர்ஜுன = ஓ அர்ஜுன !
ஈச்வர: = எல்லோரையும் நியமிக்கும் ஸ்வபாவபுண்யடையஸ்ரீமக்காரரான

திக்கச் செய்பவனுய்

ஸர்வ-பூ(ஹ-ூ)தானும் = ஸகல ப்ராணிகளின்

ஹ்ருத்தே(த்)ஶ = ஹ்ருதய ப்ரதேசத்தில்

திஷ்டதி = இருக்கின்றன்.

யந்த்ராரூடானி = ஶரீரமென்னும் யந்திரத்திலிருக்கும்

ஸர்வ- = ஸகல

பூ(ஹ-ூ)தானி = ப்ராணிகளை

மாயயா = இச்சை(ணை)யில்

ப்(ஹ்ரீ)ராமயன்(ஸன்) = அனேக கர்மங்களில் ப்ரவர்

விசாரம் :—ஶங்கராசார்யர் "ஸம்ருதேஶ்ச" என்னும் ஸூத்ர வ்யாக்யானத்தில் இந்த ஶ்லோகம் பதத்தைச் சொல்லுகிறதென்று சொல்லியிருக்கிறார். இதனல் ஸூத்ரகாரரான ஶ்ரீவேதவ்யாஸர், கீதாசார்யரான ஶ்ரீகிருஷ்ணன், ஶங்கராசார்யர், இம்மூவரும் ஜீவேஶ்வர்களின் பேதத்தை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களென்று ஸித்தமாகிறபடியால் ஜீவேஶ்வர்களின் பேதம் நிர்விவாதமாக ஸித்தமாகிறது.

(மூ)—தமேவ ஶரணம் க(ஹ)ச்ச(ஹ) ஸர்வபா(ஹா)வேன பா(ஹா)ரத ||
தத்ப்ரஸாதா(ஹ)த் பராம் ஶாந்திம் ஸ்தா(யா)னம் ப்ராப்ஸ்யஸி
ஶாஶ்வதம் || 62 ||

(ப. உ.) தம், ஏவ, ஶரணம், க(ஹ)ச்ச(ஹ), ஸர்வபா(ஹா)வேன, பா(ஹா)ரத | தத்-ப்ரஸாதா(ஹ)த், பராம், ஶாந்திம், ஸ்தா(யா)னம், ப்ராப்ஸ்யஸி, ஶாஶ்வதம் ||

பா(ஹா)ரத = அர்ஜுன !

(தஸ்மாத்) = பரமாத்மாவே எல்லா வற்றிற்கும் நியாமகன், ஸ்வதந்திரன், ஜீவர்கள் அவனிட அதீனர்கள் ஆதலால்

தம், ஏவ = அந்த பரமாத்மாவையே

ஸர்வ பா(ஹா)வேன = எல்லா விதத்திலும்

ஶரணம் = ஶரணத்தை

க(ஹ)ச்ச(ஹ) = அடைவாயாக.

தத்- = அந்த பரமாத்மாவின்

ப்ரஸாதா(ஹ)த் = அனுக்ரஹத்தினல்

பராம் = மேலான

ஶாந்திம் = பரமாத்ம விஷயகமான புத்தியையும்

ஶாஶ்வதம் = நித்யமான

ஸ்தா(யி)னம் = வைகுண்டாதி லோகங்களையும்

ப்ராப்ஸ்யஸி = அடைவாயாக.

(மூ)—இதி தே ஜ்ஞானமாக்யாதம் கு(ஹ்)ஹ்யாத் கு(ஹ்)ஹ்யதரம் மயா ||

விம்ருச்யைதத(ஏ)ஷேஷேண யதே(தே)ச்ச(ஹ)ஸி ததா(யா) குரு || 63 ||

(ப. உ.) இதி, தே, ஜ்ஞானம், ஆக்யாதம், கு(ஹ்)ஹ்யாத், கு(ஹ்)ஹ்யதரம், மயா | விம்ருச்ய, ஏதத், அசேஷேண, யதா(யா), இச்ச(ஹ)ஸி, ததா(யா), குரு ||

கு(ஹ்)ஹ்யாத்	= ரஹஸ்யத்தைக் காட்டிலும்	தே	= உனக்காக
கு(ஹ்)ஹ்யதரம்	= அதிக ரஹஸ்யமாயுள்ள	ஆக்யாதம்	= சொல்லப்பட்டது.
இதி	= இவ்வாறு	ஏதத்	= இந்த அறிவை
ஜ்ஞானம்	= ஞானமாகிய (தெரிந்து கொள்வதற்கு யோக்யமான) தத்வம்	அசேஷேண	= முழுதும்
		விம்ருச்ய	= ஆலோசித்து
		யதா(யா)	= எவ்வாறு
மயா	= என்னால்	இச்ச(ஹ)ஸி	= விரும்புகிறாயோ
		ததா(யா)	= அவ்வாறு
		குரு	= செய்.

(மூ)—ஸர்வ-கு(ஹ்)ஹ்யதமம் பூ(ஹூ)ய: ஶ்ருணு மே பரமம் வச: இஷ்டோ(ஸி மே த்(தி)ருட(ஹ)மிதி ததோ வக்ஷ்யாமி தே ஹிதம் || 64 ||

(ப. உ.) ஸர்வ-கு(ஹ்)ஹ்யதமம், பூ(ஹூ)ய:, ஶ்ருணு, மே, பரமம், வச: | இஷ்ட:, அஸி, மே, த்(தி)ருட(ஹ)ம், இதி, தத:, வக்ஷ்யாமி, தே, ஹிதம் ||

(அர்ஜுன)	= அர்ஜுன !	வக்ஷ்யாமி	= சொல்லுவேன்.
(த்வம்)	= நீ	ஸர்வ-கு(ஹ்)ஹ்யதமம்	= எல்லா ரஹஸ்யங்களிலும் மறை ஸ்யமான
மே	= எனக்கு		
த்(தி)ருட(ஹ)ம்	= நிச்சயமாக		
இஷ்ட:	= இஷ்டனாய் (நேயனாய்)		ரஹஸ்யத்தை
			அறிவிக்கும்
அஸி	= இருக்கிறாய்.	மே	= என் னுடைய
இதி, தத:	= என்னும் காரணத்தால்	பரமம்	= சிறப்பான
		வச:	= வாக்கை
தே	= உனக்காக	பூ(ஹூ)ய:	= மறுபடியும்
ஹிதம்	= ஹிதத்தை	ஶ்ருணு	= கேள்.

(மூ)—மன்மனு ப(ஹ)வ மத்(ஜீ)ப(ஹ)க்தோ மத்(ஜீ)யாஜீ மாம் நமஸ்குரு ||

மாமேவைஷ்யஸி ஸத்யம் தே ப்ரதிஜானே ப்ரியோஸி மே || 65 ||

(ப. உ.) மன்மனஃ, ப(ஹ)வ, மத்(ஜீ)ப(ஹ)க்தஃ, மத்(ஜீ)யாஜீ, மாம், நமஸ்குரு | மாம், ஏவ, ஏஷ்யஸி, ஸத்யம், தே, ப்ரதிஜானே, ப்ரியஃ, அஸி, மே ||

(யதஃ)	= எக்காரணத் தால்	மாம்	= என்னை
மே	= எனக்கு	நமஸ்குரு	= [நானே (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே) ஸர்வேவரத் தமெனன்னும் ஞான பூர்வகமாய்] வந்தனம் செய்.
(த்வம்)	= நீ		
ப்ரியஃ	= ப்ரீதிவிஷய ணாக	(ததஃ)	= இவ்வாறு செய் வதினால்
அஸி	= இருக்கிறாயோ	மாம்	= என்னை
(அதஃ)	= அக்காரணத் தால்	ஏஷ்யஸி, ஏவ	= அடைந்தே தீருவாய்.
மன்மனஃ	= என்னிடத்தில் மனதுடைய வனாக	இதி	= இவ்வாறு
		தே	= உனக்காக
ப(ஹ)வ	= ஆகுக.	ஸத்யம்	= உண்மையாக
மத்(ஜீ) ப(ஹ)க்தஃ	= என்னிடத் திலேயே பக்தியுடையவனாய்	ப்ரதிஜானே	= (ஆவஶ்யகமாய் என்னிட ப்ராப்தியாகிறதென்று) ப்ரதிஜ்ஞை (சபதம்) செய்கிறேன்.
[ப(ஹ)வ]	= ஆகுக.		
மத்(ஜீ)யாஜீ	= என்னிடப்ரீதிக்காகவே யாகங்களைச் செய்பவனாய்		
[ப(ஹ)வ]	= ஆகுக.		

(மூ)—ஸர்வத(ர்)ர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ ||

அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்(ஜீ)யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஶுசஃ || 66 ||

(ப. உ.) ஸர்வத(ர்)ர்மான், பரித்யஜ்ய, மாம், ஏகம், ஶரணம், வ்ரஜ | அஹம், த்வா, ஸர்வபாபேப்(ஜீ)யஃ, மோக்ஷயிஷ்யாமி, மா, ஶுசஃ ||

த்வம் = நீ
ஸர்வ தர்(ய)ம் மான் = அன்னிய தேவதாந்தர்ய கங்களாகிய ஸகல தர்மங்களை, அல்லது ஸ்வர்க்கம் முதலிய நஸ்வர பலோத்தேசமான காம்ய கர்மங்களை
பரித்யஜ்ய = விட்டு
மாம், ஏகம் = என்னை ஒருவனையே
ஸரணம் = ஸரணத்தை
வ்ரஜ = அடைவாயாக.
அஹம் = நான் (ஸ்ரீகிருஷ்ணன்)
த்வா = உன்னை
ஸர்வ- = ஸகலமான
பாபேப்(ஹீ)ப: = பாபங்களினின்றும்
மோக்ஷயிஷ்யாமி = விடுவிக்கிறேன் (முக்தனாகச் செய்கிறேன்).
மாஸுச: = நரகம் முதலிய அனர்த்தங்களுண்டாகின்றனவென்று துக்கப்படாதே.

தாத்பர்யம்:—இந்த ஸ்லோகத்தில் "ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய" என்னும் வாக்யத்தால் மேன்மேல் ஸகல தர்மங்களைவிட வேண்டியதென்னும் அர்த்தம் தோன்றினும்—பின் ஸ்லோகங்களில் நமஸ்காரம் செய், யஜ்ஞம் செய், போர்புரி, என்று பரமாத்மாவின் உத்தேஸ்யகமான கர்மங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதால் ஸகல தர்மங்களை விடுவதென்பது பொருந்தாது. ஆகையால் நரஸமடையத்தக்க ஸ்வர்க்கம் முதலிய பலோத்தேசத்தினால் அன்னிய தேவதோத்தேஸ்யகமான கர்மங்களை விடவேண்டியதென்றே அர்த்தம் செய்யவேண்டும்.

(மூ)—இத(உ)ம் தே நாதபஸ்காய நாப(ஊ)க்தாய கதா(ஆ)சன ||
ந சாஸ்ரூஷவே வாச்யம் ந ச மாம் யோப்(ஹீ)யஸூயதி ||
|| 67 ||

(ப. உ.) இத(உ)ம், தே, ந, அதபஸ்காய, ந, அப(ஊ)க்தாய, கதா(ஆ)சன | ந, ச, அஸ்ரூஷவே, வாச்யம், ந, ச, மாம், யः, அப்(ஹீ)யஸூயதி ||

தே = உன்னால்
இத(உ)ம் = இந்த கீதா ஸாஸ்த்ரம்
அதபஸ்காய = காயிக, வாசக, மானஸிக தவங்களையற்றவனுக்கு

ந, வாச்யம்	= சொல்லத் தக்கதன்று.
ச	= மற்றும்
அப(ஹ)க்தாய	= பரமாத்மாவிடத்தில் பக்தி இல்லாதவனுக்கு
கதா(ஆ)சன	= எப்பொழுதும்
ந (வாச்யம்)	= சொல்லத் தக்கதல்ல.
ச	= மற்றும்
அஸூய	= குருஷே

செய்யாதவனுக்கு	
ந (வாச்யம்)	= சொல்லத் தக்கதல்ல.
யः	= எவன்
மாம்	= என்னை (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை)
அப்(ஹீ)யஸூயதி	= த்வேஷிக்கின்றானே
(தஸ்மை)	= அவனுக்கு
ந (வாச்யம்)	= சொல்லத் தக்கதல்ல.

(மூ)— ய இத(ஈ)ம் பரமம் கு(ஹ்)ஹ்யம் மத்(ஈ)ப(ஹ)க்தேஷ்வபி(ஹி) தா(யா)ஸ்யதி ||

ப(ஹ)க்திம் மயி பராம் க்ருத்வா மாமேவைஷ்யத்யஸம்ஸயः ||68||

(ப. உ.) யः, இத(ஈ)ம், பரமம், கு(ஹ்)ஹ்யம், மத்(ஈ) ப(ஹ)க்தேஷு, அபி(ஹி)தா(யா)ஸ்யதி | ப(ஹ)க்திம், மயி, பராம், க்ருத்வா, மாம், ஏவ, ஏஷ்யதி, அஸம்ஸயः ||

யः	= எவனொருவன்
பரமம், குஹ்யம்	= பரமரகசியமான
இத(ஈ)ம்	= இந்த கீதா ஸாஸ்த்ரத்தை
மத்(ஈ) ப(ஹ)க்தேஷு	= என் பக்தர்களிடத்தில்
அபி(ஹி) தா(யா)ஸ்யதி	= சொல்வானே
(ஸः)	= அவன்
மயி	= என்னிடத்தில்

(ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடத்தில்)	
பராம்	= உத்தமமான
ப(ஹ)க்திம்	= பக்தியை
க்ருத்வா	= செய்து
மாம்	= என்னை (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை)
ஏஷ்யதி, ஏவ	= அடைந்தே திருவான்.
அஸம்ஸயः	= இந்த விஷயத்தில் ஸந்தேஹமில்லை.

(மூ)—ந ச தஸ்மான்மனுஷ்யேஷு கஸ்சின்மே ப்ரியக்ருத்தமः ||

ப(ஹ)விதா ந ச மே தஸ்மாத்(ஈ)ன்யः ப்ரியதரோ பு(ஹ்)வி||69||

(ப. உ.) ந, ச, தஸ்மாத், மனுஷ்யேஷு, கஸ்சித், மே, ப்ரியக்ருத்தமः | ப(ஹ)விதா, ந, ச, மே, தஸ்மாத், அன்யः, ப்ரியதரः, பு(ஹ்)வி ||

தஸ்மாத் = இந்த கீதா சாஸ்த்ரத்தை உபதேசிக்கும் மனிதனைவிட

அன்ய: = வேறு ருமனிதன்

மே = எனக்கு

ப்ரியக்ருத்தம: = மிகவும் ப்ரீதியை அளிப்பவன்

மனுஷ்யேஷு = மானிடர்களில்

கஶ்சித் = எவனும்

ந, ச = இல்லை.

ச = மற்றும்

தஸ்மாத் = கீதா ஶாஸ்த்ரத்தை உபதேசிக்கும் மனிதனைவிட

மே = எனக்கு

ப்ரிய க்ருத்தம: = மிகவும் ப்ரீதியை அளிப்பவன்

மனுஷ்யேஷு = மானிடர்களில்

கஶ்சித் = எவனும்

ந, ச = இல்லை.

ச = மற்றும்

புவி = பூலோகத்தில்

ந, பவிதா = உண்டாகப் போவதுமில்லை.

(மூ)—அத்(யே)யேஷ்யதே ச ய இமம் த(ர்)ர்ம்யம் ஸம்வாத(ஸ)மாவயோ: ||

ஜ்ஞானயஜ்ஞேன தேனாஹமிஷ்டஸ்யாமிதி மே மதி: || 70 ||

(ப. உ.) அத்(யே)யேஷ்யதே, ச, ய:, இமம், த(ர்)ர்ம்யம், ஸம்வாத(ஸ)ம், ஆவயோ: | ஜ்ஞானயஜ்ஞேன, தேன, அஹம், இஷ்ட:, ஸ்யாம், இதி, மே, மதி: ||

ச = மற்றும்

ய: = எந்த மனிதன்

ஆவயோ: = நம்மிருவரின் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஜுனரின்)

ஸம்வாத(ஸ)ம் = பரஸ்பரஸம்பாஷணரூபமான

த(ர்)ர்ம்யம் = தாரகனுதலால் தர்ம ஶப்தத்தால் சொல்லப்படும் பரமாத்மாவின் ஸம்பந்தமான (பரமாத்மாவை போதிக்கும்) அல்லது தர்மத்தைச் சொல்லும்

இமம் = இந்த கீதா ஶாஸ்திரத்தை

அத்(யே)யேஷ்யதே = அத்யயனம் செய்வேன் (படிப்பேன்)

தேன = அந்த மனிதனால்

ஜ்ஞான யஜ்ஞேன = ஞான மென்னும் யஜ்ஞத்தால்

அஹம் = நான் (ஸ்ரீகிருஷ்ணன்)

இஷ்ட: = ஆராதிக்கப்பட்டவனாக

ஸ்யாம் = ஆவேன்

இதி = என்று (என்பது)

மே = என்னுடைய

மதி: = அறிவு (என்னம்).

(மூ)—ஸ்ரத்தா(ய்ா)வானனஸூயஸ்ச ஸ்ருணுயாத(ஏ)பி யோ நர: ||
லோபி முக்தஸ்ஸுபா(ஹா)ன் லோகான் ப்ராப்னுயாத் புண்ய
கர்மணாம் || 71 ||

(ப. உ.) ஸ்ரத்தா(ய்ா)வான், அனஸூயः, ச, ஸ்ருணுயாத், அபி, யः, நரः | ஸः, அபி, முக்தः, ஸுபா(ஹா)ன், லோகான், ப்ராப்னுயாத், புண்ய கர்மணாம் ||

ஸ்ரத்தா (ய்ா)வான்	= ஆஸ்திக புத்தி யுடைய	புண்ய கர்மணாம்	= புண்ய கர்மங்களைச் செய்தவர்களுக்குரிய
ச	= மற்றும்		
அனஸூயः	= பொறாமை யற்ற	ஸுபா (ஹா)ன்	= மங்கள கரங்களாகிய
யः	= எந்த	லோகான்	= லோகங்களை
நரः	= மனிதன்	ப்ராப்னுயாத்	= அடைவான்.
அபி	= மற்றும்		
ஸ்ருணுயாத்	= கேட்பனே		
ஸः, அபி	= அம்மனிதனும்		
முக்தः (ஸன்)	= ஸம்ஸாரத்தினின்றும் முக்தனை		

(மூ)—கச்சிதே(ஏ)தத் ஸ்ருதம் பார்த்த(ய) த்வயைகாக்(ஹ்ரீ)ரேண
சேதஸா ||
கச்சித(ஏ)ஜ்ஞான-ஸம்மோஹः ப்ரணஷ்டஸ்தே த(ய)னஞ்ஜய
|| 72 ||

(ப. உ.) கச்சித், ஏதத், ஸ்ருதம், பார்த்த, த்வயா, ஏகாக்(ஹ்ரீ)ரேண, சேதஸா | கச்சித், அஜ்ஞான-ஸம்மோஹः, ப்ரணஷ்டः, தே, த(ய)னஞ் ஜய ||

பார்த்த(ய)	= அர்ஜுன!	ஸ்ருதம், கச்சித்	= கேட்க்கப்பட்டதல்லவா?
த்வயா	= உன்னால்	த(ய)னஞ்ஜய	= ஓ அர்ஜுன!
ஏகாக்(ஹ்ரீ) ரேண	= ஒரே இடத்தில் வைக்கப்பட்ட	தே	= உன்னுடைய
சேதஸா	= மனதினால்	அஜ்ஞான-	= அஞ்ஞானத்தினால்
ஏதத்	= என்னால் சொல்லப்பட்ட ஸாஸ்த்ரார்த்தமானது	ஸம்மோஹः	= மதிமயக்கமானது
		ப்ரணஷ்டः கச்சித்	= நாஸமடைந்ததல்லவா?

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—நஷ்டோ மோஹ: ஸ்ம்ருதிர்லப்(ப்)தா(ா) த்வத்ப்ரஸா
தா(ா)ன் மயாச்யுத ||
ஸ்தி(ி)தோஸ்மி க(ஃ)தஸந்தே(ே)ஹ: கரிஷ்யே வசனம் தவ
|| 73 ||

(ப. உ.) நஷ்ட:, மோஹ:, ஸ்ம்ருதி:, லப்(ப்)தா(ா), த்வத்-ப்ரஸா
தா(ா)த், மயா, அச்யுத | ஸ்தி(ி)த:, அஸ்மி, க(ஃ)தஸந்தே(ே)ஹ:,
கரிஷ்யே, வசனம், தவ ||

அர்ஜுன: = அர்ஜுனன்
உவாச = சொல்லுகிறான்.
அச்யுத = நாராயண மற்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ண!
த்வத்-ப்ரஸா தா(ா)த் = உன்னிட அனுக்ரஹத்தினால்
மோஹ: = ப்ரமை (மதி மயக்கம்)
நஷ்ட: = ஒழிந்து விட்டது.
மயா = என்னால்
ஸ்ம்ருதி: = ஸ்ரீ பரமாத்மாவின் த்வஷி களின் (தாமஸர்கள் ஸம்ஹாரரூபமாகிய போர் தர்ம
லப்(ப்) தா(ா) = அடையப் பட்டது.
க(ஃ)த ஸந்தே (ே)ஹ: (ஸன்) = ஸந்தேஹத்தைப் போக்கடித்துகொண்ட வழுக
ஸ்தி(ி)த:, அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
தவ = உன்னுடைய
வசனம் = போர் புரி என்னும் வாக்யத்தை
கரிஷ்யே = செய்வேன். (யுத்தத்தை செய்வேன்)

ஸஞ்ஜய உவாச—

(மூ)—இத்யஹம் வாஸுதே(ே)வஸ்ய பார்த(ஃ)ஸ்ய ச மஹாத்
மன: ||
ஸம்வாத(ா)மிமமஸ்ரௌஷமத்(ஜ்)பு(ஹ்ு)தம் ரோம-ஹர்ஷ
ணம் || 74 ||

(ப. உ.) இதி, அஹம், வாஸுதே(ே)வஸ்ய, பார்த(ஃ)ஸ்ய, ச,
மஹாத்மன: | ஸம்வாத(ா)ம், இமம், அஸ்ரௌஷம், அத்(ஜ்)பு(ஹ்ு)தம்,
ரோம ஹர்ஷணம் ||

ஸஞ்ஜய:	= ஸஞ்ஜயன்
உவாச	= சொல்லுகிறான்.
அஹம்	= நான்
மஹாத்மன:	= மஹாத்மாவான
வாஸு தேவஸ்ய	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிட
ச	= மற்றும்
பார்த்த (ய)ஸ்ய	= அர்ஜுனனிட
இதி	= இந்த முன் சொல்லப்பட்ட
அத்(த்ஃ)பு (ஹ்ம்)தம்	= ஆஸ்சர்யமான
ரோமஹர் ஷணம்	= மயிர்க் கூச்சத் தை தருண்டு பண்ணுகிற
இமம்	= இந்த
ஸம்வா த(ஃ)ம்	= ஸம்பாஷணை யை
அஸ்ரௌ ஷம்	= கேட்டேன்.

(மூ)—வ்யாஸப்ரஸாதா(ஃா)த் ஸ்ருதவானேதத்(த்ஃ) கு(ஹ்ஃ)ஹ்யமஹம் பரம் ||
யோக(ஹ்)ம் யோகே(ஃஹ்)ஸ்வராத் க்ருஷ்ணாத் ஸாக்ஷாத் கத(ய)யத: ஸ்வயம் || 75 ||

(ப. உ.) வ்யாஸப்ரஸாதா(ஃா)த், ஸ்ருதவான், ஏதத், கு(ஹ்ஃ)ஹ்யம், அஹம், பரம் | யோக(ஹ்)ம், யோகே(ஃஹ்)ஸ்வராத், க்ருஷ்ணாத், ஸாக்ஷாத்; கத(ய)யத:, ஸ்வயம் ||

அஹம்	= நான்
வ்யாஸ ப்ரஸாதா (ஃா)த்	= ஸ்ரீ வேதவ்யாஸ ரிட அனுக்ர ஹத்தால்
ஏதத்	= இந்த
கு(ஹ்ஃ)ஹ்யம்	= இரகியமான
பரம்	= உத்தமமான
யோக(ஹ்)ம்	= புருஷார்த்த (ய) த்தின் உபாயத் தை
ஸ்வயம்	= ஸாக்ஷாத்தாக (நேரில்)
கத(ய)யத:	= சொல்லிக் கொண்டிருந்த
யோகே (ஃஹ்)ஸ்வ ராத்	= ஸகல உபாயங் களுக்கும் ஈஸ்வ ரனை
க்ருஷ்ணாத்	= ஸ்ரீ கிருஷ் ணனால்
ஸாக்ஷாத்	= மற்றொருவன் மூலமாக அல்ல மாமலே (நேரிலேயே)
ஸ்ருதவான்	= கேட்டேன்.

(மூ)—ராஜன் ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸம்வாதமிமமத்(த்ஃ)பு (ஹ்ஃ)தம் ||
கேஸவார்ஜுனயோ: புண்யம் ஹ்றருஷ்யாமி ச முஹு:ர் முஹு:: || 76 ||

(ப. உ.) ராஜன், ஸம்ஸ்ம்ருத்ய, ஸம்ஸ்ம்ருத்ய, ஸம்வாத(ஃ)ம், இமம், அத்(த்ஃ)பு(ஹ்ஃ)தம் | கேஸவார்ஜுனயோ:, புண்யம், ஹ்றருஷ்யாமி, ச, முஹு:, முஹு:: ||

ராஜன்	= த்ருதராஷ்ட்ர மஹாராஜரே!
இமம்	= இந்த
அத்(த்)பு (ஹ்ய)தம்	= ஆச்சர்யகரமான
புண்யம்	= புண்யகரமான
கேசவார் ஜ்ஞனயோ:	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஜ்ஞனரின்
ஸம்வா(த்)தம்	= ஸம்பாஷணையை
ஸம்ஸ்ம் ருத்ய	= நினைத்து
ஸம்ஸ்ம் ருத்ய	= நினைத்து
ச	= மற்றும்
முஹு:, முஹு:	= அடிக்கடி
ஹ்ருஷ்யாமி	= ஸந்தோஷமடைகிறேன்.

(மூ)—தச்ச ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ரூபமத்யத்(த்)பு(ஹ்ய)தம் ஹரே: ||

விஸ்மயோ மே மஹான் ராஜன் ஹ்ருஷ்யாமி ச புன: புன: ||77||

(ப. உ.) தத், ச, ஸம்ஸ்ம்ருத்ய, ஸம்ஸ்ம்ருத்ய, ரூபம், அத்யத்(த்)பு(ஹ்ய)தம், ஹரே: | விஸ்மய:, மே, மஹான், ராஜன், ஹ்ருஷ்யாமி, ச, புன:, புன: ||

ராஜன்	= த்ருதராஷ்ட்ர மஹாராஜரே!
ச	= மற்றும்
ஹரே:	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின்
அத்யத்பு (ஹ்ய)தம்	= மிகவும் ஆச்சர்யகரமான
தத்	= அந்த
ரூபம்	= விஸ்வரூபத்தை
ஸம்ஸ்ம் ருத்ய	= நினைத்து
ஸம்ஸ்ம் ருத்ய	= நினைத்து
மே	= எனக்கு
மஹான்	= அதிகமான
விஸ்மய:	= ஆச்சர்யம்
[ப(ஹ)வதி]	= உண்டாகிறது.
ச	= மற்றும்
புன:, புன:	= அடிக்கடி
ஹ்ருஷ்யாமி	= ஸந்தோஷமடைந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

(மூ)—யத்ர யோகீ(ஶ்)ஸ்வர: க்ருஷ்ணோ யத்ர பார்தோ(யோ)த(ய)னுர்த(ய)ர: ||
தத்ர ஸ்ரீர்விஜயோ பூ(ஹ)திர்த்(ய்)ருவா நீதிர்மதிர்மம ||78||

(ப. உ.) யத்ர, யோகீ(ஶ்)ஸ்வர:, க்ருஷ்ணோ:, யத்ர, பார்த:(ய):, த(ய)னுர்த(ய)ர:| தத்ர, ஸ்ரீ:, விஜய:, பூ(ஹ)தி:, த்(ய்)ருவா, நீதி:, மதி:, மம ||

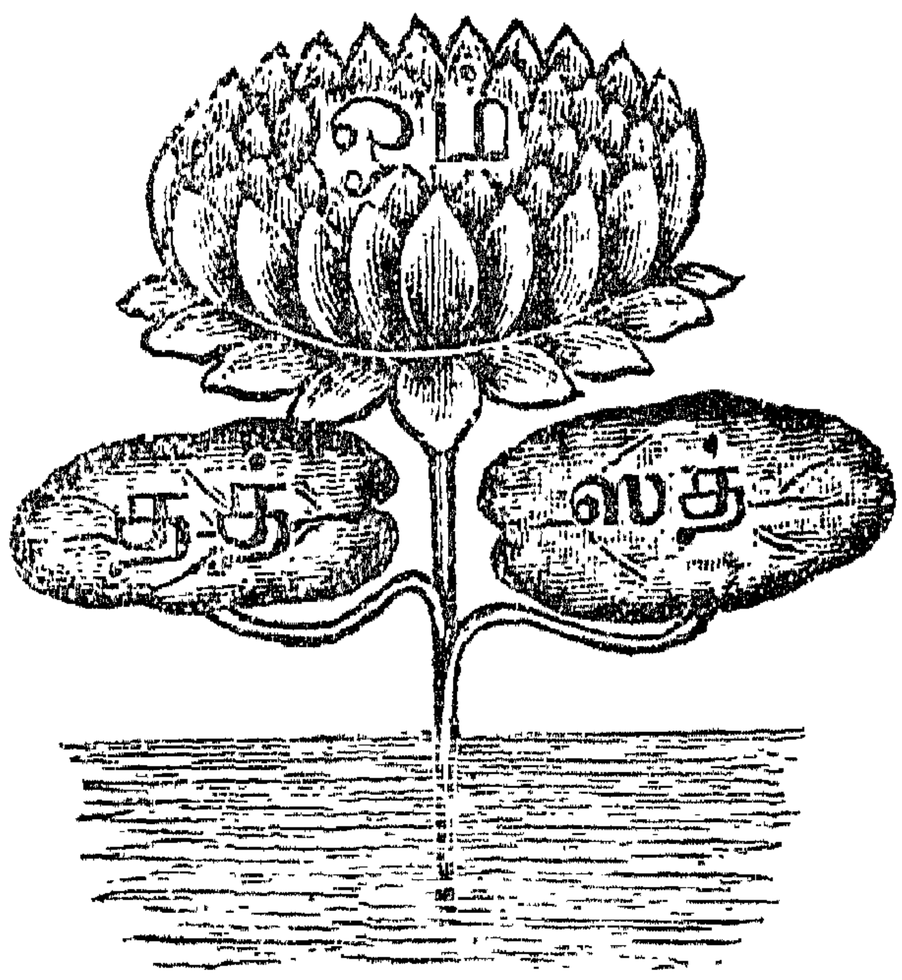
யத்ர	= எந்த படையில்
யோகீ(ஶ்) ஸ்வர:	= ஸகல உபாயங் களுக்கும் நியாமகனான
க்ருஷ்ணை:	= ஸ்ரீகிருஷ்ணன்
(அஸ்தி)	= இருக்கிறானே
யத்ர	= எந்த படையில்
த(ய)னுர் தர(ய)ர:	= காண்டீவ தனுர் தாரியான
பார்த்த:(ய:)	= அர்ஜுனன்
(அஸ்தி)	= இருக்கிறானே
தத்ர	= அந்த படையில்
ஸ்ரீ:	= ராஜ்ய லக்ஷ்மி யும்
விஜய:	= ஜயமும்
பூ(ஶ்ரீ)தி:	= ஐஸ்வர்யமும்
நீதி:	= நியாயமும்
த்(ய்)ருவா	= நிஸ்சயமானது
இதி	= என்று
மே (மம)	= என்னுடைய
மதி:	= நிஸ்சயம் (அபிப்ராயம்).

ஓம் தத் ஸத்

இவ்வாறு ஸ்ரீமத் பகவத் கீதோபனிஷத் ப்ரஹ்ம வித்யா யோக ஸாஸ்த்ரத்தில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில் மோக்ஷஸம்ந்யாஸ யோகமென்னும் பதினேட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ பகவத் கீதை முற்றிற்று.

श्रीमदानन्दतीर्थार्य हृदयामल मन्दिरः ।
इन्दिरा रमणः प्रीतिं यातु दीनदयापरः ॥

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா ஸ்லோகங்களின்

அகராதி.

	அ.ஸ்ரீ.
அ	
அகீர்திம்	2-34
அக்ஷரம்	8-3
அக்ஷராணும்	10-33
அக்னிர்ஜ்யோதி:	8-24
அச்சேத்யோயம்	2-24
அஜோபி	4-6
அஞ்ஜலிம்	4-40
அத்ரஸ்ரோ	1-4
அதகேன	3-36
அதசித்தம்	12-9
அதசேத்வம்	2-33
அதசைனம்	2-26
அதவாபஹரஸி	10-42
அதவாயோகிநம்	6-42
அதவ்யவஸ்திதான்	1-20
அதாததபி	12-11
அத்ருஷ்டபூர்வம்	11-45
அதேசகாலே	17-22
அத்வேஷ்டா	12-13
அதர்மம்	18-32
அதர்மாபிபவாத்	1-41
அதஸ்ரீசோர்த்வம்	15-2
அதிபூதம்	8-4
அதியஜ்ஞ:	8-2
அதிஷ்டானம்	18-14
அத்யாத்மஜ்ஞான	13-12
அத்யேஷ்யதே	18-70
அநந்தவிஜயம்	1-16
அநந்தஸ்ரீ	10-29
அநன்யசேதா:	8-14
அநன்யா:	9-22
அநபேக்ஷ:	12-16
அநாதித்வாத்	13-32
அநாதிமத்ய	11-19
அநாஸ்ரித:	6-1
அநிஷ்டம்	18-12
அநுத்வேக	17-15
அநுபந்தம்	18-25
அநேகசித்த	16-16
அநேகபாஹும்	11 16
அநேகவக்த்ர	11-10
அந்தகாலே	8-5
அந்தவத்து	7-23
அந்தவந்த	2-18
அந்நாத்	3-14
அந்யே	1-9
அந்யேத்வேயம்	13-26
அபரம்	4-4
அபரே	4-30
அபரேயம்	7-5
அபர்யாப்தம்	1-10
அபாநே	4-29
அபிசேதஸ்ரா	9-30
அபிசேதஸி	4-36
அப்ரகாஸோ	14-13
அபலாகாங்க்ஷிபி:	17-11
அபயம்	16-1
அபிஸந்தாய	17-12
அப்யாஸயோக	8-8
அப்யாஸேபி	12-10
அமாநித்வம்	13-8
அமீசத்வாம்	11-26
அமீவிரித்வாம்	11-21
அயதேஷ்டஸ்ரா	1-11
அயதி:	6-37
அயுக்த:	18-28
அயுக்தாகந்தி	9-11
அவாப்யவாதாந்ஸ்	2-36
அவிஸ்ரமிது	2-17
அவிபக்தம்	13-17
அவ்யக்தாதீனி	2-28
அவ்யக்தாத்	8-18
அவ்யக்தோகூர	8-21
அவ்யக்தோயம்	2-25
அவ்யக்தம்	7-24
அஸாஸ்த்ர	17-5
அஸோச்யான்	2-11
அஸ்ரத்ததாந:	9-3
அஸ்ரத்தயா	17-28
அஸிவத்த:	10-26
அஸக்தபுத்தி:	18-49
அஸக்தி:	13-10
அஸத்யம்	16-8
அஸௌமயா	16-14
அஸம்பாவநாத்மந	6-36
அஸம்ஸயம்	6-35
அஸ்மாகம்து	1-7
அஹம்க்ருது:	9-16
அஹங்காரம்	16-18, 18-53
அஹமாத்மா	10-20
அஹம் ஸர்வஸ்ய வாக்ய:	15-14
அஹம்ஸர்வஸ்ய	10-8
அஹம் ஹரி	9-24
அஹிம்ஸாஸமத்வம்	16-2
அஹிம்ஸாஸமதா	10-5
அஹோபத	1-45
ஆ	
ஆக்யாஹி	11-31
ஆசார்யா:	1-34
ஆட்யோ	16-15
ஆத்மஸம்பாவிதா	16-17
ஆத்மௌபம்யேன	6-32
ஆதித்யாநாம்	10-21

---

* அ = அத்தியாயம். ஸ்ரீ = ஸ்ரீலோகம்.

அ.ஸ்லோ.	அ.ஸ்லோ.	அ.ஸ்லோ.
ஆபூர்யமாணம் 2-70	உதாஹரீனவத் 14-23	கர்மஜம் 2-51
ஆப்ரஹ்ம 8-16	உத்தரேத் 6-5	கர்மண: 14-16
ஆயுதாலம் 10-28	உபத்ரஷ்டா 13-23	கர்மணைவ 3-20
ஆயு:ஸத்வ 17-8	ஊ	கர்மணை 4-17
ஆருருக்ஷோ: 6-3	ஊர்த்வம் 14-18	கர்மண்யகர்ம 4-18
ஆவ்ருதம் 3-39	ஊர்த்வமூலம் 15-1	கர்மண்யேவ 2-47
ஆஸாபாஸ 16-12	ரு	கர்ம ப்ரஹ்ம 3-15
ஆஸ்சர்யவத் 2-29	ருஷிபி: 13-5	கர்மேந்த்ரியாணி 3-6
ஆஸுரீம் 16-20	ஏ	கர்ஶயந்த: 17-6
ஆஹார: 17-7	ஏதத்க்ருத்வா 11-35	கவிம் புராணம் 8-9
ஆஹ்ரஸ்த்வாம் 10-13	ஏதத்யோனீனி 7-6	கஸ்மாச்சதே 11-37
இ	ஏதன்மே 6-39	காங்க்ஷந்த: 4-12
இச்சாத்வேஷ: ஸுகம் } 13-7	ஏதான்ன 1-35	காம ஏஷ 3-37
இதிகுஹ்யதமம் 15-20	ஏதான்யபி 18-6	காமக்ரோத 5-26
இதிதே 18-63	ஏதாம்த்ருஷ்டிம் 16-9	காமமாஸ்ரித்ய 16-10
இதிக்ஷேத்ரம் 13-19	ஏதாம்விபூதிம் 10-7	காமாத்மான: 2-43
இத்யர்ஜுனம் 11-50	ஏதைர்விமுக்த: 16-22	காமைஸ்தை: 7-20
இத்யஹம் 18-74	ஏவமுக்தோ 1-24	காம்யானாம் 18-2
இதமத்ய 16-13	ஏவமுக்த்வார் ஜுன: } 1-47	காயேன 5-11
இதம்துதே 9-1	ஏவமுக்த்வாததோ 11-9	கார்பண்ய 2-7
இதம்தே 18-67	ஏவமுக்த்வா ஹ்ருஷீகேஶம் } 2-9	கார்யகாரண 13-21
இதம்சரீரம் 13-2	ஏவமேதத் 11-3	கார்யமித்யேவ 18-9
இதம்ஜ்ஞானம் 14-2	ஏவம்பரம்பரா 4-2	காலோஸ்மி 11-32
இந்த்ரியஸ்ய 3-34	ஏவம் ப்ரவர்தி தம் } 3-16	காஶ்யஶ்ச 1-17
இந்த்ரியாணம் 2-67	ஏவம் பஹுவிதா: 4-32	கிரீடினம் { 11-17 / 11-46
இந்த்ரியாணிபா 3-42	ஏவம் புத்தே: 3-43	கிம் கர்ம 4-16
இந்த்ரியாணிமனே 3-40	ஏவம்யுஞ்ஜன் 6-28	கிம் தத் ப்ரஹ்ம 8-1
இந்த்ரியார்த் தேஷு } 13-9	ஏவம் ஸதத 12-1	கிம் புன: 9-33
இமம் விவஸ்வதே 4-1	ஏவம் ஜ்ஞாத்வா 4-15	குத: ஸ்த்வா 2-2
இஷ்டான் 3-12	ஏஷாதே 2-39	குலக்ஷயே 1-40
இஹைகஸ்தம் 11-7	ஏஷா ப்ராஹ்மீ 2-72	க்ருபயா 1-28
இஹைவதை: 5-19	ஓ	க்ருஷி 18-44
ஈ	ஓமித்யேகாக்ஷரம் 8-13	கைர்லிங்கை: 14-21
ஈஶ்வர: 18-61	ஓம் தத் ஸத் 17-23	க்ரோதாத் 2-63
உ	க	க்லேஶோதிகதர: 12-5
உச்சைஶ்ரவஸம் 10-27	கச்சின்னோபய 6-38	க்லைப்யம் 2-3
உத்க்ராமந்தம் 15-10	கச்சிதேதத் 18-72	க்ஷிப்ரம் 9-31
உத்தம: புருஷ: 15-17	கட்வம்ல 17-9	க்ஷேத்ரக்ஷே த்ரஜ்ஞயோ: } 13-35
உத்ஸன்ன 1-44	கதம் ந 1-39	க்ஷேத்ரஜ்ஞம் 13-3
உத்ஹரேதயு: 3-24	கதம் பீஷ்மம் 2-4	க (ம)
உதாரா: 7-18	கதம் வித்யாம் 10-17	கதஸங்கஸ்ய 4-23
		கதிர்பர்தா 9-18
		காண்டீவம் 1-30

	அ.ஸ்லோ.
காமாவிஸ்ரியை	15-13
குணேனைதான்	14-20
குரூநஹத்வா	2-5

ச

சஞ்சலம்	6-34
சதுர்விதா	7-16
சாதுர்வர்ண்யம்	4-13
சிந்தாம-பரிமேயாம்	16-11
சேதஸா	18-57

ஜ

ஜன்மகர்ம	4-9
ஜராமரண	7-29
ஜாதஸ்யஹி	2-27
ஜிதாத்மன:	6-7
ஜ்ஞான யஜ்ஞேன	9-15
ஜ்ஞான விஜ்ஞான	6-8
ஜ்ஞானேனைது	5-16
ஜ்ஞானம் கர்ம	18-19
ஜ்ஞானம் தேஹம்	7-2
ஜ்ஞானம் ஜ்ஞேயம்	18-18
ஜ்ஞேய: ஸ	5-3
ஜ்ஞேயம் யத்	13-13
ஜ்யாயஸீ	3-1
ஜ்யோதிஷாம்	13-18

த

தத்க்ஷேத்ரம்	13-4
தச்சஸம்ஸ்ம்ருத்ய	18 77
தத: பதம்	15-4
தத: ஸங்காஸீத	1-13
தத: ஸ்ரீவேதை:	1-14
தத: ஸ	11-14
தத்ர தம்	6-43
தத்ர ஸத்வம்	14-6
தத்ராபஸ்ரியத்	1-26
தத்ரைகஸ்தம்	11-13
தத்ரைகாக்ரம்	6-12
தத்ரைவம்	18-16
தத்வவித்து	3-28
தத்ரித்யனபி	17-25
தத்புத்தய:	5-17
தத்வித்தி	4-34
தபஸ்விப்யோ	6-46
தபாம்யஹம்	9-19
தமஸ்து	14-8
தமேவ	2-10
தஸ்மாத் ஸாஸ்த்ரம்	18-62
தஸ்மாத் ப்ரணம்ய	16-24
தஸ்மாத் த்வமிந்த்ரியாணி	11-44
தஸ்மாத் த்வ முத்திஷ்ட	3-41
தஸ்மாத் ஸர்வேஷு	11-33
தஸ்மாதஸக்த:	8-7
தஸ்மாதஜ்ஞான	3-19
தஸ்மாதோமித்ய	4-42
தஸ்மாத்யஸ்ய	17-24
தஸ்மான்னார்ஹா	2-68
தஸ்ய ஸம்ஜனயன்	1-37
தானஹம்	1-12
தானிஸர்வாணி	16-19
துல்யநிந்தா	2-61
தேஜ: க்ஷமா	12-19
தேதம் புக்த்வா	16-3
தேஷாமஹம்	9-21
தேஷாமேவ	12-7
தேஷாம்ஸதத	10-11
தேஷாம்ஜ்ஞானீ	10-10
தம் ததா	7-17
தம்வித்யாத்	2-1
த்யக்த்வாகர்ம	6-23
த்யாஜ்யம்	4-20
த்ரிபிர்குணமயை:	18-3
த்ரிவிதாபவதி	7-13
த்ரிவிதம்நரகஸ்ய	17-2
த்ரைகுண்ய	16-21
த்ரைவித்யா	2-45
த்வமகூரம்	9-20
த்வமாதிதேவ:	11-18

த (ஊ)

தண்டோதம யதாம்	11-38
தம்போதர்போ	10-38
தம்ஷ்ட்ராக ராலானி	16-4
தாதவ்யமிதி	11-25
திவிஸ்ப்ர்ய	17-20
திவ்யமால் யாம்பர	11-12
து:கமித்யேவ	11-11
து:கேஷ்வனு	18-8
தூரேணஹி	2-56
த்ருஷ்டவாது	2-49
த்ருஷ்டேவேதம்	1-2
தேவத்விஜ	11-51
தேவான்பாவயத	17-14
தேஷாநித்யம்	3-11
தேஷாம்ஜ்ஞானம்	2-30
தைவமேவாபரே	2-13
தைவீஹ்யேஷா	4-25
தைவீஸம்பத்	7-14
தோஷைரேதை:	16-5
த்யாவாப்ருதிவ்யோ:	1-43
த்யூதம்	11-20
த்ர்யத்ரஜ:	10-36
த்ரிபதோ	4-28
த்ரோணம் ச	1-18
த்வாவிமௌ	11-34
த்வைவபூத	15-16

த(ய)

தர்மக்ஷேத்ரே	16-6
தாமோதரா தரி:	1-1
தாமேன	8-25
தாமேனம்	3-38
தித்யாயயா	18-33
திருஷ்டகேது:	1-5
தியானேன	13-25
தியாயதோ	2-62

ந

நகர்தருத்வம்	5-14
நகர்மணாம்	3-4
நகாங்க்ஷே	1-32
நசதஸ்மாத்	18-69
நசமந்ஸ்தாபி	9-5
நசமாம்தானி	9-9
நசைதத்விதம:	2-6

	அ.ஸ்.
ந ஜாயதே	2-20
ந ததஸ்தி	18-40
ந தத்பாஸயதே	15-6
ந து மாம்	11-8
ந த்வேவாஹம்	2-12
ந த்வேஷ்டி	18-10
ந ப்ரஹ்ருஷ்யேத்	5-20
ந புத்திபேதம்	3-26
நப:ஸ்ப்ருஶம்	11-24
நம: புரஸ்தாத்	11-40
ந மாம்கர்மாணி	4-14
ந மாம்துஷ்கிருதி	7-15
ந மே பார்த்த	3-22
ந மே விது:	10-2
ந ரூபமஸ்ய	15-3
ந வேதயஜ்ஞ	11-48
நஷ்டோமோஹ:	18-73
நஹிகஶ்சித்	3-5
நஹிதேஹப்ருதா	18-11
நஹிப்ரபஶ்யாமி	2-8
நஹிஜ்ஞானேன	4-38
நாத்யஶ்னத:	6-16
நாதத்தே	5-15
நாந்தோஸ்தி	10-40
நாந்யம்	14-19
நாஸதோ	2-16
நாஸ்திபுத்தி	2-66
நாஹம் ப்ரகாஶ:	7-25
நாஹம்வேதை:	11-53
நிமித்தானி	1-31
நியதஸ்ய	18-7
நியதம்குரு	3-8
நியதம்ஸங்க	18-23
நிராஶீர்யத	4-21
நிர்மான	15-5
நிஶ்சயம்	18-4
நிஹத்ய	1-36
நேஹாபிக்ரம	2-40
நைதேஸுருதீ	8-27
நைநம்சிந்தந்தி	2-23
நைவகிஞ்சித்	5-8
நைவதஸ்ய	3-18

ப	
பஞ்சைதானி	18-13
பத்ரம்புஷ்பம்	9-26
பரம்ப்ரஹ்ம	8-3
பராம்ருஶ்யைவ	13-32
பராவரேஶ	11-43
பராஶர:	10-13
பராஸ்ய	13-8
பரிணாமதாப	14-10
பரிவாதாம்ஸ்து	17-5
பரேபவித்ரம்	10-12
பலாஶாஸந்நி	18-12
பலேஷ்வாதி	2-51
பஶ்யாதித்யான்	11-6
பஶ்யாமி	11-15
பஶ்யைதாம்	1-3
பாஞ்சஜன்யம்	1-15
பார்த்தைவேஹ	6-40
பிதாஸி	11-43
பிதாஹமஸ்ய	9-17
புண்யோகந்த:	7-9
புருஷ: ப்ரக்ருதிஸ்தோ	13-22
புருஷஸ்ஸபர:	8-22
புரோதஸாம்	10-24
பூர்வாப்யாஸேன	6-44
ப்ருதக்த்வேன	18-21
ப்ரகாஶம் ச	14-22
ப்ரக்ருதிம் புருஷம்	13-1 / 13-20
ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாம்	9-8
ப்ரக்ருதே:க்ரியமாணானி	3-27
ப்ரக்ருதேர்குண	3-29
ப்ரக்ருத்யைவ ச	13-30
ப்ரஜஹாதி	2-55
ப்ரயத்னத்	6-45
ப்ராயாணகாலே	8-10
ப்ரலபன்	5-9
ப்ரவ்ருத்திம்	16-7 / 18-30
ப்ரஶாந்தமனஸம்	6-27
ப்ரஶாந்தாத்மா	6-14
ப்ரஸாதே	2-65
ப்ரஹ்லாதஶ்ச	10-30
ப்ராப்யபுண்ய	6-41

ப(ஹ)	
பக்த்யாது	11-54
பக்த்யாமாம்	18-55
பயாத்ரணத்	2-35
பவான் பீஷ்மஶ்ச	1-8
பவாப்யயௌ	11-2
பீஷ்மத்ரோண	1-25
பூதக்ராம:	8-19
பூமிராபோநலோ	7-4
பூய ஏவ	10-1
போக்தாரம்	5-29
போகைஶ்வர்ய	2-44

ம	
மச்சித்த:	18-58
மச்சித்தா:	10-9
மத்கர்மக்ருத்	11-55
மத்த: பரதரம்	7-7
மதனுக்ரஹாய	11-1
மந: ப்ரஸாத:	17-16
மனுஷ்யாணம்	7-3
மன்மனாபவ	9-34 / 18-65
மய்யஸே	11-4
மமயோனி:	14-3
மமைவாம்ஶ:	15-7
மயாததமிதம்	9-4
மயாத்யகூஷண	9-10

	அ.ஸ்ரீ.
மயாப்ரஸன்னேன	11-47
மயிசானன்ய	13-11
மயிஸர்வாணி	3-30
மய்யாவேஸ்ய	12-2
மய்யாஸக்த	7-1
மய்யேவ	12-8
மஹர்ஷய:	10-6
மஹர்ஷீணாம்	10-25
மஹாத்மான:	9-13
மஹாபூதானி	13-6
மாதேவ்யதா	11-49
மாத்ராஸ்பர்ஸா:	2-14
மாநபமானயோ:	14-25
மாமுபேத்ய	8-15
மாம்சயோ	14-26
மாம் ஹி பார்த்த	9-32
மூக்தஸங்கோ	18-26
மூடக்ராஹேண	17-19
ம்ருத்யு: ஸர்வ	10-34
மோகாஸா:	9-12

ய

ய இதம்	18-68
ய ஏனம்வேத்தி ஹந்தாரம்	2-19
ய ஏனம்வேத்தி புருஷம்	13-24
யச்சாபி	10-39
யச்சாபஹாஸ	11-42
யஜந்தே	17-4
யஜ்ஞதானதப:	18-5
யஜ்ஞஸிஷ்டாம் ருத	4-31
யஜ்ஞஸிஷ்டா ஸின:	3-13
யஜ்ஞாத்வா	4-35
யஜ்ஞார்த்தாத்	3-9
யஜ்ஞேநதபஸி	17-27
யதேதாஹி	2-60
யதந்தோ	15-11
யதேந்த்ரிய	5-28
யதோயதோ	6-26
யத்கரோஷி	9-27
யத்தத்கரோ	18-37
யத்துகாமேப் ஸுரே	18-24
யத்துக்ருத்ஸ்ன	18-22
யத்து ப்ராத்யுப	17-21
யத்ர காலே	8-23
யத்ரயோகேஸ் வர:	18-78
யத்ரோபரமதே	6-20
யத்ஸாங்க்யை:	5-5
யத: ப்ரவ்ருத்தி:	18-46
யதாகாஸஸ்திதோ	9-6
யதாதீப:	6-19
யதாநதீநம்	11-28
யதாப்ரகாஸயதி	13-34
யதாப்ரதீப்தம்	11-29
யதாஸர்வகதம்	13-33
யதைதாம்ஸி	4-37
யதக்ரேச	18-39
யதஹங்காரம்	18-59
யதகூரம்	8-11
யதாதே	2-52
யதாதித்ய	15-12
யதாபூத	13-31
யதாயதா	4-7
யதாவிஜியதம்	6-18
யதாஸத்வே	14-14
யதாஸம்ஹாரதே	2-58
யதாஹி	6-4
யதிமாம்	1-46
யதிஹ்ருயஹம்	3-23
யத்ருச்சயா	2-32
யத்ருச்சாலாப	4-22
யத்யதாசாரதி	3-21
யத்யத்விபூதிமத்	10-41
யத்யப்யேதே	1-38
யயாது	18-34
யயாதர்மம்	18-31
யயாஸ்வப்னம்	18-35
யஸ்த்வாத்மரதி	3-17
யஸ்த்விந்த்ரியாணி	3-7
யஸ்மாத்க்ஷரம்	15-18
யஸ்மாந்நோ	12-15
யஸ்யநாஹம்	18-17
யஸ்யஸர்வே	4-19
யாதயாமம்	17-10
யாநிஸா	2-69
யாந்திதேவ	9-25
யாமிமாம்	2-42
யாவத்ஸம்	13-27
யாவதேதான்	1-22
யாவானர்த்த:	2-46
யுக்த: கர்ம	5-12
யுக்தாஹாரா	6-17
யுஞ்ஜன் ஏவம்	6-15
யுதாமன்யுஸ்ச	1-6
யேசைவ	7-12
யேதுதர்ம்ய	12-20
யேது ஸர்வாணி	12-6
யேத்வக்ஷர	12-3
யேத்வேதத்	3-32
யேப்யன்ய	9-23
யேமேமதம்	3-31
யேயதாமாம்	4-11
யோஸ்த்ர	17-1
யோஹாமர்த்தே	1-33
யோஹாம் த்வந்த	7-28
யோஹரிஸம்ஸ்பர்ஸ	5-22
யோகயுக்தோ	5-7
யோகஸம்ந்யஸ்த	4-41
யோகஸ்த:	2-48
யோகிநமபி	6-47
யோகியுஞ்ஜீத	6-10
யோத்ஸ்யமாநான்	1-23
யோந்தஸ்ஸுக:	12-17
யோமாமஜம்	5-24
யோமாமேவம்	10-3
யோமாம் பஸ்யதி	15-19
யோயோயாம்யாம்	6-30
யோயம் யோக:	7-21
யம்யம்வாபி	6-33
யம்லப்த்வா	8-6
யம் ஸந்ந்யாஸம்	6-22
யம் ஹி ந	6-2
ய: ஸாஸ்த்ர	2-15
ய: ஸர்வத்ர	16-23

ர

ரஜஸ்தம:	14-10
ரஜஸி	14-15
ரஜோராகாத்மகம்	14-7
ரஸோஹம்	7-8

	அ.ஸ்.
ராகத்வேஷ	2-64
ராகீகர்ம	18-27
ராஜன்	18-76
ராஜவித்யா	9-2
ருத்ராணம்	10-23
ருத்ராதித்யா	11-22
ரூபம் மஹத்தே	11-23
ல	
லபந்தே	5-25
லேலிஹ்யஸே	11-30
லோகேஸ்மின்	3-3
லோப: ப்ரவ்ருத்தி:	14-12
வ	
வக்துமர்ஹஸி	10-16
வக்த்ராணி	11-27
வாயுர்யமோ	11-39
வாஸாம்ஸி	2-22
வித்யாவிநய	5-18
விதிஹீனம்	17-13
விவிக்தஸேவீ	18-52
விஷயா	2-59
விஷயேந்த்ரிய	18-38
விஸ்தரேண	10-18
விஹாய	2-71
வீதராக	4-10
வ்ருஷ்ணீநாம்	10-37
வேதாநாம்	10-22
வேதாவிநாஸினம்	2-21
வேதாஹம்	7-26
வேதேஷு	8-28
வ்யவஸாய	2-41
வ்யாமிஸ்ரேண	3-2
வ்யாஸ ப்ரஸாதாத்	18-75
ஸ	
ஸக்தே ஹி	5-23
ஸஜேஸ்ரீ ஸஜே:	6-25
ஸமோஹம:	18-42
ஸரீரம்	15-8
ஸரீரவாக்	18-15
ஸாக்ஷக்ருஷ்ணே	8-26
ஸாகௌதேயே	6-11
ஸாதகா:	9-28
ஸாபாஸாப	2-64
ஸௌக்யம்	18-43
ஸ்ரத்தயா	17-17
ஸ்ரத்தாவா னனஸூய:	18-71
ஸ்ரத்தாவான் லபதே	4-39
ஸ்ருதிவிப்ரதி	2-53
ஸ்ரேயான்தரவ்ய	4-33
ஸ்ரேயான் ஸ்வதர்ம:	3-35 18-47
ஸ்ரேயோஹி	12-12
ஸ்ரோத்ராதீன்	4-26
ஸ்ரோத்ரம்சக்ஷு:	15-9
ஸ்வஸாரான்	1-27
ஸ	
ஸ ஏவாயம்	4-3
ஸக்தா: கர்மணி	3-25
ஸங்கரோ	1-42
ஸங்கல்ப	6-24
ஸகேதி	11-41
ஸகோஷோ	1-19
ஸததம்	9-14
ஸதயா	7-22
ஸத்கார	17-18
ஸத்வாத்	14-17
ஸத்வாநுரூப	17-3
ஸத்வம்ராஜ:	14-5
ஸத்வம்ஸ்ரேகே	14-9
ஸத்ருஸம்	3-33
ஸத்பாவே	17-26
ஸந்துஷ்ட:	12-14
ஸமது:க்க	14-24
ஸமோஹம்	9-29
ஸமம்காய	6-13
ஸம்பஸ்யன்	13-29
ஸமம்ஸர்வேஷு	13-28
ஸம: ஸத்ரௌ	12-18
ஸர்காணாம்	10-32
ஸர்வகர்மாணி மனஸா	5-13
ஸர்வகர்மாண்யபி	18-56
ஸர்வகுஹ்ய	18-64
ஸர்வத:பாணி	13-14
ஸர்வத்வாராணி	8-12
ஸர்வத்வாரேஷு	14-11
ஸர்வதர்மான்	18-66
ஸர்வபூதஸ்தம்	6-29
ஸர்வபூதஸ்தித	6-31
ஸர்வபூதானி	9-7
ஸர்வபூதேஷு	18-20
ஸர்வமேதத்	10-14
ஸர்வயோனிஷு	14-4
ஸர்வஸ்ய ச	15-15
ஸர்வாணீந்த்ரிய	4-27
ஸர்வேந்த்ரிய	13-15
ஸஹஜம்கர்ம	18-48
ஸஹயஜ்ஞா:	3-10
ஸஹஸ்ரயுக	8-17
ஸாங்க்யயோகௌ	5-4
ஸாதிபூதாதி	7-30
ஸித்திம்ப்ராப்த:	18-50
ஸீதந்தி	1-29
ஸுகது:கே	2-38
ஸுகமாத்யந்திகம்	6-21
ஸுகம்த்வி தாநீம்	18-36
ஸுதுர்தர்ஸம்	11-52
ஸுஹ்ருன்மித்ர	6-9
ஸம்ஜ்ஞயம்ய	12-4
ஸம்ந்யாஸம் கர்மணாம்	5-1
ஸம்ந்யாஸ: கர்மயோக	5-2
ஸம்ந்யாஸஸ்து	18-
ஸம்ந்யாஸஸ்ய	18-
ஸ்தாணே	11-3
ஸ்திதப்ரஜ்ஞஸ்ய	2-5
ஸ்பர்ஸான்	5-2
ஸ்வதர்மம்	2-31
ஸ்வபாவஜேன	18-60
ஸ்வயமேவ	10-15
ஸ்வேஸ்வே	18-45
ஹ	
ஹதோவா	2-37
ஹந்தே	10-19
ஹ்ருஷீகேஸம்	1-21

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ஸ்ரீமன் மத்வஸித்தாந்தாபிவ்ருத்திகாரிணீ ஸபையோரால்
வெளியிடப்பட்டிருக்கும்

தமிழ் நூல்கள்.

---

1. ஸம்யமனீபுரம் வைறகோர்ட் வேதாந்த விசாரணை ஸிவில் ஸெட்.

(a) முதல் பிறிவு :—மோகூத்தை விரும்பும் பிரதி மனிதர்களும் வேதத்தின் நிஜமான அர்த்தத்தை ஆராய்ந்தறிய வேண்டுமென்கிற நிர்மானத்துடன் கூடியது.

(b) இரண்டாவது பிறிவு :—பரப்ரஹ்மத்தால் படைக்கப்பட்ட ப்ரபஞ்சம் (ஜகத்து) ஸத்தியமா அல்லது பௌத்தர்களாலும் அத்வைதிகளாலும் சொல்லப்படுவதுபோல் மித்யையா (மூக்காலத்திலுமில்லாதது) என்னும் விஷயம் விசாரிக்கப்பட்டு, அநேக ஆதாரங்களினால் ஜகத்து வ்யாவஹாரிக ஸத்தியமுமல்ல, மித்யையுமல்ல, ஸத்தியமானதே; மற்றும் இதற்கு திருஷ்டாந்தமான ஸ்வப்னமும் அநேக காரணங்களால் ஸத்தியமே; ஷை மித்யை என்று சொல்வதற்குக் காரணமாகிய ப்ரமை அத்வைத மதத்தின்படிக்கே பொருந்துகிறதில்லை என்று நிர்மானிக்கப்பட்டு மிருக்கிறது.

(c) மூன்றுவது பிறிவு:—ஜீவப்ரஹ்மாக்களுக்கு அபேதமா பேதமா என்கிற விஷயத்தில் வெகு ப்ரமாணங்கள் விசாரம் செய்யப்பட்டு, அநேக காரணங்களினால் ஜீவப்ரஹ்மாக்களுக்கு அபேதமில்லை பேதமே என்று நிர்மானிக்கப்பட்டு மிருக்கிறது.

(d) நான்காவது பிறிவு:—ப்ரஹ்மம் நிற்குணமா ஸகுணமா என்கிற விஷயம் விசாரிக்கப்பட்டு வெகு காரணங்களினால் ஜீவப்ரஹ்மாக்களுக்கு அபேதம் பொருந்துவதில்லை, பேதமே என்று நிர்மானிக்கப்பட்டு மிருக்கிறது.

(e) ஐந்தாவது பிறிவு :—வேதத்தை ஒத்துக்கொள்ளாதினால் அவைதிகர்களான பௌத்தர்களால் சொல்லப்படும் தத்வங்களையே வைதிகர்களென்று சொல்லிக்கொள்ளும் அத்வைதிகளும் சொல்வதினால் அத்வைதமதமும் அவைதிக மதமே என்கிற நிர்மானத்துடன் கூடியது.

2. த்வைத விஜய துந்துபி:—ஸ்ரீ ஸ்ரீமத் ஸைத்ய ஸ்யான ஸ்ரீ ஸ்ரீ பாதங்களவர்களால் இரண்டு சபைகளில் செய்யப்பட்ட பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்த விஜயத்தில் ஆங்காங்கு நடந்த விசாரங்களின் சுருக்கம்.

இந்நூல்களை விரும்புவோர் S. ராமாசார், (ஸத்ய நிலயம், 13, சங்கராசாரி வீதி, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்) அவர்களிடத்தில் கொரியா கிலும் அல்லது அடியிற்கண்ட விலாசத்திற்கு அநுக்ரஹண்டாகும் தபால் வகையாரா செலவுகளுக்காக பன்னிரண்டணா தபால் சீட்டுகளை யநுப்பி தபால் மூலமாயாகிலும்; ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு அருகிலிருக்குமாகில் இரண்டணை தபால் சீட்டுகளை அநுப்பி To Pay ரெயில்வே பார்சல் மூலமாயாகிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

S. KRISHNACHARYAR,
"SATYANANDA BHAVAN"
20, Lake View Street,
WEST MAMBALAM,
MADRAS.

S. கிருஷ்ணாசாரியர்,
"ஸத்யானந்தபவன்"
20, ஏரிக்கரைத் தெருவு
மேற்கு மாம்பலம், மதராஸ்